

“ ဆရာမလေးရယ်၊ တပည့်မလေးရယ်(၁) ”

အခန်း(၁)

ရန်ပိုင်စိုးအတော်စိတ်ညစ်နေသည်။ စိတ်ဓါတ်လည်းကျနေသည်။ ဒါကြောင့်သည်နေ့ကျောင်းတက်ဖို့စိတ်မကူး။ ကျောင်းသို့အသွားပြုကာ တစ်ချိန်လောက်သာဟန်ပြတက်ပြီး ကျောင်းလစ်၍စိတ်လေလေနှင့် လျှောက်သွားဖို့စိတ်ကူးရှိသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက အသက်(၁၈)နှစ်ခန့်။ ဆယ်တန်းတစ်ခါကျထားသူ။ ရှစ်တန်းတုန်းကလည်း တနှစ်ကျရှုံးဖူးသေးသည်။ ထိုကြောင့်သူတို့ကျောင်းတွင် ဝါရင့်ကျောင်းသားကြီးတစ်ယောက်ဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ အရပ်က ငါးပေကိုးလက်မသာသာလောက်မြင့်သည်။ ကိုယ်ကာယက သိပ်အထွားကြီးမဟုတ်သော်လည်း ကျစ်လစ်သန်မာသည်။ ကျောင်းစာသိပ်စိတ်မဝင်စား။ ဟိုစပ်စပ်သည်စပ်စပ်လုပ်တတ်သည်။ ဂီတတီးသည်။ သီချင်းဆိုသည်။ ရေကူးသည်။ ဘောလုံးကန်သည်။ ဂျူဒိုကရာတေးတွေပင်လိုက်စားလိုက်သေးသည်။ ဘာမှတော့မထူးချွန်။ အဖြစ်လောက်သာ တတ်သည်။

သည်ကောင်လေးရုပ်တော့ အတော်ဖြောင့်သည်။ အသားလတ် လတ်။ နှာတံပေါ်ပေါ်၊ မေးစေ့တွင်ချိုင့်ရာလေးနှင့်။ သွားတက်လှလှလေးပင် ရှိသေးသည်။ မျက်လုံးမျက်ဖန်ကောင်းလျှက် နှုတ်ခမ်းပါးလှုပ်ပြည့်

တင်းသည်။ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မိန်းကလေးတွေ စိတ်ဝင်စားသည့် ရုပ်ရှင်နှင့်စတိုင်တွေအပြည့်ရှိသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကသာ 'စ'မည်ဆိုလျှင် ပါလာမည့်ချာတိတ်မလေးတွေကျောင်းမှာရော၊ ရန်ပိုင်စိုးနေသည့်အရပ်ထဲ မှာရော အတော်ကိုများသည်။ ဒါပေမယ့်ရန်ပိုင်စိုးက ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်ကောင်မလေးတွေကို 'စ' ဘို့စိတ်မဝင်စား။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ရန်ပိုင်စိုးမှာ သည်နေ့အထိ ရည်းစားပင်မရှိသေးပါ။

ဒါပေမယ့်ကာမမှအတွေ့အကြုံကတော့ အတော်လေးကိုရှိနေပါပြီ။ မိန်းမကောင်းကောင်းလိုးတတ်နေပြီ။ ကာမအရသာကိုလည်း ခံစားတတ် နေပြီ။ ရန်ပိုင်စိုးကို ကာမအရသာခံစားတတ်အောင် မိတ်ဆက်ကျုံးသွင်း ပေးသူက သူ၏အဒေါ်တစ်ဝမ်းကွဲ ခင်ယုမော် ဖြစ်သည်။

ခင်ယုမော်အသက် (၂၅)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ ဖြူဖြူချောချောတောင် တောင်ဖြောင်ဖြောင်ကြီး အယ်နေသည်။ ပြီးတော့ 'ဇ' ကလည်း အတော်ကိုရှိသည်။ အသက်(၁၇)နှစ်အရွယ်ကပင် လင်နောက်လိုက်ပြေး ဖူးခဲ့သည်။ လိုက်ပြေးတာမှ လူပျိုလူလွတ်ပင်မဟုတ်။ သူမထက် ဆယ်နှစ်ခန့်ကြီးသော မယားငုတ်တုတ်နှင့်ကလေးနှစ်ယောက်အဖေ ယောက်ျားကြီးဖြစ်သည်။ အချိန်မီအိမ်ကမိဘများက အုပ်အုပ်ထိန်းထိန်း နှင့် ပြေလည်အောင်လုပ်ကာ မနည်းကြီးပြန်ခွဲခဲ့ရသည်။ ဒါပေမယ့် ခြေမငြိမ်ချင်သောကြောင့် အသက်(၁၈)နှစ်ပြည့်ပြီးသောအခါ မိဘများက ခင်ယုမော်ကို အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့သည်။

အိမ်ထောင်သက်တနှစ်ပြည့်အောင်ပင်မကြာ၊ လင်နောက်လိုက် ပြေးခဲ့ဘူးသည်ကိစ္စကိုသိသွားကာ ကိုးလသာပေါင်းရပြီး လင်မယားကွဲခဲ့ သည်။ လင်မယားကွဲပြီးနှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် သူမထက်အသက်အစိတ် လောက်ကြီးသော မုဆိုးဘိုသူဌေးကြီးတစ်ယောက်နှင့် အကြောင်းပါခဲ့ပြန် သည်။ ကြီးသူအဖိုးကြီးနှင့်လည်း သိပ်ကြာကြာမပေါင်းရပေ။ လင်မယား ကွဲခြင်းတော့မဟုတ်။ သူဌေးအဘိုးကြီးကွယ်လွန်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသူဌေးကြီးတွင် သားသမီးခံလည်းမရှိ။ ခင်ယုမော်နှင့်လည်း ကလေးမမွေး။ သည်တော့ထိုလူကြီးချမ်းသာသမျှပစ္စည်းအားလုံး ခင်ယု မော်ရရှိကာ သူဌေးမလေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ခင်ယုမော်သည် နောက်အိမ်ထောင် မပြုတော့ပါ။ သို့သော် ကာမအရသာကိုတော့ ကိုယ်နည်းကိုယ်ဟန်နှင့် အကြံအဖန်လုပ်ခံစားဖီလင်ယူနေခဲ့ရာ ရန်ပိုင်စိုးမှာ ထိုအကြံအဖန်များ ထဲမှ တစ်ခုဖြစ်ပေသည်။

စိတ်ညစ်စိတ်ဓါတ်ကျကာ သည်နေ့တော့ကျောင်းလစ်ပြီး ထင်ရာ လျှောက်သွားဖို့စိတ်ကူးထားသောရန်ပိုင်စိုးမှာ ဟန်ပြသဘောမျိုးတစ်ချိန် လောက်တက်ရန် ကျောင်းသို့ရောက်လာခဲ့ရာ သူရင်ဆိုင်နေရသည် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းပေးမည် ကယ်တင်ရှင်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုကယ်တင်ရှင်က ရန်ပိုင်စိုး၏ငယ်သူငယ်ချင်း သိန်းအောင်ကျော် ပင်ဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့သည် တစ်ကျောင်းတည်းအတူ မနေခဲ့ကြသည့်အတွက် ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ အိမ်ချင်းကပ်လျက်နေခဲ့ကြသည့် အိမ်နီးချင်းသူငယ်ချင်းတွေတော့ ဟုတ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏တန်းရောက်သည်နှင့် တွင် သိန်းအောင်ကျော်တို့ မိသားစု တရပ်တစ်နယ်ပြောင်းသွားရာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကွဲကွာခဲ့ ကြသည်။

သည်နေ့တွင် မမျှော်လင့်ပဲပြန်ဆုံခဲ့ကြရသည်။ ဆုံရတော့လည်း သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးတို့ကျောင်းတွင် ကျောင်းသားသစ်အဖြစ် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ကျောင်းသားသစ်သိန်းအောင်ကျော် တက်ရမည့်အတန်းကလည်း ရန်ပိုင်စိုးတက်နေသည့်တန်းခွဲဖြစ်နေပြန် သည်။ အိမ်နီးချင်းသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာ ယခုပြန်ဆုံသည်အခါ တစ်ကျောင်းတည်းအတူတက်ကြရမည် ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်းများ အဖြစ်နှင့်ဆုံဖြစ်ကြလေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် ကျောင်းတော့လစ်ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ သည်နေ့မှကျောင်းစတက်ရသော သိန်းအောင် ကျော်မှာ သည်နေ့ပင်ကျောင်းလစ်ထွက်ခဲ့ရလေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်

ကျောင်းခေါ်ချိန်အပြည့်ရရှိရေးအတွက်တော့ ကျောင်း၏ဝါရင့်ကျောင်းသား
ကြီးဖြစ်ပြီး ကျောင်းလည်းမကြာခဏလစ်နေကျဖြစ်သော ရန်ပိုင်စိုးက
သူ့အထာနှင့်သူ့ကြည့်စီစဉ်ပေးခဲ့လေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် မူလစိတ်ကူးသလို ခြေဦးတည့်ရာလျှောက်မလိမ်
ဖြစ်တော့ပါ။ လူရှင်းသောလက်ဘက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက် ဝင်ထိုင်ကြသည်။ သူ့ရင်ဆိုင်နေရသောပြဿနာကို
သိန်းအောင်ကျော်ထံ ရင်ဖွင့်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးပြောပြသည်မှာ- - -။

‘ ငါ့ပြဿနာအကြောင်း ရေရေလည်လည်နားလည်ဖို့ကတော့
ငါနဲ့ဒေါ်လေးမော်မော်တို့ စဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့အကြောင်းကို စုံစုံလင်လင်ပြောမှ
ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဇာတ်လမ်းစခဲ့တာကတော့ ငါကိုးတန်းနှစ်မှာပေါ့။ အဲဒီနေ့က
ငါရပ်ရှင်ကြည့်ဖို့မြို့ထဲကိုထွက်လာတာ။ လက်မှတ်ဘယ်လိုမှ
မရနိုင်တာကြောင့် သုံးဆယ့်ငါးလမ်းထဲရှိတဲ့ ဒေါ်လေးမော်မော်ရဲ့တိုက်ခန်း
ကိုခဏတဖြုတ်နားနေချိန်ဖြုန်းမယ်ဆိုတဲ့အကြံနဲ့ ရောက်သွားခဲ့တယ်။

ဒေါ်လေးမော်မော်ကို မင်းလည်းသိဖူးမြင်ဖူးသားပဲ။ ဖြူဖြူတောင်

တောင့်၊ ချောချောကြီးမဟုတ်လား။ ခပ်ဟော့ဟော့လည်း ဝတ်စားလေ့ ရှိတယ်လေ။

အဲဒီနေ့က ငါရောက်သွားတဲ့အချိန်က ဒေါ်လေးဝတ်စားထားတာက တော့ အဟော့ဆုံးလို့ဆိုရလိမ့်မယ်။ ချိုင်းပြတ်စွပ်ကျယ်အနက်လေးကို ဘရာစီယာမပါပဲဝတ်ထားတယ်ကွာ။ ပြီးတော့ ရှော့ပင်အနီရောင်ဝတ်ထား တယ်။ ဒီတော့ ပေါင်ဖြူဖြူကြီးတွေ၊ လက်မောင်းတင်းတင်းအိအိကြီး တွေက အထင်းသားပေါ့။ နို့ကြီးတွေဆိုရင် ဒီအတိုင်းပေါ်တင်ကြီးမဖြစ်ရုံ တမယ်ပဲ။ စွပ်ကျယ်ရဲ့ချိုင်းကြားနဲ့ရင်သားနေရာတွေမှာ တစ်ရစ်ပြုထွက် နေကြတာပဲ။ အဲဒါတွေမြင်ရတော့ ငါ့ရင်ထဲဘယ်လိုနေမလဲဆိုတာ မင်းသာစဉ်းစားကြည့်ပေတော့။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ငါဟာတစ်ကယ်ကိုလူပျိုရိုင်းလေးကွ။ မိန်းမနဲ့ နေဖူးထိဖူးတာတောင်မဟုတ်ဘူး။ နီးနီးကပ်ကပ်လည်းမနေဖူးဘူး။ သူဟာ ငါ့အမေရဲ့ညီမတစ်ဝမ်းကွဲ။ ငါ့အဒေါ်တစ်ဝမ်းကွဲတော်တာဖြစ်ပေမယ့် ငါ့မှာ ပူထူဖိန်းရှိန်းပြီး မျက်နှာတောင်ဘယ်လိုထားရမှန်း မသိဘူး။ မသင့်တော် ကြောင်းသိပေမယ့် မပေါ့တပေါ့ဖြစ်နေတဲ့သူ့နို့ကြီးတွေ၊ ပေါ်တင်ကြီး ဖွေးနေတဲ့ပေါင်လုံးကြီးတွေကို ခိုးခိုးကြည့်မိတယ်။ ခိုးခိုးကြည့်တယ်ဆို ရတာပါ။ ဒေါ်လေးက ကောင်းကောင်းရိပ်မိလောက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူကငါ့ခိုးကြည့်တာကို သတိမမူမိဟန်နဲ့ ခပ်အေးအေးခပ်တည်တည်ပဲ။ ငါ့အမေအကြောင်း၊ ငါ့ကျောင်းကိစ္စ ဘာညာကိစ္စတွေကို လျှောက်ပြော

နေတယ်။ တကယ်တော့ ငါ့ကိုတစ်စိတ်လှုပ်ရှားတာပျောက်ပြီး ရဲရဲတင်း
တင်းဖြစ်လာအောင် ခွင်ချကျုံးသွင်းနေတာဆိုတာ အခုကျမှငါ့ရိပ်မိတယ်။
အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ ဘယ်သိခဲ့မှာလဲ။

အောင်မယ်- -ငါ့မှာရည်းစားရှိသလားဘာလားတောင်မေးလိုက်
သေးတယ်။ ငါကလည်းမစွံနိုင်တော့ မစွံတဲ့အကြောင်း ခပ်ရှက်ရှက်ပဲ
ပြောလိုက်ရတာပေါ့။ ဒီတော့ သူက ငါ့ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတာ ရည်းစား
ရဖို့အချိန်တွေအများကြီးကျန်ပါသေးတယ်။ ငါ့အနေနဲ့ ရည်းစားတွေအများ
ကြီးရနိုင်မှာပါဆိုပြီး လျှောက်ပြောတယ်။ သူ့အပြောကောင်းတာကြောင့်
လားမသိပါဘူးကွာ။ ငါ့စိတ်လှုပ်ရှားရင်ခုန်နေတာကတော့ လျော့ပါးစပြု
လာတယ်။ ဒါပေမယ့်ဒေါ်လေးမော်မော်ရဲ့အလှအပတွေကတော့ ငါ့ကိုလွမ်း
မိုးချယ်လှယ်လို့နေပါပြီ။ မကြည့်ပဲကို မနေနိုင်ဘူး။

ဒေါ်လေးမော်မော်က သူတစ်ယောက်တည်းလိုနေရတာ သိပ်ကို
အထီးကျန်ဆန်တာပဲ။ တစ်ခါတစ်လေသေများသေပစ်ချင်တယ်။
သူ့ယောက်ျားတွေကိုသတိရတယ် ဘာညာဆက်ပြောပြန်ရော။ အဲဒီလို
ပြောရင်းက ငါ့ကိုသူ့အနားလာထိုင်ခိုင်းတယ်။ ငါလည်းခပ်တွန့်တွန့်ပဲ
သွားထိုင်မိတယ်။ သူ့ဘေးနားမှာလည်းသွားထိုင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ဘာမပြော
ညာမပြော ငါ့ကိုဖက်နမ်းတော့တာပါပဲ။ ငါ့မှာအံ့အားကြီးတောင်သင့်သွား
တယ်။ ဒေါ်လေးမော်မော်ဒီလောက်လက်ရဲဇက်ရဲလုပ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ကို
မထင်ခဲ့ဘူး။ နမ်းတာမှ ပါးစပ်ချင်းတွေကပ်နမ်းတာ။ အဲဒီလိုနမ်းလိုက်တဲ့

အချိန်မှာ ငါ့လက်တွေ့ကိုဆွဲယူပြီး သူ့ခါးဆီတင်ပေးတယ်။ ငါလည်း ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး။ သူ့ခါးကိုတအားပဲသိုင်းဖက်ပစ်လိုက်မိတယ်။

သူနမ်းတာကတော့ တကယ်ကိုမိုက်တယ်ကွာ။ မိန်းမတစ်ယောက် ရဲ့ရမက်ပြင်းပြင်းနဲ့နမ်းတံအနမ်းကို ငါအဖို့ပထမဆုံးခံရမှပါပဲ။ အဲဒီအနမ်းက ငါ့ရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးကိုအပြတ်လွှမ်းမိုးသွားတယ်။ ငါ့ရင်ဆိုတာ ဒိန်းဒိန်းကို ခုန်လို့။ မီးရထားစက်ခေါင်းကြီးရင်ဘတ်ထဲရောက်ပြီး စက်ကုန်မောင်းနေ သလိုပဲ။ ငါ့ပေါင်ကြားကကောင်ကလည်း ချက်ချင်းထလာတော့တာပေါ့။ ငါက ဂျင်းဘောင်းဘီခပ်ကြပ်ကြပ်ဝတ်ထားတယ်လေ။ စီဒီအောက်ခံ ဘောင်းဘီကလည်း ရှိသေးတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမှာ ဟိုဥစ္စာတောင်လာ တာကြောင့် ငါ့မှာအတော့့ကိုအနေရအထိုင်ရ ကသိကအောက်ဖြစ်တယ်။ ဖိလှန်ချိုးချသလိုမျိုးရှိနေတာကြောင့်လည်း အောင်သလိုတောင်ဖြစ်လာ တယ်။ ပြီးတော့ ဒေါ်လေးမော်မော်ရှေ့မှာ လီးတောင်မိတာကြောင့် ရှက်လည်းရှက်မိပါရဲ့။

ငါ့လီးကြီးတောင်နေလိုက်တာ ဘောင်းဘီကိုတောင်ထိုးဖောက် ထွက်တော့မည်အတိုင်းပဲ။ ငါက ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် ဝှင်းပဲတိုက်ခဲဖူးတာ။ မိန်းမချဖူးသေးတာမဟုတ်သေးဘူး။ အဲ မကြာခင်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချရတော့မယ်ဆိုတာကို ငါ့ကောင်ကသိနေတဲ့အတိုင်း အရမ်းကိုထကြွနေ တာ။ အဲဒီချရမည့်မိန်းမက ငါ့အဒေါ်ဝမ်းကွဲဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကိုတောင် မထောက်ထားနိုင်တော့ဘူး။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ငါ့စိတ်တွေဟာ

အရမ်းကို ထနေတာကွ။ မင်းမဂီနဲ့။

ဒေါ်လေးမော်မော်ကတော့ စံပဲကွာ။ တကယ်လက်ရဲတယ်။ ငါကသာ ရှက်သလိုလိုရွံ့သလိုလိုဖြစ်နေတာ။ သူကတော့ရဲမှရဲ။ လက်မြန် ခြေမြန်ပဲ ငါ့ဘောင်းဘီခွကြားက ဇစ်ကိုဆွဲချပစ်တယ်။ ကွဲဟသွားတဲ့ ငါ့ဘောင်းဘီခွကြားထဲလက်လျှိုပြီး ငါ့လီးကြီးကိုအတွင်းခံဘောင်းဘီထဲက ပါ ဆွဲထုတ်ယူတယ်။ လက်ကလည်းယဉ်လိုက်တာ။ ငါ့ဖာသာငါဆွဲထုတ် မယ်ဆိုရင်တောင် တော်တော်ခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေမယ်လီးကြီးလေ။ သူ့လက် ထဲမှာတော့ လွယ်လွယ်လေးပဲ ငေါက်ကနဲတောင်တက်လာပါလေရော။ ငါ့လီးကိုငါတောင် ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားလို့ ထင်မိသေးတယ်။ တကယ်တည်း တောင်နေ၊ မာနေလိုက်တာကွာ။ ဒီလောက်မာန်ထပြီ မာတောင်နေတာမျိုး အရင်ကမကြုံဖူးသေးဘူး။

ဒေါ်လေးမော်မော်က ငါဘယ်လောက်နို့ပျိုသန်မာတယ်။ ငါ့ဟာ ကြီးဘယ်လောက်မာပြီးကြီးတယ်ဘာညာဆိုတာတွေကိုတတ်တတ်ပြော ရင်း ငါ့ကိုယ်ပေါ်က အဝတ်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုချွတ်တယ်။ သူ့ကိုယ် ပေါ်ကအဝတ်တွေလည်း (သိပ်တော့မများဘူးပေါ့) ချွတ်တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ သူရောငါရောကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်သွားကြပါလေရော။ ငါအဖို့ပထမဆုံးအကြိမ် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဝတ်လစ်လစ်နဲ့ကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးတွေ့ဖူးရတာပါပဲ။ အရင်တုန်းကဆိုရင် ဓါတ်ပုံခပ်ညှိညှိလောက်ပဲ ငါကမြင်ဖူးတဲ့ကောင်ကိုး။ ငါ့ကိုယ်ငါ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့အတူ ကိုယ်တုံးလုံးကြီးရှ်နေ

ရလိမ့်မယ်လို့လည်း အိပ်မက်တောင်မမက်ခဲ့ဖူးပါဘူးကွာ။ ဟောအခုတော့ တစ်ကယ်ကို လက်တွေ့ကြုံနေရပြီ။

နှစ်ယောက်လုံးကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်သွားတဲ့အခါကြတော့ ဒေါ်လေး မော်မော်ဘာလုပ်တယ်အောင်မေ့လဲ။ ပြောရင်ယုံပါ့မလားတောင် မသိဘူး။ ငါ့ဥစ္စာကိုသူ့ပါးစပ်နဲ့ငုံ့ပြီး အပီကိုစုပ်ပေးတယ်ကွာ။ လီးစုပ်ရုံတင်တောင် မကဘူး။ ပါးစပ်ကငါ့လီးကိုငုံ့စုပ်နေရင်း ဂွေးအုတွေကို လက်နဲ့ကိုင်ပွတ် ပေးတယ်။ အသာလေးဆုပ်ပေးသေးတယ်။ ဘယ်လောက်အရသာရှိမယ် ဆိုတာ တွေးသာကြည့်ပေတော့။ ပြီးတော့ သူကအစုပ်လည်းအရမ်းကို တော်တာ။ ငါ့မှာတစ်ကိုယ်လုံးထွန့်ထွန့်လူးကိုဖြစ်သွားရတယ်။

ငါ့ကိုမိန်းမမချဖူးဘူးလားလို့ မေးတယ်။ ငါကလည်းရည်းစား တောင်မှမရှိသေးတာ။ မိန်းမချဖူးဖို့ဝေးလို့၊ ပါးတောင်မမွှေးဖူးသေးဘူးလို့ ပြန်ဖြေလိုက်တော့ ဒေါ်လေးမော်မော်ကလေ တော်တော်သဘောကျသွား တယ်ထင်ပါရဲ့။ တခစ်ခစ်နဲ့ရယ်လိုက်တာ။ ပေါ်တင်ကြီးမြင်နေရတဲ့ သူ့နို့ အုံကြီးတွေတောင် တသိမ်သိမ်တုန်သွားတယ်။ ငါ့စိတ်ထဲမှာကြည့်ရင်း တစ်မျိုးကြီးဖြစ်လာတာကြောင့် သူ့နို့အုံကြီးကို လှမ်းကိုင်လိုက်မိတယ်။ ကိုင်သာကိုင်ရတာ သူ့စိတ်ဆိုးသွားမလားလို့လည်း တွေးပူမိသား။ သူ့စိတ်မဆိုးပါဘူး။ စိတ်မဆိုးတဲ့အပြင် မိန်းမတစ်ယောက်ဖီလင်ပိုကောင်း အောင် နို့ကိုဘယ်လိုမျိုးကိုင်ပေးရတယ်။ ဘယ်လိုညှစ်ပေးရတယ်။ နို့သီး တွေကိုဘယ်လိုဆော့ပေးရတယ်ဆိုတာတွေကိုတောင် သေသေချာချာ

သင်ပေးလိုက်သေးတယ်ကွ။ ငါ့အဖို့နို့ကိုင်ရတဲ့အပြင် သင်ခန်းစာကောင်း တွေ၊
အတတ် ကောင်းတွေ လည်း တတ် ကြရတယ် ဆိုပါစို့။။

အော်။ ပြောရအုန်းမယ်။ သူနဲ့ငါနဲ့ကညော်ခန်းထဲမှာပဲ ဝေဖက်
လုပ်ကြတာဆိုတော့ ချတဲ့အခါဆိုတော့လည်း အိပ်ခန်းထဲဘာထဲမဝင်
တော့ဘူး။ ညော်ခန်းကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပဲ ချကြတာ။ ကြမ်းပြင်ကပါကေးခင်း
ပြီး မွှေးပွကော်ဇောကလည်းရှိနေတာဆိုတော့ အတော်လေးအဆင်ပြေ
ပါတယ်။ အေး ချတယ်ဆိုတာတောင် သူကငါ့ကိုတက်ချတာလို့ပြောရင်
ပိုမှန်လိမ့်မယ်။

ငါကပက်လက်လှန်အိပ်ပေးနေရပြီး သူကအပေါ်ကနေတက်ခွလုပ်
ပေးတာကိုး။ တကယ်တော့ ငါလိုလူ မိန်းမချတဲ့အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့လူ
တစ်ယောက်အဖို့တော့ အဲဒီပုံစံဟာ အဆင်ပြေဆုံးပါပဲ။ ဒေါ်လေးမော်
မော်က ပက်လက်အိပ်ပေးပြီး ငါကအပေါ်ကတက်ခွလုပ်ရမယ်ဆိုရင် တောင်
ငါကအရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားပြီး လိုးလည်းမလိုးဘူးတာဆိုတော့
အပေါက်တောင်ရှာထိုးသွင်းနိုင်မှာမဟုတ်ပဲ အလွဲလွဲအချော်ချော်တွေဖြစ်
ကုန်မှာ သေချာတယ်။

ဟော- -ဒေါ်လေးမော်မော်က အပေါ်ကတက်ခွလုပ်ပေးတော့
ငါ့အဖို့ဘာမှအခက်အခဲမရှိတော့ဘူး။ အောက်မှသူပြောသလိုမျိုး အလိုက်
သင့်နေပေးလိုက်ရုံပဲ။

သူကငါ့လီးကို သူ့အဖုတ်ဝမှာသေသေချာချာတော့တယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်ကိုအသာလေးကိုင်းချပြီး သူ့နို့သီးတွေကိုအစို့ခိုင်းတယ်။ ငါ့အဖို့ အဲဒီတုန်းက နို့သီးလည်းပထမဆုံးအကြိမ် စစို့ဖူးတာပဲ။ နို့သီးစို့ပေးဖို့ နေနေသာသာ မိန်းမနို့တောင် အပြင်မှာမြင်ဖူးတာမှမဟုတ်တာ။ နည်းနည်း လေးလှမ်းတာကြောင့် ခေါင်းကိုကြွပြီးမီအောင်လှမ်းစို့ရတာဖြစ်ပေမယ့် စို့ပေးတော့ ကောင်းမှကောင်းကွာ။ ဒေါ်လေးမော်မော်ရဲ့နို့သီးကလည်း ရှည်ပြီးတော့ ကော့ထောင်တက်နေတာကိုး။ နို့သီးနှစ်ခုရှိနေတာဆိုတော့ တစ်ခုစီကို ဟိုဘက်လှည့်လိုက်၊ သည်ဘက်လှည့်လိုက်နဲ့စို့ပေးရတာပေါ့။ ဒီလိုနို့သီးတွေစို့ပေးရတာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ငါ့လီးနဲ့သူ့အဖုတ်နဲ့ ထိတွေ့နေတဲ့အရသာကိုတော့ မမီဘူး။ အဲဒါကမှ တကယ်အရသာကွ။ သူ့အဖုတ်မို့မို့ဖောင်းဖောင်းကြီးကို လီးထိပ်နဲ့ထိမိနေတာက တင်းတင်းအိအိ ကြီး။ အဖုတ်မှာအရည်တွေစိုနေတယ်ထင်ပါရဲ့ကါ။ စိုစိစိလေးဖြစ်နေတာ ကလည်း ရင်ဖိုစရာတစ်မျိုး။

သူကတင်ပါးကြီးကို အသာဖိဖိချပေးတော့ ငါ့လီးချောင်းကလည်း သူ့ဥစွာထဲကို တစ်တစ်တိုးဝင်သွားပါလေရော။ သိပ်လည်းမမြန်သလို၊ သိပ်လည်းမနှေးပဲဖိသွင်းယူတာ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ငါ့လီးတစ်ချောင်း လုံး သူ့အဖုတ်ထဲဝင်သွားပါလေရော။ တင်းကြပ်ကြပ်နဲ့။ အရည်ကလည်း ရွမ်းမှရွမ်း။ အို ဘယ်လိုအရသာလဲဆိုတာ ပြောမပြတ်တော့လောက် အောင်ပဲ။

အင်း- -ရှက်ရှက်နဲ့ပဲဝန်ခံရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဝင်ပြီးချက်ချင်းဆို သလိုပါပဲ။ ငါစိတ်ထင်သူ့ဖင်ကြီးသုံးလေးချက်လောက်လှုပ်ရှားဖိကြိတ် ပေးလိုက်ရသေးတယ်။ ငါ့ပဲထိပ်က အရည်တွေပန်းထွက်ကုန်ပါလေရော။

ဒေါ်လေးမော်မော်က ငါ့လရည်တွေထွက်ကုန်မှာသူသိနေသလိုပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါ့လီးထိပ်ကအရည်တွေပန်းထွက်တယ်ဆိုတာနဲ့ သူ့ဖင်ကြီးကိုကြွတ်တင်ပြီး ငါ့ဗိုက်ပေါ်က ဖယ်ဆင်းသွားတယ်။ ဒီတော့ ငါ့လီးဟာလည်း သူ့အဖုတ်ထဲက ဖြုတ်ဆိုကျွတ်ထွက်သွားတော့တာပေါ့။ ပျစ်ကနဲပျစ်ကနဲပန်းထွက်လာတဲ့သုတ်ရည်တွေဟာလည်း ငါ့ဗိုက်ပေါ်ပေ တာပေ၊ ဘေးဘက်ကကော်ဇောပေါ်ကျတာကျ၊ သူ့ကိုယ်ပေါ်ရောက်တာ ရောက် ဖြစ်ကုန်တော့တာပေါ့။

ငါလည်း ဘာဆက်လုပ်ရမယ်မှန်းမသိဘူး။ အဲ- -အခုလိုဖြစ်ရတဲ့ အတွက် သူ့ကိုတော့တောင်းပန်စကားပြောမိတယ်။ သူက တခစ်ခစ်ရယ် ပြီး ဒါတွေခေါက်ပစ်လိုက်လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ငါနဲ့တူတူဘေးချင်း ယှဉ်အိပ်ပြီး ငါ့ကိုဖက်ထားတယ်။ ငါလည်းသူ့နို့ကြီးတွေကြား အသာမျက် နှာအိပ်ပြီး (တကယ်တော့ သူနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာမျက်နှာပူနေလို့ လုပ်မိတာ) အသာငြိမ်နေလိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ ဒေါ်လေးမော်မော်က ညာလက်ကိုအသာဆွဲယူပြီး သူ့ပေါင်ခွကြားထဲထည့်ပေးတယ်။ ဟော- -သူ့စောက်ဖုတ်ကိုငါ့လက်နဲ့

အုပ်ကိုင်လိုက်မိပြီ။ နူးနူးညံ့ညံ့နဲ့မို့မို့ဖောင်းဖောင်းကြီးပါလား။ အမွှေးတွေ ကလည်း ရှိနေတယ်။ ကြမ်းတော့သိပ်မကြမ်းဘူး။ လက်မှာထိမိတော့ ယားကျိကျိဖြစ်လာရတယ်။

မိန်းမစောက်ပတ်ကိုကိုင်ကြည့်ရင် ဘယ်လိုရှိမှာပဲဘာပဲနဲ့ ငါ့စိတ် ကူးက ပုံဖော်ကြည့်မိတာအကြိမ်သိပ်မနည်းဘူး။ ဟော- -အခုလက်တွေ့ ကိုင်မိတာကတော့ ငါ့စိတ်ကူးထဲကမှန်းဆချက်တွေနဲ့ တစ်ခုမှမတူဘူး။ သူကငါ့လက်ခလယ်ကိုအသာလေးယူပြီးတော့ စောက်စေ့ပေါ်သေသေချာချာ တင်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ဖိပွတ်ပေးခိုင်းတယ်။ ငါလည်းသူ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း သူသင်ပြတဲ့နည်းအတိုင်း အသာဖိပွတ်ပေးလိုက်တာ။ စောက်စေ့က ငါ့ လက်အောက်မှာပဲ တင်းမာကော့ထောင်လာတယ်။ သူလည်းတဟင်းဟင်းနဲ့

သူဖီလင်တက်လာတာ ငါလည်းရိပ်မိလိုက်တယ်။ ဒီလိုဖီလင်တက် လာအောင်လုပ်ပေးနိုင်တာကိုလည်း ငါအတော်ပျော်တယ်။ အဲ- - မိန်းမတစ်ယောက်ကို စိတ်လှုပ်ရှားဖီလင်တက်လာအောင်လုပ်ပေးတဲ့နေရာမှာ စောက်စေ့ဟာ တကယ်အချက်အချာအဓိကပဲ ဆိုတာကိုလည်း ငါကောင်းကောင်းကြီးသဘောပေါက်ခဲ့ရတယ် ဆိုမှာပေါ့။

ဒါဟာငါ့အတွက်မိန်းမတစ်ယောက်ကို စိတ်လှုပ်ရှားလာအောင် ပထမဦးဆုံးလုပ်ပေးခဲ့ရမှလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ ဒီလိုလုပ်တတ်အောင် လက်တွေ့သင်ပြပေးတဲ့ဒေါ်လေးမော်မော်ကို သူသင်ပြပေးတဲ့နည်းနဲ့

ဖီလင်တက်အောင်ပြန်လုပ်ပေးတာမို့လည်း တစ်မျိုးတော့ပျော်စရာကောင်း
တယ်။ သိလား။

ဒါကြောင့်အပီပွတ်ပေးလိုက်တာ။ ဒေါ်လေးမော်မော်ဆိုတာ
တဟင်းဟင်းနဲ့ လူးလွန့်နဲ့နေရုံတင်တောင်မကဘူး။ ဖင်ကြီးမြောက်တက်
အောင် ကော့ယုံလာတယ်။ ငါလည်းရုတ်တရက်ကြီးလန့်သွားပြီး
စောက်ပတ်ပေါ်ကလက်ကို ကမန်းကတန်းဖယ်လိုက်မိတယ်။

ဒါပေမယ့်ဒေါ်လေးမော်မော်က အတင်းပြန်ဆွဲယူပြီး ဆက်ပွတ်ပေး
ဖို့ အလောတကြီးပြောတယ်။ အရသာသိပ်ရှိတာလို့လည်းပြောတယ်။
ဒါကြောင့် ငါလည်းသူသင်းပေးထားသလိုပဲ စောက်ပတ်ကိုပြန်ပွတ်ပေး
လိုက်ရတာပေါ့။ ဒေါ်လေးမော်မော်ဟာပိုပြီးလူးလွန့်လှုပ်ရှားကော့ယုံလာ
တယ်။ ပါးစပ်ကလည်း အမျိုးမျိုးအသံတွေထွက်လို့။

အဖုတ်ထဲကလည်း အရည်တွေစိုစိုထွက်လာလိုက်တာ။ ငါ့လက်
တွေတောင် ချဲ့ကျိကျိဖြစ်ကုန်တဲ့အထိပဲ။ နောက်ဆုံးတော့ဒေါ်လေးမော်
မော်ဟာ သက်ပြင်းရှည်ကြီးချပြီး ငြိမ်ကျသွားတယ်လေ။ ငါတို့ယောက်ျား
တွေလရည်ထွက်သလို သူလည်းအရည်ကြည်တွေထွက်ပြီး မောဟိုက်သွား
ဟန်တူပါတယ်။ ဒါကြောင့်ငါလည်းအသာငြိမ်နေလိုက်တယ်။ လက်ကတော့
သူ့စောက်ဖုတ်ပေါ်မှာပဲ အုပ်ပေးထားဆဲပဲ။ ပွတ်တော့ပွတ်မပေးတော့ဘူး။

အင်း- -မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့နီးနီးကပ်ကပ်နေရတာ ဘယ်လိုအရသာဆိုတာ သေသေချာချာသိလိုက်ရပြီလေ။ ငါကြားဖူးတဲ့မိန်းမလေးရဲ့အရသာဆိုတာကလည်း အပိုချဲ့ကားပြောတာမဟုတ်ကြောင်း အထာပေါက်သွားရတယ်။

ဒေါ်လေးမော်မော်ငြိမ်ကျသွားတယ်ဆိုတာကလည်း ခဏပါပဲ။ မကြာခင်သူက ပြန်လှုပ်ရှားလာပါတယ်လေ။

ငါ့လီးကြီးကို လက်နဲ့ပိုင်ပိုင်နှိုင်နှိုင်ဆုပ်ကိုင်ပြီး ရှာနဲ့ရက်ပေးတယ်။ လီးဒစ်ကိုအရင်ဆုံးစရက်ပေးတာ။ ငါ့လရည်တွေထွက်ပြီး လီးကို သုတ်ပစ်တာတို့ဘာတို့ မလုပ်ရသေးဘူး။ ဒီတော့ လီးထိပ်မှာအရည်တွေနည်းနည်းပါးပါးကျန်နေသေးတယ်။ အဲဒါတွေကိုပါ ဒေါ်လေးမော်မော်က ရှာနဲ့အပီရက်ပေးတာကွ။ တကယ်ပဲ။ လရည်တွေပန်းထွက်ပြီးတာကြောင့် ပျော့ခွေနေတဲ့ငါ့ငယ်လည်း ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ ငေါက်ကနဲပြန်မတ်တောင်လာတော့တာပါပဲ။ ငါက အသက်ငယ်ပြီး အားကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်နေလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် ဒေါ်လေးမော်မော်ရဲ့ရှာကလေးနဲ့ရက်ပေးတာကပဲ ပီပြင်လို့လားတော့မပြောတတ်ပါဘူး။ တောင်တာမှ မတ်မတ်ကြီးကိုပြန်တောင်လာတာ။ အားပြည့်အင်ပြည့်ရယ်ဒီပဲ။

အဲ- -လီးကြီးပြန်တောင်လာပြီဆိုတော့ ဆက်ဖိုက်ကြတာပေါ့။ ဒီတစ်ခါတော့ ဒေါ်လေးမော်မော်က ငါ့ကိုတက်ချခိုင်းတယ်။ ဘယ်လို

တက်ရမယ်။ ဘယ်လိုသွင်းရမယ်၊ ဘယ်လိုဆောင်ရမယ်။ အို- - ကုန်ကုန်ပြောရရင် ဆောင်တဲ့အခါမှာလီးဘယ်လိုအနေအထားမျိုးနဲ့ဆောင်ရင် ဘယ်လိုအရသာရှိမယ်။ ဘယ်လိုဆောင်ရင် လီးအဝင်နက်တယ်။ ဘယ်လိုဆောင်နည်းက မိန်းမတွေအရမ်းကြိုက်တယ်ဆိုတာတွေကအစ အသေးစိတ်သင်ပြပေးတာကွ။ ငါ့ကိုလိုးနည်းဆောင်နည်းလက်တွေ့သင်တန်းပေးခဲ့တယ်လို့တောင် ပြောရမလားပဲ။

ပထမစစ်ချင်းတော့ သူကပက်လက်လှန်ပေးပြီး ငါကအပေါ်က ခွလိုးပေးရတာ။ အဲ နောက်တော့ သူကလေးဘက်ကုန်းပေးပြီး ငါက နောက်ကနေဒူးထောက်လိုးပေးရတယ်။ နောက်တစ်ခါမျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး ကြက်ဖခွပ်သလိုမျိုး ကော့ကော့လိုးပေးရပြန်တယ်။ ငါကသုတ်လွတ် မမြန်အောင် ကြိုးစားထိန်းပြီးလိုးတတ်ဖို့ သူကပဲသင်ပြပေးသေးတယ်။

ငါကဒါမျိုးတွေဝါသနာပါလို့လားတော့မသိဘူး။ သူသင်ပြပေးတာတွေကို အားလုံးတတ်လွယ်တယ်။ အထာပေါက်တယ်။ သူသင်ပြပေးထားတဲ့နည်းတွေအတိုင်းပဲငါက မှန်မှန်ကန်ကန်လှုပ်ရှားလိုးဆောင်ပေးတယ်။ သူကနို့စို့ဆိုရင် စို့ပေးတယ်။ သူက လီးကိုကော့ပြီးဆောင်ဆိုရင်လည်း ဆောင်ပစ်လိုက်တာပဲ။ အဆောင်ရပ်ပြီးအသာနားဆိုလည်း လီးကိုအဖုတ်ထဲထိုးစိမ်ပြီး နားလိုက်တာပဲ။ အဲလိုနားတဲ့အချိန်တွေမှာ ဒေါ်လေးမော်မော်က ဟိုစကားသည်စကားရယ်စရာမောစရာတွေတောင် ပြောနေသေး

တယ်။ ဒါဟာငါ့ကိုသုတ်လွတ်မမြန်အောင် အာရုံပြောင်းပြီးထိန်းပေးတယ် ဆိုတာ နောက်ပိုင်းမှငါသိလာခဲ့တာ။

ရန်ပိုင်စိုးက သူနှင့်သူ၏အဒေါ်ဝမ်းကွဲခင်ယုမော်တို့မှောက်မှားခဲ့ ကြပုံမှ အစပြုကာ နောက်ပိုင်းတွင်မကြာခဏအလုပ်ဆက်ဖြစ်နေခဲ့ပုံ အကြောင်းများအား ခရေစေ့တွင်းကျအသေးစိတ်ပင် သေသေချာချာပြောပြ သည်။

‘ ဟာ- -ပိုင်ကြီးကလဲကွာ။ ဖြူဖြူတောင်တောင်ဆော်ကြီး တစ်ပွေကို အပီဖိုက်နေရတာများ မင်းကဘာစိတ်ဓါတ်ကျနေရတာလဲ။ ကိုယ့်အဒေါ်ဖြစ်နေတာကြောင့်လား။ ဝမ်းကွဲပဲကွာ။ ပြဿနာမရှိပါဘူးကွ’

ရန်ပိုင်စိုး၏ဇာတ်လမ်းရှည်ကြီးကို အားရပါးရအံတကြိတ်ကြိတ် နှင့်စူးစိုက်နားထောင်နေသော သိန်းအောင်ကျော်က ဇာတ်လမ်းဆုံးသော အခါ မှတ်ချက်ချသည်။

‘ ကျွတ်- -ငါကအဒေါ်နဲ့ငါဖြစ်နေရတာကြောင့် စိတ်ဓါတ်ကျနေ ရတာ မဟုတ်ဘူးကွ- - ’

‘ ဒါဆိုဘာလဲ- -ရှင်းအောင်ပြောစမ်း ’

‘ ဒေါ်လေးမော်မော်က ရှုပ်တယ်ကွ။ ငါနဲ့ဖြစ်နေသလို အခြားဘဲ တွေနဲ့လည်း အခွင့်အရေးရရင်ရသလို ဖိုက်နေတာကွ။ အဲဒါကို ငါက အစာမကြေဘူး ’

ရန်ပိုင်စိုးက အံတင်းတင်းကြိတ်၍မျက်နှာတင်းတင်းနှင့်ပြောရာ သိန်းအောင်ကျော်မှာ မောင်မေတ္တာ၏ပြောင်မြောက်သောပြက်လုံးကောင်း တစ်ခုကြားရသလို တဟားဟားရယ်မောလေသည်။

‘ ဟေ့ကောင်ကျော်ကြီး- -မင်းက ဘာကိုများသဘောကျလို့ ဒီလောက်တောင်ရယ်နေရတာလဲ ’

‘ မင်းဖြစ်နေပုံက တကယ်ဟာသပဲကိုးကွ။ ဒါလေးများဘာမှ စိတ်ဓါတ်ကျစိတ်ထိခိုက်နေစရာမလိုပါဘူး။ မင်းကိုမင်းဒေါ်လေးက ခေါက် ပစ်တာလဲမဟုတ်။ မင်းလည်းဖိုက်နေရတာ မဟုတ်လား။ မဟုတ်တဲ့ကိစ္စ မှာ ကြွေမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ- - ’

‘ ငါကတော့ ဒေါ်လေးမော်မော် ဒီပြင်ငနဲတွေနဲ့ကြည်နေတာကို တော့ ဘယ်လိုမှကြည့်မရနိုင်ဘူးကွာ။ တကယ်ပြောတာ ’

‘ သွားစမ်းပါကွာ။ ဒါမျိုးတွေက အချစ်ရူးလေးတွေပြောတဲ့ စကားပါ။ မင်းက မင်းဒေါ်လေးတစ်ယောက်တည်းတွေ့ဖူးတာဆိုတော့ ဒီလိုဖီလင်မျိုးဝင်နေမှာပေါ့။ ဒီဖီလင်မျိုးတွေပျောက်သွားဖို့က အလွယ် လေးပါ ’

‘ ဘယ်လိုလွယ်တာလဲ- - ’

‘ ဟ- -သူက ဒီပြင်ဘဲတွေနဲ့အလုပ်ဖြစ်နေသလို မင်းကလည်း တခြားဆော်ကြီးတွေနဲ့ ဖိုက်ပစ်ပေါ့။ လွယ်လွယ်လေး- - ’

‘ ပြောတော့လွယ်တယ်။ ငါက ဘယ်ဆော်ကြီးတွေကို သွား ဖိုက်ရမှာလဲ ’

‘ အဲဒါ ငါ့တာဝန်ထားပါ ’

‘ မင်းမှာအဆက်အသွယ်ရှိလို့လား။ အေး ပိုက်ဆံတော့ မရှိဘူးနော် ’

‘ ကျွတ်- -တုံးပါ့ကွာ- -ပိုက်ဆံပေးဖိုက်ရတဲ့ကြေးစားတွေ ငါစိတ်မလာဘူး။ ပြီးတော့ ရောဂါကိုငွေနဲ့ဝယ်ယူသလိုဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စ။ ငါရှောင်တယ်။ ’

‘ ဒါဆို မင်းခွင်က ဘယ်လိုလဲ- - ’

‘ မင်းစိတ်ဝင်စားလား- - ’

‘ ဟို အင်း- -စမ်ကြည့်မယ်လေ- - ’

ခင်ယုမော်အခြားသောယောက်ျားများနှင့်တွဲမှအပေါ် ရန်ပိုင်စိုးက အတော်ပင်မခံချိုမခံသာဖြစ်နေသည်။ မနာလိုစိတ်လည်းပေါ်နေသည်။ သူကတောင်ဒီလိုတွဲနေတာ ငါကလည်းအခြားကောင်မတွေနှင့်တွဲပြလိုက်မည်ဟု မခံချင်စိတ်ဖြင့်ကြံရွယ်မှုများရှိခဲ့သည်။ ဒါပေမယ့်ရန်ပိုင်စိုးမှာ ခင်ယုမော်နှင့်စပ်ယုက်ကြသည်အထိသာ ကာမနွံတွင်းနစ်ခဲသော်လည်း ရည်းစားပင်မထားဖူးသေးရာ အခြားမိန်းမတွေတွဲပြစရာ လောလောဆယ်တွင်မရှိ။ အခက်တွေ့နေရာ သိန်းအောင်ကျော်၏အကြံကို အမှန်ပင် စိတ်ဝင်စားသည်။

‘ ငါနဲ့ပြေလည်တဲ့အမကြီးတွေရှိတယ်။ အဲဒါမင်းကိုလည်းဆက်ပေးမယ်။ အားလုံးချောချောလှလှတောင်တောင်တင်းတင်းကြီးတွေပဲ။ မင်းအဒေါ်ထက်မသာရင်တောင် တန်းတူတော့လိုက်နိုင်မယ် ’

‘ အင်း- - ’

‘ အေး- -ဒီအတိုင်းကြီးတော့ မရဘူး။ အပေးအယူအပြန် အလှန်ရှိဖို့တော့ လိုတယ် ’

‘ ဘယ်လိုအပေးအယူလဲ။ ဘာအပြန်အလှန်လဲ- - ’

‘ ငါနဲ့ခွင်မိအထာကြည်နေတဲ့အမကြီးနှစ်ယောက်နဲ့ မင်းကို အလုပ်ဖြစ်သွားအောင် ငါဂျှိုင်းပေးမယ်။ မင်းကလည်း မင်းရဲ့ဒေါ်လေးနဲ့ ငါ့ကို ပြေလည်အောင်ဖန်တီးပေး ’

ရန်ပိုင်စိုးက ချက်ချင်းပြန်မဖြေနိုင်ပဲဖြစ်နေသည်။ စဉ်းစား၍ နေသည်။

‘ ဟေ့ကောင် ငါကနှစ်ယောက်ပေးပြီး မင်းဆီကတစ်ယောက် ပဲပြန်ယူတာ။ မင်း မနာပါဘူးကွာ။ ပြီးတော့ မင်းဒေါ်လေးက အခြားဘဲ တွေ့နဲ့လည်း အလုပ်ဖြစ်နေတာပဲမဟုတ်လား။ ငါတစ်ယောက်ထပ်တိုး လို့လဲ ဘာမှပြဿနာမရှိနိုင်ပါဘူး။ ဘာလဲ မင်းက မင်းအဒေါ်ကို နှမြော လို့လား ’

‘ ဟာ- -အဲဒီလိုသဘောမဟုတ်ပါဘူး ’

‘ ဒါဆို မင်းက ဘာများဒီလောက်တောင် စဉ်းစားနေရတာလဲ ’

‘ မင်းနဲ့ဒေါ်လေးမော်မော်ပြေလည်သွားအောင် ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ ငါမသိလို့ စဉ်းစားပြီးနည်းလမ်းရှာကြည့်နေတာကွ ’

‘ လုပ်ပြန်ပြီ။ လွယ်တာကိုခက်အောင်ကြံနေတယ်။ ဒီမှာ ဘာမှဦးနှောက်အခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားမနေနဲ့။ မင်း ငါ့ကို မင်းအဒေါ်ဆီခေါ်သွား။ မင်းရဲ့ဘော်ဒါလို့ မိတ်ဆက်ပေး။ ဒါဆို ပြီးပြီ- - ’

‘ ငါကမင်းကို ဒေါ်လေးမော်မော်နဲ့မိတ်ဆက်ပေးဖို့ပဲလိုတယ် ဟုတ်လား ’

‘ အေး- - ’

‘ မင်းကတော့ ဟို- -မင်းပြောတဲ့အမကြီးတွေနဲ့ ငါ့ကိုမိတ်ဆက်ပေးရုံပဲလား- - ’

‘ မိတ်ဆက်ပေးရုံမဟုတ်ပဲ ခွင်လေးဘာလေးရှိကံပေးစေချင်လို့လား- - ’

‘ အေး- -လိုမယ်ထင်တယ်။ ငါက ဒါမျိုးအထာမကျွမ်းကျင်ဘူး။ မင်းက ချွန်တွန်းလေးဘာလေးတော့ လုပ်ပေး ’

‘ ဖြစ်ပါတယ်။ သိပ်အများကြီးလုပ်ပေးစရာလည်း မလိုပါဘူး။
ကဲ- -မင်းအဒေါ်နဲ့ ဘယ်တော့မှိတ်ဆက်ပေးမှာလဲ ’

‘ ကိစ္စမြန်မြန်ပြတ်အောင်လုပ်တာ ကောင်းတယ်။ အခုပဲ
သွားကြရင် မကောင်းဘူးလား ’

‘ လုပ်လိုက်လေ- -ကြာသလားလို့- - ’

သိန်းအောင်ကျော်သည်အတော်ဖျံကျကာ လက်မြန်ခြေမြန်ရှိသူ ဖြစ်လေရာ ရန်ပိုင်စိုးကမိတ်ဆက်ပေးသည့်နေ့၊ ညနေပိုင်းတွင်ပင် ခင်ယုမော်၏အခန်းသို့ သွားရောက်လေတော့သည်။ ခင်ယုမော်သည် တိုက်ခန်းတွင်တစ်ယောက်တည်းသာနေလေ့ရှိကြောင်း သိရှိထားပြီးပြီမို့ သူ့အတွက်အခြအနေက အားလုံးအိုကေမှာစိုပြေနေပြီဟု သိန်းအောင်ကျော် က အပိုင်တွက်ထားခဲ့လေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကို ခင်ယုမော်ကတံခါးဖွင့်ပေးသည်။ ခင်ယု မော်သည် အိမ်နေရင်းအဝတ်အစားများသာ ဝတ်ထားသည်။ အောက်ပိုင်း တွင် ဒူးဆစ်ကျော်ကျော်လောက်ရှည်သောဘောင်းဘီတိုခပ်ပွပ္ပ၊ အပေါ်ပိုင်း တွင်တော့ ဘလောက်လက်ပြတ်ခပ်ပွပ္ပတို့ ရှိနေသည်။ သိပ်ဖော်ဖော်လှစ် လှစ်မရှိ။

မနက် ပိုင်းလောက်ကပင် ရန် ပိုင် စိုး နှင့် အတူပါလာလျှက် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည့်ကောင်လေးသည် ညနေပိုင်းတွင်တစ်ယောက်တည်း မိမိထံရောက်လာလေရာ တစ်ခုခုတော့အကြောင်းထူးရှိရမည်ဟု ခင်ယု မော်တွေးမိသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် အဲရိုးရှုပ်လက်တို၊ တက်ထရက်စ်ဘောင်း ဘီရှည်တို့ဖြင့် အတော်လေးသားသားနားနားဝတ်စားထားသည်။ ခင်ယုမော် ၏ အကျင့်ပါနေသောမျက်လုံးများက သိန်းအောင်ကျော်ဝတ်ထားသော

ဘောင်းဘီရှည်ခွကြားကို ရောက်သွားရာ အတော်အတန်ဖုထစ်နေသည်ကို တွေ့ရာ စိတ်အနည်းငယ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

‘ ကျွန်တော်က ဒေါ်လေးနဲ့အပီပျော်ရအောင် လာခဲ့တာဗျ- - ’

တိုက်ခန်းထဲလျှောက်လှမ်းဝင်မိသည်နှင့် သိန်းအောင်ကျော်က ပြောသည်။ စကားအဆုံးတွင် တိုက်ခန်းတံခါးကိုလည်း ကျကျနနချက်ချက်က ပိတ်လိုက်သည်။

‘ ရှင်- - ’

ခင်ယုမော်မှာ ကြားလိုက်ရသောစကားကြောင့် မျက်လုံအဝိုင်း သားဖြစ်ကာ တအံ့တဩရေရွတ်မိသည်။

သူမသည် ဘဲပွေကာ ယောကျ်ားလေးတော်တော်များများနှင့် ဇာတ်လမ်းလေးတွေရှိနေသော်လည်း သည်လိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနှင့် ဒဲဒဲဒဲကြီးပြောမှုမျိုးကိုတော့ မကြုံဖူးသေးပါ။

‘ တံခါးကို သေသေချာချာချက်ချက်ပိတ်ပြီးပြီ။ ဘာအနှောင် အယှက်မှ မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပျော်နိုင်ပြီ ’

သိန်းအောင်ကျော်က ပြုံးစေဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

‘ ဟိတ်- -နင် ငါ့ကိုဘာမှတ်လို့လဲ- -ထွက်သွားစမ်း။
အခန်းထဲက အခုထွက်သွားစမ်း ’

ခင်ယုမော်က လေသံမာမာနှင့်ပြောလိုက်သည်။

‘ ဒီအထာမျိုးတွေ လုပ်မနေပါနဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားအကြောင်းတွေကို
ရန်ပိုင်စိုးက အားလုံးပြောပြပြီးပါပြီ။ သူနဲ့ကြည်သလို ကျွန်တော်နဲ့
လည်း ပြောလည်လိုက်ပါ- - ’

‘ ဟာ- -ရန်ပိုင်စိုးက ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။
မဟုတ်မဟပ်တွေ- - ’

‘ ဟုတ်တာတွေပါဗျ။ ခင်ဗျားဘယ်လောက်ဏှာကြီးပြီး
အလိုးခံချင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပြီးပြီ။ ကိုင်း ဒီတော့ ရှည်ရှည်
ဝေးဝေးအိုက်တင်ခံမနေနဲ့။ အဝတ်တွေသာ ချွတ်လိုက်တော့- - ’

ခင်ယုမော်မှာ တိုက်ခန်းထဲမှထွက်ပြေးချင်စိတ်ပင်ပေါက်သည်။
သူမသည်တဏှာကြီးကာ ရမက်ကြွယ်ပြီး ယောက်ျားလေးများနှင့်
လိုးနေတာမှန်သော်လည်း မနက်ကမှသိရသောကောင်လေးက ညနေဘက်

တွင် ပိုင်စိုးပိုင်နင်းလာလိုးတာကို လိုက်လျောအလိုးခံဘို့အထိတော့ မလုပ်ချင်။ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ရဲစခန်းအကြောင်းကြားရကောင်းမည်လား ဟုပင် တွေးမိသည်။ သို့သော် မိမိပွေရှုပ်နေမှုအကြောင်းတွေကို သိန်းအောင်ကျော်က ဖော်ကောင်လုပ်ကာ ရန်ပိုင်စိုးကလည်းသက်သေ လိုက်မည်ဆိုပါက မိမိသာကောင်းကောင်းအရှက်ကွဲဖို့ရှိသည်ဟု တွေးမိ ပြန်တော့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားသည်။

‘ အဝတ်တွေချွတ်လေ- -စကြာရအောင် ’

သိန်းအောင်ကျော်က လေအေးအေးနှင့်ပြောပြန်သည်။

‘ ဟင်အင်း- -ဟင်အင်း။ မချွတ်ဘူး ’

ခင်ယုမော်က ငြင်းဆန်လေသေးသည်။

‘ မချွတ်လို့မရပါဘူး။ ခင်ဗျားချွတ်ရမှာပါ။ ’

သိန်းအောင်ကျော်က ပြုံးစေနှင့်ပြောရင်း မိမိကိုယ်ပေါ်မှအဝတ် အစားများကို စတင်ချွတ်လေသည်။ ရှပ်အင်္ကျီ၊ စွပ်ကျယ်နှင့် ဘောင်းဘီ ရှည်တို့ကျွတ်ကျကုန်ကာ သိန်းအောင်ကျော်၏ကိုယ်ပေါ်တွင် အတွင်းခံ ဘောင်းဘီတိုလေးသာ ကျန်တော့သည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် နောက်

ဆုံးကျန်နေသည်၊ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးကိုတော့ ကိုယ်တိုင်မချွတ်။

‘ ကိုင်း လာဗျာ- -ကျွန်တော့်အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် လာချွတ်ပေးစမ်းပါ ’

သိန်းအောင်ကျော်က ပိုင်နိုင်စွာစေခိုင်းလိုက်သည်။

သည်ကောင်လေးခိုင်းတာကို ခင်ယုမော်မလုပ်ချင်ပါ။ ဒါပေမယ့် သည်ကောင်လေးဘက်တွင် နိုင်ကွက်ပိုင်ကွက်တွေအပြည့်ရှိနေသည်။ ထို့ပြင် သိန်းအောင်ကျော်၏ဝစ်လစ်လစ်ဖြစ်လှလှ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကိုမြင်လိုက်ရသောအခါ ခင်ယုမော်၏ရမက်ဆန္ဒသွေးသားများကလည်း နိုးကြွကာ စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။ ရမက်စိတ်လွှမ်းမိုးလာခြင်းခံရသော မိန်းမတို့၏ထုံးစံ၊ ကာမစိတ်စေစားရာသို့ သက်ဆင်းလိုက်ပါရလေတော့ သည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ခပ်ရင့်ရင့်စေခိုင်းလိုက်သည်။ လေသံဟန်ပန်တို့ကလည်း ခင်ယုမော်ကို ပို၍စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ ခင်ယုမော်ငြင်းဆန်၍မရနိုင်လောက်အောင် စိတ်ညှို့ကာလွှမ်းမိုးထားသလို ဖြစ်နေသည်။

‘ လာလေ- -ချွတ်ပေးလေ။ ကျွန်တော့လီးက အရမ်းကြီးတာ။

ကျွန်တော့လီးကိုမြင်ရရင် ခင်ဗျားအပြတ်ခိုက်သွားမှာပါ။ ’

သိန်းအောင်ကျော်က ဆက်ပြောပြန်သည်။

ခင်ယုမော်တစ်ယောက် သိန်းအောင်ကျော်ရုပ်နေရာသို့ တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ်နှင့် လျှောက်လှမ်း၍လာနေသည်။ မသွားလိုသော်လည်း မိမိစိတ်ကိုပင် မိမိမနိုင်တော့။ သည်ကောင်လေး၏လီးက အတော်ကြီး မည်ကို ကာမမှုလိုက်စားသောမိန်းမတစ်ယောက်ပီပီ ခင်ယုမော်မှန်းဆ သိနေသည်။ ထိုကြောင့်ထိုလီးကြီးကို ကြည့်လိုမြင်လိုသည်စိတ်များ ကလည်း ထက်သန်နေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ဘာမျှဆက်မပြော တော့ပဲ သူ့ထံသို့လျှောက်လှမ်းလာနေသောခင်ယုမော်ကိုသာ ကျေနပ်စွာ ကြည့်နေသည်။ သည်လိုလျှောက်လှမ်းလာမှုသည် မိမိရှေ့မှောက်တွင် ဒူးထောက်လက်မြှောက်ရသည့် အထိန်းအမှတ်ဖြစ်ကြောင်း သိန်းအောင် ကျော် ကောင်းကောင်းနားလည်သည်။

သိန်းအောင်ကျော် အနီးသို့ ခင်ယုမော် ရောက်လာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ကိုယ်ပေါ်တွင် နောက်ဆုံးအဝတ်အစားလေးအဖြစ် ကျန်ရှိနေသောအတွင်းခံဘောင်းဘီတိုကလေးကို အောက်သို့ဆွဲချွတ်ချပေး လိုက်သည်။ ထိုသို့ချွတ်ချရာတွင် ကိုယ်ကိုကိုင်း၍ဆွဲချရပေရာ ဝတ်ထားသောဘလောက်စံရင်ဘတ်ဟိုက်ကျသွားရာ ထိုရင်အပိုက်မှနေ၍ ဘရာစီယာလျော့တိလျော့ရဲစည်းနှောင်ထားသော ရင်သားဆိုင်ကြီးများကို

သိန်းအောင်ကျော်မြင်ရသည်။ ဘလောက်စံအင်္ကျီရင်ဘတ်ဟိုက်ကျသွား
ကြောင်းသိသော်လည်း ခင်ယုမော် ဖုံးဖုံးဖိဖိမလုပ်တော့ပေ။ လုပ်နေ၍
လည်း အကြောင်းထူးမည်မဟုတ်။ သည်ကောင်လေးကို ပိုစိတ်ထအောင်
ဆွပေးသလိုမျိုးသာဖြစ်မည်ကို ကောင်းကောင်းသိသည်။

ဘောင်းဘီအောက်သို့လျှောကျလာသည်။ တောင်နေသော လီးချောင်းကြီး
ငေါက်ကနဲပင်ပေါ်သည်။ လီးက ကြီးသည်။ အရည်
ကိုးလက်မသာသာလောက်ရှိသည်။ လုံးပတ်ကတော့ ကျပ်လုံးလောက်
တုတ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာ အသားညိုသည်။ လီးကတော့ ပို၍
ညိုသည်။ အမည်းဘက်သို့ပင်ကဲသည်။ အရေပြားလှီးဖြတ်မထားသော်
လည်း လီးထိပ်ဖူးကိုတော့ အရေပြားအပြည့်ဖုံးမထား။ အဝတွင် ဟပြဲပြဲ
နှင်ဖြစ်နေသည်။ စောက်ပတ်တော်တော်များကို လှီးဖူးခဲ့သည့်လီးဖြစ်
ကြောင်း သိသာနိုင်သည်မို့ ထိုလီးကိုမြင်ရမှသည် ခင်ယုမော်ကိုပို၍
ရင်ခုန်လာစေသည်။ သူမ၏မျက်လုံးများကမူ လီးတန်ကြီးမှ မခွာနိုင်။
စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီးကို ကြည့်မိသည်။ ကြည့်ရင်းကစိတ်ပိုထလာရာ
လီးထိပ်ကို အသာလှမ်းကိုင်ကြည့်မိသည်။ လီးကြီးငေါက်ကနဲလှုပ်သည်။
လီးထိပ်မှစင်ထွက်သောအရည်ကြည်လေးတစ်စက်နှစ်စက် ခင်ယုမော်၏
လက်ဖမိုးပေါ်ကျသည်။

‘ ဘယ်နှယ်လဲ။ လီးက ကြီးတယ်မဟုတ်လား ’

သိန်းအောင်ကျော်က အချက်ကောင်းကိုဖမ်းကာ မေးလိုက်ရာ ခင်ယုမော်၏နုတ်ဖျားမှ အဖြေစကားသည် အလိုလိုပေါ်ထွက်သည်။

‘ အင်း- အကြီးကြီးပဲ ’

‘ ဒီလိုလီးကြီးကြီးမျိုး မစုပ်ချင်ဘူးလား ’

ခင်ယုမော်မှာ စိတ်ညှို့ခံထားရသူလို ခေါင်းဆတ်ကနဲညိတ်မိသည်။ ပါးစပ်ထဲတွင်လည်း တံတွေးတဘွင့်ဘွင့်ဖြစ်လာသည်။

‘ အဝတ်တွေချွတ်လိုက်အုန်း- - ’

သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်အေးအေးပင်ပြောကာ နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖါရန်ကြီးပေါ်သို့သွားကာ ပက်လက်လှဲအိပ်နေလိုက်သည်။ ထိုဆိုဖါရန် ကြီးမှာ ‘တို့ချ်’ ဟုခေါ်သည်။ ဆိုဖါအကြီးစားအမျိုးဖြစ် ရာ လူတစ်ယောက်ကောင်းကောင်းအိပ်နိုင်သည်။

ခင်ယုမော်လည်း သန်းအောင်ကျော်လိုလားသည်။ဆန္ဒအတိုင်း သူမ၏ကိုယ်ပေါ်မှအဝတ်များကို ချွတ်ရလေတော့သည်။ ဘလောက်စ်ကို ချွတ်သည်။ ဘရာစီယာကိုဖြုတ်ခွာသည်။ ပြီးတော့ ဘောင်းဘီတို့ကို ချွတ်ချသည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီဝတ်မထားသောကြောင့် ဘောင်းဘီတို့

ချွတ်ပြီးသည်နှင့် ခင်ယုမော်တစ်ယောက် ပလာကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သွားခဲ့
လေပြီ။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ခင်ယုမော်အဝတ်အစားများချွတ်ခွာသည်
ကို သေသေချာချာစူးစိုက်ကြည့်ရင်း သူ့ငပဲကြီးကို ညာလက်ဖြင့်ဆုပ်
ကိုင်ကာ အသာအယာပွတ်ပေးနေသည်။

‘ ကြည့်ကောင်းတယ်ဗျာ။ ခုနှစ်လွှာချွတ်ကပွဲကြည့်ရသလိုပါ
လား။ အားပါး နို့ကြီးတွေကလည်း အကြီးကြီးအယ်စတုံကြီးတွေပါလား
အပြတ်ကိုဆွဲပစ်ရမယ်။ ဒီလိုနို့ကြီးမျိုးက ဖင်ထောင်ပြီးနို့ဆွဲလိုးရရင်
သိပ်ပီပြင်မှာ။ တောက်- - ’

ပါးစပ်မှလည်း ပြောဆိုနေလေသေးသည်။ ခင်ယုမော်ဆူဖြိုးတောင်
တင်းကြောင်းကိုတော့ သူသိသည်။ ဒါပေမယ့် သည်မျှလောက်ကြီးမား
ထွားကြိုင်းမည်တော့ မထင်ခဲ့ပါ။

ဝစ်လစ်စလစ်ဖြစ်သွားသောခင်ယုမော်သည် သိန်းအောင်ကျော်
လဲလျောင်းလျက် ရှိသောဆိုဖါဒန်ကြီးနားသို့ ချဉ်းကပ်၍လည်သည်။
လီးစုပ်ပေးရတော့မည်ကိုလည်း သိနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း
သူ့လီးကို ခင်ယုမော်မကြာမီ ပါးစပ်နှင့်ငုံကာစုပ်ပေးတော့မှာ သေချာပြီ
မို့ အတော်ကိုသဘောကျနေသည်။

ခင်ယုမော်သည် ဆိုဖါအစွန်းနားတွင် အသာတင်ပါးကြီးတင်၍
ထိုင်သည်။ ဖင်ဆုံဝဝကြီးအိကနဲဖြစ်သည်။ အသာလက်ကိုလှမ်းကာ
သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကြီးကို ကိုင်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း
လီးပေါ်မှမိမိညာလက်ကို အသာပင်ဖယ်ခွာပေးသည်။ ခင်ယုမော်၏
လက်ဝါးပြင်နုနုနှင့်ထိတွေ့ဆုပ်မိသောအခါ လီးချောင်းကြီးငေါ့ကနဲ
တစ်ချက်လှုပ်ခါသည်။

ခင်ယုမော်၏စိတ်များ ပိုလှုပ်ရှားလာသည်။ ရှက်ကြောက်တွန့်
ဆုတ်နေမှတော့ လုံးဝမရှိတော့။ ရမက်ဇောအဟုန်က သူမကိုသိမ်းစိုးစိုမိုး
ထားလေပြီ။

‘ စုပ်ပေးလေ- - ’

သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။ ဆိုဖါရန်အစွန်းတွင်
ပုံပုံကြီးရှိနေလေသော ဖင်သားအိအိကြီးကိုလည်း လက်ဖြင့်တစ်ချက်ကိုင်
ညှစ်သည်။

‘ စုပ်ပေးမှာပေါ့- -ရှာနဲ့လည်းရက်ပေးမယ်။ လီးတန်ကြီးကို
လက်နဲ့ကိုင်ပြီးလည်း ပွတ်ပေးမယ်။ ကြိုက်လား- - ’

ရမက်ဇောဖြင့်ရဲ့တင်းနေလေသောခင်ယုမော်သည် ပွင့်လည်းပွင့်

လင်းလာသည်။

‘ ဟာ- -သိပ်ကြိုက်ပေါ့။ လုပ်လိုက်စမ်းပါ- - ’

‘ တို့စောက်ပတ်ကိုရော ပြန်ရက်ပေးမလား ’

‘ သိပ်ရက်တာပေါ့- -လာ ပြောင်းပြန်ခွဲလိုက်- - ’

‘ နေအုန်း။ ဒီအတိုင်းအရင်စုပ်အုံးမယ်။ ပြီးတော့ မင်းအလှည့် ဟုတ်လား ’

‘ အိုကေ- -အိုကေ- - ’

ခင်ယုမော်မှာ ယောက်ျားတွေအကြောင်းအတော်နောကြေနေသူမို့ သိန်းအောင်ကျော်သည် အပြတ်လိုးနိုင်မည့် လိုးအားကောင်းသူဖြစ် ကြောင်း အကဲခတ် မိသည်။ သိန်းအောင် ကျော် နှင့် ကြည် လိုက် လျှင် မိမိအနေဖြင့်အပြတ်အရသာတွေ့မည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း အထာပေါက်သည်။ ဒါကြောင့်သိန်းအောင်ကျော်လီးစုပ်ခိုင်းလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သော်လည်း မိမိက သည်ထက်ပိုကာ ကောင်းကောင်းအစွမ်းပြဖို့အကြံရှိသည်။ သည်လိုမိမိက စတင် အစွမ်းပြထားလျှင် သိန်းအောင် ကျော် ကလည်း သူ့ အလှည့်ရောက်လျှင် အားကျမခံအပြတ်တုန့်ပြန်ပေးမည်မဟုတ်ပါလား။

ခင်ယုမော်သည် လီးကိုအသာလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ဆော့ပေးရင်း
ဒစ်ကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံကာ စုပ်သည်။ ဒစ်အဖျားကိုရှာလေးနှင့် ထိုးရက်ပေး
သည်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းခပ်သာသာလေးလုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သော်လည်း
ပညာသားအပြည့်ပါသောကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်ထိုးထိုးထွန်ထွန်
ဖြစ်သည်။

ခင်ယုမော်သည် လီးတန်လုံးပတ်ကို ပါးစပ်နှင့်အသာစုပ်၊ ရှာဖြင့်
ရက်လိုက်လုပ်ကာ အောက်သို့အသာဆင်းလာသည်။ ဂွေးအုများကို
တစ်ချက်နှစ်ချက်ငုံစုပ်သည်။ ပြီးတော့ အောက်သို့ပိုရွေ့လာသည်။
သိန်းအောင်ကျော်၏ဖင်ကိုလည်း မသိမသာအပေါ်သို့တွန်းတင်ပေးသည်။
အမျိုးသမီး၏ပါးစပ်နှင့်ရှာ ဘယ်နေရာကိုဦးတည်နေကြောင်းရိပ်မိသောအခါ
သိန်းအောင်ကျော်မှာ အတော်ကိုစိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

‘ ရက်- -ရက်- -ရက်ပေးစမ်းပါ ဟင်းဟင်း ’

ပါးစပ်မှပြောဆိုတိုက်တွန်းရင်း သူ၏ဖင်ပြောင်လုံးလုံးကျစ်ကျစ်ကို
ကော့မြှောက်ပေးသည်။ ခင်ယုမော်က ရှာကိုတစ်လစ်ထုတ်ကာ
သိန်းအောင်ကျော်၏စအိုကို ရက်ပေးလိုက်သည်။

‘ အားပါး- -ကောင်းလိုက်တာ ’

စွတ်စိုစိုပျော့စိစိရှာဖြင့်၊ စအိုကိုအရက်ခံရမှုကြောင့်၊ သိန်းအောင်
ကျော်ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထသွားသည်။ ပါးစပ်မှလည်းသဘောကျစွာရေရွတ်
မြည်တမ်းသံလည်း ပေါ်လာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ထိုသို့အပြတ်ခိုက်သွားမှက ခင်ယုမော်စိတ်ကို
လည်း ရမက်ဇောပိုသန်လာစေသည်။ ခင်ယုမော်သည် စအိုကိုရက်ပေးရုံ
သာမဟုတ်တော့။ ရှာကိုဆန့်နိုင်သမျှဆန့်ထုတ်ကာ ဖင်ပေါက်ထဲထိုးသွင်း
ပြန်ထုတ်ပင် မရွံ့မရှာလုပ်ပေးသည်။ သိန်းအောင်ကျော်အဖို့တော့
ကောင်းပြီးရင်းကောင်းနေရလေသည်။ လီးကိုဆုပ်ကိုင်ထားသောလက်က
လည်း ပို၍မြန်မြန်သွက်သွက်လှုပ်ရှားပေးသည်။ ဝှင်းအပီထုပေးနေသည်။

‘ ကောင်းလှချည်လားဗျာ- -ဒါမျိုးမှ ကျွန်တော်ကြိုက်တာ။
ကောင်းတယ်။ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဝှင်းကောင်းကောင်းထုပေး- -
ဖင်ကိုလည်းအပြတ်ရက်- -အိုးအိုး- -အမလေးလေး အား ’

သိန်းအောင်ကျော်တစ်ယောက် ဆိုဖါချန်ကြီးပေါ်တွင် ဘယ်လူး
ညာလိုမ့်နှင့် အရမ်းကိုဖြစ်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် ယခုခင်ယုမော်လုပ်ပေးသလို
မျိုးတော့ တခြားမည်သည့်မိန်းမကမျှ လုပ်မပေးဘူးခဲပါ။ ခင်ယုမော်တစ်
ယောက်တည်းကသာ ကျကျနုနုလုပ်ပေးသောသီးသန့်အရသာဖြစ်သည်။ ပြီးတော့
ခင်ယုမော်သည် စိတ်ပါလက်ပါနှင်လုပ်ပေးနေကြောင်း သိသာ
ထင်ရှားလှသည်။ မိမိဖိလင်တက်အရသာတွေ့နေသလို ခင်ယုမော်လည်း

အပြတ်ငြိမ်းနေမှန်း သိန်းအောင်ကျော်အကဲခတ်မိသည်။

‘ အားပါးပါး အိုး- -ရက်- -ရက်စမ်းပါ။ ကျွန်တော့ဖင်ကို အပီရက်ပေးစမ်းပါ။ ကောင်းလိုက်တာနော်။ ဒီလိုမျိုးလုပ်ပေးမယ်လူ ရှိလိမ့်မည်လို့ ကျွန်တော်မထင်ခဲ့မိဘူး။ အပြတ်မိတယ်ဗျာ- -အားပါးပါး လီးကိုလည်း ဆော့ပေးစမ်းပါ ’

လီးချောင်းကြီးကိုဆုပ်ကိုင်ကာ အထက်အောက်တွင်းတိုက်ပေးနေ မှုနှင့် စအိုကိုပူးနွေးစို့စွတ်သောရှာဖြင့်ရက်ပေးထိုးကလိပေးနေမှုတို့ကို ပေါင်းစပ်ထားသည့်အရသာမှာ အလွန်ကိုကောင်းလှသည်။ သိန်းအောင် ကျော်အနေဖြင့် သည်လိုအရသာမျိုး တစ်ခါမှမခံစားခဲ့ဖူးသေးပါ။ သူ့တစ် ကိုယ်လုံးသည် တဆတ်ဆတ်တုန်ရင်နေသည်။ ဖီလင်တွေလည်းအပြတ် တက်လာသည်။ လီးက ငေါ့ကနဲလှုပ်သည်။

‘ လီးကိုစုပ်တော့- -စုပ်ပါတော့။ အရည်တွေပန်းထွက်ကုန် တော့မယ်- -စုပ်ပေးစမ်းပါ။ စုပ်ပေးပါ ’

သိန်းအောင်ကျော်က အလောတကြီးပြောကြားတောင်းဆိုသည်။ သူသည်မိန်းမလီးမှပြုရင်နေသောကောင်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း သုတ်ထိန်းတတ်သည်။ ဒါပေမယ့် ခင်ယုမော်လုပ်ဆောင်ပေးနေမှုသည် သူ့အတွက်အသစ်အဆန်းဖြစ်နေသည့်အပြင် အရသာလည်း အထူးကောင်း

မွန်ထိမိပေရာ သုတ်ကိုဘယ်လိုမှထိန်းနိုင်တော့။

မိမိ၏လုပ်ဆောင်မှုသည် ကောင်လေးကိုအပြတ်ချိတ်သွားစေကာ ပြီးလုလုရှိလာကြောင်း ခင်ယုမော်အထာပေါက်သည်။ အစကောင်းအောင် ပျိုးပေးသလို၊ အပီအပြင်အဆုံးသတ်ပေးချင်သောကြောင့် အမျိုးသမီးကြီး သည် ကောင်လေးဖင်ကို ရက်ပေးထိုးကလိပေးနေရာမှခွာသည်။ ပါးစပ်ကို အပေါ်သို့ရွှေ့ကာ လီးတန်လုံးပတ်တလျှောက် အရင်းပိုင်းမှအပေါ်ဘက်သို့ ရက်ပေးရင်း တက်၍လာသည်။

‘ စုပ်ပေးပါ- -ကျွန်တော့လီးကိုစုပ်ပေးစမ်းပါ ဟင်းဟင်း ’

သိန်းအောင်ကျော်က တုန်တချိတ်ချိတ်နှင့်ပြောသည်။

ထိုဆိုဖါဒန်ကြီးပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်အိပ်နေရာမှ ခေါင်းပင် ကြွတက်လာသည်။ သူ့လီးကိုရှာဖြင့်ရက်နေမှုကို မျက်လုံးကြီးအပြူးသား နှင့် ငုံ့ကြည့်သည်။ ကောင်လေး၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းမှာ အကြောဆွဲ သလို ထိုးကနဲတွန့်ကနဲဖြစ်နေသည်။ အရသာကတော့ ပြောမပြတတ် အောင်ပင် ကောင်းလွန်းလှသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောပေါင်းစုံ တို့မှာလည်း ပေါက်ကွဲထွက်တော့မတတ်လောက်ပင် ဆူဝေခိုးကြွနေသည်

ခင်ယုမော်၏ပါးစပ် လီးထိပ်ဘက်သို့ရောက်လာသည်။ ဒစ်ကြီးကို

ရှာဖြင့်သိမ်းရက်ကာ နှုတ်ခမ်းပါးလေးများနှင့် ငုံ့လိုက်သည်။

‘ အာ့ အိအိအု အစ်အစ်အိ ’

သိန်းအောင်ကျော်ပါးစပ်မှ မပီမသရေရွတ်သံတွေ ဆက်တိုက်ပေါ်လာသည်။ ဖင်ပြောင်ကြီးကြွေကာ လီးကိုကော့ပင့်ထိုးလိုက်သည်။ ဒစ်ကို ငုံ့နေသောခင်ယုမော်၏ပါးစပ်ထဲသို့ လီးချောင်းကြီးက တိုးဝင်သွားသည်။ ဝင်တာမှ ကိုးလက်မကျော်ရှည်သောလီးချောင်းကြီးတစ်ချောင်းလုံး အဆုံးဝင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ လီးထိပ်ဖူးဒစ်ကြီးသည် အာခေါင်ကိုပင်ကျော်ကာ လည်ချောင်းထဲအထိ အပြည့်အသိပ်တိုးဝင်ရောက်ရှိသည်။

ခင်ယုမော်မှာ လီးစုပ်ကျင်လည်သောမိန်းမမို့သာ တော်တော့သည် မေးရိုးကိုဖွင့်ကာ ခေါင်းလေးခပ်မော့မော့နှင့် လည်မျိုကိုဆန့်ပေးခြင်းဖြင့် လီးချောင်းကြီးအဆုံးတိုးဝင်လာမှုကို အထာကျအောင်လုပ်ပေးလိုက်နိုင်သည်။

ဤသို့အထာကျကျမလုပ်နိုင်ပါက အသက်ရှူကြပ်ကာ သီး၍သွားနိုင်သည်။ အားလုံးကမောက်ကမ ဖြစ်ကုန်နိုင်သည်။ ယခု ခင်ယုမော်၏ လီးစုပ်ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် အစစအိုကေသွားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်လည်းအရသာရှိ၊ ခင်ယုမော်လည်း ဖီလင်တက်၊ လိုက်ဖက်ညီလို့။ လီးကြီးက

တဆုပ် တခဲ ကြီးမိ၊ စုပ် ပေးရတာ အလွန် ကောင်းသည်။ ခင်ယုမော်သည် ပါးစပ်ထဲအဆုံးတိုးဝင်လာသောလီးချောင်းကြီးကို အားရ ပါးရပင်စုပ်သည်။ ခေါင်းကိုထက်အောက်လှုပ်ရှားကာ လီးချောင်းကြီး ပါးစပ်ထဲတိုးဝင်ပြန်ထွက်ဖြစ်နေအောင်လုပ်ပေးသည်။ သိန်းအောင်ကျော် ကတော့ သူ့လီးကြီးကို အပြတ်ကိုကော့ကော့ထိုးတင်နေသည်။ သုတ်လွတ်တော့မှာမို့လည်း ပို၍မာန်ပြင်းနေသည်။ ခင်ယုမော်က အဆင် ပြေအပေးအယူမျှအောင် ကြည်၍ထိန်းပေးနေရသည်။

ခင်ယုမော်သည် လီးကိုစုပ်ပေးရင်း သိန်းအောင်ကျော်၏ဂွေးအု များကို ညှာလက်ချောင်းများဖြင့် အသာကိုင်လိုက်သည်။ သုတ်လွတ်နီး ချိန်တွင်ဖြစ်တတ်သည့်သဘာဝအတိုင်း ဂွေးအုများတို့မှာလည်း ပူနွေးကာ သိမ်သိမ်တုန်၍နေသည်။ ခင်ယုမော်က ဂွေးအုများကို ခပ်တင်းတင်းလေး ကိုင်၍ပွတ်ပေးသည်။ မနာမကြင်အောင်ဖျစ်ညှစ်ပေးသည်။

သိန်းအောင်ကျော်မှာ ဘယ်လိုမှမနေနိုင်တော့။ ကြွတက်နေသော ခေါင်းသည် ဆိုဖါပေါ်ပြန်၍ကျသည်။ မျက်လုံးတွေပြူးကျယ်ကာ မျက်ဖြူ လန်သလိုဖြစ်သည်။ ကိုယ်အောက်ပိုင်းဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲလှုပ်သည်။

ထိုနောက် လီးထိပ်မှာ သုတ်ရည်တွေပန်းထွက်လာကြလေတော့ သည်။

‘ အား- -ထွက်ပြီ။ ထွက်ပြီ- -လရည်တွေထွက်ကုန်ပြီ။
အမလေးလေး- -ကောင်းလိုက်တာ အားအား အား ’

ခင်ယုမော်မှာလည်း လီးစုပ်ပေးရင်းဖီလင်တွေတက်၍နေရာ
သူမ၏ပါးစပ်ထဲသိန်းအောင်ကျော်က သုတ်ရည်တွေပန်းထုတ်ပေးလိုက်
ချိန်မှာတော့ သူမမှာလည်းတစ်ကိုယ်လုံးတုန်ရင်လှုပ်ရှားကာ တစ်ချိန်‘ပြီး’
သွားခဲ့ရလေသည်။ သိပ်ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကြီးပြီးခြင်းမျိုးတော့မဟုတ်။
ရင်သိမ်တုန်ရုံလေးတင် ‘ပြီး’ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စောက်ပတ်
ထဲက စောက်ရည်တွေကတော့ တော်တော်များများကိုထွက်သည်။
သိန်းအောင်ကျော်မှာ သေသေချာချာထိကိုင်ခြင်းမပြုရသေးပဲ လီးစုပ်ပေးရုံ
သက်သက်ဖြင့် ‘ပြီး’ ရခြင်းမို့ တစ်မျိုးတော့အရသာထူးပါသည်။ အားရ
ကျေနပ်ဖွယ်လည်း ကောင်းပါသည်။

ခင်ယုမော်သည် သူမပါးစပ်ထဲတွင် ပူနွေးပြည်လျှံသွားသော
သုတ်ရည်ပျစ်ချွဲချွဲများကို ဂလုကနဲ ဂလုကနဲမြည်အောင်ပင် အားရပါးရ
သောက်မျိုချသည်။ သုတ်ရည်အချို့မှာ ပါးစပ်စွန်းမှအပြင်သို့ယိုစီးထွက် သည်။
ခင်ယုမော်သည် လီးကိုအားရပါးရစုပ်ပေးနေပြန်သည်။

‘ ဟုတ်ပြီ- -ဟုတ်ပြီ- -မျို- -မျို- -လရည်တွေကိုအကုန်
မျိုချပစ်လိုက်- -အားပါး အီးအား ’

မိမိ၏သုတ်ရည်များကို ခင်ယုမော်နှစ်သက်မက်မောစွာ မျိုချနေကြောင်းတွေ့သိရသောသိန်းအောင်ကျော်မှာ ဖီလင်တက်သွားရကာ အံ့ကြိတ်၍ပြောသည်။

ခင်ယုမော်သည် သိန်းအောင်ကျော်၏ညာဘက်တင်ပါးလုံးကျစ်ကျစ်ကို ဘယ်လက်ဖြင့်လှမ်း၍ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြန်သည်။ ဖင်ကိုကိုင်ညှစ်ရင်း လီးကိုလည်းအားရပါးရပင်ဆက်စုပ်ပေးနေလေသည်။ စုပ်အားကြောင့် ထင်သည်။ သုတ်ရည်တွေပန်းထုတ်ပေးပြီးသော်လည်း သိန်းအောင်ကျော်၏လီးချောင်းကြီးသည် ပျော့ခွေမသွားသေးပဲ မတောင့်တတောင်၊ မပျော့တပျော့အခြေအနေတွင်ရှိနေသည်။ ဒါကိုကြည့်၍ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးမှာ အားကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်ကာ တစ်ခါလိုးပြီးတာနှင့် ဒေါင်းသွားတာမျိုးမဟုတ်။ တစ်ချိန်ပြီးတစ်ချိန်ဆက်ဆွဲကာ လုပ်နိုင်သည့်လီးမျိုးဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ခင်ယုမော်သိလိုက်ရပြန်သည်။ သည်ကောင်လေးနှင့်ယခုလိုချိတ်မိသွားသည်မှာ မိမိအဖို့လည်းများစွာအကျိုးရှိနိုင်သည်ဟု တွေးမိသည်။

အရည်များကိုအားရပါးရသောက်မျိုချကာ လီးကိုလည်းခပ်ပြင်းပြင်းစိတ်ကြိုက်ဆက်စုပ်ပေးပြီးမှ သိန်းအောင်ကျော်၏ပေါင်ခွကြားမှ မျက်နှာကိုဖယ်ခွာသည်။ အရည်တွေစိုနေသောပါးစပ်ကို လက်ခုန်ဖြင့်သုတ်ပစ်ရင်း ကောင်လေးကိုမျက်လုံးလေးခပ် မေ့မေ့ပြုကာ

ကြာကြည့်လေးကြည့်လိုက်သည်။

‘ ခင်ဗျာက တကယ်ပဲဗျာ- -ဒီလို ‘ဟော့’ တဲ့မိန်းမမျိုး ကျွန်တော် တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးသေးဘူး။ ကိုင်း အခုကျွန်တော့အလှည့် ခင်ဗျားစောက်ပတ်ကို အပီရက်ပေးမယ် ’

သိန်းအောင်ကျော်က အသာထထိုင်ကာပြောပြီး ထိုဆိုဖါရန်ပေါ်မှ ဆင်းသည်။ ခင်ယုမော်မှာ တစ်ချို့ ‘ပြီး’ ခဲ့သော်လည်း အာသာမပြေသေး ဖီလင်ကလည်းတက်နေဆဲမို့ မဆိုင်းမတွပင် ထိုဆိုဖါရန်ပေါ်တက်ကာ ပက်လက်လှန်အိပ်လိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်နှင့် နေရာချင်းလဲယူ လိုက်သည့်သဘော။ ထို့ပြင်ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုလည်း အလိုက်သင့် ပင်ကားထုတ်ပေးကာ သိန်းအောင်ကျော်လုပ်ငန်းစနိုင့်ရန် အသင့်ပြင်ပေး လေသေးသည်။

‘ လာကွာ- -ရက်စမ်း။ မင်းရှာနဲ့တို့အဖုတ်ကို ကောင်းကောင်း ကြီးထိုးပြီး ရက်ပေးစမ်းပါ။ အဲလိုရက်ပေးရင်း နို့ကြီးတွေကိုလည်း ဆွဲပေးနော် ’

ကောင်းကောင်းဖီလင်ယူတော့မှာမို့ မိမိလိုချင်သည်ကိုလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင်ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်သည်။ ကာမစည်းစိမ်ခံစားရာတွင် ရှက်ကြောက်မနေပဲ စိတ်ပါလက်ပါပြောဆိုလုပ်ကိုင်မှ ဖီလင်အပြည့်ရ

သည်ကို ခင်ယုမော်ကောင်းကောင်းသိသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် အသင်္ဂကားပေးထားသောခင်ယုမော်၏ ပေါင်ကြားတွင် မျက်နှာအပ်ချကာ စောက်ပတ်ကိုအပီရက်သည်။ လက်နှစ်ဘက်ကိုအသာဆန့်ထုတ်ပြီး နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲနယ်သည်။ နို့ကြီးတွေသည် ကြီးမားလုံးဝန်းသည်။ ပျော့အိခြင်းတော့မရှိ။ တင်းရင်းနေသည်။ ခင်ယုမော်သည် ဘဲပွေသော်လည်း မိမိ၏အသားအရည်တွေပျော့အိမကုန်အောင် စနစ်တကျလေ့ကျင့်ကာ ထိန်းသိမ်းထားလေသည်။ စောက်စေ့လေးကို ရှာဖျားနှင့်ထိုးထိုးကလိရက်ပေးသောအခါ ခင်ယုမော်မှာ တစ်ကိုယ်လုံးကော့ပျံတက်သွားသည်။

‘ ဟုတ်ပြီ- -ဟုတ်ပြီ- -အဲလိုမျိုးအစေ့ကို ရက်ပေးစမ်းပါ။ အသာမျှင်းပြီးစုပ်ပေး- -အား ကောင်းလိုက်တာ- -ဒါမျိုးမှ မိုက်တာ အမလေးနော် အားအား ’

မိမိကိုအရသာတွေ့အောင်လုပ်ပေးသလို ခင်ယုမော်ကိုလည်း အီစိမ်းသွားအောင်တုံ့ပြန်ကာလုပ်ပေးဖို့ သိန်းအောင်ကျော်က ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ဒါကြောင့် ရွံရှာနောက်တွန့်ခြင်းအလျှင်းမရှိပဲ စောက်ပတ်ကြီးကို အားရပါးရကုန်းရက်ပေးနေသည်။ တကယ်တော့ မိန်းမစောက်ပတ်ဆိုသည်မှာ သိန်းအောင်ကျော်အတွက် ရွံရှာစက်ဆုပ်စရာမဟုတ်။ အရသာကောင်းကောင်းပေးသည့် ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအဖြစ်သဘော

ထားကာ မြတ်နိုးသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏ထိမိကျွမ်းကျင်သော စောက်ပတ်ရက်၊ နို့ဆွဲ နယ်မှုများလုပ်ပေးမှုကြောင့် ဖီလင်တွေအရမ်းတက်လာသောခင်ယုမော်မှာ တအီးအီးတအားအားအော်မြည်ရင်း တစ်ချီ ‘ပြီး’ သွားရလေသည်။ စောစောက သိန်းအောင်ကျော်၏လီးစုပ်ပေးရင်း ပြီးခဲ့ရမှထက်ပိုကြမ်း သည်။ ပို၍အရသာရှိလှသည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာလည်း ခင်ယုမော်၏ စောက်ပတ်ကိုရက်ပေးရင်း ဖီလင်တွေတက်လာရာ သူ၏မပျော့တပျော့၊ မတောင့်တတောင်ဖြစ်နေသောလီးချောင်းကြီးမှာ ပြန်လည်အားပြည့်ကာ မတ်မတ်ကြီးတောင်၍လာသည်။

‘ ကျွန်တော့လီးကြီးတောင်နေပြီ။ လိုးကြရအောင်။ လာဗျာ။ အပေါ်တက်ခွပြီး ဖိကြိတ်ပေး- - ’

ခင်ယုမော်တစ်ချီ ‘ပြီး’ သွားအောင်စောက်ပတ်ရက်ပေးပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်က ပြောသည်။

ပြောပြောဆိုဆို ဆိုဖါချန်ကြီး၏ဘေးမွှေးပွကော်ဇောအကောင်းစား ခင်းထားသည့်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပက်လက်စင်းစင်းကြီးအိပ်ပေးလိုက်သည်။ သူ့လီးကြီးက မိုးပေါ်ပျံတော့မည့်ခုံးပျံကြီးလို ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်၍နေသည်။

ခင်ယုမော်မှာလည်း စောက်ပတ်ထဲလီးထိုးသွင်းကာ အလိုးမခံရ

သေးသည့်အတွက် အားမလိုအားမရဖြစ်နေပေရာ ဆိုဖါရန်ကြီးပေါ်မှ ချက်ချင်းဆင်းသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ကိုယ်ပေါ် တက်ခွသည်။ လီးချောင်းကြီးကိုလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူကာ စောက်ပတ်အဝတွင်ကျကျ နနတော့ကပ်သည်။ ချက်ချင်းဖိချသွင်းယူခြင်းမပြုသေးပဲ လီးနှင့်အဖုတ်ကပ် ပွတ်ပေးလိုက်သေးသည်။ နှစ်ယောက်လုံးကြောက်သီးဖျန်းဖျန်းထသွားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ခင်ယုမော်တို့၏လိင်ဘက်များ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အပီအပြင်ထိတွေ့လိုက်မှုကြောင့် မီးပွင့်ကုန်သည့်သဘောပင်။

ခင်ယုမော်က တင်ပါးဆုံကြီးကို အသာအောက်သို့ဖိချလိုက်သည်။ ထောက်ထားသောလီးချောင်းကြီး စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့ တိုးဝင်လာ သည်။ ခင်ယုမော်သည် တိုးဝင်လာသောလီးချောင်းကြီးကို မိမိစောက် ပတ်နှုတ်ခမ်း၊ စောက်ဖုတ်အတွင်းသားတို့ဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ယူပေးလိုက်ရာ သိန်းအောင်ကျော်အတွက် အတော်ကိုအတွေ့ထူးသွားသည်။

‘ အားပါး- -မိုက်တယ်ဗျာ။ ညှစ်လိုက်တာတကယ်မိုက်တယ် လုပ်စမ်းပါ။ ညှစ်လည်းညှစ်၊ တင်ကြီးကိုလည်းဖိချပေးပါ။ ’

သိန်းအောင်ကျော်က အားရကျေနပ်စွာပြောသည်။

ခင်ယုမော်မှာ ပို၍ရမက်ထန်ကာ ဣာထန်၍လာသည်။ တင်ပါးကြီးကို ပို၍ဖိချသည်။ လီးကစောက်ပတ်ထဲ ပို၍တိုးဝင်သည်။

ပို၍တိုးဝင်သည်။ ခင်ယုမော်သည် ကောင်းကောင်းကြီးအလိုးခံဖူးပြီးသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း သိန်းအောင်ကျော်၏လီးက ကြီးမား တုတ်ခိုင်ပေရာ စောက်ပတ်ထဲတွင် ချောင်မနေ။ တင်းကြပ်ပြည့်သိပ်၍ နေလေသည်။

လီးကြီးက စောက်ပတ်ထဲအဆုံးဝင်သည်။ ဆီးစပ်နှစ်ခုပိတ်ပြီးနေ အောင်ထိမိသည်။ လီးအဆုံးဝင်အောင်သွင်းယူပြီးနောက် ခင်ယုမော်သည် တင်ပါးဆုံကြီးကို ကြွလှိုက်နိမ့်လှိုက် ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားကာ အပေါ် မှ ဖိကြိတ်ဆောင်ပေးသည်။

လီးသည်စောက်ပတ်ထဲကို စီးစီးပိုင်ပိုင်ကြီး တိုးဝင်ပြန်ထွက် လိုက်ဖြစ်နေသည်။ ရမက်ဇောထလာကာ ဖိကြိတ်မှုကြမ်းလာလေလေ၊ ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ခပ်ကိုင်းကိုင်းလုပ်ကာ ဖင်ကြီးကြွလှိုက်ဖိချလိုက်လုပ်နေ သည်မို့ ကြီးမားသောနို့အုံကြီးနှစ်လုံးသည်လည်း အိအိကြီးတွဲကာ တတုန်တုန်လှုပ်ခါယမ်းနေသည်။ အောက်ဘက်တွင်ပက်လက်အိပ်လျက် သားရှိနေသောသိန်းအောင်ကျော်က ထိုနို့အုံကြီးနှစ်ခုကို လက်နှစ်ဘက် ဖြင့်လှမ်းကာ စုံကိုင်၍ဆွဲနယ်ဖျစ်ညှစ်သည်။ နို့သီးခေါင်းများကို လက်မ ဖြင့်ဖိပွတ်ချေပေးသည်။

‘ အပီပဲဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ဖိုက်ရတာ အရမ်းကောင်းတာပဲ။ နို့ကြီး တွေကလည်း ကြီးမှကြီး။ နို့သီးခေါင်းရှည်ရှည်လေးတွေ ကော့ထောင်

တက်နေတာကလည်း ကြည့်လို့ကောင်း၊ ဆွဲပေးလို့လည်းကောင်း။
စောက်ပတ်ကလည်း ညှစ်အားရော၊ စုပ်အားပါ အပြတ်သန်တယ်- -
တောက် ဟင်း- - ’

ခင်ယုမော်ဖိကြိတ်လိုးပေးတာကိုခံရင်း သိန်းအောင်ကျော်က
ပြောသည်။ သူသည်အောက်မှ အသာမှိန်း၍နေရာမှ ဖီလင်တက်လာသော
အခါ ဖင်ပြောင်ကြီးကိုကြုံ၍ လီးကိုကော့ကော့ထိုးတင်ပေးသည်။ ခင်ယု
မော်ကလည်း ထိုသို့လီးကော့အတင်ကို အချိန်ကိုက်ပင် အပေါ်မှဖိကြိတ်
လိုးပေးလိုက်ရာ လီးအဝင်အပြတ်နက်ကာ နှစ်ယောက်လုံးအရသာအတွေ့
ကြီးတွေကုန်ကြသည်။

ဒါကြောင့်နှစ်ယောက်စလုံးထိန်းမနေကြတော့ပဲ မီးကုန်ယမ်းကုန်
ကိုဖိုက်ပစ်ကြလေသည်။ ခင်ယုမော်က အပေါ်မှသွက်လက်မြန်ဆန်အား
ပြင်းစွာ ဖိကြိတ်ဆောင်လိုးပေးသလို၊ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း လီး
ချောင်းကြီးကို ထိုး၍ထိုး၍ကော့တင်ပေးသည်။ နို့ကြီးတွေကို အပြတ်ဆွဲ
နယ်သည်။ ဖင်ကြီးကိုပင် လှမ်းကိုင်ညှစ်လိုက်၊ ဖျန်းကနဲရိုက်လိုက်လုပ်
သည်။ အလိုးကြမ်းသလိုအတက်လည်းပြင်းပေရာ နှစ်ယောက်လုံး ‘ပြီး’
လုလုဖြစ်လာကြသည်။ လှုပ်ရှားမှုတွေကလည်း ပိုမြန်ပိုပြင်းပိုကြမ်းလာ
ကြသည်။

’ အားအား- -လာတော့မယ် ထွက်တော့မယ်။ ကော့ကော့- -

လီးကိုကော့တင်စမ်းပါ။ ဆွဲလေ- -နို့ကြီးတွေကို တအားဆွဲပါ။
အမလေးလေး အား အီးအီး ’

ပြီးတော့မှာမို့ ခင်ယုမော်အရမ်းကိုဖြစ်လာသည်။ တအားကုန်
လှုပ်ရှားဖို့ကြိုက်သည်။ ထိုနောက်- - -။

’ အီးအီးအား- -ထွက်ကုန်ပြီ- -ထွက်ကုန်ပြီ။ အား ’

ခင်ယုမော် ‘ပြီး’ သွား၍ တစ်ကိုယ်လုံးသိမ်သိမ်တုန်ခါသွားချိန်
မှာပင် သိန်းအောင်ကျော်လည်း သုတ်ရည်တွေပန်းထွက်ကုန်သည်။
စောက်ဖုတ်ထဲပူနွေးသောသုတ်ရည်တွေ စို့ရွဲအောင်ပန်းထုတ်ပေးလိုက်
သောအခါ ‘ပြီး’ နေသည်။ခင်ယုမော်အဖို့ ပို၍အရသာရှိသွားသည်။
တအီးအီးတအားအားအော်ဟစ်လျှက် သိန်းအောင်ကျော်၏ကိုယ်ပေါ်
ရင်ချင်းအပ်ထိုးကျလာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကို တင်းကြပ်စွာဖက်တွယ်
သည်။ ပုခန်းသားများကိုလည်း ကုန်းကိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်
ကလည်း ခင်ယုမော်၏ဖင်ဆုံဝဝကြီးကို တအားကုန်လွဲ၍ရိုက်နေလေသည်။

နောက်သုံးလကျော်ကျော်လောက်အကြာ၊ တစ်ခုသောတနင်္ဂနွေနေ့

နံနက်ကိုးနာရီခန့်အချိန်တွင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှစ်ယောက် သည် ကျောင်းနှင့်မလှမ်းမကမ်းရှိ လဘက်ရည်ဆိုင်တစ်ခုတွင်ထိုင်ကာ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တီးတိုးပြောဆိုတိုင်ပင်နေကြလေသည်။

သုံးလကျော်ကျော်မျှအချိန်ကာလတွင် ရန်ပိုင်စိုးမှာလည်း အများ ကြီးပြောင်းလဲတိုးတက်ခဲ့လေပြီ။ သိန်းအောင်ကျော်၏ဆက်သွယ်ခွင့်ဖန် ပေးမှုကြောင့် မိမိခင်နှင့်မြမြဟန် အမည်ရှိအစ်မကြီးနှစ်ယောက်နှင့် ကောင်းကောင်းကြီးအလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကာ ခင်ယုမော်အပေါ် စွဲလန်းလန်းဖြစ် မနေ၊ ခင်ယုမော်က တခြားယောက်ျားလေးများနှင့်တွဲတာကိုလည်း သဝန်မတိုတော့ပဲ အားလုံးအေးဆေးသွားပြီ။ ဒါတင်မက သိန်းအောင် ကျော်၏သညာပေးမှုဖြင့် ရည်းစားတွေပင် ထားနိုင်ခဲ့လေပြီ။ ထားတာမှ တစ်ယောက်ပင်မဟုတ်၊ ရည်းစားသုံးယောက်ရှိနေသည်။ ကျောင်းမှာ တစ်ယောက်၊ အရပ်ထဲမှာတစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ အပြင်မှာတစ်ယောက်။

ကျောင်းမှရည်းစားနာမည်က မကျင်ဟုန်။ ရှမ်းတရုတ်မလေး။ အသက်(၁၅)နှစ်ကျော်ကျော် (၁၆)နှစ်သာသာလောက်သာ ရှိသေးသည်။ အသက်ငယ်သော်လည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတော့ တောင့်တင်း အချိုးကျနေပါပြီ။ အရပ် ငါးပေလေးလက်မခွဲမြင့်သည်။ ရင်က (၃၄) လက်မ၊ ခါးက (၂၂)လက်မနှင့် တင်က (၃၅)လက်မ။ ကိုယ်အလေးချိန် (၁၀၉) ပေါင်ရှိသည်။

သူတို့ကျောင်းတွင် အပျော်တမ်းကာယအလှမယ်ရွေးပွဲလုပ်ခဲ့ရာ

မကျင်ဟုန်လည်းပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ဗိုလ်စွဲကာအလှသရဖူဆောင်းခဲ့သည်။ ဒါကြောင့်လည်း သည်လိုကိုယ်အတိုင်းအတာအတိအကျပြောနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ မကျင်ဟုန်က ရှမ်းတရုတ်မစစ်စစ်မို့ အသားဖြူဖွေးသည်။ နှုတ်ခမ်းပါးလျှပ်နီထွေးသည်။ ပါးပြင်ကလေးများကလည်း ပန်းနုရောင်သန်းသည်။ ယခုတလောနာမည်တက်စပြုသည့် ဗီဒီယိုမင်းသမီး ဣန္ဒြေကျော်ဇင် ၏ရုပ်ရည်အဆက်အပေါက်မျိုး။ ရန်ပိုင်စိုး၏ရည်းစားသုံးယောက်ထဲတွင် အလှဆုံး၊ အဖြောင့်ဆုံး။

ရန်ပိုင်စိုးသည် ရည်းစားသုံးယောက်ရထားပြီးသော်လည်း တစ်ယောက်ကိုမှမဖြုတ်ရသေးပါ။ အခွင့်မသာတာကလည်း ရှိသည်။ ပြီးတော့ ရန်ပိုင်စိုးက သူ့၏ရည်းစားသုံးယောက်ထဲတွင် မကျင်ဟုန်ကို သဘောအကျဆုံးဖြစ်ရာ မကျင်ဟုန်ကိုအရင်ဈေးဦးဖောက်ကာချပြီးမှ ကျန်ရည်းစားနှစ်ယောက်ကိုဆက်ဖြုတ်ဖို့ အကြံရှိသည်။

မကျင်ဟုန်၏မိဘတွေက ရှေးဆန်ကြသည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း အပြင်ကို သဘောရှိမထွက်နိုင်။ ရည်းစားထားတာကိုပင် အိမ်မှမသိရအောင် လျှို့ဝှက်ဖုံးဖိနေရလေသည်။ တစ်ကျောင်းတည်းအတူတက်နေကြသည်မို့ (မကျင်ဟုန်ကလည်း ဆယ်တန်းပင်။ ဒါပေမယ့်သူမကစာတော်ရာ (က)အတန်းတွင်တက်ရပေရာ အတန်းချင်းတော့အတူတူမဟုတ်ပါ) ကျောင်းတက်သည့်နေ့တိုင်းတွေ့မြင်နေရသော်လည်း နှစ်ယောက်ချင်း (ကာမစပ်ယုက်မှပြုလုပ်နိုင်လောက်အောင်) လွတ်လပ်စွာတွေ့ဆုံနိုင်ဖို့ကတော့

အလွန်ကို ခက်နေသည်။

ကျန်ရည်းစားနှစ်ယောက်နှင့်တော့ သည်လောက်အခက်အခဲမရှိ။
ချိန်းဆိုတွေ့နိုင်သည်။ သို့သော်မကျင်ဟုန်နှင့်အလုပ်မဖြစ်သေးသောကြောင့်
ရန်ပိုင်စိုးသည် ကျန်ရည်းစားနှစ်ယောက်ကိုချိန်းတွေ့သောအခါ နမ်းလိုက်၊
ကိုင်လိုက်၊ နှိုက်လိုက်လုပ်သည်ကလွဲ၍ အဆင့်မတက်သေး။ ချိုထား သေးသည်။
မကျင်ဟုန် ကိုဖြုတ်ပြီးမှ ကျန်ရည်းစားနှစ်ယောက်ကို ဆက်
ဖြုတ်မည်။

ယခုလိုအခြေအနေမျိုးရောက်လာသည်မှာ သိန်းအောင်ကျော်၏
ကူညီမှုကြောင့်ဖြစ်ပြီး ရည်းစားတွေဘာတွေထားဖြစ်သည်ကလည်း
သိန်းအောင်ကျော်၏ဘေးတီးနည်းပေးလမ်းပြလုပ်ပေးမှုကြောင့်ဖြစ်ပေရာ
မိမိနှင့်အလုပ်ဖြစ်ကြပြီးလျှင် မိမိရည်းစားများကိုရှယ်ယာခွဲပေးမည်ဟု
သိန်းအောင်ကျော်ကိုရန်ပိုင်စိုးက ကတိပေးထားသည်။ ထိုကြောင့် ရန်ပိုင်
စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်အမြန်ဆုံးအလုပ်ဖြစ်ပါစေဟု သိန်းအောင်ကျော်က
ဆုတောင်းနေသည်။ လိုအပ်တာကူညီပေးဖို့လည်းအသင့်၊ ဒါမျှအတွက်
လည်း သူ့တွင်အပန်းမကြီး။

ထိုသို့ပြောရမည်ဆိုလျှင် သိန်းအောင်ကျော်သည်ကာမမှုတွင်
အတော်စုံသော်လည်း သူနှင့်ပြေလည်ကြသည်မိန်းမများမှာ သူ့ထက်
အသက်ကြီးသည် 'မမကြီး' တွေသာဖြစ်ကြသည်။ သူနှင့်သက်တူရွယ်တူ

ပင် တစ်ယောက်မှမပါ။ မကျင်ဟုန်အပါအဝင် ရန်ပိုင်စိုး၏ရည်းစားသုံး
ယောက်သည် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ငယ်ငယ်နုနုလေးတွေချည်းပဲ
ဖြစ်ရာ သိန်းအောင်ကျော်အဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာလည်း အတော်လေး
ကောင်းနေသည်။

သည်နေ့တော့ မကျင်ဟုန်နှင့်နှစ်ကိုယ်တူနီးရဖို့အတွက် အထူး
အခွင့်အရေးကောင်းနေသည်။ သူတို့ကျောင်း၏နှစ်ပတ်လည်အားကစား
ပြိုင်ပွဲလုပ်သည့်နေ့လေ။ ကျောင်းတွင်ပြုလုပ်သောပွဲလမ်းသဘင်အခန်း
အနားအားလုံးတွင် လူအစည်ကားဆုံးဖြစ်သည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသား
အားလုံးလာရောက်ကြသည်။ မုန့်ဟင်းခါးလည်းကျွေးသည်။ မကျင်ဟုန်
လည်း လာရောက်မည်ဖြစ်ရာ စာသင်ခန်းတစ်ခုတွင်တွေ့ကြရန် အချိန်
အချက်လုပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

တွေ့ကြမည့်စာသင်ခန်းမှာ ပထမတန်း(က)အခန်း။ ကျောင်း၏
အပေါ်ထပ်တောင်ဘက်ထောင်စွန်းတွင်ရှိသည်။ အားကစားပြိုင်ပွဲများကို
ကျောင်းဘော်လုံးကွင်းထဲတွင်လုပ်ပြီး အကျွေးအမွေးကိုတော့ ကျောင်း
အောက်ထပ်မြောက်ဘက်ပိုင်းရှိ ကျောင်းခမ်းတွင်လုပ်မည်ဖြစ်ရာ အချိန်
အချက်လုပ်ထားသည့်နေရာက လူသူကင်းရှင်းနေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ထိုအခန်းတွင် နံနက်ဆယ်နာရီမှစတင်ကာ အသင့်

စောင့်နေမည်ဖြစ်ပြီး မကျင်ဟုန်ကတော့ အခွင့်သာအလစ်ရသည်နှင့် အရောက်သွားရန်ဖြစ်သည်။ လိုးကြဖို့ချိန်းကြခြင်းဖြစ်သည်ကိုတော့ မကျင်ဟုန်ကိုပေါ်တင်ကြီးပြောမထားပါ။ ချစ်သူချင်းတွေ့ကာ စကားပြော လိုသည်ဟုသာ ကြံပြောထားသည်။

ချိန်းဆိုရာသို့ မကျင်ဟုန်ရောက်လာလျှင် ရန်ပိုင်စိုးကအရချိုင်ပစ် ဖို့သိပ်မခက်လှပါ။ သူက အထာအတော်ကျွမ်းနေပြီ။

ရန်ပိုင်စိုးအနေဖြင့် မကျင်ဟုန်ကိုတစ်ချီဖိုက်ပြီးနောက် ဒုတိယ အကြိမ်ထပ်ကျော့ကာဖိုက်နေသည်အခါတွင် သိန်းအောင်ကျော်က ဝင်ရောက်လာကာ အမိဖမ်းသည့်အသွင်လုပ်မည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ကြောက် လန့်ဟန်ဖြင့် ထွက်ပြေးသွားမည်။ ကျန်နေရစ်သောမကျင်ဟုန်ကို ထိုသို့ အမိဖမ်းနိုင်မှအပေါ်အကြပ်ကိုင်ကာ သိန်းအောင်ကျော်က ဆက်ဖိုက်မည်။ ထိုသို့ဖိုက်ပြီးနောက်တွင် မကျင်ဟုန်သည် သူတို့နှစ်ယောက်၏ အလိုးခံမလေးဖြစ်လာမှာကိုတော့ သေချာပေါက်တွက်ထားသည်။ ရန်ပိုင် စိုးပထမအကြိမ် စိတ်ချလက်ချဆော်နိုင်ရန် သိန်းအောင်ကျော်က အခန်း အပြင်မှစောင့်ပေးမည်။ ထိုနေရာသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်မထင်မှတ်ပဲ ရောက်လာသော် သိန်းအောင်ကျော်က အသာဝင်ထိန်းကာ ထိုအခန်း ဘက်သို့မသွားစေရန် ရှန်တိန်လုပ်ပေးမည်။ ဒါက ရန်ပိုင်စိုးနှင့် သိန်းအောင်ကျော်တို့ နှစ်ယောက်လက်ဝါးရိုက်ထားချက်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကိုးနာဂီသာသာခန့်ကပင် ကျောင်းရှေ့နား

မလှမ်းမကန်းရှိ လဘက်ရည်ဆိုင်သို့ရောက်နေကြကာ မကျင်ဟုန်ကျောင်း
ရောက်လာမည့်အချိန်ကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ မကျင်ဟုန်ရောက်လာ
မလာ သေချာသည်ထက်သေချာအောင် စောင့်ကြည့်နေမှဟု ဆိုရမည်။

မကျင်ဟုန်အလာကိုစောင့်နေခိုက် လဘက်ရည်ဆိုင်ရှေ့လမ်းမပေါ်
မှ ဆရာမ၊ ဒေါ်တင်မာဝင်းလျှောက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။
သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်လုံး ပြောလက်စ စကားများရပ်ကာ ဒေါ်တင်မာ
ဝင်းကို မသိမသာခိုး၍ငမ်းလိုက်ကြသည်။ ငမ်းလည်းငမ်းချင်စရာကိုး။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အသက်(၂၈)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ မြိတ်သူမ။
အရပ်အမောင်းကောင်းသလို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း မျှစ်စို့ကြီးလို
ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်းကြီး။ ရန်ပိုင်စိုး၏အဒေါ်ခင်ယုမော်ထက်ပင်
ပိုတောင်ပိုဖြောင့်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ယောက်ျားက
သင်္ဘောသား။ ဒီတော့ ရေလည်းလျှံသည်။ ခေတ်မီသောအဝတ်အစားတွေ
ထည်လဲ ဝတ် နှိုင်း သည်။
အပျံ့ စားကြီး။

ကလက်တက်တက်နှင့် ဖေါ်ဖေါ်လစ်လစ်ကြီးမဖြစ်စေပဲ သူမ၏
တောင့်တင်းဆူဖြိုးသောကိုယ်လုံးအလှကို ထင်ရှားအောင် ဆရာမဒေါ်တင်
မာဝင်းက ဝတ်တတ်စားတတ်သည်။

ယခုဝတ်ထားပုံကိုလည်း ကြည့်လေ။

ကျောင်းအားကစားပွဲတော်သို့လာရောက်သည်။ကျောင်းဆရာမ တစ်ယောက်မို့ အဖြူရောင်အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် ကျောင်းစိမ်းထမီတို့ကို တော့ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

အင်္ကျီအသားက အကောင်းစားရေယွန်။ သိပ်မပါးသလို သိပ်လည်းမထူ။ လက်မောင်း နေရာများခပ် ပွ ပွ ဖြစ် သော် လည်း ကိုယ်ထည် ကတော့ ကြပ်သည်။ ဆူဖြိုးသောကိုယ်လုံးအထက်ပိုင်းတွင် ချပ်ချပ်ရပ် ရပ်ရှိနေသည်။ အတွင်းခံအဖြစ် ဘရာစီယာခပ်သေးသေးခပ်ပါးပါးကို စည်းနှောင်ထားသည်။ ဒါပေမယ့်ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်၏ ဂုဏ်ကို ထိန်းသောအားဖြင့် ဘရာစီယာအပြင် ရှင်မီးလေးတစ်ထည်ကိုပါ အောက်ခံအဖြစ်ဝတ်ထားသည်။

ထိုရှင်မီးလေးက စွပ်ကျယ်အသားဖြင့် ချုပ်ထားပြီး ခပ်ကြပ် ကြပ်လည်းဖြစ်သည်။ သာမန်ရိုးရိုးသမန်ကာရန်ကာကြည်လျှင် ဘာမှမထူးခြားသော်လည်း အနည်းငယ်ဂရုပြုကာ စူးစိုက်ကြည့်မည် ဆိုလျှင် ရှင်မီးအောက်ဘက်ရှိ ဘရာစီယာအရာလေးများကိုမြင်နိုင် သည်။ ထမီအရောင်က ကျောင်းစိမ်းဖြစ် သော် လည်း ကျောင်းဆရာ မအများစုဝတ်လေ့ရှိသောတက်ထရွန်ထမီမျိုးမဟုတ်။ အကောင်းစား ဘရိုကိတ်ထမီဖြစ်သည်။

ဘရိုကိတ်သားက နူးညံ့ပျော့ပြောင်းပေရာ စွင့်ကားသောတင်ပါး။

အရင်းတုတ်အဖျားသွယ်သောပေါင်လုံးပေါင်တန်ကြီးများနှင့် ခြေသလုံးတုတ် တုတ်ဖြိုးဖြိုးတို့ အတင်းအရင်းအဖြောင့်အစင်းကို ခြေလျှောက်လှမ်းလိုက် တိုင်း အလှဆင်ဖော်ပြပေးနေသည်။ ထမီအောက်တွင် အတွင်းခံပင်တီ ခပ်တိုတိုလေးဝတ်ထားသည်။

အတွင်းခံပင်တီ၏အနေအထားသိပ်ထင်ထင်ရှားရှားကြီးပေါ်မနေစေ ရန်အတွက် အတွင်းခံစကပ်လေးကိုခံဝတ်ထားပါသည်။ ထိုစကပ်လေးက လည်း ပိတ်သားထူထူမဟုတ်။ ပျော့ပျောင်းပါးလှပ်သောနှိုင်းလွန်စကပ် ကလေး။ ထိုကြောင့်အတွင်းခံပင်တီဘောင်းဘီ၏အနေအထားကို သိသိသာ သာမပေါ်အောင်ထိန်းထားနိုင်သည်။ ခပ်ရေးရေးတော့ မသိမသာလေးပေါ် နေသည်။ ထို့ပြင် တင်မာဝင်းသည် မော်ဒယ်ကောင်မလေးတွေ လမ်းလျှောက်ဟန်မျိုး တင်လေးကိုသိမ်သိမ်ယမ်းယမ်းလေးလျှောက်တတ် သည်။ နဂိုကပင် ကားကားအိအိရှိနေလေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏တင်ပါး ဆုံကြီးသည် စနစ်တကျလှလှပပလေးလမ်းလျှောက်တတ်မှုကြောင့် ပိုလို့ပင်အလှတိုးကာနေလေသည်။

ခေတ်ဟောင်းက ကာလသားများတမ်းတမ်းစွဲနာမည်ကြီးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး မြင့်မြင့်ဌေးကဲ့သို့ ‘ပုဇွန်ထုပ်ကြီး’ ဟုပင် အမည် ပေးကင်ပွန်းတပ်ထိုက်ပေသည်။ ကြည့်မိသူယောက်ျားသားတို့ ကိုက်စား ပစ်ချင်စရာ ရုပ်ရည်သွင်ပြင်အဆက်အပေါက်ရှိနေသည်။

သူမ၏ယောက်ျားသင်္ဘောသားက သာမန်ရိုးရိုးသင်္ဘောသားတွေလို

မဟုတ်။ အထက်တန်းသင်္ဘောအရာရှိကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရေလည်းလျှံသည်။ ကျောင်းဆရာမလုပ်နေသည်က တမင်သက်သက်အလုပ်အကိုင်ရှိကြောင်း ဂုဏ်တင်လိုသည်အတွက်ဖြစ် သည်။ ကျောင်းသို့ ကိုယ်ပိုင်အကိစ္စအီးကားဖြင့်လာသည်။

ယခုကျောင်းအားကစားပွဲနေ့။ ကျောင်းဝင်းထဲသို့မည်သည့်ကားမှ ဝင်ခွင့်မပြုပဲ ကျောင်းအပြင်ဘက်လမ်းများပေါ်တွင်သာ ရပ်နားခွင့်ပြုသော ကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ကားကိုရပ်ကာ ကျောင်းထဲသို့ကိုယ်ဟန် ကြော့ကြော့လေးဖြင့် လမ်းလျှောက်ဝင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမလမ်း လျှောက်သည်ကလည်း ကာယအလှမယ်များ၏ပြိုင်ပွဲဝင်လမ်းလျှောက်ဟန် မျိုးဖြစ်ပေရာ လမ်းတစ်လျှောက်ရှိယောက်ျားသားများ မသိမသာငမ်းကြ လေသည်။ ငမ်းသူတွေက မသိမသာငမ်းသော်လည်း မိန်းမတို့၏ဗီဇသဘာ ဝအရ ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ ရိပ်မိသိရှိသည်။ မိမိအလှကိုမာနတက်နေ သူမိန်းမသားတစ်ယောက်ပီပီ သည်လိုအကြည့်ခံ၊ အငမ်းခံရမှုကို ကျေနပ် ပီတိဖြစ်သလိုလည်းရှိသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းလျှောက်လှမ်းသွားမှုကို မသိမသာငမ်းကြသူများ ထဲတွင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ပါသည်။

‘ တီချာဒေါ်တင်မာဝင်းက တကယ်ဖြိုးတယ်ကွာ။ ဟဲဗီကြီးတွေ

တောက်- -ကိုက်စားချင်စရာကြီး ’

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏တစ်ကိုယ်လုံးကို မသိမသာငမ်းရင်း သိန်းအောင်
ကျော်က အံ့ကြိတ်ကာခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

’ မင်း ဖန်ကြည့်ပါလားကွ။ အထာကြည်ရင် ငါ့ကိုရှယ်ယာ
ခွဲပေး ’

ရန်ပိုင်စိုးက ချွန်ပေးသည်။

’ ဖြစ်တယ်။ ငါပိုင်အောင်ဖန်နိုင်ရင် မင်းကိုရှယ်ယာခွဲပေးမယ်
အေး- -ဒီနေ့တော့ ကျင်ကျင်ကိုမင်းဖိုက်ပြီးရင် ငါ့အတွက်ပွဲဆက်ပေး
ဖို့လည်း မမေ့နဲ့အုန်း- - ’

’ စိတ်ချပါကွာ- -ကိုယ်ကျေးဇူးရှင်ကို ရှယ်ယာပေးရမှာပေါ့။
မင်း- -တီချယ်ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုဖန်နိုင်ရင်တော့ အပီပဲကွာ။ ဒါပေမယ့်
လွယ်တော့လွယ်မယ်မထင်ဘူး။ မာနသိပ်ကြီးတာကွ- - ’

’ မိန်းမတွေဘယ်လောက်မာနကြီးကြီး၊ ပိုင်ကွက်တွေ့ရင်
ဝင်သွားမှာပါကွာ။ ကဲဟေ့- -မရနိုင်သေးတဲ့ဟာအကြောင်း ပြောမနေ
နဲ့။ ဒီနေ့ကိုင်ရတော့မယ်ကိစ္စကို အရင်လုပ်ကြရအောင်။ ဟောဟိုမှာ။

မင်းဆော်လေး လာနေပြီ- - '

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းလျှောက်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းဆိုသလိုမှာ ပင် မကျင်ဟုန်ရောက်လာသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ တစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်။ သူမ၏အဒေါ် အဖော်ပါလာသည်။ မကျင်ဟုန်သည်ရန်ပိုင်စိုးကို မျက်လွှာဝင့်ကာ တစ်ချက်မျှသာလှမ်းကြည့်ပြီး ဣန္ဒြေရရပင် ကျောင်းထဲ သို့ဝင်သွားသည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ခပ်တည်တည်ပင် မသိလိုက်မသိဖာသာနေလိုက်သည်။ ခဏအကြာတွင် လဘက်ရည်ဖိုးများရှင်းပေးပြီး ကျောင်းထဲသို့ဝင်လာကြလေသည်။

ကျောင်းအားကစားဝင်းထဲတွင် ဟိုနားသည်နားလျှောက်ကြသည်။ (၁၀)နာရီထိုးသောအခါတွင်တော့ ချိန်းဆိုထားသောနေရာသို့ ထွက်ခဲ့ကြ သည်။

မကျင်ဟုန်၏အဒေါ် မရှုလွမ်းသည် ကျောင်းအားကစားပွဲကကျွေး

သည် မုန့်ဟင်းခါးစားသောက်ပြီးနောက် အိမ်ပြန်သွားသည်။ ညနေ(၃)နာရီ
 ကျော်ကျော်လောက်တွင် ပြန်လာခေါ်မည်ဟုလည်း ပြောသွားသည်။
 မကျင်ဟုန်သည် သူငယ်ချင်းမိန်းမဖော်များနှင့်ရောကာ အပြေးပြိုင်ပွဲများ
 ကြည့်နေသည်။ သူမ၏စိတ်ကတော့ ပြိုင်ပွဲများတွင်မရှိ။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်
 ချိန်းတွေလျှင် ဘယ်လိုများတွေ့ကြုံရမည်နည်းဟုတွေးတောကာ ရင်ဖိုနေ
 သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ရည်းစားနှင့်ချိန်းတွေဖူးသည်အတွေ့အကြုံမရှိသေး။
 သို့သော် အချစ်ဝတ္ထုများထဲတွင် ဖတ်ထားဖူးတာတွေတော့ ရှိနေသည်။
 ပွေဖက်တာ၊ နမ်းတာခံရဖို့ရှိကြောင်း နားလည်သည်။ ထိုသို့နားလည်နေ
 မှုက အပျိုမလေးကို ရင်ခုန်နေစေသည်။

(၁၀)နာရီကျော်ကျော်လောက်ရောက်သောအခါ မကျင်ဟုန်သည်
 မယောင်မလည်နှင့်အသာတစ်ယောက်တည်းခွဲထွက်လာသည်။ ဟိုနားသည်
 နားလျှောက်သွားလျှောက်လာ လုပ်သည်။ ပြီးတော့ ချိန်းဆိုထားရာနေရာ
 ဆီသို့ အသာထွက်လာခဲ့လေသည်။

ကျောင်းအားကစားကွင်းနှင့်ကျောင်းခမ်းမဘက်တွင် လူများစည်
 ကားသလောက် ကျောင်းအဆောက်အဦများဘက်တွင်တော့ လူသိပ်မရှိလှ
 ကျောင်းအပေါ်ထပ်မှာတော့ လူသူကင်းဝေးကာ တိတ်ဆိတ်လို့ပင်နေပါ
 သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားနေသောမကျင်ဟုန်မှာ ကြောက်သလိုလိုဖြစ်လာရ
 သည်။ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးလာသည်။ မသွားတော့ပဲနောက်ပြန်
 လှည့်ရ ကောင်းနှိုးနှိုးပင်စိတ်ကူးမိသည်။ သို့သော် ချစ်သူနှင့်တွေ့လို

သည် ဆန္ဒကလည်းရှိ နေရာ တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ် ခြေလှမ်းများနှင့် ပထမတန်း(က)ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

ထိုနေရာက ချောင်ကျသလိုလိုမို့ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ကျောင်းခန်းတံခါးမှာ အခြားအခန်းတွေလို သော့မခတ်ထား။ သော့ပွင့်နေသည်။ ပြီးတော့စေ့ထားသည်အတွက် တံခါးကမဟာတဟလေး။ ရန်ပိုင်စိုးရောက်ရှိ စောင့်ဆိုင်းနေတာ သေချာသည်။ မကျင်ဟုန်၏ရင်သည် တဒိန်းဒိန်းခုန်၍ လာသည်။ သူမ၏အနေဖြင့် သည်လိုတစ်ခါမျှ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရင်မခုန်ဘူးသေး။

ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလား။ သွားလို့မှကောင်းပါ့မလားဟူသောအတွေးများ ဝင်လာသည်။ သို့သော် သည်နေရာတွင်တွေ့ဆုံရန် သူမကိုယ်တိုင်က သဘောတူလက်ခံကာ အချိန်းအချက်လုပ်ခဲ့သည်မို့ ယခုအခြေအနေရောက်မှတော့ နောက်ဆုတ်ကာပြန်လှည့်သွားလို့မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ရည်စားနှင့် ချိန်းတွေလျှင် မည်သို့ဖြစ်ပျက်ကြုံရမည်နည်းဟု ကိုယ်တိုင်ခံစားကြည့်လို သောစိတ်ကလည်း တိုး၍ပြင်းထန်လာသည်။

မကျင်ဟုန်သည် ခါတိုင်းရက်များထက်ပင် ပို၍လှလှပပခြယ်သဝတ်စားထားသည်။ ကျောင်းတွင်ပွဲရှိသောကြောင့် ထိုသို့ခြယ်သဝတ်စားမှုကို မကျင်ဟုန်၏အိမ်ကလည်း ဘာမှမပြော။ မကျင်ဟုန်ကတော့ ကျောင်းအားကစားပွဲထက် ရည်းစားရှေ့မှောက်တွင်လှပချောမောစေရန်

ပို၍ရည်ရွယ်ကာ ခြယ်သဝတ်စားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိရှိထုတ်ထားမှုကို ရည်းစားအား ပြသချင်သည်။

မကျင်ဟုန်သည် ထိုင်းရယ်ဒီမိတ်ဘလောက်အဖြူလက်ရှည်နှင့် အစိမ်းရောင်ဘီဘဲလ်စကပ်ရှည်တို့ကို ဝတ်ထားသည်။ ဆံပင်တိုကလေး များကိုတော့ အနီရောင်ဖဲပြားဖြင့် လှလှပပစည်း၍ထားသည်။ မျက်နှာ တွင်မိတ်ကပ်လိမ်းကာ နှုတ်ခမ်းနီပါးနီလည်းဆိုးထားသည်။ ထို့ပြင် (အိမ်ကမသိအောင်) အတွင်းခံဘရာစီယာကိုလည်း ဝတ်ထားလေသေး သည်။ မကျင်ဟုန်၏မိဘများသည် အတော်ရှေးဆန်ကြပေရာ ဘရာစီယာ တွေဘာတွေဝတ်တာကို မကြိုက်။ မကျင်ဟုန်တို့ကတော့ ခေတ်မိန်းက လေးများပီပီ ဘော်လီထက်ဘရာစီယာကိုသာ ပိုဝတ်လိုသည်။ ဒါကြောင့် အိမ်နေရင်း ညအိပ်ရာဝင်အချိန်များလောက်တွင် ဘရာစီယာကိုဝတ်ခွင့် ရသည်။ အပြင် သို့ထွက်သောအခါများတွင် တော့ ဘရာစီယာဝတ်ခွင့် မရကြ။

ယခုရည်းစားရှေ့တွင် ရှိုးပြလိုသောကြောင့် မကျင်ဟုန်ဘရာစီယာ ခိုး၍ဝတ်လာခဲ့သည်။ မကျင်ဟုန်၏ထိုင်းရယ်ဒီမိတ်ဘလောက်စိက အသားထူထဲပြီး ခပ်ပွပွဖြစ်လေရာ ဘရာစီယာဝတ်ထားသည်ကို မမြင် မသိနိုင်။ ကျောပြင်ကိုလက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်ကြည့်မှသာလျှင် ဘရာစီယာဝတ်ထားကြောင်း သိရှိပေလိမ့်မည်။

မကျင်ဟုန်သည် စေ့ထားသောတံခါးရှေ့တွင် ခေတ္တမျှအသာရပ်၍

နေသည်။ အထဲသို့လျှောက်လှမ်းဝင်သွားရမှာ ရှက်သလိုလိုမို့ မိမိကိုယ်
မိမိအားပေးရင်း ရပ်နေမိသည်။ ခဏကြာမှအံကြိတ်ကာ တံခါးကိုတွန်း
ဖွင့်သည်။ ပြီးတော့ အခန်းထဲလှမ်းဝင်သည်။

အထဲသို့ရောက်သောအခါ ဟိုဟိုသည်သည် မျက်စေ့ကစားကာ
ရန်ပိုင်စိုးကိုရှာကြည့်သည်။ မတွေ့ရတော့ ကောင်မလေးမျက်လုံးလေး
အဝိုင်းသားဖြစ်သည်။ အခန်း၏ပြုတင်းပေါက်အားလုံး ပိတ်ထားသည်။
မှန်တံခါးများဖြစ်၍ အပြင်ဘက်မှအလင်းရောင်ထိုးဖောက်ဝင်သောကြောင့်
အခန်းထဲတွင်တော်တော်လေးလင်းလင်းလင်းချင်းချင်းရှိနေသည်။ ကောင်းကောင်း
မြင်သာနိုင်သည်။ မည်သူမျှမရှိသောကြောင့် ချိန်းထားပြီးရန်ပိုင်စိုးရောက်
များမရောက်သေးဘူးလားဟု သံသယဝင်မိသည်။ ဒါပေမယ့် အခန်းတံခါး
ကိုကြိုကြိုတင်တင်ဖွင့်ထားတာကတော့ စဉ်းစားစရာ။ တံခါးဖွင့်ထားပြီး
လူကဘယ်ရောက်နေလေသနည်း။

‘ ကိုကိုရေ- -ဟေ့ ကိုကို ’

မကျင်ဟုန်က ခပ်အုပ်အုပ်အသံပြုလိုက်သည်။

‘ တို့- -ဒီမှာပါကွ လာခဲ့လေ ’

အခန်း၏အရှေ့ဘက်တံခါးနားဆီမှ ရန်ပိုင်စိုး၏အသံပေါ်လာသည်။

ထိုစာသင်ခန်းတွင် အရှေ့ဘက်ဝင်ပေါက်နှင့် အနောက်ဘက်ဝင်ပေါက်ဟူ၍ တံခါးနှစ်ပေါက်ရှိရာ မကျင်ဟုန်ဝင်လာသည်မှာ အနောက်ဘက်တံခါးမှ ဖြစ်သည်။ အနောက်ဘက်တံခါးသည် အတန်းထဲရှိခန်းများ၏ နောက်ဘက် အတန်းများဘေးတွင်ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်တံခါးကတော့ ဆရာမထိုင်သည့် စားပွဲခန်းဘေးတွင်ဖြစ်ရာ ထို့တံခါး၏ရှေ့တွင် ဆရာမထိုင်သောစားပွဲနှင့် ထိုင်ခန်းမှလွဲ၍ ကျောင်းသားများထိုင်သောခန်းများမရှိ။

မကျင်ဟုန်သည် စာသင်ခန်းများအကြား လမ်းကြောင်းနေရာမှနေ၍ အခန်းအရှေ့ဘက်သို့ လျှောက်လှမ်းသွားသည်။ သည်တစ်ခါတွင်တော့ ကောင်မလေး၏ခြေလှမ်းတို့က အတော်လေးကိုသွက်နေသည်။

စာသင်ခန်းအရှေ့ဘက်ဆီသို့ မကျင်ဟုန်ရောက်သွားသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကို တွေ့ရပါပြီ။

နေ့သားသည် ဆရာမထိုင်ခန်းနှင့်စာသင်ခန်းအရှေ့ဘက်တံခါးကြား ရှိ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ခင်းထားသောဖျာချပ်ထက်၌ အခန်းသားလဲလျောင်းနေ သည်။ သူ့ခေါင်းအောက်တွင် ပလပ်စတိတ်လေမှုတ်ခေါင်းအုန်းတစ်ခု အုန်းထားသည်။ ထိုခေါင်းအုန်းနှင့်ယှဉ်လျက် လေမှုတ်ပလပ်စတိတ် ခေါင်းအုန်းအလွတ်တစ်ခုကလည်း အသင့်ရှိနေသည်။ ခံတင်၊ မွေ့ရာ၊ ခြင်ထောင်တို့စုံစုံလင်လင်မရှိသော်လည်း မင်္ဂလာအခန်းပြင်ဆင်ထားသည့် အခြေခံသဘောမျိုးမို့ မကျင်ဟုန်မှာ အလိုလိုပင်ခြေလှမ်းတုံ့ကာ ရှက်ရွံ့ရွံ့

ဖြစ်သွားမိလေသည်။

‘ ဟေ့- -လာလေကွာ ကျင်ကျင်- - ’

ရန်ပိုင်စိုးက သူ့ဘေးနေရာကိုအသာပုတ်ပြုပြီး ခေါ်လေရာ မကျင်ဟုန်မျက်နှာထူပူ၍သွားသည်။

‘ ဟာ- -လာချင်ပါဘူး- - ’

မကျင်ဟုန်ငြင်းလိုက်မိသည်။ နောက်သို့ခြေလှမ်းဆုတ်မည်အပြု ရန်ပိုင်စိုးက အိပ်နေရာမှခုန်ထကာ ချာတိတ်မကိုစွေကနဲနေအောင် လှမ်း၍ဖက်ပွေ့သည်။

‘ အိုး- -မားမား ’

မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ အော်သံလေးပေါ်ထွက်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ပူထူဖိန်းရှိန်းသည်။ ရုတ်တရက်ဘာဖြစ်သွားမှန်းပင်မသိလိုက်။ သူမအသိ ပြန်ဝင်လာချိန်မှာတော့ သူမတစ်ကိုယ်လုံးရန်ပိုင်စိုးရင်ခွင်ထဲရောက်နေလေ ပြီ။ အားရပါးရကိုဖက်ထားသည်သာမက လက်တစ်ဘက်ကလည်းသူမ၏ ညာဘက်ရင်သားပေါ်ရောက်ရှိဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

‘ ဟာ- -ကိုကို မကောင်းဘူးကွာ- -ဖယ်စမ်းပါ။ လွှတ် ’

ရှက်စိတ်ဖြင့်တစ်ကိုယ်လုံးထူပူဖိန်းရှိန်းကာ ဆတ်ဆတ်တုန်ရင်နေ
သောကောင်မလေးက အတင်းရုန်းသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက အထာပေါက်သည်။
ရှက်စိတ်၊ အပျိုရိုင်းစိတ်ဖြင့်ရုန်းမှန်း နားလည်းသည်။ ဒါကြောင့် အတင်း
ဆက်ဖက်မထား။ အသာဖြေလွှတ်ပေးသည်။ ထိုသို့လွှတ်အပေးတွင်
ညာဘက်ပါးကလေးကိုရွတ်ကနဲ နှာခေါင်းကပါ၍အပီနမ်းလိုက်လေရာ
အပျိုလေးရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်၍သွားရလေသည်။

ဖက်ထားရာမှလွှတ်ပေးသောအခါ မကျင်ဟုန်ကတော့ ထွက်မပြေး
ပါ။ ရန်ပိုင်စိုးဘေးနားတွင် ခေါင်းလေးအောက်ငုံ့ကာ ရင်လေးတဖိုဖိုနှင့်
ထိုင်၍နေသည်။ နှစ်ယောက်သားဖျာပေါ်တွင် အတူယှဉ်ကာမအိပ်ကြသေး
သော်လည်း အတူယှဉ်၍တော့ ထိုင်မိနေကြပါပြီ။ ဒါက ရန်ပိုင်စိုးအဖို့
တိုးတက်မှုတစ်ခုပင်။

‘ ကျင်ကျင်ကို- -ချစ်တယ်ကွာ- - ’

ရန်ပိုင်စိုးက ခပ်တိုးတိုးလေးပြောပြီး ဘယ်ဘက်ပါးလေးကိုမွှေး
ကြူလိုက်ပြန်သည်။

‘ အို- -ကြည့်ပါလား ’

ကောင်မလေးရှက်သွေးဖျာကာ မျက်နှာထူအန်းနီမြန်းသွားပြန်သည်။

ခေါင်းလေးငဲ့ယိမ်းလိုက်သော်လည်း အရမ်းကြီးရုန်းထွက်ခြင်းတော့မရှိ။
ရန်ပိုင်စိုးက ကောင်မလေး၏ဘယ်ဘက်ပုခန်းကိုအသာလေးသိုင်းဖက်သည်။
မကျင်ဟုန်မရုန်း။ မငြင်း။ ခေါင်းလေးငဲ့လို့ငြိမ်နေသည်။ ရင်ကတော့
အရမ်းခုန်လို့။

ထိုအခါ ရန်ပိုင်စိုးက တဆင့်တက်သည်။ ချာတိတ်မကိုပို၍ခပ်
တင်းတင်းသိုင်းဖက်ဆွဲယူသည်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းချင်းဖိအပ်ကာ စုပ်ယူ
သည်။

ကျမ်းကျင့်စွာစုပ်နမ်းလိုက်သည့် ချိုမြိန်သောအနမ်းသည် တရုတ်မ
လေးမကျင်ဟုန်ကို ကောင်းကောင်းကြီးလွှမ်းမိုးသည်။ ကောင်မလေးမျက်
တောင်တွေမှေးစင်းကျသည်။ မို့ဝန်းသောရင်လေးကော့တက်သည်။ ကိုယ့်
လုံးလေးမှာလည်း ပျော့ပျော့ခွေခွေလေးဖြစ်ကာ ရန်ပိုင်စိုးရင်ထဲပို၍
ရောက်လာသည်။ ရင်ချင်းအပ်မိသလိုမို့ ကောင်မလေး၏တဒိန်းဒိန်းမြည်
နေသော နှလုံးခုန်သံကိုပင် ရန်ပိုင်စိုးထိတွေ့ကြားသိနေရသည်။ မျှင်း၍
မျော့သွေးစုပ်သလိုလုပ်ပေးနေသည့် မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ခမ်းသားထွေးထွေး
အိအိလေးများသည်လည်း တဆတ်ဆတ်တုန်ရင်၍လာသည်ကို ရန်ပိုင်စိုး
သတိပြုမိသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်၏လုံးကျစ်သောတင်ပါးဆုံအိအိကို
ညှာလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်သည်။ ဖင်သားကြီးတွေက တင်းတင်းရင်း
ရင်းရှိလှသည်။ ဖျစ်ညှစ်လိုက်သောလက်ချောင်းများအကြားတွင် တဆုပ်

တခဲကြီးအိနေသည်။

မကျင်ဟုန်မှာတော့ ရှုခင်းသာအပန်းဖြေဥယျာဉ်ထဲမှ ဒန်းအကြီး စားကြီးခပ်ပြင်းပြင်းလွှဲ၍စီးရသလိုမျိုး ခံစားနေရသည်။ အသည်းတအေးအေး ရင်တဖိုဖိုနှင့်။ မိမိမှာအထက်မြင့်တက်သွားလိုက်။ အောက်နိမ့်ကျလာလိုက် ဖြစ်နေသယောင်ခံစားရသည်။ မကြုံဖူးသေးသည့် ခံစားမှုအာရုံအဆန်းပင်။

တင်ပါးကြီးကိုဆုပ်နယ်နေရာမှ ရန်ပိုင်စိုးက သူ့လက်ကိုအပေါ်သို့ အသာရွေ့ယူသည်။ ထိုသို့ရွေ့ရာတွင် မကျင်ဟုန်ဝတ်ထားသောဘလောက်စ်အင်္ကျီအောက်ဘက်မှလက်ကိုထိုးထည့်သည်။ ထိုကြောင့်သူ့လက်သည် မကျင်ဟုန်၏အေးမြဝင်းမွတ်သောခါးသားကို စမ်းမိသည်။ ခါးသားပကတိအတိုင်းစမ်းမိသောကြောင့် သည်ကောင်မလေးသည် ဘရာစီယာ၊ သို့မဟုတ် ခါးသားအတော် ကိုတိုသော ဘော်လီခါးတိုတိုကို အောက်ခံအဖြစ်ဝတ်ထားရမည်ဟု ရန်ပိုင်စိုးအတတ်သိလိုက်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက စမ်းမိသောခါးသားအိအိလေးများကို အသာလက်ချောင်းများဖြင့်ထိပွတ်ပေးလိုက်ရာ တရုတ်မလေးမှာ ယားကျိကျိဖြစ်လျက် ခါးတွန့်သွားသည်။

‘ အို- -ကြည့်ပါလား- -ယားတယ် ကိုကိုရ ဟင်. ’
ပါးစပ်ချင်းလည်းအသာခွာပေးလိုက်ရာ ကောင်မလေး၏ရှက်စနိုး

အသံလွင်လွင်လေးဖြင့် ပြောသံပေါ်လာသည်။

အရှိုန်ရလာပြီမို့ ရန်ပိုင်စိုးက သူ့လက်တစ်ဘက်ကို ကောင်းကောင်းအလုပ်ပေးသည်။ ရန်ပိုင်စိုးလက်များသည် မကျင်ဟုန် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဟိုနေရာရောက်လိုက်၊ သည်နေရာရောက်လိုက်ဖြစ်၍ နေသည်။ တစ်ရစ်ဆူဖြိုးလေသောအသားဆိုင်တို့ကို စိတ်ကြိုက်ပင် အားမနာတမ်း ကိုင်တွယ်ဖျစ်ညှစ်ပွတ်သပ်၍နေလေသည်။

‘ ဟင်အင်းကွာ- -ကိုကို- -သိပ်မကဲနဲ့ ’

တရုတ်မလေးက တောင်းပန်ရုန်းကန်သေးသည်။ ဒါပေမယ့် အကြောက်အကန်ရုန်းကန်ခြင်းမျိုးမဟုတ်သည့်အတွက် မလွတ်ပါ။ ရန်ပိုင် စိုးကို ငါ့ သမ္မု အကုန်ခံ၍ နေရလေသည်။

‘ ဟာကွာ- -ကြည့်ပါလား- -အို- -အဲဒါမကိုင်နဲ့လေ- - ဟာ ဟာ ရွံလည်းမရွံဘူး။ အိုးမားမား ’

တရုတ်မလေးတစ်ယောက် အသည်းတအေးအေး၊ ရင်တဖိုဖို၊ ကျောတချမ်းချမ်းဖြစ်၍နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကတော့ ကဲသည်ထက်ကဲလာ သည်။ သည်လိုကဲတက်လာမှုကို ခွင့်မပြုသင့်မှန်းသိသော်လည်း မကျင် ဟုန်မှာ ငြင်းနိုင်အားမရှိတော့။ တားဆီးနိုင်စွမ်းလည်းနတ္တိ။ သူမ၏သွေး

သားတို့က ဆူဝေကာ ရန်ပိုင်စိုး၏အကိုင်အတွယ်အနှိုက်အပွတ်များကို သဘောကျ၍နေလေရာ မကျင်ဟုန်အနေဖြင့် ဘယ်မှာလျှင်ရုန်းကန်နိုင်စွမ်း ရှိပါတော့မည်နည်း။

ရန်ပိုင်စိုးက ဘလောက်စံအင်္ကျီ၏ရင်ဘတ်ကျယ်သီးများကို ဖြုတ် ပစ်မည်ပြုသောအခါတွင်တော့ မကျင်ဟုန်မှာကြောက်အားလန့်အားနှင် တောင်းပန်ရလေတော့သည်။

‘ ဟင်အင်း- -ဟင်အင်း- -ကိုကိုကွာ အဲဒီလောက်တော့ ကဲတက်မလာနဲ့။ ဖယ်- -ဖယ် ’

‘ ကျင်ကျင်ကလဲကွာ- -တို့ကိုချစ်တယ်ဆို- - ’

‘ ချစ်ပါတယ်။ ချစ်လို့အခုလို လာတွေ့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒါမျိုးတော့မကြိုက်ဘူး ’

‘ ဘာကိုမကြိုက်တာလဲ ’

‘ အိုကွာ- -ဟိုဒင်း- - ’

‘ ကျင်ကျင်ကလဲကွာ- -အခုဒီမှာနုစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာ

ရှက်မနေစမ်းပါနဲ့။ အင်္ကျီချွတ်လိုက်ရအောင် ဟုတ်လား ၊

‘ ဟင့်အင်း- -ဟင့်အင်း- -မချွတ်နဲ့ အိုအို- - ’

မကျင်ဟုန်၏မျက်နှာနီမြန်းနေသည်။ အသက်ရှူပြင်းကာ မျက်လုံးတို့လည်း ဂီဝေမိန်းမူးနေသည်။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် တရုတ်မလေး ရမက်ဇောအတော်လေးကို နိုးကြွနေသည်။ သို့သော် အသိစိတ်လေးကလည်း ရှိနေသေးရာ အပျိုရိုင်းလေးလည်းဖြစ်နေသည်မို့ အင်္ကျီချွတ်ခံရမှာကို အတော်ရှက်နေသည်။ ဒါကိုလိုက်လျောဖို့ ဝန်လေးနေသည်။ ကောင်မလေးစိတ်ကကြွနေသော်လည်း ရှက်စိတ်ကြောင့်ငြင်းဆန်ရုန်းကန်နေမှန်း ရန်ပိုင်စိုးအထာပေါက်နားလည်သည်။ ရမက်စိတ်သည် သည်ထက်ပိုနိုးကြွအောင်လုပ်ပေးလျှင် ရှက်ကြောက်စိတ်နှင့်လူ့န္ဒြေစိတ်တို့ကိုလွှမ်းမိုးကာ မိမိအလိုကျပြုသမျှနုရတော့မည်ဟုလည်း သိသည်။ ဒါကြောင့် မကျင်ဟုန်ရမက်ဇောထသည်ထက်ထအောင် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နိုးဆွပေးသည်။

တီးတိုးပြောဆိုကာ ချော့မော့သည်။ အနမ်းလေးတွေချွေသည်။ ဟိုပွတ်သည်ပွတ်လုပ်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာတရုတ်မတစ်ယောက်စစ်စစ်ဖြစ်ပြီး အသက်ကလည်း(၁၆)နှစ်သာသာ၊ သွေးသားဆူဖြိုးသည့်အားကောင်းချိန်ဖြစ်ရာ မကြာမီမှာပင်ရမက်ဇောအဟုန်က အားလုံးကိုလွှမ်းမိုးအနိုင်ယူသွားသည်။ လူ့န္ဒြေဆည်ရမှာ၊ အရှက်အကြောက်ရှိရမှာတွေကို မသိနိုင်

တော့။ ရန်ပိုင်စိုးလုပ်သမျှကိုမငြင်းနိုင်ပဲ တစ်ကိုယ်လုံးပုံအပ်ရသည်။
အခြေအနေသို့ရောက်သည်။

ဟော ကြည့်လေ။

ဗျာပေါ်တွင်နှစ်ယောက်သားယှဉ်ကာ လဲလျောင်းအိပ်မိကြပြီ။
အိပ်မိတာမှ ရိုးရိုးတောင်မဟုတ်။ ပွေဖက်ဖျစ်ညှစ်လျှက်သားကြီး။

ရန်ပိုင်စိုးသည်မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို အလွတ်မပေး
တမ်းငုံခဲကာစုပ်နေသည်။ မကျင်ဟုန်ခမြာမှာ အနမ်း၏ဆွဲခေါ်ရာသို့ပါကာ
မျက်လုံးပင်မဖွင့်နိုင်တော့။ ရန်ပိုင်စိုး၏လက်များက မကျင်ဟုန်ဝတ်ထား
သောထိုင်းရယ်ဒီမိတ်ဘလောက်စ်အင်္ကျီ၏ ရင်ဘတ်ကျယ်သီးများကို
တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးဖြုတ်ပစ်နေသည်။ ဤကျယ်သီးတွေဖြုတ်နေကြောင်း
မကျင်ဟုန်သိသည်။ ဒါပေမယ့်ကန့်ကွက်ငြင်းဆန်ရုန်းကန်နိုင်အား မရှိတော့
ပါ။

ကျယ်သီးအားလုံးအကုန်အစင်ဖြုတ်ပစ်ပြီးမှ ရန်ပိုင်စိုးကငုံခဲစုပ်ယူ
ထားသော မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ခမ်းလေးများကိုလွှတ်ပေးသည်။

‘ ဟင့်အင်း- -ကိုကိုရယ်- -မကဲပါနဲ့တော့ရှင် တော်ပါတော့ ’
ပါးစပ်ချင်းကွာသွားသောအခါ မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှငြင်းဆန်သံ

လေးပေါ်ထွက်သည်။ အသံတွင် ရမက်ဇောတွေက အပြတ်လွှမ်းမိုးထား
သည်။ ခပ်သဲ့သဲ့ခပ်တိုးတိုးလေး။ ငြင်းပယ်သံရယ်လို့ သတ်မှတ်လို့ပင်
မရ။

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ ကျယ်သီးများပြုတ်၍ ရင်ဘတ်ပြေပွင့်သွား
သောကြောင့် ပေါ်ထွက်လာနေသည်မကျင်ဟုန်၏ရင်ညွန့်ကို အသာကုန်း၍
ဖြုတ်ကနဲမြည်အောင်စုပ်နမ်းသည်။

‘ အိုး- -ဟင် ’

မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ ညည်းသံသဲ့သဲ့လေးပေါ်ထွက်သည်။

‘ ဘရာစီယာချွတ်မယ်နော်- - ’

ပါးစပ်ကလည်းပြော၊ လက်ကလည်းနောက်ကျောဘက်သို့ရောက်
ပြီး ဘရာစီယာကျောချိတ်ကို ကိုင်သည်။

‘ ဟာ- -ဟာ- -အဲဒါတော့မလုပ်ပါနဲ့။ ဘရာစီယာမချွတ်ပါနဲ့။

ဟာ- - ဒုက္ခပါပဲ- - ’

မကျင်ဟုန်က ကမန်းကတန်းတောင်းပန်သည်။ တောင်းပန်စကား

မဆုံးမီမှာပင် ရန်ပိုင်စိုးက လက်မြန်ခြေမြန်နှင့် ဘရာစီယာနောက်ကျော ချိတ်များဖြုတ်ပစ်လိုက်ပြီးဖြစ်သည်။ မကျင်ဟုန်ဝတ်ထားသည့်ဘရာစီယာ သည် အကြီးစားဘရာစီယာဖြစ်ရာ အတန်လုံခြုံသည်။ နောက်ကျောချိတ် သိုင်းကြိုးလက်နှစ်လုံးကျော်ပြီး နောက်ကျောချိတ်နှစ်ခုပါရှိသည်။ ဒါပေ မယ် ဘရာစီယာနောက်ကျောချိတ်အဖြုတ်ကျွမ်းကျင်နေသောရန်ပိုင်စိုးက ထိုနောက်ကျောချိတ်နှစ်ခုလုံးကို ဆက်တိုက်ပင်အလွယ်တကူဖြုတ်ပစ်လိုက် နိုင်သည်။ ဘရာစီယာပြေလျှောသွားပြီး မိုးဝန်းသောဖူးသစ်စနို့အုံလေးများ အစည်းအနှောင်ကင်းမဲ့သွားပြီ။

မကျင်ဟုန်သည် အတင်းပင်ထပြေးသွားချင်သည်။ ဒါပေမယ် စိတ်သာရှိသည်။ လူကမလိုက်နိုင်။ ရမက်ဇောက အလွန်ကိုအား ကောင်း၍နေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက နောက်ကျောချိတ်ပြုတ်၍ပြေလျှောကျသွားသော ဘရာစီယာကို အသာအပေါ်သို့ပင်တင်လိုက်သည်။ ဘရာစီယာရှေ့ပိုင်း ရင်အုံများ မကျင်ဟုန်၏မေးစေ့အောက်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ကျယ်သီး အကုန်ဖြုတ်ပြီးဖြစ်သော ဘလောက်စ်၏ရင်ဘတ်ကလည်းဆွဲဟ၍နေလေရာ နို့အုံနှစ်လုံးသည် အကာအကွယ်မရှိတော့ပဲ ပကတိအတိုင်းဝင်းမွတ်စွာ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ရင်ဖိုမှမသန်းဖူးသေးသည့်ငယ်ငယ်နုနုတရုတ်မအပျို စစ်စစ်လေး၏ရင်သားများသည် နုထွတ်လုံးကြွနေသည်။ တင်းရင်းမိုးဝန်း နေသည်။ ဖြူဖွေးရှင်းသန့်နေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် မိမိ၏ငုံဖူးစနို့အုံများ အဆုပ်နယ်ခံရတော့မည်၊ အချိန်ကို ရင်တဖိုဖိုအသည်းတအေးအေးဖြင့်စောင့်စားနေရရှာလေသည်။ အဝတ်အစားများအပေါ်မှ နို့အကိုင်ခံခဲ့ရစဉ်ကပင် တစ်ကိုယ်လုံးပူထူဖိန်း ရှိန်းအသည်းတယားယားဖြစ်ခဲ့ရပေရာ ယခုဘာအဖုံးအကာမှမရှိပေါ်တင် ကြီးဖြစ်နေသောနို့တွေကိုအကိုင်ခံရလျှင် ဘယ်လိုများနေလေမည်နည်း။ ပိုရင်ဖိုရမှာ၊ ပိုစိတ်လှုပ်ရှားရမှာကတော့ သိပ်ကိုသေချာသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက အပျိုစစ်စစ်နို့အုံနှစ်လုံးကို အားရပါးရဖျစ်ညှစ်ဆွဲပစ် လိုက်ချင်သော်လည်း စိတ်ကိုထိန်းထားသည်။ သိပ်ကြမ်းလို့မဖြစ်သေး။

ထို့ကြောင့် ရင်သားပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသော ရင်ညွန့်နှင့် ဝမ်းပျဉ်သားများကို လက်ဝါးဖြင့်အသာအယာလေးပွတ်သပ်ပေးသည်။ သိပ်မကြမ်းတမ်းပဲနှင့် ကောင်မလေးမရိုးမရွစိတ်တွေနိုးကြွလာအောင် ပြုလုပ်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာတော့ နို့အကိုင်ခံလိုစိတ်တွေ ပြင်းပြသည် ထက်ပြင်းပြလာသည်။ မိမိနို့အုံများပေါ်သို့ ရန်ပိုင်စိုးလက်တွေရောက်ရှိ ဆုပ်ကိုင်လာမည့်အချိန်ကို ရင်တဖိုဖိုနှင့်စောင့်လင့်သည်။ နို့ပေါ်ကိုင်မိ မလိုလိုနှင့်ဘေးသို့တိမ်းဖယ်၍သာသွားနေရာ ရင်ထဲတွင်ကျလီကျလီနှင့် နေမထိထိုင်မသာဖြစ်၍လာသည်။ ပါးစပ်မှတဟင်းဟင်းအသံလေးများ တီးတိုးပေါ်ထွက်သည်။ ထိုအခါရန်ပိုင်စိုးက ညာဘက်နို့သီးခေါင်းထိပ်လေး ကို လက်မနှင့်မထိတထိလေးလှမ်းကာပွတ်လိုက်သည်။

‘ အို- -ဟင်. ကိုကိုရယ် ’

မကျင်ဟုန်မှာ ကျင်စက်နှင့်အတို့ခံလိုက်ရသလိုဖြစ်သည်။ ဆတ်ကနဲတုန်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးကဘယ်ဘက်နို့အုံကို လက်ချန်ဖြင့်မထိတထိလေးခပ်ဖိဖိလုပ်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ညာဘက်နို့သီးကို လက်ညှိုးလက်မတို့နှင့် ကျကျနနခွဲကိုင်ကာ ရှေ့နောက်လှုပ်ရှားပွတ်ပေးသည်။ အပျိုစင်လေးမို့ နို့သီးထိပ်လေးသည် အထဲသို့ခပ်ချိုင့်ချိုင့်လေးမြုပ်၍နေသည်။ သို့သော်ခွဲပွတ်ပေးသောအခါတွင်တော့ တဖြည်းဖြည်းအပေါ်သို့တောင်၍ တက်လာသည်။ အသက်ရှူမမှန်တော့။

‘ ကိုကိုရ- -ဘယ်လိုကြီးလုပ်နေတာလဲကွာ အိုဟင်ဟင်. ’

ရန်ပိုင်စိုးက နို့သီးခေါင်းလေးတစ်ခုကို တစ်ချက်ကုန်းစို့ပေးပြန်သည်။ နို့သီးကိုရှာဖြင့်လည်းထိုးရက်ပေးသည်။ နို့အုံသားများကို နှုတ်ခမ်းဖြင့်ထိုးဖိနမ်းရှုပ်လိုက်သေးသည်။ မကျင်ဟုန်အပျိုရိုင်းလေးမှာ ရန်ပိုင်စိုး၏ အထာကျကျခမ်းကျင်ပိုင်နိုင်သော အကိုင်အတွယ်အောက်တွင် လုံးဝပင်လက်မြောက်အရှုံးပေးလိုက်ရလေပြီ။ ကောင်မလေးစိတ်ပိုထကာ ပျော့ကျနေပြီကိုရိပ်မိသောရန်ပိုင်စိုးကလည်း နို့အုံများကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းအသုံးချလာသည်။ ခပ်တင်းတင်းကိုင်တွယ်သည်။ နို့သီးခေါင်းများကိုဖျစ်ညှစ်သည်။ ဆိတ်၍ပင်ခွဲပေးလိုက်လေသေးသည်။ နို့ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းအသုံးခံရသော

အခါ မကျင်ဟုန်မှာထိုးကနဲတွန့်ကနဲဖြစ်လျက် ပါးစပ်မှလည်း ‘အို’ ကနဲ ‘အိ’ ကနဲ အသံများပေါ်ထွက်သည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏လက်က စကပ်အောက် သို့တိုးဝင်လာသည်။ မကျင်ဟုန်၏အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးကိုဆွဲချွတ်မည် ပြုသည်။

‘ ဟင်အင်းကိုကိုရယ်- -အဲဒါတော့မလုပ်နဲ့ကွာ နော် နော် ’

မကျင်ဟုန်ကငြင်းဆန်သည်။ ငြင်းသာငြင်းနေရသည်။ အသံက မိန်းမိန်းမူးမူးနှင့်။ ငြင်းပယ်သံနှင့်လုံးဝမတူ။ ရမက်ဇောထန်ထန်ဖြင့် ပြောဆိုသည့်လေသံမျိုးဖြစ်နေသည်။

ကောင်မလေးဘယ်အခြေအနေဆိုက်နေပြီကို နားလည်သောရန်ပိုင် စိုးက လုပ်စရာရှိသည်ကို လက်ရဲဇက်ရဲပင်ဆက်လုပ်သည်။ ငြင်းဆန်နေ သည့်ကြားမှပင် အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုဆွဲချွတ်ပစ်သည်။ စကပ်ရှည်ကြီး ကိုမူ ချွတ်မနေတော့။ ပိုင်ပိုင်နှိုင်းနှိုင်းပင်ဆွဲမလှန်တင်လိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ နို့အုံနှစ်ခုအဖွေးသား။ ဖင်ကြီးအပြောင်သား၊ စောက်ဖုတ် ကြီးအထင်းသားဖြစ်သွားသည်။

အောက်ပိုင်းပေါ်ကုန်ပြီကိုသိသောအခါ မကျင်ဟုန်မှာအပျိုရိုင်း တစ်ယောက်ရှက်ကြောက်စိတ်ဖြင့် ကုန်းထဖို့ကြိုးစားပါသေးသည်။ သို့သော်လျှင်လှသောရန်ပိုင်စိုးက ကောင်မလေးမထနိုင်အောင်အပေါ်မှ

ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဖိထားလျက် ပေါင်ခွကြားသို့ညှာလက်ဖြင့်နှိုက်ကာ စောက်ပတ်ကိုစမ်းသည်။ စောက်ဖုတ်ကစိုနေသည်။ ဖောင်းနေသည်။ အသာပွတ်ပေးလိုက်ရာ ပို၍ဖောင်းသည်။ မကျင်ဟုန်သည်လည်း ငြိမ်၍ခွေကျသည်။ မရုန်းတော့။ ငြင်းဆိုစကားလေးပင် မပြုနိုင်တော့။ မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ထားသည်။ မျက်နှာတွင်လည်း လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာထားသည်။ ရန်ပိုင်းစိုးက စောက်ပတ်ကိုလေးငါးချက်အသာပွတ်ပေးသည်။ မကျင်ဟုန်တအင်အင်အသံလေးသာမြည်သည်။ ဘာမှမလှုပ်ရှား။ ကုန်းထဖို့ဆိုတာဝေးလာဝေး။

အပိုင်သိမ်းရန်အချိန်ကျနေပြီမို့ ရန်ပိုင်စိုးသည် ကောင်မလေးကို ပိုင်နိုင်စွာဖိထားရာမှ အသာလေးဖယ်ခွာသည်။ ဖိထိန်းထားမှမရှိတော့သော်လည်း မကျင်ဟုန်မှာပက်လက်စင်းစင်းကြီးနို့ပေါ်ဖင်ပေါ်ဖြစ်နေရာမှ မထနိုင်တော့ပါ။ ဖုံးဖုံးဖိဖိပင်မလုပ်နိုင်တော့ပါ။ ခင်းထားသောဖျာထက်တွင် ခပ်ကားကားလေးသနားစဖွယ်ကျန်နေရှာသည်။

မိမိသည်တစ်ကိုယ်လုံးမပေါ်ရုံတမယ်သာရှိနေကာ နို့တွေဖင်တွေအဖုတ်တွေတစ်ကိုယ်လုံးမြင်သာနေပြီကိုသိသော်လည်း မကျင်ဟုန်သည် ဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်ဖို့မကြိုးစားတော့။ ထိုသို့လုပ်လိုသည်စိတ်လည်းမရှိ။ လူမှာမလှုပ်ချင်တော့လောက်အောင်ဖြစ်နေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဝတ်ထားသောပုဆိုးကို ခပ်မြန်မြန်ချွတ်ပစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် များသောအားဖြင့်ဘောင်းဘီရှည်ကိုသာ စတိုင်ကျကျဝတ်

တတ်သည်။ သည်နေ့ပွဲအတွက်ကတော့ အထူးစပါယ်ရှယ်သဘောဖြင့် ပုဆိုးဝတ်ထားသည်။ အောက်ခံဘောင်းဘီလည်း ကြိုတင်ကာချွတ်ထားသည်။ ဒါကြောင့်လည်းပုဆိုးချွတ်လိုက်သည်နှင့် အောက်ပိုင်းပလာကျင်းသွားသည်။ လီးကြီးကလည်းမတ်တောင်ကာ လိုးရန်အသင့်။

မကျင်ဟုန်သည်မျက်စေ့ကိုအတင်းစုံမှိတ်ထားသည်။ ဒါကြောင့်ရန်ပိုင်စိုးပုဆိုးချွတ်ချသည်ကိုမမြင်။ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကြီးကိုလည်းမမြင်ရသေး။ မိမိ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုဆွဲကိုင်ဖြုတ်ထားခြင်းခံရသည်ဟုသိသည်။ မိမိကိုရန်ပိုင်စိုးက စပ်ယှက်တော့မည်မှန်းလည်း ရိပ်မိသည်။ အပျိုရည်ပျက်ရတော့မှာကို နားလည်သည်။ သူမ၏စိတ်တွေအရမ်းကိုလှုပ်ရှားနေသည်။ ရမက်ဇောကလည်း ထန်မှထန်။ ပြင်းမှပြင်း။ မကြာပါပူပူနွေးနွေး၊ လုံးလုံးချောချောအရာတစ်ခု မိမိ၏အဖုတ်ဝတွင်တေ့လိုက်သည်ကို ခံစားရသည်။ မကျင်ဟုန်တစ်ကိုယ်လုံးတုန်သွားရှာသည်။

‘ ဟို- -ဟို- -မလုပ်ပါနဲ့ရှင်- -အဲဒီအထိတော့ မလုပ်ပါနဲ့ဟင်ဟင်ဟင်- -မလုပ်ပါနဲ့ရှင် ’

မိမိ၏စောက်ပတ်ဝတွင် လီးတေ့လိုက်ကြောင်းသိသည်နှင့် မကျင်ဟုန်ငိုသံပါလေးနှင့်ငြင်းဆန်ရှာသည်။ အတော်ကိုကြိုးစားကာ ငြင်းဆန်ရခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်တက်လိုးမှာ သည်အတိုင်းငြိမ်ခံလိုက်လျော့ရသည်အခြေအနေမျိုးမဆိုက်အောင်သာ ကြိုးစားကာငြင်းရခြင်း

လည်းဖြစ်သည်။ အသံကတော့မပွင့်တပွင့်။ ခပ်တိုးတိုးလေး။ ရန်ပိုင်စိုး သဲသဲကွဲကွဲပင်မကြားရ။ ကိုယ်ကိုလည်းကြီးစားကာ လူးလွန်ရုန်းကန်ရှာ သေးသည်။ ရုန်းသည်ဆိုရုံလေးရုန်းခြင်းပါ။ တစ်ကိုယ်လုံးသိမ်းကျုံးလွှမ်းမိုး ထားသော ကာမစိတ်ရမက်ဇောအဟုန်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှဖိနှိပ်လို့မရ တော့ပါ။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် လူကောင်ကြီးသလို ကာမဆန္ဒလည်းကြီး သည်။ ရမက်ထန်သည်။ ယူထားတာကလည်း သဘောသားဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းက အဆက်အသွယ်ကောင်းမွန်အဆင်ပြေပြီး ဆက်တိုက်ဆိုသလို သဘောလိုက်နေရပြန်လေရာ လင်မယားနှစ်ယောက် လိုးဖြစ်ကြဖို့မဆို ထားဘိ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်အတူထမင်းမစားနိုင်ပဲ မယ်တစ်ရွာမောင်တစ်မြို့ ဖြစ်နေရသည်အချိန်တွေကသာ များနေသည်။

ပြောလျှင်ယုံမှယုံပါ့မလားမသိ။ အိမ်ထောင်သက်တမ်းငါးနှစ်တာ အတွင်း လင်မယားနှစ်ယောက်လိုးဖြစ်ကြသည်မှာ စယူကာစအချိန်တွင်သာ ဖြစ်လျက် နောက်ပိုင်းတွင်တစ်နှစ်မှ တစ်ခါလောက်ပင်မလိုးဖြစ်ခဲ့။ သည်တော့ရမက်ထန်ကာဏှာကြီးသောမိန်းမသားဖြစ်သူ ဒေါ်တင်မာဝင်း ဘယ်မှာလျှင်ကျေနပ်ရောင်ရဲ့နိုင်ပါမည်နည်း။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဖောက်ပြန်

ခြင်းတော့မလုပ်။ မိမိဘာသာကြံဖန်ကာ အာသာဖြေသည်။ မိမိကိုယ်ကို မသိမသာပေါ်လွင်အောင်လုပ်ကာ ယောက်ျားသားများ၏အကြည့်၊ ငမ်းခြင်းကို ခံယူခြင်းကလည်း သူမ၏အာသာဖြေဖျောက်မှု၊ တစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဒီလ်ဒိုခေါ်ရာဘာလီးတန်အတုနှင့် ဘိုက်ဘရေတာခေါ်အချောင်းတို့ကိုလည်း လက်ကိုင်ထားကာအသုံးပြုသည်။ ယနေ့ကျောင်းသို့အလာ ယောက်ျားသားများဝိုင်းငမ်းတာခံရမှုကို ကျေနပ်သဘောကျပြီး ရမက်စိတ်တွေထလာရာ ပုခန်းသိုင်းအိတ်ထဲတွင်အသင့်ပါရှိလာသော ဘိုက်ဘရေတာကိုအသုံးပြု၍ တစ်ကိုယ်တည်းအာသာဖြေနိုင်ရန် လူသူကင်းဝေးရာဖြစ်သော ကျောင်းအပေါ်ထပ်တောင်ဘက်ပိုင်းဆီသို့ အသာလျှိုကာတက်လာခဲ့သည်။

ဒုတိယပိုင်းမျှော်ပါ ။

“ ဆရာမလေးရယ် တပည့်မလေးရယ်(၂) ”

ကျောင်းအပေါ်ထပ်တောင်ဘက်ထောင်စွန်းတွင်ရှိသော ပထမတန်း
(က)အခန်းထဲတွင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့သမီးရည်းစားစုံတွဲချိန်း၍
တွေ့ဆုံနေကြသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက မိန်းမမျှအတော်ကိုကျွမ်းနေသည်။ သူ့အဒေါ်တစ်ဝမ်း
ကွဲ ခင်ယုမော်၏ကျုံးသွင်းအစပျိုးပေးမှုကြောင့် မိန်းမကောင်းကောင်း
လှီးတတ်နေသည်။ မိန်းမတွေကိုဘယ်လိုရမက်ထန်ကာ အရည်ပျော်ကျ
အောင်လုပ်ရမည်ဆိုခြင်းကို အတော်အသင့်နားလည်တတ်ကျွမ်းနေသည်။
မကျင်ဟုန်ကတော့ တကယ့်ကိုအပျိုစစ်စစ်လေး။ ရန်ပိုင်စိုးက သူမ၏
ပထမဆုံးရည်းစား။ ငြီးတော့မကျင်ဟုန်သည်ယခုအချိန်သည် ပထမဆုံး
ရည်းစားနှင့်ချိန်းတွေ့ဖူးခြင်း။ ယင်ဖိုမှပင်မသန်းဖူးသောအပျိုစင်မလေး
မကျင်ဟုန်မှာ ရန်ပိုင်စိုး၏လက်မြန်ခြေမြန်ရှိမှု၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှုတို့
ကြောင့် ရှက်ကြောက်စိတ်တွေလွှမ်းမိုးလောက်အောင်ပင် ရမက်ထန်ပြင်း
ကာ ရန်ပိုင်စိုးပြုသမျှနုရတော့မည်အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေလေပြီ။

ဝတ်ထားသောရယ်ဒီမိတ်ဘလောက်စ်အင်္ကျီမှာ ကျယ်သီးအားလုံး
ပြုတ်ကာ ရင်ဘတ်အရှေ့ပိုင်းကွဲဟနေသည်။ ဘရာစီယာမှာလည်းချိတ်
ပြုတ်လျက် အပေါ်ကိုဆွဲလှန်အတင်ခံထားရသည်။ အတွင်းခံပင်တီဘောင်း
ဘီပင်ချွတ်ပစ်ခံထားရလျက် စကပ်ရှည်ကြီးကိုလည်းလှန်တင်ခံထားရလေ

ရာ ကောင်မလေးမှာ ကိုယ်လုံးတီးမဖြစ်ရုံတမယ်သာရှိသည်။ နို့တွေ၊ဖင်
တွေ၊စောက်ပတ်တွေကတော့ ပေါ်တင်ကြီးတွေဖြစ်နေကြသည်။ မကျင်ဟုန်
သည် အသက်(၁၅)နှစ်ကျော်ကျော်၊ (၁၆)နှစ်သာသာခန့်သာရှိသေးသော်
လည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတော့ အပီအပြင်ဖွံ့ထွား၍နေလေပါပြီ။
အရပ်(၅)ပေ(၄)လက်မခန့်မြင့်ပြီး ကိုယ်အတိုင်းအထွာ (၃၄-၂၂-၃၅)
အချိုးအစားရှိသည်။ တရုတ်ကပြားမလေးမို့ အသားအရေကလည်း ဖြူဝင်း
ဖွေးအုနေသည်။

မကျင်ဟုန်မှာခင်းထားသောဖျာအထက်တွင် ပက်လက်စင်းစင်း
အိပ်လျက်သားရှိနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ပုဆိုးကိုချွတ်ချပြီးနောက် ကောင်
မလေးပေါ်တက်ခွသည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီတိုကို ကြိုတင်ချွတ်ထားပြီး
ပြီမို့ ရန်ပိုင်စိုးမှာအောက်ပိုင်းပလာကျင်းနေသည်။ သူ၏တောင်မတ်နေပြီ
ဖြစ်သောလီးချောင်းကြီးကို စောက်ပတ်ဝတွင်တော့သည်။

မကျင်ဟုန်မှာရင်တွေအရမ်းကိုခုန်နေသည်။ စိတ်ကလည်းအပြတ်
ကိုလှုပ်ရှားနေသည်။ မိမိအပျိုရည်ပျက်ရတော့မည်ကိုသိနေသည်။ သည်မျှ
အထိလိုက်လျောဖို့မသင့်တာကိုနားလည်သော်လည်း ဘယ်လိုမှရုန်းကန်
ငြင်းဆန်နိုင်စွမ်းမရှိ။ ရန်ပိုင်စိုး၏ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာနှိုးဆွပွတ်သပ်ထား
မှုကြောင့် ရမက်ဇောတွေအရမ်းကိုထန်ပြင်းနေလေရာ သူမတစ်ကိုယ်လုံး
ကာမဆိပ်အတက်ကြီးတက်၍နေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ထားလိုက်မိသည်။

သူ့မ၏စောက်ပတ်တွင် တေ့ထောက်ထားသောလီးချောင်းကြီး၏ ထိတွေ့မှုသည် တရုတ်ကပြားမလေးကို ကြက်သီးတွေဖျန်းကနဲဖျန်းကနဲ ထ၍နေစေသည်။

တေ့ထားသောလီးချောင်းကြီး၏ဖိလာမှုကို ခံစားရသည်။ နူးညံ့သော်လည်း မာကြောတုတ်ရှည်ရှည်အရာတခု မိမိ၏မိန်းမအင်္ဂါအခေါင်းထဲသို့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်တိုးဝင်လာကြောင်း သိရှိရပြန်သည်။ အဖုတ်ဝတွင် ကျိန်းစပ်လျက် အတွင်းဘက်မှာလည်းအောင်၍သွားသည်။ ရင်ဖိုမောဟိုက်မှုကလည်း တပြိုင်တည်းရှိသည်။

‘ အား- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- -နာတယ် ဟင် ’

နာသည်အတွက် အပျိုမလေးစုပ်သတ်ကာ ညည်းလိုက်မိရာသည်။ နာတာက အတော်ကိုနာသည်။ ဒါပေမယ့် တကိုယ်လုံးပူထူဖိန်းရှိန်းသွားစေလောက်သော ထူးခြားသည့်ခံစားမှုကလည်း ပူးတွဲဖြစ်ပေါ်သည်။ မိမိကို ရင်ပိုင်စိုးက စတင်စပ်ယှက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိအလိုးခံနေရကြောင်း ကိုလည်း ကောင်းကောင်းကြီးနားလည်သိရှိသည်။

သည်လိုစပ်ယှက်ခံရမှုကြောင့် မိမိအပျိုရည်ပျက်ရပြီကိုသိသော်လည်း

ဝမ်းမနည်းမိပါ။ မိမိအလွန်ချစ်ရသောချစ်ဦးသူကို မိမိ၏အပျိုရည်ပေးအပ်ရသည် အတွက် ဝမ်းသာကြည်နူးမှုပင်ခံစားရသည်။ သူမ၏အဖုတ်ထဲသို့တိုးဝင်လာ သော တုတ်ရှည်ရှည်အချောင်းကြီးမှ ဖြစ်ပေါ်ပျံ့နှံ့လာသော ဝေဒနာလား၊ အရသာလား၊ ကွဲပြားခြားနားမသိသည့်ထူးခြားသောခံစားမှုတို့ကြောင့် တကိုယ်လုံးတုန်ရင်ပြီး ကြက်သီးတွေဖျန်းဖျန်းထနေရလေသည်။ ဘယ်လို ခံစားမှုမျိုးလဲဆိုတာကိုတော့ အပျိုမလေးမပြောတတ်ပါ။ မသိပါ။ နွေးထွေး ထွေးနှင့်စီးစီးပိုင်ပိုင်ကြီး။ ရင်ထဲဆူဝေနေသည်။ သူမ၏သွေးသားများဆူကြွ လျှက် မှေးထားသောမျက်လုံးများကိုပင် မဖွင့်နိုင်တော့။ နှုတ်ခမ်းလွှာလေး နှစ်ခုကတော့ မဟာတဟနှင့်။

ရန်ပိုင်စိုးက အသာကပ်၍ဖိထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ လီးချောင်းကြီး လည်း နောက်ထပ်လက်တလုံးသာသာခန့် တိုးဝင်သည်။

‘ အား- -နာတယ်ကိုကိုရာ- - ’

ကောင်မလေးနှုတ်ဖျားမှ ညည်းသံသဲ့သဲ့ထွက်သည်။ လီးကဒစ်ကြီး ကျော်ကျော်လောက်ဝင်နေပြီ။ ရန်ပိုင်စိုးကဆက်မသွင်းသေးပဲ ကောင်မလေး၏ ရင်သားနှစ်ဖွဲ့ကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ နယ်ပေးသည်။ မကျင်ဟုန် သည် နို့ဆွဲနယ်နေသည့်ရန်ပိုင်စိုး၏လက်များကို နူးညံ့သောလက်ချောင်း သွယ်သွယ်များဖြင့် အသာကိုင်လိုက်မိသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကအသာဖိလိုက်ရာ လီးကလက်တလုံးသာသာခန့် ထပ်ဝင် ပြန်သည်။

‘ ဗျစ်- -ဘု ’

ကောင်မလေး၏ နီလွင်ပြည့်ဖေါင်းသောနှုတ်ခမ်းအစုံသည် ပွင့်တော့ မည့်နှင်းဆီငုံလေးလို ရွရွမျှလှုပ်ရှားလျှက် မောဟိုက်သောရှိကြသံလေး တိုးတိုးပေါ်ထွက်သည်။

‘ အင့်- -ဟင့်ဟင့် ’

ရန်ပိုင်စိုးက အနည်းငယ်အားစိုက်ကာ ထပ်သွင်းသည်။ လီးက တလက်မခန့်ထပ်ဝင်သွားပြန်သည်။

‘ ဟင့်အင့်- -ကိုကိုရယ်။ ဖြည်းဖြည်းသွင်းကွယ်- -နာတယ်။ သိလား- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- - ’

တင်းကြပ်စီးပိုင်စွာ လီးတိုးဝင်မှုကြောင့် နာ၍အောင့်သောကြောင့် မကျင်ဟုန်ညည်းညူလိုက်မိပြန်သည်။ ပါးစပ်ကညည်းညူနေသော်လည်း သူမ၏လက်များကတော့ ရန်ပိုင်စိုး၏ကျောပြင်ကြီးကို လှမ်းသိုင်းဖက်လာ သည်။ ကောင်မလေးမှာလောကကြီးကိုပင် မေ့လှမတတ်ဖြစ်နေရလေသည်။

ယခုအခါတွင် စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးသုံးလက်မကျော်ကျော်လောက်
ဝင်နေလေပြီ။ လီးတန်ကြီး၏ထိပ်ဖူးအဖျားပိုင်းက စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲတွင်
ဖုံးကာထားသောအပျိုအမှေးပါးကို သွား၍ထိထောက်မိသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် မိန်းမကောင်းကောင်းလိုးဖူးသော်လည်း သူ့လိုးနေသူ
များမှာ သက်လတ်ပိုင်းအရွယ်အတွေ့အကြုံကောင်းကောင်းရင့်ကျက်နေသည့်
'မိန်းမကြီး'တွေသာဖြစ်ကြသည်။ ဆယ်ကျောက်သက်အရွယ်တွေမဟုတ်။
ပြီးတော့ အပျိုစင်တွေလည်းမဟုတ်ကြ။ အပျိုစစ်စစ်ကိုမလိုးဖူးသေးသော်
လည်း ယခုမိမိလီးနှင့်ထိတွေ့မိသည်မှာ အပျိုစင်အထိန်းအမှတ်အမှေးပါး
ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ရန်ပိုင်စိုးသိပါသည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း အတွေ့အကြုံ
လုံးဝမရှိသေးသော်လည်း ခေတ်ပညာတတ်ဆယ်တန်းကျောင်းသူလေးမို့
ဒါလောက်ကိုတော့နားလည်သည်။ မိမိ၏အပျိုအမှေးပါးကို ထိထောက်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်းသိသည်။

ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အပျိုစစ်စစ်လေးတယောက်။ အပျိုအမှေးပါးကို
ထိုးဖောက်ပါကင်ဖွင့်ကာလိုးရတော့မှာမို့ ရန်ပိုင်စိုးအထူးပင်ကျေနပ်ပီတိဖြစ်
မိသည်။ အပျိုစစ်စစ်လေးကိုပါကင်ဖွင့်ရမှသည် ကြုံတောင်ကြုံခဲ့ထူးကဲလှသည့်
အတွေ့အကြုံမဟုတ်ပါလား။

ဒါမျိုးကငွေပုံပေးတိုင်းလည်း ပစ္စည်းကောင်းကောင်းစစ်စစ်ရနိုင်သည်
မဟုတ်ပါ။ မကျင်ဟုန်လို ကာမအရသာကောင်းကောင်းတွေ့ပြီး ပြည်ပြည်
ဝဝစည်းစိမ်ခံစားနိုင်လောက်အောင်လုပ်ပေးဖို့လည်း စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။

မိမိတဦးတည်းဖီလင်ပိုရအောင် လုပ်နည်းတွေမသုံးတော့။ အပျိုအမှေးပါးကို ထိုးဖောက်ပါကင်မဖွင့်မီ ကောင်မလေးဈေးဦးပေါက်တချို့ 'ပြီး' သွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်မည်။

ထိုကြောင့်ရန်ပိုင်စိုးသည် လီးကိုထပ်မသွင်းတော့။ ဝင်နေသမျှအပိုင်း ကိုသာ အသာလေးဆွဲထုတ်ပြန်သွင်းလုပ်ပေးနေသည်။ လီးမှာ သုံးလက်မ သာသာခန့်သာဝင်နေရာ ဒစ်ပြဲလန်ကြီးနှင့်အဖုတ်ဝတွင်တော့ကာ တစ်ပြုူ တစ်ပြုူလုပ်ပေးသလိုမျိုးဖြစ်သည်။ ငေါက်တောက်လေးဖြစ်နေသောစောက်စေ့ကို လီးဒစ်က အပြတ်ကိုထိမိ၊ ပွတ်မိနေသည်။ လီးတချောင်းလုံးထိုးသွင်းလိုး ရသည်မဟုတ်သောကြောင့် မိမိတတ်သိထားသောဆောင်နည်းများတွင် မည်သည်လိုးဆောင်နည်းကိုသုံးရမည်ကို ရန်ပိုင်စိုးမသိပါ။ ဒါကြောင့် ဖင်ပြောင်ကြီးကိုသာ ကြွချီခိမ်ချီလုပ်ပေးနေလေသည်။

‘ ဖွတ်ဖတ်ဖတ်- -ဖွတ်ဖတ်ဖတ်- - ’

‘ ဖွတ်ဖွတ်- -ဖုတ်- -ဖလပ်- -ဖတ်- - ’

အစပိုင်းတွင်တော့ လီးဝင်သံ၊ ထွက်သံများသာ ခပ်သဲ့သဲ့ပေါ်ထွက် သည်။ စောက်ပတ်ထဲတွင် စိုရွဲအောင်စိမ်ထွက်နေသောစောက်ရည်ကြည် များကြောင့် လီးတန်ထိပ်ပိုင်းတိုးဝင်ပြန်ထွက်လှုပ်ရှားနေနိုင်သော်လည်း အသက် (၁၅)နှစ်ကျော်ကျော်၊ (၁၆)နှစ်အရွယ် အပျိုစစ်စစ်စောက်ပတ်လေးမို့

လီးနှင့်စာလျှင် အခေါင်းပေါက်က ကျဉ်းနေသည်။ စောက်ခေါင်းကြွက်သားများသည်လည်း ဆွဲဆန့်နိုင်မှညီပုံမရှိလှသေး။ သားရေကြိုးကွင်းအသစ်လို ဆွဲဆန့်အားသိပ်မကောင်းသေးပဲ တင်းကြပ်၍နေသည်။

လီးကိုတစ်ပြုတ်တစ်ပြုတ်လုပ်ပေးနေရာ မကြာမီပင် စောက်ပတ်သည် လီးနှင့်အထာကျစပြုလာသည်။ စပ်ယှက်ရာအခေါင်းသည်လည်း ပြုလိုက်စုလိုက်ဖြစ်လာသည်။ မကျင်ဟုန်တယောက်မှာတော့ တိမ်တိုက်တွေကြားထဲလွင့်မျောနေရသလိုလို၊ ရေခဲရေများအပြည့်ရှိသည်ကန်ထဲကျသွားရာမှ ရေခွေးကန်ထဲသို့ပြန်ရောက်သွားရသယောင်ယောင် ရင်ဖိုမောဟိုက်ကာ တကိုယ်လုံးအေးကန်ဖြစ်လိုက်၊ နွေးကန်ဖြစ်လိုက်နှင့် တသက်တာကာလအတွင်းမကြုံဖူးသေးသော အတွေ့အာရုံများကိုခံစားနေရသည်။ ရမက်ဇောကတော့ထန်ပြီးရင်း ထန်နေပါလေတော့သည်။ ကျဉ်းကြပ်သောစောက်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့ ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသောလီးထိပ်ဖူးကြီး တိုးဝင်ပြန်ထွက်ဖြစ်မှုကြောင့် အစပိုင်းတွင် နာကြင်မှုကိုအတော်ခံရသည်။ မအော်မိရန်ပင် မနည်းကိုအောင်အည်းထိန်းထားရသည်။ အသက်ပင်ကောင်းကောင်းမရှူနိုင်။

သည်လောက်တွင်တော့ စောက်ခေါင်းဝတွင် ကျိန်းစပ်သလိုရှိလာသည်။ အံ့ကိုပင်ခဲထားရသည်။ ဤသို့သောနာကြင်ကျိန်းစပ်သည် ဝေဒနာများကို ခံစားနေရဆဲမှာပင် ထူးခြားသောအရသာတမျိုးပေါ်လာပြန်သည်။ ထိုအတွေ့အရသာသည် ပို၍ကောင်းလာသည်။ နာကြင်မှုဝေဒနာများကိုပင် ဖုံးလွှမ်း၍လာသည်။

နာတာတွေပျောက်ကုန်သည်။ နာရမှန်း၊ ကျိန်းစပ်ရမှန်းလည်း မသိ
တော့။ ထို့ပြင်ပထမဆုံးအကြိမ်စတင်အလိုးခံရမှုကြောင့် အနေရအထိုင်ရ
ခက်နေမှုများသည်လည်း မရှိတော့။ ကာမစပ်ယုက်မှုကိုအရသာတွေ့ကာ
အထာကျဇာတ်ဝင်သွားခဲ့လေပြီ။ ထိုအခါ သူမ၏ပါးစပ်မှလည်း အသံများ
ထွက်လာလေတော့သည်။ နာကြင်မှုကိုကြိတ်မှိတ်အောင်အည်းကာ ပါးစပ်
ပိတ်ငြိမ်ခံနေခဲ့သောတရုတ်ကပြားမလေးမကြင်ဟုန် ကာမအရသာတွေ့ကာ
ဖီလင်တက်လာသောအခါတွင်တော့ ပါးစပ်ပိတ်မနေနိုင်တော့။ ပါးစပ်ပွင့်ဟ
လာသည်။

‘ ဖွတ်- -ဖလပ်- -ဘွတ်- - ’

‘ ကိုကိုရယ်- -ဟင်. ’

‘ ဖွတ်ဘွတ်- -အိုးမားမား- -ဖွတ်ဖွတ်- -အင်.ဟင်.ဟင်. ’

ရန်ပိုင်စိုးက ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားပေးလိုက်သည်။ သုံးလက်မသာသာ
ခန့်ရှိသောလီးထိပ်ဖူးပိုင်းသည် စောက်ဖုတ်ထဲသို့ပို၍ ခပ်မြန်မြန်တိုးဝင်ပြန်
ထွက်ဖြစ်သည်။ မကျင်ဟုန် ပို၍အရသာတွေ့သည်။ ထိုကြောင့်ဖင်ကြီး
ကော့ကော့တက်လာသည်။ တတ်သိနားလည်လို့တော့မဟုတ်ပါ။ အလိုးခံမှု
သာဝအရ အလိုအလျောက်ဖင်ကြီးလှုပ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ စောက်ပတ်
နှုတ်ခမ်းသားများသည်လည်း ထိုးသွင်းနေသောလီးထိပ်ဖူးပိုင်းကို ပိုညှပ်ဆွဲ
လာသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် မူလကအပျိုအမှေးပါးကို ထိုးဖောက်ခြင်းမပြုမီ မကျင်ဟုန်ကို တချီ 'ပြီး'သွားအောင် လိုးညှောင်ပေးဖို့စိတ်ကူးရှိသည်။ သို့သော် ယခုအခါမှာတော့ လီးထိပ်ဖူးပိုင်းသုံးလက်မလောက် ထိုးသွင်း ပြန်ထုတ်နှင့် မစို့မပို့လိုးနေရသည်ကို အားမရနိုင်တော့။ ကောင်မလေးလည်း လူးလွန့်ကော့ပျံတက်နေပေရာ ငနဲသားစိတ်မထိန်းနိုင်တော့တာလည်း အဆိုးမဆိုသာ။

ထိုကြောင့်- - -။

ရန်ပိုင်စိုးသည် ပို၍ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားပေးသည်။ စောက်ရည်ကြည် များရွှမ်းစိုနေသောစောက်ဖုတ်ထဲ လီးထိပ်ဖူးကြီးတိုးဝင်ပြန်ထွက်ကာ တစွပ်စွပ် မြည်လာသည်။ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ကြီးကြွတက်သည်။ ပေါင်ကြီးတွေကို ထောင်ရုံသာမဟုတ်။ ခြေထောက်များပါလေထဲသို့ကန်သလို လှုပ်ရှားလာ သည်။ ထောင်လာသောပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းကို ရန်ပိုင်စိုးကအသာဆွဲကာ မိမိ၏ဘယ်ညာပခုန်းတဘက်စီပေါ်ခွတင်ကာ ထမ်းသည်။ ထိုအခါ တင်ပါးဆုံ ကြီးကြွတက်သည်။ သည်တော့မကျင်ဟုန်အဖို့ စောစောကထက်ပို၍ဖင်ကြီး လှုပ်ရှားသွားနိုင်သည်။ မကျင်ဟုန်က တင်ကိုအပြတ်လှုပ်ခါယမ်းပေးနေမိ သည်။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်း လီးကိုခပ်ဖိဖိထိုးစိုက်ကာ သွင်းချလိုက်သည်။

' သွပ်- -ဗျစ်- -ဗျော့ '

' အား- -အား- -နာတယ်- -နာတယ်။ သေပါပြီ အား '

လီးထိပ်ဖူးအစ်ကြီးက စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲတွင်ဖုံးအုပ်ထားသော အပျိုအမေးပါးကို စုတ်ပြတ်အောင်အပြတ်ကိုထိုးဖောက်ပစ်လိုက်သည်။ ပါကင်ပွင့်သွားလေပြီ။ ကောင်မလေးအပျိုရည်ပျက်ချေပြီ။ လီးကြီးကလည်း စောက်ပတ်ထဲတဝက်လောက်ကို ဝင်သွားသည်။ စောက်ခေါင်းပေါက်၏ အတွင်းသားနုနုဖတ်ဖတ်လေးများက တိုးဝင်လာသောလိင်တန်ကိုတင်းကြပ်စွာပင် ထိတွေ့ရစ်ပတ်ထားကြသည်။

လီးမှာတဝက်သာဝင်သေးသော်လည်း ထိုမျှလောက်တိုးဝင်လာမှုဒဏ်က သေးတော့မသေးလှ။ တခါမှလီးမဝင်ဖူးသေးသည့်စောက်ခေါင်းပေါက်လေးမို့ အတော်ကိုနာလှသည်။ မှိတ်ထားသောမကျင်ဟုန်၏မျက်လုံးများပွင့်လာသည်။ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်လာသည်။

‘ နာတယ်ကွာ။ အရမ်းနာတာပဲ။ ပြန်ထုတ်ပါကိုကိုရယ်။ ဒီလောက် ဆိုကျေနပ်ပါတော့ရှင်- -ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်။ တော်ပြီ- -တော်ပြီ ’

ဒီတခါတော့ မကျင်ဟုန်တကယ်ကိုရုန်းသည်။ သို့သော် ဘယ်မှာရနိုင်ပါမည်နည်း။ ရန်ပိုင်စိုး၏လက်က မလွတ်နိုင်တော့ပါ။ သူမရောက်နေသည့် အနေအထားကလည်း ရုန်းလွတ်ဖို့ရန်အလွန်ကိုခက်သည့်အနေအထားဖြစ်ပါသည်။

ကြည့်လေ- -။

မကျင်ဟုန်သည် ခင်းထားသောဖျာထက်တွင် ပက်လက်ကလေးလှန်ကာ
ရန်ပိုင်စိုး၏ရင်ခွင်အောက်ရောက်နေသည်။ သူမ၏ပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းကတော့
သူမကိုယ်ပေါ်တက်ခွဲထားလေသူ ရန်ပိုင်စိုး၏ပုခန်းတဘက်စီပေါ်ထမ်းတင်လျက်
သားဖြစ်နေသည်။ အတင်းရုန်းကန်ရင်း မကျင်ဟုန်ကုန်းထသောအခါ ခြေထောက်
နှစ်ချောင်းအောက်သို့ပြုတ်ကျသည်။ ထိုအခါ ရန်ပိုင်စိုးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ပေါင်ပေါ်ခွဲကာ ပေါင်ကားဖြုတ်ထိုင်သလိုမျိုးဖြစ်သည်။

ထိုအခါရန်ပိုင်စိုးကလည်း အခွင့်ကောင်းယူ၍ လီးကိုဆတ်ကနဲ
ကော့ထိုးလိုက်ရာ လီးချောင်းကြီးစောက်ဖုတ်ထဲပို၍တိုးဝင်သည်။ သည်လို
ရုန်းကန်ရင်း၊ လီးကိုဖိထိုးသွင်းရင်းနှင့် လီးတအိအိတိုးဝင်ရာ လက်မဝက်
သာသာခန့်သာကျန်တော့သည်။ လီးတချောင်းလုံးနီးပါး စောက်ပတ်ထဲသို့
ထိုးသွင်းထားမိလေပြီ။ မကျင်ဟုန်၏ရုန်းကန်မှုသည်လည်း အားပျော့လာသည်။
သူမ၏တကိုယ်လုံး ချွေးတွေပျံ့နေသည်။ စောက်ပတ်ကလည်း အရမ်းကို
နာနေသည်။ ကျိန်း၍အောင်သည်။

‘ ကိုကိုရယ်- ကျွန်မကိုသနားပါရှင်- -သိပ်နာနေလို့ပါ ဟင့်အင့်
အင့်- - ’

မကျင်ဟုန်ခမြာ ရုန်းကန်ထွက်လို့မရနိုင်တော့သည့်အခုံး တောင်းပန်
ရှာသည်။ ငိုသံလည်းပါနေသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် လူရိပ်လူခြေကိုအသာကြည့်ကာ ကျောင်းအပေါ်ထပ်သို့ မယောင်မလည်နှင့်တက်လာခဲ့သည်။

ကျောင်းနှစ်ပတ်လည်အားကစားပြိုင်ပွဲများပြုလုပ်ရာ ကျောင်းအားကစား ကွင်းဘက်တွင် လူအများစည်ကားနေလျက် စာသင်ခန်းများဘက်တွင်တော့ လူသူကင်းရှင်းနေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အသက်(၂၈)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဖြူဖြူတောင့်တောင့် ချောချောကြီးဖြစ်သည်။ နို့အုံကြီးကာ၊ တင်ဆုံကားလျှက် တကယ့်ဟဲဗီးဆိုက်ကြီးဖြစ်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်တောင့်တင်းချူဖြိုး သည်။ ပြီးတော့ ဝင်ငွေကောင်းသည့်သင်္ဘောသားမယား။ ကြော့မော့နေအောင် ဝတ်နိုင်စားနိုင်သည်။

လူကောင်းကြီးသလို ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် တဏှာရမက်လည်း ကြီးသည်။ ရာဂကြွယ်ပြီး ရမက်ထန်သည်။ သူမ၏လင်တော်မောင် သင်္ဘောသားမှာ သင်္ဘောလိုက်နေသည့်အချိန်များသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာ ဝင်းအဖို့ ကာမအရသာကို စိတ်ရှိသလိုသိပ်မခံစားရပေ။

ကာမအရသာအပြည့်အဝမခံစားရသောဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန်တော့မလုပ်ပါ။ မိမိ၏လွန်ကဲသောရမက်ဆန္ဒများကို မိမိဖာသာ နည်းလမ်းရှာကာ တတ်နိုင်သမျှအာသာဖြေမှုလုပ်သည်။ မိမိ၏တောင့်တင်း

ဆူဖွိုးသော ဟံဗီးဆိုက်ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြီးကို တစ်စိမ်းယောကျ်ားသားများက တဏှာရမက်ဖြင့် ငမ်းကြောဆွဲကာ မျက်စိကျွတ်ထွက်မတတ်ကြည့်ကြရလေအောင် သိပ်ဖော်ဖော်လှစ်လှစ်မလုပ်သည့်တိုင် ကိုယ်နေအလှ မို့မောက်ကြွနေစေမည့်အဝတ်အစားများဝတ်ဆင်ကာ ကိုယ်ဟန်ကြော့ကြော့ဖြင့်လမ်းလျှောက်ပြခြင်း၊ မသိမသာလိုလိုနှင့် ခါးသားဖိုက်သားများပေါ်သွားအောင်လုပ်ခြင်း၊ ထမီဖြန့်ဝတ်ပြခြင်းစသည်တို့ဖြင့် အာသာဖြေတတ်သည်။

ထို့ပြင် 'ဘိုင်ဘရေတာ' ခေါ် မိန်းမများအသုံးပြုအာသာဖြေရသည့် ကရိုယာကိုလည်း လက်စွဲပြုထားသည်။ ထိုဘိုင်ဘရေတာမှာ သူမ၏လင်တော်မောင် သင်္ဘောသားကိုယ်တိုင်ဝယ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏လင်တော်မောင်သည် သင်္ဘောသားပီပီ နည်းလမ်းအသစ်အဆန်းများဖြင့် ကာမမျှပြုတတ်ပေရာ စပ်ယှက်နေဆဲတွင် ဘိုင်ဘရေတာဖြင့်နို့အုံများကို ထိုးပွတ်ခြင်း၊ ဖင်ဝကိုထိုးကလိခြင်း၊ ပါးစပ်ထဲထိုးသွင်းခြင်းတို့လုပ်တတ်သလို စောက်ပတ်ထဲထိုးမွှေပေးခြင်းမျိုးလည်းလုပ်တတ်သည်။

ထို့ပြင် မိမိသင်္ဘောလိုက်နေသည့်အခါ မိမိ၏လီးကိုယ်စား ဘိုင်ဘရေတာဖြင့်အလွမ်းဖြေနေရန် နောက်သလိုလိုပြောင်သလိုလိုနှင့်ပြောဆိုထားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးအခေါက်အိမ်ပြန်လာချိန်တွင်တော့ 'ဒီဒိုလ်' ခေါ်ရာဘာဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့် လိင်တန်အတုများကိုပင် အစုံလိုက်ဝယ်ယူလာပေးလိုက်သေးသည်။ ဖြူဖြူတောင်တောင် မိမိ၏ဇနီးမယားကြီး တဏှာထန်ပြင်းကြောင်းနားလည်သည့်အတွက် မိမိမရှိခိုက်ပေါက်ပြန်မှားယွင်းမှုမပြုမိစေရန် အစားထိုးဖြေဖျော်ဖို့စီစဉ်ဝယ်ယူပေးထားလားတော့ မပြောတတ်ပါ။

ဘာပဲပြောပြော လင်တော်မောင်ဝယ်ပေးထားသည်ဘိုင်ဘရေတာနှင့် ဒီဒိုလ်များသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းအတွက် အတော်ကြီးကိုအသုံးတည့်နေသည်။ ထိုပစ္စည်းများကိုကောင်းကောင်းအသုံးချကာ မိမိတကိုယ်တည်းကာမအရသာ ခံစားဖြေဖျောက်ရင်း လင်တော်မောင်နှင့်မယ်တရွာမောင်တမြို့ကင်းကွာနေ ရသည်အချိန်များကို ကုန်လွန်နေစေရသည်။

လူကောင်ထွားသလောက် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီးသွေးသားဆူဖြိုးသော ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ပင်ကိုယ်ကလည်းရာဂရမက်ထန်ပေရာ ကာမဆန္ဒ စိတ်များသည် အချိန်အခါမရွေးမကြာခဏဆိုသလို ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ ထိုကြောင့်အချိန်မရွေးသုံးနိုင်အောင် ဘိုင်ဘရေတာတခုကို ပခုန်းသိုင်းအိတ်ထဲ တွင်အမြဲထည့်ကာ သွားလေရာဆောင်တတ်သည်။ အမှန်ပြောရလျှင် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဘိုင်ဘရေတာထက် ဒီဒိုလ်ခေါ်လိင်တန်အတုများကို ပို၍သဘောကျသည်။ ဒီဒိုလ်များသည် တကယ်လီးတန်အစစ်နှင့်ပုံသဏ္ဍာန် ရွေးမရအောင်တူပေရာ အသုံးချအာသာဖြေသောနေရာတွင် ပို၍ဖီလင်တက် ပေသည်။

ဘိုင်ဘရေတာက ကော့လုံးလုံးတုတ်ရှည်ရှည်ပုံသဏ္ဍာန်သာရှိလျှက် လီးချောင်းနှင့်လည်းမတူ။ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတောင်အကြီးစားလိုမျိုးသာ ဖြစ်ရာ အသုံးချရာ၌ ဒီဒိုလ်လောက်ဖီလင်သိပ်မလော။ သို့သော် လီးချောင်းကြီး တောင်မတ်နေသည့်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တထေရာတည်းတူသောဒီဒိုလ်လီးတန် အတုကို ဆလင်းဘက်ထဲထည့်ကာ သွားလေရာဆောင်သွားလို့ကတော့မဖြစ်။ တစုံတယောက်တွေ့သွားသော် ကောင်းကောင်းကြီးအရှက်ကွဲပေမည်။

ဘိုင်ဘရေတာကတော့ အကြောင်းမသိသူတွေအဖို့ ဘာမှန်းတိတိကျကျသိမည် မဟုတ်။ မတော်တဆတွေ့သွားလည်း ပြဿနာမဖြစ်နိုင်။ ဒါကြောင့် မိမိတိုက်ခန်းထဲတွင်တယောက်တည်းရှိနေသောအချိန်များတွင်သာ ဒီးဒိုလ်ခေါ် လိုင်တန်အတုများကို အားရပါးရအသုံးချကာ ဟိုဟိုသည်သည်သွားသည့်အခါ များတွင်တော့ ဘိုင်ဘရေတာကို အသုံးပြုရလေသည်။

သည်နေ့အဖို့ ကျောင်းသို့လမ်းလျှောက်အလာ လမ်းတလျှောက်တွင် ယောက်ျားသားများ၏ သိသိသာသာတမျိုး၊ မသိမသာခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နှင့် တသွယ် ကြည့်ကြ၊ ငမ်းကြတာကိုခံရမှုကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စိတ် နိုးကြွကာ ကာမဆိပ်တက်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင် ကျော်ဆိုသော ကောင်လေးနှစ်ယောက်၏စူးရဲသောအကြည့်များပင်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့အတန်းတွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းစာပြုရ ပေရာ သည်ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကိုသိနေသည်။ ပွေသည်ရှုပ်သည်ဟုလည်း ကြားဖူးသည်။ မျက်လုံးကြီးတွေပြူးကာ အားရပါးရကြည့်နေကြသော ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့၏အကြည့်များသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို အထူးစိတ်နိုးကြွစေသည်။ ပေါင်ခွကြားမှစောက်ဖုတ်ကြီးပင် မို့မို့ဖောင်းဖောင်း ကြီးဖြစ်လာပေရာ ခြေလှမ်းကွတကွတဖြစ်မသွားရလေအောင် မနည်းကြီးပင် ကြီးစားကာ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသည်။

ကျောင်းအားကစားပွဲနေ့ဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် နိုးကြွလာသောကာမစိတ်ကို တတ်နိုင်သလောက်တော့ချိုးနှိမ်ပါသေးသည်။

သို့သော် ရမက်စိတ်ဆိုသည်က ဖိလေပိုကြွလေ၊ ထိန်းချုပ်လေပိုနိုးကြွလေ ဖြစ်တတ်သည့်သဘောရှိရာ နေမြင့်လေအရူးရင့်လေဆိုသလို ဒေါ်တင်မာဝင်း ၏စိတ်ဆန္ဒနိုးကြွမှုမှာ အချိန်ကြာလေလေ၊ ပိုအားပြင်းလာလေလေဖြစ်သည်။ စောက်ဖုတ်တွင်အရည်တွေပင် ရွမ်းရွမ်းစိုလာသည်။ နို့သီးတွေစုကြွတက် လာသည်။ ထို့ပြင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှင့်အပြတ်ဖိုက်လိုက် ရလျှင်ဟူသည့်စိတ်မျိုးပင်ပေါ်လာရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ မိမိကိုယ်မိမိပင် အံ့ဩမိလေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ရာဂကြွယ်ကာရမက်ထန်သူဖြစ်သော် လည်း လင်ယောက်ျားအပေါ်တွင်တော့ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိခဲ့။ စိတ်ထဲမှပင် အခြားယောက်ျားလေးတယောက်ယောက်နှင့်စိတ်ကူးခြင်းမပြုခဲ့။ ယောက်ျား တွေ၏အကြည့်ခံရတာကို ကျေနပ်မှုမျိုးလောက်သာရှိခဲ့သည်။ မိမိ၏ကာမ ရမက်ကို ဘိုင်ဘရေတာ၊ ဒီဒိုလ်တိုကိုသုံးကာ မိမိဘာသာမိမိတကိုယ်တည်း ဖြေဖျောက်ဖိလင်ယူနေသူဖြစ်သည်။ သည်နေ့သည်ရက်ကျမှ ရန်ပိုင်စိုးနှင့် သိန်းအောင်ကျော်တို့ကိုစိတ်ကူးကာ တမျိုးတဖုံစိတ်လှုပ်ရှားရမှုဖြစ်နေ ရသည်။

မိမိ၏ကာမဆိပ်တက်မှု အရှိန်ပြင်းသောကြောင့် သည်လိုဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန်စိတ်ကူးမျိုးတွေ ပေါ်ပေါက်ရခြင်းဖြစ်မည်ဟုတွေးသည်။ စိတ်ကို အတင်းချုပ်တည်းဖိနှိမ်ထားပါက ကြာလျှင်ပိုဆိုးလာနိုင်မည်ဟုလည်း ခန့်မှန်းပူပန်သည်။ သည်တော့ တက်ကြွနေသောကာမဆန္ဒကို ထုံးစံအတိုင်း ချေဖျောက်လိုက်တာအကောင်းဆုံးဟုလည်း စိတ်ဆုံးဖြတ်မိသည်။

ဒါကြောင့်မယောင်မလည်နှင့် နှစ်ထပ်စာသင်ဆောင်အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စာသင်ဆောင်အပေါ်ထပ်ထောင့်ဘက်အစွန်း ပထမတန်း(က)စာသင်ခန်းနှင့်ကပ်လျှက်အခန်းက ကျောင်းစာကြည့်တိုက် အခန်းဖြစ်သည်။ စာကြည့်တိုက်ဆိုသော်လည်း စာအုပ်စာတမ်းများများ စားစားတော့မရှိလှပါ။ တို့ကျောင်းသား၊ တေဇ၊ မိုးသောက်ပန်းစသော စာစောင်များ၊ နေ့စဉ်သတင်းစာများနှင့် လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းအနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် စာကြည့်တိုက်တာဝန်ခံမို့ ကျောင်းစာကြည့် တိုက်တွင်ခတ်ထားသောသော့အပိုတချောင်းကိုင်ထားသည်။ အချိန်ပိုင်းတွင် သာဖွင့်သောစာကြည့်တိုက်သည် အချိန်တော်တော်များများပိတ်ထားပေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းအတွက် ကျောင်းချိန်များအတွင်း ကာမစိတ်နိုးကြွလာလျှင် အသာသော့ဖွင့်ဝင်ကာ ဘိုင်ဘရေတာအသုံးချအာသာဖြေရာ ပင်တိုင်နေရာ ကောင်းတချစ်နေပေသည်။

ယခုလည်း ထိုစာကြည့်တိုက်အခန်းတံခါးဝသို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းရောက် ရှိခဲ့လေပြီ။ သော့ကိုထုတ်ကာ တံခါးကိုဖွင့်သည်။ ပြီးတော့အထဲသို့ခပ်သွက် သွက်လှမ်းဝင်သည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုမြန်မြန်ချွတ်ကာ နီးရာကုလားထိုင် တခု၏နောက်မီတန်းပေါ်တင်သည်။ ပခန်းသိုင်းစလင်းဘက်အိတ်ကိုဖွင့်ကာ ဘိုင်ဘရေတာကိုထုတ်ယူသည်။ စလင်းဘက်ကိုလည်း ကုလားထိုင်နောက်မီ တန်းထောင့်တွင် ချိတ်လိုက်သည်။

ခါတိုင်းနှင့်မတူအောင် ဒီနေ့ထူးထူးခြားခြားစိတ်လှုပ်ရှားရမက်ထန်ပြင်း နေသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ဖုတ်သည် မို့မို့ကြီးပေါင်းကာ

စောက်ရည်ကြည်တွေလည်း အတော်များများပင်ထွက်နေလေရာ အတွင်းခံ
ဘောင်းဘီခွကြားတွင် စိုစိစိစေးကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့စိုစိစိဖြစ်နေမှု
ခြောက်သွေ့တန်သလောက်ခြောက်သွေ့သွားစေရန် ဘိုင်ဘရေတာကိုအသုံးချ
ဖီလင်ယူကာအာသာဖြေရာတွင် ထပ်မံထွက်လာမည့်စောက်ရည်ကြည်များ
မစိုမိစေရန် အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုချွတ်ကာ လွှားထားသလိုမျိုးလုပ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ စိတ်အာသာဖြေပြီးသောအခါတွင် စောက်ပတ်ကိုအရည်စင်အောင်
သုတ်ပြီးမှ အတွင်းခံဘောင်းဘီပြန်ဝတ်ရန်စိတ်ကူးထားသည်။

ကုလားထိုင်ဘေးတွင်ရပ်နေရာမှ ထိုင်ချန်ပေါ်ညာခြေတင်သည်။
ဘယ်ခြေကိုတော့ ထိုင်ချန်ဘေးတွင်ဆန့်ဆန့်လုပ်ကာထားသည်။ ထမီနှင့်
အတွင်းခံစကပ်၏ရှေ့ပိုင်းကို အသာလှန်တင်သည်။

ဘိုင်ဘရေတာကိုခလုတ်ဖွင့်သည်။ တဒီဒီအသံတိုးတိုးလေးဖြင့်
တသိမ့်သိမ့်လှုပ်နေသောဘိုင်ဘရေတာကို ပေါင်ခွကြားသို့ပို့မည်အပြုတွင်

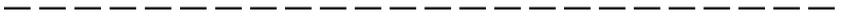
‘ အောင်မယ်လေးလေး- -နာလိုက်တာ- -အား အား- -သေပါ
ပြီရှင်- -သေပါပြီ ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- - ’

မိန်းကလေးတယောက်၏ နာနာကြင်ကြင်အော်ဟစ်ညည်းညူသံကို
ဒေါ်တင်မာဝင်းကြားရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရုတ်တရက်လန့်၍ပင်သွား
သည်။ လှန်ထားသောထမီနှင့်အောက်ခံစကပ်တို့ကိုလည်း ဆတ်ကနဲပင်
ပြန်လွှတ်ချလိုက်မိသည်။

‘ ကိုကိုရယ်- -ကိုကို့ဥစ္စာကြီးပြန်ထုတ်ပေးပါတော့ရှင်- -
ကျွန်မသေလိမ့်မယ်ရှင်- -သိပ်ကြမ်းတာပဲ။ ဒီမှာ အရမ်းနာနေပြီ။
တစ်ဆို့့ဆို့့ကြီးနဲ့ပြည့်ကြပ်နေတာပဲ- -အင့်ဟင်ဟင်. ’

အသံများဆက်၍ကြားရပြန်သည်။

ပထမစတင်ကြားလိုက်ရသည်အသံကို ဘာမှန်းညာမှန်းအခြေအနေ
ခွဲခြားမသိသော်လည်း ထပ်မံကြားရသည့်အသံများအရတော့ မည်သို့သော
အကြောင်းကိစ္စကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသောအသံတွေဖြစ်ကြောင်းကို
ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းရိပ်စားမိစပြုသည်။ ထိတ်လန့်သလိုဖြစ်သွားသော
စိတ်မှာလည်း တမျိုးတဖုံလှုပ်ရှားလာရလေတော့သည်။ အသံပေါ်လာရာ
နေရာဆီသို့ စူးစမ်းကြည့်သည်။ ယခုသူမရောက်နေသောစာကြည့်တိုက်
အခန်းနှင့် ထရုံတချပ်သာခြားသည်။ ပထမတန်း(က)စာသင်ခန်းဘက်မှ
ပေါ်လာသောအသံတွေဖြစ်ကြောင်းကိုသိသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည်
စာကြည့်တိုက်အခန်းနှင့် ပထမတန်း(က)စာသင်ခန်းခြားထားသည့် သစ်သား
နံရံဆီသို့ ခပ်မြန်မြန်လျှောက်လှမ်းသွားမိသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင်ဘာတွေ
ဖြစ်နေသည်ကို မျက်စေ့နှင့်သေသေချာချာကြည့်လိုသည်။ စိတ်လည်း အထူးကို
ထက်သန်နေသည်။

‘ ကိုကိုရယ်- -ဟင်ဟင်- -ကျွန်မကိုသနားပါအုန်းရှင်- -ပြန်ထုတ်
ပါ- -မလုပ်ပါနဲ့တော့ ’

လီးတန်ကြီးတချောင်းလုံး စောက်ပတ်ထဲအဆုံးမြုပ်အောင်တိုးဝင်လာ
မှုကြောင့် အရမ်းနာကြင်နေလေသောတရုတ်ကပြားမလေးမှာ တောင်းပန်
စကားတတွတ်တွတ်ပြောနေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ တစုံတရာစကားပြန်မပြော။ မကျင်ဟုန်၏တောင်းပန်
စကားများကို မကြားဟန်ပြုကာ၊ အသာအယာပင်လုံးစပြုသည်။

လီးတန်ကြီးတဝက်သာသာလောက် ဆွဲထုတ်ပြန်သွင်းခပ်သာသာလေး
ပြုလုပ်ပေးသည်။ ထိုသို့ဆယ်ချက်ခန့်လုပ်ပြီးသောအခါ မကျင်ဟုန်၏
တောင်းပန်ညည်းညူသံပျောက်ကာ ငြိမ်ကျသွားသည်။ စောက်ဖုတ်ထဲမှလည်း
စောက်ရည်ကြည်တွေ ပို၍ပို၍ထွက်သည်။ စောက်ပတ်သည် ပို၍စိုစွတ်ကာ
အရည်ရွမ်းလာသည်။ နာကြင်မှုက လုံးလုံးလျားလျားပျောက်မသွားသေး
သော်လည်း အရသာကတော့တွေ့စပြုသည်။ ပိုလို့လည်းကောင်းလာသည်။

ထိုအခါ ရန်ပိုင်စိုးက သူ၏ငပဲချောင်းကြီးကို ခစ်အရင်းပိုင်းအရစ်
ပေါ်လာသည်အထိ စောက်ပတ်ထဲမှဆွဲထုတ်ယူသည်။ လီးကိုပြန်ထိုးမသွင်း။
သည်အတိုင်းအသာထားပြီး ခါးကိုအသာအယာလှုပ်ပေးသည်။ ထိုနောက်
ခါးကိုဘယ်ညာလှဲ့ရှင်း လီးကြီးကိုစောက်ပတ်ထဲအသာပြန်ထိုးသွင်းသည်။
တဖြည်းဖြည်းချင်းဝင်လာသည်။လီးကြီး၏အတွေ့ကတော့ ထူးကဲလှသည်။

မကြင်ဟုန်အတွက် နာကြင်မှညီသိသာသာလျော့ပါးသလို အရသာလည်း ပိုပိုတွေ့သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက အသာဖြည်းဖြည်းချင်းထိုးသွင်းရာ လီးတဝက် ကျော်ကျော်ခန့်ဝင်သွားသည့်အခါတွင် ရန်ပိုင်စိုးကအားနည်းငယ်ထည့်ကာ တချက်တည်းအကုန်ဝင်အောင် ဆောင်ချလိုက်သည်။

‘ ဘွပ်- - ’

‘ အိုး- -မားမား ’

ထိုသို့ဖိဆောင်အသွင်းခံလိုက်ရသည့်အခါ အောင်၍နာကြင်မှုနှင့်အတူ အသည်းတုန်အူတုန်သွားရအောင် ဖြိုးကနဲဖျန်းကနဲဖြစ်သွားအောင်လည်း ခံစားရသည်။ ဘယ်လိုမျိုးကြီးလဲ။ မိမိဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ။ မကျင်ဟုန် သေချာစွာနားမလည်နိုင်ရှာပါ။ သို့သော် သူမတကိုယ်လုံးရှိအသွေးအသား အကြောအခြင်တွေကတော့ ကာမအရသာကိုခံစားနှစ်ခြိုက်နေကြလေပြီ။ တရုတ်ကပြားမလေးသည် မျက်တောင်လေးများမှေးစင်းကျလျက် ရန်ပိုင်စိုး လိုးနေမှုကို အသက်လေးမျှင်းမျှင်းရှူကာ ငြိမ်နေမိလေတော့သည်။

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အသာညှောင်ပေးလိုက်၊ ဆတ်ကနဲဖိဆောင်လိုက်နှင့် ကောင်မလေးစွဲမက်သွားရလေအောင် ကျွမ်းကျင်စွာစပ်ယှက်နေလေသည်။ မကျင်ဟုန်၏မို့မို့ဝန်းဝန်းနို့အုံများကိုလည်း အသာအယာပွတ်သပ်ဆုပ်နယ် ပေးသည်။ နို့သီးခေါင်းများကိုလည်း ဖိပွတ်သည်။ ရင်ချင်းဆက်၍အပ်မထား

တော့ပဲ မကျင်ဟုန်၏ပေါင်ကြားတွင်ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ကာ နို့ဆွဲ၍လိုးနေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဆောင်ချက်ကို တဖြည်းဖြည်းမြန်ပေးသည်။ အားလည်း ပိုထည့်ပေးသည်။ ကောင်မလေးသည် အလိုးခံမှုမပျက်။ တဟင်ဟင် အသံလေးများခပ်တိုးတိုးမြည်တမ်းရင်း ခံနေသည်။ ထိုကြောင့်ရန်ပိုင်စိုးက အောက်ပင်ဆောင်ချက်တချက်၊ အစမ်းသဘောမျိုးဆောင်သွင်းကြည့်သည်။

‘ ဘွပ်- - ’

‘ အား အင်း- -ကိုကိုရယ် ’

မကျင်ဟုန်၏တင်ပါးဆုံကြီး ယမ်းခါ၍သွားသည်။ ထိုမျှမက ရန်ပိုင်စိုး၏ခါးကိုလည်း လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လာသည်။ စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲမှလည်း လီးတန်ကြီးကိုစစ်ကနဲညှစ်ဆွဲသည်။ ကောင်မလေးခံနိုင်မှန်း သိသောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးက အောက်ပင်ဆောင်နည်းဖြင့်ဆက်တိုက်ပင်ဆောင်လိုးသည်။

‘ ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ’

‘ အား ဟင်ဟင် ’

‘ ဘွပ်ဘွပ်- -အို- -ဘွပ်ဘွပ်- - ’

အောက်ပင့်ဆောင်နည်းသည် လီးချောင်းကြီးကိုအောက်မှအပေါ်သို့ ကော့တင်ထိုးဆောင်မှုဖြစ်ပေရာ အဝင်ထိမိသောကြောင့်မကျင်ဟုန်မှာ ကာမအရသာတမေ့တမောကြီးပင် ခံစားနေရပေသည်။ လီးဒစ်ထိပ်ဖူးသည် သားအိမ်ကိုထိမိထောက်မိသော်လည်း ယခုအခါတွင်တော့ မကျင်ဟုန်အနေဖြင့် သားအိမ်အထိခံရ၍နာကြင်မှုကို လုံးဝဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါ။ ကာမစည်းစိမ် မိန်းမူးအောင် သိမ်းကျုံးလွမ်းမိုးထားလေပြီမို့ ရန်ပိုင်စိုးအားပြင်းပြင်းနှင့် ဆောင်၍ဆောင်၍သွင်းနေသလို မကျင်ဟုန်မှာလည်း တအိအိ၊ တအင်အင်ဖြင့် လှုပ်ရှားလူးလွန်းကော့ပျံနေလေသည်။ အောက်မှပက်လက်လှန်ကာ အလိုးခံ နေရာမှ မပေးတတ်ပေးတတ်ဖြင့် ဖင်ဆုံကြီးကိုကြွ၍ကော့၍ပင် ပေး၍ လာသည်။ သည်လိုပင်ကော့ပင့်လှုပ်ရှားပေးလာမှုကို ရန်ပိုင်စိုးအတော်ကို သဘောကျသွားသည်။

‘ ဒီလိုမှပေါ့ ကျင်ကျင်ရဲ့။ တို့ကဆောင်လိုးချတဲ့အခါ အောက်ကနေ ဆုံကြီးကိုပင့်ပေးရင် နှစ်ယောက်လုံးပိုဖီလင်ရပြီး အရသာလည်းပိုကောင်း တာပေါ့ ’

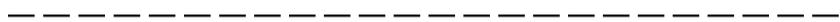
ရန်ပိုင်စိုးက ထိုသို့ပြောလိုက်သောအခါ မကျင်ဟုန်မှာလည်း ရှက်သလိုလိုဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်စပ်ယှက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အပျိုစင် မလေးမို့ သည်လိုစကားမျိုးကိုနားမရဲနိုင်ပဲရှိနေသည်။ ကောင်မလေး၏ မျက်နှာရဲကနဲဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဘာမျှထပ်မပြောတော့။ ရှက်စနိုးဖြစ်သွားသော ရည်းစား၏ညာဘက်ပါးပြင်လေးကို ရွတ်ကနဲကုန်းနမ်းလိုက်သည်။ လီးကိုတော့ လှုပ်ရှားဆောင်လှီးနေမှမရုပ်။ အောက်ပင့်ဆောင်နည်းများတွင် ငါးမွှေထိုး လှီးဆောင်ချက်များကို ရော၍ထည့်သုံးသည်။ အောက်ပင့်ဆောင်နည်းဖြင့် လီးကိုကော့တင်ဆောင်သွင်းပြီး စောက်ခေါင်းထဲအဆုံးနစ်ဝင်သွားသော လီးချောင်းကြီးကို ချက်ချင်းပြန်မထုတ်ပဲ ဖိကပ်ထိုးသွင်းထားပြီး မိမိ၏ ဖင်ပြောင်ကြီးကို ဝေ့ဝိုက်လှုပ်ရှားပေးသည်။ လီးသည် စောက်ခေါင်း အတွင်းသားများကို ဟိုထိုးသည်မွှေဖြစ်သည်။

မကျင်ဟုန်ကလည်း ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ပေးသည်။ အစပိုင်းတွင် တော့ အပေါ်မှရန်ပိုင်စိုး၏ဆောင်သွင်းချက်နှင့် အောက်မှမကျင်ဟုန်၏ ဖင်ကြီးကော့ပင့်ပေးမှုတို့ ချိန်သားမကိုက်ပဲ တလွဲတချော်ဖြစ်နေသေးသည်။ သို့ရာတွင် အလုပ်ကသင်သွားသည်ဆိုသလို နောက်ပိုင်းတွင်တော့ ကော့ပင့် ပေးမှနှင့် လီးဆောင်သွင်းမှုတို့ အံ့ကိုက်ဖြစ်သွားသည်။

မိမိက ဖင်ကြီးကော့ပင့်ပေးလိုက်မှနှင့် ရန်ပိုင်စိုး၏လီးဆောင်သွင်း လိုက်မှုတို့က ချိန်ကိုက်ဖြစ်သည့်အခါတွင် တကိုယ်လုံးတုန်ခိုက်အောင် အရသာရှိလှသောကြောင့် မကျင်ဟုန်သည် တရကြမ်းလှီးနေလေသော ဆောင်ချက်များနှင့်အမီ ဖင်ကြီးကိုသွက်လက်မြန်ဆန်စွာကော့ပင့်လှုပ်ရှား ပေးနေသည်။

အပေးအယူကောင်းကောင်းမျှနေသည်မို့ ရန်ပိုင်စိုးကလည်းအမြောက်
ကြီးပစ်ဆောင်နည်းကိုပါ တချက်တချက်တွင်သုံး၍ ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊
ခပ်သွက်သွက် လိုးပေးလိုက်လေသည်။

စာကြည့်တိုက်အခန်းနှင့် ပထမတန်း(က)စာသင်ခန်းအကြားတွင်
ကာထားသောထရုံနားသို့ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းရောက်သွားသည်။ တဘက်
ခန်းမှအသံများကို ပို၍ပီပြင်စွာကြားရသည်။ တဘက်ခန်းတွင် အတွဲတတွဲ
ကာမစပ်ယှက်နေကြကြောင်း လုံးဝကိုသေချာသွားပြီ။ ထရုံနားသို့ရောက်နေ
သော်လည်း ချောင်းကြည့်ရန်အပေါက်ရုတ်တရက်ရှာမရသောကြောင့်
ဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် တမျိုးကြီးဖြစ်နေသည်။ အပေါက်ကိုအမြန်ရှာသည်။
အခန်းနံရံအဖြစ်ကာထားသည်က ကျွန်းရှာထိုးသားတွေ။ အသစ်ကာထားသည်
ကလည်း မကြာသေး။ ဒါကြောင့်အပေါက်က ရှာ၍ရှားနေသည်။ ကြားနေ
ရသောအသံတို့က ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ပို၍စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ သည်အတိုင်း
ဆိုပါက အပြင်သို့ထွက်ကာ ပြတင်းပေါက်မှချောင်းကြည့်ရန်သာရှိတော့သည်။

ဟော။ တော်ပါသေးရဲ့။ အပေါက်လိုဖြစ်နေသော ချောင်းကြည့်စရာ
နေရာလေးတခုကိုတွေ့လိုက်သည်။ ရှာထိုးသားတချုပ်အကြားတွင် အက်ကြောင်း
လေးခပ်သေးသေးဖြစ်ပေါ်နေမှဖြစ်သည်။ ထိုနေရာသည် အောက်ဘက်သို့

ခပ်ကျကျဖြစ်နေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းအနေဖြင့် ထိုင်၍ဖြစ်စေ၊ လေးဘက် ထောက်၍ဖြစ်စေ ကြည့်မှသာမြင်နိုင်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည်ဆောင်ကြောင့် ထိုင်ချကာ တဘက်ခန်းသို့အသာချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

မြင်လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ရင်တုန်သွားစေ သည်။ နဂိုကပင်ရမက်ထန်ပြင်းကာ ကာမဆန္ဒပြင်းပြနေရာ ယခုတော့ ပိုလို့ဆိုသွားသည်။ အကြောင်းကလည်းတိုက်ဆိုင်ချင်တော့ ဒေါ်တင်မာဝင်း ချောင်းကြည့်နေသောနေရာသည် တဘက်ခန်းမှလိုးနေကြသောရန်ပိုင်စိုးနှင့် မကျင်ဟုန်တို့စုံတွဲနှင့် တည်တည်ကြီးတန်း၍နေသည်။ ဒါကြောင့်ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်းနှင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီးကိုမြင်နေရသည်။ ထို့အပြင် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်ဖိုက်ကြည့်လျှင် ဘယ်လိုနေမလဲဟု စိတ်ကူးအတွေးပေါက်ခဲ့မှလည်းရှိပေရာ ယခုရန်ပိုင်စိုးက ကောင်မလေး တယောက်ကိုလိုးနေသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ရသောအခါ အလိုးခံနေသူ မကျင်ဟုန်ကိုပင် မနာလိုသလိုလိုဖြစ်မိသည်။ မကျင်ဟုန်၏နေရာတွင် မိမိရောက်ရှိနေလျှင်ကောင်းမည်ဟုလည်း အတွေးပေါက်မိသည်။

စိတ်တွေလှုပ်ရှားကာ ရမက်ဇောအပီထန်ပြင်းနေသော ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဆောင်ကြောင့်ထိုင်နေ၍ မလွတ်တလွတ်ဖြစ်နေသော ထမီအောက်စကို ဆွဲလှန်ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခလုတ်ဖွင့်ထားပြီးအသင့်ဖြစ်နေသော ဘိုင်ဘရေတာဖြင့် စောက်ပတ်ကိုထိုးကလိလေတော့သည်။ သိမ်းသိမ်းလေး

တုန်ခါနေသောဘိုင်ဘရေတာဖြင့် စောက်စေ့ကိုထိုးပွတ်လိုက်၊ စောက်ခေါင်း ပေါက်ထဲထိုးသွင်းပြန်ထုတ်လုပ်ရင်း ဘယ်လက်ဖြင့်မိမိရင်သားဆိုင်များကို ဆုပ်ကိုင်ပွတ်နယ်သည်။ ဝတ်ထားသောအဝတ်အစားများပေါ်မှ ဆုပ်ရနယ်ရ တာကို အားမရ။ ထိုကြောင့် ဝတ်ထားသောအင်္ကျီလက်ရှည်၏ရင်ဘတ် ကျယ်သီးတွေကို အကုန်ဖြုတ်သည်။ ဘရာစီယာပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ကြီးမဖြစ် ရအောင် ဝတ်ထားသာရှည်မြီးလေးကိုလှန်တင်သည်။ ဘရာစီယာရင်ဘုံများ ကိုလည်း လှန်တင်ပစ်သည်။ အင်္ကျီအဝတ်အစားတွေကျွတ်မကုန်သေးသော်လည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မို့ဝန်းကြီးထွားသောနို့အုံကြီးနှစ်ခုကတော့ အထင်းသား ပေါ်တင်ကြီးဖြစ်သွားသည်။ ရင်ဟင်းလင်းဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အကာအကွယ်ကင်းမဲ့သွားသောနို့ကြီးတွေကို ဘယ်လက် ဖြင့် တလှည့်စီဆုပ်နယ်သည်။ ညာလက်ကတော့ ဘိုင်ဘရေတာကိုကိုင်ကာ စောက်ပတ်ထဲအပီထိုးကလိနေလေသည်။ စာကြည့်တိုက်အခန်းထဲတွင် မိမိ တယောက်တည်းရှိနေသည်ဟူသောအသိစိတ်ဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းက ရဲရဲတင်းတင်း ပင် ထင်တိုင်းကျဲ၍နေသည်။

သို့သော်- - -။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို အသာစောင့်ကြည့်နေသူတယောက်ကတော့ ရှိနေပါသည်။ ထိုသူကား ရန်ပိုင်စိုး၏ဘော်ဒါ၊ သိန်းအောင်ကျော်ပင်ဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက် ဖိုက်နေကြမှုကို အပြင်လူ

အနှောင့်အယှက်မရှိရလေအောင် ကာကွယ်ပေးရန်နှင့် အချိန်တန်လျှင် မကျင်ဟုန်ကိုဝင်ရောက်ရှယ်ယာခွဲနိုင်ရန်အတွက် သိန်းအောင်ကျော်သည် ပထမတန်း(က)စာသင်ခန်းနှင့်မလှမ်းမကမ်းမှ ပုန်းအောင်းကာစောင့်ကြည့်နေသည်။ ဒါကြောင့် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းရောက်လာကတည်းကပင် သိန်းအောင်ကျော်မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ စစ်မြင်ချင်းတော့ ရင်ထဲထိတ်သွားကာ ရန်ပိုင်စိုးတို့ကိုအရေးပေါ်အချက်ပေးရလျှင်ကောင်းမလားဟုပင် စဉ်းစားမိသည်။

သို့သော် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏အမူအရာ၊ အနေအထားထူးခြားနေသည်ကို မိန်းမတွေအကြောင်းကောင်းကောင်းအထာပေါက်နေသူသိန်းအောင်ကျော်က အကဲခတ်မိသည်။ ဒါကြောင့်အသာပင်ပုန်းအောင်းကာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဒါကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းလှုပ်ရှားလှုပ်ဆောင်လာပုံအဝဝကို အကုန်အစင်ပင် သိန်းအောင်ကျော်မြင်တွေ့နေခဲ့သည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို စိတ်ထဲမှကြိတ်ကာပစ်မှားနေသူဖြစ်ရာ သည်းနေ့တော့ မိမိအတွက်အကွက်ကောင်းတွေ့ပြီဟု အလွန်ပင်ဝမ်းသာသွားသည်။ မိမိဝင်ဖို့အကောင်းဆုံးဖြစ်မည့်အချိန်ကိုသာ စောင့်နေခဲ့သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် တဘက်ခန်းသို့ချောင်းကြည့်ရင်း ဘိုင်ဘရေတာသုံး၍ အရမ်းဖြစ်နေလေသောဒေါ်တင်မာဝင်းကိုကြည့်ရင်း ရမက်စိတ်တွေ တင်း၍တင်း၍လာသည်။ အတင်းပြေးဝင်ကာ ပွေဖက်လှီးပစ်ချင်စိတ်တွေကို မနည်းကြီးကြီးစားကာ ထိန်းနေရသည်။ အချိန်ကျမှလှုပ်ရှားတာအကောင်းဆုံးဟုနားလည်ထားသည်မို့ မချင်မရဲနှင့်စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ကာ စောက်ပတ်ကိုဘိုင်ဘရေ
 တာဖြင့်ထိုးကလီနေရာမှ စိတ်ပိုထကာအားမရနိုင်ဖြစ်လာလေသလားမပြော
 တတ်။ လေးဘက်ထောက်အနေအထားသို့ပြောင်းသည်။ ထမီနှင့်အောက်ခံ
 စကပ်ကို ခါးပေါ်သို့အပီလှန်တင်သည်။ တင်ပါးဆုံကားကားဝဝကြီးသည်
 ကားအိတ်တင်ရင်းစွာ အထင်းသားပေါ်လာသည်။ ပြီးတော့ ဘယ်လက်ကို
 အားပြုထောက်ကာ ညှာလက်ကိုနောက်ပစ်၍ စောက်ပတ်ကိုဘိုင်ဘရေတာ
 ဖြင့် ထိုးကလီသည်။ မည်မျှသောင်းကျန်းနေသနည်းဆိုသော် စောက်ပတ်
 တခုတည်းသာမဟုတ်တော့ပဲ ဘိုင်ဘရေတာကို စောက်ပတ်တလှည့်၊
 ဖင်ပေါက်တလှည့်ပြောင်းထိုးကာ အားရပါးရကလီနေလေသည်။ မိမိစောင့်
 နေသောအချိန်ကျပြီမို့ သိန်းအောင်ကျော်သည် ဝတ်ထားသောအဝတ်အစား
 တွေကို အမြန်ချွတ်ပစ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုလိုးချင်လှသောကြောင့်
 သူ့ငပဲချောင်းကြီးသည် မတ်မတ်ကြီးကိုတောင်၍နေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်
 ၏လီးက အတော်ကိုကြီးသည်။ ကိုးလက်မသာသာလောက်ရှည်ပြီး ကျပ်လုံး
 လောက်တုတ်သည်။

ထိုနောက်သိန်းအောင်ကျော်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်းရှိရာသို့လျှောက်လှမ်း
 သွားသည်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာတော့ သိန်းအောင်ကျော်တယောက်
 အဝတ်မပါ ပလာကိုယ်လုံးတီးကြီးနှင့် လီးတန်ကြီးမတ်မတ်တောင်လျှက်
 သူမထံသို့လျှောက်လှမ်းလာသည်ကို မသိသေး။ ကိုယ်ဖီလင်နှင့်ကိုယ်
 အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ ဘိုင်ဘရေတာကို စောက်ပတ်တလှည့်၊ ဖင်ပေါက်
 တလှည့်စီပြောင်းထိုးကာ အပြတ်ကိုလုပ်နေသည်။ တင်ပါးဖွေးဖွေးကြီး
 တယမ်းယမ်းနှင့်။ ဒါကိုကြည့်ရင်သိန်းအောင်ကျော်မှာ သွားရည်တမြားမြား

ကျလာရာ တံတွေးများပင် ဂလုကနဲဂလုကနဲနေအောင်မျိုချနေရလေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ထဲမှ စောက်ရည်ကြည်တွေ့ရွှမ်းရွှမ်းစိုအောင် ထွက်နေပေရာ ဘိုင်ဘရေတာဖြင့်စောက်ပတ်ကိုထိုးကလိသောအခါ တဖြုတ်ဖြုတ် အသံလေးများမြည်သည်။ ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့ဘိုင်ဘရေတာထိုးထည့်လျှင်မူ 'ဗျစ်ဗျစ်ဖွတ်ဖွတ်' အသံလေးများပေါ်ထွက်သည်။ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဘိုင်ဘရေတာကို အဆုံးနည်းပါးထိုးထည့်သော်လည်း ဖင်ပေါက်ထဲသို့မူ တစ်လက်မ၊ မရှိတရှိလောက်သာထိုးထည့်သည်ကို သိန်းအောင်ကျော်သတိပြု မိအောင်ပြုမိလေသည်။ ထမီနှင့်အောက်ခံစကပ်တို့ကို ခါးပေါ်ရောက်အောင် လှန်တင်ထားသည့်အတွက် ဖင်ဆုံဟဲဗီးဆိုက်ဝဝထွားထွားကြီးမှာ အဖွေးသား ဖြစ်နေသည်။ အခန်း၏ပြတင်းပေါက်တွေပိတ်ကာ လိုက်ကာများချထားသော် လည်း မှန်ပြတင်းပေါက်များဖြစ်၍ နေကလည်းသာသောကြောင့် အခန်းထဲတွင် အလင်းရောင်ကလည်း အတော်ပင်ရှိနေပါသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် လေးဘက်ထောက်ထားလေသူဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ကားကားအိအိဖင်ကြီးနောက်တည့်တည့်တွင် သေသေချာချာပင်နေရာယူသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ သူမ၏ဖင်ကြီးနောက်တွင် တောင်မတ် နေသောလီးတန်ထွားထွားတုတ်တုတ်ကြီးတချောင်းရောက်ရှိနေမှုကို မသိပါ။ တဘက်ခန်းတွင် အပီဖိုက်နေကြသော ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက် ၏လှုပ်ရှားမှုတွေကို အားရပါးရချောင်းကြည့်ရင်း ဘိုင်ဘရေတာကိုအပြတ် အသုံးချလျက် ကာမရေယဉ်ကြောတွင်နှစ်မြောဖီလင်တက်နေလေသည်။

တဘက်ခန်းတွင်တော့ ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ကိုပယ်ပယ်နယ်နယ် လှီးဆောင်နေသည်။ နို့ကြီးတွေကိုလည်း အပြတ်ဆွဲသည်။

‘ ကျင်ကျင်- -အလှီးခံရတာ မိုက်တယ်မဟုတ်လား ’

မကျင်ဟုန်ဖီလင်တက်အရသာတွေနေမှန်း အကဲခတ်မိသောရန်ပိုင်စိုးက အပိုင်မေးသည်။

ကာမဆိပ်ငယ်ထိပ်တိုင်အောင်တက်ကာ ရုမက်ဇောအထန်ကြီးထန်နေ လေသောမကျင်ဟုန်မှာ ရှက်ကြောက်မနေနိုင်တော့။ ရန်ပိုင်စိုးမေးသည်ကို မဆိုင်းမတွအသာငမ်းငမ်းပင် ပြန်ဖြေလိုက်မိလေသည်။

‘ ကောင်းတယ်ကိုကိုရ- -အရမ်းကောင်းတာပဲ ဟင်းဟင်း ’

‘ အခုမှ အရသာတွေလာပြီမဟုတ်လား ’

‘ အင်း- -အင်း ဟုတ်တယ်- -ဟုတ်တယ်။ ဆောင်- -ဆောင်၊ ဆောင်လေ ကိုကို ’

‘ ဖင်ရော ခံချင်လား- - ’

‘ ဟာကွာ ကိုကိုကလဲ- -ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ။ မဟုတ်တရုတ်တွေ ’

‘ မဟုတ်တရုတ်မဟုတ်ပါဘူး ကျင်ကျင်ရ။ စောက်ပတ်အလိုးခံရတာ ကောင်းသလို ဖင်ခံရင်လည်း အပြတ်ကိုမိုက်တာ။ ကျင်ကျင်ဖင်ခံတဲ့ အရသာတွေအောင်လို့ပြောနေတာ- - ’

‘ ဟင်အင်းကွာ- -ဟင်အင်း- - ’

ရန်ပိုင်စိုးသည် မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ကိုလိုးရင်း ဖင်လိုးခံဖို့ တရားဟောသည်။ ဖင်လိုးခံလျှင် မည်သို့အရသာတွေမည်ဆိုခြင်းကို ပြောပြ စည်းရုံးရုံသည်။

ထိုစကားများကို ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း ကြားရသည်။ ဒေါ်တင် မာဝင်းသည် ဖင်လိုးမခံဖူးသော်လည်း စအိုပေါက်ကိုထိုးကလိသည်အတွေ အကြံကတော့ အများကြီးရှိသည်။ သူ့လင်တော်မောင်သင်္ဘောသားကလည်း ထိုးကလိဖူးသည်။ သူမကိုယ်တိုင်လည်း ထိုးကလိဖူးသည်။ ဟော။ အခု လောလောဆယ်ပင် ဘိုင်ဘရေတာဖြင့် စောက်ပတ်တလှည့်၊ စအိုတလှည့် ထိုးကလိနေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဖင်အလိုးခံလျှင် မည်သို့အရသာတွေ၍ ဘယ်ပုံဖီလင် တွေညိမ်နှိုင်းကြောင်းပြောဆိုတရားဟောသည်များကိုကြားနေရသောဒေါ်တင် မာဝင်းမှာ အလိုလိုပင် ဖင်ယားသလိုလိုဖြစ်လာရလေသည်။ ဘိုင်ဘရေတာ

ဖြင့် ဖင်ပေါက်ကို ထိုးကလိနေမှ ကပင် တကိုယ်လုံးဖိန်းရိုန်းတုန်ရင်အောင် အရသာတွေ့နေရပေရာ အကယ်၍ ယောက်ျားလီးအစစ်နှင့်သာ ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးသွင်းကာလိုးလျှင် ဘယ်သို့နေလေမည်နည်းဟု တွေးမိသည်။ ဖင်လိုးခံ ကြည့်ချင်သလိုလို စိတ်အာသီသများလည်း မသိမသာဖြစ်ပေါ်လာသည်။

တဘက်ခန်းထဲတွင်တော့ ရန်ပိုင်စိုးသည် မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ကို ထိမိပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်စွာလိုးနေရင်း ဖင်ခံရန်ပြောဆိုစည်းရုံးနေသည်။ ယခုမှ စောက်ပတ်စတင်အလိုးခံဖူးရသူအပျိုမလေးကလည်း ငြင်း၍နေသည်။ ထိုအခါရန်ပိုင်စိုးက တမျိုးထွင်လာသည်။ ပါးစပ်ကပြော၊ စောက်ပတ်ကို လီးနှင့်လိုးနေရာမှ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်ကို လက်ညှိုးနှင့်ထိုးကလိပေးသည်။ စစချင်းဖင်ပေါက်ဝတွင် လက်ညှိုးထိပ်ကိုတော့ကာ အသာပွတ်သည်။

စောက်ပတ်ထဲတွင် ရွမ်းရွမ်းစိုအောင်ထွက်နေလေသောစောက်ရည်ကြည် များသည် လီးတန်ကြီးထိုးသွင်းပြန်ထုတ်လိုးဆောင်ပေးမှအရှိန်ဖြင့် အပြင် ဖက်သို့ယိုစိမ့်ကာ (ပက်လက်လှန်အလိုးခံနေသည်လည်းဖြစ်သောကြောင့်) ဖင်ခေါင်းတလျှောက်အောက်ဘက်သို့စီးကျနေသည်။ ဖင်အကွဲကြောင်း အလည်နားလောက်တွင်ရှိသော စအိုပေါက်ပေါ်မှဖြတ်၍စီးကျရာ စအိုကို စောက်ရည်ကြည်များနှင့်သုတ်လိမ်းပေးထားသလိုဖြစ်သည်။ လက်ညှိုးဖြင့် စအိုကိုပွတ်ပေးသောအခါ စောက်ရည်ကြည်တွေပိုစိုအောင်ဖြန့်သုတ်သည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်သွားပြန်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း ယားကျိကျိနှင့် အနေရခက်လာသည်။

‘ ဟိတ်- -ကိုကို- -ဘာလုပ်နေတာလဲ။ ဟာ ကြည့်ပါလား။
ဖင်ဝက်၊ ဘာလို့ပွတ်နေတာလဲ- -အိုအို- -အား- -နာတယ်။
မထိုးနဲ့တော့ကွာ- -ဟာ ဖင်ထဲဝင်သွားပြီ- -အိုအို ’

မကျင်ဟုန်ပါးစပ်မှပြောဆိုနေဆဲမှာပင် ရန်ပိုင်စိုးကစအိုကိုထိုးပွတ်နေရာ
မှ ဖင်ပေါက်ထဲလက်ညှိုးဝင်အောင် ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ စောက်ရည်ကြည်
များစွတ်ထားသလိုမို့ စိုရွဲချွဲကျိနေရာ လက်ညှိုးကမကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲသို့
လျှောကနဲဝင်သည်။ သိပ်တော့ မနာလှ။ ဒါပေမယ့်ဖင်ပေါက်ထဲတွင်
တစ်ဆို့ဆို့နှင့် တမျိုးကြီးဖြစ်သွားသောကြောင့် မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ဖျားမှ
အမျိုးမျိုးသောပြောဆိုသံများ ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက လီးကိုပို၍မြန်မြန်သွင်းထုတ်ထိုးဆောင်ပေးသည်။
လက်ညှိုးကိုလည်း စအိုထဲထိုးသွင်းလိုက်၊ ပြန်ထုတ်လိုက် ခပ်သွက်သွက်
ခပ်မြန်မြန်လုပ်ပေးသည်။ ထိုအခါမကျင်ဟုန်အဖို့ တမူထူးဆန်းသောကာမ
အရသာကို ကြက်သီးတဖျန်းဖျန်းထအောင် ခံစားရပေရာ ဖင်ပေါက်ထဲ
လက်ညှိုးထိုးထည့်ကလိမှကို မည်သို့မျှကန့်ကွက်ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုတော့ပါ။
ယခုမှအပျိုရည်ပျက်ကာ ပထမဆုံးအကြိမ်အလိုခံနေရလေသောအပျိုမလေးမှာ
ရန်ပိုင်စိုး၏စနစ်တကျ ကျွမ်းကျင်စွာကျုံးသွင်းမှုဖြင့် ဖင်ပါဇိမ်ခံတတ်လာ
လေပြီ။

‘ ဘယ်လိုလဲကျင်ကျင်။ စောက်ပတ်ထဲလီးချောင်းကြီးနဲ့လိုးရင်း

ဖင်ကိုလက်ညှိုးနဲ့ထိုးကလိပေးတာ ခံလို့ကောင်းတယ်မဟုတ်လား- - ’

စအိုဝလေးက ထိုးကလိနေသောလက်ညှိုးကို ညှပ်၍ညှပ်၍နေသည်ကို ခံစားရသောအခါ ကောင်မလေးဖင်ဇိမ်တွေ့လာပြီမှန်းရိပ်မိသောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးက အပိုင်ကိုင်ကာမေးလိုက်သည်။ ထိုသို့မေးလိုက်သည့်အချိန်တွင် လိုးဆောင့်နေသည့်အရှိန်ကို အသာလျှော့ချသည်။ ဖင်ကိုထိုးကလိနေမှုကို လည်း အသာလေးငြိမ်ပေးထားလိုက်သည်။

ဖီလင်တက်အရသာတွေ့နေသောမကျင်ဟုန်မှာ သည်လိုလုပ်ထားမှုကြောင့် အားမလိုအားမရဖြစ်လာသည်။

’ ကောင်းတယ်- -သိပ်မိုက်တယ်ကိုကိုရာ- -လုပ်လေကိုကို- - ဆောင့်စမ်းပါ- -ဖင်ကိုလည်းထိုးစမ်းပါ- - ’

မချင့်မရဲကြီးဖြစ်နေလေသောမကျင်ဟုန်မှာ ပါးစပ်မှထုတ်ဖော်ဖွင့်ဟကာ ပြောချရလေတော့သည်။

တဘက်ခန်းမှစကားသံများကို ဒေါ်တင်မာဝင်းကြားရသလို သိန်းအောင်ကျော်လည်း ကြားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာ မိန်းမများနှင့်ပတ်သက်၍ အတော်ကို ‘ဖျံ’ ကျသူဖြစ်ပေရာ ထိုစကားသံများသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို မည်သို့မည်ပုံစိတ်လှုပ်ရှားရင်ဖိုမှုများ ခံစားဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်ကို နားလည်သည်။ ဒါကြောင့် လေးဘက်ထောက်ကာတဘက်ခန်းသို့ချောင်းကြည့်ရင်း

ဘိုင်ဘရေတာဖြင့်ဖီလင်ယူနေသော အမျိုးသမီးကြီး၏တင်ပါးဆုံကားကားကြီး နောက်တွင် ရောက်ရှိနေရာယူမိပြီးသော်လည်း အသာပင်ငြိမ်ရပ်ကာ အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်နေသည်။ ကောင်မကြီးသည်ထက်ပို၍ 'ဟော့' လာအောင် ခဏမျှအောင်အည်းကာစောင့်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏တွက်ကိန်း မှန်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ စောက်ပတ်ထဲလီးကြီးထိုးဆောင်ပေးမှုနှင့် ဖင်ပေါက်ကို လက်ညှိုးနှင့်ထိုးကလိပေးမှုကို မိန်းမိန်းမူးမူးခံစားနေရသောမကျင်ဟုန်ကို အားကျကာနေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ထိုသို့အလုပ်ခံချင်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က အသာစောင့်ကြည့်နေသည့်အချိန်အတောအတွင်း မှာပင် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကာမစိတ်တွေ အရမ်းကိုထန်ပြင်းလာသည်။ စောက်ပတ်ထဲသို့ဘိုင်ဘရေတာကို အဆုံးနီးပါးထိုးသွင်းပြန်ထုတ်နှင့် အရမ်းကိုဖြစ်လာသည်။ ကောင်မကြီးဖီလင်တွေတက်နေပြီဟု ရိပ်မိသော သိန်းအောင်ကျော်က သူ့အလုပ်ကိုစရန်ဟန်ပြင်သည်။

ဘိုင်ဘရေတာဖြင့် စောက်ပတ်ကိုအပီအပြင်ထိုးကလိနေမှုကလည်း တော်တော်နှင့်မပြီးနိုင်ဖြစ်နေရာ သိန်းအောင်ကျော်မှာ စူတူတူစအိုပေါက် လေးထဲသို့ လီးထိုးသွင်းပစ်ချင်စိတ်ပင်ပေါ်လာသည်။ ဒါပေမယ့် စစချင်း အပီလုပ်ရန်လိုသောကြောင့် အဖုတ်ထဲမှဘိုင်ဘရေတာဖြုတ်ကာ အပေါက် ပြောင်းထိုးမည့်အချိန်ကိုစောင့်နေသည်။ ဘိုင်ဘရေတာပြုတ်သည်နှင့် စောက်ပတ်ထဲလီးထိုးသွင်းဖို့ လီးကိုအသင့်လုပ်ထားသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ

ဆောင်အလိုးခံရင်း ဖင်ပါထိုးကလီမှခံနေရသောမကျင်ဟုန်ကို အားကျစိတ်ဖြင့် ဖီလင်တွေတက်နေရာ စောက်ပတ်ကိုဘိုင်ဘရေတာဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထိုးမွှေသည်။ ဖင်ဆုံဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကလည်း တယမ်းယမ်းဖြစ်နေသည်။ ပါးစပ်မှလည်း တဟင်းဟင်းအသံတွေမြည်နေသလို စောက်ပတ်ထဲမှလည်း တဖုတ်ဖုတ်တဖွတ်ဖွတ်အသံတွေ မကြားချင်အဆုံး။ သိန်းအောင်ကျော်အဖို့ လည်း ရင်တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ကာ လီတန်ကြီးဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲလှုပ်နေလျက် လီးထိပ်တွင်အရည်ကြည်တွေစိုရုံမျှမက အမျှင်တန်းလေးအဖြစ်ပင်တန်း၍ ကျလာသည်။ လိုးချင်စိတ်ကလည် အရမ်းကိုထန်နေသည်။ စောက်ပတ်ထဲမှ ဘိုင်ဘရေတာပြုတ်သည်နှင့် လီကိုထိုးသွင်းပေတော့မည်။ မြန်မြန်နှင့် တည့်တည့်မတ်မတ် အပီလိုးဖို့လိုသည့်အတွက် သေသေချာချာချိန်ဆကာ နေရာယူထားသည်။

‘ ဟင်အင်အင်- -ဘွပ်ပလွပ်- - ’

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းက စောက်ပတ်ထဲမှဘိုင်ဘရေတာကိုခွဲထုတ် လိုက်သည်။ ဘိုင်ဘရေတာမှာ စောက်ရည်ကြည်များရွှမ်းရွှမ်းစိုကာ ဆီသုတ် ထားသည့်နှယ် ပြောင်လက်နေသည်။ အဖုတ်ထဲမှခွဲထုတ်ပြီးနောက် ဖင်ပေါက်သို့နေရာပြောင်းသည်။ စအိုဝဆီသို့ဘိုင်ဘရေတာလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားသည့်အချိန်မှာပင် သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း လက်မြန်ခြေမြန် လှုပ်ရှားလုပ်ငန်းစလေတော့သည်။

‘ သွပ်ဖွတ်ဖွတ်- -ဖြုတ်- - ’

‘ အာ- -အိအိ အု- - ’

တေ့-ဖိ-သွင်း၊ တဆက်တည်းဆိုသလိုလှုပ်ရှားသည်။ အတော်ကို မြန်တဲ့သွက်တဲ့ငနဲ။ စောက်ပတ်ထဲမှသိုင်းသရေတာကျွတ်ထွက်ကာ စအိုပေါက် ဆီသို့ရွေ့လျားချိန်တွင် သိန်းအောင်ကျော်ရှေ့သိုခြေတလှမ်းတက်သည်။ စအိုပေါက်ထဲသို့ သိုင်းသရေတာတိုးဝင်ချိန်တွင် သိန်းအောင်ကျော်၏လီးထိပ် ကလည်း စောက်ပတ်ဝတွင်တေ့မိသည်။

တေ့မိသောလီးချောင်းကြီး ဘေးချော်မထွက်သွားစေရန်ဖိထောက်ပြီး နောက် ညာလက်ဝါးဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းပါးစပ်ကိုဖိအုပ်ပိတ်ပြီး တေ့ထား သောလီးကို ဆတ်ကနဲထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ဖီလင်တွေအရမ်းတက်ပြီး ကာမစိတ်တွေအပြတ်သောင်းကျန်းဏှာထန်နေသောကြောင့် ဆရာမဒေါ်တင် မာဝင်း၏စောက်ဖုတ်ထဲတွင် စောက်ရည်ကြည်တွေစိုရွဲနေသည်။ ဒေါ်တင်မာ ဝင်းမှာ မြိတ်သူမဖြစ်ရာ၊ အသားဖြူပြီး စောက်ရည်ကြည်ကလည်းရွမ်းသည်။ ထို့ပြင် ဒေါ်တင်မာဝင်းရှိနေသည့်အနေအထားကလည်း လေးဘက်ထောက်ကာ ဖင်ထောင်ကုန်းပေးထားရသည့်အနေအထားမျိုး။

ဘိုင်ဘရေတာဖြင့် ထိုးကလိုထားသည့်အတွက် စောက်ခေါင်းကလည်း အလိုက်သင့်ပွင့်အာနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာလည်း အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဟဲဗီးဆိုက်ကြီး။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို အရင်ကတည်းကအလိုးချင်လျက် စိတ်လည်းအရမ်းထနေသောကြောင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းအားပြင်းပြင်းဖိထိုးလိုက်ရာ တချက်တည်းနှင့်ပင် ကိုးလက်မကျော်ရှည်ကာ ကျပ်လုံးလောက်တုတ်သော လီးကြီးတချောင်းလုံး စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲ အဆုံးဝင်သွားလေတော့သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် စောက်အုံကြွသည်။ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား ထူသည်။ သို့သော် ကလေးမမွေးဖူးသေးသည့်အပြင် သူမလင်တော်မောင် သဘောသားကလည်း နိုင်ငံခြားသဘောလိုက်နေသည်ကများ၍ သိပ်မလိုးနိုင် သောကြောင့် စောက်ခေါင်းက ချောင်မနေ။ အပျိုနှင့်မခြား ကျဉ်းဆဲပင်

ဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့် လီးချောင်းကြီးတချက်တည်းနှင့်အဆုံးဝင်သွားသည်။ သို့သော်လည်း ချောင်ချောင်ချိုချိုတော့မဟုတ်။ တင်းကြပ်ပြည့်သိပ်လို့ နေပါသည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာတော့ စမြင်မိကတည်းက စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ပစ်မှားနေခဲ့သည်။ ဖြူဖြူတောင်တောင်ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ဖုတ် ကြီးထဲသို့ သူ့ငပဲကြီး အဆုံးဝင်အောင်ထိုးသွင်းလိုက်ရပြီမို့ အလွန်ကို အားရကျေနပ်နေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာတော့ တကိုယ်လုံးကျင်စက်နှင့်အတို့ခံရသည့်နယ် လှုပ်ရှားတွန့်ခါသွားသည်။ သူမသည် လေးဘက်ထောက်ကာ နံရံအပေါက်မှ နေ၍ တဘက်ခန်းရှိ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့စုံတွဲ လိုးနေကြပုံကို အားရပါးရချောင်းကြည့်နေလေရာ မိမိ၏ဖင်ကြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဘယ်လို ဖြစ်ပျက်သည်ကို ရုတ်တရက်မသိနိုင်။ သို့သော် သူမ၏စောက်ခေါင်းပေါက် ထဲသို့ တင်းကြပ်စွာပြည့်သိပ်တိုးဝင်လာသည်မှာ ယောက်ျားလီးအစစ်ဖြစ်ကြောင်း ကိုတော့ လင်တော်မောင်သင်္ဘောသားနှင့် ကာမစပ်ယှက်ခဲ့ဖူးသည့်အတွေ့အကြုံ အရ သိလိုက်သည်။ ဘယ်လူကများ အချောင်လာပြီးတွယ်နေပါလိမ့်ဟုလည်း တပြိုင်နက်တည်း စဉ်းစားမိသည်။

ထို့ပြင် ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသောလီးချောင်းကြီး တချက်တည်းအဆုံး ထိုးသွင်းလိုက်သည့်ဒဏ်ကိုကြောင့် စောက်ခေါင်းသည် ဆန့်ကားပြီသွားလျှက် အဖုတ်ဝတွင်ကျိန်းကာ စောက်ခေါင်းထဲနာလျှက် သားအိမ်ဝတွင်အောင်သွား

သောကြောင့် ပါးစပ်မှအော်လိုက်မိသည်။ ကောင်မကြီး လီးအသွင်းခံရလျှင် သည်လိုအော်မည်ကို သိထားသောသိန်းအောင်ကျော်က ပါးစပ်ကိုလက်ဝါးနှင့် ဖိပိတ်ထားနှင့်သောကြောင့် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏အော်ဟစ်သံသည် ပီပီသသ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ပေါ်မလာ။ မပီမသ ခပ်သဲ့သဲ့အသံလေး များသာ ပေါ်ထွက်သည်။

“ မအော်နဲ့။ သူများတွေကြားသွားပြီး ကွိုင်တက်ကုန်မယ်။ ငြိမ်ငြိမ်နေ- -ကောင်းအောင် လိုးပေးမယ် ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်တင်မာဝင်းနားရွက်နားသို့ ပါးစပ်တေ့ကပ်ကာ လေသံနှင့်ပြောသည်။ လည်ဂုတ်သားကိုပါ တခါတည်းပါးစပ်နှင့်စုပ်နမ်း၊ ရှာဖျားနှင့်ရက်ပေးလိုက်သည်။ ထို့ပြင် ဒေါ်တင်မာဝင်းပါးစပ်ပေါ် ဖိကပ် ထားသည်လက်ကို ဖယ်သည်။ လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းချိုင်းအောက်မှ တိုးလျှိုကာ ဘယ်ညာပခုန်းနှစ်ဘက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်သည်။ ကောင်မကြီး အတင်းရုန်းကန်ထွက်သွားမရအောင် ဂျူဒိုပညာသုံး၍ ပညာသား ပါပါ မိမိရရချုပ်ထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏ငပဲချောင်းကြီးကတော့ စောက်ပတ်ထဲတွင် မြုပ်နေဆဲ။ ပြန်မထုတ်သေး။ လှုပ်ရှားထိုးဆောင်ခြင်း လည်း မပြုသေး။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ မိမိကို ယောက်ျားတယောက်က အချောင် လာလိုးမှန်း နားလည်ရိပ်မိသော်လည်း ဘာဘာညာညာတွေးတောမနေနိုင်တော့။

မသင့်တော်တာတွေသာတွေ့လည်း မစဉ်းစားနိုင်တော့။ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျတာမျိုး ၊ လီးငတ်နေတုန်း အလိုးခံရသည်မို့ အသွေးအသား ထဲကပါ သူမကိုလာလိုးသည် (မည်သူ့လီးမှန်းမသိသေးသော) လီးကြီးကို တပ်မက်သဘောကျလိုလားစွာ လက်ခံကြိုဆိုသည်။ ထို့ပြင် လီးချောင်းကြီး စောက်ဖုတ်ထဲသို့ အဆုံးဝင်အောင်ထိုးသွင်းလိုက်ချိန်တွင် ထိုသူ၏ဆီးစပ်နှင့် ဖိမိလေသောဘိုင်ဘရေတာမှာလည်း စအိုပေါက်ထဲသို့ (လီးအဖုတ်ထဲဝင်သည် အရှိန်အတိုင်း) ခပ်ပြင်းပြင်းနှင့် အဆုံးနီးပါးတိုးဝင်သွားပြန်ရာ ဒေါ်တင်မာဝင်း အဖို့ စောက်ပတ်နှင့်ဖင်ပေါက် နှစ်ပေါက်စလုံး တပြိုင်နက်အလိုးခံရသလို အနေအထားမျိုးဖြစ်သွားပြန်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ကို ဖင်လိုးခံရန် စည်းရုံးဆွယ်တရားဟောရင်း အဖုတ်ကိုလိုးနေရာမှ ဖင်ပေါက်ကို လက်ညှိုးနှင့်ထိုးကလိနေမှုကိုကြည့်မြင်ရင်း မိမိကိုယ်တိုင်လည်း စောက်ပတ်ထဲလီးထိုးသွင်းကာ လိုးနေချိန်တွင် စအိုပေါက်ကို ထိုးကလိခံလိုစိတ်ဆန္ဒအဟုန်ထန်ပြင်းနေခဲ့ရလေသော ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ယခုမှ အသာပြေလျှက် အကြိုက်တွေ့သလိုဖြစ်လာ ရသည်။

ကြက်သီးတွေ ထလိုက်တာလည်း ပြောမနေနှင့်တော့။ အသည်းလိုက် ရင်ဖိုနေတာကလည်း အရမ်းပဲ။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ မိမိကိုနောက်မှဆော်နေသောယောက်ျား

မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်မှန်း မသိရသေးသော်လည်း ငြင်းဆန်ရုန်းကန်ခြင်း အလျင်းမပြုပေ။ ငြင်းဆန်ဖို့လည်း သတိမရပါ။ လေးဘက်ထောက်မြဲ ထောက်လျှက် မေး၍ငြိမ်ခံနေသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း ရရှိခံစားနေရသည့် ကာမအရသာကလည်း အပြတ်ကိုထူးကဲနေပါသည်။ သူမ၏ဖင်ပေါက်ထဲတွင် လီးအစားအာသာဖြေ နိုင်သည့် ဘိုင်ဘရေတာက အဆုံးနီးပါထိုးဝင်နေသည်။ သူမဘာသာ စအိုပေါက်ကိုထိုးကလိမ့်ပင် ပို၍နက်နက်ဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ စောက်ခေါင်းထဲတွင်လည်း ရှည်လျားတုတ်ခိုင်လှသောလီးချောင်း ကြီးက ပြည့်သိပ်နေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏လင်တော်မောင်မှာ လီးသိပ် မကြီးလှ။ ယခု သူမလင်၏လီးထက် ပိုကြီးသောလီးကြီးဝင်နေရာ လီးနှင့် ယခင်မထိတွေ့ဖူးသေးသော စောက်ပတ်အတွင်းပိုင်းနေရာများမှာ ယခုမှပင် လီးနှင့်ကျကျနနထိမိလျက် အပြတ်ကိုအရသာတွေ့နေသည်။

ထို့ပြင် သူမကုန်းထားရ၍ အိနေသောဖင်ဆုံသားကြီးသည် ထိုသူ၏ ဆီးစပ်နှင့်ဖိကပ်ကာ လီးမွှေးများကြောင့်လည်း ယားကျိကျိဖြစ်၍နေရာ လီးတချောင်းလုံး အဖုတ်ထဲဝင်နေကြောင်း ဒေါ်တင်မာဝင်းနားလည်သိရှိသည်။ အရသာတွေ့မှနှင့်အတူ ကြီးမားလှသောလီးကြီး၏ဒဏ်ကြောင့် နာကြင် အောင်နေမှုကိုလည်း ပူးတွဲခံစားရသည်။ တကြိမ်မှမဖြစ်ဖူးသေးသော သားအိမ်ဝ၌ တစ်ဆို့ဆို့အောင်တောင်တောင်ဝေဒနာကိုလည်း ထူးခြားစွာ ခံစားနေရသည်။

ထို့ပြင် သူမကိုအချောင်ဝင်လိုးသူသည် ကာမဆက်ဆံမှုတွင် အတွေ့အကြုံပြည့်ဝကာ ကျွမ်းကျင်ပုံရကြောင်းကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း အကဲခတ်မိသည်။ လီးထိုးသွင်းလိုက်ပုံက ပိုင်နိုင်ကာ အချိန်အဆလည်း အလွန်ကိုမြန်သည်။ ထိုသူသာ လီးအသွင်းမကျွမ်းကျင်ပဲ အချိန်အဆမမှန်လျှင် အရည်ကြည်တွေမည်မျှရွမ်းစိုနေသည်ဖြစ်စေ ၊ လီးတန်တချောင်းလုံး အဖုတ်ထဲအဆုံးဝင်အောင် အတော်ကိုကြီးစားသွင်းယူရလိမ့်မည်။

ယခုလည်း ကြည့်ပါအုန်း။ သူမ၏ပခန်းနှစ်ဘက်ကို နောက်မှသိုင်းကာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း အဆုံးဝင်အောင်ထိုးသွင်းပြီးဖြစ်သော လီးချောင်းကြီးကို ပြန်မထုတ်သေးပဲ စိုစွတ်နူးညံ့သလို ကျဉ်းကြပ်သော စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲတွင် အပြည့်အသိပ် အရင်းတိုင်ဖိကပ်ထိုးထည့်ထားလျက် လီးချောင်းကြီးကို ငေါ့ကနဲငေါ့ကနဲလှုပ်နေအောင် ကော့၍ကော့၍ပေးနေလေ သည်။ ထိုသို့လီးတချက်ကော့ပေးလိုက်လေတိုင်း ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရင်ထဲဖိုကနဲအေးကနဲဖြစ်လျက် အလိုလိုပင် မောဟိုက်ပန်းလျချင်သလို ဖြစ်လာရသည်။ ကာမဆိပ်ကလည်း တက်သည်ထက်တက်လာသည်။

“ ဟင့်- -အင့်အင့်- -အို ဟင့်- -အိုကွယ်- -ဟင့် ဟင့် ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်မှ အသံမျိုးစုံ ခပ်တိုးတိုးလေးပေါ်ထွက်၍ နေလေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လီး၍နေသည်။
လီးချောင်းကြီးကို စောက်ပတ်ထဲ အားပြင်းပြင်းနှင့် ဆောင့်ဆောင့်လီးနေသလို
ဖင်ပေါက်ကိုလည်း လက်ညှိုးနှင့်အပြတ်ထိုးကလိသည်။ ယခုမှပါကင်ဖွင့်ကာ
ပထမဆုံးအကြိမ် စအလိုးခံရလေသောမကျင်ဟုန်အတွက် အလွန်ကိုထူးကဲသော
ကာမအရသာများကို အပြတ်ကိုခံစားနေရသည်။ ကောင်မလေး မနေနိုင်။
လူးလွန်ကော့ပျံ့လျှပ်ရှားနေသည်။ ရှက်တာတွေ၊ ကြောက်တာတွေ၊
ဣန္ဒြေတွေသာတွေ ဘေးချိတ်လျှက် ကာမအရသာတွေမှု၏ပြရုဂ်အဖြစ်
ပါးစပ်မှလည်း တတွတ်တွတ်မျိုးစုံရေရွတ်ပြောဆိုနေလေသည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဖွတ်ဖွတ်- - ”

“ ကောင်းလိုက်တာကိုကိုရာ- -အားပါး အီး ”

“ ဘယ်ဟာက ကောင်းတာလဲကျင်ကျင်ရဲ့။ စောက်ပတ်ကို
ဆောင့်လီးတာကလား။ ဖင်ပေါက်ထဲကို ကလိတာကလား ”

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း လီးရင်းနားအရသာခံရနိုင်အောင် အပြတ်ကို
မေးနေသည်။

“ အားဟင်- -နှစ်ခုစလုံးပေါ့ ”

“ စောက်ပတ်ကို အားရပါးရဆောင့်လီးမယ်နော် ”

“ ဆောင့်- -ဆောင့် ”

“ ဖင်ပေါက်ကိုလည်း အပီထိုးမယ်နော် ”

“ ထိုးထိုး- - ”

“ သွပ်သွပ်- -ဗျစ် သွပ် သုဘု ဗျစ်ဗလစ် ဗလစ် ”

“ အောင်မယ်လေးလေး- -ကောင်းလိုက်တာ- -ကောင်းတယ်။
အင့်ဟင့်- -ဆောင်- -ဆောင်- -ထိုးထိုး- -အားအား- -ဒီလို
ကောင်းမှန်း အစကမသိဘူးကိုကိုဂျာ- -အား အားအား ”

“ ဖင်ရော ယားမလာဘူးလား ”

“ အင်း အင်း- -ယားတယ်- -ယားတယ် အားအိအိ အား ”

တရုတ်ကပြားမလေးက အရမ်းကော့ကာ ပါးစပ်မှအမျိုးမျိုးပြောဆိုလျက် ကော့ပျံလူးလွန့်လျှပ်ရှားနေလေရာ ရန်ပိုင်စိုးမှာလည်း စိတ်အရမ်းထန်လာ သောကြောင့် တအားကုန်ပင် ဆောင်လိုးပစ်လိုက်သည်။ အပျိုစင်လေးကို ဈေးဦးပေါက် ပါကင်ဖွင့်နေသည်နှင့်မတူတော့။ ရာဂကြွယ်ရမက်ပြင်းထန်ပြီး ကာမစပ်ယှက်မှုအတွေ့အကြုံကောင်းကောင်းရှိသော ဝါရင့်မိန်းမကြီးတယောက်ကို သူ့နှိုင်းကိုယ်နှိုင်းအပြိုင်ကြဲကာ လိုးသည်အနေမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ဖီလင်တွေ အရမ်းအရမ်းကိုတက်နေလေသော မကျင်ဟုန်မှာလည်း ရန်ပိုင်စိုး၏ပြင်းထန် ကြမ်းတမ်းသော ဆောင်လိုးချက်များကို လုံးဝမငြင်းတမ်းကို ခံနေလေသည်။ အာဂတရုတ်ကပြားမလေးပင်။

မကျင်ဟုန်သည် ပေါင်တန်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးနှစ်ချောင်းကို အပြတ်ကို ကားပေးထားသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် ဆောင်ချင်သလောက်ဆောင်၊ လိုးချင် သလောက်လိုး အပီကိုခံနေသည်။

တရကြမ်းလိုးဆောင်ဆော်ပစ်လိုက်ရာ ခဏအကြာတွင် မကျင်ဟုန် တယောက် ကာမအရသာအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ကာ ပြည်ပြည်ဝဝကြီးကို တချီ 'ပြီး' သွားခဲ့လေသည်။

“ အား- -အီး- -ထွက်ကုန်ပြီကိုကိုရ- -ထွက်ကုန်ပြီ အိုအို ”

တရုတ်ကပြားမလေး၏ပါးစပ်မှလည်း ပြောဆိုသံပေါ်လာသည်။ ကောင်မလေးတချီပြီးသွားသည်ကို နားလည်သောရန်ပိုင်စိုးကလည်း အလိုက် သိစွာပင် အလိုးအဆောင်ကိုရပ်နားကာ သူ့လီးချောင်းကြီးကို စောက်ခေါင်း ပေါက်ထဲ အဆုံးထိုးသိပ်ဖိကပ်ထားလိုက်လေသည်။

စောက်ခေါင်းအတွင်းသားနုနုလေးများသည် လိင်ချောင်းကြီးကို စစ်ကနဲစစ်ကနဲနေအောင်ပင် ဖိညှစ်စုပ်ယူနေကြသည်။ မကျင်ဟုန်တကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ်ကိုတုန်ရင်နေလေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကိုလည်း လက်နှစ်ဘက်နှင့်ရော ခြေထောက်နှစ်ချောင်းနှင့်ပါ တအားပင်ပွေ့ညှပ်ထားသည်။ ပါးစပ်မှလည်း ဘာတွေမှန်းမသိ။ တတွတ်တွတ်ပြော၍နေသည်။ ခဏကြာမျှအသာမှိန်းနေပြီး မကျင်ဟုန်လည်း အနည်းငယ်ငြိမ်ကျသွားမှ ရန်ပိုင်စိုးက ကောင်မလေး၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဖယ်ခွာသည်။ စောက်ပတ်ထဲမှ လီးချောင်းကြီးကိုလည်း ဆွဲဖြုတ် လိုက်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးမှာ သုတ်ရည်မထွက်သေးပါ။ တရုတ်ကပြားမလေး တချို့ ကောင်းကောင်း 'ပြီး' သွားပြီးနောက် တခဏမျှအနားပေးလိုသည်အတွက် မိမိမိ 'ပြီး' သေးသော်လည်း ဆက်လိုးချင်သည့်စိတ်ကိုအောင်အည်းထိန်းသိမ်းကာ လီးကို ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူ၏လီးချောင်းကြီးက မတ်မတ်ကြီး တောင်နေဆဲဖြစ်ရာ အဖုတ်ထဲမှဆွဲထုတ်လိုက်သောအခါ လီးသည် တဆတ် ဆတ်ပင် လှုပ်ခါနေသည်။ စောက်ရည်ကြည်များစို့၍နေသည်အပြင် သွေးများလည်း ပေကျဲနေသည်။

စောက်ပတ်ထဲမှလီးဆွဲထုတ်၍ မိမိကိုယ်ပေါ်မှရန်ပိုင်စိုးဆင်းသွားသော အခါ ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသောမကျင်ဟုန်ကလည်း အသာပင်ထ၍ထိုင်လိုက် သည်။ သူမသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အလိုးခံရမှုကြောင့် (အရသာကောင်းကောင်း တွေသည်နည်းတူ တဘက်မှလည်း) ရှက်ရွံ့နေရာ ခေါင်းလေးကိုငုံ့ထားသည်။ သူမအားအပျိုရည်ဖျက်ကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးသွားပြီးသူ ရန်ပိုင်စိုးကို ရုတ်တရက်မျက်နှာချင်းဆိုင်မကြည့်ရဲသေး။ မျက်နှာပူနေသည်။ အပျိုစင်ဘဝ ဆုံးရှုံးလိုက်ရသော မိန်းကလေးတို့၏ထုံးစံအတိုင်း မကျင်ဟုန်သည် ဝမ်းနည်း သလိုခံစားရကာ မျက်ရည်တွေဝဲနေသည်။ သူမ၏ပေါင်ရင်းခွဆုံစောက်ပတ်မှာ ကျိန်းစပ်နာကြင်နေသည်အပြင် စေးထန်းထန်းလည်းဖြစ်နေသောကြောင့် အသာငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ တရုတ်ကပြားမလေးမှာ မျက်လုံးပြူးကျယ်ကာ ထိတ်လန့်သွားရလေသည်။

သူမ၏ပေါင်ရင်းခွဆုံတဝိုက်မှာ သွေးများနီရဲနေသည်။ မကျင်ဟုန်သည် ရန်ပိုင်စိုးကိုလည်း အလန့်တကြားကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ စောစောကသူမကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးထားခဲ့သူ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးချောင်းကြီးတွင်လည်း သွေးများပေနေသည်ကို မြင်ရပြန်သည်။

“ ဟာ- -ကိုကို- -ကျွန်မတော့ ဒုက္ခဖြစ်ပြီးထင်တယ် ”

တရုတ်ကပြားမလေးက ထိတ်လန့်စွာပြောသည်။

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကျင်ကျင်ရဲ့- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြန်မေးသည်။ ကောင်မလေး ဘာကြောင့် ဒီလိုအလန့်တကြားဖြစ်ရသည်ကိုလည်း သူ့သိသည်။ ဖြေသိမ် ကျုံးသွင်းနိုင်ဖို့လည်း ကြိုတင်စဉ်းစားစီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

“ ဒီမှာ- -သွေးတွေ- -သွေးတွေ- -ကျွန်မဥစ္စာ စုတ်ပြီကွဲထွက် သွားပြီ- -ဒုက္ခပါပဲ ဟင်ဟင်ဟင် ”

မျက်ရည်ရစ်ဝဲနေခဲ့လေသော တရုတ်ကပြားမလေး ယခုတော့ ငိုရှိုက်မိလေသည်။

“ အဲဒါ ဘာမှကြောက်စရာမဟုတ်ပါဘူး ကျင်ကျင်ရ။ အပျိုအမှေးပါး စုတ်သွားလို့ သွေးထွက်တာပါ။ စောက်ပတ်ပြီသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး ”

“ ဟင်ဟင်ဟင် - -ကျမပြောသားနဲ့။ မလုပ်ပါနဲ့လို့ တောင်းပန်တာ ကိုကိုက အတင်းကြိတာကိုး- -တော်ပြီ။ သွားမယ် ”

“ ဟာ အခုပြန်သွားရင် ကျင်ကျင်ကွိုင်တက်မှာပေါ့ ”

“ ဘာကွိုင်တက်မှာလဲ ”

“ နောက်တခါထပ်မချပဲ တခါပြီးတာနဲ့ပြန်သွားရင် ကျင်ကျင် လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ ကွတကွတဖြစ်နေလိမ့်မယ် ”

“ ဟင်- -တကယ် ”

“ တကယ်ပြောတာပေါ့။ နောက်တချီ ကောင်းကောင်းထပ်ချပေးမှ အရှိန်သေအသားကျပြီး ကျင်ကျင်လည်း ကောင်းကောင်းလမ်းလျှောက်လို့ ရမှာ။ တခါထဲလုပ်ပြီးပြန်သွားရင်တော့ ကျင်ကျင် ကွတကွတနဲ့လမ်းလျှောက် တာကိုကြည့်ပြီး ဒီကောင်မလေး အလုံးခံပြီးထွက်လာတာ လို့ ကျိန်းသေ သိကုန်ကြမှာပေါ့။ ”

“ အို- -ကိုကိုနော်။ ဉာဏ်မများနဲ့ ”

“ ဉာဏ်မများပါဘူး ကျင်ကျင်ရ။ အကောင်းပြောတာပါ။ ကဲ- - လာလာ- -သွေးတွေပေနေတာကို ဆေးကြာရအောင် ”

“ ဘယ်မှာ သွားဆေးမှာလဲ ”

“ ဟိုအခန်းထောင်နားမှာ အသင့်လုပ်ထားပါတယ်။ လာ- -ထ ”

မကျင်ဟုန်သည် ရန်ပိုင်စိုးကိုအသာတွဲ၍ အခန်းထောင်ဘက်ဆီသို့ ရှေ့ရှုသွားသည်။ လမ်းလျှောက်သောအခါ တကယ်ပင်ကျိန်းစပ်နာကြင်ကာ ခြေလှမ်းမမှန်ပဲ ကွတကွတဖြစ်၍နေသည်။

“ ကြည့်- -တို့ပြောတယ်မဟုတ်လား။ ကွတကွတဖြစ်နေမှာပါလို့ ”

ထိုအခန်းထောင်နားတွင် ပလပ်စတိတ်ရေပုံးတပုံး ရေအပြည့်ထည့်

ပြီးသား ရှိနေသည်။ ဘေးနားတွင် ပလတ်စတိတ်ဇလုံအလတ်စားတလုံးနှင့် ပလတ်စတိတ်ရေခွက်ငယ်တခုတို့ရှိနေသည်။ ပါကင်ဖွင့်၍လှိုင်းလျှင် သွေးထွက် လာမည်ကိုသိသောကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်၏အကြံပေးချက်အရ သည်လို စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

“ ကဲ- -ထိုင်- - ”

မကျင်ဟုန်သည် စကပ်ကိုလှန်ကာ ပလတ်စတိတ်ဇလုံပေါ်ခွ၍ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်လိုက်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ပလတ်စတိတ်ရေပုံးထဲမှ ရေကို ပလတ်စတိတ်ရေခွက်ငယ်လေးတခုဖြင့် ခပ်ယူကာ မကျင်ဟုန်၏ စောက်ပတ်တွင် ပေကျဲနေသည်များကိုဆေးကြောပေးသည်။

“ အို- -ကိုကိုကွာ မရွံ့မရှာ။ ငရဲတွေဘာတွေကြီးကုန်ပါအုံးမယ်။ ဖယ်- - ”

နှစ်ယောက်သား ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း မကျင်ဟုန် မှာ အနည်းငယ်ရှိန်နေသေးသောကြောင့် ပြောမိသည်။

“ ကျင်ကျင်ကလဲ- -လိုးတောင်လိုးကြပြီးပြီပဲ။ ဘာများရွံ့စရာ ရှိလို့လဲ။ ချစ်စရာလေး ဟိ ”

ပြောပြောဆိုဆို ရန်ပိုင်စိုးက အဖုတ်ကိုလက်ဝါးဖြင့် အသာဆတ်ကနဲ ပုတ်လိုက်ရာ မကျင်ဟုန်ရင်ခုန်ကာ ပါးစပ်မှာ ‘အိုး’ ကနဲ အသံထွက်သည်။

“ ရော့- -ဒို့လီးကို ဆေးပေး။ တလှည့်စီပေါ့ ”

စောက်ပတ်ကိုရေဆေးကာ တဘက်ဖြင့်သုတ်၍သန့်စင်ပြီးသောအခါ

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောသည်။

မကျင်ဟုန်က ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကို အသာမရဲတရဲကိုင်၍ ရေဆေး သန့်စင်ပေးသည်။ သုတ်ရည်မထွက်သေးသောကြောင့် လီးကြီးကမတ်တောင် နေသေးရာ ထိရကိုင်ရသည်မှာလည်း အားရဖွယ်ပင်။ သည်လီးကြီးနှင့် စောစောက အလိုးခံခဲ့ရပုံများကို မကျင်ဟုန်ပြန်သတိရသလို ဒါကြီးနှင့် နောက်တချီလိုးရအုံးမှာကိုလည်း တွေးကာရင်ဖိုနေသည်။

ရေဆေးပြီးသောအခါ ရန်ပိုင်စိုးက လီးကိုတဘက်ဖြင့်အသာသုတ်သည်။ မကျင်ဟုန်ကမူ သူမ၏အဖုတ်လေးကို အသာကိုင်စမ်းကြည့်မိသည်။ အလိုးခံ ပြီးကာစအဖုတ်ကလေးသည် မို့မို့လေးဖေါင်းလျက် စပ်ဖျင်းဖျင်းနာကြင် နေသည်။

“ ကွဲသွားပြီလား မသိဘူး။ နာနေတယ် ”

ကောင်မလေးက ငိုမဲ့မဲ့လေးပြောသည်။

“ မကွဲပါဘူးကျင်ကျင်ရဲ့။ လိုးထားတဲ့လီးဒဏ်ကြောင့် နည်းနည်း ကျိန်းနေတာပါ ”

“ ဟာကွာ- -ကိုကိုကလဲ ”

“ ဘာလဲ ကျင်ကျင်ရ ”

“ အဲဒီလိုမျိုး မပြောနဲ့ကွာ။ ကျွန်မ နားမထောင်တတ်ဘူး ”

ထိုနောက် နှစ်ယောက်သား ခင်းထားသောဖျာပေါ်သို့ ပြန်သွားကြသည်။ အတူတူယှဉ်ကာ အိပ်ကြသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ကောင်မလေး၏ ခါးကို အသာသိုင်းဖက်ပြီး ညာဘက်ပါးပြင်လေးကို ရှုတ်ကနဲမြည်အောင် နမ်းလိုက်သည်။ ဒုတိယအချိန်ဆက်လိုးရန် အစပျိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မကျင်ဟုန်ကို ပွေဖက်နမ်းလိုက်ရင်း ရန်ပိုင်စိုး၏စိတ်ထဲတွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဟဲဗီဆိုက် လုံးကြီးပေါက်လှကိုယ်ခန္ဓာ ဆူဆူဖြိုးဖြိုးကြီးကို မြင်ယောင်မိသည်။ ငယ်ငယ်နုနုအပျိုချောလေးတယောက်ကို လိုးရတော့မည်အချိန်တွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းအကြောင်း စဉ်းစားမိသည် အတွက် မိမိကိုယ်မိမိ အံ့ဩမိသည်။

ဘာပဲပြောပြော ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ယခုမကျင်ဟုန်အားလိုးရသလို လိုးရလျှင် အရမ်းကောင်းမှာပဲဟု တွေးကြည့်မိသည်။ မရနိုင်တာကို တွေးမနေပဲ ယခုပိုင်းထားတာကို အပြတ်ဖြုတ်မှဟု စိတ်ထဲတွင်ကြိတ်ကာ ပြောကာ မကျင်ဟုန်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ပွေဖက်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း နမ်းပစ်လိုက်သည်။ မိမိစိတ်ထဲက ကြိတ်ကာပစ်မှားမိသော ဆရာမဒေါ်တင် မာဝင်းကို မရနိုင်တောင် နောက်ပိုင်းတွင် သိန်းအောင်ကျော်နှင့်တိုင်ပင်ကာ ကြီးစားကြံစည်ကြည့်မည်ဟု စိတ်ကူးပေါ်သည်။ လွယ်တော့ လွယ်မည် မဟုတ်။ အတော်ကြီးကို ကြိဖန်ကြီးစားဖို့တော့ လိုပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့တွေးမိသောအချိန်ကိုက်ပင် တဘက်ခန်း၌ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို သိန်းအောင်ကျော်က အပိုင်အနိုင်ခွဲလိုးနေသည့်အကြောင်းကိုတော့ ရန်ပိုင်စိုး မသိပါ။ သိများသိလျှင် - - - ။

ဟုတ်ပါသည်။ တဘက်ခန်းထဲတွင်တော့ သိန်းအောင်ကျော်က

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို အပြတ်တွယ်၍နေပါသည်။

ကောင်းလိုက်တာရှင်။ ဘယ်လိုကောင်းတယ်ဆိုတာ ပြောမပြတ် အောင်ပါပဲ။ အလိုးမခံရတာ ကြာလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့လီးကြီးက ကြီးပြီး အလိုးအဆောင်ပညာသားပါလို့လား။ ကျွန်မရဲ့ဖီလင်တွေ အရမ်းတက် နေတာကြောင့်လား။ ဘာကြောင့်မှန်းတော့ မသိပါဘူး။ ကောင်းတာကတော့ အရမ်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မကိုလိုးနေသူဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သေသေချာချာ မသိရပေမယ့် သူ့လိုးသမျှကို ကျကျနနခံနေမိပါတယ်။

ကျွန်မဟာ ဘယ်လိုမှမနေနိုင်မထိုင်နိုင်တော့ပဲ စောက်ပတ်အတွင်းသား တွေ ရွထလို့ စောက်ရည်ကြည်တွေအပြတ်စိုလာပါတယ်။ ရမက်ဇောတွေ သိပ်ထန်လို့ နေပါတယ်။ လီးကြီး စောက်ပတ်ထဲထိုးသွင်းထည့်ထားတာကို အားမရနိုင်တော့ပါဘူး။ သူက လီးကိုသည်အတိုင်း ဖိကပ်ငြိမ်ထားတာမှ မဟုတ်တာ။ အဆုံးဖိထိုးထည့်ထားရင်း ကော့ကော့ပေးနေတာကိုး။ ဒီတော့ တဟုန်းဟုန်းတက်ကြွလာတဲ့ ကာမရမက်ဇောအဟုန်ကို ဘယ်လိုမှ မလွန်ဆန် နိုင်တော့ပါ။ ဆောင်လိုးပေးဖို့ အချက်ပြတဲ့အနေနဲ့ ကျွန်မရဲ့ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့တင်ယမ်းပေးမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငနဲသားက မဆောင်သေး ပါဘူး။ ဒီတော့ကျွန်မလည်း ပါးစပ်က ထုတ်ပြောရတော့တာပေါ့။

“ လုပ်လေ- -ဆောင်စမ်းပါ- -ဆောင်လိုးစမ်းပါ ”

ကျွန်မကိုကျွန်မ အံ့ရော။ ဘယ်လိုကနေဘယ်လို သည်စကား ပါးစပ်ကထွက်သွားတယ်ဆိုတာတောင် မသိပါဘူး။ အင်း- -ကာမရမက်စိတ် များ တယ်အားကြီးပြီး စိုးမိုးနိုင်စွမ်းရှိတာပဲနော်။ ရမက်စိတ်မွှန်နေလျှင် အရှက်အကြောက်တွေ ၊ ဣန္ဒြေတွေ ၊ သိက္ခာတွေအားလုံး ဘယ်ရောက်

မှန်းမသိအောင် ပျောက်ကွယ်သွားတတ်တာမဟုတ်လား။

ကျွန်မဟာ ပါးစပ်က အာသာငမ်းငမ်းထုတ်ပြောလိုက်မိပေမယ့် နောက်ကိုတော့ လှည့်မကြည့်မိသေးပါဘူး။ နောက်ကိုခေါင်းငုံ့ကြည့်လိုက်ရင် ကျွန်မကို အပိုင်ဝင်လိုးနေတဲ့ယောက်ျားဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို သိရမှာ ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ်အချိန်မှာ ကျွန်မအဖို့ ဘယ်သူလဲဆိုတာဟာ သိပ်အရေးမဟုတ်ပါဘူး။ လိုးနေတဲ့လီးပိုင်ရှင်ထက် လိုးနေတဲ့လီးက ပိုအရေးကြီးတယ်လေ။ ဟုတ်တယ်။

အခုကျွန်မတမ်းတနေတာက စောက်ပတ်ထဲအဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်း ပြီးဖြစ်တဲ့ လီးချောင်းကြီးနဲ့ လိုးတာဆောင်တာကိုပဲ။ ဒါကြောင့် နောက်ကို လှည့်မကြည့်ဘူး။ ဖင်ကြီးကိုပဲ ထောင်ပေးလိုက်တယ်။ ထောင်နေသမျှကို ထောင်ပေးလိုက်တာ။ ဖင်ကြီးကိုထောင်ပေးလိုက်တာဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့ ဗိုက်အပေါ်ပိုင်းကလည်း အောက်ကိုပိပြားကျသွားတော့တာပေါ့။ သူ့စိတ်ကြိုက် တအားကုန်ဆောင်လို့နိုင်အောင် သူ့ရှေ့မှာ ဖင်ထောင်ပြီးဝပ်ပေးလိုက်တဲ့ သဘောပေါ့။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်မရဲ့မျက်စေ့ဟာလည်း ချောင်းကြည့်နေတဲ့ အပေါက်နေရာကနေ အောက်ဘက်ကိုရောက်သွားပါတယ်။ တဘက်က အလိုးခန်းကို မမြင်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အခု ကျွန်မ အတွက် ချောင်းကြည့်တာထက်ပိုကောင်းတာကို တွေ့နေပြီလေ။

ဘသားချောကလည်း ကျွန်မရဲ့ဒီလိုအပြောမျိုးကို တမင်စောင့်ရင်း လီးကိုကော့ပြီးဆွပေးနေတာ ထင်ပါရဲ့။ ကျွန်မရဲ့စကားဆုံးတာနဲ့ ဆောင်ပြီး လိုးတော့တာပါပဲ။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- -ဘွပ်ဘုဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ အင့်ဟင့်ဟင့်- -အို- -ဘွပ်ဘွပ်- -အား အင့်- -ဘွပ်ဘွပ်- - ”

ကောင်းတယ်- -ဘွပ် အား- -ဘွပ်ဘွပ်- - ”

ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲက အရည်ကြည်တွေ အရမ်းထွက်နေတာဆိုတော့ စပြီးဆောင်တယ်ဆိုတာနဲ့ အသံတွေအမျိုးမျိုးမြည်လာတော့တာပါပဲ။ သူဆောင်လိုပုံကလည်း ကောင်းတယ်။ နည်းလမ်းမှန်တယ်။ တအားကြီးတော့ မဆောင်သေးဘူး။ ခပ်မှန်မှန် တချက်ချင်းဆောင်လိုတာ။

ဆောင်လိုက်တဲ့အခါ သူ့ငပဲချောင်းကြီးက ကျွန်မစောက်ခေါင်းထဲ တရှိန်ထိုးဝင်လာတယ်။ စောက်ဖုတ်အတွင်းသားတွေကို သူ့ဟာကြီးက ပွတ်တိုက်သွားတာ သိပ်ကိုအရသာရှိတာပဲ။ ပြီးတော့ ဆောင်တာကလည်း တည့်တည့်တန်းတန်းမဟုတ်ဘူး။ သူ့အချောင်းကြီးကို အောက်ကနေထိုးပြီး ဆောင်တာ။ ကော့ပင်ထိုးဆောင်တာမျိုးပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်မရဲ့ဖင်ကြီး ဟာလည်း သူ့ရဲ့ကော့ပင်ဆောင်ချက်အရှိန်ကြောင့် အပေါ်ကိုကြွကြွမြောက် တက်သွားရတယ်။ ဒီအခါ ဖင်ပေါက်ထဲထိုးဝင်နေတဲ့ ဘိုင်ဘရေတာက ပြုတ်ကျသွားမလိုဖြစ်တယ်။ အဲ- -တကယ်တော့ ကျွတ်မထွက်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့ဖင်ကြီးအောက်ပြန်ကျလာတဲ့အခါ သူက အဆုံးဝင်အောင် ပင့်ဆောင်သွင်းလိုက်တဲ့သူ့လီးချောင်းကြီးကို ချက်ချင်း ပြန်မထုတ်သေးပဲ စောက်ပတ်ထဲအဆုံးဖိကပ်ထားပေးတာကြောင့် သူ့ဆီးစပ်နဲ့ ကပ်မိပြီး ပြန်သွင်းပေးသလိုဖြစ်တာမို့ ဘိုင်ဘရေတာက ကျွန်မဖင်ခေါင်းပေါက် ထဲ ပြန်ပြီးလျှောဝင်သွားတယ်။

အဲ သူ့ဒစ်ပြီလန်ကြီးကလည်း ကျွန်မရဲ့သားအိမ်ကို နင့်ကနဲနေအောင် ထိုးထိမိနေပြန်တယ်။ ကျွန်မအဖို့တော့ အသည်းတုန်အူတုန်အောင် ကာမ အရသာတွေနေရပါတယ်။ တချိန်တည်းမှာပဲ စောက်ပတ်ရောဖင်ပေါက်ပါ

တပြိုင်နက်တည်း အလိုးခံနေသလိုမျိုးတောင် ဖြစ်နေတယ်။

ခပ်မှန်မှန် တချက်ချင်းဆောင်နေရာကနေ သူ့ဆောင်ချက်တွေက ပိုပြင်းလာတယ်။ ပိုလည်း ကြမ်းလာတယ်။ ကာမစပ်ယှက်တဲ့အခါ ဖီလင်ပိုတက်လာလေ ပိုပြီးကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းလုပ်လာတာ ပိုလိုလား နှစ်သက်လာလေ မဟုတ်လား။ ကျွန်မအဖို့ ပိုဖီလင်ရတာပေါ့။ ကြမ်းတာကို ဘာမှပြောမနေပါတော့ဘူး။ ဆောင်ချက်က ကြမ်းလာရင်းက ဘာစိတ်ကူးပေါက် သွားတယ်မသိဘူး။ ကျွန်မကိုလိုးနေတဲ့လူက ကျွန်မရဲ့ဖင်ပေါက်ထဲ တိုးဝင် ပြန်ထွက်ဖြစ်နေတဲ့ ဘိုင်ဘရေတာကို ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်တယ်။

“ ရှလွတ်ဖြုတ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

ကျွန်မနားထဲမှာ မတိုးမကျယ်အသံလေးတွေ ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲက ဘိုင်ဘရေတာကျွတ်ထွက်သွားလို့ မြည်တဲ့အသံတွေ ပါပဲ။ ဇိမ်တွေနေတဲ့ဖင်ပေါက်ဟာလည်း တဟဟနဲ့ ကျွန်မလည်း မချင်မရဲ ဖြစ်သွားရပါတယ်။

“ အို- -အဲဒါကို ဆွဲမထုတ်နဲ့။ ထိုးထည့်ထားစမ်းပါ- - ”

ကျွန်မပါးစပ်က ကမန်းကတန်းထုတ်ပြောလိုက်မိတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ- - ။

“ ဘွပ် ဗျစ်ဗျစ်- - ”

“ အား- -အမယ်လေး- -အား အား ”

ပြောလည်း မပြောချင်တော့ပါဘူးရှင်။

ကျွန်မ ကမန်းကတန်းပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ အဲဒီငနဲသားက ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲက သူ့လီးကြီးကိုဆွဲထုတ်ပြီး ဘိုင်ဘရေတာကျွတ်ထွက် သွားလို့ အာတာတာ ပြဲတဲတဲလေးဖြစ်ကျန်ခဲ့တဲ့ ကျွန်မရဲ့စအိုပေါက်ထဲကို ချက်ချင်းပြောင်းပြီး ဖိကပ်လိုးဆောင်သွင်းလိုက်ပါတယ်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်း သွင်းတာတောင် မဟုတ်ဘူး။ အားပြင်းပြင်းနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းထိုးသွင်းလိုက် တာ။

စောက်ပတ်ကို အပြတ်တွယ်နေတုန်းမဟုတ်လား။ သူ့လီးကြီးမှာ ကျွန်မရဲ့စောက်ရည်ကြည်တွေ အရမ်းကိုစိုရွှဲနေတာပေါ့။ ဆီသုတ်ထားတာ ထက်တောင် ပိုချောနေတာလေ။ ပြီးတော့လည်း ကျွန်မဖင်ပေါက်ကလည်း ဘိုင်ဘရေတာနဲ့ထိုးကလိထားတာဆိုတော့ အဝင်လမ်းကြောင်းပွင့်နေတယ်လေ။ ဒီတော့လီးချောင်းကြီးဟာ စအိုပေါက်ထဲကို လျှောက်နဲ့တိုးဝင်လာတော့တာ ပါပဲရှင်။

အဝင်ချောပေမယ့် ကျွန်မခံလိုက်ရတဲ့ခံချက်ကတော့ မသက်သာလှ ပါဘူး။ အလိုးခံဖူးပြီးသာ ကျွန်မစောက်ပတ်တောင် သူ့လီးချောင်းကြီးနဲ့ အံ့ကိုက်ဖစ်ဆိုက်တင်းကြပ်တစ်ဆို့နေတာဆိုတော့ မခံဖူးသေးတဲ့ဖင်ထဲ ထိုးသွင်းတဲ့အခါ အရမ်းကိုနာတာပေါ့။ ကျွန်မဖြင့် ဖင်ပေါက်ကွဲပြဲထွက်သွား ပြီလားလို့တောင် ထင်လိုက်မိပါလဲ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်မပါးစပ်ကနေ အော်ဟစ်လိုက်မိပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့အော်သံကို တဘက်ခန်းက ရန်ပိုင်စိုးနဲ့ မကျင်ဟုန်တို့စုံတွဲ ကြားသွားရင် ပြဿနာပဲလို့တွေးမိပြီး ချက်ချင်းလိုလိုပဲ ပါးစပ်ကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပါတယ်။ ကြိတ်မှိတ်ပြီးတော့ အသံတိတ်ပဲ

ညည်းနေရတာပေါ့။

ကျွန်မဟာ ဖင်လှီးမခံဖူးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖင်ပေါက်ကိုတော့ ကလီ ဖူးပါတယ်။ ပြီးတော့ စောစောကလေးတင်ပဲ ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ကို ဖင်လှီးခံဖို့ ပြောဆိုနေတာတွေကိုနားထောင်ရင်း ဖင်ခံကြည့်ချင်တဲ့အာသီသ ကလည်း ရှိနေခဲ့တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ထင်ပါရဲ့။

ဖင်ပေါက်ထဲလီးချောင်းကြီးထိုးသွင်းလိုက်တာ အရမ်းနာလှပေမယ့် အတင်းရုန်းကန်ထွက်တာမျိုးတော့ မလုပ်မိဘူး။ ဖင်လှီးခံရရင် တမျိုးထူးခြားတဲ့ ကာမအရသာကို ခံစားရမယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်မအလိုလိုသိနေတယ်။ ဒါကြောင့် လေးဘက်ထောက်ဖင်ပူးတောင်းထောင်ကုန်းပေးထားတဲ့ အနေအထား မပျက်စေပဲ ဆက်ပြီးကုန်းပေးထားမိပါတယ်။

ကျွန်မကို အချောင်ဝင်လှီးတဲ့လူကလည်း အတော်လေးကို အလိုက်သိ ပါတယ်။ ဖင်ထဲလီးကြီးက အဆုံးမဝင်သေးပါဘူး။ ကျွန်မစိတ်ထင် တဝက် ကျော်ကျော်လောက်ပဲ ဝင်လိမ့်အုန်းမယ်။ သူက အဆုံးမဝင်သေးပေမယ့် လီးကိုဆက်ပြီး ဖိမသွင်းသေးဘူး။ ကျွန်မအော်လိုက်မိတာကြောင့် အရမ်း နာသွားတာကိုလည်း ရိပ်မိပါတယ်။ ဝင်နေသမျှအပိုင်းကိုပဲ အသာစိမ်းထားရင်း ကျွန်မဖင်ဆုံအိအိကြီးကို လက်နဲ့အသာပွတ်သပ်ပေးတယ်။ ဖျစ်ညှစ်ပေးတယ်။ သိပ်အနာကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ တခါတခါ ပေါင်ကြားလက်လျှိုပြီး စောက်ပတ်နှိုက်လိုက်သေးတယ်။ ကျွန်မရဲ့စောက်ပတ်ဟာ သူလိုထားရက်စ တန်းလန်းမို့ အရည်ကြည်တွေရွမ်းရွမ်းစို့နေတယ်။ အဲဒါကို မရှုံ့မရှာ ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်တယ်။ ငေါက်တောက်လေးထောင်နေတဲ့စောက်စေ့ကိုလည်း လက်မနဲ့ဖိပွတ်တယ်ရှင်။

“ အို ဟင့်ဟင့်- -ဟင်း- -အိုအို- -ဟင့်ဟင့်ဟင့် ”

ကျွန်မတကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ်ကိုတုန်နေတာပဲ။ နာတာကိုလည်း အရေးမလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ဖင်လှီးခံချင်တဲ့စိတ်ကလည်း အရမ်းကိုပြင်းပြ နေတယ်။ ကျွန်မရဲ့ခံစားချက်ကိုပြတဲ့အနေနဲ့ ဖင်ကြီးကိုလှုပ်ပြီးကော့ပေး လိုက်မိပါတယ်။

“ သွင်းလေ- -ဆက်သွင်း- - ”

ပါးစပ်ကလည်း ခပ်တိုးတိုးပြောမိတယ်။

သူက ကျွန်မရဲ့စောက်ပတ်ကိုနှိုက်နေရာက လက်ကိုပြန်ရုပ်ပြီး ဖင်ဆုံကြီးကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်တယ်။ လီးကိုဖိသွင်း တော့မယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်လေ။ ဒါကြောင့် အသက်အောင်ပြီး အံ့ကိုကြိတ်ထားလို့ က်မိတယ်။ ကျွန်မထင်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ သူက လီးကြီးကို ဖိထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။

“ ဗျစ် ဗျစ် ဘွပ် ”

လီးချောင်းကြီးက ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲ ထပ်ပြီးတိုးဝင်လာပြန်တယ်။

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်- -နာတယ် နာတယ် ဖြေးဖြေး- - ”

ကျွန်မဟာ နာလွန်းလှတာကြောင့် ပါးစပ်က အသံထွက်သွားမိပြန် ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အသံက ကျယ်ကျယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး။ တဘက်ခန်းက

စုံတွဲ မကြားနိုင်အောင် ခပ်တိုးတိုးပါ။ ကျွန်မကို ဖင်လိုးနေတဲ့ ယောက်ျားကတော့ ကြားနိုင်ပါတယ်။

ပြီးတော့ အတော်လေးတော့ ဆန်းတယ်ရှင်။ လီးက ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးသွင်းတာဖြစ်ပေမယ့် ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘူး။ ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲမှာလည်း အတော်ကိုအရသာရှိနေတယ်။ ‘ပြီး’ လုလုတောင် ဖြစ်လာပြီ။ ဖင်လိုးခံနေရပြီး စောက်ပတ်မှာပါ အရသာတွေ့နေတာကတော့ အဆန်းသားပေါ့နော်။

“ ခဏလေးအောင်ခံပါ ဆရာမရယ်။ လီးတဝက်ဝင်နေပါပြီ။ ”

ကျွန်မကို ဖင်လိုးနေတဲ့လူက ပြောတယ်။ ကိုယ့်ကိုလိုးနေတဲ့ ယောက်ျားရဲ့အသံကို ပထမဆုံးကြားရတာပါပဲ။ ကျွန်မကို ‘ဆရာမ’ လို့ သုံးနှုန်းခေါ်ဆိုတာကိုထောက်ရင် ကျောင်းက တယောက်ယောက်ပဲဖြစ်မှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်မကိုလည်း သိနေပုံပါပဲ။ ဘယ်သူများဖြစ်မလဲ။ ဆရာထဲကလား။ ကျောင်းသားထဲကလား။ မျက်နှာသိဖြစ်နေမလား။ ဒီလို တွေးမိပြီး သူဘယ်သူလဲဆိုတာ အသိအကျသိချင်တာကြောင့် နောက်လှည့်ပြီး ကြည့်မယ်အလုပ်မှာ သူကလီးကို ဆက်ဖိထိုးသွင်းလိုက်တာကြောင့် ကျွန်မမှာ နောက်လှည့်မကြည့်နိုင်တော့ပဲ ဖင်ပေါက်ထဲလီးကြီးတိုးဝင်လာတဲ့ ဒဏ်ကို မချိမဆန့်ကြိတ်မှိတ်ပြီး ခံနေရပါတော့တယ်။ နာတာက အရမ်းပဲ။ စအိုဝဟာ ကျိန်းစပ်နေတာပဲ။ ဖင်ခေါင်းထဲမှာတော့ ပြောမနေပါနဲ့တော့။ အရမ်းနာပေမယ့် ကျွန်မ မအော်ရဲဘူး။ ဒါကြောင့် အံကိုတင်းတင်းကြိတ်၊ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြီး ကြိတ်မှိတ်ခံနေရတယ်။ မျက်စိလည်း မဖွင့်နိုင်တော့ဘူး။

လီးချောင်းကြီးက ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲကို အတင်းကိုတိုးဖောက်ဝင်လာပါတယ်။ ဖင်ပေါက်ကကျဉ်းကျဉ်း၊ လီးချောင်းကထွားထွား မဆန့်မပြုဖြစ်နေပေမယ့် ထိပ်ပိုင်းဝင်နေပြီဆိုတော့ တချက်ဖိချလိုက်တိုင်း လီးကြီးက

ဖင်ပေါက်ထဲ တစ်တစ်ပြီးပိုဝင်လာပါတယ်။

ပိုဝင်လာတာနဲ့အမျှ ကျွန်မအဖို့ ခံစားရတဲ့နာကြင်မှုဝေဒနာကလည်း ပိုပိုပြင်းပြလာပါတယ်။ အံ့ကြိတ်ပြီးတောင် မခံနိုင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ညာလက်ဝါးနဲ့ ကိုယ်ပါးစပ်ကိုယ်အတင်းပိတ်ထားတယ်။ နာတာကြောင့် စိတ်ရှိလက်ရှိအသံကုန်အော်ပစ်လိုက်ချင်ပေမယ့် အခြေအနေအရ အသံမထွက်အောင် အတင်းလုပ်နေရပါတယ်။

ဒီလောက် နာကြင်မှုပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံစားနေရတဲ့ကြားက ကျွန်မလေတချို့ 'ပြီး' ခဲ့ရပါတယ်။ စောက်ပတ်ထဲကအရည်တွေ အများကြီးထွက်တယ်။ ကျွန်မဟာ လင်ရှိမယားပါ။ ကျွန်မယောက်ျားသင်္ဘောသားနဲ့ ကာမစပ်ယှက်ကြတဲ့အခါတွေမှာ 'ပြီး' ဖူးပါတယ်။ 'ပြီး'ရင် စောက်ရည်ကြည်တွေ ထုံးစံအတိုင်းထွက်လာခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုတခါ 'ပြီး' သလောက် စောက်ရည်ကြည်တွေ များများမထွက်ဘူး။ ပြောရမယ်ဆိုရင် အခုကျွန်မ စောက်ရည်ကြည်တွေထွက်တာက များမှများပဲ။ တိုင်ကီရေလျှံကျသလားလို့တောင် ထင်ရတယ်။ ပြီးတော့ ယခုအချိန်မှာ ကျွန်မအဖုတ်ဟာလည်း သည်အတိုင်း ဟာလာဟင်းလင်း။ စောက်ပတ်ထဲလီးထိုးသွင်းထားတာလည်း မရှိဘူး။ ဘိုင်ဘရေတာရော ဂျာဘာလီးတန်အတုကြီးတို့ တစ်လစ်ဖြစ်နေတာလည်း မရှိဘူး။

ဒူးတုတ်ဖင်ထောင်ပြီး ဖင်လိုးခံနေတာဆိုတော့ အဖုတ်ဟာ ပြတ်တဲလည်းဖြစ်နေတယ်။ အဆိုအပိတ်လည်း တခုမှမရှိတာဆိုတော့ မကြုံစဖူးများပြားအောင်ကို ယိုစိမ့်ထွက်နေတဲ့စောက်ရည်ကြည်တွေဟာ စောက်ပတ်ထဲကနေ ဒလဟောအောက်ကို ယိုစီးကျနေတာပေါ့။ ရေဘုံဘိုင်က ရေစက်ကျသလိုမျိုးပဲ တတောက်တောက်နဲ့ယိုစိမ့်ကျနေကြတာ။ တချို့လည်း ကျွန်မပေါင်လုံးကြီးတွေတလျှောက် ရေစီးကြောင်းလို ယိုစီး

ကျနေလေရဲ့။

ဖင်ထဲလီးထိုးသွင်းလို့ အရမ်းနာတာရှယ်။ မကြုံစဖူးထူးထူးခြားခြား ပြီးလို့ ကောင်းတာတွေဟာ ရောနှောပြီး ကျွန်မဟာ ဘယ်လိုစည်းစိမ်မျိုး တွေ့မှန်းတောင် မသိနိုင်လောက်တဲ့ ထူးခြားတဲ့ကာမအရသာကို ခံစားနေ ရပါတယ်။

ကျွန်မလေ နာကြင်ရတဲ့ဖင်လိုးခံနေရမှုကိုတောင် အပြတ်မက်မော ခုံမင်သွားပါပြီ။ တချို့ 'ပြီး' သွားပေမယ့် ကျွန်မရဲ့ရမက်ဆန္ဒတွေကတော့ ငြိမ်မသွားသေးဘူး။ လျှော့ပါးမသွားဘူး။ ပိုလို့တောင် ထန်ပြင်းလာပါ သေးတယ်။

ကျွန်မ တချို့ပြီးသွားတဲ့အခါမှာပဲ သူ့လီးချောင်းကြီးတခုလုံး ဖင်ထဲကို အဆုံးဝင်လာပါတော့တယ်။ ကြီးလိုက်တဲ့ဟာကြီးရှင်။ ဖင်ထဲမှာ ကြပ်သိပ် နေတာပဲ။ စအိုဆိုတာလည်း ကွဲထွက်လုမတတ်ကို ရှိနေမှာပါ။ ကျိန်းစပ် အောင်နေတယ်။

“ ဖင်ထဲ လီးအဆုံးဝင်သွားပြီလား ဆရာမ- - ”

သူက ရှေ့ကိုအသာကိုင်းရင်း ကျွန်မနားရွက်နားကပ်ပြီး ခပ်တိုးတိုး ပြောတယ်။ လက်တဘက်ကတော့ ချိုင်းအောက်လျှိုဝင်လာပြီး ကျွန်မရဲ့ ဘယ်ဘက်နို့အုံကြီးကို ဆုပ်ကိုင်တယ်။

“ အင်း- - ”

ကျွန်မလည်း ခပ်တိုးတိုးညည်းညူပြီး တုံ့ပြန်လိုက်မိတယ်။ သူနဲ့ကျွန်မ ပထမဆုံးအကြိမ် စကားအချီအချာပြောဆိုကြတာပဲ ဆိုကြပါစို့။ ကိုယ့်ဖင်ခေါင်း ပေါက်ထဲ လီးကြီးတချောင်းလုံးထိုးသွားထားတဲ့ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်းမသိတဲ့ ယောက်ျားတယောက်နဲ့ စကားအချီအချာပြောဆိုရတာကြောင့် ကျွန်မလည်း နည်းနည်းတော့ ရှိန်းတိန်းတိန်းဖြစ်နေတယ်။ ဒါလည်း အရသာတမျိုးလို့ ဆိုရမလား။

“ ဆောင့်လိုးချင်တယ် ဆရာမ။ ဖြစ်မလား ”

လုပ်လာပြီ။ မေးလိုက်ပုံက။ ကျွန်မဟာ လီးဒဏ်ကြောင့် ညည်းညူ မိပေမယ့် တချက်လေးမှတောင် ရုန်းခွဲတာမဟုတ်ဘူး။ အခု ထိုလီးကိုလည်း ဖင်ပေါက်ထဲ အဆုံးဝင်အောင် သွင်းထားပြီးပြီ။ ကျွန်မလည် ဖင်ထောင်ပြီး အပီကုန်းပေးထားတုန်း။ ဒီတော့ အထွေအထူးမေးစရာလိုသေးလား။ လိုးကြတဲ့ ထုံးစံအတိုင်း လီးဝင်အောင်ထိုးသွင်းပြီးရင် ဆက်ဆောင့်ဖို့ပဲရှိတာမဟုတ်လား။ သူက ကျွန်မကို တမင်သက်သက်ရမက်ဇောပိုထန်လာအောင် ဆွပေးတဲ့ အနေနဲ့ ဒီလိုမျိုးမေးမှန် ကျွန်မသိပါတယ်နော်။ ဟုတ်တယ်။ သူ့အမေး စကားကြောင့် ကျွန်မလည်း ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားလာပါရဲ့။ ရမက်ဇောလည်း ပိုထန်လာပါရဲ့။ လီးဒဏ်ကြောင့် ဖင်ထဲမှာတစ်ဆို့တင်းကြပ်ပြီး နာကြင် ကျိန်းစပ်နေပေမယ့် ဒီလီးကြီးနဲ့ ဖင်ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုးတာကိုလည်း (ဘာကြောင့်မှန်းမသိ) လိုလားခံယူနေချင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မက မိန်းမသာ။ ပြီးတော့ ကျောင်းဆရာမတယောက်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း သေသေချာချာတောင်မသိရသေးတဲ့ တစ်စိမ်းယောက်ျား

တယောက်ကို ဖင်ဆောင်လိုးပေးဖို့ ပါးစပ်ကထုတ်ပြောရမှာကတော့ ခပ်ခက်ခက်ပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မက ပါးစပ်က ဘာမှပြန်မပြောဘူး။ အဲ- -ကျွန်မရဲ့ဖင်ခေါင်းကတော့ အထဲတိုးဝင်နေတဲ့ သူ့လီးချောင်းကြီးကို ညှစ်ညှစ်ပြီးဆွဲနေလေရဲ့။ အဲဒါ ကျွန်မကလုပ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်။ သူ့ဘာသာသူ (သွေးသားလှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ထင်ပါရဲ့) စအိုကြွက်သားတွေက အလိုလို လှုပ်ရှားပြီး လုပ်နေတာ။

သူကလည်း မေးတာမေးတာပါ။ ကျွန်မရဲ့အဖြေကို မစောင့်ပါဘူး။ မေးပြီးတာနဲ့ သူ့လီးကို စတင်လှုပ်ရှားပါတော့တယ်။ အင်း- -စစချင်းတော့ အားပြင်းပြင်းနဲ့ မဆောင်သေးပါဘူး။ ဖင်ထဲအဆုံးဝင်နေတဲ့ သူ့လီးကြီးကို အသာရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်တယ်။ ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲ လီးထိုးသွင်းလိုက်၊ ပြန်ထုတ်လိုက်နဲ့ ညှောင့်နေတာပေါ့။ ကြပ်နေပေမယ့် သူက အသွင်းအထုတ် တော်တော်လေးကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ရှိတာကြောင့် ကျွန်မအဖို့ နာပေမယ့် အရသာလည်း ရှိနေပါတယ်။ အနာခံရကျိုးနပ်အောင်ကို အရသာတွေတာပါ။

ကျွန်မကို အချောင်ဝင်ဆော်တဲ့နေ့သားဟာ ဖင်လိုးရာမှာ ကောင်းကောင်း အတွေ့အကြုံရှိမှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်မစအိုပေါက်ထဲ လီးချောင်းကြီး ထိုးဝင်ပြန်ထုတ်လုပ်တာ အထာကျပြီး နည်းလမ်းမှန်တယ်ရှင်။ ကျွန်မဟာ အခုပဲ ဖင်လိုးခံ၊ အခုပဲ ဖင်လိုးတဲ့အရသာကို အပြတ်ခိုက်သွားရပါတော့တယ်။ နာကြင်မှုပြုမ်းနေတဲ့အရသာလေ။ ဒါကြောင့်ကျွန်မလည်း သူ့လီးကြီးအလိုက်သင့် တိုးဝင်ပြန်ထွက်လှုပ်ရှားနိုင်အောင် ဖင်ကြီးကို အချိန်ကိုက်ကော့ပင့်လှုပ်ရှား ပေးမိပါတယ်။ ဖင်လိုးမခံဖူးသေးပေမယ့် ဒီလိုဖင်ထောင်ကုန်းပြီး စောက်ပတ် အလိုးခံဖူးတဲ့အတွေ့အကြုံရှိတာမို့ အလိုက်သင့်အောင် နေပေးတတ်ပါတယ်။ ဖင်လိုးသူနဲ့ ဖင်လိုးခံသူ အပေးအယူမျှလာတာကြောင့် သူ့လီးကလည်း ဖင်ထဲကို အဝင်အထွက်ပိုချောလာပါတယ်။

ကျွန်မအဖို့မှာတော့ သူက ခပ်သွက်သွက်ဆောင်လို့လေ၊ ဖင်ထဲ အိမ်နဲ့နာကြင်ပြီး အရသာပိုတွေ့လေ ဖြစ်နေပါတယ်။ ရန်ပိုင်စိုး ဆွယ်တရား ဟောခဲ့တဲ့စကားတွေ မှန်လိုက်လေခြင်းရှင်။ ဖင်လိုးခံရတဲ့အရသာဟာ စောက်ပတ်အလိုးခံရတဲ့အရသာထက် ပိုပြီးကောင်းတယ်။

စောက်ပတ်အလိုးခံရတာဟာ အချိန်ကြာလာတဲ့ စောက်ရည်ကြည်တွေ စိုရွဲလာရင် လီးအဝင်အထွက် စီးစီးပိုင်ပိုင်မရှိလှတော့ပါ။ လိုးတဲ့ယောက်ျားက အားကုန်မောင်းတင်ပြီး တအားဆောင်နိုင်မှ အရသာရှိတာပါ။ သားအိမ်ကို ဒစ်ဖျားနဲ့ထိုးထောက်မိတဲ့အခါ၊ စောက်စေ့ကို လီးနဲ့ထိကပ်ပွတ်မိတဲ့အခါမျိုး တွေကျမှသာ တုန်တခိုက်ခိုက်ဖြစ်အောင် အရသာတွေ့တတ်တာကလား။ အဲ- -အခု ဖင်လိုးခံရတာကတော့ အဲဒီလိုမျိုးမဟုတ်တော့ဘူးရှင်။ အစပိုင်းမှာနာသလောက် နောက်ပိုင်းမှာ နာတာကိုပဲ အရသာဖြစ်ရတယ်။ ပြီးတော့ လီးကဖင်ထဲမှာအကြပ်အသိပ်ဖြစ်နေတာကလည်း လျော့မသွားဘူး။ ဖင်ထဲကလည်း အရည်ကြည်တွေ ထွက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စောက်ပတ်ထဲက ထွက်တာလောက် အများကြီးမဟုတ်တာကြောင့် လီးက ဖင်ပေါက်ထဲမှာ အပြတ်ကိုစီးစီးပိုင်ပိုင် ကြပ်ကြပ်သိပ်သိပ်ရုံနေတာပါ။ ဖင်ပေါက်နဲ့ လီးတချောင်းလုံး ထိတွေ့မှအရသာကို တနင့်တပိုးကြီးကို ခံစားရတာပါ။

ကျွန်မကို ဖင်ဆော်နေတဲ့နေ့ကလည်း အလိုးအဆောင်ကျွမ်းကျင်လှတာ ဆိုတော့ ကျွန်မအဖို့ သိပ်ကိုကောင်းနေတော့တာပေါ့။ အရသာတွေ ရှိပြီးရင်းရှိ ဖြစ်နေရတာပေါ့။ အရသာကောင်းလွန်းလှတာကြောင့် ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ ပင်ပြီးလှုပ်ရှားပေးမိပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဖင်ပေါက်ထဲကို လီးကအဝင်အထွက် ပိုကောင်းပိုမြန်လာတယ်။ သူကလည်း ကျွန်မခံနိုင်ပြီမှန်း သိသွားတဲ့အတွက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင်လာတယ်။ ဖင်ပေါက်ထဲလီးချောင်းကြီး အဝင်အထွက်မှာ တဘုဘုတဘွပ်ဘွပ်အသံတွေကလည်း မြည်လို့။ အသံတွေက သိပ်တော့ မကျယ်လှပါဘူး။ လေးဘက်ကုန်းပြီး ဖင်လိုးခံနေတဲ့ကျွန်မ ကြားနိုင်ရုံလောက်

ပါပဲ။ အဲ- -ကျွန်မကို ဖင်ဆော်နေတဲ့လူလည်း ကြားနိုင်တာပေါ့။

ဖင်ကိုလည်း အလိုးခံရ၊ ဖင်လိုးနေတဲ့အသံတွေကိုလည်း ကြားနေရတော့ ပိုပြီးဖိလင်လာတာပေါ့။ ပြီးတော့ အားမနာတမ်းဖင်လိုးနေတာ ဘယ်သူမှန်း တိကျသေချာစွာ မသိရတာကလည်း ဖိလင်တမျိုးပဲ။ အဲဒီလိုဖိလင်ယူချင်နေတာ ကြောင့် ကျွန်မဟာ နောက်ကိုခေါင်းငုံ့ပြီး မကြည်သေးပါဘူး။

“ သွပ်ဘု- -သွပ်သွပ်ဘု- - ”

“ အား ဟင့်ဟင့်- -အို- -သွပ်သွပ်- -အားပါးပါး- -ဘုသွပ် ”

ဆောင့်ချက်တွေကလည်း မြန်ပြီးကြမ်းလာတယ်။ အခုအခါမှာ ကျွန်မဟာ သူဘယ်လောက်ကြမ်းကြမ်း ခံနိုင်နေပါပြီ။ ကျွန်မလေ ခါးနွဲ့ ဖင်ယမ်းလုပ်ပေးရုံတင်မဟုတ်တော့ဘူး။ ခြေထောက်အားကိုပါသုံးပြီး တင်ပါးကြီးကို အထက်အောက် တဆတ်ဆတ်လှုပ်ပေးတာမျိုးတောင် လုပ်ပေးမိတယ်။ ဒီလိုလုပ်ပေးတာကြောင့်လည်း သူလည်း အရသာအတော် တွေ့သွားတဲ့ပုံပါပဲ။ တရှူးရှူးနဲ့ အသက်ရှူသံပြင်းလာတာကို ကြားနေရ တယ်။ ဆောင့်အားလည်း ပိုကြမ်းပိုပြင်းလာတယ်။

တခါမှာတော့ သူ့ကလီးကို အဆုံးတိုင်ကျွတ်လုလုဆွဲထုတ်ပြီး တအားကော့ပင့်ပြန်ဆောင့်တယ်။ လီးတန်ကြီးက ဖင်ပေါက်ထဲ တဟုန်ထိုးကို တိုးဝင်လာတာ။ အောင့်ပြီးနာသွားပေမယ့် အရသာကလည်း အရမ်းကောင်း တာကြောင့် ကျွန်မဟာ အသက်ရှူမှားသွားရပါတယ်။

“ သွပ်- -အား ဟင့်ဟင့် ”

“ ဖင်ခေါင်းကို ပွရှုံ့ပွရှုံ့လုပ်ပေး ”

ဖင်ဆော်နေတဲ့လူက ပြောတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ညာဘက်ဖင်သားခြမ်းကြီးကိုလည်း လက်နဲ့ကိုင်ညှစ်တယ်။ သူ့ခိုင်းသလို ကျွန်မကလည်း မလုပ်တတ်လုပ်တတ်နဲ့ ဖင်ကိုရှုံ့ရှုံ့ပေးလိုက်ပါတယ်။ စမြည်းတုံးတစ်နေ့ရင် ညှစ်တဲ့အညှစ်မျိုးပါ။

“ အားပါးပါး- -ကောင်းလိုက်တာ ဆရာမရယ် ”

သူ့ပါးစပ်က ဖွင့်ဟလာတဲ့ စကားပါ။ သူ့အတော် အရသာတွေမှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်မလည်း ဖီလင်ပိုလာတာကြောင့် ဆက်ပြီးဖင်ဝကို ရှုံ့ရှုံ့ပေးမိတယ်။ သူက စောစောကလိုပဲ လီးကိုကျွတ်လုလုဆွဲထုတ်ပြီး အားပြင်းပြင်းနဲ့ပြန်ဆောင်တယ်။ ဖင်ဝကို ရှုံ့ထားတဲ့အချိန်နဲ့တိုက်ဆိုင်နေတာကြောင့် ပိုတင်းကြပ်စီးပိုင်ပြီး ပိုနာတယ်။ အဲ- -အရသာလည်း ပိုရှိတယ်။ သူက ဆောင်သွင်းလိုက်တဲ့လီးချောင်းကြီးကို ပြန်ဆွဲမထုတ်တော့ဘူး။ အရင်းတိုင် ဖိကပ်ထိုးသွင်းထားတယ်။ ကျွန်မရဲ့ညာဘက်ဖင်သားခြမ်းကြီးကို ပိုပြီး ခပ်တင်းတင်းဖျစ်ညှစ်တယ်။ ကျွန်မရဲ့ ဘယ်ဘက်နို့ကြီးကိုလည်း ကျန်လက်တဘက်နဲ့လှမ်းပြီး ဆုပ်နယ်တယ်။ ဖင်ရောနို့ရော ပြိုင်တူသုံးတယ်။ သူ့လီးကြီးကတော့ ဖင်ခေါင်းထဲအဆုံးဝင်လို့။ ကျွန်မလည်း ဖင်ခေါင်းကိုရှုံ့ပြီး အထဲဝင်နေတဲ့သူ့လီးကို အပြတ်ကိုညှစ်ယူပေးနေမိတယ်။ ကျွန်မကို ဖင်ဆော်နေတဲ့သူက တဆတ်ဆတ်နဲ့တုန်လှုပ်သွားတာကို ကျွန်မသိရတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မက ဖင်ခေါင်းနဲ့ညှစ်ယူနေတဲ့သူ့လီးတန်ကြီးက တငေါ့ငေါ့လှုပ်လာပြီး သုတ်ရည်တွေ ပျစ်ကနဲပျစ်ကနဲပန်းထွက်လာကြပါလေရော။

“ အမလေးလေး- -ကောင်းလိုက်တာ- -ကောင်းလိုက်တာ- -

အားပါးပါး- -ကောင်းတယ်- -ကောင်းတယ် ”

ပူဇွန်ပျစ်ချွဲတဲ့သုတ်ရည်တွေ ကျွန်မဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲမှာ ပြည့်လျှံလို့ သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်မတကိုယ်လုံး ခါတ်လိုက်ခံရသလို ထိုးထိုးထွန်ထွန် လှုပ်ပါတယ်။ စောက်ပတ်ထဲကလည်း စောက်ရည်ကြည်တွေ တောက်တောက် ယိုက်ကျအောင်ကို ထွက်လာတယ်။ ကျွန်မလေ 'ပြီး' သွားရပြန်တယ်။ ရိုးရိုးပြီးတာတောင် မဟုတ်ဘူး။ နှစ်ခါဆက်တိုက် 'ပြီး' တာ။ စောစောပိုင်း တုန်းက 'ပြီး' ခဲ့တာတွေထက် ပိုကြမ်းတယ်။ ပိုလည်း အရသာရှိတယ်။

ကျွန်မတကိုယ်လုံးလည်း နုံးချိုသလို ဖြစ်လာတယ်။ ဒူးတွေတောင် မခိုင်ချင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့လီးကြီးက ဖင်ပေါက်ထဲတစ်လစ်ရှိနေသေး တာကြောင့် ကျွန်မလည်း မောဟိုက်နှမ်းလျှံတဲ့ကြားက အားတင်းပြီး ဖင်ဆက် ကုန်းပေးထားပါတယ်။ သူလည်း အပြတ်ဖီလင်ယူနိုင်အောင်ပါ။ သုတ်ရည် တွေပန်းထုတ်ပေးပြီးတဲ့နောက် သူက အသာနောက်ကိုဆုတ်တယ်။ ကျွန်မ နို့နဲ့ဖင်တွေကိုကိုင်ထားတဲ့လက်တွေကိုလည်း လွှတ်လိုက်တယ်။ သူ့လီးက ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲက ကျွတ်ထွက်တယ်။ ကျွန်မနားထဲမှာ လီးကျွတ်ထွက် သွားတဲ့အသံ 'ဖြုတ်ဘုဘု' ဆိုတာကို ခပ်သဲ့သဲ့ကြားရတယ်။

ဖင်ထဲကလီးပြုတ်ထွက်သွားတဲ့အခါ ကျွန်မလည်း တင်းထားတဲ့ စိတ်ခါတ်ကိုလျှော့ချပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဒူးတုတ်ထိုင်လျှက်သားလေး ကျသွားအောင် လုပ်လိုက်တယ်။ တကိုယ်လုံးလှဲချပြီး အိပ်ပစ်လိုက်ချင်တာ။ ပေကုန်မှာစိုးလို့သာ အသာထိန်းပြီးဒူးတုတ်ပြီးဝပ်လျှက်သား အိပ်တဲ့အနေ အထားမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်ရတယ်။ အရမ်းကို မောနေတယ်ရှင်။ အသက်ရှူတောင် မမှန်ချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အရသာက အရမ်းကိုကောင်းခဲ့ တာဆိုတော့ မောရကျိုး ကောင်းကောင်းကြီးနပ်ပါတယ်လေ။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အခန်းနံရံနားတွင် ခူးတုတ်ကာဝပ်လျှက်သားလေး ရှိနေသည်။ ရှေ့ဘက်တွင် လက်နှစ်ဘက်ကို တခုပေါ်တခုကွေးကပ်လျှက် ထိုလက်ပေါ်တွင် ခေါင်းကိုတင်ကာထားသည်။ စောစောပိုင်းက တမေ့တမောကြီးခံစားခဲ့ရသော ကာမစည်းစိမ်အရသာကိုလည်း မမေ့နိုင်တော့ အောင် ရှိနေသည်။ အရသာတွေ့အောင် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်သောကြောင့် မိမိကိုအချောင်ဝင်ဆော်ခဲ့သော အမည်မသိယောက်ျားကို စိတ်ထဲမှပင်ကြိတ်၍ ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။ အကယ်၍သာ နောက်သို့အသာခေါင်းငဲ့ကြည့်လိုက်လျှင် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို သေသေချာချာသိနိုင်ပေမည်။ ဒါပေမယ့် ဆရာမ ဒေါ်တင်မာဝင်းက လှည့်မကြည့်ပါ။

သူ့မအတွက် မည်သူ့မည်ဝါဖြစ်ကြောင်းသိဖို့ထက် ထိုသူ၏အလိုးအဆောင်ကြောင့် ရရှိခံစားခဲ့ရသော ကာမအရသာက ပို၍အရေးပါသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ထိုသူ့အခန်းထဲကထွက်ခွာသွားမှ မိမိလည်း အသာထပြန်မည်ဟူသောစိတ်ကူးဖြင့် အောက်ဘက်ခူးနှစ်ခုကိုကွေးကာ ခူးတုတ်ဝပ်လျှက်သား အသာလေးငြိမ်၍နေလိုက်လေသည်။ စောက်ပတ်ရောဖင်ပါ ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးခဲ့ပြီးပြီမို့ ထိုသူသည် အသာပင်ဒိုင်လျှိုကာ ထွက်သွားလိမ့်မည်။ သည်အခန်းထဲမှာကြာကြာနေစရာ အကြောင်းမရှိ။ မိမိနှင့်လည်း ရှေ့ဇာတ်လမ်းဆက်ရှည်နေစရာမလိုတော့ဟု ဒေါ်တင်မာဝင်းက တွက်သည်။

ဒါပေမယ့် ဒေါ်တင်မာဝင်းတွက်သလို မဟုတ်ပါ။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို အပြတ်လိုးခဲ့ရ သော်လည်း သည်လောက်နှင့်ဇာတ်လမ်းမသတ်လို။ ရန်ပိုင်စိုးထံမှ မကျင်ဟုန်ကို ရှယ်ယာခွဲကာ မိမိကပါဝင်လိုးသလို မမျှော်လင့်ပဲအခြေအနေဖန်တီးမှုကြောင့်

မိမိက အပိုင်လှီးနိုင်ခဲ့သော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကိုလည်း ရန်ပိုင်စိုးအား ရှယ်ယာခွဲပေးဖို့ စိတ်ကူးရှိသည်။

မိမိနည်းတူ ရန်ပိုင်စိုးလည်း ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို တပ်မက်ကာ လှီးချင်နေကြောင်း သိန်းအောင်ကျော်သိသည်။ ဘော်ဒါချင်း အဝေမျှရပေမည်။ ထို့ကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်သည် ပယ်ပယ်နယ်နယ်လှီးပြီးသော်လည်း အခန်းထဲမှ ထွက်မသွား။ ချွတ်ချထားသော အဝတ်များကို ပြန်ဝတ်လိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်မှာလည်း ရန်ပိုင်စိုးနည်းတူ သည်နေ့တွင် အချွတ်ရလွယ်ကူ စေရန် ပုဆိုးတထည်နှင့် စပို့ရှပ်တို့ကိုသာ ဝတ်ထားသည်။ အဝတ်အစားများ ပြန်ဝတ်ပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်သည် ဒူးတုတ်ကာ ဝတ်လျှက်သား ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေလေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဘရိုက်ကတ်ကျောင်းစိမ်းထမီကို ဆတ်ကနဲ ဆွဲချွတ်ယူလိုက်သည်။ စောစောက လှီးထားခဲ့မှုကြောင့် ထမီက ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်မရှိပဲ လျော့တိလျော့ရုံဖြစ်နေရာ အလွယ်ပင် ကျွတ်၍ ပါလာသည်။ အသာငြိမ်၍နေသော ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရုတ်တရက် ထမီဆွဲအချွတ် ခံရသောကြောင့် ရင်ထဲ ထိတ်ကနဲဖြစ်သည်။ လက်နှစ်ဘက်ပေါ်ခေါင်းတင် ထားရာမှ အလိုအလျောက်ပင် မော့ကာကြည့်လိုက်မိသည်။

သူမဘေးနားတွင် ရပ်နေသော သိန်းအောင်ကျော်ကို တွေ့ရတော့မှ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားကာ ပူထူဖိန်းရှိန်း သွားသည်။ မျက်နှာလည်း ဘယ်လိုထားရမှန်း မသိတော့။ မိမိကို အချောင် ဝင်တွယ်သူမှာ သိန်းအောင်ကျော်ဖြစ်မှန်းကိုလည်း နားလည်လိုက်သည်။ ရှက်လိုက်တာ မပြောပါနှင့်တော့။ မိမိ၏ဖင်ပေါ်နို့ပေါ်ရှိနေပုံကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ချက်ချင်းပင် ဝပ်နေရာမှ ခုန်ထသည်။ စကပ်ကို ဖုံးဖုံးဖိဖိ လုပ်သည်။ လှန်တင်ထားသော အဝတ်အစားများကိုလည်း ပြန်ဆွဲချသည်။ လှန်တင်ထားသော ဘရာစီယာရင်ဘုံနှင့် ရှင်မီးတို့ကို အမှားမှားဆွဲချနေမိရာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှုပ်၍နေလေသည်။ အချိန်လည်း ပိုကြာသည်။ ထိုအချိန်တွင်

သိန်းအောင်ကျောက်က ဘရိုကိတ်ထမီကို အသာပင်ခေါက်၍ပြီးသွားသည်။ သိန်းအောင်ကျောက်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီကို လှမ်းခွဲချွတ် ယူလိုက်ပြန်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဘရာစီယာနှင့်ရှင်မီးတိုကို ပြန်ချဖုံးဖိ ပြီးဖြစ်သော်လည်း အပေါ်အင်္ကျီ၏ကျယ်သီးများကိုတော့ ပြန်မတပ်ရသေးပါ။ ထို့ပြင် အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားရှက်ကြောက်နေချိန်လည်းဖြစ်ရာ အငိုက်မိခံရသလိုမျိုး အခြေအနေတွင်ရှိသည်။ စောစောကထမီချွတ်ရတာလောက် မလွယ်သော်လည်း သိန်းအောင်ကျောက်က အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီကို အရချွတ်ယူနိုင်လေသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ အောက်ခံစကပ်ကလေး၊ ဘရာစီယာနှင့် ရှင်မီးအင်္ကျီ၊ အတွင်းခံအဝတ်အစားများနှင့်သာ ရှိသွားလေတော့သည်။ အရမ်းလည်း ရှက်ကြောက်ရင်ဖိုနေသည်။

“ ဒီအခန်းထဲမှာ စောင့်နေ။ ဆရာမအတွက် အဖော်တယောက် ကျွန်တော်လွှတ်လိုက်မယ်။ အေးအေးဆေးဆေးပေါ့ဆရာမရာ နော် ”

သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်အေးအေးပြောလိုက်သည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ညာဘက်နို့အုံကြီးကို ခပ်နာနာတချက် ဆတ်ကန်ကိုင်ညှစ်သည်။ တင်ပါးကြီးကိုလည်း ခပ်ဆတ်ဆတ်တချက်ပုတ်သည်။ ပြီးတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်းထံမှ ချွတ်ယူထားသောထမီနှင့်အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီတို့ကိုလက်တွင်ကိုင်ကာ စာကြည့်တိုက်အခန်းထဲမှ အပြင်သို့ထွက်သွားလေသည်။

“ ဆရာမလေးရယ် တပည့်မလေးရယ်(၃) ”

ပထမတန်း(က) စာသင်ခန်းထဲတွင် ရန်ပိုင်စိုးသည် သူ့ရည်းစား တရုတ်ကပြားမလေး မကျင်ဟုန်ကို ဒုတိယအချီထပ်မံဖိုက်နိုင်ရန်အတွက် အစပျိုးသည့်အနေဖြင့် ညာဘက်ပါးပြင်လေးကို ရွတ်ကနဲမြည်အောင် နမ်းရှုပ် လိုက်သည်။ ကောင်မလေး၏မျက်နှာတွင်ရှက်သွေးဖြာကာ နီမြန်းသွားသည်။ စောစောလေးကပင် တချီတမောင်း လူချင်းရင်းနှီးစွာ လိုးခဲ့ဆော်ခဲ့ပြီးဖြစ် သော်လည်း အသက်(၁၅)နှစ်သာသာ (၁၆)နှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်မို့ ရှက်ကြောက် စိတ်တွေကလည်း ရှိပါသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ပါးကိုနမ်းရင်း နို့တခုကိုပါ ကိုင်စမ်းသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ဆတ်ကနဲတုန်သွားရလေသည်။

ကောင်မလေးဝတ်ထားသော ကျောင်းစိမ်းစကပ်ရှည်ကိုလည်း အသာ ဆွဲလှန်တင်သည်။ ထိုအခါ ပေါ်လာသောပေါင်တန်ဖြူဖြူတုတ်တုတ်ကြီးများ ပေါ်သို့ မိမိ၏ပေါင်တဘက်ကို အသာခွချိတ်တင်သည်။ စောစောက လိုးခဲ့ ကြစဉ်က ချွတ်ပစ်ထားခဲ့သောကြောင့် မကျင်ဟုန်တွင် အတွင်းခံဘောင်းဘီ မရှိတော့ပါ။ ကောင်မလေးသည် စကပ်စကိုဆွဲကိုင်ကာ ပေါင်ရင်းခွကြားတွင် ဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်ထားသောကြောင့် အဖုတ်ကတော့ မပေါ်သေး။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်း ထိုသို့ဆွဲဖိထားမှုကို ဖယ်ရှားခြင်းမပြုသေးပါ။ အပိုင်အနိုင်လိုးပြီးပြီမို့ မိမိအနေဖြင့် အချိန်မရွေးဆွဲဖယ်ကာ စောက်ပတ်ကြီးပေါ်တင်ဖြစ်လာအောင် လုပ်နိုင်ကြောင်းကို ရန်ပိုင်စိုးသိသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ ပုဆိုးပြန်မဝတ်ရသေးသောကြောင့် အောက်ပိုင်း ပလာကျင်းနေသည်။ စောစောက မကျင်ဟုန်ကိုလိုးခဲ့ရာတွင် မကျင်ဟုန်သာ ဆက်တိုက် 'ပြီး' ခဲ့လျက် ရန်ပိုင်စိုးကတော့ သုတ်ရည်မထွက်သေးသောကြောင့် သူ့လီးကြီးက တောင်မတ်၍နေသည်။ ပေါင်ကိုခွချိတ်ထားသောအခါ တောင်မတ်နေသောလီးချောင်းကြီးက မကျင်ဟုန်၏တင်ပါးကို ထိထောက်မိသည်။ ပူနွေးနွေး လုံးတုံးတုံးလီးကြီး၏ထိတွေ့မှုသည် တရုတ်ကပြားမလေးကို ရင်ပိုချန်လာစေသည်။ စောစောကကောင်းခဲ့သည့်အရသာများကလည်း စွဲမက် တမ်းတဖွယ်ရာ ရှိလှသည်မဟုတ်ပါလား။ ရန်ပိုင်စိုးမှာလည်း ရည်းစား၏ နုထွတ်တင်းမာသောနို့အုံကို ဆုပ်နယ်ကိုင်စမ်းရင်း စိတ်တွေနိုးထနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် မကျင်ဟုန်ကို ခပ်တင်းတင်းပွေဖက်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း စုပ်နမ်းသည်။ သူ့လက်များက ရည်းစား၏အသားဆိုင်များကို ဆုပ်ကိုင် ပွတ်သပ်နေသည်။ တကိုယ်လုံးအနံ့သောင်းကျန်း၍နေသည်။

“ အို- -ဟင့်ဟင့်- -ကိုကိုရာ- -အို ကြည့်ပါလားလို့ ဟင် ”

ပေါင်ရင်းခွဆုံတွင် ဖုံးဖိထားသောစကပ်စကိုဆွဲဖယ်ကာ စောက်ပတ်ကို စမ်းလိုက်သောအခါ မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ စကားသံလေးများပေါ်လာသည်။ ကောင်မလေးသည် ပေါ်သွားသောစောက်ပတ်ကို ဖုံးဖိရန်မကြိုးစားတော့ပါ။ ပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းပင် ကား၍ထွက်သွားလေသေးသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် အဖုတ်ကိုလက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ အသာပွတ်သည်။ ကျန်လက်တဘက်ဖြင့် မကျင်ဟုန်ဝတ်ထားသော ဘလောက်စံ၏ရင်ဘတ်ကို အသာဆွဲဖွင့်သည်။

ကျယ်သီးတွေပြန်မတပ်ရသေးသော ဘလောက်စ်၏ရင်ဘတ်အလွယ်ပင်ပွင့်၍ သွားသည်။ ဘရာစီယာတော့ ပြန်စည်းနှောင်ထားရာ ဘလောက်စ်ရင်ဘတ် ပွင့်သွားသော်လည်း နို့အုံများကတော့ ပေါ်မလာသေး။ ရန်ပိုင်စိုးသည် ဘရာစီယာ၏ရင်ဘုံပေါ်မှပင် နို့များကို အသာဆုပ်နယ်ပေးသည်။

ထိုနောက်ရန်ပိုင်စိုးသည် အသာကုန်း၍ထသည်။ ကောင်မလေးကိုယ်ပေါ် တက်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ရင်တဒိန်းဒိန်းခုန်ကာ မျက်တောင်များမှေးစင်း ကျသည်။ ရန်ပိုင်စိုးတက်ခွသောအခါ မကျင်ဟုန်၏ပေါင်ကြီးများ အလိုအလျှောက် ကားသွားသည်။ အနေအထားကျကျတက်ခွသောကြောင့် လီးချောင်းကြီးက စောက်ပတ်ကို ကျကျနနထိမိသည်။ မကျင်ဟုန်ရောရန်ပိုင်စိုးပါ ဓါတ်လိုက် ခံရသလိုမျိုး ဖြစ်သွားကြသည်။

“ အို- - ”

မကျင်ဟုန်တယောက် ရမက်စောတွေထန်နေသည်။ စောက်ဖုတ်ထဲမှ အရည်ကြည်များ စိုထွက်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်း ထောက်မိသောလီးချောင်း ကြီးကို အသာဖိထိုးသည်။

“ ဗျစ်ဘွပ်- -အား- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- -နာတယ် ဟင့် ”

ခွဲကျိကျိစောက်ရည်ကြည်တွေစိုနေသောကြောင့် လီးသည် သုံးလက်မ သာသာလောက် စောက်ပတ်ထဲဝင်သည်။ ချောင်ချောင်ချိချိတော့ မဟုတ်ပါ။ စောစောလေးတင်ကမှ ပါကင်ပွင့်ကာ အပျိုရည်ပျက်ပြီးကာစစောက်ပတ်မို့ ကျဉ်း၍ကြပ်နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်း သိပ်အလောမကြီး။ လီးကိုဆက်မသွင်း တော့ပဲ ဝင်နေသမျှဖြစ်သော သုံးလက်မသာသာခန့်ကို အသာခွဲထုတ်ပြန်သွင်း လှုပ်ရှားအောင်လုပ်ဆောင်ပေးသည်။ တစ်ပြုတစ်ပြုတိုးဝင်ပြန်ထွက်ဖြစ်နေ သောလီးတန်ထိပ်ပိုင်း၏ထိတွေ့မှုအရသာသည် စောက်ပတ်မှတဆင့် မကျင်ဟုန်၏တကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သည်။ ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထသည်။ အဖုတ်ထဲကလည်း ယားလာသည်။ လီးကို ပို၍ ဝင်လာစေချင်သည်။

“ ကိုကိုရယ် ”

ကောင်မလေးက မိန်းမူးမူးပြောကာ ရန်ပိုင်စိုး၏ညာဘက်လက်မောင်းကို သူမ၏ဘယ်လက်ချောင်းလေးများဖြင့် ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်သည်။ အောက်မှနေ၍ တင်ပါးကြီးကိုလည်း အသာပင့်ပေးသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အပေါ်မှခါးကော့ကာ ဆတ်ကနဲဖိထိုးချသည်။

အောက်မှအကော့နှင့် အပေါ်မှဖိအထိုး အံ့ကိုက်။ ထိုအခါ ပါကင် ပွင့်၍ လီးဝင်လမ်းကြောင်းရှင်းနေပြီဖြစ်သော စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးတန်ကြီး တချောင်းလုံး အဆုံးမြုပ်ဝင်သွားသည်။

“ ဘွပ်ဗျစ်ဗျစ်- -အား- -အား အား ဟင် ”

တရုတ်ကပြားမလေးတကိုယ်လုံး တုန်သည်။ နာကြင်မှုနှင့် အရသာ ကောင်းမှု နှစ်မျိုးစလုံးကို တပြိုင်တည်းရရှိခံစားရသည်။ နာတာထက် အရသာက ပို၍ကောင်းသည်။ ဒါကြောင့်မကျင်ဟုန်သည် ရန်ပိုင်စိုး၏ခါးကို ကမန်းကတန်းလှမ်းကိုင်ဖက်လိုက်မိရှာသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် နုနုထွတ်ထွတ် တရုတ်ကပြားမလေး၏ ကျစ်လစ်တောင့်တင်းသောတကိုယ်လုံးကို အားရပါးရ အသုံးချကာ တအားဆော်တီးပစ်လိုက်ချင်သည်။ ဒါပေမယ့် ယခုမှစတင် အလိုးခံဖူးသော ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ချာတိတ်မလေး လန့်သွားမည် စိုးသောကြောင့် စိတ်ထင်တိုင်းမကျသေးပဲ အသာထိန်းကာ ခပ်သာသာ လိုးပေးသည်။ မကျင်ဟုန်ကလည်း တက်ညီလက်ညီ လိုသလောက်အောက်မှ နေ၍ ကော့ပင်လှုပ်ရှားပေးသည်။ မိမိရည်းစားနှင့် နှစ်ဦးသဘောတူလိုးနေ ရမှုကြောင့် မကျင်ဟုန်မှာ စိတ်ကြည်နူးနှစ်သိမ့်ကာ ယခုလိုစိတ်ပါလက်ပါ လုပ်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အောက်ပင်ဆောင်နည်းကို အများဆုံးသုံးကာ ခပ်သွက်သွက်လိုးဆောင်ပေးလိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း ဖီလင်တွေ တက်လာပြီမို့ ရန်ပိုင်စိုး၏ခပ်သွက်သွက်ဆောင်ချက်များကို အားရပါးရပင် ခံနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏ခါးကိုတော့ မလွတ်တမ်းသိုင်းဖက်ထားသည်။ သူမ၏ တင်ပါးဆုံကြီးအပင်အယမ်းကလည်း ပိုမြန်ပီသွက်လာသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ဘရာစီယာရင်ဆုံနှစ်ခုကို လှန်တင်သည်။ အိကနဲတင်းကနဲပေါ်လာသော ရင်သားဆိုင်နှစ်လုံးကို ဘယ်ညာလက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်းခွဲကာ ပို၍အားပြင်းပြင်းနှင်ဆောင်သည်။

“ သွပ်ဖုတ်- -သွပ်ဖုတ်- - ”

“ အားလားလား- -ဟင်္ဂ ”

“ သွပ်သွပ်- -ကောင်းလိုက်တာကိုကိုရာ သွပ် ”

ရန်ပိုင်စိုးသည် ခပ်သွက်သွက်ဆောင့်နေရာမှ လီးကိုအဖုတ်မှထွက်သွား
အောင် ဆတ်ကနဲဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ ဖြုတ်- -ပလပ် ”

စောက်ခေါင်းက ကျဉ်းကြပ်နေသေးရာ ဆွဲအထုတ် စောက်ပတ်အတွင်း
သားများနှင့် စောက်အုံကြီးက လီးတန်လုံးပတ်တွင်ကပ်ကာ ပြဲအာလန်
ပါလာသည်။ လီးကျွတ်ထွက်ချိန်တွင် လန်ပြဲနေသောစောက်ပတ်သားများ
အောက်ပြန်စုကျရာ စောက်ရည်ကြည်များကလည်း စိုရွဲကာနေသောကြောင့်
အသံလေးများမြည်သည်။

‘အား- -ကျွတ်ကျွတ်- -’ ဟု နာနာကြင်ကြင်ဖြစ်သောကြောင့်
မကျင်ဟုန်က စုတ်သပ်မိသည်။

“ သွပ်ဘုဗျစ် ”

ရန်ပိုင်စိုးက အမြောက်ကြီးပစ်ဆောင်နည်းကိုသုံးကာ ဆွဲထုတ်ထားသောလီးချောင်းကြီးကို စောက်ပတ်ထဲအားပြင်းပြင်း ပြန်ဆောင်ဖိသပ်သွင်းလိုက်သည်။ အနေအထားမှန်သောကြောင့် လီးက ထိမိနက်ရှိင်းစွာတိုးဝင်သည်။

“ အင့်- -အိ- - ”

မကျင်ဟုန် အသက်ရှူမှားသွားရသည်။ အမြောက်ကြီးပစ်ဆောင်ချက် ကလည်း ထိမိလွန်းလှသည်။ အောင်သွားသော်လည်း အရသာက ကောင်းလှ သည်။ မကျင်ဟုန်ခမြာ အူတွေအသည်းတွေ ဆွဲနှုတ်ခံရလေသလားဟု ထင်မှတ်မှားလောက်အောင် ကာမဆိပ်တက်သွားရသည်။ တကိုယ်လုံးလည်း ကော့ယုံတက်လာသည်။

ကောင်မလေးခံနိုင်မှန်းသိသောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အမြောက်ကြီး ပစ်ဆောင်နည်းကိုသုံးကာ ရက်ရက်ရောရောပင် ဆောင်လိုးပစ်လိုက်လေသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ အင်္ဂုဏ်ကနဲဟင်္ဂုဏ်ကနဲဖြစ်၍နေသည်။ ဆောင်ချက်အားပြင်းမှကြောင့် ဖင်ဆုံကြီးဖျာပေါ်မှ ကြွတက်သည်။ ခါးလည်းနွဲ့၍ယိမ်းလှုပ်နေရာ ဖင်ကြီးကို စကော့ဝိုင်းပေးသလိုမျိုးဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးရော မကျင်ဟုန်ပါ အရသာပို၍ တွေ့ကာ ထိုးထိုးထွန်ထွန်ဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ကို အမြောက်ကြီးပစ်ဆောင်နည်းကိုသုံးကာ

တရကြမ်းလိုးနေသည့်အချိန်မှာပင် သိန်းအောင်ကျော်သည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း ကိုယ်ပေါ်မှချွတ်ယူလာသည့် ဘရိုကိတ်ကျောင်းစိမ်းထမီနှင့် အပေါ်အင်္ကျီတို့ကို လက်တွင်ကိုင်ရင်း ပထမတန်း(က) စာသင်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့် ကြိုတင်အချိန်းအချက်လုပ်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း မကျင်ဟုန်ကို ရှယ်ယာခွဲရန် ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးအတွက် ရှယ်ယာမျှပေးစရာလည်း သိန်းအောင်ကျော်ထံတွင် ရှိနေသည်လေ။ အခြေအနေ ကောင်းဖန်တီး၍ သူ့အပိုင်လိုးနိုင်ခဲ့သော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ရန်ပိုင်စိုးလည်း ဝင်ဖိုက်နိုင်ဖို့ သိန်းအောင်ကျော်က အကွက်ကျကျစီစဉ်ထားပြီးပါပြီ။ ရန်ပိုင်စိုး နှင့် မကျင်ဟုန်တို့ တရကြမ်းလိုးနေကြသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ 'အရေးကောင်းတုန်း ဒိန်းဒေါင်းဝင်ဖျက်' ဆိုသလိုဖြစ်မှာစိုးသောကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်က ဘာမျှဝင်မစွက်သေးပဲ အသာဘေးမှရပ်ကြည့်နေသည်။

ကိုယ်အရှိန်နှင့်ကိုယ် အရမ်း 'ဟော့' နေကြသော မကျင်ဟုန်နှင့် ရန်ပိုင်စိုးတို့နှစ်ယောက်ကတော့ သူတို့အနားသို့ သိန်းအောင်ကျော်ရောက်နေ သည်ကို မသိကြ။ ကိုယ်အလုပ်နှင့်ကိုယ်ရှုပ်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့သလိုဖြစ်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ထွက်သွားသောအခါ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စိတ်လှုပ်ရှားရင်တုန်စွာပင် စာကြည့်တိုက်အခန်းထဲတွင် ကျန်နေခဲ့သည်။ သူမကိုယ်ပေါ်တွင် အတွင်းခံစကပ်၊ ရှင်မီအင်္ကျီနှင့် ဘရာစီယာတို့သာ ရှိနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ဘာကြောင့် မိမိ၏ထမီနှင့်အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီ တို့ကို ချွတ်ယူသွားရသလဲဆိုတာကို ဒေါ်တင်မာဝင်း မစဉ်းစားတတ်ပါ။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် သည်နေရာမှအမြန်ထွက်ကာ ကျောင်းအားကစားပွဲ လုပ်သည့်နေရာသို့ ဟန်မပျက်ပြန်သွားကာ လူများတွေနှင့်ရောနှောနေလိုက် ချင်သည်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုအတွင်းခံအဝတ်အစားတွေနှင့် လူတောထဲဘယ်လိုလုပ် သွားနိုင်မည်နည်း။ ရှင်မီးက သိပ်မပါးသော်လည်း အတော်ကိုကြပ်သည်။ ပခုန်းများနှင့်ဖိုက်သားများပင် အနည်းငယ်ပင် ပေါ်နေသည်။ အောက်ခံစကပ် ကတော့ ပါးပါးတိုတိုလေး။ အရှည်က ဒူးဆစ်သာသာလောက်သာရှိသည်။ ပေါင်လုံးများ၊ တင်ပါးနှင့် စောက်ပတ်တို့ကို ထွင်းဖောက်မြင်သာနိုင်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် သတိရ၍ ချွတ်လွှားထားသော အတွင်းခံဘောင်းဘီ ကို အမြန်ဆွဲယူဝတ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်လိုးသွား၍ စောက်ပတ်ရော ဖင်ပေါက်ပါ အရည်တွေစိုနေရာ အတွင်းခံဘောင်းဘီမှာ ထိုအရည်တွေ ပေကျံကာ စေးကပ်ကပ်စိုစိုဖြစ်သွားသည်။

ဟော- -။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏နားထဲတွင် တဘက်အခန်းထဲမှ အသံ

ဗလံတွေကြားရပြန်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ လိုးနေကြတုန်းပါပဲလား။ တော်တော်ဖိုက်နိုင်တဲ့ ချာတိတ်တွေဟု တွေးသည်။ ပြီးတော့ ချောင်းကြည့် ချင်သည့်စိတ်တွေလည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သည်အခန်းထဲမှ လောလောဆယ် ထွက်မရနိုင်တဲ့အတူတူ တဘက်ခန်းကလိုးပွဲကိုကြည့်လိုက်မည်ဟု စိတ်ကူး ပေါက်ကာ စောစောကချောင်းကြည့်ခဲ့သည့်နေရာသို့ ပြန်သွားကာ ချောင်းကြည့် သည်။

မြင်ရပါသည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ အပီလိုးနေကြတာကို ဒေါ်တင်မာဝင်း ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး မြင်ရပါသည်။ ထို့ပြင် လိုးနေသည့်စုံတွဲဘေးနားတွင် မတ်တပ်ရပ်နေသောသိန်းအောင်ကျော် ကိုပါ တွေ့ရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း အတွေးရခက်သွားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ထိုအခန်းထဲ ဘာသွားလုပ်တာလဲ။ တခုခုတော့ တခုခုပဲ။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ အတွေးပေါင်းစုံ ခေါင်းထဲတွင်ရှုပ်ထွေး၍လာလေ သည်။ သူမ၏မျက်စိကတော့ အပေါက်မှမခွာနိုင်။ တဘက်ခန်းကို ဆက်၍ ချောင်းကြည့်နေမိသည်။

ပက်လက်လှန်ကာ ဒူးထောင်ပေါင်ကားဖြစ်နေလေသော မကျင်ဟုန်၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရန်ပိုင်စိုးက အကျအနုတက်ခွကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးနေသော ထိုမြင်ကွင်းသည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ကောင်းကောင်းကြီးဆွဲဆောင်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားလာရလေအောင် ဖန်တီးနေလေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် ဆောင်

လိုးရင်းက မကျင်ဟုန်၏နို့သီးခေါင်းကို ပါးစပ်ဖြင့်ကုန်း၍စို့ပေးသည်ကို ဒေါ်တင်မာဝင်း ရင်ဖိုစွာတွေ့မြင်နေရသည်။ အလိုးခံနေသောတရုတ်ကပြား မလေးမှာ ရန်ပိုင်စိုး၏ရင်ခွင်အောက်တွင် တလူးလူးတလွန်လွန် ဖြစ်နေသည်။

“ အိုး- -မားမား။ အား- -ဟင့် ကိုကိုဂျာ- -အို အို ”

ကောင်မလေး၏ပါးစပ်မှ ပေါ်ထွက်လာနေလေသောရေရွတ်ညည်းတွား သံကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း အတိုင်းသားကြီးကြားနေရသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ဖီလင်တွေအရမ်းကိုတက်၍ အရသာအပြတ်တွေနေသည်က သေချာသည်။ ကြည့်လေ။ ဖင်ဆုံကြီးက တယမ်းယမ်းနှင့်။ အလိုးခံနေရင်းက နို့စို့ပေးနေသော ရန်ပိုင်စိုး၏ခေါင်းကို ဆွဲမကာ နှုတ်ခမ်းချင်းတွေကပ်၍ အငမ်းမရပင်စုပ်နမ်း လိုက်လေသေးသည်။ စုပ်နမ်းပုံက သိပ်တော့ စနစ်မကျ။ ဒါပေမယ့် ရမက်ဇောကတော့ အပြည့်ပါသည်။ ရမက်ပြင်းသောထိုစုပ်နမ်းမှသည် ရန်ပိုင်စိုးကိုလည်း ပို၍စိတ်ထလာအောင် ဖန်တီးပေးလိုက်ဟန်တူသည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏ဆောင်လိုးချက်တွေက ရှေးကထက်ပိုမြန်လာသည်။ ချောင်းကြည့် နေသူဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း ပိုစိတ်လှုပ်ရှားရင်ခုန်လာရသည်ပေါ့။

ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ကို တအားကျုံးလိုးနေသည်။ အမြောက်ကြီးပစ်၊ အောက်ပင့်၊ ငါးမွှေးထိုး၊ ကြမ်းပြင်ဦးထောင် စသည်ဖြင့် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကို လိုးသွင်းနေသည်။ မကျင်ဟုန်ခမြာမှာ ရန်ပိုင်စိုး၏ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော ကာမစပ်ယှက်မှုအောက်တွင် လူးလူးလွန့်လွန့်နှင့် အရမ်းကိုဖြစ်၍နေလေသည်။ ဆောင်ချက်တွေက ပိုပြင်းလာသလို သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲ တိုးဝင်ပြန်ထွက်ဖြစ်နေသောလီးကြီးသည် ပိုမာကြောကာ ပို၍ကြီးထွားလာသည်ဟု ကောင်မလေးထင်မိသည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်- -ပလွပ်ဘွပ် ဘွပ်- - ”

“ အင့်ဟင့်- -ကိုကိုဟာကြီး အရမ်းတုတ်လာတယ်ကွာ။ ကျွန်မ ကြောက်တောင်လာပြီ။ သိလား ”

မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ ထုတ်ဖော်ပြောလာရသည်။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်ပါသည်။ တရကြမ်းလိုးဆော်နေရင်းက လီးကြီးက ပို၍ပို၍တုတ်လာသည်။ ရန်ပိုင်စိုးမှာ ဖွံ့ဖြိုးထွားကြိုင်းစအရွယ်ဖြစ်ကာ သူ့လီးကလည်း မိန်းမစောက်ပတ်တို့၏ အဆီအသွေးများကိုစားသုံးနေရပေရာ ပို၍ပို၍ ကြီးလာတုတ်လာနေသည်။ ယခု အပျိုစစ်စစ်လေးကို ပါကင်ဖွင့်

လိုးနေရပေရာ အပျိုသွေးတို့၏အာနိသင်ဖြင့် သိသိသာသာကို ပို၍ကြီး ပို၍တုတ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကာမဆိပ်တက်ကာ လီးအရသာကို မေ့မေ့မှူးမှူး ခံစားခဲ့ရသောမကျင်ဟုန်မှာလည်း နှစ်ချီဆက်တိုက် 'ပြီး' သွားလျက် ကာမဒီရေအနည်းငယ်ပြန်အကျတွင် စလိုးကာစနှင့်မတူတော့အောင် တုတ်ခိုင်ကြီးထွားလှလေသောလီးကြီးကို သတိပြုမိပြီး မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စောစောပိုင်းကဆိုလျှင် စကားပြောရန်ဝေးစွာ။ မျက်လုံးပင်ကျယ်ကျယ် မဖွင့်နိုင်ပဲ ရန်ပိုင်စိုးလိုးဆောင်သမျှကို တအင့်အင့်တဟင့်ဟင့်ဖြင့် အပြတ် ခံနေခဲ့လေသည်။ ကြိုတင်အချိန်းအချက်လုပ်ထားသည့်အတိုင်း သိန်းအောင်ကျော် အခန်းထဲသို့ဝင်လာပြီကို ရန်ပိုင်စိုးသိသည်။ မိမိတို့လိုးနေသည့်အရှိန် တက်နေသောကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်သည် အသာပင်ရပ်ကာစောင့်နေကြောင်း ကိုလည်း အထာပေါက်သည်။ ယခုအခါ မကျင်ဟုန်လည်း အပြတ် 'ပြီး' သွားခဲ့သည်မို့ သိန်းအောင်ကျော်ဝင်လာနိုင်အောင် အကွက်ဖန်တီးပေးသည့် အနေဖြင့် ဆက်မလိုးတော့ပဲ မကျင်ဟုန်စောက်ပတ်ထဲမှာ ငပဲချောင်းကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ စောက်ရည်ကြည်တွေစိုရွှဲနေသော လီးချောင်းကြီးသည် 'ဖြုတ်ဘု' ဟူသောမတိုးမကျယ်အသံနှင့်အတူ မို့မို့ကြီးဖောင်းနေသည့် စောက်ပတ်ထဲမှ ပြုတ်ထွက်သည်။

“ ရော့- ဒို့လီးကို စမ်းကြည့်ပါလား ”

လီးကိုဆွဲဖြုတ်ပြီးနောက် ပါးစပ်ကလည်း ပြောလိုက်သေးသည်။

“ အို- -စမ်းကြည့်ချင်ပါဘူး- - ”

မကျင်ဟုန်မှာ နှုတ်ကသာငြင်းဆန်စကားဆိုနေသည်။ သူမ၏ညာဘက် လက်ကတော့ အလိုလိုဆန့်ထွက်ကာ လတ်တလောလိုးပြီးကာစ မတ်တောင် နေသည့်လီးချောင်းကြီးကို လှမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း ပါဝင်လာလေတော့သည်။

“ တယ်ပိုင်ပါလားကွ။ ကောင်မလေးဆိုတာ လီးကိုတောင် ကိုင်နေရပြီ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က လေသံအေးအေးဖြင့်ပြောလိုက်ရာ ဖီလင်တက်၍ အနီးဝန်းကျင်ကိုပင် သတိမမူမိအောင်ဖြစ်နေသောမကျင်ဟုန်မှာ အကြီးအကျယ် လန့်ဖျန်သွားသည်။

“ အို- -အမလေး- -ဒုက္ခပါပဲ ”

မကျင်ဟုန်သည် အလန့်တကြားအော်လျှက် လီးကိုကိုင်ထားသော လက်ကို ချက်ချင်းပြန်ရုတ်သည်။ ပက်လက်လှန်လျှက်ရှိနေရာမှလည်း

ငေါက်ကနဲထသည်။ လန်တက်နေသောစကပ်ရှည်ကို ဆွဲချသည်။ ဟိုဟာပေါ်
သည်ဟာပေါ်ဖြစ်နေသောအဝတ်အစားများကိုလည်း ကမန်းကတန်းဆွဲချကာ
ဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်သည်။

“ အခုမှ ဒီအထာတွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ နင်တို့ဘယ်လိုဖြစ်နေကြ
တယ်ဆိုတာ ငါအကုန်မြင်ပြီးသားပါဟ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပိုင်ပိုင်နှိုင်နှိုင်ပြောလိုက်သည်။

ပယ်ပယ်နယ်နယ်အလိုးခံနေတုန်း လူမိခံလိုက်ရသည့်အတွက်
ကောင်မလေး အရမ်းကိုရှက်သွားသည်။ မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ
ရှက်ရွံ့စွာထိုင်နေသည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။

သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးကိုအသာမျက်စေ့မှိတ်ပြကာ အခန်း
ထောင်နားဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။

“ အပိုင်ပဲကွ။ မင်းတို့ဖိုက်နေကြတာကို ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းက
ချောင်းကြည့်ပြီး ဖီလင်တက်နေတယ်လေ။ အဲဒါ ငါအမိဖမ်းပြီး အပြတ်
ဖိုက်ပစ်ပြီးပြီ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

ရန်ပိုင်စိုးမျက်နှာဝင်းထိန်သွားကာ- -

“ ဟေ- -ဟုတ်လား ”

“ အဲဒါ ဟိုဘက်ခန်းမှာ သူ့ကိုထားခဲ့တယ်။ ထမိနဲ့အင်္ကျီချွတ်ယူလာ
ခဲ့တာဆိုတော့ သူ့ဘယ်ကိုမှ ထွက်မသွားနိုင်ပါဘူး။ မင်းသွားပြီး စိတ်ကြိုက်
တွယ်ပေတော့- - ”

“ အိုကေ- -အိုကေ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးသည် ချွတ်ထားသောပုဆိုးကို အမြန်ကောက်ဝတ်ကာ
ချက်ချင်းပင် အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။ သူလည်း လုံးကြီးပေါက်လှ၊
ဟဲဗီးဆိုက်ကြီး ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ကြိုတင်၍သွားရေကျနေသူဖြစ်ရာ
အပိုင်လိုးရခွင့်ကြုံပြီဆိုတော့ လုံးဝတုံ့နှေးမနေတော့ပါ။

မကျင်ဟုန်ခမြာမှာသာ မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ ရှက်ရွံ့ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်စွာ ခေါင်းလေးအောက်ချကာထိုင်လျက်သား သနားစဖွယ်ကျန်နေခဲ့
သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် သူ့လက်ထဲရှိ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏အင်္ကျီ

နှင့်ထမီတို့ကို အနီးရှိစာသင်ခန်းတခုပေါ်အသာတင်ပြီးနောက် တရုတ်ကပြား
မလေးမကျင်ဟုန်ရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျကြီးများနှင့် လျှောက်လှမ်းသွားလေ
တော့သည်။

တဘက်ခန်းသို့ချောင်းကြည့်ရင်း ဖီလင်တွေပြန်တက်လာသော ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မိမိ၏ပေါင်ကြားမှအဖုတ်ကို လက်ဖြင့်အသာအုပ်စမ်းကာ ပွတ်နေမိသည်။ လက်နှင့်ပွတ်ရသည်ကို အားမရသောကြောင့် သူမ၏ ကာမအရသာခံစားစိတ်ဖြေဖျောက်ရာတွင် လက်စွဲဖြစ်သော ဘိုင်ဘရေတာကို အသုံးပြုဖို့ စိတ်ကူးပေါ်လာချိန်မှာပင် တဘက်ခန်းမှ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန် တို့၏ ကာမစပ်ယှက်မှု တစ်ခုခုလည်းပေါ်လာသည်။

မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ထဲမှ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကြီး ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပုံ မြင်ကွင်းကိုတော့ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း အပီအပြင်ကိုမြင်ရသည်။ မကျင်ဟုန် 'ပြီး' သွားခဲ့သော်လည်း ရန်ပိုင်စိုးမှာ သုတ်ရည်မထွက်သေးသည့်အတွက် လီးမာတောင်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အပီအပြင်လိုးဆော်နေတုန်း ဆွဲဖြုတ် လိုက်မှုကြောင့် ငပဲမှာ စောက်ရည်ကြည်တွေစိစွဲနေပြန်ကာ ကာယဗလမောင် တွေ ဆီသုတ်၍ကိုယ်ဟန်ပြသလို လီးကလည်း အပြတ်ဟန်ရွေးကြွယ်နေသည်။

သည်ကြားထဲ လိုးခဲ့သည့်အရှိန်ကြောင့်ထင်သည်။ လီးက ငေါ့ကနဲ ငေါ့ကနဲ လှုပ်နေပြန်သေးရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးမှာ မျက်လုံး မခွာနိုင်တော့လောက်အောင် ဖြစ်နေသည်။ သူမသည် ချောင်းကြည့်ရင်း ရုမက်ပြင်းထန် ဖီလင်တွေပြန်တက်နေမှုကြားလည်း ရှိနေပြန်ရာ ရန်ပိုင်စိုး၏ ထိုလီးချောင်းကြီးနှင့်အလိုးခံရလျှင် အလွန်ကိုခံကောင်းမည်ဟူသောအတွေးများ ပင်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ထိုအတွေးမျိုးမတွေးသင့်ဟု မိမိကိုယ်မိမိ

အချိန်မီထိန်းသိမ်းလိုက်ရလေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်နှင့် ရန်ပိုင်စိုးတို့နှစ်ယောက် အခန်းထောင့်နားသို့ သွားကာ တီးတိုပြောဆိုနေကြတာတွေကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းမြင်သည်။ ဘာတွေပြောကြမုန်းမသိ။ သို့သော် မိမိနှင့်ပတ်သက်သည်စကားများဖြစ်ဖို့ များကြောင်းကိုတော့ တွေးမိသည်။ ထိုနောက် ရန်ပိုင်စိုး ပုဆိုးကမန်းကတန်း ပြန်ဝတ်ကာ အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်ကို မြင်ရသည်။

ထိုအခါ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ချောင်းကြည့်နေသောအပေါက်မှ မျက်စေ့ကိုခွာသည်။ သူမလက်ထဲတွင်တော့ ဘိုင်ဘရေတာကြီးကိုရက်သား။ စိတ်တွေကလည်း ပုံမှန်မဟုတ်သေး။ မငြိမ်သေး။ လှုပ်ရှားနေဆဲ။ ရမက်ဇော များလည်း ထကြွနေဆဲ။ လက်ထဲတွင်ကိုင်ထားသော ဘိုင်ဘရေတာနှင့် အဖုတ်ကို ထိုးကလိပစ်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ရန်ပိုင်စိုး မိမိရှိရာသို့ ရောက်အောင်လာနိုင်ကြောင်း ကြိုတင်စဉ်းစားသိရှိနေသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စိတ်ရှိတိုင်းမလုပ်နိုင်။ စိတ်လှုပ်ရှားရင်ဖိုစွာပင် သည်အတိုင်းရပ်၍နေမိသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ထင်ကြေး မှန်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် စေ့ရုံသာစေ့ထားသောအခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ဝင်လာသည်။ ပြီးတော့ တံခါးကို ကျကျနနပြန်ပိတ်သည်။

ခေတ်ပညာတတ်ကျောင်းဆရာမတယောက်မို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ အခြေအနေကိုသုံးသပ်တတ်သည်။ မိမိကိုအချောင်ဝင်တွယ်ကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဖင်လိုးသွားခဲ့သူ သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးအား အသိပေးလက်ထောက်ချ လိုက်ကြောင်း နားလည်သည်။ ရန်ပိုင်စိုး ဘာအတွက်ရောက်လာသည်ကိုလည်း သိသည်။ မိမိအနေဖြင့် သည်ကျောင်းသားနှစ်ယောက်၏ လက်အတွင်းမှ ရုန်းထွက်နိုင်သည်အခြေအနေမရှိတော့သည်ကိုလည်း သဘောပေါက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အခန်းတံခါးကိုပြန်ပိတ်ပြီး သူမထံသို့လျှောက်လှမ်း ချဉ်းကပ်လာသောရန်ပိုင်စိုးကို မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့်ကြည့်နေမိသည်။ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သော သူမ၏မျက်လုံးများသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှု သဘောကိုဆောင်နေသော်လည်း နိုးကြွဆဲဖြစ်သည်။ ရမက်ဇောဆန္ဒ ကာမဆိပ်တို့၏ အငွေအသက်တွေကလည်း လွှမ်းနေပါသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အပိုတွေပြောမနေတော့။ နိဒါန်းတွေပဏာမတွေ လုပ်မနေတော့။

လုံးကြီးပေါက်လှ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းအနားရောက်သည်နှင့် လိုရင်းကို ချက်ချင်းပင်လုပ်လေတော့သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဝတ်ထားသောပုဆိုးကို ကွင်းလုံးပုံပင်ချွတ်ချပစ်လိုက်သည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီမပါသောကြောင့် ပုဆိုးကျွတ်သွားသည်နှင့် မတ်တောင်နေလေသောလီးချောင်းကြီးသည် မာန်ဟုန်အပြည့်ဖြင့် တန်းကနဲ ပေါ်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မျက်လုံးအစုံသည် အလိုလိုပင် လီးချောင်းကြီးပေါ်သို့ စူးစိုက်ကျရောက်သွားသည်။

လင်တော်မောင်သင်္ဘောသားနှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာခွဲခွာနေရမှုကြောင့် ကာမဆိပ်တွေနိုးကြွနေသည့်အခံကလည်း ရှိနေသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းအတွက် နုပျိုသောယောက်ျားပျို၏ မတ်တောင်နေလေသောလီးချောင်းကြီး မြင်ကွင်းသည် တကယ်ကိုစိတ်လှုပ်ရှားစရာပါ။ ဒေါ်တင်မာဝင်းစိတ်ထင်ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကြီးသည် ဆယ်လက်မနီးပါးရှည်လျှက် ကျပ်လုံးသာသာလောက် အလုံးတုတ်သည်ဟု ထင်မိသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ မိန်းမစောက်ပတ်တွေ လိုးနေရမှုအတွေ့အကြုံတို့က ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကို ပိုကြီးပိုထွားလာစေသည်။ လတ်တလောလိုးခဲ့ရသော အပျိုစစ်စစ်ပါကင်ပိတ်စောက်ပတ်လေး၏ အားသစ်လောင်းမှုကြားလည်း ရှိနေပေရာ လီးသည် သံချောင်းတမျှမာတောင်ကာ မြင်ရသူမိန်းမအဖို့ အလိုးမခံပဲမနေနိုင်လောက်အောင်ကို ဆွဲဆောင်မှုပြည့်ဝနေသည်။ ဆရာမ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ မျက်လုံးအကြည့်များသည် ထိုလီးကြီးပေါ်မှ မခွာနိုင်တော့။

“ လာ- -ဒူးထောက်ချပြီး ကျွန်တော့်လီးကို စုပ်ပေးပါဆရာမ ”
ရန်ပိုင်စိုးက အပိုင်ပင် ပြောဆိုစေခိုင်းသည်။

ကာမဆိပ်တွေတက်နေသည့်ကြားကပင် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ တုန်လှုပ်
ခြောက်ချားသွားသည်။ မိမိကျရောက်နေရသည့်အခြေအနေကိုလည်း ဒေါ်တင်
မာဝင်း ကောင်းကောင်းနားလည်သည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏ဆန္ဒကို ငြင်းဆန်နိုင်သည့်
အခွင့်အလမ်းမရှိပါ။

ဒေါ်တင်မာဝင်း လီးမစုပ်ချင်ပါ။ မငြင်းနိုင်မှန်းသိသော်လည်း
တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။

“ လုပ်စမ်းပါ ဆရာမရာ။ ဆရာမနဲ့သိန်းအောင်ကျော် ဘယ်လိုတွေ
ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပြီးသားပါ။ ကျွန်တော်လုပ်ခိုင်းသာကိုသာ
လုပ်။ ဒါဆို အားလုံးအေးအေးဆေးဆေးပဲ- - ”

ပါးစပ်ကပြောရင်း ရန်ပိုင်စိုးသည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပုခန်းများကို
လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ကာ ပိုင်နိုင်စွာဖိနှိပ်တွန်းချရာ
ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာ သူမစာသင်ပေးနေရသောအတန်းမှ ကျောင်းသား
ရန်ပိုင်စိုး၏ခြေရင်းတွင် ဒူးထောက်ရက်သားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

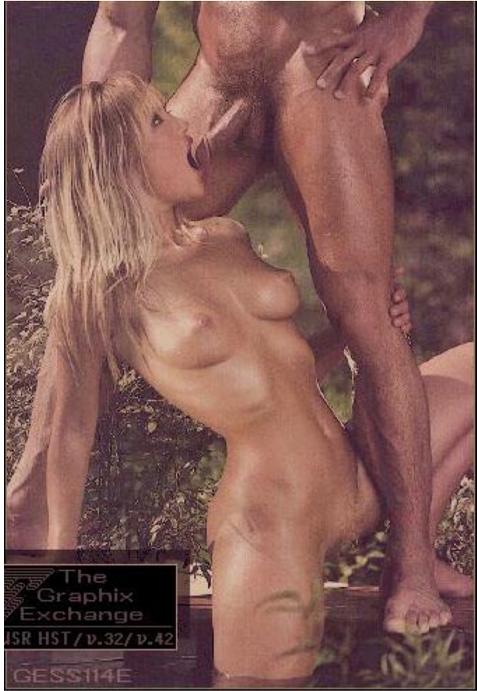
“ လီးကို ပါးစပ်နဲ့ငုံပြီး ကောင်းကောင်းစုပ်ပေးပေတော့ ”

ယောက်ျားလိင်တန်ကို မိမိပါးစပ်ဖြင့်ငုံကာ စုပ်ပေးရမည်အဖြစ်သည် ရွံရှာစရာကောင်းလှကြောင်း ဒေါ်တင်မာဝင်း တွေးမိသည်။ မလုပ်ချင်။ မစုပ်ချင်။ သို့သော် ရန်ပိုင်စိုးပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ပေးရမည်ကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း သိနေပြန်သည်။ မိမိသည် ရန်ပိုင်စိုး၏ လက်ခုပ်ထဲကရေဘဝသို့ ရောက်နေသည့်အဖြစ်ကို ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဝမ်းနည်းလို့မဆုံးဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ယခုအခြေအနေတွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းအနေဖြင့် ဘာများတတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ သူမသည် ကျောင်းဆရာမ တယောက်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ့်တပည့်ကျောင်းသားရန်ပိုင်စိုးကို ကလန်ကဆန် မလုပ်နိုင်။ ရန်ပိုင်စိုးက သူမကို အပိုင်ကိုင်ထားနိုင်လေပြီ။

ရန်ပိုင်စိုးသည် သူ့လီးတန်ထိပ်ဖူးကို ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏နှုတ်ခမ်း သားပေါ်တွင် ကပ်ပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း မျက်နှာမဲ့ကနဲဖြစ်ကာ လူလည်း ဆတ်ကနဲ တွန့်သည်။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရရှာသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ထိုသွင်ပြင်ဟန်ပန်သည် ရန်ပိုင်စိုးကို အထူးကျေနပ် အားရသွားစေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ခေါင်းကိုတိမ်းကာ ရှောင်တိမ်းရှာသေးသည်။ သို့သော် ရန်ပိုင်စိုးက ညှာလက်ဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဆံပင်များကိုဆွဲကာ ထိန်းထားရာ ဒေါ်တင်မာဝင်း ခေါင်းမငဲ့သာတော့။ သူမ၏နှုတ်ခမ်းနီဆိုးထားသော နှုတ်ခမ်းအိအိဖေါင်းဖါင်းများသည် လီးထိပ်ဖူးပိုင်းနှင့် ကျကျနန

ထိနေသည်။ မကျင်ဟုန်ကိုလိုးထားရာမှ လတ်တလောခွဲထုတ်ထားသည့်
လီးကြီးဖြစ်သောကြောင့် လီးတန်တွင် မကျင်ဟုန်၏စောက်ရည်ကြည်များ
ပေကျံနေသည်။ လီး၏အနံ့ကိုရော ထိုစောက်ရည်ကြည်များ၏အနံ့ကိုပါ
ဒေါ်တင်မာဝင်း ရှူမိသည်။ ထိုအနံ့တို့ကြောင့် အော့န့လုံးနာရသော်လည်း
ရမက်စိတ်ကတော့ ထူးခြားစွာတိုးလို့ ထန်ပြင်းလာသည်။ လီးနံ့၊ စောက်ရည်
ကြည်နံ့ဆိုတာတွေက ရမက်ဇောကိုနိုးကြွစေနိုင်သည် အစွမ်းသတ္တိရှိကြသည်
မဟုတ်ပါလား။

နှုတ်ခမ်းသားအိအိထွေးထွေးများနှင့် လီးထိပ်ဖျားပိုင်းထိမိနေသော်လည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းက ပါးစပ်ကိုတော့ တင်းတင်းစေ့ထားခဲ့ဖြစ်သည်။ ငြင်းဆန် အာခံရန် ကြိုးစားခြင်းတော့မဟုတ်ပါ။ မငြင်းပယ်သာသည့်အနေအထားကို နားလည်ပါသည်။ လီးကိုစုပ်ရမှာ ရွံရှာလှသောကြောင့် ပါးစပ်အလိုလိုစေ့ပိတ် နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သည်အထာကို နားလည်သောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးက ဘယ်လက်ဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မေးစေ့ကို လှမ်းကိုင်သည်။

“ နည်းနည်းလောက်တော့ ကူပေးဖို့လိုမယ်ထင်တယ် ”

“ ပါးစပ်ဟလေ- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စေ့ထားသောပါးစပ်က ပါင့်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ကျေနပ်စွာတချက်ပြုံးပြီး ဟပွင့်သွားသောဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်ထဲသို့ သူ၏လီးချောင်းကြီးကို ထိုးသွင်းလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်ပိုင်စိုး၏ စိတ်ထဲတွင် လီးကိုစောက်ပတ်ထဲထိုးသွင်းလိုက်ရသလို ခံစားနေရသည်။ မိမိကြိတ်ပစ်မှားနေခဲ့ပြီး ဆရာမဟူသောအရှိန်ကြောင့် အဝေးမှသာ တိတ်တချိုးငမ်းခဲ့ရသောဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်ထဲ လီးချောင်းကြီးထိုးသွင်းနိုင် သည့်အတွက်လည်း အရမ်းကိုသဘောကျနေသည်။

“ ပါးစပ်ကိုဟမထားနဲ့တော့။ လီးတန်မှာ နှုတ်ခမ်းကိုဖိကပ်နေအောင်

ငုံလိုက်လေ- - ”

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်ထဲသို့ လီးထိုးသွင်းပြီးသောအခါ ရန်ပိုင်စိုးက ပြောသည်။ ဆယ်လက်မသာသာခန့် အရှည်ရှိနေပြီဖြစ်သော သူ၏လီးချောင်းကြီးမှာ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်ထဲသို့ အဆုံးထိတောမဝင်။ တဝက်ကျော်ကျော်လောက်သာ ဝင်အောင်သွင်းနိုင်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းအနေဖြင့် ရန်ပိုင်စိုးထံမှ လီးစုပ်နည်းကိုလက်တွေ့ သင်ကြားနေရသည်။ သဘောပင်ဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးပြောသည်အတိုင်း ဒေါ်တင်မာဝင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ရလေသည်။ ဟထားသောပါးစပ်ကို ပြန်စေ့ရာ လီးကြီးကိုငုံမိသည်။ အိထွေးသောနှုတ်ခမ်းသားများသည် ပူနွေးမာတောင်နေသည့်လီးတန်ကြီးပေါ် တင်းတင်းပင်ထိနေသည်။ ပါးစပ်ထဲတွင်တော့ လီးချောင်းကြီးက အာခေါင်ကိုထောက်လှလှရောက်နေ သည်။ ရှာသည် လီးတန်လုံးပတ်အောက်ခြေကို မထိသလိုထိသလိုဖြစ်နေ သည်။

” အသာစုပ်လိုက်လေ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ခေါင်းကိုလည်း လက်နှင့်ကိုင်ပွတ်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မရဲတရဲနှင့် လီးကိုစုပ်လိုက်သည်။ 'ပြီပြီ'ဟု မြည်သွားသံကို ကြားရသည်။ ထို့ပြင် တကိုယ်လုံးကြက်သီးတွေ ဖျန်းကနဲ ထသည်။ ရွံရှာနေသည့်စိတ်တွေလည်း ပပျောက်ကုန်သည်။ လီးစုပ်ပေးရတာ သဘောကျ အရသာတွေလာသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ မိမိကိုယ်မိမိ အလွန်ပင်အံ့ဩမိသည်။ ဘာကြောင့် သည်လိုမျိုးပြောင်းလဲသွားရသည်ကို ဘယ်လိုမှမတွေးတတ်။ သူမသည် ပါးစပ်ထဲရောက်နေသောလီးချောင်းကြီးကို ဆက်ကာစုပ်ပေးနေမိသည်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းစုပ်ရာမှ အရှိန်တက်လာသည်။ နောက်တော့ အားရပါးရကို စုပ်ပေးနေမိလေသည်။

အတင်းအကြပ်အပိုင်ကိုင်ကာ စုပ်ခိုင်းသောကြောင့် စိတ်မပါပဲနှင့် စုပ်နေရသည့်အခြေအနေမျိုးမဟုတ်တော့။ စိတ်ပါလက်ပါနှင့် လှီးလားတပ်မက်စွာ

လီးစုပ်သည်အဆင့်သို့ တမဟုတ်ချင်းရောက်သွားလေပြီ။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ အနေအထား ရုတ်ချည်းပြောင်းလဲသွားမှုကို ရန်ပိုင်စိုးပင် အံ့ဩရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို လီးစုပ်တတ်အောင်နှင့် လီးစုပ်ပေးမှုအရသာတွေ့ရအောင် အတော်ကို ကျုံးသွင်းဖန်တီးလုပ်ဆောင်ရမည်ဟု သူထင်ထားလေသည်။ သင်္ဘောသားမယားတွေ၏ လင်နှင့်ခွဲခွာနေရမှုကြောင့် မီးခဲပြာဖုံးရှိနေသော ရုမက်စိတ်၏ တောက်လောင်လာသည့်သဘာဝသာ ဖြစ်ပါသည်။

“ ဟုတ်ပြီ- -စုပ်- -စုပ်- -ကောင်းလိုက်တာ ဆရာမရယ်။ ဆရာမက အခုမှ လီးစုပ်ဖူးပေမယ့် တကယ်ပီတယ်ဗျာ- -ဟုတ်ပြီ- - ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီလိုမျိုးစုပ်- -စုပ်- -ကျွန်တော့်လီးကို စုပ်ပေးစမ်းပါ။ ၊ ရှာလည်း သုံးလေ။ လီးစုပ်ရင်း ရှာနဲ့လည်းရက်ပေး- -အားပါးပါး- - ကောင်းလိုက်တာ- -အီး အား- - ”

ရန်ပိုင်စိုးမှာတော့ အံ့ကြိတ်ရေရွတ်ရင်း ခေါင်းမော့လိုက်၊ ကိုယ် ဆတ်ကနဲတွန့်သွားလိုက် ဖြစ်နေသည်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း လီးစုပ်ပေးရမှု၏ ဖီလင်အရသာကို ခံစားကာ အရမ်းကိုငြိမ်နေသည်။ လီးစုပ်ရတာ ရှုံ့စရာဟုထင်နေမှုများလည်း ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်ကို ပျောက်သွားကြလေပြီ။ ဒါကြောင့်လီးကြီးကို ပါးစပ်ဖြင့် အားရပါးရကို စုပ်သည်။ ရှာနှင့်လည်း ရက်ပေးသည်။ ထိုအခါ ဖီလင်ပိုတက်လာသည်။

လီးတန်တွင် မကျင်ဟုန်၏စောက်ရည်ကြည်များပေကျံနေရာ
လီးကိုပါးစပ်နှင့်စုပ်၊ ရှာနှင့်ရက်လုပ်သောအခါ ထိုစောက်ရည်ကြည်များကိုလည်း
ရက်မိစုပ်မိသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက အငမ်းမရ အားရပါးရအပီစုပ်ပေးလိုက်ရာ
မကျင်ဟုန်နှင့်လိုးထားခဲ့သည့်အရှိန်ကလည်းရှိနေရာ ရန်ပိုင်စိုးမှာ ကြာကြာ
မထိန်းနိုင်တော့ပဲ သုတ်ရည်တွေပန်းထွက်ကုန်လေတော့သည်။

“ ထွက်ပြီ- -ထွက်ကုန်ပြီ။ လရည်တွေထွက်ကုန်ပြီ။ မြို့ချလိုက်။
ကျွန်တော့်လရည်တွေကို အကုန်မျိုချပစ်လိုက်- -အား အား အီး ”

သုတ်ရည်များပန်းထုတ်ရင်း ရန်ပိုင်စိုးက အလောတကြီးပြောသည်။
လီးကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်ထဲသို့ ဝင်နိုင်သမျှဝင်အောင် ထိုးသွင်း
သည်။ ပျစ်ကနဲပျစ်ကနဲပန်းထွက်လာသောသုတ်ရည်တို့သည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏
အာခေါင်ကိုထိသည်။ ပြီးတော့လည်း လည်ချောင်းအတိုင်းဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ဝင်ရောက်
သည်။ အထွေအထူး မြို့ချနေစရာပင်မလို။ သုတ်ရည်တို့၏ ညှိတီတီအရသာကို
ဒေါ်တင်မာဝင်းရသည်။ ငံ့ညှိညှိအရသာကိုလည်း ခံစားရသည်။ ရွံရှာမှုလည်း
မရှိ။ ထို့ပြင် ပါးစပ်ထဲသုတ်ရည်များပန်းထုတ်ကာ လည်ချောင်းတလျှောက်
စီးကျသွားမှုသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ကာမဆိပ်အရမ်းတက်ကာ ဖီလင်အပြည့်
ရရှိစေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် တချိပင် ‘ပြီး’ သွားရလေတော့သည်။

သုတ်ရည်များပန်းထုတ်ပေးပြီးနောက် ရန်ပိုင်စိုးက သူမ၏ပါးစပ်ထဲမှ

လီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်သောအခါ ဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း ရန်ပိုင်စိုး၏ခြေရင်းတွင် ခူးထောက်နေရာမှ ထရပ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မျက်နှာ နီမြန်းနေသည်။ နောက်သို့လည်း ခြေလှမ်းကာဆုတ်လိုက်သည်။

“ ကဲ- -ပြီးပြီမဟုတ်လား ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ရန်ပိုင်စိုးကိုမကြည့်ပဲမေးသည်။

“ ဟာ- -ဘယ်ပြီးအုန်းမှာလဲ။ ဒါက အစပဲရှိသေးတယ်။ အများကြီး ကျန်သေးတယ်- - ”

ရန်ပိုင်စိုး၏စကားကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း ရှက်ကြောက်ထိတ်လန့် သွားသည်။ မပြီးသေးဘူးဆိုပါလား။

တချို့ ‘ပြီး’ သွားပြီမို့ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ရမက်ဇောအဟုန်မှာလည်း အနည်းငယ်အရှိန်ကျလာသည်။ ထိုကြောင့် အသိစိတ်ကပြန်လည်ပေါ်လာရာ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကို အငမ်းမရစုပ်ပေးလျက် သုတ်ရည်များသောက်မျိုချခဲ့ရမှုကို ရှက်ကြောက်စိတ်များ ဖြစ်နေသည်။

“ ကိုယ်တုံးလုံး ချွတ်လိုက်- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက ခပ်အေးအေးပြောသည်။ ပြောရင်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏

အင်္ကျီကိုလည်း ဆွဲချွတ်သည်။

“ ဘာ- -ဘာလုပ်အုန်းမလို့လဲ ဟင် ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စွာမေးသည်။

“ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်မှာသာ ချွတ်စမ်းပါဆရာမရယ်။ ဆရာမကို နှစ်ကက်ကြည့်မယ်။ ပြီးမှ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက စကားကိုဆုံးအောင်မပြော။ တပိုင်းတစနှင့်ရုပ်ကာ မချိုမချင်ပြုံးသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာ အပြည့်အစုံမရှိလေတော့သော အဝတ်အစားများကို ချွတ်ရရှာလေတော့သည်။

မကျင်ဟုန်၏အနားသို့ သိန်းအောင်ကျော်ရောက်သွားသည်။

“ ဒီမယ်- -ကျင်ကျင်။ နင်နဲ့ရန်ပိုင်စိုး ချိန်းပြီးလိုးကြတဲ့အကြောင်း သူများတွေသိကုန်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်မယ်ထင်သလဲ ”

သိန်းအောင်ကျော်က စကားအစပျိုးသည်။

မကျင်ဟုန်သည် မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာခေါင်းငုံ့ထားရာမှ သိန်းအောင်ကျော်ကို ဖြတ်ကနဲမော်ကြည့်သည်။

“ ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောပါနဲ့နော်။ ရှစ်ကြီးခိုးပါရဲ့ ”

“ နင် ငါ့ကို ရှစ်ခိုးစရာမလိုဘူး။ အေး- -ငါလိုးတာခံလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ- - ”

“ ရှင်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်၏ တစ်တစ်ခွခွ၊ ခပ်ရင့်ရင့်ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် တရုတ်ကပြားမလေး မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြစ်သွားသည်။

“ ငါလိုတာ ခံဖို့ပြောတာ ”

“ အမလေး- -မလုပ်ပါနဲ့ရှင်။ ချမ်းသာပေးပါ။ မကောင်းပါဘူး။ ”

မကျင်ဟုန်က ကြောက်လန့်တကြားပင် တောင်းပန်ငြင်းဆန်သည်။

“ ငါလိုတာ မခံဘူးလား။ ဒါဆို ရတယ်။ ဒီနေ့ကိစ္စကို လိုက်မောင်းခတ်လိုက်ရုံပဲ။ နင့်အိမ်လည်း သွားပြောမယ် ”

“ ဟာ- -ဟာ- -အဲဒီလိုတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ရှင် ”

“ ဒါဆို ဘာမှပြောမနေနဲ့တော့ - - ”

ပြောပြောဆိုဆိုသိန်းအောင်ကျော်သည် မကျင်ဟုန်၏အနားတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ကောင်မလေးကို ဆွဲယူသိုင်းဖက်သည်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်း ဖူးဖူးလေးများကို ဖိကပ်စုပ်နမ်းသည်။ မကျင်ဟုန် လူးလွန်ရုန်းကန်သေးသည်။ သို့သော် ပိုင်နိုင်စွာဖက်ကာ ကျင်လည်စွာစုပ်နမ်းမှုကြောင့် ငြင်းပယ်ရုန်းကန်ရန် မစွမ်းသာ။ သိန်းအောင်ကျော်၏အနမ်းကို မကြည်ဖြူပဲနှင့် ခံနေရရှာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ဆိုတာက အသက်သာငယ်သေးသည်။ ဖျံမှ တကယ်ဖျံ။ မိန်းမတွေအကြောင်း နောကြောသူ။ ကာမမှုများတွင်လည်း ကောင်းကောင်းကျွမ်းနေသူ။ လတ်တလောပါကင်ဖွင့်အလိုးခံရဖူးပြီး၍ ဖိုခါတ် ထိတွေ့မှုအရသာကို ထိတွေ့စ၊ မကျင်ဟုန်၏သွေးသားတို့မှာ သိန်းအောင်ကျော် ၏ပိုင်နိုင်သောဖက်ပွေ့မှု၊ ထိမိကျွမ်းကျင်သောအစုပ်အနမ်းတို့တွင် နိုးကြွလာ လေတော့သည်။ အသိစိတ်က မလိုလားမကြည်ဖြူသည့်တိုင် 'မ'သဘာဝ သွေးသားတို့ကတော့ ဖိုမထိတွေ့မှုသဘာဝအတိုင်းသာ တုံ့ပြန်ကြသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ကောင်မလေး၏နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးရွှေကလေးများကို မျှော့သွေးစုပ်သလို အသာမျှင်းကာနမ်းလိုက်၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းငုံခဲလိုက်လုပ်သည်။ မိမိ၏ရှာဖျားကိုလည်း မကျင်ဟုန်နှုတ်ခမ်းသားများထိုးကာ ထိုးပွတ်ပေးသေး သည်။ ပထမတွင်တော့ မကျင်ဟုန်တကိုယ်လုံးကို ခပ်တင်းတင်းပွေ့ပြီး ပါးစပ်ကိုသာ စုပ်သည်။ ဖက်ပွေ့ထားမှုကတော့ ပညာပြည့်ပါသည်။ ရင်ချင်းအပ်မိနေသည်။

မကျင်ဟုန်၏ အကိုင်ခံရပြီးကာစ ရင်သားအစုံသည် သိန်းအောင်ကျော် ၏ရင်ဘတ်တွင် အိအိပြည့်ပြည့်ထိမိနေကြသည်။ နိုးကြွနေသောရမက်စိတ် ကြောင့် မကျင်ဟုန်ရင်ခုန်နေရာ သိန်းအောင်ကျော်အနေဖြင့် ကောင်မလေး၏ ရင်ခုန်သံကို တဒိန်းဒိန်းကြားသိနေရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ညာဘက်လက်က မကျင်ဟုန်၏ခါးကျင်ကျင်လေးကို မိမိရကြီးသိုင်းဖက်ထားသည်။ ခါးဖက်သည့်

လက်ကို ကြပ်လိုက်သောအခါ သိန်းအောင်ကျော်၏ရင်ခွင်ထဲရှိ မကျင်ဟုန်၏ ကိုယ်လေး ပို၍ကော့ကော့ကြော့ကြော့ဖြစ်သွားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ ဘယ်လက်ကတော့ မကျင်ဟုန်၏အောက်ပိုင်းကို သိုင်းဖက်ထားသည်။

သည်နောက်ပိုင်းတွင်တော့ သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ ကျောပြင်ကို အသာပွတ်သည်။ ထို့ပြင်လက်ကို အောက်ဘက်သို့လျှောချကာ ဖင်ကိုစမ်းသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ဘောင်းဘီချွတ်ပစ်ခံထားရလေရာ စကပ်ရှည် သာရှိနေသည်။ စကပ်၏အသားက ပျော့အိလှပေရာ တင်းရင်းသောဖင်သား များကို စကပ်သားအပေါ်မှကိုင်တွယ်ရသည်မှာ ချောအိအိ အိထွေးထွေးနှင့် အတော်ကိုဖီလင်လာသည်။

အပျိုမလေး၏ တင်သားဆုံတို့က လုံးကျစ်နေသည်။ သိန်းအောင်ကျော် သည် အသာကိုင်စမ်းရုံသာမက ခပ်တင်းတင်းပင်ဖျစ်ညှစ်လိုက်လေသေးသည်။ မိမိရည်းစားလည်းမဟုတ်။ ဘာမှလည်းပတ်သက်ခြင်းမရှိသူတယောက်၏ ဖင်ကိုင်စမ်း၊ ပွေဖက်စုပ်နမ်းခံရမှုကို ခံနေရရှာသောမကျင်ဟုန်မှာ ရှက်ကြောက် စိတ်တွေလည်း ဖြစ်သည်။ ရမက်စိတ်တွေလည်း ထန်ပြင်းလာသည်။ ဝမ်းနည်းမှု တွေလည်း ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုခံစားမှုပေါင်းစုံတို့ ခွေးရောယှက်တင်ကာ အကြီးအကျယ်ကို စိတ်လှုပ်ရှား၍နေလေသည်။

ဖြစ်ပေါ်နေသောခံစားမှုများတွင် ရမက်ဇောအဟုန်က ပို၍ပို၍ အားကောင်းလာသည်။ ရှက်ကြောက်ဝမ်းနည်းစိတ်တို့ကို တစစလွှမ်းမိုးလာ သည်။ မိမိ၏ ကာမရမက်စိတ်တွေ ထန်ပြင်းလာသည်ကို သတိပြုမိသော

မကျင်ဟုန်မှာ အရမ်းကိုစိတ်ညစ်သွားသည်။ ရမက်ဆန္ဒများနိုးကြွလာမှုကို မလိုလား။ အကြပ်ကိုင်အနိုင်ကျင့်မှုကြောင့်သာ မငြင်းသာပဲ သိန်းအောင်ကျော် ပြုသမျှကို ခံနေရသည်။ သည်ကိစ္စများအတွက်သာ ကာမဆန္ဒအရသာထိတွေ့ မှုမျိုးတွေ မကျင်ဟုန်မဖြစ်လို။

ဒါကြောင့် ရမက်ဇောမကြွရလေအောင် ကာမဆိပ်မတက်ရအောင် ချိုးနှိမ်ထိန်းသိမ်းသည်။ အတင်းဖိနှိပ်သည်။ သို့သော်သူမသည် သွေးသား ဆူဖြိုးကျန်းမာသော ငယ်ရွယ်သူမိန်းကလေးတယောက်ဖြစ်သည့်အပြင် သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း သည်လိုကိစ္စများတွင် လိမ္မာကျွမ်းကျင်လှပေရာ အတင်းပင်ချိုးနှိမ်ထားသည်ကြားကပင် ကာမဆိပ်တွေ တဂိုပံဂိုပံတက်သည်။ ရမက်ဇောတွေက အဟုန်ထန်ပြင်းစွာ နိုးကြွသည်။ မကျင်ဟုန်တယောက် သိန်းအောင်ကျော်၏ရင်ခွင်ထဲတွင် နွဲ့နွဲ့ပျော့ပျော့ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအခါသိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ခမ်းကို ဖိကပါစုပ်နမ်း နေရာမှလွှတ်သည်။ အားရပါးရစုပ်နမ်းခံခဲ့ရသော မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ခမ်းသား လေးများသည် တဆတ်ဆတ်ပင်တုန်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က စောက်ပတ်ကိုကိုင်သည်။ ကိုင်တာမှ မကျင်ဟုန် ဝတ်ထားသောစကပ်ထမီကိုဆွဲလှန်ကာ ပေါင်ရင်းခွဆုံကို လက်ညှိုးထိုးနှိုက်ပြီး အပီကိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သွေးသားတွေနိုးကြွနေချိန်မို့ မကျင်ဟုန်၏အဖုတ်မှာ မို့ဖေါင်း၍နေသည်။

အရည်များစို၍နေသည်။ အသာအုပ်၍ပွတ်ပေးလိုက်ရာ ကောင်မလေး၏ပါးစပ်မှ ဗလုံးဗထွေးရေရွတ်မြည်တမ်းသံတွေ ပေါ်ထွက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် စောက်ဖုတ်ကို လေးငါးချက်လောက် ခပ်ဖိဖိပွတ်ပေးပြီးနောက် အသာဖွယ်ခွာ သည်။ မကျင်ဟုန်၏ရင်ထဲ ကတုန်ကရင်နှင့်တမျိုးကြီးဖြစ်ကာ ကျန်နေခဲ့ သည်။

“ စကပ်ကြီးက ရှုပ်နေတယ်။ ချွတ်ပစ်လိုက်မယ်နော် ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောသည်။ ပါးစပ်ကသာခွင့်တောင်းနေသည်။ လက်ကတော့ တရုတ်ကပြားမလေး၏ စကပ်ခါးစည်းချိတ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက် ပြီ။

“ ဟင်အင်း- -ဟင်အင်း- -မချွတ်နဲ့ ”

မကျင်ဟုန်က ငြင်းဆန်သည်။ ငြင်းမယ့်သာငြင်းနေသည်။ သိန်းအောင် ကျော်၏အပြုအမူကိုတော့ အာမှဟန့်တားခြင်းမပြု။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း လက်မြန်လှသည်။ ဖြတ်ဆိုခါးစည်းချိတ်ကိုဖြုတ်ကာ စကပ်ကို ဇော်ကနဲ ဆွဲချွတ်ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။ မိမိ၏ရည်းစားရန်ပိုင်စိုးနှင့် နှစ်ဦးသဘောတူ ကြည်ဖြူစွာစပ်ယှက်ခဲ့ကြစဉ်ကပင် မချွတ်ခဲ့သောစကပ်ရှည်မှာ သိန်းအောင် ကျော်နှင့်ကျမှ ကျွတ်ကွာလျှက် မကျင်ဟုန်ခမြာ ရည်းစားလည်းမဟုတ်သော တစ်မိန်းယောက်ျားတယောက်ရှေ့တွင် အောက်ပိုင်းပလာကျင်းကာ ဖင်ကြီး အပြောင်သား၊ ပေါင်လုံးကြီးတွေအဖွေးသား ဖြစ်နေရပြီ။ သိန်းအောင်ကျော်

ကလည်း မိမိဝတ်ထားသောပုဆိုးကို ချွတ်ချပစ်လိုက်သည်။ သူ၏ငပဲကြီး ကတော့ မတ်မတ်ကြီးတောင်နေလေပြီ။

သိန်းအောင် ကျော်သည် အသက် ငယ် ရွယ် နှု ယုံ ကာ ပင်ကိုယ်အားဖြင့်လည်း ကာမအားသန်စွမ်းသူဖြစ်ပေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးပြီး သုတ်ရည်တွေထွက်ခဲ့သည်မှာ မကြာသေးသော်လည်း သူ့လီးကတော့ လိုးပွဲအသစ်ဆင်နွှဲရန် အသင့်မတ်တောင်နေလေပြီ။ မကျင်ဟုန်မှာ မျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ထားလေရာ သူမကိုလိုးတော့မည်း သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကို မမြင်သေးပါ။ ကောင်မလေးက သူမ၏ပေါင်ခွကြားကိုလည်း လက်ဝါးလေး နှစ်ဘက်ဖြင့်အုပ်ကာ တတ်နိုင်သမျှ ဖုံးဖုံးဖိဖိထားရှာသေးသည်။ ဒါပေမယ့် သိန်းအောင်ကျော်က လက်နှစ်ဘက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ခွဲကိုင်ကာ သေးသို့ ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

စိတ်တွေအရမ်းလှုပ်ရှားကာ ရမက်စောတွေ တဂိုပိဂိုပိတက်နေသော မကျင်ဟုန်ခမြာ သိန်းအောင်ကျော်ပြုသမျှ နုနေရတော့သည်။ ငနဲသားက လက်တွေခွဲဖယ်ရုံတင်မက ကောင်မလေး၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုပင် ခွဲဖြဲ လိုက်သေးသည်။ ပြီးတော့ ကောင်မလေး၏ပေါင်ကြားသို့ မျက်နှာအုပ်ချကာ စောက်ပတ်ကိုကုန်း၍ရက်လေတော့သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည်လိုလုပ်လိမ့်မည်ဟု မကျင်ဟုန်လုံးဝမထင်။ ကောင်မလေးမှာ အရမ်းကိုခိုက်၍သွားသည်။ ရှက်သည်။ ကြောက်သည်။

ပြီးတော့ ရမက်လှိုင်းတွေကလည်း ထန်သည်ထက်ထန်လာတော့သည်။

“ အိုအို- -ဘာလုပ်တာလဲ- -ဟာ မလုပ်နဲ့- -အိုအို အမေ- -
ဟင်ဟင်- -မကောင်းပါဘူးရှင်။ အဲဒါ- -မကောင်းပါဘူး- -ဟာ ပြောလို့လည်း
မရဘူး။ အမလေးလေး- -အိုအို- - ”

မကျင်ဟုန်သည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံပြောရင်း ရုန်းထွက်ဖို့ကြိုးစားရှာ
သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကပေါင်နှစ်ချောင်းကို ပခုန်းနှစ်ဘက်ဖြင့်ထမ်းကာ
လက်များဖြင့်ညှပ်ထိန်းထားသည်သာမက ဆန့်ထုတ်ထားသောလက်များက
ကောင်မလေး၏လက်နှစ်ဘက်အား ဆွဲကိုင်ချုပ်ထားလေရာ မကျင်ဟုန်မရုန်း
နိုင်။ စောက်ပတ်ကိုလည်း အားရပါးရ ပါးစပ်နှင့်ကပ်စုပ်လိုက်၊ ရှာနှင့်ထိုး
ရက်လိုက်၊ လေမှုတ်ပေးလိုက်လုပ်နေရာ ငြင်းဆန်နေသည့်ကြားမှပင်
မကျင်ဟုန်တယောက် တကိုယ်လုံးဖိန်းကနဲရှိန်းကနဲဖြစ်လျက်ထွန်ထွန်လူး၍
နေသည်။

ခဏမျှအဖုတ်ရက်ပေးပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်က အသာခွာပြီး
မကျင်ဟုန်ကို အပေါ်အဝတ်များကိုချွတ်ခိုင်းပြန်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ
ခိုင်းသည့်အတိုင်းလုပ်ရရှာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင်
ကျန်နေသည့်အဝတ်များကို ချွတ်ပစ်လိုက်ရာ နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်လုံးတီးနှင့်
ဗလာကျင်း၍သွားကြသည်။

“ ကိုင်း- -မင်းကိုငါလိုတော့မယ်။ ဒူးနှစ်လုံးထောင်ပြီး ပေါင်ကြီးတွေ ကားထားလိုက်- - ”

အပိုင်ကိုင်ထားနိုင်ပြီဖြစ်သောသိန်းအောင်ကျော်က အပြတ်ကိုပြောဆို စေခိုင်းသည်။ မကျင်ဟုန်လည်း မထူးတော့သည့်အခြေအနေမို့ (စိတ်ကလည်း လှုပ်ရှားခိုးကြွနေပြန်ရာ) သိန်းအောင်ကျော်ခိုင်းသည်အတိုင်း လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။ သို့သော် မကြာသေးခင်ကမှ အလိုးခံဖူးလေသော မိန်းကလေးတယောက်မို့ ပေါင်ကား၍စောက်ပတ်ကြီးအထင်းသားပေါ်သွားသော အခါ အလိုလိုပင် စောက်ဖုတ်ပေါ်လက်ဝါးဖြင့်အုပ်၍ကာလိုက်မိရှာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ပေါင်နှစ်ခုကြားတွင်ဝင်ကာ နေရာယူသည်။

“ ဟေ့- -ကျင်ကျင်။ စောက်ပတ်ကိုဘာလို့ လက်နဲ့အုပ်ထားတာလဲ။ ဒီလိုအုပ်ထားရင် နင့်စောက်ပတ်ထဲကို ငါ့လီးဘယ်လိုလုပ်ထိုးသွင်းရမှာလဲ။ လက်ဖယ်လိုက်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က တစ်တစ်ခွခွကိုပြောဆိုသည်။

မကျင်ဟုန်မှာ မျက်နှာပူထူ၍ပင်သွားသည်။ သို့သော် ရုမက်ဇောကတော့ ပိုလို့ပြင်းပြလာသည်။ အလိုးခံလိုသည့်ဆန္ဒတွေလည်း ထိန်းလို့မရနိုင်အောင် ဖြစ်လာလေပြီ။ ပေါင်ခွကြားစောက်ပတ်ပေါ်အုပ်ထားသော လက်ဝါးကို ဘေးသို့ဖယ်ပေးလိုက်မိသည်။ ထိုသို့လုပ်ပေးလိုက်သောအခါတွင် ဘာကြောင့်

မှန်းမသိ။ ကြက်သီးဖျန်းကနဲထသည်။ စောက်စေ့လေးသည်လည်း ငေါ့ကနဲ ချွန်တက်လာသည်။ နီသီးခေါင်းများ ပိုတင်းမာကော့ထောင်လာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ကို သေသေချာချာ ကြည့်သည်။ တရုတ်ကပြားမလေးမို့ စောက်ပတ်ကလေး ဖွေးအု၍နေသည်။ စောက်မွှေးလေးတွေ ခပ်ရေးရေးပေါက်လျက်ရှိသည်။ ရန်ပိုင်စိုးပါကင်ဖွင့်ကာ လိုးထားပြီးဖြစ်သော်လည်း အဖုတ်အလယ်ကောင်နေရာသည် ဟပြီဖြစ်မနေ သေး။ အကွဲကြောင်းရေးရေးသာ မြင်ရသည်။ စောက်ရည်ကြည်တွေကတော့ ရွမ်းရွမ်းစိုနေသည်။ အနံ့လေးက ခပ်စူးစူး။ သိန်းအောင်ကျော်က စောက်ပတ်ပေါ် 'ထွီ' ကနဲ တံတွေးတချက်ထွေးချသည်။

မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်တွင် စောက်ရည်ကြည်တွေက အရမ်းကို စိုနေသည်။ အထွေအထူးထပ်၍ တံတွေးထွေးစရာ မလိုပါ။ မကျင်ဟုန်ပို၍ ရမက်ကြွပြီး စွဲစွဲမက်မက်ဖြစ်စေရန်ရည်ရွယ်၍ သိန်းအောင်ကျော်က တမင် လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“ အို- -ဟင် ”

အေးစက်စက်တံတွေးများ အဖုတ်ပေါ်ဆတ်ကနဲကျလာမှသည် တရုတ် ကပြားမလေးကို ဆတ်ကနဲပင်တွန့်သွားစေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် သိန်းအောင် ကျော်က အဖုတ်ဝတွင် သူ့လီးချောင်းကြီးကို တော့ထောက်လိုက်သည်။

“ ဟင့် ”

လီး၏အတွေ့ကြောင့် ကြက်သီးဖျန်းကနဲထသွားရလေသော မကျင်ဟုန် ၏နုတ်ဖျားမှ ညည်းသံလေးသဲ့သဲ့ပေါ်ထွက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က သူ့လီးကြီးကို အသာဖိကာထိုးသွင်းသည်။ ဒစ်ကြီး၏ထိပ်ပိုင်းလောက် အဖုတ်လေးထဲမြုပ်ဝင်သည်။ မကျင်ဟုန်၏မျက်နှာလေး တချက်မဲ့ကနဲ ဖြစ်သည်။ မဝင်သေးသောကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်က တချက်အားဖိကာ ထိုးထည့်သည်။ ထိုအခါတွင်မှ လီးဒစ်ကြီးတခုလုံး စောက်ခေါင်းထဲမြုပ်ဝင် သည်။

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်- -နာတယ် အား ”

မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ စုတ်သပ်ညည်းသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။ တက်ခွ ထိုးသွင်းနေလေသူ သိန်းအောင်ကျော်၏ရင်ဘတ်ကိုလည်း လက်ကလေး နှစ်ဘက်ဖြင့် လှမ်းတွန်းရှာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးက ဆယ်လက်မခန့် ရှည်ပြီး ဘီလပ်ရည်ပုလင်းဖင်ပိုင်းလောက် အလုံးတုတ်လေရာ စောစောလေး တင်ကမှ ပါကင်ဖွင့်အလိုးခံရပြီးကာစအဖုတ်လေးတွင် တင်းကြပ်နေသည်။ စောစောကအလိုးခံထားခဲ့ရမှကြောင့် နာကြင်ကျိန်းစပ်နေသည့်အရှိန်ကလည်း ရှိနေပြန်ရာ မကျင်ဟုန် အတော်ကိုနာသည်။ သို့သော် သိန်းအောင်ကျော်က လီးအသွင်းကျွမ်းလှပေရာ နာသည့်ကြားကပင် အရသာလည်းအရမ်းတွေ့နေ သည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ညာလက်ကိုဆန့်တန်းကာ မကျင်ဟုန်၏ ဘယ်ဘက်ရင်သားကို ခပ်တင်းတင်းဖျစ်ညှစ်လိုက်သည်။ ကောင်မလေး၏ ညာဘက်တင်ပါးခြမ်းကိုလည်း ကိုင်သည်။ ပြီးတော့ လီးကိုပို၍ပို၍ဖိသွင်းသည်။ လီးကိုဖိသွင်းရင်း နို့အုံကိုကိုင်ညှစ်ထားသည့်လက်ကိုလည်း ပို၍ဖျစ်ညှစ်ပေးသည်။ လီးပိုဝင်လေ၊ နို့ပိုညှစ်လေဖြစ်သည်။ လီးကကြီးလွန်းသောကြောင့် စောက်ပတ်ထဲတွင် အကြပ်အသိပ်ဖြစ်နေသော်လည်း သိန်းအောင်ကျော်က လီးအသွင်းကျွမ်းကျင်လှသူမို့ လီးချောင်းကြီးက စောက်ပတ်လေးထဲ တစ်၍တစ်၍တိုးဝင်သည်။ မကျင်ဟုန်ခမြာလည်း လီးပိုတိုးဝင်လာတိုင်း တအင်အင် တကျွတ်ကျွတ် ညည်းညူစုတ်သပ်နေရရှာသည်။ တအိအိနှင့်ထိုးသွင်းလိုက်ရာ နောက်ဆုံးတွင် သူ့လီးကြီးတချောင်းလုံး စောက်ပတ်ထဲ အဆုံးမြုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်။

တဘက်ခန်းထဲတွင်လည်း ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် ရန်ပိုင်စိုး၏ စေခိုင်းချက်အတိုင်း ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ရရှာလေသည်။ သိန်းအောင်ကျော် ချွတ်ယူသွားသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ထမီနှင့်အပေါ် အင်္ကျီ မရှိတော့။ အတွင်းခံအဝတ်တွေသာ ရှိနေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ထိုကျန်နေသေးသောအတွင်းခံအဝတ်အစားများကို ချွတ်ပစ်ရရှာသည်။ ဗလာကျင်းသွားသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ လုံးကြီးပေါက်လှကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးကို ရန်ပိုင်စိုးက အားရပါးရကိုကြည့်သည်။ သူသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို သည်လိုကိုယ်လုံးတီးချွတ်ကြည့်လိုနေတာ ကြာပြီ။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဟဲဗီးဆိုက်ကြီးဖြစ်သည်။ နို့ကြီးတွေထွားသလို တင်ဆုံကြီးကာ ပေါင်လုံး ပေါင်တန်များတောင်သန်သည်။ လူကောင်းကြီးသလို စောက်ဖုတ်လည်း ကြီးသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ထွားထွား ကြီးကို မြင်ရသောအခါ ရန်ပိုင်စိုးမှာ လိုးချင်သည်စိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ်လာလျက် လီးချောင်းကြီးသည်လည်း မတ်ကနဲပင်တောင်၍လာသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည်လည်း သိန်းအောင်ကျော်နည်းတူပင် ကာမစွမ်းအားသန်စွမ်းသူ ဖြစ်သည်။ တချီလောက်နှင့်ဒေါင်းမသွား။ အနည်းဆုံး သုံးလေးချီလောက်တော့ ကောင်းကောင်းဆွဲနိုင်သည်။ ဒါပေမယ့် တချီနှင့်တချီကြားတွင် အနည်းငယ်

နားပေးဖို့တော့လိုသည်။

စောစောလေးကတင် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏လီးစုပ်ပေးမှုကြောင့် သုတ်ရည်များပန်းထွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကာ နောက်ထပ်လီးတောင်လာဖို့ အနည်းငယ်အချိန်ယူရအုံးမည်ဟု ရန်ပိုင်စိုးက ထင်ထားသည်။

ယခုလို ချက်ချင်းလီးပြန်တောင်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ယခင်ကပင်ကြိတ်ပစ်မှားခဲ့လျှက် အရမ်းလိုးချင်နေခဲ့သော စိတ်အခံအင်အားပြင်းစွာရှိနေသောကြောင့် ယခုလိုလီးက အမြန်ပင် ပြန်လည်မတ်တောင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လီးပြန်တောင်လာပြီမို့ ရန်ပိုင်စိုးက ဒေါ်တင်မာဝင်းကို တချီတည်းတန်းလိုးလေတော့သည်။

“ ကိုင်း- -ဆရာမကိုလိုးမယ်။ ဟိုစားပွဲပေါ်လက်ထောက်ပြီး ကုန်းပေး- - ”

တဘက်ခန်းမှာကဲ့သို့ ကြိုတင်ဖျာခင်းထားခြင်းမရှိသည့်အတွက် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်လည်း သည်အတိုင်းအိပ်၍မလိုးချင်သောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးက ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို အကုန်းခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် တပည့်ဖြစ်သူပြောသည့်အတိုင်း အလိုးခံရန်

ကုန်းပေးရလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ကုန်းပေးရမှုကြောင့် သူမ၏စိတ် တမျိုးတဖုံ လှုပ်ရှားသည်။

“ တောက်- -ဆရာမဖင်ကြီးက အယ်နေတာပဲဗျာ။ ဒီလို ဆုံကောင်းကောင်း မိန်းမမျိုးကို ဖိုက်ချင်နေတာနဲ့အတော်ပဲ ဟင်း ”

ရန်ပိုင်စိုးက ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ဆုံကြီးကိုကိုင်ပွတ်ရင်း အံကြိတ်ကာ ပြောသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဖင်အတော်ကြီးသည်။ ယခုလိုကုန်းပေးထား သောအခါ ဖင်ဝဝတစ်တစ်ကြီးက ပို၍ကားပြီးတစ်ရစ်နေသည်။

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ရန်ပိုင်စိုးက စောက်ပတ်ကိုတချက်နှိုက်ပွတ် သည်။ ထိုနောက်သူ၏လီးချောင်းကြီးကို အနောက်သို့ပြူးထွက်နေသော စောက်ပတ်ဝတွင် တေ့လိုက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဒူးခေါင်းနှစ်ခုက အလိုအလျှောက်ပင် ကွသွားလျက် ခါးကော့သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဖိထိုးလိုက်ရာ လီးဒစ်ပြီလန်ကြီးက စောက်ပတ်ထဲ မြုပ်ဝင်သည်။

“ အားကျွတ်ကျွတ် နာတယ်ကွာ။ ဖြည်းဖြည်း- -အရမ်းကြီး ထိုးမထည့်နဲ့- - ”

လီးအသွင်းတွင် အောင်၍နာသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းစုတ်သပ်

ညည်းကာ တောင်းပန်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စောက်အုံကြီးသော်လည်း စောက်ခေါင်းကကျဉ်းပေရာ ရန်ပိုင်စိုးအနေဖြင့် စောစောလေးတင်က မိမိ ပါကင်ဖွင့်ကာ ဈေးဦးဖောက်ခဲ့သော မကျင်ဟုန်၏အပျိုစစ်စစ်စောက်ခေါင်းလေး ကိုလိုးရသလို တင်းကြပ်စီးပိုင်မှုရှိသည်။ လိုးရတာ အပြတ်ကိုကောင်းမှာ ကိုလည်း သိသည်။ ဒါကြောင့် လီးကိုဆက်ဖိသွင်းသည်။ အရမ်းကြီးတော့ မဟုတ်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းထိုးသွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ကြက်သီးတွေဖျန်းဖျန်းထနေသည်။ တပည့်၏ အလိုးခံနေရတာ မသင့်လျော်မှန်းသိသော်လည်း ဖီလင်ကတော့ တက်သည်။ ကာမအရသာတွေ့သည်။ ဒါကြောင့် စုတ်သပ်ညည်းရင်းကပင် အလိုးခံနေ သည်။ တင်ပါးဆုံကြီးကိုပင် မသိမသာကော့ကော့ပေးသည်။ ပါးစပ်ကလည်း တကျွတ်ကျွတ်စုတ်သပ်ညည်းကာ ‘နာတယ်- -နာတယ်- -’ ဟူသော စကားလုံးများကိုလည်း ထပ်ပြန်တလဲလဲပြောနေသည်။ ဆရာမဖြစ်လျက် တပည့်၏အလိုးခံနေခြင်းကို ရှက်ကြောက်သည့်စိတ်အားဖြင့် ဖြေသိမ့်သည့် အနေဖြင့် သည်လိုရေရွတ်မြည်တမ်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် တိုးဝင်နေသည်မို့ နာတော့နာသော်လည်း အလိုးခံဖူးပြီးသောစောက်ပတ်မို့ မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကြင်ခြင်းတော့မရှိပါ။ နောက်ဆုံးတွင်တော့ လီးတချောင်း လုံး စောက်ပတ်ထဲမြုပ်ဝင်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက လီးကိုအသာစိမ်ထားပြီး ဖီလင်ယူနေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းအနေဖြင့်လည်း မိမိစောက်ခေါင်းထဲ နက်ရှိုင်းစွာ အကြပ်အသိပ်တိုးဝင်နေသောလီးတန်ကြီး၏ အထိအတွေ့ကို ကောင်းကောင်းကြီးခံစားရလျက် ရင်တလှုပ်လှုပ်ခုန်နေသည်။

ထိုအချိန်အခါတင်မာဝင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာကိုစဉ်းစားလိုက်မိသည်။
ရန်ပိုင်စိုးကလည်း ဆောင့်လှီးရန်အတွက် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ခါးနှစ်ဘက်ကို
ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လာသည်။

“ ခဏ- -ခဏလေးကွာ- -ပြောစရာရှိလို့- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ကမန်းကတန်းပင်ပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင်
ရန်ပိုင်စိုးက ဆောင့်လှီးရန်အစပျိုးသည့်အနေဖြင့် လီးချောင်းကြီးကို ဒစ်အရင်း
ပိုင်းပေါ်သည်အထိ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ထဲမှ ခွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ ဘာပြောမှာလဲ။ မြန်မြန်ပြော။ ကျွန်တော် ဆောင့်လှီးတော့
မလို့- - ”

ပြောပြောဆိုဆို အဖုတ်ထဲမှထုတ်ထားသောလီးကို ခပ်ပြင်းပြင်း
ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စကားမပြောနိုင်သေးပဲ ‘အင့်- -
ဟင့်’ဟု အသက်ရှူမှားသွားရပေသည်။

“ ဟို- -ဟို- -လုပ်တာတော့ လုပ်ပေါ့ကွာ- -အရည်ကိုတော့
အပြင်မှာ ထုတ်ပေးပါနော် ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ကမန်းကတန်းပင် ပြောဆိုသည်။

ရန်ပိုင်စိုးလိုးတာကို မခံ၍မရ။ အလိုးခံရတော့မည်ကို နားလည်သည့် အတွက် ထိုသို့အလိုးခံရင်း မတော်တဆကိုယ်ဝန်ရှိသွားလျှင် ပြဿနာတွေ တက်လာနိုင်ကြောင်းတွေ့မိသည့်အတွက် ယခုလိုပြောခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့သည် မကျင်ဟုန်ကိုလိုးရလျှင် ယခုပထမပိုင်း၌ စောက်ပတ်ထဲ၌ သုတ်ရည်တွေကိုပန်းမထည့်ပေးရန် တိုင်ပင်ထားကြသည်။ ဇာတ်ဝင်အောင်အပိုင်လိုးနိုင်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင်မှ ကိုယ်ဝန်မရနိုင်စေရန် ဆေးများသုံးပြီးမှ သုတ်ရည်များ စောက်ပတ်ထဲ ပန်းထည့်ချင်သလောက်ပန်းထည့်ပေးဖို့ စီစဉ်ထားကြသည်။ မိမိတို့၏ ကြိုတင်အကြံအစည်ခွင့်ထဲတွင်မပါပဲ အကြောင်းဖန်တီး၍လိုးခွင့်ရသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ယခုဈေးဦးပေါက်လိုးသည့်အခါတွင် စောက်ပတ်ထဲ သုတ်ရည်မထည့်ပဲထားရန် ရန်ပိုင်စိုးက စိတ်ကူးထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုဒေါ်တင်မာဝင်းက ပြောလာတော့ ငနဲသားက နည်းနည်းရစ်လိုက်လေ သေးသည်။

“ ဟာ- -ဆရာမကလဲ။ လိုးတာ စောက်ပတ်ထဲလရည်ပန်းထည့် ပေးမှ ဖီလင်လာမှာပေါ့။ ဆရာမက ဟိုဆေး စားမထားဘူးလား ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပါးစပ်ကပြောရင်း လီးကိုစောက်ပတ်ထဲ ထိုးသွင်း

ပြန်ထာတ်လုပ်နေသည်။ ဆောင်လိုးခြင်းတော့မဟုတ်။ အသာအယာညှောင်
နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ထဲမှ စောက်ရည်ကြည်တွေ
အများအပြားယိုစိမ့်ထွက်နေလေရာ လီးအဝင်အထွက်ကတင်းကြပ်သော်လည်း
ချောမွေ့သည်။ ဗျစ်ဗျစ်ဟူသောအသံကလေးများပင် မြည်သည်။

“ ငါ့ယောက်ျားမှ ဒီမှာမှမရှိတာ။ ဘာဆေးစားထားရမှာလဲ။
ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့။ အဲဒါတော့ သည်းခံပါနော်။ အထဲမှာမထည့်ပါနဲ့။
တော်ကြာ ပြဿနာတွေရှုပ်ကုန်ရင် မကောင်းဘူး။ လုပ်ရရင် ကျေနပ်
တော့နော်- - ”

“ ဆရာမဆီမှာ တားဆေးတွေဘာတွေတော့ ရှိတယ်မဟုတ်လား ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက အနည်းငယ်တုံ့ဆိုင်းနေပြီးမှ- -

“ အင်း- - ရှိတော့ ရှိတာပေါ့- - ”

“ ဒါဆို ဒီတခါတော့ လရည်ကို ဆရာမရဲ့ဖင်ကြီးပေါ် ပန်းချမယ်။
နောက်အေးအေးဆေးဆေးတွေပြီး အလိုးခံတဲ့အခါကျမှ စောက်ပတ်ထဲ
အပီပန်းထည့်တာပေါ့။ အဲဒါကျရင်တော့ ဆေးကြိုစားထားနော် ဟုတ်လား ”

“ ဟို- -ဟို- -မင်းနဲ့ ငါ- -ထပ်ပြီး- -ဟိုဒင်း- -လုပ်ကြအုန်း

မှာလား ”

“ ဒါပေါ့- -အေးအေးဆေးဆေးချိန်းတွေပြီး လိုးကြပျော်ကြမယ်
လေ- - ”

မကျင်ဟုန်ကို ချိန်းဆိုခေါ်ထုတ်ပြီး ပယ်ပယ်နယ်နယ် နည်းလမ်းမျိုးစုံ
ဖြင့် အားရပါးရလိုးကြရန် သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့ ကြိုတင်
တိုင်ပင်ထားကြပြီးဖြစ်သည်။ ယခု ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကိုပါ အတူခေါ်ကာ
လိုးပွဲကြီးဆင်ရန် စိတ်ကူးရသောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးက စကားအစပျိုးထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

ယနေ့ သူတို့စိတ်ကြိုက်အလိုးခံပြီးလျှင် ကိစ္စပြီးပြီဟု ဒေါ်တင်မာဝင်း
ထင်ထားခဲ့သည်။ ရှေ့ဆက်၍ ရန်ပိုင်စိုး၊ သိန်းအောင်ကျော်တို့ လိုးတာ
ခံနေရအုန်းမည်ဟု မထင်မိခဲ့ပေ။ ယခုရန်ပိုင်စိုးပြောစကားအရ မိမိမှာ သူတို့
သဘောကျခေါ်၍ လိုးချင်သလိုလိုးမည်ဘဝသို့ ရောက်ရပြီကို နားလည်သွား
သည်။

“ ဟာကွာ- -အဲဒီလိုမျိုးကြီးတွေတော့ မလုပ်ကြပါနဲ့။ ဒီနေ့နဲ့ပဲ
ဖြတ်ကြပါနော် ”

ရန်ပိုင်စိုးက ဘာမျှမပြောတော့။ ပြောနေစရာလည်း မလိုပါ။ သူ့ဘက်က
ပိုင်နေပြီပဲ။ သူတို့ခေါ်လျှင် ဒေါ်တင်မာဝင်းမငြင်းနိုင်ပဲ လာကုလားရမည်က

သိပ်ကို သေချာသည်မဟုတ်လား။

ရန်ပိုင်စိုးက ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်၍ ဆောင့်လိုသည်။ လိုးရင်း နို့အုံကြီးတွေကိုလည်း ဆွဲလိုက်သေးသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် စားပွဲပေါ် ကိုယ်အထက်ပိုင်းကိုမှောက်ချကာ ကုန်းပေးထားရာ နို့ကိုင်ရတာက သိပ်အထာမကျ။

“ ဆရာမ။ စားပွဲပေါ်ကို လက်နဲ့ပဲထောက်ထားပြီး ကိုယ်အထက်ပိုင်းကို ကြွပေးပါ။ နို့ဆွဲရတာ သိပ်အဆင်မပြေဘူး ”

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ အပိုင်ကိုခိုင်းနေသည်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာ မှာလည်း စားပွဲပေါ်မှောက်ချကုန်းပေးထားရာမှ အသာကြွကာ လက်ဖြင့် ထောက်ပေးရသည်။ ထိုအခါ ရန်ပိုင်စိုးအဖို့ ချိုင်းအောက်မှအသာလက်လျှိုကာ မို့ထွားလေသောနို့အုံကြီးများကို စိတ်ကြိုက်ကိုင်နိုင်လေတော့သည်။ နို့ဆွဲလိုနေရာမှ တမျိုးလုပ်လာပြန်သည်။ လီးကိုနောက်မှ ကော့ကာပင့်ကာ ဆောင့်လိုသည်။ လီးဆောင့်အသွင်းတွင် နို့များကို ခပ်တင်းတင်းကိုင်ညှစ် ပေးသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ အရသာတွေ့သွားရာ ခါးကိုနဲ့၍ ဖင်ကြီးကို ယမ်းခါလှုပ်ရှားပေးသည်။ သင်္ဘောသားမယားမို့ သည်လိုအပေးမျိုးတွေ နားလည်နေသည်။ ခါးကိုလိန် ဖင်ကြီးလှုပ်ရှားပေးခြင်းဖြစ်ရာ ရန်ပိုင်စိုး အရမ်းကိုအရသာတွေ့နေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရမက်ထန်သောမိန်းမကြီးတယောက်ဖြစ်ပြီး ရန်ပိုင်
စိုးကလည်း အလိုးကောင်းပေရာ အကြပ်ကိုင်အနိုင်ကျင့်ကာ အတင်းအဓမ္မ
လိုးခြင်းဖြစ်သော်လည်း လိုးဆောင်မှုအရှိန်ရလာသောအခါ ဒေါ်တင်မာဝင်း
ဖီလင်တက်လာသည်။ အရသာတွေ့လာသည်။ ထိုကြောင့် ခါးကိုနဲ့၍
တင်ပါးဆုံကြီးကို ယမ်းကာ လှုပ်ရှားပေးသည်။ လုံးကြီးပေါက်လှဆိုက်ကြီးကြီး
လူကောင်ထွားထွားဖြစ်ရာ လှုပ်ရှားပေးမှုက အလွန်ကိုကောင်းပြီး ရမက်
ထန်စရာဖြစ်သည်။

ခါးကိုလိန်နဲ့ကာ လှုပ်ရှားပေးနေခြင်းမို့ ဖင်ဆုံဝဝကြီးသည် တသိမ့်သိမ့်
တုန်ခါနေသည်။ ကုန်းပေးထားသောဒေါ်တင်မာဝင်းနောက်မှ မတ်တပ်ရပ်ကာ
ခွ၍လိုးနေသူ ရန်ပိုင်စိုးအဖို့ အရမ်းကိုအရသာတွေ့နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးမှာ
အသက်အရွယ်သာငယ်သေးသည်။ လိုးဖူးသောမိန်းမကတော့ ယခုဒေါ်တင်မာ
ဝင်းနှင့်ပါဆုံလျှင် ငါးယောက်ရှိနေပြီ။ ဒေါ်တင်မာဝင်းလုပ်ပေးသလို ဖင်ဆုံ
လှုပ်ခါပေးမှုကြောင့် လီးအဝင်လမ်းကြောင်း တမူဆန်းကာ ထူးကဲသော
ဖီလင်အရသာမျိုးလည်း မခံစားဖူးသေးပါ။

“ ကောင်းလိုက်တာဆရာမရာ- -ဆရာမဖင်ကြီးလှုပ်ပေးတာ အပြတ်
ခိုက်တယ်ဗျာ- -အားပါး အီး- -လှုပ်- -လှုပ်- -ဟုတ်ပြီ- -ဆုံကြီးကို

အပြတ်လျှပ်ပေးစမ်း- - ”

အရသာအပြတ်တွေသောကြောင့် ရန်ပိုင်စိုးသည် အံ့ကြိတ်ပြောရင်း တအားသွန်ကာဆောင်လှီးသည်။ လှီးရင်းက ဖီလင်တွေပိုတက်လာလေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ကြီးကိုလည်း ဖျန်းကနဲဖျန်းကနဲပင်ရိုက်နေသည်။ ဖင်ကြီးကို တချက်ရိုက်ချလိုက်လေတိုင်း ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း စပ်ဖျင်းဖျင်း နာကြင်မှုနှင့်အတူ ဖီလင်တွေတက်လျက် ပါးစပ်မှ အိုးကနဲအိုးကနဲအသံထွက် သည်။ သူမ၏စောက်ပတ်ကလည်း လှီးသွင်းနေသောလီးချောင်းကြီးကို စစ်ကနဲညှစ်ကာ ဆွဲယူသည်။ ထိုသို့ညှစ်ယူမှုက ရန်ပိုင်စိုးကိုလည်း ပိုအရသာ တွေစေရာ ငနဲသားမှာ အရမ်းကိုဖြစ်လာသည်။

“ ကောင်းလိုက်တာဆရာမရာ။ တောက်- -ဆရာမကိုလှီးရတာ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဆုံကလည်းကြီး- -စောက်ပတ်ကြီးကလည်း ညှစ်အား ကောင်းနဲ့- -တောက်- - ”

“ ဖျန်း- -ဖျန်း- - ”

“ အိုး- -မားမား- -ဆောင် ဆောင်- -တအားဆောင်လေ- - အား အား- -ဟုတ်ပြီ အား- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည် ဖင်ရိုက်ခံရတာကို နာရမှန်းမသိနိုင်တော့

လောက်အောင် ရမက်တက်နေကာ ရန်ပိုင်စိုးကို တအားလုံးရန်တိုက်တွန်း ပြောဆိုရင်း တင်ဆုံကြီးကို ပစ်စလက်ခတ်ပင်ယမ်းခါလှုပ်ရှားပေးသည်။ နောက်သို့ပင် ကော့ကော့တွန်းပေးလာသည်။ ဆန့်ထောက်ထားသော ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုလည်း ပူးကပ်ပေးသည်။ ထိုအခါ စောက်ခေါင်းက ပို၍ စီးစီးပိုင်ပိုင်ဖြစ်သည်။ ဆောင်လိုးရတာရော ဆောင်အလိုးခံရတာပါ ပို၍ကောင်းလာသည်။ ထိုနောက် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ကို ပူးကပ်ထားရုံသာမက တချောင်းနှင့်တချောင်း လိမ်ပေးလိုက်သေးသည်။ စောက်ပတ်အတွင်းသားများကလည်း မျော့တွေပမာ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကို ညှစ်ညှစ်စုပ်ဆွဲနေကြလေရာ စုပ်အားကလည်း သန်သည်ထက်သန်လာသည်မို့ ရန်ပိုင်စိုးမှာ ဘယ်လိုမှမထိန်းနိုင်တော့ပဲ သုတ်ရည်တွေပန်းထွက်လာလေ တော့သည်။ သုတ်ထွက်တော့မည်ပြုသည်နှင့် ရန်ပိုင်စိုးသည် ဒေါ်တင်မာဝင်း ၏စောက်ပတ်ထဲမှ သူ၏လီးကို ဆွဲဖြုတ်သည်။

စောက်ပတ်ထဲတွင် သုတ်ရည်တွေပန်းထုတ်ပေးလျှင် မတော်တဆ ဒေါ်တင်မာဝင်းမိုက်ကြီးကာ ပြဿနာတွေရှုပ်ကုန်မည်စိုးသောကြောင့် အချိန်မီ ဆွဲထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ကို အချိန်ယူကာ အေးအေးဆေးဆေးလိုးသည့်အခါတွင်မှ တားဆေးတွေကြိုတင်စားခိုင်းထားပြီး အဖုတ်ထဲ သုတ်ရည်များအပြတ်ပန်းထည့်ပေးလိုက်ရပေမည်။ ယခုအခါ တွင်တော့ အပြင်ဘက်မှာသာ ပန်းထုတ်ရပေအုံးမည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုလိန်ထားရာ အဖုတ်သည်

ပေါင်ကြားတွင်ညှပ်လျက် စောက်ခေါင်းကလည်း ပို၍တင်းကြပ်စီးပိုင်နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက အတော်ပင်အားစိုက်ကာ လီးကိုဆွဲထုတ်မှ လီးကကျွတ်ထွက်သည်။ ဆွဲထုတ်သည်အချိန် အနည်းငယ်ကြုံကြာသည်အတွက် စောက်ပတ်မှ လီးပြုတ်သွားချိန်မှာပင် သုတ်ရည်တို့ပျစ်ကနဲပန်းထွက်သည်။ ကျွတ်ထွက် သွားသောလီးတန်ထိပ်ဖျားပိုင်းမှာ စောက်ပတ်နှင့်တပေမကွာတကွာမျှသာ ရှိသေးရာ အဖုတ်နားတွင် သုတ်ရည်ကပ်ပန်းလိုက်သလိုဖြစ်သည်။ အားကောင်းမောင်းသန် ကျန်းမာသန်စွမ်းသောလူပျိုလူရွယ်မို့ သုတ်ထွက်အား ကလည်း ပြင်းသည်။ သုတ်ရည်တို့ကစောက်ဖုတ်ကို အရှိန်နှင့်ထိမိသည်။ လီးဆွဲထုတ်လိုက်ကာစမို့ စောက်ပတ်ကလည်း ဟပြီပြီဖြစ်နေရာ စောက်ခေါင်း အတွင်းဘက်သားနုများကို သုတ်ရည်စက်များ ထိမှန်မိသည်။

“ အား- -အီးအီး- -အား ဘယ်လိုကြီးလဲကွာ။ အားပါးပါး- - အီး- - ”

ငေါက်တောက်ထောင်နေသောစောက်စေ့ကိုပါ သုတ်ရည်များအရှိန်ဖြင့် ထိမိရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထကာ ခေါင်းမော့၊ ခါးကော့ ၊ တင်ဆုံကြီးယမ်း၍ အပြတ်ကိုဖြစ်သွားရသည်။ လင်ရှိမယား တယောက်မို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းအနေဖြင့် အလိုးခံရင်းစောက်ပတ်ထဲသုတ်ရည် တွေပန်းထုတ်ထည်ပေးခံရမှ အတွေ့အကြုံကောင်းကောင်းရှိထားသည်။ သည်လို စောက်ပတ်ကို သုတ်ရည်နှင့်ဖျန်းသည့်သဘောမျိုးကိုတော့ တခါမျှ မကြုံဖူးသေးခဲ့။ ဤအတွေ့အကြုံက ရမက်ထန်ရင်ချန်ဖွယ်ရာကောင်းလှပေရာ

ဒေါ်တင်မာဝင်း တချို့ 'ပြီး' သွားသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် လီးကိုဆွဲဖြုတ်ပြီးသည်နှင့် လူလည်းနောက်သို့ဆုတ်သည်။ သူ့လီးကတော့ သုတ်ရည်တွေ ပျစ်ကနဲပျစ်ကနဲဆက်၍ပန်းထွက်နေရာ ထပ်မံထွက်လာသောသုတ်ရည်များသည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ တင်ပါးခြမ်းကြီးများ၊ ကျောပြင်နှင့် ခါးတို့ပေါ်သို့ အနံ့ကျရောက်သည်။ လည်ဂုတ်သို့ပင် သုတ်ရည်အချို့ရောက်သည်။ ဆံပင်တွေပေါ်သို့လည်း အနည်းငယ်ကျရောက်သည်။ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ကာ ခံနေရသည့်အတွက် သုတ်ရည်များသည် သူမ၏အဝတ်ကင်းမဲ့သော အသားအရေများပေါ်သို့ကျရောက်ရာ ပူနွေးစီးကပ်သော အထိအတွေ့ကိုလည်း ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် ရင်ဖိုမောဟိုက်အောင် ခံရသည်။

ဤတွင်မှ ဖီလင်တွေတက် စိတ်လှုပ်ရှားလာပြန်ရာ ဒုတိယအချို့ 'ပြီး' ရပြန်သည်။ အမျိုးသမီးကြီးအဖို့ နှစ်ချီနှစ်လားဆက်တိုက်ကို 'ပြီး'ခဲရာ စောက်ဖုတ်ထဲမှစောက်ရည်ကြည်တွေ အရမ်းကိုထွက်သည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းချကာ ကုန်း၍အလိုခံနေရသည့်အနေအထားမို့ စောက်ပတ်ထဲမှလျှံထွက်လာသောစောက်ရည်ကြည်များသည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖြောင့်စင်းသွယ်တန်းသော ပေါင်လုံးကြီးများတလျှောက် အောက်သို့စီးကျသည်။

တဘက်ခန်းတွင်လည်း ရန်ပိုင်စိုး၏ရည်းစား တရုတ်ကပြားမလေး မကျင်ဟုန်မှာ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ပက်လက်လှန်ဖူးထောင်

ပေါင်ကားလျှက် သိန်းအောင်ကျော်လှီးတာကို ရေရေလည်လည်ပင် ခံနေရ ရှာသည်။ အလိုတူကြည်ဖြူခြင်းမရှိပဲ အကြပ်ကိုင်အမိဖမ်းခံရမှုကြောင့် ဘယ်လိုမှမလွှဲမရှောင်သာသည့်အတွက် သိန်းအောင်ကျော်လှီးတာ ခံရခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မကျင်ဟုန်တယောက် ဖီလင်တွေတက်၍လာနေရသည်။ တရိပ်ရိပ်တက်လာသော ကာမအရသာခံစားမှုကို ဘယ်လိုမှငြင်းပယ်ချိုးနှိမ် ထား၍မရ။

သိန်းအောင်ကျော်မှာ ရန်ပိုင်စိုးထက် 'လှီးသက်' ပိုရင့်သည်။ ပြီးတော့ ရန်ပိုင်စိုးကိုပင် လှီးနည်း၊ ဆောင်နည်း၊ မိန်းမများရမက်စွဲထန်အောင် လုပ်နည်းများကို လက်ထပ်သင်ပြပေးနေသူဖြစ်ရာ မကြာသေးမီကမှ ရန်ပိုင် စိုး၏ ပါကင်ဖွင့်အပျိုရည်ဖျက်လှီးခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။ အပျိုရည်ပျက်ကာစ ကာမအရသာကို သိရှိနားလည်ကာစ ကောင်မလေးမှာ ဘယ်မှာလျှင်ခံနိုင်ပါ မည်နည်း။ ဘယ်မှာလျှင် ချုပ်တီးထိန်းသိမ်းထားနိုင်ပါမည်နည်း။ သိန်းအောင် ကျော်ကလည်း ကောင်မလေးဖီလင်တွေကို ထိန်းသိမ်းချုပ်တည်းချိုးနှိမ်ထား ကြောင်း ရိပ်မိလေရာ မိမိအစွမ်းကိုပြသသည့်အနေဖြင့် မကျင်ဟုန်ရမက် မထန်ထန်အောင်၊ ကာမအရသာ မတွေ့တွေ့အောင် စနစ်တကျပင် အပီအပြင် လှီးပေးနေသည်။

အစပိုင်းတွင် သိပ်ပြင်းပြင်းမဆောင့်သေးပဲ အလှီးခံရသူမိန်းမအနေဖြင့် ဖီလင်အတက်ရဆုံးဖြစ်သည့် ကြမ်းပြင်ညီဆောင်နည်းဖြင့်သာ တချက်ချင်း မှန်မှန်လှုပ်ရှားလှီးသွင်းပေးနေသည်။ ထိုသို့ဆောင့်ပေးရင်း မကျင်ဟုန်၏

နို့သီးခေါင်းလေးနှစ်ခုကို တလှည့်စီကုန်း၍စို့ပေးသည်။ ဖင်ဆုံကြီးကို ပွတ်သည်။ အိတင်းနေသောဖင်သားကြီးများကို ခပ်တင်းတင်းဖျစ်ညှစ်သည်အပြင် တင်ပါးဆုံကြီးကို မသိမသာပင် ဆွဲပင်ယူလှုပ်ပေးလေသေးသည်။ တင်ကြီးကြွတက်လာအောင် ဆွဲယူခံလိုက်ရလေတိုင်း လီးက စောက်ခေါင်းထဲပိုဝင်ကာ လီးတန်လုံးပတ်အထက်ပိုင်းနှင့် စောက်စေ့တို့သည်လည်း ပို၍ထိမိပွတ်မိရာ မကျင်ဟုန်မှာ ကြက်သီးများဖျန်းကနဲပင်ထသွားရလေသည်။ တင်ကြီးကြွတင်လှုပ်ရှားပေးသည့်အတွက် ကာမအရသာ ပိုထူးခြားစွာ ခံစားရရှိကြောင်း မကျင်ဟုန်နားလည်အောင် သိန်းအောင်ကျော်က အထာပြုကာ ဇာတ်သွင်းယူနေခြင်းဖြစ်သည်။

မကျင်ဟုန်ခမြာမှာတော့ မိမိကိုယ်မိမိ ဘာတွေဖြစ်မှန်းကိုပင်မသိတတ်။ သူမ၏စိတ်အစဉ်မှာ လေထုထဲလွင့်မြောနေသည့် ဝါဂွမ်းဖတ်ကလေးနယ် ဖြစ်၍နေသည်။ ကာမဆိပ်တွေကလည်း ဘယ်လိုမှချိုးနှိမ်ထိန်းချုပ်၍မရနိုင်တော့ပဲ တရိပ်ရိပ်နှင့် အရမ်းကိုတက်၍လာနေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ဖင်ကြီးကိုဆွဲပင်လှုပ်မပေးတော့ပဲ မကျင်ဟုန်၏ အပျိုသွေးကြွကာ မို့ဝန်းလုံးအိနေလေသော နို့အုံနှစ်လုံးကို ဘယ်ညာလက်နှစ်ဘက်ဖြင့် စုံကိုင်ဆွဲကာ အားအနည်းငယ်ထည့်၍ မနေ့မမြန် ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးဆောင်လိုပေးသည်။

ဆောင်နည်းကတော့ ကြမ်းပြင်ညီဆောင်နည်းကိုသာသုံးသည်။

လီးချောင်းကြီးကို ကြမ်းပြင်နှင့်မျဉ်းပြိုင်တပြေးတည်းရှိနေစေလျက် စောက်ခေါင်း ပေါက်ထဲထိုးသွင်းလိုက်၊ ပြန်ထုတ်လိုက်လုပ်နေသည်။ လီးတန်ကြီး၏မတင်မှ၊ ကြောင့် လီးအဆုံးဝင်သောအခါ မကျင်ဟုန်၏တင်ပါး မသိမသာအပေါ်ကြွတက် ကာ လီးပြန်ဆွဲအထုတ်တွင် အောက်သို့ပြန်၍အိကနဲကျသည်။ ပေါင်တန်ကြီး များကလည်း အနည်းငယ်ပိုကားလျက် လီးပြန်ဆွဲအထုတ်တွင် မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် မကျင်ဟုန်၏တင်ပါးက မသိမသာလေး ကြွကြွ လာသည်။ တသိမ့်သိမ့်လေးလှုပ်လာသည်။

ဖင်ကြွလှုပ်ရှားလျှင် အရသာပို၍ကောင်းကြောင်း နားလည်သိနေသော မကျင်ဟုန်မှာ သိန်းအောင်ကျော်က နို့ကိုသာစုံကိုင်ဆွဲထားလျက် ဖင်ကြီးကို ဆွဲကိုင်ပင်ယူလှုပ်ရှားပေးတာမျိုး မလုပ်တော့သောအခါ မိမိအလိုအလျောက် လုပ်လာပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အစပိုင်းမှာတော့ မသိမသာ မရဲတရဲလေးပါ။ နောက်ပိုင်းတွင်တော့ သိသိသာသာကို ကော့ပင်လှုပ်ခါပေးလာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း မကျင်ဟုန်ဖင်ကော့အပေးနှင့် အချိန်ကိုက် ဖြစ်ရလေအောင်ချိန်၍ လီးကိုဆောင်ဆောင်ထိုးသွင်းပေးလေရာ မကျင်ဟုန် အဖို့ ကာမအရသာ တသိမ့်သိမ့်ခံစားရလျက် ဖင်ကြီးပို၍လှုပ်ရှားလာသည်။ ပါးစပ်မှလည်း တဟင်းဟင်းအသက်ရှူပြင်းလာသည်။ လက်ကလေးများကလည်း သူမကို တက်ခွဲလိုင်းနေသူ သိန်းအောင်ကျော်၏လက်မောင်းကိုဆုပ်လိုက်၊ ကျောပြင်ကိုလှမ်းပွတ်လိုက် လုပ်လာသည်။

“ နာသေးလား ကျင်ကျင် ”

လိုးနေရင်း သိန်းအောင်ကျော်က မေးသည်။ မကျင်ဟုန်၏ပါးပြင် တဘက်ကိုလည်း ရွတ်ကနဲမြည်အောင် ကုန်း၍နမ်းသည်။

“ ဟင်အင်း- -မနာတော့ဘူး ”

မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ အလိုလိုပင် အဖြေစကားထွက်သည်။ လွှတ်ကနဲ ထွက်သွားပြီးမှ မိမိပြောလိုက်သောအဖြေစကားအတွက် ရှက်ကာ မျက်နှာ ရဲကနဲဖြစ်သည်။

“ ငါလိုးတာ ခံလို့ကောင်းလာပြီ မဟုတ်လား ”

“ ဟာ- -ဘာတွေလားမေးနေတာလဲ ”

“ ပြောစမ်းပါဟာ။ အလိုးခံလို့ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား ”

“ သိဘူး- -သိဘူး- - ”

“ ငါ ဆောင့်လိုးပေးမယ်နော်။ ဟုတ်လား ”

“ ဟာကွာ- -မပြောနဲ့ ”

“ ဒီထက် ပိုပြင်းပြင်းဆောင့်လှီးမယ်နော် ”

“ ဟင့်အင်း- -ဟင့်အင်း- - ”

“ ဟော ဒီမှာ- - ”

ပြောပြောဆိုဆို ဆောင့်ချက်တချက်ဆတ်ကနဲဆောင့်လှီးသည်။

“ ဘွပ်- -အား အင့်- - ”

ကြမ်းပြင်ညီဆောင့်နည်းဖြင့် ဆောင့်နေရာမှ အောက်ပင့်ဆောင့်သွင်း လိုက်ရာ လီးသည် လမ်းကြောင်းတမျိုးပြောင်းကာဝင်လျက် စောက်ခေါင်း အပေါ်ဘက်သို့ ပိုဝင်ထိုးမွှေပြီး သားအိမ်ကိုဒုတ်ကနဲထိုးမိရာ မကျင်ဟုန်မှာ အောင့်ကနဲဖြစ်သလို တမူထူးသောထိတွေ့မှုဖီလင်လည်းခံစားရလျက် ပါးစပ်မှ အသက်ရှူမှားမြည်တမ်းသံလေးထွက်လျက် သိန်းအောင်ကျော်၏ ကျောပြင်ကြီးကိုလည်း လက်ကလေးနှစ်ဘက်ဖြင့် ကမန်းကတန်းသိုင်းဖက် မိလိုက်လေသည်။

“ ဘွပ်- -ဘွပ်- -ဘွပ်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က အောက်ပင့်ဆောင့်လှီးချက်သုံးချက် ဆက်တိုက်

ဆောင်လှီးသည်။ နို့အုံများကို ပို၍တင်းတင်းဆွဲသည်။ နောက်ဆုံးဆောင်လှီး
လိုက်ချိန်တွင်မူ မကျင်ဟုန်၏ညာဘက်နို့သီးကို ဆွဲဆိတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ အားပါးပါး- -အား အီး- - ”

မကျင်ဟုန်မှာ နို့သီးဆိတ်ခံရမှုကြောင့် နာကြင်သွားရချိန်တွင်
ဆောင်လှီးလိုက်ချက်ကြောင့်လည်း တချီ ‘ပြီး’ သွားလေရာ ထိုသို့
နာကြင်မှုအရသာတွင် ကောင်းသောအရသာရောနှောလျက် ကော့ပျံကြွတက်
သည်။ စောက်ပတ်ထဲမှစောက်ရည်ကြည်များ ယိုစီးထွက်ကာ စောက်ပတ်
အတွင်းသားများကလည်း လီးချောင်းကြီးကိုညှစ်၍ညှစ်၍ပင် စုပ်ယူနေလေ
သည်။

တရုတ်ကပြားမလေး ‘ပြီး’ သွားမှန်းသိသောသိန်းအောင်ကျော်ကလည်း
ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင်သွင်းလိုက်၍ အဆုံးတိုင်သိမ်ကနဲဝင်သွားသောလီးချောင်း
ကြီးကို ပြန်ဆွဲမထုတ်သေးပဲ စောက်ခေါင်းထဲထိုးနှစ်စိမ်ထားပေးသည်။
ဒါပေမယ့် အငြိမ်တော့မထား။ လီးကိုကော့ကော့ပေးနေသည်။ နို့အုံများ
ကိုလည်း ပြတ်ထွက်တော့မတတ်ပင် တအားကိုင်ညှစ်ပေးထားသည်။

“ နင် ပြီးသွားပြီမဟုန်လား ”

ခဏအကြာတွင် သိန်းအောင်ကျော်က မေးသည်။

“ အင်း- - ”

မကျင်ဟုန်က မောသံလေးနှင့် ပြန်ဖြေသည်။

“ ငါတော့ မပြီးသေးဘူး။ လီးတောင်နေတုန်းပဲ။ ဆက်လိုးချင်တယ်။ နင်ခံမယ် မဟုတ်လား ”

မကျင်ဟုန်က ဘာမျှပြန်မပြော။

တကယ်တော့ မကျင်ဟုန်အနေဖြင့် ဘာများပြောစရာရှိပါသနည်း။ သူမ၏အနေအထားမှာ သိန်းအောင်ကျော်လိုးချင်သည်ဆိုလျှင် လိုလားသည် ဖြစ်စေ၊ မလိုလားသည်ဖြစ်စေ ခံရမည်သာ။

“ ပြောစမ်းပါ- -ကျင်ကျင်ရ။ ဆက်လိုးရမလား ”

သိန်းအောင်ကျော်က ထပ်မေးပြန်သည်။

တမင်ရစ်ကာမေးမှန်း မကျင်ဟုန်သိသည်။ တချို့ ‘ပြီး’ သွားခဲ့သော ကြောင့် ကာမစိတ်မများလည်း အနည်းငယ်ဒီဂရီလျော့ကျလာရာ မိမိကို အကြပ်ကိုင်အနှိုင်းကျင့်၍အတင်းလိုးနေသူ သိန်းအောင်ကျော်အပေါ် အမြင် ကပ်သည့်စိတ်တွေလည်း ပေါ်လာသည်။

“ ကျွတ်- -ရှင် ရစ်မနေနဲ့။ ကျွန်မမခံဖူးဆိုရင်ကော ရှင်က မလုပ်ပဲနေမှာလား ”

မကျင်ဟုန်က ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြန်ပြောသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကိုလည်း မျက်စောင်းတချက်ထိုးသည်။

“ ဟားဟားဟား- -နင်က အထာပေါက်သားပဲ။ အေး- -ဟုတ်တယ်။ နင်ငြင်းရင်လည်း ငါကတော့ လိုးမှာပဲ။ ကဲ- -ဆက်လိုးမယ်နော် ”

“ သဘော- -သဘော။ မြန်မြန်သာ ရှင့်ကိစ္စကိုဖြတ်။ မြန်မြန် ပြီးမှ ဝင့်ကျွတ်မှာ- - ”

“ အေး- -အေး- -နင့်ခြေထောက်တွေကို ငါ့ခါးပေါ်မှာ ချိတ် ထားလိုက်- - ”

“ ဟာ- -ချိတ်မပေးနိုင်ပါဘူး။ သူများကို ဘာမှတ်နေသလဲ ”

“ အဲဒီလိုချိတ်ထားမှ ဆောင်ရတာပိုဖိလင်မိပြီး မြန်မြန်ပြီးမှာပေါ့ဟ။ မဟုတ်ရင် အကြာကြီးဆွဲလိုးနေရလိမ့်မယ်။ ဘာလဲ- -နင်က ကြာကြာ ဆွဲပြီး စိမ်လိုးတာခံချင်လို့လား ”

“ ဟို- -အဲဒီလိုကြီး မခံချင်ပါဘူး ”

“ ဒါဆို- -ငါပြောသလိုလုပ်- - ”

“ ကျွတ်- -တကယ်ပဲကွာ- - ”

မကျင်ဟုန်သည် ပါးစပ်မှမကျေမနပ်ပြောရင်း သိန်းအောင်ကျော်၏ ခါးပေါ်တွင် သူမ၏ခြေကျင်းဝတ်နှစ်ခုကို ချိတ်ပေးထားလိုက်ရသည်။ ထိုအခါ ပေါင်ကလေးများက ဘေးသို့ပိုကားလျှက် အဖုတ်ပိုပေါ်လာသည်။ တင်လည်း မူလထက်အပေါ်အနည်းငယ်ပိုတက်ကသွားသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ဒူးတုတ်ကာအားပြုပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင်လိုးသည်။ လေးငါးဆယ်ချက်ဆောင်လိုးပြီးသောအခါ တချို့ ‘ပြီး’ ခဲ့ရ၍ အနည်းငယ်အားပျော့သလိုဖြစ်သွားရသော ကာမစိတ်များက ပြန်လည်နိုးကြွ ထန်ပြင်းလာသည်။ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ကြီး ကော့ပင်လှုပ်ရှားလာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ခါးတွင် ခြေထောက်များချိတ်ထားသောကြောင့် ဖင်ကြီး ကြွလှုပ်ရှားရတာကလည်း ပိုအဆင်ပြေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း အောက်ပင်ဆောင်နည်းနှင့် ကြမ်းပြင်ညီဆောင်နည်းများကိုရောမွှေအသုံးချကာ အချက်သုံးဆယ်ခန့် မနားတမ်းဆောင်လိုးပေးလိုက်ရာ မကျင်ဟုန်တယောက် တဟင်ဟင်နှင့် လူးလွန့်ကော့ပျံလာသည်။

“ ဆောင်ရတာ သိပ်အားမရဘူးဟာ။ နင့်ပေါင်ကြီးတွေ ငါ့ပခန်း နှစ်ဖက်ပေါ်ထမ်းပြီး တအားလိုးမယ် ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရစ်လာပြန်သည်။

မကျင်ဟုန်မှာ ဖီလင်တွေတက်နေလေရာ အလိုးအဆောင့်ရုပ်သွားမှာကို ပင်မလိုလားနိုင်တော့အောင် ဖြစ်နေသည်။ ထိုကြောင့် ဘာမျှပြန်မပြောနေ တော့ပဲ ခြေထောက်များကိုမြှောက်တင်ကာ သိန်းအောင်ကျော်၏ဘယ်ညာ ပခုန်းများပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း အလိုက်သင့်ပင် ပေါင်နှစ်လုံးကို ပခုန်းဖြင့်ထမ်းသည်။ လက်နှစ်ဘက်ကိုလည်း ပေါင်များဘေးမှ ခွဲကာ မကျင်ဟုန်၏ပခုန်းတဘက်တချက်တွင် လှမ်းထောက်သည်။ တင်းမာသော ပေါင်များကို ပခုန်းဖြင့်ဖိတွန်းချရာ မကျင်ဟုန်၏တင်ပါးသည် လေးကိုင်းသဖွယ် ကွေးညွတ်ကြွတ်တက်သည်။ ထိုနောက်သိန်းအောင်ကျော်က တအားဆောင့်လိုး လေတော့သည်။

လီးသည် စောက်ခေါင်းထဲပို၍ဝင်သည်။ သားအိမ်ကိုလည်း ထောက်မိ သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ဖီလင်တွေအပြတ်တက်နေရာ နာတာတွေ၊ အောင့်တာတွေ ကိုအရေးမလုပ်နိုင်တော့။ သိန်းအောင်ကျော်လိုးဆောင့်သမျှ တအစ်အစ်၊ တဟင့်ဟင့်မြည်တမ်းရင်း ခံနေသည်။

“ ဪ- -နင့်ကို ပြောရအုန်းမယ် ”

ဆယ်ချက်ခန့်တအားဆောင့်လိုးပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်က ပြောသည်။

“ ဘာလဲ- -မြန်မြန်ပြော- -ဟင်းဟင်း: ”

ဖီလင်တွေတက်ကာ အရသာတွေအရမ်းခိုက်နေခိုက် ဆောင့်ချက်ရုပ် သွားမှုကြောင် မချင်မရဲဖြစ်သွားသည့်အတွက် မကျင်ဟုန်က ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးသည်။

“ ငါ့လရည်တွေထွက်ကာနီးကျရင် နင့်ပါးစပ်ကို ပြောင်းလှီးမယ်နော်”

“ ရှင် အဲဒီလောက် မယုတ်မာနဲ့နော်- - ”

“ ဟာ- -ဒါ ယုတ်မာတာမဟုတ်ဖူး။ နင့်စောက်ပတ်ထဲ လရည် ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ရင် နင်ဗိုက်ကြီးသွားမှာပေါ့။ ဒါကြောင့်ပြောတာ- - ”

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် မကျင်ဟုန်ထံမှအဖြေစကားကိုပင် မစောင့်တော့ပဲ သိန်းအောင်ကျော်က ဆက်၍အားသွန်ခွန်စိုက်လှီးပါလေတော့သည်။ မကျင်ဟုန် မှာ ကာမမှုကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံဗဟုသုတနည်းသော်လည်း ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမလှီးကြလျှင် ဗိုက်ကြီးတတ်ကြောင်း သိသည်။ မိမိမှာ သိန်းအောင်ကျော်လှီးတာခံရပြီး ဗိုက်ကြီးသွားမည်အရေးကိုလည်း ယခုမှပင် တွေးကာ ကြောက်မိရှာသည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ အင့်ဟင်- -ကျွန်မ- -ဥစ္စာထဲမှာတော့ ရှင့်အရည်တွေ မထည့် ပါနဲ့ရှင်- -အင့် အိ ”

ဗိုက်ကြီးမှာကိုတွေးကြောက်မိရာသောမကျင်ဟုန်သည် သိန်းအောင်ကျော် ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသောဆောင်လိုးချက်များကို အသက်ရှူမှားမတတ်ခံရနေ ရသည်ကြားမှပင် ကမန်းကတန်းပင် ပြောလိုက်မိရှာသည်။

“ အေး- -နင့်ပါးစပ် အသင့်ပြင်ထား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ထိုမျှသာပြောပြီး တအားဆက်၍ဆောင်လိုးသည်။ သူသည် သုတ်ရည်ထိုက်တော့မည်မို့ ဆောင်ချက်များက ပိုမြန်ကာ ပိုအား ပြင်းသည်။ မကျင်ဟုန်အဖို့လည်း ပို၍အရသာတွေ့နေရသည်။ ပေါင်ကြီး နှစ်ချောင်းကို ပခုန်းပေါ်ထမ်းကာဖိတွန်းပြီး ဆောင်လိုးနေရသည်မို့လည်း စောက်ပတသည်ပြုအာကာ စောက်ခေါင်ကဒိုးယိုပေါက်ပွင့်လျှက် လီးဝင် လမ်းကြောင်း အပြတ်ကိုချောမောနေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏ ကြမ်းတမ်းသောလိုးဆောင်ချက်များကြောင့် မကျင်ဟုန်တကိုယ်လုံး သိမ်သိမ်တုန်ခါနေလေသည်။ မကျင်ဟုန်၏စိတ်ထဲတွင် မိမိ၏ဗိုက်ပေါက်ကွဲထွက်သွားလေမည်လားဟုပင် ထင်မိသည်။ ဒါပေမယ့် တချက်ဆောင်လိုက်တိုင်း အဖုတ်ထဲလီးက နင့်ကနဲနေအောင်အရသာတွေ့ လာသည်မို့ ကောင်မလေးမှာ တအီးအီးတအားအားညည်းညူမြည်တမ်းရင်း သိန်းအောင်ကျော်လိုးသမျှ သဘောရှိခံနေသည်။ ဆောင်ချက်ကြောင့် ရင်သားဆိုင်များ လှုပ်ခါနေရာ မကျင်ဟုန်အတွက် တမူထူးနေသည်။

နောက်ထပ်အချက်သုံးဆယ်ခန့် အားကုန်ဆောင်လိုးပြီးနောက် သိန်း
အောင်ကျော်သည် မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ထဲမှ သူ့လီးချောင်းကြီးကို
ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ အိုး- - ”

အကြပ်အသိပ်ဝင်နေသောလီးချောင်းကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်မှုကြောင့်
စောက်ပတ်သည် ပြီးအာထွက်သွားကာ လီးပြုတ်ထွက်ချိန်တွင် ပြန်စု၍သွားရာ
အဖုတ်ကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်အရိုက်ခံရသည့်အသွင်မျိုးမို့ မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ
မြည်တမ်းသံလေး ပေါ်ထွက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ထမ်းထားသော
ပေါင်များကို ဘေးသို့ဖယ်ချကာ မကျင်ဟုန်၏ရင်ဘတ်ပေါ်တက်ခွသည်။
တရုတ်ကပြားမလေး၏ဆံပင်များကို လက်ဖြင့်ကိုင်ကာ ခေါင်းကိုမပင့်ယူသည်။
မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ် အလိုလိုပင်ဟ၍လာသည်။ ယခုအခါတွင် မကျင်ဟုန်၏
တကိုယ်လုံး ရမက်တွေလွှမ်းမိုးနေရာ ထိုရမက်စိတ်တွေ၏လှုပ်ဆော်မှုဖြင့်
မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ် အလိုလိုပွင့်ဟသွားခြင်းဖြစ်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း အချိန်ဆိုင်းမနေ။ သူ့ကိုယ်တိုင်မှာလည်း
ပေါက်ကွဲတော့မည့်ကာမယမ်းအိုးလို ကာမဖီလင်တွေ အပြတ်တက်နေသည်။
ကောင်မလေးပါးစပ်ထဲသို့ သူ့လီးချောင်းကြီးကို ထိုးသွင်းသည်။ ပြီးတော့
ခါးကိုလှုပ်ကာ စောက်ပတ်ထဲလီးဆောင်သွင်းသလို မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ကို
အားမနာတမ်းလိုးပါလေတော့သည်။

မကျင်ဟုန်မှာ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြစ်နေသည်။ ရမက်စိတ်များနှင့် အတူ ရှက်ကြောက်ရွံရှာမှုကလည်း ဖြစ်ပေါ်သည်။ သို့သော် ရမက်စိတ်ရိုင်းက အားကြီးပေရာ ရှက်ကြောက်ရွံရှာမှုသည် ပေါ်လာလိုက်၊ အလျှံညီးညီးတောက် လောင်နေသော ရမက်မီးလျှံများအကြားတွင် ပျောက်သွားလိုက်ဖြစ်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်ကြမ်းကြမ်းထိုးသွင်းလိုင်းနေရာ လီးချောင်းကြီး သည် မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ထဲတွင် နေရာအနံ့ကို ထိုးမိထိမိနေသည်။ ပါးစောင် ကို ထိုးမိသည်။ အာခေါင်ထဲသို့လည်း ရောက်သည်။ ရှာနှင့်လည်း ထိမိသည်။ နှုတ်ခမ်းဖူးငုံလေးနှစ်ခုကတော့ ပြောမနေနှင့်တော့။

မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ကို လိုးကောင်းကောင်းနှင့် တအားလိုးပစ်လိုက်ရာ မကြာမီပင် သိန်းအောင်ကျော်၏လီးထိပ်မှ သုတ်ရည်တွေပန်း၍ထွက်လာသည်။ ငံညှီညှီ၊ ပူနွေးနွေး၊ ပျစ်ချဲ့ချဲ့သုတ်ရည်တွေ မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ထဲ ပြည့်သွား သည်။

မကျင်ဟုန်သည် သူမပါးစပ်ထဲတွင် ပန်းထွက်လာသောသုတ်ရည်များကို သောက်မြီချခြင်းမပြု။ အတင်းပင်ထွေးထုတ်ပစ်သည်။ ပါးစပ်ထဲတွင် လီးချောင်းကြီးကလည်း ရှိနေသေးရာ ထွေးထုတ်ပစ်ရတာ သိပ်တော့ အဆင်မပြေ။ သုတ်ရည်တို့သည် နှုတ်ခမ်းထောင်နားမှနေ၍ အောက်သို့ ယိုစီးကျသည်။ မျိုချခြင်းမပြုသည့်တိုင် သုတ်ရည်များကို ရှာနှင့်တော့

ထိမိရာ သုတ်ရည်တို့၏ကျိကျိအရသာကို ကောင်မလေးခံစားသိရှိရသည်။ သုတ်ရည်တို့၏ ညှိတီတီအနံ့ကိုလည်း နှာခေါင်းတွင်ရှူမိသည်။ ပါးစပ်မှ ထွေးထုတ်၍ထွက်လာသောသုတ်ရည်များ မကျင်ဟုန်၏လည်ပင်း၊ ရင်ညွန့် စသည်တို့ပေါ် စီးဆင်းကျရောက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ဂွေးအုနှစ်လုံး ကတော့ သူမ၏မေးဖျားကို ထိမိနေကြလေသည်။

ခဏကြာမှ သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ထဲမှ သူ၏လီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။ မကျင်ဟုန်သည် မိမိ၏ပါးစပ်၊ လည်ပင်း၊ ရင်ညွန့် တို့ပေါ်တွင် ကျရောက်ပေကျနေသောသုတ်ရည်များကို လက်ခန့်ဖြင့်ဖယ်သုတ် ပစ်သည်။ ထိုအချိန် တဘက်စာကြည့်တိုက်အခန်းဆီမှ အသံများကို ကြားရသောအခါ မကျင်ဟုန်ဆတ်ကနဲခေါင်းထောင်သွားသည်။ တဘက်ခန်းတွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ရန်ပိုင်စိုးအပြတ်လှီးနေရာမှ ပေါ်ထွက်လာသော အသံများပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအသံတို့က အစောကြီးကတည်းကပေါ်ထွက်နေ သော်လည်း မကျင်ဟုန်မှာ ကိုယ့်ဖီလင်နှင့်ကိုယ် အရမ်းကိုစိတ်လှုပ်ရှား နေခဲ့သည်မို့ မကြားမိခဲ့ပါ။ ယခုမှသာ သတိပြုမိလျှင် ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဟိုဘက်ခန်းထဲမှာ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ရန်ပိုင်စိုး အပြတ် လှီးနေတယ် ”

အဝတ်အစားတွေ ကောက်ယူဝတ်ဆင်နေသော သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။

“ ဟာ- -မဟုတ်နိုင်တာ- - ”

မကျင်ဟုန်မှာ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်ရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း မည်မျှ
မာနကြီး၍ အထာကိုင်ကြောင်းကို မကျင်ဟုန်သိသည်။

“ မယုံရင် ဟိုအပေါက်က သွားကြည့်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်တင်မာဝင်းချောင်းကြည့်ခဲ့သည်အပေါက်ကို
လှမ်းညွှန်ပြပြီး ပြောသည်။ မယုံနိုင်သောစိတ်နှင့် စပ်စုလိုသောစိတ်များကြောင့်
မကျင်ဟုန်သည် အဝတ်များကိုပင် ပြန်မဝတ်နိုင်သေးပဲ ကိုယ်လုံးတီးကြီး
နှင့်ပင် ဖျာပေါ်မှထကာ အပေါက်သို့သွားချောင်းကြည့်သည်။

သူမသွားချောင်းကြည့်သည်အချိန်မှာပင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်ဒေါ်တင်မာဝင်း
တို့၏လိုးပွဲ အပြီးသတ်ကာနီးဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက စက်သေနတ်ပစ်သလို
တအားဆောင်လိုးတာကို မြင်ရသည်။ ထိုနောက်ရန်ပိုင်စိုးက လီးကို အဖုတ်
ထဲမှဆွဲဖြုတ်ကာ သုတ်ရည်တွေ တပျစ်တခဲကြီးပန်းထုတ်ပေးလိုက်သည်
ကိုပါ မကျင်ဟုန်တယောက် အသည်းတူအူတုန်အောင် မြင်တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ အဝတ်တွေပြန်ဝတ်ပြီးသည်နှင့် ဒေါ်တင်
မာဝင်းထံမှ ချွတ်ယူလာခဲ့သော အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီနှင့် ဘရိကိတ်ထမီတို့ကိုယူကာ

အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ သူစိတ်ကြိုက်လိုးခဲ့ဆော်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မကျင် ဟုန်ကို လှည့်၍ပင်မကြည့်တော့။ သည်အတိုင်းပင် ထားခဲ့သည်။

တဘက်ခန်းထဲသို့ သိန်းအောင်ကျော်ရောက်သွားသောအခါ ဒေါ်တင်မာ ဝင်းကို ရန်ပိုင်စိုးက လိုး၍ပြီးသွားလေပြီ။ သိန်းအောင်ကျော်သည် ဒေါ်တင် မာဝင်း၏ထမီနှင့်အင်္ကျီတို့ကို စားပွဲပေါ်သို့ ဖုတ်ကနဲပစ်ချပေးသည်။ ရန်ပိုင်စိုး အဝတ်တွေဝတ်တာကို ခဏစောင့်သည်။ ပြီးတော့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် လေကလေးတချွန်ချွန်နှင့် ထွက်ခွာသွားသည်။

သူတို့အပိုင်လိုးခဲ့ပြီးဖြစ်သော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်မှာသာ ကိုယ်တုံလုံး ကြီးတွေနှင့် ကျန်နေခဲ့သည်။ မိန်းမနှစ်ယောက်သည် ဝမ်းနည်းစိတ်၊ ကြေကွဲစိတ်၊ ရှက်ရွံ့စိတ်တို့ဖြင့် မျက်ရည်တွေကျရင်း မိမိတို့၏အဝတ်အစား များကို ပြန်ဝတ်ကြသည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး သေသေသပ်သပ်ဖြစ်အောင် လုပ်သည်။ ပြီးတော့မှ အခန်းထဲမှထွက်ကာလာခဲ့ကြသည်။ တယောက် မျက်နှာကို တယောက်မကြည့်ရဲ။ ကျန်တယောက် ဘယ်လိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရသည်ကို တယောက်ကနားလည်သည်။ ကျောင်းအားကစားပွဲကတော့ စည်ကားစွာ ကျင်းပနေဆဲ။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့် တပည့်မလေး မကျင်ဟုန်တို့၏အဖြစ်တွေကို အခြားမည်သူမျှမသိကြ။

စတုတ္ထပိုင်းမျှော်ပါ။

“ ဆရာမလေးရယ် တပည့်မလေးရယ်(၄) ”

သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့သည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့် တရုတ်ကပြားမလေးမကျင်ဟုန်တို့ကို တယောက်တချီပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးခဲ့ရသည်ကို မကျေနပ်ကြသေး။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံးကို ချိန်းဆိုခေါ်ယူကာ လေးယောက်သားပြိုင်တူ ကာမအရသာခံစားပွဲကြီးလုပ်နိုင်ရေးအတွက် ဆက်လက်စီစဉ်ကြသည်။

ကံကြမ္မာကလည်း သူတို့ဘက်မှအားပေးထောက်ပံ့နေသည်။ မကျင်ဟုန်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်းထံတွင် သီးသန့်ကျူရှင်ယူနေပေရာ အပြင်အပသို့ အလွယ်နှင့်သွားလာခွင့်မရသောမကျင်ဟုန်ကို ချိန်းဆိုခေါ်ထုတ်ဖို့အတွက် ဘာမျှမခက်တော့။ ဒေါ်တင်မာဝင်းထံ ကျူရှင်ယူရန် မကျင်ဟုန်ရောက်လာသည်အချိန်တချိန်ချိန်ကို ရွေးချယ်သတ်မှတ်စီစဉ်လိုက်ရုံသာဖြစ်သည်။

လွတ်လွတ်လပ်လပ်နှင့် စိတ်ကြိုက်လုပ်ချင်တာတွေ အားရပါးရ လုပ်နိုင်ရန်အတွက် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အိမ်မှ အိမ်ဖော်များကို အသာ 'ပ'ထုတ်ရန် စီစဉ်ကြရသည်။

ဒါကလည်း သိပ်တော့မခက်ပါ။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အိမ်တွင် ထမင်းချက်

မိန်းမကြီးတယောက်၊ တောက်တိုမယ်ရခိုင်းသော (၁၅)နှစ်အရွယ် ကောင်မလေး တယောက်တို့ရှိကြပြီး သူတို့နှစ်ယောက်မှာလည်း ရုပ်ရှင်ကြည့်ရှုရင်း ဘုရားဖူးလည်ပတ်သွားလာလိုကြောင်း ယခင်ကခွင့်ပန်ဖူးခဲ့ရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းက နှော့တဝက်သွားလာခွင့်ပေးလိုက်သည်နှင့် ပြေလည်သွားပေတော့သည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့သည် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ထားသော အပြာဗီဒီယိုပြကွက်များကို အခွေတခုထဲတွင် သေသေချာချာကူးယူမှုကိုလည်း ကြို၍လုပ်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မိန်းမလိုးမှုအတွေ့အကြုံအတော် များသော်လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် တချိန်တည်း၊ တပြိုင်တည်း၊ တနေရာ တည်းတွင် ပေါ်တင်စပ်ယှက်ဖူးသည့်အတွေ့အကြုံတော့ မရှိကြသေးပါ။ အပြာဗီဒီယိုကားများထဲတွင်သာ တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။ သည်လိုယောက်ျားတယောက် နှင့် မိန်းမနှစ်ယောက် တပြိုင်တည်းအတူတူကာမအရသာခံစပ်ယှက်ပျော်ပါး ကြသည်ကိစ္စမျိုးကလည်း စီစဉ်လုပ်ယူဖို့ လွယ်သည်မဟုတ်လှပါ။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့ လိုးခွင့်ရကာစားနေရသောမိန်းမများသည် တဏှာရမက်ကြီးသူတွေ ဖြစ်ကြစေကာမူ သည်လိုအများနှင့် စုဖွဲ့ပျော်ပါးမှုမျိုး လုပ်ဖို့ကိုတော့ မရဲကြသေးပါ။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့မှာမူ သိန်းအောင်ကျော်တို့ လက်ခုပ်ထဲကရေ၊ ကာမပျော်တော်ဆက်မတွေ့ဘဝမျိုး ရောက်နေကြသည့် အတွက်သာ ယခုလိုစီစဉ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၊ မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက်နှင့်ပျော်ပါးသောအခါ

ပြသနိုင်ရန် ထိုဗီဒီယိုကားခွေကို စပါယ်ရှယ်သွင်းယူခြင်းဖြစ်သည်။ အပြာ ဗီဒီယိုကား ဆယ်ကားကျော်ကျော်မှ အကောင်းဆုံးအကွက်များကို စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်သွင်းထားသည့်အတွက် 'လက်ရွေးစဉ်အပြာကားခွေ' ဟုပင် ဆိုနိုင် သည်။ ထိုအခွေသွင်းယူနိုင်ရန်အတွက် အခွေငှားခ၊ စက်ငှားခတွေ့မှစ၍ ကုန်ကျစရိတ်အဝဝကို ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းထံမှ ရန်ပိုင်စိုးတို့က တောင်းယူ ကြသည်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ လူတကိုယ်လုံးစိတ်ကြိုက်အသုံးတော်ခံ ရသည်အပြင် ရန်ပိုင်စိုးတို့အတွက် ငွေတွင်းတခုအဖြစ်လည်း လုပ်ဆောင် ပေးရလေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းထံတွင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း နံနက်(၉)နာရီမှ(၁၂)နာရီအထိ ကျူရှင်ယူလေ့ရှိသည်။ သူမ၏အိမ်မှ နံနက်(၉)နာရီတွင် လာပို့ပေးပြီး (၁၂)နာရီတွင် လာကြိုသည်။ 'လိုးပွဲ လုပ်မည်နေ့တွင်မူ' အထူးအချိန်ပိုသင်ပေးမည်ဟု ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းက ပြောဆိုကာ မကျင်ဟုန်၏အိမ်မှလာကြိုသူကို ညနေ(၄)နာရီတွင်မှလာကြိုရန် မှာထားစီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ ရန်ပိုင်စိုးတို့အဖို့ ပျော်ပါးချိန် (၇)နာရီရလျှက် ကောင်းကောင်းကြီးပျော်ပါးနိုင်ကြပေတော့မည်။

မိမိတို့နှစ်ယောက်ကို စိတ်ကြိုက်လိုးနိုင်ရန်အတွက် ယခုလိုစီစဉ်ချိန်းဆို ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းရော၊ မကျင်ဟုန်တို့ပါ ရိပ်မိကြသည်။ သို့သော် ရန်ပိုင်စိုးတို့၏ အသေးစိတ်အကြံအစည်များကိုတော့ မသိကြပါ။ တယာက်တနေရာစီခွဲကာ ရန်ပိုင်စိုးတို့က လူလဲဆော်ကြမည်ဟု လောက်သာ ခန့်မှန်းတွေးတောနိုင်ကြလေသည်။ ဤအတွက် ရှက်ကြောက်

မိသော်လည်း စိတ်ကလည်း တအံ့နွေးနွေးနှင့်လှုပ်ရှားကာ ရင်ခုန်သင့်သလောက် တော့ ရင်ခုန်နေကြလေသည်။

ချိန်းဆိုစီစဉ်ထားသည့်နေ့တွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏အိမ်မှ ထမင်းချက်မိန်းမကြီးနှင့် အိမ်ဖော်မိန်းကလေးတို့နှစ်ယောက် နံနက်(၈)နာရီခွဲ တွင် အိမ်မှထွက်သွားကြသည်။ မလှမ်းမကမ်းလဘက်ရည်ဆိုင်မှထိုင်စောင့်ကာ အခြေအနေကိုကြည့်နေကြသော ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့သည် (၈)နာရီ(၄၅)မိနစ်လောက်တွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏အိမ်ထဲသို့ အခြားလူ များမရိပ်မိအောင် တိတ်တခိုးဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုနောက် ဒေါ်တင် မာဝင်းတို့လင်မယားအိပ်ခန်းထဲတွင်ဝင်ပုန်းလျှက် မကျင်ဟုန်ရောက်အလာကို စောင့်ကြည့်ကြသည်။ မကျင်ဟုန်ရောက်လာမှ လုပ်ငန်းစကြမည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အိမ်မှာ အတော်အသင့်ကြီးမားကျယ်ဝန်းသည်။ သူတို့လင်မယားအိပ်သော ပင်မအိပ်ခန်းအပြင် အရံအိပ်ခန်းနှစ်ခန်းလည်း ရှိသေးသည်။ မိမိနှင့်မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက်ကို တယောက်တခန်းခွဲလှီးမည် ဟုထင်သောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းက ထိုအရံအိပ်ခန်းနှစ်ခုထဲတွင် အိပ်ရာများကိုပြင်ဆင်ထားလိုက်သည်။ အိမ်ဖော်အမျိုးသမီးတွေထွက်သွားမှ ကိုယ်တိုင်ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့က ဒေါ်တင်မာဝင်း အိပ်ခန်းနှစ်ခန်း ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းမှုကို ဘာမှမပြောပါ။ သူတို့စိတ်ကူကတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်း တို့လင်မယားအိပ်ကြသည့် နှစ်ယောက်အိပ်ခံတင်ကျယ်ကြီးပေါ်တွင်သာ

ပျော်ပါးကြဖို့ဖြစ်သည်။ ထိုခံတင်ကြီးမှာ နှစ်ယောက်အိပ်ဆိုသော်လည်း အကြီးစားအခန်းစားကြီးဖြစ်ရာ လေးယောက်၊ နှစ်စုံတွဲ ချောင်ချီစွာတက်လိုး နိုင်ပါသည်။

မကျင်ဟုန်တို့အိမ်သည် စည်းကမ်းကြီးကာတိကျသည်အတိုင်း နံနက်(၉)နာရီတိတိတွင် မကျင်ဟုန်ရောက်လာသည်။ လိုက်ပို့သူပြန်သွား သည်နှင့် သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့နှစ်ယောက်သည် ပုန်းအောင်း နေသောအိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကတော့ အိမ်ရှေ့ညှော်ခန်းထဲတွင် ထိုင်နေကြ သည်။ ခေါင်းလေးများကိုငုံ့ယှက်ကာ ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာမီအလိုးခံရတော့မှာမို့ ရှက်ကြောက်နေကြသည်။ မျက်နှာပူနေကြသည်။

“ ကိုင်း- -အခွေလေးဘာလေး အရင်ကြည့်ကြရအောင်။ ဟုတ်လား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောပြောဆိုဆို အသင့်ကိုင်ထားသော ဗီဒီယိုအခွေကို အောက်စက်ထဲသို့ထည့်လိုက်သည်။ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသား အိမ်မို့ ညှော်ခန်းထဲတွင် ဆိုနီအပေါ်စက်အောက်စက်တစ်စုံရှိနေသည်။ အိပ်ခန်းထဲတွင်လည်း တိုရိုဘာအမျိုးအစား တီဗီနှင့်ဗီစီစက်တစ်စုံရှိသေးသည်။ ညှော်ခန်းထဲမှစက်များသည် အကြီးစားများဖြစ်ကာ အိပ်ခန်းထဲမှစက်များသည် အသေးစားများဖြစ်ကြသည်။

အခုလိုအခြေအနေအချိန်အခါတွင် သိန်းအောင်ကျော်တို့ထိုးပြမည် ကားမှာ သာမန်ရိုးရိုးကားမဟုတ်နိုင်ပဲ အပြာခွေသာဖြစ်မည်ကို ဒေါ်တင်မာ ဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ သိကြသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ အပြာဗီဒီယိုကားခွေများ အကြောင်း နားစွန်နားဖျားကြားဖူးထားတာသာရှိသည်။ ကိုယ်တိုင်တော့ မကြည့်ဖူးသေးပါ။ ကောင်မလေးမှာ မကြာသေးမီကမှ လီးနှင့်ထိတွေ့ရင်းနှီး ရလျှက် ကာမအရသာကိုလည်း ခံစားတတ်နေရာ ရှက်ကြောက်စိတ်တွေ ရှိနေသေးသော်လည်း အပြာကားဆိုတာဘယ်လိုလဲဟု ကြည့်လိုသည်ဆန္ဒ ကလည်း ရှိနေသည်။ သို့သော် အခြားလူများနှင့်အတူ ပေါ်တင်ကြီးထိုင်ကြည့် ရမှာကိုလည်း မျက်နှာမထားတတ်အောင်ရှိနေသည်။

သင်္ဘောသားမယားဖြစ်သောဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ အပြာကားခွေ တခုနှစ်ခွေလောက်တော့ ကြည့်ဖူးသည်။ ထိုသို့ကြည့်ရတိုင်း စိတ်လှုပ်ရှား ရင်ဖိုမှုကိုလည်း ခံစားရသည်။ အပြာကားကောင်းကောင်းကြည့်တတ်နေသူ ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။ ယခုညေ့ခန်းထဲတွင် လူလေးယောက်အတူတူထိုင်ကြည့် နေရမှုမျိုးကတော့ ဒါပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်တို့ ယူလာသည့်ကားသည် အတော်ပင်ကြမ်းမည့်ကားဖြစ်သည်ကိုလည်း ခန့်မှန်း သိပေရာ ကျောင်းဆရာမလေးမှာ အပြာကားမကြည့်ရသေးမီကပင် ရင်ခုန်စ ပြုနေသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့သည် နှစ်ယောက်ထိုင်ခုန် ပေါ်တွင် ထိုင်နေကြသည်။ ဘာရယ်ညာရယ်လို့တော့မဟုတ်။ ယနေ့ ကြုံတွေ့ရတော့မည့်ကိစ္စများအတွက် မျက်နှာပူစိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။

အတွက် နှစ်ယောက်အတူတူထိုင်မိနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးကတော့ တယောက်ထိုင်ချန်တချပေါ်တွင် ထိုသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း အောက်စက်ထဲအခွေထိုးထည့်ပြီးနောက် ထိုင်ချန်တချတွင်ဝင်ထိုင်သည်။ ဧည့်ခန်းထဲမှထိုင်ချန်များမှာလည်း ဆိုဖါကြီးများဖြစ်ကြရာ နှစ်ယောက် ထိုင်ချန်သည် လေးယောက်ထိုင်လျှင်ပင် ရနိုင်သည်။ တယောက်ထိုင်ချန် ပေါ်တွင်လည်း နှစ်ယောက်ကောင်းကောင်းထိုင်လို့ရသည်။

အပြာကားထိုးကြည့်ရင်း မိမိတို့ကို ကိုင်လိုက်နိုက်လိုက်လုပ်ကြ လိမ့်မည်ဟု အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံးထင်နေကြသည်။ အတူတူလာထိုင်ရန် မည်သူ့ကိုမည်သူက ခေါ်လေမည်နည်းဟု ရင်တဒိတ်ဒိတ်ချန်ရင်းစောင့်နေကြ သည်။

သို့သော် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့က အမျိုးသမီးများကို မိမိတို့နှင့်အတူတူလာထိုင်ဖို့ မခေါ်ကြသေး။ သိန်းအောင်ကျော်သည် တယောက်ထိုင်ချန်တချပေါ်တွင်ဝင်ထိုင်ပြီးနောက် ရီမုတ်ကွန်ထရိုးဖြင့် အခွေကို စတင်ပြသသည်။

ဇာတ်လမ်းအပြာကားခွေမဟုတ်ပဲ စံတ်ကြိုက်ရွေးကာကူးယူထားသည့် အပြာကားခွေဖြစ်သောကြောင့် စပြသည်နှင့် တီဗီဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် အပြာပြကွက်တန်း၍ပေါ်လာသည်။ ထိုပြကွက်မှာ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံးကို ရင်တဒိန်းဒိန်းချန်ကာ မျက်နှာတွေထူပူဖိန်းရိုန်းသွားစေသည်။

တီဗီဖန်သားပြင်ပေါ်တွင်ပေါ်လာသည်က အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးတခု၏ သားနားသောမွေ့ရာဝိုင်းကြီးပေါ်တွင်ရှိနေကြသော တရုတ်မလေးတယောက်နှင့် ဘိုမတယောက်တို့ဖြစ်သည်။ တရုတ်မလေးရော ဘိုမတို့ပါ အဝတ်အစား မရှိကြ။ ဗလာကိုယ်လုံးတီးတွေ။ တရုတ်မလေးက ခပ်သွယ်သွယ်သေးသေးလေး။ ဘိုမကြီးက ခပ်ထွားထွား၊ လုံးကြီးပေါက်လှ။ တရုတ်မလေးသည်ခပ်ပင်နက်များ ကိုဖြန့်ချထားရာ ခါးခီလောက်ထိအောင်ရှည်သည်။ ဘိုမကြီးကတော့ ရွှေရောင် ခပ်ပင်ခပ်တိုတိုလေးနှင့်။ ဘိုမကြီး၏စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ စောက်မွှေးတွေ ပြောင်စင်အောင်ဂိုတ်ထားသည်။ တရုတ်မလေး၏စောက်မွှေးတွေကတော့ ဂိုတ်မထား။ မည်းနက်နူးညံ့သောစောက်မွှေးတို့သည် တရုတ်မလေး၏ ပေါင်ရင်းဆီးစပ်တဝိုက်တွင် ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့်ရှိနေကြသည်။ အတော်လေးလည်း ထူသည်။ သို့သော် မို့ဖေါင်းလေသောစောက်ပတ်ကို ဖုံးကွယ်နေလောက်အောင်တော့ မရှိ။

ဘိုမကြီးသည် မွေ့ရာပေါ်တွင်ပက်လက်လှန်အိပ်ကာ တလူးလူး တလွန်လွန်ဖြစ်နေသည်။ သူမ၏ကြီးမားလုံးဝန်းသောနို့အုံကြီးနှစ်လုံးမှာလည်း သိမ့်သိမ့်ခါလို့နေသည်။ နို့သီးခေါင်းရှည်ရှည်များ ချွန်ကော့ထောင်တက်နေသည်။ နို့သီးခေါင်းများသည် ဆီသုတ်ထားတာလား။ စို့ပေးထား၍တံတွေးတွေ ပေကျံနေတာလားတော့မသိ။ စိုစွတ်လက်ပြောင်နေသည်။

ဘိုမကြီး၏ပေါင်တန်နှစ်ချောင်းက ခပ်ကွေးကွေးထောင်ကာ ဖြဲကား၍ နေသည်။ ထိုပေါင်ကြီးနှစ်ခုအကြားတွင်တော့ တရုတ်မလေးက ခူးထောက်ကာ ဝပ်လျှက်သားရှိနေသည်။ တရုတ်မလေး၏မျက်နှာသည် ဘိုမကြီး၏

ပေါင်ရင်းခွဆုံတွင်ရောက်လျက် စောက်ပတ်ကိုအပီရက်နေသည်။

ကင်မရာကို ရှုထောင့်တလှည့်စီပြောင်း၍ရိုက်ပြထားရာ စောက်ပတ် ရက်နေမှုကို တကွက်တကွက်တွင်အပီမြင်ရလျက် အချို့အကွက်များတွင်တော့ ပေါင်ခွကြား၌မျက်နှာအပ်ထားမှလောက်သာ တွေ့မြင်ရပေသည်။ စောက်ပတ် အရက်ခံနေရသော ဘိုမကြီး၏မျက်နှာအမူအရာကိုလည်း အနီးကပ်ရိုက်ပြ ထားရာ မျက်လုံးများမှစင်းလျက် ပါးစပ်မဟတဟပွင့်ကာ အရသာတွေ့၍ ရမက်ထန်နေပုံပေါ်လွင်လှသည်။ ဘိုမကြီး၏တင်ပါးကြီးသည်လည်း တလှုပ်လှုပ် ခါယမ်း၍နေသည်။ ဝေ့ဝိုက်လှုပ်ရှားနေသည်။

တရုတ်မလေးသည် စောက်ပတ်ကိုရက်ပေးနေရင်း ဘိုမကြီး၏ စအိုပေါက်ကိုလည်း လက်ညှိုးဖြင့်အသာထိုးပွတ်နေသေးသည်။ ကင်မရာသည် ထိုအချိန်တွင် ဖင်ပေါက်ထိုးကလိနေမှုကို အပီပင် ကျကျနနရိုက်ပြထားသည်။

ကင်မရာက ဘိုမကြီး၏ဖင်ပေါက်ကို အနီးကပ်ရိုက်ပြလိုက်ချိန်မှာပင် တရုတ်မလေး၏လက်ညှိုးကလည်း စအိုထဲသို့လျှောထိုးဝင်သွားသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် 'အိုး- -အီး' ဟူသောရေရွတ်မြည်တမ်းသံကလည်း ဆောင်းဘောက်စ်တွေမှပေါ်လာလေရာ ကြည့်နေလေရသောအမျိုးသမီးနှစ်ယောက် စလုံးမှာ စအိုဝယားသလိုလိုပင်ဖြစ်ရသည်။ အထူးသဖြင့် သိန်းအောင်ကျော် ဖင်လိုးတာကိုခံထားရဖူးပြီးဖြစ်သော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းက ပို၍စိတ်လှုပ်ရှား သည်။

တရုတ်မလေး၏အခြားလက်တဘက်မှာလည်း အအားမနေပါ။ တုတ်ပြီး ရှည်လည်းအတော်ရှည်သည်၊ ရာဘာလီးတန်ကြီးကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ တရုတ်မလေးသည် ရာဘာလီးတန်အတုကြီးကို မိမိ၏စောက်ပတ်ထဲသို့ ပြန်ထိုးထည့်ကလိနေပြန်သည်။

ထိုပြကွက်ပြကွင်းတို့သည် သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့နှစ်ယောက်ကိုလည်း စိတ်ထကြွလာစေသည်။ နှစ်ယောက်စလုံးပင်လီးတွေတောင်လာကြသည်။ သူတို့သည် ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် စပို့ရှပ်အပြာနုရောင်များကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ အောက်ခံဘောင်းဘီတယောက်မှမပါ။ လီးတောင်လာသောအခါ နေ့သားနှစ်ယောက်သည် ဂျင်းဘောင်းဘီများ၏ပေါင်ခွကြားရှိဇစ်များကို ဆွဲဖွင့်ချလိုက်ကြသည်။ တောင်နေသောလီးချောင်းကြီးနှစ်ချောင်းသည် ကွဲဟသွားသောဂျင်းဘောင်းဘီခွကြားနေရာများမှ တန်းကနဲပင် တောင်၍ထွက်လာကြသည်။

တီဗီဖန်သားပြင်ပေါ်မှ ဘိုမကြီးနှင့်တရုတ်မလေးတို့နှစ်ယောက်၏ ရက်ရက်ရောရောသရုပ်ဆောင်ပြကွက်များကိုကြည့်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်မှာ သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့နှစ်ယောက်၏လီးကြီးများကိုပါ မြင်တွေ့ကြလေရာ စိတ်တွေပိုလှုပ်ရှားလာကြသည်။ ထိုလီးများနှင့် အလိုခံခဲသူများမို့ ပို၍စိတ်လှုပ်ရှားသည်။ မကြာသောအချိန်တွင် ထိုလီးကြီးများနှင့်လိုးတာခံရတော့မည်ဟု သိနေမှုကလည်း ရမက်ဇောက်တို့ တမူထူးခြားတက်ကြွလာစေသည်။

တီဗီဖန်သားပြင်ပေါ်မှပြကွက်က ရုတ်တရက်တမျိုးပြောင်းသွားသည်။ သရုပ်ဆောင်များကလည်း အသစ်တွေဖြစ်ကုန်သည်။ ယောက်ျားတယောက်နှင့် မိန်းမနှစ်ယောက်။ ယောက်ျားက အသားမည်းမည်း၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အရုပ်ခပ်ဆိုးဆိုး ကပ္ပလီကြီး။ လူကောင်ကြီးသလို လီးကလည်းကြီးသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းတို့စိတ်ထင် ဆယ်နှစ်လက်မလောက်ရှည်ကာ လုံးပတ်ကတော့ လက်ကောက်ဝတ်လောက်တုတ်သည်။ တောင်နေတာကလည်း မတ်၍မာ၍ တန်းနေသည်။

ကပ္ပလီကြီးနှင့်ပူးတွဲသရုပ်ဆောင်သူတွေကတော့ ဘိုမငယ်ငယ်ကလေး နှင့် ဂျပန်မလေး။ နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်၊ ရင်သားသိပ်မထွား။ လုံးလုံးဝန်းဝန်းနှင့် ပေါင်တန်ပြေပြေတောင်တောင်၊ တင်ကားကားအိအိ ကလေးတွေဖြစ်သည်။ ရုပ်လေးတွေကတော့ ရက်ရက်စက်စက်ကိုချောသည်။ ငယ်ငယ်နုနုကလေးတွေ။ အလွန်ဆုံး (၁၈)နှစ်သာရှိမည်။ သရုပ်ဆောင်ပြုရမှ တွေကတော့ ရက်ရောညစ်ညမ်းလှသည်။

ကပ္ပလီကြီးက မွေ့ရာပေါ်တွင်ဖင်ချကာထိုင်နေလျက် ဘိုမလေးနှင့် ဂျပန်မလေးတို့က သူ့လီးမည်းမည်းနက်နက်၊ တုတ်တုတ်ထွားထွားကြီးကို ကုန်း၍ရက်ပေးနေကြသည်။ လီးကိုတလှည့်စီ စုပ်ကြသည်။ ထိုနောက် တယောက်က လီးစုပ်နေချိန်တွင် ကျန်တယောက်က ငွေးအုများကိုကုန်း၍ ရက်ပေးစုပ်ပေးသည်။

ကပ္ပလီကြီးက ကောင်မလေးနှစ်ယောက်၏နို့တွေကိုဆွဲလိုက်။

နို့သီးခေါင်းများကို ပွတ်လိုက်၊ တင်ပါးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်၊ စောက်ပတ်
နှိုက်လိုက်၊ ဖင်ပေါက်ထိုးကလိလိုက် လုပ်နေသည်။

ထိုနောက်ကပ္ပလီကြီးသည် ခံတင်ပေါ်မှအောက်သို့ဆင်းကာ
ခံတင်ဘေးနားရှိထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ဂျပန်မလေးနှင့်
ဘိုမလေးတို့က ထိုင်ခုံနံဘေးတဘက်တချက်တွင် ခူးထောက်လိုက်ကြသည်။

ထိုနောက်ဘိုမလေးက ကပ္ပလီကြီး၏လီးကို ပါးစပ်နှင့်ကုန်းစုပ်သည်။
ဂျပန်မလေးက သူမ၏မို့မို့ဝန်းဝန်းရင်သားလေးတဘက်နှင့် ကပ္ပလီကြီး၏လီးကို
ထိကပ်ပွတ်ပေးသည်။ ပွတ်တာမှ ကော့ထောင်တက်နေသောနို့သီးကလေးနှင့်
လီးထိပ်အစပြုံကြီးကို ကျကျနနထိအောင်ပွတ်ပေးသည်။ ဘိုမလေးက လီးတန်
လုံးပတ်ထိပ်ပိုင်းကို ရှာအပြားလိုက်ကပ်ကာ ကျကျနနရက်သည်။ ထို့ပြင်
ကပ္ပလီကြီး၏လီးအစကိုပွတ်မိပြီး ဘေးသို့ချော်ထွက်လာသော ဂျပန်မလေး၏
နို့သီးကို လှမ်း၍စို့ပေးလိုက်လေသေးသည်။

သေသေချာချာအချိန်ကိုကာလုပ်ထားသည့်အတွက် ဘိုမလေးက
လီးတန်လုံးပတ်ကိုရှာနှင့်ရက်လိုက်ချိန်တွင် ဂျပန်မလေး၏နို့သီးသည်
လီးအစ်နေရာကိုထိပွတ်မိနေလျက် ဘိုမလေး၏ရှာက လီးအစ်နားရောက်လာချိန်တွင်
ဂျပန်မလေး၏နို့သီးက လီးအစ်အပေါ်ဘက်သို့ချော်၍ထွက်ရာ ဘိုမလေးက
အလိုက်သင့်လှမ်း၍စို့သည်။ ထိုနောက်ဘိုမလေး၏ခေါင်းအောက်သို့စိုက်ကာ
လီးတန်လုံးပတ်ကို ရှာနှင့်ထပ်ရက်လိုက်ချိန်တွင် ဂျပန်မလေး၏အံ့သား
လုံးလုံးအိအိကလေးကလည်း လီးအစ်ပြုံလန်ကြီးကို ခပ်ဖိဖိလေးပွတ်လာပြန်သည်။

ကပ္ပလီကြီး၏ ဘယ်ညာလက်နှစ်ဘက်များက ဘိုမလေးနှင့်ဂျပန်
မလေးတို့၏ နို့တလုံးစီကို ကိုင်သုံးနေသည်။ အထူးသဖြင့် နို့သီးခေါင်း
လေးများကို ကိုင်တွယ်ဖျစ်ညှစ်သည်။ နို့သီးခေါင်းလေးများတင်းကာ စူကြွ
နေသည်ကို အထင်းသားမြင်ရသည်။

ဤပြကွက်အပြီးတွင် ဘိုမလေးသည် ခံတင်ပေါ်တက်ကာပက်လက်
လှန်ပြီး ဒူးထောင်ပေါင်ကားပေးကာ ကပ္ပလီကြီးက အပေါ်မှတက်ခွသည်။
ဘိုမလေးက ကပ္ပလီကြီး၏လီးတန်မည်းမည်းနက်နက်ကြီးကို လက်ကလေး
များနှင့်ကိုင်ကာ မိမိစောက်ပတ်ဝတွင် ဆွဲတေ့ပေးသည်။ ကပ္ပလီကြီးက
ဖိထိုးလိုက်ရာ လီးတန်မည်းမည်းနက်နက်ကြီးသည် အမွှေးတွေပြောင်စင်အောင်
ရိတ်ထားသော ဘိုမလေး၏စောက်ပတ်ကတုံးပြောင်လေးထဲသို့ တိုးဝင်သွားပုံ
ကလည်း အသည်းယားစဖွယ်တွေ့မြင်ကြရသည်။ 'တအားအား' အော်ဟစ်
သံများကိုလည်း နားတွင်ကြားရသည်။ ဂျပန်မလေးကတော့ ဆေးမှထိုင်ကာ
ဘိုမလေး၏နို့များကို ပွတ်ပေးဆွဲညှစ်ပေးနေသည်။ စောက်ပတ်ထဲလီးအဆုံး
ဝင်သွားသည့်အချိန်တွင်တော့ ဂျပန်မလေးက ဘိုမလေး၏မျက်နှာပေါ်
ကျကျနနတက်ခွသည်။ ဘိုမလေးသည် ကပ္ပလီကြီးလိုးတာကိုခံနေရင်း
ဂျပန်မလေး၏စောက်ပတ်ကိုလည်း အပီရက်ပေးနေသည်။

ဘိုမလေး၏စောက်ပတ်ကို ကပ္ပလီကြီးက ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုး
နေပုံ၊ ဂျပန်မလေး၏စောက်ပတ်ကို ဘိုမလေးက အပီရက်ပေးနေပုံ၊
ဂျပန်မလေး၏ ရမက်ထန်ပြင်းနေသောမျက်နှာ၊ ကပ္ပလီကြီး၏ရာဂခိုးဝေနေသော

မျက်နှာအမူအရာတို့ကို တကွကပ်စီအမျိုးမျိုးပြောင်းကာ အနီးကပ်ရိုက်ပြလိုက်၊ သုံးယောက်၏လှုပ်ရှားနေမှုများကို အဝေးမှထောင်မျိုးစုံရိုက်ပြလိုက်နှင့် အကွက်ကျကျ၊ ပညာသားပါပါရိုက်ပြထားလေရာ တကယ့်ကိုကာမစိတ် တက်ကြွဖွယ်ရာ ပြကွင်းပြကွက်ဖြစ်နေသည်။

ကပ္ပလီကြီးက ဘိုမလေးကိုလိုးနေရင်း ဂျပန်မလေး၏နို့ကို လှမ်းဆွဲ လိုက်၊ ဖင်ပေါက်ကိုလှမ်းထိုးကလိလိုက် လုပ်နေသည်။ ဘိုမလေး၏စောက်ပတ်ကို အချက်နှစ်ဆယ်ခန့်ဆောင်လိုးပေးပြီးနောက် လီးကိုဆွဲထုတ်ပြီး ဘိုမလေး၏ ဖင်ပေါက်ထဲ ပြောင်းထည့်သည်။ အစပိုင်းတွင် အဝေးမှရိုက်ပြကာ တစစအနီးကပ်ဆွဲပြသည်။ ဖင်ပေါက်ထဲလီးကြီး တင်းကြပ်စွာတိုးဝင်သွားပုံ သည် သရုပ်ပီစွာပေါ်လွင်သည်။ ဖင်လိုးခံဖူးသောဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဖင်ဝကို အလိုလိုပင်ရှုံ့လိုက်မိသည်။

ဘိုမလေး၏ဖင်ကို ကပ္ပလီကြီးက ဆယ်ငါးချက်ခန့်ဆောင်လိုးပေးပြီး ချိန်တွင် ဂျပန်မလေးသည် ဘိုမလေးမျက်နှာပေါ်တွင် ခူးတုတ်ဝပ်ချကာ ဖင်ပူးတောင်းထောင်လိုက်သည်။ ဘိုမလေးသည် ခေါင်းကိုကြွေကာ ဂျပန်မလေး၏ စောက်ပတ်ကို ရှာဖြင့်လှမ်းရက်သည်။ ကပ္ပလီကြီးကတော့ ဘိုမလေးကို ဖင်လိုးနေရာမှလီးကိုဆွဲထုတ်ကာ ရှေ့သို့တိုးလာသည်။

ဆီဘူးရှည်လေးတခုကိုလှမ်းယူကာ ဂျပန်မလေး၏ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ဆွဲဖြဲလျက် ပြဲတဲတဲလေးပေါ်လာသောစအိုဝပေါ်သို့ ဆီများညှစ်ချသည်။ ထိုအချိန်တွင်ကင်မရာက အနီးကပ်ဆွဲယူရိုက်ပြလိုက်ရာ ညှစ်ချထားသောဆီများ

စအိုပေါက်တွင်ကျသွားပုံ၊ ပြီးတော့ ပြိဟဟလေးဖြစ်နေသောစောက်ခေါင်းထဲသို့
ဝင်ရောက်သွားပုံတို့ကို အထင်းသားအရှင်းသားမြင်ရသည်။ ထိုနောက်
ဆီသုတ်ထားသောဖင်တွင် လီးတန်မည်းမည်းနက်နက်ကြီးကိုတေ့ထောက်သည်။
ဖိထိုးလိုက်၍ လီးဒစ်ပြကြီးဖင်ပေါက်ထဲသို့ဝင်သွားပုံတို့ကို အနီးကပ်ရိုက်ပြပြီး
ကင်မရာကို နောက်သို့ပြန်ဆွဲလိုက်ရာ ဂျပန်မလေး၏ဖင်ထဲ ကပ္ပလီကြီး၏
လီးကြီး ဖိထိုးသွင်းနေပုံကို မြင်ကွင်းစုံလင်စွာဖြင့်မြင်ရသည်။

ဖင်ထဲလီးဝင်သွားချိန်တွင် ဂျပန်မလေး၏ခြေထောက်များကွေးထောင်
လာပုံ၊ တင်ပါးမသိမသာခါယမ်းသွားပုံတို့ကိုပါ မြင်နိုင်သည်။ သည်နောက်တော့
ကပ္ပလီကြီးသည် ဂျပန်မလေး၏ဆံပင်ကိုဆွဲ၍ တအားပင်ဆောင့်လိုလေ
တော့သည်။ ဘိုမလေးကိုလိုနဲ့သည်တုန်းကထက်ပင် ဆောင့်ချက်ပြင်းသည်။
ပိုကြမ်းသည်။ တအီးအီးတအားအား ငယ်သံပါအောင်အော်ဟစ်သံများကလည်း
သရုပ်ပိုပီပြင်စွာ ပေါ်ထွက်နေသည်။

ထိုပြကွင်းများကိုကြည့်နေသော ငနဲသားနှစ်ယောက်၏တောင်နေသော
လီးချောင်းကြီးတွေ ငေါ့ကနဲငေါ့ကနဲလှုပ်ခါလာသည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်
မှာလည်း စောက်ပတ်တွေမို့ဖောင်းကာ အရည်ရွှမ်းလာကြသည်။ ရက်ရော
ညစ်ညမ်းလှသော အပြာပြကွက်မြင်ကွင်းများကြောင့် မျက်နှာပူရင်ဖိုနေသည့်
ကြားကပင် ရမက်ဇောတွေလည်း ထန်သည်ထက်ထန်လာကြသည်။

တီဗီဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် ပြကွင်းဇာတ်လမ်းတမျိုးပြောင်းသွားပြန်သည်။
သည်တခါတွင်တော့ ဇာတ်လိုက်က ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်းဘိုကြီးနှစ်ယောက်။
မင်းသမီးကကတော့ တောင်တောင်ဖြောင့်ဖြောင့် အာရှတိုက်သူလေး။

ယိုးဒယားလား၊ ဗီယက်နမ်လား၊ မလေးရှားလားတော့မပြောတတ်။
ယိုးဒယားမ၊ ဖြစ်ဖို့တော့များသည်။ ရုပ်ရည်က မြန်မာနှင့်လည်း အတော်
ဆင်သည်။ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း ဆူဖြိုးတောင့်တင်း
သည်။ ဇာတ်လိုက်ဘိုကြီးနှစ်ယောက်ကလည်း ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့်
ဗလကောင်းကောင်းတွေ။ လီးကြီးတွေကလည်း ကြီးသည်။ ဆယ်လက်မတော့
ကောင်းကောင်းကျော်သည်။

စပြုသည့်အချိန်တွင် ကောင်မလေးက ဇာတ်လိုက်နှစ်ယောက်၏
လီးချောင်းကြီးများကို တလှည့်စီပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ပေးနေသည်။ တခါတခါ
နှစ်ချောင်းလုံးကို တပြိုင်တည်းစုပ်ပေးရန်ကြိုးစားသည်။ သို့သော်
လီးကြီးနှစ်ချောင်းလုံးက ကြီးမားလှပေရာ ပါးစပ်ထဲသို့ပြိုင်တူမဝင်။
ပါးစပ်နားမှာသာတော့ကပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းသားများနှင့်သာ ထိပွတ်နေရသည်။

အတန်ကြာလီးစုပ်ခန်းကိုပြုပြီးနောက် ကောင်မလေးက ထရပ်သည်။
ဘိုကြီးတယောက်က ခံတင်ပေါ်ပက်လက်လှန်အိပ်သည်။ မတ်တောင်နေသော
လီးကြီးက မိုးမျှော်ကာထိုးထိုးထောင်ထောင်ကြီးဖြစ်လျက် ယိုးဒယားမလေးသည်
ထိုဘိုကြီးပေါ်သို့တက်ခွကာ လီးကြီးကိုလက်နှင့်ကိုင်၍ စောက်ပတ်ဝတွင်
တော့သည်။ ပြီးတော့ဖင်ကြီးကိုဖိချလိုက်ရာ စောက်ပတ်ထဲသို့လီးချောင်းကြီး
စီးစီးပိုင်ပိုင်ဝင်သွားပုံမှာ ပီပြင်လှသည်။ ကျန်ဘိုကြီးက လိုးနေကြသူစုံတွဲ
ဘေးနားတွင် ထိုင်သည်။ ကောင်မလေး၏ဖင်ကြီးကို ကိုင်လိုက်ပွတ်လိုက်
လုပ်သည်။ ထိုနောက်သူ၏ညာဘက်လက်ခလယ်တွင်တံတွေးဆွတ်ပြီး
ကောင်မလေး၏ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးမွှေပါတော့သည်။ ဖင်သားကြီးကိုဆွဲဖြဲကာ

ကျကျနနထိုးမွှေခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်မှလူကလည်း လီးကိုကော့ကော့ထိုးတင် ဆောင်လိုနေသည်။ ခဏအကြာတွင်တော့ ဖင်ထိုးကလိနေသောဘိကြီးသည် ကောင်မလေး၏ဖင်ပေါက်ထဲမှလက်ချောင်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

လက်ချောင်းကိုဆွဲထုတ်ကာ လက်ချောင်းနေရာတွင် သူ၏လီးကို အစားထိုးသည်။ ကောင်မလေး၏ဖင်ပေါက်ထဲ လီးကြီးကို ရက်ရက်ရောရော ထိုးသွင်းလေသည်။ ဖင်ထဲလီးဝင်ပုံပေါ်လွင်အောင် ကင်မရာကိုချိန်ကာရိုက်ပြ သည်။ အနီးကပ်တော့ ဆွဲမပြ။ လိုးနေကြသူသုံးယောက်လုံးကိုမြင်နိုင်သည်။ ဖင်ထဲလီးဝင်နေပုံအပြင် စောက်ပတ်တွင်လည်း လီးချောင်းကြီးတပ်လျှက်သား ရှိနေပုံကပါပီပြင်လှသည်။

ဇာတ်လိုက်ကောင်မလေး၏စောက်ပတ်နှင့်ဖင်ပေါက်တို့ကို လီးနှစ်ချောင်း

ဖြင့် ပြိုင်တူဝိုင်းညှပ်ကာလိုးနေကြပုံမှာ ညစ်ညမ်းပက်စက်လှပေရာ ဆရာမ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟန်တို့မှာမကြည့်ရဲပဲ ခေါင်းတွေငုံ့ထားလိုက်ကြသည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့ကတော့ အပြတ်ကိုဖီလင်တက်လာကြပြီး လီးထိပ်တွင် အရည်ကြည်တွေကလည်း အရမ်းကိုစိုနေကြသည်။ လိုးချင်စိတ်တို့ အပီအပြင်ကိုထန်နေကြပြီ။

“ အခွေကို ခဏရပ်ထားလိုက်ပြီး ဖိုက်ကြရအောင်ကွာ။ ငါ အရမ်းလိုးချင်နေပြီ ”

ရန်ပိုင်စိုးက သိန်းအောင်ကျော်ကိုလှမ်းပြောသည်။

“ အေး- -ငါလည်း မင်းလိုပဲ။ လိုးချင်လှပြီကွ။ ဖိုက်ကြတာပေါ့ ”

သိန်းအောင်ကျော်ကပြန်ပြောရင်း ရီမုတ်ကွန်ထရိုးဖြင့် အပေါ်စက်အောက်စက်များကို လှမ်းပိတ်လိုက်သည်။

“ နောက်ဆုံးကြည့်ရတဲ့ပြကွက်က ရေရေလည်လည်မိုက်တယ်ကွာ။ မင်းနဲ့ငါလည်း အဲဒီတီဗီကားထဲကလို ဆော်တယောက်ထဲကို နှစ်ယောက် ဝိုင်းညှပ်ပြီး လိုးကြရအောင်- - ”

ရန်ပိုင်စိုးပြောလိုက်သောစကားကြောင့် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်

အလန့်တကြားဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းရော၊ မကျင်ဟုန်ပါ အပြာကားပြကွက်များကိုကြည့်ပြီး ရမက်ထန်စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသော်လည်း ယောက်ျားနှစ်ယောက်က ဖင်နှင့်စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးတချောင်းစီထိုးသွင်းကာ ပြိုင်တူဝိုင်းညှပ်လိုးတာကို ခံရဲလောက်အောင်တော့ မရဲတင်းကြသေး။ အထူးသဖြင့် ဖင်လိုးမခံဖူးသေးသောမကျင်ဟုန်မှာ ပို၍ကြောက်လန့်သွားရှာ သည်။ သူမခံမြာ အပျိုရည်ပျက်တာမှ မကြာသေး။ သည်လိုအလုပ်ခံ ရမည်ဆိုတော့- - - ။

“ လုပ်လိုက်လေ ကြာသလားလို့။ ဘယ်ဆော်ကို ဖိုက်ရင် ကောင်းမလဲ- - - ”

သိန်းအောင်ကျော်က သဘောတူလက်ခံပြီးပြောသည်။ ထိုနောက် ငနဲသားနှစ်ယောက်သည် သူတို့လိုးတာခံဖို့ရောက်နေကြသော မိန်းမနှစ်ယောက် ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ နှစ်ယောက်ပြိုင်တူတော့ ဝိုင်းညှပ်မလုပ်လိုက်ကြပါနဲ့ရှင်။ သနားကြပါအုန်း- - ရှိခိုးပါတယ်။ ချမ်းသာပေးပါ- - ”

မကျင်ဟုန်က ငိုသံပါလေးနှင့်ပြောကာ လက်အုပ်ချီကာကန်တော့ ရှာသည်။

“ နင်ကလည်းဟာ- - ဒီအထာမျိုးလုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ငါတို့ချည်းပဲမဟုတ်

ဘူး။ နင်လည်း ကောင်းကောင်းအရသာတွေ့မှာပါ။ ခံကြည့်စမ်းပါအုန်း။ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြုံးဖြူဖြူနှင့်ပြောသည်။

“ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်- -ကိုကိုရယ်- -ကြည့်ပြောပေးပါအုန်း။ အဲဒီလောက်အထိတော့ မရက်စက်ပါနဲ့ရှင်။ ”

မကျင်ဟုန်က ရည်းစားကိုအားကိုးတကြီး တောင်းပန်အသနားခံရှာသည်။ ပြောရင်းပင်မျက်ရည်တွေဝဲကျလာကာ ငိုသည်။

“ ဟိတ်- -မျက်ရည်ခံထိုးမနေနဲ့ကျင်ကျင်။ ဒါမျိုးလုပ်လို့မရဘူး။ ကဲ- -ချွတ်စမ်း။ အဝတ်တွေ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ ကိုယ့်ရည်းစားဖြစ်ခဲ့သူရယ်လို့ပင် မသက်ညှာ။ ခပ်ရင်ရင်ပြောသည်။

“ လုပ်ပါဦးတီချယ်ရယ်- -ကျွန်မတော့ ဒုက္ခရောက်တော့မယ် ”

ရေနစ်သူသည် ကောက်ရိုးမျှင်ကိုပင်ဆွဲဘိသကဲ့သို့ မကျင်ဟုန်က ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို အကူအညီတောင်းရှာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက်လည်း မိမိလိုဘဝတူဖြစ်နေရှာသည်ဆိုခြင်းကိုပင် မစဉ်းစားနိုင်ရှာတော့ပါ။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း ယောက်ျားနှစ်ယောက်က ဖင်နှင့်

စောက်ပတ်ကို ဝိုင်းညှပ်၍တချိန်တည်းလိုးကြမှာကို မခံချင်ပါ။ ကြောက်သည်။ ရှက်သည်။ ယုတ်မာညစ်ညမ်းလှသည်ဟုလည်းထင်သည်။ တဘက်တွင်လည်း မိမိနှင့်မကျင်ဟုန်တို့မှာ သိန်းအောင်ကျော်တို့၏ ကာမရမက်ဆန္ဒရှိသမျှ လိုက်လျောဖြည့်ဆည်းပေးရမည်အခြေအနေတွင် ရှိနေသည်ကိုလည်း နားလည်သည်။

သည်ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကို ငြင်းဆန်တောင်းပန်လျှင် ဘာမျှ အကြောင်းထူးမည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်သည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် လေးဖြစ်သောမကျင်ဟုန်ကို မိမိကတတ်နိုင်မျှအကူအညီပေးရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ အပျိုမလေးဖြစ်သည်။ ကာမနွံထဲဝင်တာ ဘာမျှမကြာသေး။ မိမိကတော့ အရွယ်ရနေပြီ။ ကာမမှတွင် အတွေ့အကြုံတော်တော်ရှိနေပြီ။ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကိုစုပ်ကာ အရည်များသောက်မျိုချခဲ့ရဖူးပြီ။ သိန်းအောင်ကျော် ဖင်လိုးတာလည်း ခံပြီးပြီ။ သိပ်တော့ အကြောင်းမထူးတော့။

ထိုကြောင့်- - - ။

“ မင်းတို့နှစ်ယောက်ညှပ်ချမယ်ဆိုရင် ငါကလည်း ခံဖို့အသင့်ပဲ။ ကောင်းကောင်းသာ လိုးပေးကြ။ ဘယ်လိုလဲ။ လိုးနိုင်ပါ့မလား ”

တစ်တစ်ခွခွနှင့် စိမ်းခေါ်သလိုပြောချလိုက်သောစကားများသည် ငနဲသားနှစ်ယောက်ကို ကောင်းကောင်းကြီးဆွဲဆောင်နိုင်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သားကျေနပ်စွာ လေတွေပင်ချွန်လိုက်ကြသည်။ မကျင်ဟုန်ကို

အတင်းအကြပ်အနှိုင်းကျင့်ကာ ဝိုင်းလှီးကြဖို့စိတ်မကူးတော့။

“ ကြိုက်ပြီ။ ဒါမှ ဒို့ဆရာမကွ။ ကိုင်း- -အဝတ်တွေချွတ်။
ပြီးရင်- -ကျွန်တော်တို့ စကြမယ်။ ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောပြောဆိုဆို ဝတ်ထားသောဂျင်းဘောင်းဘီကို
ချွတ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း တုံ့ဆိုင်းမနေ။ သူ့ဘောင်းဘီကို
ချွတ်ချလိုက်သည်။

“ ဟို- -ဟို- -အိပ်ခန်း တခုခုထဲ မသွားကြဖူးလား ”

ညှော်ခန်းကြီးထဲတွင် လုပ်ကြတော့မည့်သဘောမျိုးမို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ
မျက်လုံးကလေးအဝိုင်းသားနှင့်မေးလိုက်သည်။

“ ဘယ်သူတွေရှိတာမှတ်လို့။ ညှော်ခန်းထဲမှာပဲ ဈေးဦးဖောက်လိုးကြ
တာပေါ့။- -လုပ်လေ ဆရာမရဲ့။ အဝတ်တွေချွတ်လိုက်စမ်းပါ- - ”

ဘောင်းဘီချွတ်ပြီးသားဖြစ်သောသိန်းအောင်ကျော်လည်း ပြောပြော
ဆိုဆို လီးအတောင်သားနှင့်ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းသွား
သည်။

“ ဟာ- -တို့ဖာသာ ချွတ်မယ်- -အို- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းပြောနေဆဲမှာပင် သိန်းအောင်ကျော်က ခြေမြန်လက်မြန် နှင့် ထမီဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ ဟေ့ဟေ့- -ငါလည်းချွတ်မယ်ကွ။ ချန်ထားအုန်း- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက အားကျမခံပြောရင်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အနားသို့ ကပ်သွားသည်။ ထိုနောက်အင်္ကျီကိုဆွဲချွတ်သည်။

“ အိုကွာ- -တကယ်ပဲ- -မလုပ်နဲ့- -အို- -ကြည့်ပါလားလို့ ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရုန်းရင်းကန်ရင်းပင် အဝတ်တွေကျွတ်ကုန်သည်။ ငယ်ရွယ်နုပျိုသောကောင်လေးနှစ်ယောက်က မိမိ၏အဝတ်များကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲချွတ်တာခံရမှုသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို အတော်ကြီးစိတ်လှုပ်ရှားသွားစေ သည်။

“ ကိုင်း- -လီးစုပ်ပေတော့။ ကျွန်တော်တို့လီးနှစ်ချောင်းလုံး ပူးကပ်ပြီး တခါတည်းစုပ်လို့ရမရ စမ်းကြည့်ပါလားဆရာမ ”

ဆရာမကိုယ်ပေါ်မှအဝတ်တွေချွတ်ပစ်ပြီးသောအခါ သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။

မကျင်ဟုန်မှာတော့ ဧည့်ခန်းထဲတွင်ဆက်နေရမလား။ တခြားကို

ရှောင်ထွက်သွားရမလား။ ဝေခွဲ၍မရနိုင်ပဲရှိနေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ။ သူမ၏ ရှေ့မှောက်တွင် အမျိုးသမီးကြီးတယောက်ကို ယောက်ျားပျိုနှစ်ယောက်က အဝတ်တွေဝိုင်းချွတ်ပစ်နေမှုကို မြင်နေရခြင်းကြောင့် ကောင်မလေးလည်း ရင်ဖိုမောဟိုက်လာသည်။ ဘာလုပ်ရမည်မှန်းဝေခွဲမရသော်လည်း သူမ၏ မျက်လုံးတွေကတော့ ရန်ပိုင်စိုးတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကို စူးစူးရှဲရှဲစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်လုံး အောက်ပိုင်းဗလာကျင်းနေလေရာ လီးချောင်းကြီးတွေတောင်မတ်နေမှုကိုလည်း မကျင်ဟုန်မြင်ရသည်။ ထိုလီးကြီးများနှင့် အလိုးခံထားဖူးသူမို့ မကျင်ဟုန်၏ရမက်ဆန္ဒသွေးသားတွေကတော့ တဟုန်းဟုန်းနိုးကြွနေလေပြီ။ မကျင်ဟုန်မှာ မိမိကိုယ်မိမိ ရမက်ဆန္ဒများထန်ပြင်းနေကြောင်း မရိပ်မိသေး။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှစ်ယောက်သည် ဆရာမဒေါ်တင် မာဝင်း၏ရှေ့မှောက်တွင် သေးချင်းယှဉ်ကာရပ်ကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက တပည့်ကျောင်းသားနှစ်ယောက်၏ရှေ့မှောက်တွင် ဒူးထောက်ချသည်။ သူမ၏ ခေါင်းလေးကတော့ အလိုက်သင့်မော့၍နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးတို့သည် သွေးရောင် လျှမ်းကာနီတီတီလေးဖြစ်နေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မျက်နှာလှလှပပကို အပေါ်စီးမှနေ၍ ကျေနပ်စွာကြည့်နေသည်။ လှပချောမောသောမျက်နှာသည် မတ်တောင်နေသောလီးချောင်းကြီးများနှင့် အလွန်ကိုနီးကပ်၍နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က သူ့လီးထိပ်ဖျားကိုဖုံးနေသည့်အရေပြားကို အောက်သို့လှန်ချကာ အစ်ဖော်ပေးလိုက်သည်။ အစ်ကြီးပြုလန်သွားသလို လီးအနံ့ကလည်း ပိုစူးလာသည်။ ထိုအနံ့ကိုရှုရှုရသောဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ

မျက်လုံးများအရောင်ပိုတောက်လာသည်။ ညာလက်ကိုဆန့်ကာ သိန်းအောင်
ကျော်၏လီးကြီးကိုကိုင်သည်။ သူမ၏ဘယ်လက်ကတော့ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကို
လှမ်းဆုပ်ကိုင်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးကတော့ သိန်းအောင်ကျော်လို ဒစ်ဖော့ပေးခြင်း
မပြု။ ဒေါ်တင်မာဝင်းအနေဖြင့် အရေပြားလှန်ချကာ ဒစ်ဖော့ပေးရသည့်
အခြေအနေဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ့်ကောင်လေးတွေ။
သူတို့ဆရာမကို ရမက်ပိုမထူးထူးအောင် လုပ်နေသည်။

လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သောအခါ လီးတန်ကြီး၏ပူနွေးမာတောင်သော
အထိအတွေ့ကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းခံစားရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စိတ်
ပိုထလာသည်။ ဘယ်လိုအကြောင်းထူးဆန်းစွာဖန်တီးပြောင်းလဲလိုက်သည်မသိ။
လီးစုပ်ရမှာကို ရွံရှာနောက်တွန့်သည်။ စိတ်တွေ ပပျောက်သွားသည်။
လီးစုပ်လိုသည့်အာသီသများ ထူးခြားစွာဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ပါးစပ်မှတံတွေး
တဘွင့်ဘွင့်ဖြစ်လာသည်။ ချင်သီးနှင့်ဆားတို့ အတူရှိနေသည်ကို သွားရည်
ယိုရသည်အခြေအနေမျိုး။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ လီးအရမ်းစုပ်ချင်လာရာ ဘယ်လီးကိုအရင်စုပ်
ရမည်မှန်း မဝေခွဲနိုင်တော့။ လီးနှစ်ချောင်းမှာ တခုကဒစ်ကိုဖော်ထားကာ
ကျန်တခုက အရေပြားလှန်မချရသေးပဲ တချောင်းတမျိုးစီဆွဲဆောင်မှု
ကောင်းနေသည်။ စောစောလေးကတင်ကြည့်ခဲ့ရသော အပြာဗီဒီယိုခွေ၏
နောက်ဆုံးပြကွက်မှ ဇာတ်လိုက်ကောင်မလေးက ဇာတ်လိုက်ဘိုကြီးနှစ်ယောက်
၏လီးနှစ်ချောင်းကို စုပ်ပေးနေပုံများသည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စိတ်အာရုံတွင်
ပြန်လည်မြင်ယောင်လာသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ပါးစပ်ကိုကျယ်နိုင်သမျှကျယ်အောင်ဟသည်။
ပြီးတော့ ကောင်လေးနှစ်ယောက်၏လီးနှစ်ချောင်းလုံးကိုလှမ်း၍ငုံစုပ်လိုက်
လေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့ကလည်း လီးများကိုအလိုက်သင့်
စုပ်နိုင်အောင် ကိုယ်နေကိုယ်ဟန်လုပ်ပေးသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ
စောက်ပတ်ကြီးသလို ပါးစပ်ကလည်းကျယ်သည်။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်
အောင်ပင် လီးနှစ်ချောင်းလုံးကို ပါးစပ်ထဲဝင်အောင်ဟပ်ယူကာ စုပ်ပေးနိုင်
သည်။ သူမ၏ပါးစောင်နှစ်ခုကတော့ လီးချောင်းများက ကလန်ဖြုတ်ထားသလို
ပြဲအာကာ ပါးနှစ်ဘက်ကလည်း ဖုဖေါင်းနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်
ကျော်တို့မှာလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏နှုတ်ခမ်းသားများနှင့် ရှာတို့၏ ရင်မော
ဖွယ်ရာထိတွေ့နေမှုအပြင် လီးအချင်းချင်းထိကပ်နေမှု၏အရသာကိုပါ
ခံစားနေရသည်။ သူတို့ကောင်းကောင်းအကြိုက်တွေ့နေကြသည်။ သည်လို
မိမိတို့၏လီးနှစ်ချောင်းကို မိန်းမတယောက်က ပါးစပ်ဖြင့်ငုံကာစုပ်ယူပေးတာမျိုး
ကြုံတွေ့ရမည်ဟု သူတို့မထင်ခဲ့။ အပြာဗီဒီယိုကားများထဲတွင်သာကြည့်၍
အားကျခဲ့ရဖူးသည်။ ယခုတော့ ကိုယ်တွေ့ဖီလင်ယူနေနိုင်ပြီ။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း ကာမရမက်ဇော၏လွှမ်းခြုံမှုကို အပြည့်အဝ
ခံနေရပြီမို့ ပါးစပ်ဖြင့်ငုံမိနေလေသောလီးနှစ်ချောင်းကို စုပ်ပေးရက်ပေးနေ
လေသည်။ ပါးစပ်ထဲလီးနှစ်ချောင်းပူးက မဆန့်မပြဲဖြစ်နေလေရာ စုပ်ပေး
ရက်ပေးရတာ သိပ်တော့အဆင်မပြေလှပါ။

“ တော်ပြီ- -လိုးကြာအောင်- - ”

လီးနှစ်ချောင်းပူးအစုပ်ခံရသည်မှာ အရမ်းကိုမိုက်လှသည်အတွက် ငနဲသားတွေက အပီကိုဖီလင်တက်နေသည်။ ဒါကြောင့် ကြာကြာဆက်မစုပ် ခိုင်းတော့ပဲ ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုဝိုင်းညှပ်လိုးကြဖို့ သိန်းအောင်ကျော်က ဆော်ဩလိုက်လေသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ပါးစပ်ထဲမှ လီးနှစ်ချောင်းကိုထုတ်ပေး

လိုက်သည်။ ထုတ်ယူရာတွင် အရမ်းမလုပ်နိုင်။ အလိုက်သင့်သာမျှာ၍ ထုတ်ယူရသည်။

“ ဘယ်လီးကို ဖင်ထဲသွင်းပြီး၊ ဘယ်လီးကို စောက်ပတ်ထဲထည့်ရမယ် ဆိုတာ ရွေးစမ်းပါအုန်း ဆရာမရဲ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရစ်နေပြန်သည်။

“ ဟာကွာ- -ဘယ်ရွေးတတ်မှာလဲ။ မင်းတို့ဘာသာ ကြိုက်သလို လုပ်ကြ။ တို့က ခံရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ပြန်ပြောသည်။

သူမ၏စိတ်ထဲတွင်တော့ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကို ဖင်လိုးစေချင် သည်။ သူမသည် သိန်းအောင်ကျော်ဖင်လိုးတာကိုခံဖူးပြီး (အရသာလည်း ကောင်းကောင်းတွေ့ခဲ့ပေရာ)သည်မို့ ထိုလီးကိုဖင်ထဲထိုးထည့်ကာ လိုးတာ ထပ်ခံကြည့်ချင်လိုသည်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုကြီးထုတ်ပြောခြင်းတော့ မလုပ် ရဲသေးပါ။

“ ဒါဆို မင်းပြောကွာ ရန်ပိုင်စိုး။ ဖင်ချချင်လား။ စောက်ပတ်ကို ချချင်လား ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးကို မေးသည်။

“ ငါ စောက်ပတ်ကိုချမယ်။ မင်းက ဖင်ဆော်ပေါ့ ”

ရန်ပိုင်စိုးက ဆရာမလေးဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဖင်နှင့်စောက်ပတ်ကို ခွဲတမ်းချပေးလိုက်သည်။ တကယ်တမ်းလက်တွေ့အလိုးခံရတော့မည်မို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းရော၊ ဘေးမှနေကာ နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြား၍ မျက်စိနှင့် တပ်အပ်မြင်နေရသည်မကျင်ဟုန်ရော ရင်ခုန်ကျက်သီးထသွားကြရလေသည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံးပင် စောက်ဖုတ်တွေမို့ဖောင်းကာ ဖင်ဝများ ယားချင်သလိုလို ဘာလိုလိုဖြစ်လာကြသည်။ ကိုယ်လုံးတီးကြီးဖြစ်နေသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမို့ဖောင်းခုန်းကြွတက်လာပုံကတော့ အပြတ်ကိုသိသာသည်။ သူမ၏ပေါင်ခွကြားတွင် ဒေါမာန်ထနေသော ဖားဂုန်ညှင်းကြီးတကောင်ကပ်နေသလို စောက်ပတ်ကြီးက ဖူးရှကြွ၍နေလေ သည်။ စောက်ရည်ကြည်တွေလည်း ရွမ်းရွမ်းစိုနေရာ ဆီသုတ်ထားသကဲ့သို့ လက်ပြောင်အရောင်တောက်၍ပင်နေသည်။ နို့အုံကြီးတင်းမာလုံးကြွကာ ပိုကြီးလာသလိုဖြစ်သည်သာမက နို့သီးခေါင်းရှည်ရှည်များ ကော့ထောင်နေပုံက လည်း ရမက်ကြွအသည်းယားစဖွယ်ပင်။

“ ဘယ်နှယ်လဲ ဆရာမ။ ရန်ပိုင်စိုးပြောတာ ကြိုက်ရဲ့လား ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရစ်နေလေသေးသည်။
သူတို့စိတ်ကြိုက်လိုသမျှ ဘယ်လိုမှမငြင်းနိုင်ပဲ ခံရရှာမည်မိန်းမကို

တမင်ပင် မေးနေလေသည်။

တဏှာရမက်ထန်ပြင်း၍ အလိုးခံချင်စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက် နေသော်လည်း မိန်းမသားတယောက်ပီပီ သည်လိုအမေးမျိုးအမေးခံရတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာ မျက်နှာထူပူ၍သွားရလေသည်။ ရှက်သွေးများဖျန်းလာကာ ရမက်ဇောထန်နေသောအရှိန်နှင့်ရော၍ တကိုယ်လုံးသွေးရောင်လွှမ်း၍သွားသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မြီတီသူမဖြစ်ကာ အသားအရည်ဝါဝင်းဖြူဖွေးရာ ရှက်ကြောက်စိတ်၊ ရမက်စိတ်ဖြင့် သွေးရောင်များလွှမ်းသွားသောအခါ ဝစ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကို နီတီတီဆလိုက်မီးရောင် ခပ်ပျပျလေးပြလိုက်သည့် နှယ် အလွန်ကိုကြည့်၍ ပီပြင်ကောင်းမွန်သွားသည်။

“ မေးတာ ပြောပါအုန်းဆရာမရဲ့။ ရန်ပိုင်စိုးက ဆရာမစောက်ပတ် ကိုချပြီး ကျွန်တော်က ဖင်ဆော်မှာကို ဆရာမသဘောကျရဲ့လား ”

သိန်းအောင်ကျော်ကထပ်၍မေးကာ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်သား ဖြူဖြူအိအိကြီးကို ကိုင်ညှစ်လိုက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက လုံးကြီးပေါက်လှ၊ ဆိုက်ကြီးကြီး ဟဲဗီးဘော်ဒီဖြစ်ရာ ဖင်ကြီးက ကားစွင့်တင်းအိနေသည်။ ဖင်သားဝဝတစ်တစ်ကြီးကို ကိုင်ညှစ်ရသည်မှာ စီးစီးပိုင်ပိုင်ရှိလှသည်။ ဓါတ်ဆက်သွားလေလားမသိ။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ကျန်ဖင်သား ခြမ်းကြီးကို ကိုင်ညှစ်လိုက်ပြန်သည်။ မိမိ၏ဖင်ပေါက်နှင့်စောက်ပတ်တို့ကို တပြိုင်နက်တည်းဝိုင်းညှပ်ကာလိုးကြတော့မည် ကောင်လေးနှစ်ယောက်၏

ဖင်အကိုင်ခံရမှသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ရှက်လည်းရှက်၊ စိတ်လည်းလှုပ်ရှားနှင့်
ရင်ထဲဘလောင်ဆူသွားစေသည်။

“ နို့ကိုလည်း ဝိုင်းစို့ရအောင်ကွာ- -ဒါမှ ဒို့ဆရာမ ပိုဖီလင်လာ
မှာကွ- - ”

ပြောပြောဆိုဆိုသိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ညာဘက်
နို့သီးခေါင်းကို ကုန်း၍စို့ပေးလိုက်သည်။ ရမက်ဇောအဟုန်ဖြင့် နို့သီးသည်
ချွန်ကော့တောင်တက်၍နေလေရာ စို့ပေးလို့ကောင်းလှသည်။

“ နို့စို့ရင်း ဖင်ပေါက်နဲ့စောက်ခေါင်းကိုလည်း ထိုးကလိပေးရင်
ပိုမိုက်မှာကွ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက တမျိုးထွင်ပြောလာပြန်သည်။ ထိုသို့ပြောပြီးနောက်
ရန်ပိုင်စိုးသည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဘယ်ဘက်နို့သီးခေါင်းကို အသာ
ကုန်း၍စို့လိုက်ပြန်သည်။ ငယ်ရွယ်နုပျိုသောကောင်လေးနှစ်ယောက်၏
နို့သီးနှစ်ခုကို ပြိုင်တူစို့ပေးတာခံရမှသည် အသက်(၂၈)နှစ်အရွယ်မိန်းမကြီး
ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ရင်တဖိုဖို၊ အသည်းတအေးအေးဖြစ်သွားစေသည်။
အဖျားတက်သလို ပါးစပ်မှတဟင်းဟင်းအသံမြည်သည်။ ဝတ်လစ်စလစ်
ကိုယ်လုံးကြီးမှာလည်း တွန့်ကနဲခါကနဲဖြစ်သည်။

ဘေးနားမှရပ်ကြည့်နေမိသော အသက်(၁၆)နှစ်အရွယ် ရှမ်းတရုတ်

မလေးမကျင်ဟုန်မှာလည်း စိတ်တွေပိုလို့လှုပ်ရှားလာသည်။ အခန်းတခုခုထဲ ဝင်ကာ ရှောင်နေရန်ပင်စိတ်မကူးမိတော့။ ၎င်းတဒိန်းဒိန်းချန်နေလျက် သိန်းအောင်ကျော်တို့၏ပွဲကိုကြည့်နေသည်။ စောစောကကြည့်ခဲ့ရသည့် အပြာဗီဒီယိုခွေ၏နောက်ဆုံးပြကွက်များကို မြင်ယောင်လာသည်။

မကြာမီဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် ထိုအပြာကားထဲက ဇာတ်လိုက်အာရှတိုက်သူကောင်မလေးလို ဖင်ထဲတွင်လီးတချောင်း၊ စောက်ပတ်ထဲတွင်လီးတချောင်းထိုးသွင်းကာ လိုးတာကိုမြင်ရတော့မှာပါလားဟု တွေးမိပြန်သောအခါမကျင်ဟုန်မှာ ထိုနေရာမှ မခွာနိုင်တော့။ ရှက်ကြောက်မျက်နှာပူသည်စိတ်များရှိနေသော်လည်း ကာမရမက်စိတ်နှင့် တမူထူးသောကာမမှုများကို တွေ့မြင်လိုသည်။ ဇောဆန္ဒတို့က အားကောင်းသောသံလိုက်ပမာ ကျကျနနကြီးပင်ဆွဲဆောင်ထားခဲ့လေပြီ။

ကောင်လေးနှစ်ယောက်သည် သူတို့ဆရာမ၏နို့သီးများကို ပြိုင်တူ ကုန်းစို့ပေးရင်း မကြာမီသူတို့လိုးကြတော့မည် ဖင်ပေါက်နှင့်စောက်ခေါင်း တို့ကိုလည်း ထိုးကလိကြသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပေါင်ရင်းခွဆုံမှစောက်ပတ်ကို ညာလက်ဖြင့် လှမ်း၍အုပ်ကိုင်သည်။ မိုးဖေါင်းကာ စောက်ရည်ကြည်တွေ ရွမ်းရွမ်းစို့နေသောစောက်ပတ်ကြီးသည် လက်တအုပ်စာပင်မက။

ပေါင်းအိုးထဲမှထုတ်ယူလာကာစ ဝမ်းဝမ်းပေါက်စီအကြီးစားလို နုနုအိအိနှင့်

နွေးနွေးထွေးထွေးကြီးဖြစ်နေသည်။ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကတော့ လေထိုသွင်းထားသည်နယ် တစ်တစ်ရစ်ရစ်ကြီးပေါင်းစွနေသည်။ စောက်စေ့ကြီးတွေကလည်း ငေါက်တောက်ထောင်ကာ ထူထူထဲထဲစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကိုပင် ကျော်၍ချွန်ထွက်နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက စောက်စေ့ကိုလက်မနှင့် အသာဖိပွတ်လိုက်ရာ ဒေါ်တင်မာဝင်း ခါးပင်တွန့်၍သွားသည်။

တချိန်တည်းလိုလိုမှာပင် သိန်းအောင်ကျော်၏ညာလက်ကလည်း ဖင်ကြီးကို စမ်းလာသည်။ အရင်ဆုံး ဘယ်ဘက်ဖင်သားခြမ်းကြီးကို တချက်ပွတ်ကာ ဆိတ်၍ဆွဲသည်။ ဖင်ဆိတ်ခံရမှုကြောင့် အမျိုးသမီးကြီးမှာ စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်၍သွားရသည်။ ပြီးတော့ ညာဘက်ဖင်သားခြမ်းကို လက်ချောင်းများဖြင့်ကျကျနုနုကိုင်ကာ ဆွဲ၍ဖြုတ်သည်။ ဖင်အကွဲကြောင်းတဘက် ပြုတ်တဲဖြစ်သွားသောအခါ ဘယ်လက်ညှိုးဖြင့် ဖင်ပေါက်ကိုနှိပ်ကြည့်သည်။ အရင်ဆုံး စအိုဝကို လက်ချောင်းထိပ်ဖြင့် ထိုးကလိပွတ်သည်။ ပြီးတော့မှ လက်ချောင်ကို ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့ ဖိထိုးထည့်သည်။ လီးချောင်းကြီးနှင့်အလိုးခံဖူးပြီးသော ဖင်ပေါက်ဖြစ်သောကြောင့် လက်ချောင်းထိုးသွင်းရတာ သိပ်တော့မခက်။ စအိုပေါက်ကလည်း ဖွင့်ပေးတတ်နေပြီ။ လက်ချောင်းသည် ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့လျှောတိုးဝင်သည်။ ဒါပေမယ့် စစ်ကနဲနာသွားသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်မှ ‘အား- -အင်’ ဟု အသံလေးမြည်တမ်းညည်းမိရှာသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း စောက်စေ့ကိုပွတ်ပြီးနောက် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့ လက်ခလယ်ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် ဖင်နှင့်စောက်ပတ်၊ အလိုးခံအပေါက်နှစ်ပေါက်ထဲတွင်

ကောင်လေးနှစ်ယောက်၏ လက်ချောင်းတချောင်းစီ တိုးဝင်ခံနေရလေတော့ သည်။ ရှေ့ပေါက်နှင့်နောက်ပေါက်တို့ကို လက်ချောင်းများဖြင့်တချိန်တည်း ထိုးကလိခံနေရမှက အရသာတမျိုးထူးလှသည်။ စိတ်ကိုတနည်းတဖုံလှုပ်ရှား စေသည်။

သည်လိုလက်ချောင်းများနှင့်ထိုးကလိခြင်းသည် ပဏာမအစပျိုးမှသာ ဖြစ်သည်။ မကြာမီ လက်ချောင်းများအစား လီးချောင်းတုတ်တုတ်ကြီးများ နေရာယူလာကြမည်ကို သိနေမှကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကာမရမက်မီး အတွက် လောင်စာကောင်းများဖြစ်နေပြန်သည်။ ထိုသို့အပြုခံရမည့်အရေး အတွက် ရှက်ရွံ့နောက်တွန့်နေမှတို့ကလည်း သိသိသာသာပင်လျော့ကျ၍ လာနေသည်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာ ကျောင်းသားလူငယ်နှစ်ယောက်၏ ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်စွာကျုံးသွင်းမှုအောက်တွင် ဝပ်ဆင်းအရည်ပျော်သွားရ ရှာလေပြီ။

ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကလည်း သူတို့ဆရာမ၏စောက်ခေါင်းနှင့် ဖင်ပေါက်များထဲသို့ ထိုးထည့်ထားသောလက်ချောင်းများကို ခပ်သွက်သွက် မြန်မြန်ထိုးသွင်းလှုပ်ရှားပေးသည်။ ဆရာမ၏နို့သီးခေါင်းများကိုလည်း ပို၍ အာသာဇမ်းဇမ်းစို့ကြသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကဆိုလျှင် သူတို့နေသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ညာဘက်နို့သီးခေါင်းကို သွားဖြင့်ကိုက်၍ပင်ဆွဲလိုက် လေသေးသည်။ နို့သီးထိပ် နာနာကြင်ကြင်ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ထိုနာကြင် မှုသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ကြက်သီးတွေဖျန်းကနဲထစေသော ကာမအရသာ တမျိုးအဖြစ် ပြောင်းလဲခံစားရသည်။

“ အို- -အဟင်ဟင်- -အာ ဟာ- -အား အီး- -ဘယ်လိုလုပ်
နေကြတာလဲကွယ်- -အိုး အမေ- -ဟင်. ”

နှိုးဆွမှတော့က ရက်ရောသလောက်ထိမိလှပေရာ ပင်ကိုယ်ကပင်
ရမက်ထန်သောမြိတ်သူမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စိတ်ကိုဘယ်လိုမျှမချုပ်တည်းနိုင်
တော့။ ကာမဆိပ် တက်သည်ထက်တက်လာသည်။ အလိုးခံချင်စိတ်တွေကလည်း
ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရတော့အောင် သောင်းကျန်း၍လာသည်။ အလိုးခံချင်တာမှ
ရိုးရိုးတန်းတန်းပင်မဟုတ်။ စောက်ပတ်နှင့်ဖင် တပြိုင်တည်းလီးနှစ်ချောင်းဖြင့်
ဝိုင်းညှပ်လိုးတာမျိုးကို ခံချင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်၏
လက်ချောင်းများဖြင့် အစပျိုးလမ်းစထွင်လိုက်မှုသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို
ဖင်ပေါက်နှင့်စောက်ပတ်နှစ်ပေါက် ပြိုင်တူဖီလင်ယူအရသာခံတတ်လာအောင်
အပီအပြင်လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။

“ လုပ်ကြတော့လေကွယ်။ တို့ကို ညှပ်လိုးမယ်ဆို။ လိုးပါတော့။
တို့ရဲ့ဖင်ပေါက်နဲ့စောက်ပတ်ထဲကို မင်းတို့ရဲ့လီးကြီးတွေထိုးသွင်းပြီး အပီ
လိုးပေးစမ်းပါ။ တို့အရမ်းခံချင်နေပြီ။ မနေနိုင်တော့ဘူး။ လိုးကြစမ်းပါ။
လိုးပါတော့ကွာ- -လိုးပါတော့- - ”

ဘယ်လိုမှ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရတော့အောင် သောင်းကျန်းလာသော
ရမက်ဇောအဟုန်ကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အရှက်အကြောက်တွေ၊
ဂုဏ်သိက္ခာတွေ၊ ဘာတွေ လုံးဝထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်တော့ပဲ

အငမ်းမရအလောတကြီးပင် အာသာရမက်ပြင်းပြင်းနှင့်ပြောချလိုက်မိလေသည်။

ထိုစကားများကြားလိုက်ရသော မကျင်ဟုန်မှာလည်း အတော်ကို အံ့ဩသွားသည်။ ဆရာမဘာကြောင့် သည်လိုပြောချလိုက်သည်ကို နားမလည်နိုင်။ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မငြင်းဆန်သောသောကြောင့်သာ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှစ်ယောက် ဝိုင်းညှပ်လိုးကြမှာကိုခံဖို့ သဘောတူခဲ့ရသည်ဟု မကျင်ဟုန်နားလည်ထားသည်။ သည်လိုမျိုး စိတ်ပါလက်ပါ အာသာငမ်းငမ်းဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်မိခဲ့ပေ။

ရန်ပိုင်စိုးမှာလည် လိုးချင်သည်စိတ်တွေထန်ပြင်းလာနေရာ နို့သီး ကုန်းစို့နေရာမှဖယ်ပြီး အလုပ်စ ရန်ပြောလိုက်လေတော့သည်။

“ ဖိုက်ကြမယ်ကွာ။ ဆရာမ အပြတ်ဟော့နေပါပြီ။ ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ကိုထိုးကလိနေသောသူ၏လက်ချောင်း ကိုလည်း ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ စောက်ရည်ကြည်တွေရွှမ်းရွှမ်းစို့အောင် ထွက်နေသည်မို့ စောက်ပတ်ထဲလက်ချောင်းဆွဲထုတ်သောအခါ ‘ပျစ်ဗလစ်’ဟု ခပ်တိုးတိုးအသံလေးမြည်သည်။

“ အေး။ ချတာပေါ့။ ကိုရဲ(ရန်ပိုင်စိုး)- -မင်း ဆိုပါပေါ်သွားပြီး ပက်လက်လှန်အိပ်။ ဆရာမကို အပေါ်ကခွပြီး အဖုတ်ထဲလီးသွင်းယူပေါ့။ ပြီးမှငါက ဆရာမအပေါ်ကနေ ဖင်ဆော်မယ်။ ရှင်းလား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း နို့စို့နေတာကိုရုပ်ပြီး ပြောသည်။ ယခု ရှိနေသည့်လေးယောက်ထဲတွင် သိန်းအောင်ကျော်က ကာမစပ်ယှက်မှု၊ အတွေ့အကြုံအများဆုံးနှင့် ကာမမှုနည်းလမ်းတွေ အကျွမ်းကျင်ဆုံးမို့ အလိုလိုပင် ဆရာကြီးနေရာရနေသည်။

“ အိုကေ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောပြောဆိုဆို နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာခုန်ကြီးပေါ်တက်ကာ ပက်လက်လှန်အိပ်ချသည်။ မတ်တောင်နေသောလီးချောင်းကြီးက မိုးမျှော်၍ နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က နို့စို့ရုပ်လိုက်သော်လည်း သူ့လက်ချောင်းကိုတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်းဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲမှ ဆွဲမထုတ်သေး။ ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲ ထိုးထားဆဲဖြစ်သည်။ စအိုထဲလက်ချောင်းထိုးထားခံရဆဲဖြစ်သော ဒေါ်တင်မာ ဝင်းမှာ ခါးလေးကော့ကော့၊ ဖင်ဆုံဝဝကြီးနောက်သို့ပစ်လျှက်နှင့်ပင် ရုပ်နေ ရလေသည်။

“ ကိုင်း- -သွားလေ။ ဖင်ချောင်းထဲက လက်ချောင်းကျွတ်မသွား စေနဲ့နော်။ ကျွန်တော် နောက်ကနေကပ်ပြီး လိုက်ခဲ့မယ် ”

သိန်းအောင်ကျော်က အတော်ကိုရစ်သည့်ငနဲပင်။ လီးအတောင်သားနှင့်

ပက်လက်အိပ်နေသောရန်ပိုင်စိုးအပေါ် ခွလှီးရန်သွားရမည်ဒေါ်တင်မာဝင်းကို သည်အတိုင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်မသွားခိုင်း။ ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲလက်ချောင်း ထိုးသွင်းလျက်သားတစ်လစ်ကြီးဖြင့် သွားခိုင်းသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် သိန်းအောင်ကျော်ခိုင်းသလိုသွားရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏နောက်မှ အသင့်လိုက်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ခါးသေးပြီးဖင်ကြီးပေရာ လမ်းလျှောက်သည့်အခါ ဖင်ဝဝကြီးများသည် အလိုလိုပင် ဘယ်ညာတသိမ်သိမ်ယမ်းသည်။ ဖင်ထဲ လက်ချောင်းထိုးသွင်းလျက်သားကြီးနှင့် လျှောက်သွားရသောကြောင့် တင်ကလည်း နောက်သို့အနည်းငယ်ကော့၍နေပြန်သည်။ ဘယ်ညာခြေအလှမ်း၊ ဖင်သားခြမ်း ကြီးများ နိမ်မြင့်လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှုနှင့်အတူ စအိုပေါက်ကလည်း အနေအထား ပြောင်းနေရာ အထဲသို့ထိုးသွင်းထားသောလက်ချောင်းကို ညှစ်လိုက်၊ ညှပ်လိုက်၊ လှည့်ပွတ်လိုက်လုပ်နေသည်အလား စီးပိုင်စွာရှိနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် တမျိုးအဆန်းထွင်ကြည့်လိုသောကြောင့် ယခုလို အလုပ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ စမ်းလုပ်ကြည့်ရာ ခံစားရသည့်ဖီလင်ကလည်း ကောင်းလှသောကြောင့် မိမိ၏တီထွင်စမ်းသပ်ကြည့်မှုကို အတော်သဘောကျ၍ နေသည်။

ဆိုဖါအနားသို့ ရောက်သွားကြသည်။

“ ကိုရဲအပေါ်တက်ခွပြီး စောက်ပတ်ထဲလီးဖိသွင်းယူလေ ဆရာမ ”
ဖင်ပေါက်ထဲ လက်ချောင်းထိုးသွင်းရက်သားကြီးရှိနေမှုကြောင့်

ဆိုဖါပေါ်လှမ်းတက်ရခက်လျှက် ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေလေသောဒေါ်တင်မာဝင်းကို သိန်းအောင်ကျော်က တိုက်တွန်းလိုက်သည်။

“ ဖင်ထဲကလက် ထုတ်ပါတော့ကွာ။ အဲဒီလိုကြီးထည့်ထားတော့ ဘယ်လိုလုပ် သူ့အပေါ်တက်လို့ရမှာလဲ ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက မူသလိုလိုအမူအရာလေးနှင့်ပြောသည်။ ဖင်ပေါက်ထဲ လက်ချောင်းထိုးထည့်ထားတာကို မကျေနပ်သောကြောင့်မဟုတ်။ ဆိုဖါပေါ် ပက်လက်လှဲအိပ်နေသောရန်ပိုင်စိုးအပေါ်တက်ကာ စောက်ပတ်ထဲလီးချောင်းကြီး သွင်းယူဖို့ခက်နေသောကြောင့်သာ အထုတ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဟာ- -ဟုတ်သားပဲ။ ဖင်ပေါက်ကကျဉ်းပြီး ညှစ်အားကောင်းလို့ ဆွဲတောင်မထုတ်ချင်ဘူးဖြစ်နေတယ်- -ဟဲဟဲဟဲ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရယ်မောပြောဆိုရင်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စအိုပေါက်ထဲထိုးထည့်ထားသော သူ့လက်ချောင်းကိုဆွဲထုတ်သည်။ ဖင်ပေါက် ထဲမှလက်ချောင်းကျွတ်ထွက်မှုနှင့်အတူ ဘုကနဲဘွတ်ကနဲအီးပေါက်သံသည်လည်း ဆက်တိုက်ပေါ်ထွက်သည်။

“ ကျင်ကျင်ရေ- -ငါ့ကျောပိုးအိတ်ဘေးအိတ်ထဲက ဖင်လိုးဆီဘူး ပျော့လေးယူပေးစမ်းပါဟာ ”

ဖင်ပေါက်ထဲထိုးသွင်းထားသောလက်ချောင်း မရှိတော့ပဲ လွတ်လွတ်

လပ်လပ်လှုပ်ရှားနိုင်၍ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း ရန်ပိုင်စိုးအပေါ်မှတက်ခွလှီးနိုင်ရန် ဆိုဖါပေါ်လှမ်းတက်လိုက်သည့်အချိန်မှာပင် သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကို လှမ်း၍ပြောလိုက်သည်။

သူပြောပုံက ခဲတံတချောင်းခဏငှားရန် တောင်းသည့်လေသံမျိုး ခပ်အေးအေးဖြစ်သော်လည်း မကျင်ဟုန်မှာတော့ ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်သွား ရရှာသည်။ 'ဖင်လိုးဆီ' ဆိုသောအသုံးအနှုန်းမှာ မကျင်ဟုန်အဖို့ အသစ် အဆန်းဖြစ်သလို အတော်လည်း နားဝင်ရိုင်းနေသည်။ မကျင်ဟုန်သာမက အတွေ့အကြုံအတော်ရင့်နေလေသောဒေါ်တင်မာဝင်းပင်လျှင် ရင်ထဲဒိန်းကနဲ ခုန်သွားရလေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် သိန်းအောင်ကျော်ကို အလန့်တကြားပင်ကြည့်လိုက် မိရှာသည်။

“ ကျင်ကျင်ကလဲ- -ဘာမျက်လုံးပြူးကြည့်နေတာလဲ။ ဖင်လိုးဆီ ယူပေးစမ်းပါလို့ပြောနေတာ။ ဟို ဘေးအိတ်ထဲက အစိမ်းနုရောင်ဘူးပျော့ တောင်လေးလေ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် မကျင်ဟုန်ကို သည်နေ့ဖင်ဆော်ရန် စိတ်ကူး

ထားသည်။ ထို့ကြောင့် 'ဖင်လိုးဆီ' တမင်ယူခိုင်းခြင်းဖြစ်လေသည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း မျက်နှာပူပူ၊ ခပ်ရှက်ရှက်နှင့်ပင် သိန်းအောင်ကျော်၏ ကျောပိုးအိတ်၏ဘေးကပ်အိတ်ကိုသွားဖွင့်ရလေသည်။ ထိုအိတ်ထဲတွင် ဘူးပျော့တောင်နှစ်ခုရှိသည်။ တခုက 'ကလို့အပ်စ်' သွားတိုက်ဆေးဘူး အသေးစား။ ကျန်တခုကတော့ အစိမ်းနုရောင်ဘူးပျော့လေး။ အရွယ်အစားက သွားတိုက်ဆေးဘူးတောင်နှင့် အတူတူလောက်ရှိသည်။ ဘူးပျော့ပျော့ပေါ်တွင် 'ကေဝိုင်ဂျယ်လီ' ဟုစာရေးထားသည်။

မကျင်ဟုန်သည် ထိုသို့သောပစ္စည်းမျိုးကို မမြင်ဖူးပါ။ သို့သော် အိတ်ကပ်ထဲတွင် ဘူးပျော့တောင်နှစ်ခုသာရှိလေရာ သွားတိုက်ဆေးဘူးကိုတော့ သိပြီးသားမို့ ကျန်ဘူးပျော့တောင်မှာ သိန်းအောင်ကျော်ပြောသော 'ဖင်လိုးဆီ' ဆိုတာဖြစ်မည်ကိုတော့ စဉ်းစားတတ်ပါသည်။ ကောင်မလေးစဉ်းစားရွေးချယ် နိုင်စေရန်အတွက် သိန်းအောင်ကျော်ကတမင်ပင် သွားတိုက်ဆေးဘူးတောင်နှင့် အတူတူ၍ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကေဝိုင်ဂျယ်လီဆိုသည်က ဖင်လိုးရာတွင်သုတ်လိမ်းရသောဆီများတွင် အကောင်းဆုံးသော ပထမတန်းစားဆီအမျိုးအစားဖြစ်ပေသည်။ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ လီးအဝင်အထွက်၊ အသွင်းအထုတ် ချောမွတ်အဆင်ပြေစေသည့်အပြင် ဖင်လိုးသူယောက်ျား၏လီးတန်ကို ပို၍အားပြည့်သန်မာစေလျက် ဖင်လိုးခံမိန်းမ၏ စအိုကိုတော့ ပို၍ယားကျိုကျိုဖြစ်အောင်ဖန်တီးပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ဖင်လိုးသူရော ဖင်လိုးခံသူပါ ဖင်လိုးခြင်း၏စည်းစိမ်အရသာကို ပြည့်ဝထူးကဲစွာခံစားရရှိစေအောင် အားဖြည့်တွန်းအားပေးနိုင်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ဖင်လိုးရတာကို အတော်လည်းဝါသနာပါသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ဖင်လိုးခန်းပါသောအပြာကားများ၊ အပြာပုံများကိုကြည့်ခြင်း၊ အပြာစာအုပ်များကိုဖတ်ခြင်းများလုပ်လျက် အခါအခွင့်သင့်တိုင်း သူ့အကြံအဖန် မိနေသောမိန်းမများကိလည်း ဖင်ဆော်လေ့ရှိသည်။

ဖင်လိုးသောအခါ တံတွေးကိုအဓိကသုံးကာ ရုံဖန်ရုံခါတွင် ခေါင်းလိမ်းဆီ တမျိုးမျိုးကိုသုံးသည်။ ကေဝိုင်းဂျယ်လီကိုတော့ ကြားသာကြားဖူးသည်။ တကယ်တမ်းမသုံးဖူးသေးပါ။ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သောနေရာ၊ အဆက်အသွယ်ကိုတော့ သိထားပြီးဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ဈေးကမတရားကြီးသောကြောင့် သိန်းအောင် ကျော်မတတ်နိုင်ခဲ့ပါ။ အခု သည်ကေဝိုင်းဂျယ်လီဘူးကတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်း ထံမှငွေယူကာ ဝယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သူ့အဖို့ သုံးကြည့်ချင်သောပစ္စည်းကို သည်နေ့ လက်တွေ့သုံးရတော့မည်။

“ ဒါ- -ဒါ- -လား ဟင် ”

မကျင်ဟုန်သည် ကေဝိုင်းဂျယ်လီဘူးတောင့်ကိုထုတ်ယူကာ သိန်းအောင်ကျော်အား ပြန်မေးလိုက်ရသည်။

“ အေး- -ဟုတ်တယ်။ နင်က ဖင်လိုးဆီကို အသိသားပဲကိုး ”

“ ဟာ- -မသိပါဘူး။ ဟင့်အင်း- -ဟင့်အင်း- - ”

မကျင်ဟုန်မှာ မျက်နှာကြီးထူအမ်းသွားကာ ခေါင်းကိုငုံ့လိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကိုမကြည့်ပဲ ကေဝိုင်ဂျယ်လီဘူးတောင့်ကိုသာ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“ လာ- -ငါ့လီးမှာ ဆီသုတ်ပေးစမ်း- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ။

ဖင်လှီးဆီဟုန်အမည်မှည့်ထားသော ကေဝိုင်ဂျယ်လီဘူးကိုထုတ်ပေးရတာကိုပင် မျက်နှာပူလှသောကြောင့် ခေါင်းကြီးငုံ့ထားသောကောင်မလေးကို အပီစေခိုင်းသည်။

“ ကျွတ်- -ရှင်ကလဲ။ အဲဒီလိုမျိုး အရစ်မရှည်ပါနဲ့ရှင် ”

“ အောင်မာ- -ဘာ အရစ်ရှည်သလေးဘာလေးလုပ်နေတာလဲ။ လာ- -လိမ်းပေး။ စကားများမနေနဲ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော် လေသံမာလာသည်။

အပိုင်ကိုင်မိထား၍ ကျိုးနွံနေလေပြီဖြစ်သောမကျင်ဟုန်မှာ မငြင်းဆန်နိုင်ရှာတော့။ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးချောင်းကြီးကို ဆီသုတ်လိမ်းပေးနိုင်ရန်

စတင်လှုပ်ရှားရလေတော့သည်။

ပထမဆုံး ကေ့ဝိုင်ဂျယ်လီဘူးပျော့အဖုံးကိုဖွင့်သည်။ ဘူးဝတွင် အသေပိတ်ထားသော အပျော့စားအပြားလေးကို လှည့်သည်။ ပြီးတော့မှ အထဲကအရည်ပျစ်ပျစ်အနည်းငယ်ကို ဘယ်လက်ဖဝါးထဲညှစ်၍ထည့်သည်။ ကေ့ဝိုင်ဂျယ်လီ၏အရောင်သည် ခပ်ကြည်ကြည်ဖြစ်ကာ သင်းပျံ့ပျံ့လေးမွှေးသည်။ ရမက်ကိုနိုးထစေသည်။ အမွှေးရနံ့မျိုးဖြစ်ရာ နဂိုကမှစိတ်လှုပ်ရှားနေသော မကျင်ဟုန်သည် ရင်တဒိန်းဒိန်းခုန်၍လာသည်။ ထိုနောက် လက်ဝါးထဲရှိ ဂျယ်လီများဖြင့် သိန်းအောင်ကျော်၏လီးချောင်းကြီးကို လိမ်းပေးရလေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ဖင်လိုးတော့မည့်သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကြီးသည် မတ်မတ်ကြီးတောင်လျက် သံချောင်းတမျှမာကြောနေသည်။ ပြီးတော့ ပူပူ နွေးနွေးကြီး။ လီးကိုဆီသုတ်လိမ်းပေးနေရသောမကျင်ဟုန်မှာ လီး၏မာကြောမှု၊ ပူနွေးမှုအပြင် တဒိတ်ဒိတ်သွေးတိုးအသက်ဝင်နေမှုတို့ကိုပါ ထိတွေ့သိရှိနေ ရသည်။ သည်လီးကြီးသည် မကြာမီ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးထည့်ကာ အပြတ်လိုးတော့မှာပါလားဟူသောအတွေးသည် ကောင်မလေးကို စိတ်ပိုလှုပ်ရှားစေသည်။

သည်ကြားထဲ သိန်းအောင်ကျော်က လက်သရမ်းကာ ဖင်ကိုငိုလိုက်၊ နို့ခွဲလိုက်လုပ်နေပြန်လေရာ ပို၍ပင်စိတ်ထကြွနေရလေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က အရစ်ရှည်ကာ မကျင်ဟုန်နှင့်ဖင်လိုးဆီကိစ္စ

အလုပ်များနေချိန်တွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ သွက်သွက်လက်လက်လှုပ်ရှားကာ အလုပ်ဖြစ်၍နေလေပြီ။ သူမအဖို့ ယခုလိုယောက်ျားအပေါ်ကတက်ခွကာ လိုးရမှအတွေ့အကြုံရှိနေသည်မို့ အခက်အခဲသိပ်မရှိ။ အထာကျကာ ကျွမ်းကျင် နေသည်။ တခုတော့ရှိသည်။ နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာထိုင်ခုန်ပေါ်မှာ တက်လုပ် ရတာကတော့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ရန်ပိုင်စိုး၏ပေါင်ရင်း ဆီးစပ်တည်တည်ပေါ် ခွ၍ထိုင်သည်။ သူမ၏ခြေဖဝါးများက ရန်ပိုင်စိုး၏ခါးတဘက်တချက်တွင် ရှိနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏ရင်ဘတ်ပေါ် ဘယ်လက်ထောက်ကာအားပြုလျက် ဘာလက်ဖြင့်လီးချောင်းကြီးကိုဆုပ်ကိုင်ကာ စောက်ပတ်ဝတွင်ဆွဲ၍တော့သည်။ အောက်ဘက်တွင် ပက်လက်လှန်လျက်ရှိနေသောရန်ပိုင်စိုးက ခေါင်းကိုမသိမသာ ကြွကာ သူ့လီးချောင်းနှင့်ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်တို့ ထိကပ်မှအခြေအနေ ကိုလှမ်း၍ကြည့်သည်။

လီးကသာမဟုတ်ပဲ မျက်စိဖြင့်ပါကြည့်ရှုအရသာခံ ဖီလင်ယူသည်။ စောက်ဖုတ်ကြီးသည် မို့ဖေါင်းကာဖူးရွလျက် အရည်ကြည်တွေစိုရွဲနေလေရာ လီးထိပ်နှင့်ထိမိကပ်မိသည်နှင့် စိုစိုစွတ်စွတ်၊ ဖေါင်းဖေါင်းအိအိအရသာကို ခံစားရသည်။ ထို့ပြင် လီးထိပ်နှင့်ဖိမိ၍ မို့ဖူးနေသောစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား အလယ်ပိုင်းအိအိလေး ချိုင့်ဝင်သွားသည်ကလည်း ကြည့်လို့ကောင်းလှသည်။

အပြာကားများတွင် စောက်ပတ်ထဲလီးသွင်းရန်တော့ထောက်လိုက်မှုကို

အနီးကပ်ဆွဲယူရိုက်ပြထားသည်ထက်ပင် ပို၍ကြည့်ရတာဖီလင်လာသည်။ ဟုတ်သည်။ သူ၏လီးကြီးက ထိတွေ့မှုအရသာကိုပါ လက်တွေ့သိရှိခံစား နေရသည်မဟုတ်ပါလား။ တဏှာအလွန်ထန်ကာ အလိုးခံလိုသည့်စိတ်တွေ အရမ်းပြင်းပြနေသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စောက်ပတ်တွင်လီးဆွဲတေ့ မိပြီးသည်နှင့် သူမဖင်ဆုံဝတ်တစ်ကြီးကိုအောက်သို့ဖိချ၍ လီးကိုအဖုတ်ထဲ သွင်းယူသည်။ လီးကြီးသည် စောက်ပတ်ထဲလျှောက်နဲ့တိုးဝင်သည်။ လီးတချောင်းလုံးစောက်ပတ်ထဲတိုးဝင်သွားသောအခါ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဆီးစပ်နှင့် ရန်ပိုင်စိုး၏ဆီးစပ်များလည်း တင်းကြပ်စွာထိမိကပ်မိကြသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဖင်ဆုံကြီးကို နိမ့်လိုက်ကြွလိုက်ဖြင့် ဆက်၍ လှုပ်ရှားသည်။ အပေါ်မှကျကျနနဖိကြိတ်ကာ လိုးပေးသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဖိကြိတ်လိုးတာကျွမ်းကျင်သည့်အတွက် အောက်မှ ရန်ပိုင်စိုးမှာလည်း အရသာအပြတ်ကိုကောင်းနေသည်။ အားရပါးရခပ်ကြမ်းကြမ်း အပေါ်မှဖိကြိတ်လိုးပေးနေသည်မို့ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အကြီးစားကျွဲကောသီးကို ထက်ပိုင်းဖြတ်ကာ ရင်ဘတ်တွင်ကပ်ထားသည့်နှယ် လုံးဝန်းကြီးထွားလေသော နို့အုံကြီးများက တတုန်တုန်လှုပ်ခါနေသည်။ အိထွားလေသောရင်သားဆိုင် ကြီးများသည် တခုနှင့်တခုပင် ထိမိရိုက်မိသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ထိုနို့အုံသား ကြီးများကို အောက်မှလက်လှမ်းကာ အားရပါးရဆွဲကိုင်ဆုပ်နယ်နေလေသေး သည်။ နှစ်ယောက်လုံးအရသာတွေ့ဖီလင်တက်နေကြရာ ဘေးဘက်တွင်ရှိနေ သောသိန်းအောင်ကျော်နှင့်မကျင်ဟုန်တို့ကိုပင် မေ့နေကြသည်။ သိန်းအောင် ကျော်နှင့်မကျင်ဟုန်တို့ ဘာတွေလုပ်နေကြသည်ကိုလည်း မသိကြတော့။

သတိမမူမိကြတော့။

ဒေါ်တင်မာဝင်းက အပေါ်မှဖိကြိတ်သလို ရန်ပိုင်စိုးကလည်းအောက်မှ ခါးကိုကြွကာ လီးချောင်းကြီးကို ကော့၍ကော့၍တင်ပေးသည်။ လီးအကော့နှင့် အပေါ်မှဖိအကြိတ်၊ အံကျဖြစ်သွားရာ ဖီလင်ပိုရသည်။ လီးနှင့်အဖုတ်သည်လည်း ပို၍စီးစီးပိုင်ပိုင် ထိတွေ့ပွတ်တိုက်မိသည်။ လီးထိုးတင်သည့်အားအဟုန်ကလည်း တနင့်တပိုးကြီးပင်ရှိသည်။

“ အားပါးပါး- -ဝင်တယ်ရန်ပိုင်စိုးရာ။ အထဲမှာအောင့်ကိုသွားတာပဲ လုပ်စမ်းပါ- -အဲဒီလိုမျိုးကော့တင်ပေးစမ်းပါ။ ဟင်းဟင်း- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက အမောတကောပြောသည်။

“ ကော့တင်ပေးနေတာပဲ ဆရာမရဲ့။ ဟောဒီမှာ- -ဟော ဒီမှာ ”

“ ဘွပ်ဖွတ်ဖွတ်- -ဖတ်ဖတ်- - ”

“ အား- -ရီး- -ဟုတ်ပြီ- -ဟုတ်ပြီ- -အဲဒီလိုမျိုး- -အဲလိုမျိုး ဘွပ်ဘွပ်- -အားအား- -ခပ်ပြင်းပြင်းလေး- - ”

“ ဘွပ်ဘွပ်- -ရှူး ဘွပ် ”

“ ကောင်းတယ်- -ကောင်းတယ်- -အမလေး လေး- - ”

ရန်ပိုင်စိုးရဲ့- - ”

“ နို့ကြီးတွေဆွဲနေတာကော ကောင်းရဲ့လား ”

“ အင်း- -အင်း- -ဆွဲ ဆွဲ- -နို့တွေကို တအားဆွဲပေး ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ အရမ်းကိုဖြစ်၍နေသည်။ ဖင်ကြီးကိုလည်း အပြတ်ကိုလှုပ်ရှားကာ ရက်ရက်ရောရောကို ဖိကြိတ်ပေးနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုး ကလည်း လီးကြီးကို ကော့ကော့ထိုးတင်ရင်း ကြီးထွားလှလေသောနို့အုံသား ကြီးများကို အားမနာတမ်းပင် ဆုပ်ကိုင်ဆွဲညှစ်နေလေသည်။ နို့ကိုင်ကြမ်းရာ ဖြူနေသောနို့အုံသားကြီးများပေါ်တွင် လက်ချောင်းရာအညိုအမဲတွေပင် ထင်ကုန်သည်။

တဘက်တွင်လည်း သိန်းအောင်ကျော်မှာ လီးတွင်ဆီကျကျနနလိမ်း ပြီးနောက် ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုဖင်ချရန် အသာချဉ်းကပ်၍လာလေသည်။ ဖီလင်တွေတက်လျက် အလှူအပြတ်တွေနေသောဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ သူမကိုသိန်းအောင်ကျော်က ဖင်လှီးမည်ဆိုသည်ကိုပင် မေ့သလိုဖြစ်ကာ ရန်ပိုင်စိုး၏အပေါ်မှ ထင်တိုင်းကျကာလှုပ်ရှားနေသည်။ တင်ကြီးကအပြတ်ကို အထက်အောက်ဘယ်ညာ လှုပ်ရှားယမ်းခါ၍နေလေရာ သိန်းအောင်ကျော်အဖို့ ဖင်ပေါက်ထဲလီးထိုးသွင်းဖို့ အခြေအနေဘယ်လိုမှမကောင်းပါ။

“ ဆရာမ- -သိပ်ဟော့မနေနဲ့။ ဖင်ကြီးကို ခဏငြိမ်ထားအုန်း။

ကျွန်တော် ဖင်ချတော့မလို့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ကို ခပ်သာသာ တချက်ပုတ်လိုက်ပြီးပြောသည်။

ဖီလင်တွေအပြတ်တက်နေသောဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ယခုမှပင် သိန်းအောင်ကျော်ဖင်လိုးတာ ခံရအုန်းမှာကိုသတိရသည်။ လှုပ်ယမ်းခါနေသော သူမ၏ဖင်ကြီးလည်း ငြိမ်၍သွားသည်။

“ ကျင်ကျင်- -ဆရာမဖင်ဝမှာ ဖင်လိုးဆီနည်းနည်းလောက် ညှစ်ချလိုက်- -ငါ ဖင်ဆွဲဖြဲပေးထားမယ် ”

သိန်းအောင်ကျော်က ကေဝိုင်းဂျယ်လီဘူးပျော့ကိုလျှက်သားရှိနေသော မကျင်ဟုန်ကို လှမ်းပြောသည်။ ထိုနောက် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ကျကျနုနုဆုပ်ကိုင်ကာ အားရပါးရပင် ဆွဲဖြဲလိုက်လေသည်။ ငါးကိုပါးဟက်ဖြဲလိုက်သည့်နှယ်ပင် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်း ပြဲလျက်ရှိသည်။ ဖင်ပြဲသွားမှကြောင့် ဖင်ခွကြားရှိ စအိုပေါက်သည်လည်း အပြူးသားပေါ်၍လာလေသည်။

ဖင်ကိုရက်ရက်ရောရောအဖြဲခံလိုက်ရမှုကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စိတ်ထဲ တမျိုးကြီးဖြစ်သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအကျိုးဆက်အနေဖြင့် စောက်ခေါင်းပေါက်အတွင်းသားနုနုတွေ လှုပ်ရှားသွားကြရာ စောက်ပတ်ထဲ

ထိုးသွင်းထားလေသောရန်ပိုင်စိုး၏လီးချောင်းကြီးကို ညှစ်၍ညှစ်၍ခွဲသလို ဖြစ်သွားသည်။ ရန်ပိုင်စိုးရော ဒေါ်တင်မာဝင်းရော နှစ်ယောက်လုံးကြက်သီး တွေထကုန်ကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရန်ပိုင်စိုး၏ကိုယ်ပေါ်မှတက်ခွလျက် ရှိပြီး အသားအရေကလည်း ဝင်းဝါဖြူနုချောမွတ်နေလေရာ ကြက်သီးဖုလေး များထသွားသည်ကို သိန်းအောင်ကျော်နှင့်မကျင်ဟုန်တို့ ကောင်းစွာမြင်ရလေသည်။ ဖင်ဖြိုခံရမှုကြောင့် သည်လိုကြက်သီးထသွားသည်ဟုသာ သူတို့ထင်ကြသည်။

“ လုပ်လေ- -ဆရာမဖင်ဝမှာ ဖင်လီးဆီညှစ်ထည့်ပေးလေ။ ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ဝကို အပီဆွဲဖြဲပေးထားပြီး သော်လည်း မကျင်ဟုန်မှာ ငေးကြောင်ကြောင်နှင့်ရပ်နေသောကြောင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါတွင်မှမကျင်ဟုန်လည်း ရင်တချန်ချန်၊ မျက်နှာခပ်ပူပူနှင့်ပင် ပြုအာပြုးထွက်နေသောဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုဝတွင် ကေဝိုင်ဂျယ်လီများ ညှစ်ထည့်ပေးလိုက်ရရှာလေသည်။

သည်ကိစ္စမျိုး ယခုမှစတင်လုပ်ဖူးပြီး ရှက်ကြောက်လက်တွန့်နေရှာလေ သောကြောင့် အချိန်အဆမမှန်၊ အဆီပျစ်ပျစ်ချွဲချွဲများသည် ဖင်ပေါက်တည့်တည့် ပေါ်သို့မကျ။ ဖင်ပေါက်အပေါ်နားသို့ ကျရောက်သည်။ ပြီးမှအောက်သို့စီးကျကာ ဖင်ဝပေါ်ရောက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က အလိုက်သိစွာ ဖင်သားခြမ်းကြီး နှစ်ခြမ်းကိုကိုင်လှုပ်လှည့်ပေး၍ ဆီများဖင်ပေါက်ထဲ အတော်များများစီးဆင်း ဝင်သည်။ အချို့အောက်သို့ဆက်စီးကျကာ စောက်ပတ်တွင်တစ်လစ်ကြီး

ဖြစ်နေသော ရန်ပိုင်စိုး၏လီးပေါ်သို့ပင် ရောက်ကုန်သည်။

” ဟေ့ကောင်- -ဖင်ချရင် မြန်မြန်ချကွာ။ ငါ့မှာဖီလင်တက်နေတုန်း
ရပ်ထားရတာ ဆပ်တင့်ငံ့ကြီးကွ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက မချင်မရဲပြောသည်။

” ဟုတ်သားပဲ- -လာ- -လီးမယ်ဆိုရင် မြန်မြန်တက်လီး- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းကလည်း နောက်သို့ခေါင်းငဲ့၍ပြောသည်။ သူမသည်
ရန်ပိုင်စိုးအပေါ် တက်ခွဲဖိကြိတ်လိုးနေကာ ဖီလင်တက်၍ ‘ပြီး’လုလုအခြေပင်
ဆိုက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ရမက်ဇောငယ်ထိပ်သို့ရောက်နေလေရာ
အရှက်အကြောက်တွေ့သေးချိတ်၍ နှုတ်ရဲရဲနှင့်ပြောဝံ့သည်။ သည်စကား
များကိုနားထောင်နေရသောမကျင်ဟုန်မှာသာ မျက်နှာတွေပူထူရှိန်း၍နေရှာသည်။

” ဖင်ဝမှာ ဆီဆွတ်နေလို့ပါ။ အခုပဲ လီးပြီ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောပြောဆိုဆို ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏
ဖင်ကြီးနောက်သို့တိုးကပ်သည်။ ဆီသုတ်ထားသောစအိုဝတွင် ဆီသုတ်ထားသည့်
သူ့လီးချောင်းကြီးကိုတွေ့သည်။ နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖါပေါ်တွင် တက်လီးရခြင်း
ဖြစ်သောကြောင့် အနေအထားယူရတာ နည်းနည်းတော့ကသိကအောက်ဖြစ်သည်။
ဒါပေမယ့် သိန်းအောင်ကျော်က လီးကိုဖင်ဝတွင်ရအောင်တော့နိုင်သည်။

လီးတေ့မိသည်နှင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏တင်ကြီးသည် ကော့ကြွတက်လာသည်။

“ ဖင်ကို နည်းနည်းလောက်ကော့ပေးလေ- - ”

လီးတေ့ရင်း သိန်းအောင်ကျော်ကပြောသည်။ တကယ်တော့ ထိုစကားပြောလိုက်သည်အချိန်မှာပင် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ကြီးကော့တက် လာလေသည်။

“ ကော့ထားလိုက်ပြီပြီ။ သွင်းမှာသာသွင်း ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းကလည်း တစ်တစ်ခွခွပင်ပြန်ပြောသည်။ ရမက်ဇော အဟုန်အရမ်းထန်နေချိန်မို့ သည်လိုညစ်ညစ်ညမ်းညမ်းပြောနေရတာကိုပင် အရသာတွေ့နေသည်။ အရသာရှိနေသည်။

“ အော် အင်း- -ဟုတ်သားပဲ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က သူ့လီးချောင်းကြီးကို ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ပေါက် ထဲသို့ဖိကာ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးနှင့် ဆရာမဒေါ်တင် မာဝင်း၏ဖင်ပေါက်တို့မှာ တစ်ဖမ်းတွေမဟုတ်ကြပါ။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို သိန်းအောင်ကျော်က ကောင်းကောင်းဖင်လှီးပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သည်လီးနှင့် သည်ဖင်ပေါက် ထိတွေ့ရင်းနှီးခဲ့လေပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် လီးတွင်ရော ဖင်ပေါက်တွင်ပါ ကေဝိုင်ဂျယ်လီတွေသုတ်လိမ်းထားလေရာ (ဒေါ်တင်မာဝင်း၏

ဖင်ပေါက်တွင် ဆီပို၍များနေပါသည်။) ဖိထိုးသွင်းသောအခါလီးသည် လျှော့ကနဲစအိုထဲ တိုးဝင်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ နာနာကြင်ကြင်ဖြစ်သွား သေးသော်လည်း ဖီလင်ကောင်းကာအရသာတွေလှသောကြောင့် ထိုနာကြင်မှုကို အရေးမလုပ်နိုင်တော့ပါ။

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်- -ဟင်း နာတယ်ကွာ အိုအို ”

ပါးစပ်မှသည်မျှလောက်သာ ရေရွတ်မြည်တမ်းသည်။ မျက်နှာကတော့ ရှုံ့မဲ့မဲ့လေးဖြစ်သွားသည်။ ဖြည်းဖြည်းသွင်းရန် ဘာညာတွေပင်ပြောမနေတော့။ အောက်ဘက်မှရန်ပိုင်စိုးအနေဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ပေါက်ထဲ သိန်းအောင်ကျော် လီးထိုးသွင်းတာကို တိုက်ရိုက်မမြင်ရပေ။ သူ့ကိုယ်ပေါ်ခွလျှက်သားရှိနေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကိုယ်လုံးကြီး ဆတ်ကနဲတွန့်သွားမှ။ မျက်နှာလေးမဲ့ကာ ပါးစပ်မှညီးညူရေရွတ်လိုက်မှတို့ကိုထောက်၍ ဖင်ထဲလီးထိုးသွင်းလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း အထာပေါက်နားလည်သည်။

ထိုကြောင့်ရန်ပိုင်စိုးက အောက်မှနေ၍ဖင်ကိုကြွကာ လီးချောင်းကြီးကို ကော့ထိုးတင်ပေးလိုက်သည်။ လီးသည် စောက်ဖုတ်ထဲအားပြင်းပြင်းနှင့် နင့်ကနဲနေအောင် တီးဝင်သည်။ လီးကိုအောက်မှကော့ထိုးပင့်သွင်းလိုက်မှ အရှိန်ကြောင့် အပေါ်တွင်ခွလျှက်သားရှိနေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အိအိထွားထွား ဖင်ဆုံဝဝကြီးလည်း အပေါ်သို့မြောက်ကြွတက်သည်။ ထိုအခါ အပေါ်ဆုံးမှနေ၍ ဖင်ထဲလီးထိုးသွင်းနေသော သိန်းအောင်ကျော်ဆီသို့ တင်ကြီးကော့တွန်းပေးသလို ဖြစ်သည်။ တဝက်သာသာခန့်သာ ထိုးသွင်းရလေသောလီးချောင်းကြီးမှာ

စအိုထဲသို့ အဆုံးတိုင်တိုးဝင်သွားလေတော့သည်။

“ အောင်မယ်လေး လေး- -အီးအီး- -အား- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းတကိုယ်လုံး တုန်၍သွားသည်။ စောက်ပတ်ထဲတွင်ရော ဖင်ပေါက်ထဲတွင်ပါ လီးနှစ်ချောင်းအဆုံးတိုင်အသွင်းခံလိုက်ရမှ ကရက်ရောလွန်းလှသည်။ ထိမိလွန်းလှသည်။ စောစောက ရန်ပိုင်စိုးအပေါ် တက်ခွကာ ဖိကြိတ်လိုးထားသည့်အရှိန်ကလည်းရှိနေလေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်း တယောက် တချို့ ‘ပြီး’ ၍သွားရလေတော့သည်။ ယခင်က ‘ပြီး’ခံရမှတော့ နှင့်မတူ။ ဖင်ပေါက်ထဲတွင်ရော စောက်ပတ်ထဲတွင်ပါ အီစိမ့်နေအောင် ထူးထူးခြားခြားကြီးပြီးရမှဖြစ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း အောင်အည်း၍ပင် မနေနိုင်။ ပါးစပ်မှပွင့်အံကာ အော်ဟစ်လိုက်မိလေသည်။ ခေါင်းကော့ကာ ဖင်ကြီးယမ်းခါလှုပ်ရှားသည်။ ဖင်ခေါင်းကရော စောက်ခေါင်းကပါ တိုးဝင် နေသည့်လီးနှစ်ချောင်းကို အားရပါးရညှစ်ယူသည်။

ဆိုဖါဘေးနားတွင်ရပ်နေရလေသောမကျင်ဟုန်မှာ သည်ဖြစ်ရပ်တွေကို အပြည့်အစုံ အပီအပြင်မြင်ရသည်။ သူမသည် မည်သူကမျှ အထိအကိုင် မခံရပါပဲနှင့်။ ဖီလင်တွေတက်လာသည်။ အဖုတ်ထဲကပင် အရည်တွေစိုကာ စီးအံကျလာသည်။ ဝတ်ထားသောအတွင်းခံဘောင်းဘီခွကြား စိုစိုစိစိဖြစ်သည်။

“ ကျင်ကျင်ရေ- -စောစောက ငါတို့ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ နောက်ဆုံးပြကွက် တွေကို ပြန်ရစ်ပြီး ပြလိုက်စမ်းပါဟာ။ ဆရာမကို ငါနဲ့ကိုရဲဝိုင်းညှပ်လိုးရင်း

အဲဒီပြကွက်တွေကိုကြည့်ရင် အပြတ်မိုက်လိမ့်မယ်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကို လှမ်းပြောသည်။

“ ဟုတ်ကဲ့- -ဟုတ်ကဲ့- - ”

မကျင်ဟုန်သည် ကဗျာကရာပြောရင်း ရီမုတ်ကွန်ထရုံးများဖြင့် အပေါ်စက်အောက်စက်တို့ကိုဖွင့်ကာ သိန်းအောင်ကျော်ပြောသည့်ပြကွက်များ ရောက်အောင် အခွေကိုပြန်ရစ်၍ပြပေးရသည်။ ထိုပြကွက်များကိုချိန်ကာ ရွေးချယ်ရစ်ပေးရမှီက မကျင်ဟုန်အဖို့ တမျိုးစိတ်လှုပ်ရှားရသောအလုပ် ဖြစ်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် အာရှတိုက်သူဇာတ်လိုက် ကောင်မလေးကို ဇာတ်လိုက်သို့ကြီးနှစ်ယောက်က ရက်ရက်ရောရောညှပ်ကာ လိုးနေပုံတွေက အထင်းသားပေါ်လွင်လှုပ်ရှားလာချိန်တွင် သိန်းအောင်ကျော် ကလည်း စောက်ပတ်ထဲလီးတစ်လစ်ရှိနေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ပင်လိုးလေတော့သည်။ ဆော်လေတော့သည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင်လေတော့သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်သည် သူတို့နှစ်ယောက်လိုးနေကြသောနှစ်ယောက် ထိုင်ဆိုဖါခုန်ကြီး၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိသည်။ သူတို့သည် ဆိုဖါပေါ်တွင် ဘယ်မှညာ အလျားလိုက်တက်ကာ လိုးနေဆော်နေကြသည်။ ထိုကြောင့်

သုံးယောက်လုံး၏ခေါင်းကိုငဲ့စောင်းကြည့်လျှင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်ပေါ်မှ ပြကွင်းများကို ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်သည်။ အပေါ်မှခွလုံးနေကြသော သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ဒေါ်တင်မာဝင်းတို့က ကြည့်လို့ပိုအဆင်ပြေသည်။ အောက်ဆုံးတွင်ရှိနေသော ရန်ပိုင်စိုးကတော့ အဆင်မပြေလှ။ ဒါပေမယ့် ကြည့်လို့တော့ မြင်နိုင်သည်။

သုံးယောက်လုံးလည်း ရုပ်မြင်သံကြားစက်ဘက်သို့ လှမ်း၍ကြည့်မိ ကြသည်။ ဇာတ်လိုက်ကောင်မလေး၏ဖင်နှင့်စောက်ပတ်တို့ကို ပယ်ပယ် နယ်နယ်ညှပ်လိုးပြနေပုံပြကွင်းများက သူတို့ကိုစိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ အထူးသဖြင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် ထိုပြကွင်းထဲကလို လက်တွေ့လိုးဆော်နေကြ ရမူကလည်း ပို၍ပီပြင်ဖီလင်တက်လာရသည်။

တချို့ 'ပြီး' ခဲ့၍ အနည်းငယ်လျော့ကျသလိုရှိသောဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ရမက်ဇောအဟုန်တို့သည် တစ်ဆတိုးကာ ပြန်လည်နိုးကြွထန်ပြင်းလာသည်။

“ ဘွပ်ဗျစ်ဘုဘု- -ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ အား- -ကောင်းလိုက်တာ။ လိုးကြ ဆော်ကြ။ တို့ကို အားမနာနဲ့ မင်းတို့ဆရာမဆိုတာ မေ့ထားပစ်လိုက်။ အပီသာလိုး- -ဆောင့်- -ဆောင့် နို့တွေကိုလည်း ဆွဲကြပါအုန်း- - ”

အရမ်းဟော့နေသော ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အာသာငမ်းငမ်းပြောလာ

ပြန်သည်။ ပြကွင်းပေါ်မှ ဇာတ်လိုက်ကောင်မလေးကိုအတုယူကာ တင်ကြီးကို နောက်သို့ကော့ပေးလိုက်သည်။ အဖုတ်ကိုအောက်သို့ဖိချလိုက်လုပ်သည်။

ကောင်လေးနှစ်ယောက်မှာ စောက်ပတ်နှင့်ဖင်ပေါက်ထဲ လီးတွေထိုးသွင်းကာ အပီဆောင်နေကြရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းကထိုသို့ထုတ်ပြောလာတော့ နှစ်ယောက်လုံးပင် နို့များကိုလှမ်းဆွဲကြသည်။ အောက်ဘက်တွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုရှိနေသော ရန်ပိုင်စိုးက အရင်လက်ဦးသည်။ နို့အုံကြီးများကို အရင်ဆုပ်ကိုင်မိသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ အနည်းငယ်တုံ့နေ့သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ချိုင်းအောက်မှလက်လျှိုကာ လှမ်းဆွဲလိုက်တော့ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏နို့အုံများပေါ်တွင် ရန်ပိုင်စိုး၏လက်တွေ ရောက်ရှိဆုပ်ကိုင်လို့နေပါပြီ။

ထိုအခါသိန်းအောင်ကျော်သည် သူ့လက်ကိုပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

“ ကျင်ကျင်- -ဒီနားလာပြီး နို့လှန်ပေးစမ်း။ နင့်အဆက်က ဆရာမနို့ကိုဆွဲနေတော့ ငါကလည်း နင့်နို့ကိုပဲ သုံးတော့မယ်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်သည် သူ့လက်ဆုပ်ထဲကရေအဖြစ် အပိုင်ကိုင်မိထားသော ကောင်မလေးကို စေခိုင်းလိုက်သည်။

မကျင်ဟုန်မှာ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်လိုးတာကို ခံဖူးခဲ့ပြီး

ဖြစ်သော်လည်း အသက်ကယ်၊ ကာမအတွေ့အကြုံကလည်းနည်းသေးသည်မို့ ယခုလို နို့အဆွဲခံရဖို့လှန်ပေးရမည်ဆိုသောအခါ မျက်နှာလေးငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်သွား ရသည်။

သို့သော် သူမခမြာ သိန်းအောင်ကျော်ကိုလည်း မလှန်ရဲတော့သည်မို့ ခိုင်းသည်အတိုင်း လုပ်ရရှာသည်။ အပေါ်မှဝတ်ထားသောဘလောက်စံအင်္ကျီ၏ ရင်ဘတ်ကျယ်သီးများကို ဖြုတ်ဖွင့်ရသည်။ ရှေးရိုးဆန်ဆန် စည်းကမ်းကြီးကြီး အုပ်ထိန်းခံရသည့်မိန်းကလေးမို့ ဘရာစီယာတွေဘာတွေမစည်းနှောင်ပဲ ဇာဘော်လီလုံလုံလဲလဲဝတ်ထားရာ ဘော်လီသိုင်းကြီးများကို လက်မောင်းရင်း နားရောက်အောင် ဆွဲချလျက်၊ ဘော်လီရင်ဘုံကို အောက်သို့လှန်ချ၍ နို့များကိုဖော်ပေးရသည်။

“ နို့လှန်တာကလဲ ကြာလိုက်တာ။ မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါဟ။ ငါ နို့တွေကို ဆွဲချင်လှပြီ- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုဖင်ဆော်ပေးနေရင်း သိန်းအောင်ကျော်က လောဆော် သည်။ ဘလောက်စံအင်္ကျီကျယ်သီးကိုဖြုတ်ရ၊ ဘော်လီပုခန်းသိုင်းကြီးကို ဆွဲချရနှင့်မို့ မကျင်ဟုန်မှာ အချိန်တော့ နည်းနည်းယူရသည်။ ဘော်လီ ရင်ဘုံကိုလှန်ချလိုက်တော့ နို့ထွတ်သောရင်သားဆိုင်များ ပေါ်လာသည်။ မကျင်ဟုန်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်းလို နို့ကြီးကြီးမဟုတ်သော်လည်း အတော်တော့ဆူဖွိုးသည်။

အသက်ငယ်သေးသည့်တိုင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့

လိုးထား၊ နို့ဆွဲထားပြီးပြီမို့ နို့တွေက ထွားနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် မကျင်ဟုန်၏နို့များကို လှမ်းကိုင်ဖျစ်ညှစ်ရင်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ကို တအားဆောင်လိုးနေသည်။ မိန်းမတယောက်ကိုဖင်ဆော်ရင်း အခြားမိန်းမ တယောက်၏နို့ကိုကိုင်သုံးနေရသည်ကလည်း သိန်းအောင်ကျော်အဖို့ တမျိုး စိတ်လှုပ်ရှားဖီလင်တက်စရာဖြစ်သည်။ စိတ်ထလာသည်နှင့်အတူ သိန်းအောင် ကျော်၏ဖင်ဆောင်လိုးချက်များကလည်း ပိုအားပြည့်ပြင်းထန်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဖင်ဝကျိန်းစပ်သလို အီစိမ့်၍အရသာလည်းတွေ့နေသည်။

အောက်မှရန်ပိုင်စိုးကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကြီးမားလုံးဝန်းလေသော နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင်ဆွဲ၍ လီးကြီးကိုကော့ကော့ထိုးတင်ပေးသည်။ ဖင်ပေါက်နှင့်စောက်ခေါင်းပေါက်တို့ဆိုတာ သိပ်မဝေးကြပဲ တခုနှင့်တခုကြား တွင်လည်း နူးအိသောအသားမျှင်ခပ်ပါးပါးလေးသာခြားနားထားလေရာ ဖင်ထဲတွင်သွင်းထားသောလီးချောင်းကြီးနှင့် စောက်ပတ်ကိုလိုးနေသော လီးချောင်းကြီးတို့က အသားမျှင်ပါးပါးကို ပို၍ပါးသိပ်သွားအောင်ပြုထားပြန်ရာ လီးနှစ်ချောင်းသည် တခုနှင့်တခုထိမိနေကြသည်နှင့်မခြားပေ။

ထိုသို့ထိတွေ့နေမှုကြို ဖင်လိုးနေသူသိန်းအောင်ကျော်ရော၊ စောက်ပတ်ကိုလိုးနေသူရန်ပိုင်စိုးပါ သိရှိခံစားရသည်။ သူတို့သာမဟုတ်။ အလယ်ခေါင်မှညှပ်အလိုးခံနေသူ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည်လည်း ကောင်လေးများ နည်းတူ ခံစားရသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းအဖို့ ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်းကိုပင် မပြောတတ်တော့။

တချီပြီးတချီ ဆက်တိုက်ပင် 'ပြီး' နေလေသည်။ ကောင်းလေးနှစ်ယောက်သည် အားကောင်းမောင်းသန်နှင့် တရကြမ်းလိုးနေကြရာ နောက်ဆုံးတွင် စောက်ပတ် လိုးနေသောလီးရော၊ ဖင်ဆော်နေသည့်လီးပါ သုတ်ရည်တွေပန်းထွက်ကုန်ကြ လေတော့သည်။ ကြိုတင်ဇာတ်တိုက်ထားခြင်းမရှိပါပဲနှင့် လီးနှစ်ချောင်းသည် သုတ်ရည်ပြိုင်တူထွက်ကုန်ကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲ တွင်ရော၊ စောက်ပတ်ထဲတွင်ပါ ပူနွေးပျစ်ချဲ့သောသုတ်ရည်တွေပန်းထည့်ခြင်း ခံရကာ အရသာအရမ်းတွေလျှက် ဆယ်ကြိမ်မြောက် 'ပြီး' သွားခဲ့လေသည်။

လိုးပွဲခဏနားကာ စတားကိုလာအချိုရည်၊ စပျစ်သီး၊ ငှက်ပျောသီး ကြက်ဥပူတင်းများစား၍ ခေတ္တအမောဖြေကြသည်။ ထိုနောက် ကာမပျော်ပွဲ တစခန်းဆက်ကြပြန်သည်။

“ ဒီတခါတော့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို အလှည့်ပေးပြီး မင်းနဲ့ငါက အသာပွဲထိုင်ကြည့်ကြရအောင် - - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးကိုပြောသည်။

“ အေး- -ကောင်းတယ်။ သူတို့ကို ဘာလုပ်ခိုင်းမလဲ ”

သိန်းအောင်ကျော်ကို ဆရာတင်ထားလေသူရန်ပိုင်စိုးကလည်း ချက်ချင်းပင် သဘောတူသည်။

သူတို့ခိုင်းသလိုလုပ်၍ ပြုသမျှနုရမည်အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကတော့

ဘာမျှမပြောနိုင်ပါ။ ခေါင်းများငုံ့၍သာ နေကြလေသည်။

ယခုအခါတွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးတီး ကြီးဖြစ်လျက် မကျင်ဟုန်ကတော့ အပေါ်ပိုင်းတွင် ဇာဘော်လီသာရှိနေသည်။ ဘလောက်စ်ကိုတော့ ချွတ်ချထားလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။ အနားယူစားသောက် ကြသည့်အခါတွင် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့က ဘောင်းဘီတွေ ပြန်မဝတ်ကြတော့သလို ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုလည်း အဝတ်တွေပြန်ဝတ်ခွင့် မပေးပဲ ကိုယ်တုံးလုံးကြီးသာအနေခိုင်းထားသည်။

“ ကိုင်း- -ဆရာမနဲ့ကျင်ကျင်။ အလုပ်ပြန်စကြရအောင်လား ”

သိန်းအောင်ကျော်က ခေါင်းလေးတွေငုံ့လျှက်သားရှိနေသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကိုလှမ်းပြောသည်။ သူတို့အနားယူလိုက်ချိန်တွင် စိတ်တွေပြန်ငြိမ်ကာ ပုံမှန်အနေအထားရှိနေပြီမို့ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့် မကျင်ဟုန်တို့မှာ ရှက်စနိုးဖြစ်နေကြသည်။ မျက်နှာပူနေကြသည်။ သိန်းအောင်ကျော်လှမ်းပြောလိုက်တော့ နှစ်ယောက်သား ခေါင်းငုံ့နေရာမှ မော်ကြည့်ကြရသည်။

“ ဘာ- -ဘာ- -လုပ်အုန်းမလို့လဲ ဟင် ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက အသံတုန်တုန်ရင်ရင်နှင့်မေးသည်။

ကျောင်းဆရာမလေးခမြာ တပည့်ကျောင်းသားနှစ်ယောက်၏

အလိုးခံမိန်းမဘဝသို့ရောက်ကာ သူတို့ကိုပင် ပြန်၍ကြောက်လန့်နာခံနေရ ရှာလေပြီ။

“ အထွေအထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဆရာမနဲ့ကျင့်ကျင့်- - အချစ်ပလူးပြကြဖို့ပါပဲ ”

သိန်းအောင်ကျော်က စပ်ဖြူဖြူနှင့်ပြောသည်။

“ ဟင်- -ဘယ်လိုကြီးလဲ။ လုပ်တတ်ပါဘူးကွယ် ”

သည်လိုမိန်းမချင်း အချစ်ပလူးမျိုးကို နားလည်းမလည်။ သိလည်း မသိသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းကပြောသည်။

“ လွယ်ပါတယ်ဗျာ။ အရင်ဆုံးပြတဲ့ဗီဒီယိုအခွေထဲကလိုပေါ့။ တယောက်ကိုတယောက် ပွေဖက်။ ပါးစပ်စုပ် ပါးနမ်း။ နို့တွေဘာတွေကိုင် ဖင်တွေပေါင်တွေပွတ်လုပ်ပြီး နောက်ဆုံး အဖုတ်ပေါ့ဗျာ။ တယောက်စောက်ပတ် တယောက်ရက်ပေး၊စုပ်ပေးတလေးတွေထည့်ပေးရင် ပိုမြိုတော့ပေါ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ပြောသည့်စကားများကို နားထောင်ရင်း အမျိုးသမီး နှစ်ယောက် မျက်နှာတွေရဲကနဲဖြစ်သည်။ ခေါင်းများလည်း ပြန်ငုံ့နေသည်။

“ ကိုင်း- -သွား။ ဟိုး စောစောက ဆရာမကို ဖင်နဲ့စောက်ပတ်

ဝိုင်းညှပ်လိုးခဲ့ကြတဲ့ဆိုဖါပေါ်မှာပဲ တက်လုပ်ကြပြ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ပြောလိုက်လေသည်။

“ အဲဒီလိုမျိုးကြီးတော့ မကောင်းပါဘူးသိန်းအောင်ကျော်ရယ်- - မလုပ်ခိုင်းပါနဲ့- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက တောင်းပန်ရှာသည်။

မကျင်ဟုန်မှာလည်း ငိုတော့မလိုလို ငိုမဲ့မဲ့လေးဖြစ်နေရှာသည်။

“ စကားများမနေပါနဲ့ ဆရာမရာ- - ။ လုပ်မှာသာ လုပ်စမ်းပါ။ လုပ်ကြည့်ပြီးရင် ဒါမျိုးကိုကြိုက်သွားလို့ ဆရာမနဲ့ကျင်ကျင် ချိန်းတွေ့ပြီး ပလူးနေကြမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်။ သွားလေ။ ဆိုဖါပေါ်ကို- - ”

သိန်းအောင်ကျော်သည် ပါးစပ်ကလည်းပြော၊ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ၏လက်မောင်းများကို ဘယ်ညာလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲ၍ ဆိုဖါဆီသို့ခေါ်သွားသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့မှာ သိန်းအောင်ကျော်လုပ်ခိုင်းသည့် အလုပ်ကို မလုပ်လိုသော်လည်း အကြောက်အကန်မငြင်းဆန်နိုင်ကြပါ။ သိန်းအောင်ကျော်ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ ပါသွားကြရရှာလေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ဆိုဖါပေါ်တွင် ဘေးချင်ယှဉ်လျှက်သား ထိုင်သွားရအောင် တင်ပေးလိုက်သည်။ ဆိုဖါကြီးသည် နှစ်ယောက်ထိုင်

ဆိုသော်လည်း လူလေးငါးယောက် ကောင်းကောင်းထိုင်နိုင်ပေရာ ဆိုဖါပေါ်ယှဉ်ထိုင်မိသော်လည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက် ပူးပူးကပ်ကပ်တော့ ရှိမနေကြသေးပါ။

မိန်းမနှစ်ယောက်မှာ ဆိုဖါပေါ်တွင်ယှဉ်လျှက်သားထိုင်မိကြသော်လည်း ဘာလုပ်ကြရမည်ကိုမသိပဲ ခေါင်းတွေကိုသာငုံ့၍ထားကြသည်။

သည်ကိစ္စတွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းတို့အထာမကျ။ နားမလည်ကြသေးကြောင်း ရိပ်မိသည့်အတွက် သိန်းအောင်ကျော်ကပင် ဆရာကြီးလုပ်ကာ သွန်သင် လေတော့သည်။

“ ကိုင်း- -အရင်ဆုံးစတဲ့အနေနဲ့ ကျင်ကျင့်ကိုယ်ပေါ်ကအဝတ် တွေကို အကုန်ပြောင်စင်သွားအောင် ချွတ်ပေးလိုက်ပါဆရာမ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က လေသံအေးအေးနှင့်ပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့ တယောက်ထိုင်ဆိုဖါထိုင်ခုန်ပေါ်တွင် အကျအနာသွားထိုင်ကာ ဒေါ်တင်မာဝင်း တို့ကိုကြည့်ရှုသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ကျင်ကျင်၏ဇာဘော်လီကို အရင်ချွတ်ရမလား။ ထမီကိုပဲ ဦးစွာဖြေချရမလားဆိုတာ ဝေခွဲမရပဲ လက်တပြင်ပြင်နှင့်ရှိနေသည်။ မကျင်ဟုန်ကတော့ ခေါင်းကိုတွင်တွင်သာငုံ့၍ထားလေသည်။

“ ဇာဘော်လီကို အရင်စချွတ်- - ”

ထိုင်ကြည့်နေသောသိန်းအောင်ကျော်က အကြံပေးပြောကြားလိုက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အလုတ်အနှိပ်ခံရသောစက်ရုပ်တရုပ်လို အသာလက်လှမ်းပြီး မကျင်ဟုန်ဝတ်ထားသောဇာဘော်လီ၏နောက်ကျောချိတ်များကို စတင်ဖြုတ်သည်။ ဇာဘော်လီတွင် နောက်ကျောချိတ်ခြောက်ခုပါရှိသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ထိုချိတ်များကို တချပြီးတချဖြုတ်သည်။ ချိတ်တခုပြုတ်သွားတိုင်း မကျင်ဟုန်တကိုယ်လုံး ဆတ်ကနဲတုန်သည်။ ရင်ထဲ ဒိန်းကနဲ ခုန်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း မကျင်ဟုန်နည်းတူ ရင်ခုန်သွားရသည်။

ချိတ်များအားလုံးပြုတ်သွားပြီးသောအခါ ဒေါ်တင်မာဝင်းက မကျင်ဟုန်၏ ဇာဘော်လီကိုချွတ်ယူကာ ဆိုဖါနောက်မီပေါ်တွင်တင်လိုက်သည်။ ဟင်းလင်း ဖြစ်သွားသောရင်သားဆိုင်များအပေါ် မကျင်ဟုန်က လက်ဝါးလေးနှစ်ဘက် ယှက်၍ကာထားလိုက်သည်။ လုံတော့မလုံပါ။ မလုံမှန်းလည်း မကျင်ဟုန်သိသည်။ မိန်းမသဘာဝ ရှက်ကြောက်စိတ်ဖြင့် လုပ်မိခြင်းဖြစ်သည်။

“ ထမီကို ဆက်ချွတ်လေဆရာမ- - ”

ဤစကားသည် ရန်ပိုင်စိုးက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူလည်း ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲမရိုးမရွဖြစ်လာလေရာ သိန်းအောင်ကျော်ကိုတုကာ ဆရာဝင်လုပ်သည်။

“ ထမီအချွတ်ရလွယ်အောင် ကျင်ကျင်က မတ်တတ်ထရပ်ပေး
လိုက်ပါလား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဝင်၍ဖြည့်စွက်ပေးလိုက်သည်။

မကျင်ဟုန်သည် မျက်နှာပူပူ၊ ရှက်ရှက်နှင့်ပင် ထိုင်နေရာမှ အသာ
မတ်တတ်ထရပ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက တပည့်မလေး၏ထမီအထက်ဆင်ကို
ကိုင်ကာဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။ ခါးတွင်စည်းညှပ်ထားသော အထက်ဆင်စ
ပြုတ်သွားသည်နှင့် ထမီမှာလည်း အောက်သို့လျှောကျသွားသည်။

“ မင်း ဝင်ပြောလိုက်တာ မိုက်တယ်ကွာ။ ထိုင်ရက်ကြီးဆို
ထမီ တခါတည်းပြေလျှောကျသွားမှာမဟုတ်ဘူး။ အခုတော့ လျှောဆို
ကွင်းလုံးပုံကျွတ်ကျသွားတာပဲ ”

ရန်ပိုင်စိုးက အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးသာကျန်တော့သော မိမိရည်းစားကို
စူးစူးရဲရဲကြည့်ရင်း အံ့ကြိတ်ကာပြောလိုက်သည်။

မကျင်ဟုန်ဝတ်ထားသောအတွင်းခံဘောင်းဘီမှာ ယခုခေတ်မိန်းမတွေ
ဝတ်သော ပါးပါးပျော့ပျော့နှင့်လွန်ပင်တီမဟုတ်။ ရှေးခေတ်ဟောင်းအမျိုးသမီး
ကြီးများဝတ်သော ထူထူထဲထဲဆပ်စပိုင်ဒါအကြီးစားဖြစ်သည်။ ချက်နားလောက်
ဆီမှနေ၍ ပေါင်ရင်းပိုင်းအောက်ထိ လုံလုံခြုံခြုံဖုံးအုပ်ထားသည်။ အရောင်က

အဖြူရောင်။ ဆပ်စပိုင်ဒါပေါင်ခွဆုံနေရာတွင်မူ အဖုတ်ကြီးမို့ဖေါင်းဖုထစ် ထနေသည်ကိုသာ မြင်နိုင်သည်။ ထိုနေရာတွင် အရည်တွေကလည်း စိုနေ သေးသည်။

“ မင်းဆော်က အဖုတ်ဖေါင်းရှပြီ၊ အရည်တွေလည်းအပြတ်ထွက် နေပါလားကွ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ဆပ်စပိုင်ဒါခွကြားမှထူးခြားချက်ကို မြင်မိကာ ခပ်သောသောလေးမှတ်ချက်ချသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ကမန်းကတန်းပင် ဘောင်းဘီခွကြားနေရာကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်ယှက်၍ အုပ်ကာလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ အပေါ်ပိုင်းနို့အုံနှစ်ခု အထင်းသားပေါ်သွားသည်။ ရှက်ကြောက် နေသော်လည်း ရမက်ဇောကထန်နေသည်မို့ မကျင်ဟုန်၏နို့သီးခေါင်းများ စူးကြွထောင်တက်နေပါသည်။

“ ဆရာမကို မင်းနဲ့ငါဝိုင်းညှပ်ဖိုက်ကြတာတွေကိုကြည့်ပြီး သူလည်း ဖီလင်တက်နေမှာပေါ့ကွာ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက မှတ်ချက်ချသည်။

“ နင့်အဆက်ပြောတာ ဟုတ်လားကျင်ကျင် ”
သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကို လှမ်းမေးသည်။

“ ဟင်အင်း- -ဟင်အင်း- -မ- -မသိပါဘူး ”

မကျင်ဟုန်က ခေါင်းငုံ့ထားရင်းပြောသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းက မကျင်ဟုန်၏အတွင်းခံ ဆပ်စပိုင်ဒါကို အသာဆွဲ၍ချွတ်ချသည်။ မကျင်ဟုန်၏ကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်အစားဆို၍ ဆပ်စပိုင်ဒါကျန်ရှိနေတော့ပေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ဘယ်အဝတ်ကိုချွတ်ရမည်ဟု ပြောပေးစရာမလိုတော့ပါ။ အတွင်းခံဘောင်းဘီ ချွတ်ချလာပြီမို့ မကျင်ဟုန်လည်း ဘောင်းဘီခွကြားတွင်အုပ်ကာထားသော လက်ကို ဖင်ယံပေးလိုက်ရသည်။ ရှမ်းတရုတ်မလေးလည်း ကိုယ်လုံးတီး ဖြစ်သွားလေပြီ။

“ ဖက်ပြီ နမ်းကြ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မကျင်ဟုန်ကို သိုင်း၍ဖက်လိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ အစပိုင်းတွင် ခပ်တောင့်တောင့်ဖြစ်၍နေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက ဆွဲခေါ်ယူရသည်။ ကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ၊ တယောက်ကိုတယောက်ပွေဖက်လျက် ဆိုဖါချန်တွင် ထိုင်လျက်သားဖြစ်သွား ကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက မကျင်ဟုန်၏ဘယ်ဘက်ပါးပြင်လေးကို

ရွတ်ကနဲ နမ်းလိုက်သည်။

“ အို- - ”

မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ဖျားမှ ယောင်ညည်းသံလေးပေါ်ထွက်သည်။

ယောက်ျားနှစ်ယောက်လိုတာ ခံဖူးပြီးဖြစ်သောကောင်မလေးသည် မိန်းမချင်းအနမ်းခံရမှုကြောင့် ရင်အတော်ဖိုမော၍လှုပ်ရှားသွားရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းအဖို့လည်း ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် နုထွားတစ်ရစ်သော ချာတိတ်မလေး၏ ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကိုပွေဖက်ကာ ပါးနမ်းလိုက်ရမှုသည် အတော်ကိုထူးခြားသောအလုပ်ဖြစ်သည်။

သည်လိုမျိုးလုပ်ရလိမ့်မည်ဟုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းမထင်မိခဲ့ပါ။ မကျင်ဟုန်ကို ပို၍တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖက်သည်။ ခပ်တောင့်တောင့်ဖြစ်နေသောမကျင်ဟုန်၏ကိုယ်မှာလည်း ပျော့ပျော့နွဲ့နွဲ့ဖြစ်သည်။ နှစ်ယောက်သား ရင်သားချင်းအပ်မိရာ လုံးအိကြီးထွားသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ရင်သားဆိုင်ကြီးများသည် မကျင်ဟုန်၏နုထွတ်တင်းမာသော နို့အုံလုံးလုံးကျစ်ကျစ်လေးများအပေါ် ပုံ့ပုံ့ကြီးထိမိနေလေသည်။ တယောက်၏ရင်ဒိန်းဒိန်းချန်သံကို ကျန်တယောက်က ကြားရသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မကျင်ဟုန်၏နှုတ်ခမ်းဖွေးဖွေးလေးများပေါ်သို့ မိမိနှုတ်ခမ်းကိုဖိကပ်ကာ အသာမျှင်း၍စုပ်ယူလိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်ရော

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ မျက်တောင်တွေမှေးစင်းကျသည်။ မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်လေး မဟတဟပွင့်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက မဟတဟပွင့်သွားသော မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ထဲသို့ မိမိရှာကိုထိုးသွင်းသည်။ မကျင်ဟုန်ကလည်း ရှာနှင့်ပြန်ထိုးကလိသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ အသက်ငယ်သေးသော်လည်း သည်လိုစုပ်နမ်းမှုကိုတော့ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်နေသည်။ မကျင်ဟုန်၏ သွယ်ပျောင်းသောလက်ကလေးများသည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကျောပြင်ကို သိုင်းဖက်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ မကျင်ဟုန်၏ခါးကို ဘယ်လက်ဖြင့် သိုင်းဖက်ထားပြီး ညာလက်ကတော့ ကောင်မလေး၏တင်ပါးကို အသာ ကိုင်ပွတ်နေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ယောက်ျားများနှင့် အပွေအဖက်၊ အစုပ်အနမ်း တို့ကို ကောင်းကောင်းခံဖူးထားကြသူများဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ယခုလို မိန်းမချင်းပွေဖက်နမ်းစုပ်ရတာက တမျိုးတဘာသာထူးခြား၍နေပါသည်။ ယောက်ျားများ၏အထိအတွေ့က ရင်ဖိုမောဖွယ်ရာရှိသလို မိန်းမချင်းထိတွေ့ ရသည်က အသားခိုင်များပိုအိထွေးကာ တနည်းစိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်ကို စုပ်နမ်းနေရာမှ လည်တိုင်ကြော့ကြော့ဆီသို့ပြောင်းသည်။ မကျင်ဟုန်ကလည်း ခေါင်းလေးကို မော့ပေးသည်။ မကျင်ဟုန်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် သိုင်းဖက်ထားရာမှ လက်တဘက်ကိုဖြေလျှော့သည်။ ပြီးတော့ ထိုလက်ဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏နို့အုံကြီးတဘက်ကို လှမ်းကိုင်သည်။ နို့သီးခေါင်းကို

ခွဲပေးသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ လည်တိုင်ကိုစုပ်နမ်းနေရာမှ အောက်သို့ လျှောဆင်းကာ မကျင်ဟုန်၏ညာဘက်နို့သီးလေးကို စို့သည်။ လက်တဘက်က ကောင်မလေး၏ပေါင်ရင်းကိုလှမ်းနှိုက်ကာ စောက်ပတ်ကိုပွတ်ပေးသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် မကျင်ဟုန်၏ကျန်လက်တဘက်ကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စောက်ပတ်ပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မိန်းမချင်းပလူးမှအတွေ့အကြုံမရှိကြပါ။ နည်းလည်း နားမလည်ကြပါ။ သိန်းအောင်ကျော်တို့က အတင်းအကြပ်စေခိုင်း သောကြောင့်သာ ရှက်ရှက်ကြောက်ကြောက်နှင့် မလုပ်ချင်ပဲလုပ်ခဲ့ကြရခြင်း

ဖြစ်သည်။ သို့သော် သွေးသားသဘာဝကတော့ စပျိုးမိသည်နှင့် စိတ်လှုပ်ရှား
လာရသည်။ ထူးခြားသောထိတွေ့မှုများက ရင်ခုန်စေသည်။ သို့ဖြင့် မိမိတို့ကို
သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့ ပွေဖက်နမ်းစုပ်ကိုင်ပွတ်ခဲမှုများကို အတု
ယူကာ တယောက်ကိုတယောက် အပြန်အလှန်လုပ်ပေးနေမိကြလေသည်။
စိတ်တွေလှုပ်ရှားနိုးကြွလာပြီမို့လည်း အလုပ်အကိုင်ပို၍ရဲတင်းလာကြသည်။
နှုတ်ဖျားမှလည်း တဟင်ဟင်တအင်အင်အသံလေးများ ပေါ်ထွက်၍နေသည်။
အသက်ရှူတွေလည်း မြန်လာကြသည်။

သည်မြင်ကွင်းကို အပီထိုင်ကြည့်နေကြသော ငနဲသားနှစ်ယောက်
မှာလည်း ဘယ်မှလျှင်နေနိုင်ကြပါမည်နည်း။ လီးချောင်းကြီးတွေ မတ်တောင်၍
လာကြသည်။

“ ဖိုက်ကြရအောင်ကွာ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက သိန်းအောင်ကျော်ကိုလှမ်းပြောသည်။

“ ဘယ်လိုဖိုက်မှာလဲကွ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြန်မေးသည်။

“ မင်းနဲ့ငါ ဆော်တပွေစီဆွဲခေါ်ပြီး ဖိုက်ကြတာပေါ့ကွာ- - ”

“ အဲဒါက မမိုက်ပါဘူးကွာ- - ”

“ မင်းက ဘယ်လိုဖိုက်ချင်တာလဲ- - ”

“ မင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ငါဖြစ်ဖြစ် ဆော်နှစ်ပွေ့နဲ့ တူးဆိုင်ဝမ်းဖိုက်ကြရင် ပိုမိုက်တာပေါ့- - ”

“ အေး- -မဆိုးဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့အရင်စဖိုက်မှာလဲ- - ”

“ ဒါလေးများကွာ။ ခေါင်းပန်းလှန်မှာပေါ့ကွ- - ”

“ အပြောကောင်း ။ ခေါင်းပန်းလှန်ရအောင် မင်းဆီမှာ ပိုက်ဆံအကြွစေ့ အလွယ်တကူရှိလို့လား- - ”

“ အေး- -ဟုတ်သားပဲ။ ဒါဆို စာအုပ်လှန်မယ်ကွာ။ ဟော- - ဟိုမှာ။ တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ် ယူလိုက်- - ”

“အော်- -အေး ကြိုပြောထားရအုန်းမယ်- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ်ကိုလှမ်းယူပြီး ပြောသည်။

“ ဘာလဲ- - ”

“ ဟို- -အရင်စဖိုက်ခွင့်ရတဲ့သူက အချိန်အကြာကြီးယူထားတာမျိုး

မလုပ်ရဘူး။ အချိန်ကန့်သတ်ထားမယ်- - ”

“ ကောင်းတယ်။ နာဂီဝက် သတ်မှတ်ကွာ- - ”

“ ဟာ- -များတာပေါ့ကွ။ ကျန်တဲ့ကောင်က လီးတောင်ပြီး နာဂီဝက်တောင် ငုတ်တုတ်ထိုင်စောင့်ရမှာလား။ ဆယ်မိနစ်ထား- - ”

“ ဆယ်မိနစ်လောက်နဲ့ ဘာအလုပ်ဖြစ်မှာလဲ။ ”

“ ဆယ်ငါးမိနစ်ထားကွာ- - ”

“ မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက်မှ ကောင်းမယ်ထင်တယ် ”

“ မရဘူး။ ဆယ်ငါးမိနစ်ပဲ- - ”

“ ကောင်းပြီ။ ဒုတိယလူကျတော့ နာဂီဝက်ပေးလိုက်မယ်။ သူက စောင့်နေရတာ မဟုတ်လား ”

“ အေး- -အေး။ ပြီးရင် တယောက်တလှည့် ဆယ်ငါးမိနစ်စီပေါ့ ”

“ အိုကေ- -ကိုင်း စာအုပ်လှန်မယ် ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့မှာတော့ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့်

တူးဘိုင်ဝမ်း ပျော်ပါးရန် ကောင်လေးနှစ်ယောက် စာအုပ်လှန်၍လူရွေးနေကြ
မှုကို မသိ။ ကိုယ့်ဖီလင်နှင့်ကိုယ် အရမ်းကိုငြိမ်လို့နေကြသည်။ မိန်းမချင်း
အချစ်ပလူးရသည် ထူးခြားသောအရသာကို နှစ်သက်စွဲမက်စွာ မိန်းမိန်းမူးမူး
ရှိနေကြသည်။

မကျင်ဟုန်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ညာဘက်နို့သီးကိုစို့ကာ စောက်ပတ်ကို
ကိုင်ပွတ်ပေးနေသလို ဒေါ်တင်မာဝင်းကလည်း မကျင်ဟုန်၏ဘယ်ဘက်နို့အုံကို
ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်၍ နို့သီးခေါင်းကိုညှစ်ပေးရင်း စောက်ပတ်ကိုနှိုက်နေသည်။
မကျင်ဟုန်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ
ပွတ်ပေးနေသော်လည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ ခပ်ဖိဖိပွတ်ရင်း စောက်ခေါင်း
ပေါက်ထဲသို့ပင် လက်ခလယ်ကိုထိုးသွင်းလိုက်သည်။

“ အို- -တီချယ်ရယ်- - ”

ကောင်မလေးပါးစပ်ဖျားမှ ယောင်ညည်းသံလေးပေါ်ထွက်သည်။
အပြန်အလှန်ရှိရမည်ဆိုသည့်စကားအရ မကျင်ဟုန်ကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်း၏
စောက်ပတ်ထဲသို့ သူမ၏ညာလက်ညှိုးကို ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“ အားပါး- -ဟင်း- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပါးစပ်မှ ကျေနပ်အားရစွာ မြည်တမ်းသံပေါ်လာ
သည်။ မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ထဲထိုးသွင်းထားသော မိမိ၏လက်ခလယ်ကို

အငြိမ်မထားပဲ ခပ်သွက်သွက်ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထိုးသွင်းပြန်ထုတ်လုပ်ပေး
လေသည်။

“ အင့်ဟင့်ဟင့်- -အိုအို- -ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲတီချယ်ရယ်။
အားပါးပါး- -အမလေးနော် ”

ပဉ္စမပိုင်းမျှော်ပါ။

“ ဆရာမလေးရယ် တပည့်မလေးရယ်(၅) ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မိမိတကိုယ်တည်း ကိုယ့်အဖုတ်ကိုယ်ကလိကာ အာသာဖြေမှုအတွေ့အကြုံ ကောင်းကောင်းရှိထားသည်မို့ မကျင်ဟုန်တယောက် ခမြာ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ကျွမ်းကျင်သောလက်ချောင်းထိုးကလိမ့်။ အဖုတ်ပွတ်ပေးမှုအောက်တွင် လူးလွန်၍နေလေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်းလောက်တော့ သည်ကိစ္စတွင် မကျွမ်းကျင်ပါ။ သို့သော် အတုမြင်အတတ်သင်ဆိုသလို ဒေါ်တင်မာဝင်း လုပ်ပေးနေမှုကိုအတုယူကာ မိမိ၏လက်ချောင်းဖြင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စောက်ပတ်ကို ခပ်မြန်မြန်ခပ်သွက်သွက် ထိုးကလိပေးနေလေသည်။ ထို့ပြင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏နို့အုံကြီးများကိုလည်း တအားပင်ဆုပ်နယ်သည်။ တက်ကြွနေသောရမက်ဇောအဟုန်ကြောင့် မကျင်ဟုန်၏နို့ကိုင်မှသည် အတော်လေးကြမ်းသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ကြီးမားသောနို့အုံကြီးကို လက်ငါးချောင်းဖြင့်အုပ်ကာ အားရပါးရဆွဲဖိနယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ နာတော့ အတော်နာသည်။

သို့သော် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း ရမက်ဇောထန်ပြင်းနေချိန်ဖြစ်လေရာ သည်လိုကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းလုပ်မှုကို ခံနိုင်နေသည်။ အရသာပင် တွေ့နေ သည်ဟုဆိုရမည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မိမိ၏စောက်ပတ်၊ ဖင်ပေါက်စသည် တို့ကိုပင် မိမိဘာသာထိုးကလိအာသာဖြေဖူးသည်။ ယောက်ျားလီးနှင့်လိုတာ ကိုလည်း ခံဖူးသည်။ သို့သော် မိန်းမတယောက်၏ အကိုင်အတွယ်၊ အထိုး

အနှိုက်ကိုကား ယခုမှပထမဆုံးအကြိမ် ခံဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူမကို ပွေဖက်ကိုင်တွယ်ထိုးနှိုက်နေသူဟာ ငယ်ရွယ်နုပျိုသောတပည့်မလေးဖြစ်နေမှူ ကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းကို စိတ်ပိုလှုပ်ရှားစေပါသည်။

တဘက်တွင်မူ သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့က စာအုပ်စလှန် ကြသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က အရင်ဆုံးလှန်ရာ စာမျက်နှာ(၁၄၇)ရရှိသည်။ (၇)နံပါတ်ဖြစ်ရာ အနှိုက်ရဖို့ အတော်ကိုနီးစပ်နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးမှာ အတော်လေးစိတ်ပျက်သွားသည်။ သူသည်လီးအပြတ်တောင်ကာ လှီးချင်စိတ်လည်း အထူးထက်သန်နေသည်။ ပြီးတော့ရန်ပိုင်စိုးသည် ကာမ

ဆက်ဆံမှုအတွေ့အကြုံတွင် သိန်းအောင်ကျော်လောက်မများသည့်အတွက် သိန်းအောင်ကျော်နှင့်စာလျှင် သိပ်မအောင်အည်းနိုင်။ မစောင့်စားနိုင်။ (၇)ရထားသောသိန်းအောင်ကျော်ကို အနိုင်ရဖို့အခွင့်အလမ်းကလည်း နည်းနေသည်မို့ သိန်းအောင်ကျော်အရင်သွားဖိုက်သည်ကို လီးတောင်လျှက်သားနှင့် စောင့်ရဖို့ ပိုများနေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် စိတ်ထဲမှဆုတောင်းပြီး စာအုပ်ကိုဆတ်ကနဲလှန် လိုက်သည်။ (၂၃၇) ရရှိသည်။ တကယ်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်လုံး (၇)ချင်းတူနေကြသည်။

“ သရေပဲကွာ။ မထူးဘူး။ ဆော်တပေစီဆွဲယူပြီး ဖိုက်ကြ ရအောင်။ ဟုတ်လား ”

လီးချင်စိတ်ပြင်းပြနေသောရန်ပိုင်စိုးက ပြောသည်။

“ ကျွတ်- -နားစမ်းပါ။ ဆော်နှစ်ပေနဲ့တူးဘိုင်ဝမ်းဖိုက်ချင်လို့ ဒီခွင်ကိုချတာ။ အခုတခေါက်သရေကျလည်း ဘာဖြစ်လဲ။ ထပ်ပြီး လှန်ရုံပေါ့။ ကဲ- -မင်းအရင်စ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးသည် ချချင်စိတ်ထန်နေသော်လည်း တူးဘိုင်ဝမ်းခေါ် မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့်ယောက်ျားတယောက် ကာမစပ်ယှက်ဖျော်ဖြေမှုကိုတော့ စမ်းလုပ်ကြည့်ချင်သောကြောင့် ထပ်စကားပြောမနေတော့။ စာအုပ်ကို

ခွဲယူ၍လှန်လိုက်သည်။ စာမျက်နှာ(၈၃)ရသည်။ (၃)ဂဏန်းသာဖြစ်သောကြောင့်
ရန်ပိုင်စိုး မျက်နှာမဲ့သွားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ပိုင်ပြီဟူသောအမူအရာ
ပြကာ စာအုပ်ကိုခွဲလှန်လိုက်သည်။ သည်တခါလည်း အတော်တိုက်ဆိုင်
သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က (၈၁)ရသည်။ စောစောက ရန်ပိုင်စိုးလှန်ခဲ့သော
စာရွက်ထက် တရွက်ပဲလျော့သည်။

စိတ်ပျက်နေသောရန်ပိုင်စိုး ဝမ်းသာသွားသည်။

“ နိုင်ပြီကွ- - ”

ပါးစပ်ကပြော၍ ဆတ်ကနဲထသည်။

“ ဟေ့ကောင် အချိန်မှတ်သွားအုန်း။ အခု ဆယ်တနာရီ
ဆယ်ရှစ်မိနစ်ရှိပြီ ”

ရန်ပိုင်စိုးက ဘာမျှပြန်မပြော။ လှည့်ပင်မကြည့်ပဲ အမျိုးသမီး
နှစ်ယောက်ကိုပွေဖက်ကာ ‘ပလူး’ နေကြည့်သည်။နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုပါရန်
ကြီးရှိရာသို့သာ တချိုးတည်းပြေးဝင်သွားသည်။

သူက အရမ်းလိုးချင်နေပြီလေ။

အနားသို့ရောက်လျှင် နှစ်ကိုယ်တကိုယ်ဖြစ်လုနီးပါးပူးကပ်ကာ

လူးလွန်ကော့ယုံနေသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ဆွဲခွာပစ်လိုက်သည်။ ကိုယ်ဖီလင်နှင့်ကိုယ်ငြိမ်းကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပင် မေ့သလိုဖြစ်နေကြသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့မှာ အခုလိုဆွဲအဖယ်ခံလိုက်ရတော့မှပင် မိမိတို့နှစ်ယောက် ရောက်ရှိနေရသည့်ဘဝအခြေအနေကို ပြန်သတိရကြသည်။

မိမိတို့ကိုလိုးရန် ရန်ပိုင်စိုးရောက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားလည် လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးမှာ အရှိန်တက်ကာတဏှာရမက်ပြင်းထန် နေကြရာ ရန်ပိုင်စိုးလိုးတာကိုခံဖို့ အသင့်ရှိနေကြသည်။ မလွန်ဆန်နိုင်သည့် အခြေအနေကြောင့်သာ မဟုတ်။ သူတို့၏သွေးသားများတောင့်တနေမှုအရ အလိုးခံချင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ လီးကို တမ်းတနေကြသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဖင်ကြီးနို့ထွားထွား လုံးကြီးပေါက်လှ ဟဲဗီးဆိုက်ကြီး၊ လုံးလုံးခဲခဲကြီးဖြစ်သည်။ လူကောင်ထွားသည်။ မကျင်ဟုန် ကတော့ ဒေါင်တောင့်သော်လည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းလောက်တော့ မကြီး။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက ကိုယ်အလေးချိန်ပိုပြီး မကျင်ဟုန်က ကိုယ်အလေးချိန် ပေါ့သည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် လိုးချင်စိတ်လောကြီးကြီးနှင့် ပွေဖက်ပူးကပ်နေသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲဖယ်တွန်းခွာပစ်ခဲ့ရာ လူကောင်ထွားပြီး အလေးချိန်ပိုများသောဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဆိုဖါပေါ် ခါးစောင်းတင်၍ ပက်လက်ခပ်ကော့ကော့ဖြစ်သွားသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းလောက် လူကောင်မထွားပဲ ကိုယ်အလေးချိန်လည်းပေါ့သောမကျင်ဟုန်မှာမူ

ဆိုပါပေါ့မှနေ၍ ကော်ဇောခင်းထားသောကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လိမ့်ကျသွားသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် သိန်းအောင်ကျော်လောက် ကာမဆက်ဆံမှုအတွေ့အကြုံမများပါ။ သည်လိုဆော်နှစ်ပွေနှင့် ပြိုင်တူဖိုက်မှုအကြောင်းကိုလည်း သိပ်မသိ။ ကိုယ်တိုင်လုပ်ဖူးခြင်းလည်းမရှိ။ ပြီးတော့ ယခုလောလောဆယ်တွင် ရန်ပိုင်စိုးမှာ အရမ်းပင်လှီးချင်ဆော်ချင်နေပေရာ ဆိုဖါစောင်းတွင် တင်ပါးတင်ကာ ခြေထောက်များအောက်ကျလျက်၊ ပေါင်တွေခပ်ကားကားရှိနေသော ဒေါ်တင်မာဝင်းအပေါ်မှတက်လှီးဖို့ အနီးကပ်ဆုံးနှင့်အကောင်းဆုံးအနေအထားရှိနေရာ ရန်ပိုင်စိုးလည်း ဘာဘာညာညာစဉ်းစားမနေတော့ပဲ ခပ်ကားကားဖြစ်နေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပေါင်ခွကြားတွင် ဝင်ဒူးထောက်နေရာယူပြီး စောက်ပတ်ကိုဆွဲဖြဲကာ လီးတန်ကြီးကပ်တော့လျက် ဖိဆာင့်သွင်းလိုက်လေသည်။

“ ဘွပ်ဗျစ်ဗျစ်- -ဘုဘွပ်- - ”

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- -ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ ရန်ပိုင်စိုးရဲ့။ ကြမ်းလှချည်လား။ အားပါးပါး- - ”

စိတ်ဇောခပ်ထန်ထန်နှင့် ဖိဆာင့်ချလိုက်ရာ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကြီးသည် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တချက်တည်းနှင့်အဆုံးဝင်သွားသည်။ မကျင်ဟုန်နှင့် ‘ပလူး’ ခဲ့မှုကြောင့် စောက်ပတ်ထဲတွင် အရည်ကြည်တွေရွမ်းရွမ်းစိုနေသောကြောင့် လီးအဝင်ကတော့ ချောသည်။ လျှောဆိုမြုပ်ဝင်

သွားသည်။ သို့သော် တင်းကြပ်ပြည့်သိပ်စွာရှိသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ စစ်ကနဲအောင်၍နာသောကြောင့် စုတ်သပ်ကာညည်းလိုက်မိသည်။ လီးတန်ကြီး ဆောင်သွင်းလိုက်သည့်အရှိန်ဖြင့် အမျိုးသမီး၏တင်ပါးကြီးယမ်းခါပြီး ကြီးမားသော နို့အုံကြီးနှစ်လုံးလည်း သိမ်သိမ်လှုပ်ခါသွားသည်။ သူမ၏လက်နှစ်ဘက်ကမူ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်လိုးနေလေသူ ရန်ပိုင်စိုး၏ရင်ဘတ်ကို ကမန်းကတန်းတွန်းမိ သည်။ ရန်ပိုင်စိုးကတော့ လီးထိုးသွင်းပြီးသည်နှင့် တအားဆောင်လိုးသည်။

ဆိုဖါအောက်လိမ့်ဆင်းသွားသောမကျင်ဟုန်သည် အသာမတ်တပ်ထရပ် လာသည်။ မနီးမဝေးတွင်ထိုင်နေသောသိန်းအောင်ကျော်ထံသို့ မျက်လုံးတချက် ဝေ့ကြည့်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် လီးကြီးအတောင်သားနှင့်ထိုင်၍ နေရာ မာတောင်နေသောထိုလီးကြီးသည် ကောင်မလေးကို ရင်ဖိုသွားစေသည်။ မကျင်ဟုန်သည် ချက်ချင်းပင်အကြည့်လွှဲကာ ခေါင်းလေးငုံ့ထားလိုက်သည်။

မကျင်ဟုန်သည် တူးဘိုင်ဝမ်းကာမစည်းစိမ်ခံစားမှုနှင့်ပတ်သက်၍ လုံးဝနားမလည်။ ရန်ပိုင်စိုးကလည်းဇောသန်သန်နှင့် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း ကိုသာ အပြတ်ဖိ၍လိုးနေရာ မကျင်ဟုန်ကို မေ့သလိုဖြစ်သွားသည်။ ပြီးတော့ပြောရမည်ဆိုလျှင် ရန်ပိုင်စိုးကိုယ်တိုင်ကလည်း ဤသို့သော ကာမစပ်ယှက်မှုမျိုးကို နားလည်တတ်သိသည်မဟုတ်ပါ။ ထိုကြောင့် ဆော်နှစ်ပွေနှင့်ဘဲတယောက် ကာမစပ်ယှက်ပျော်ပါးကြသည်အနေအထားမျိုး မဟုတ်ပဲ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းတို့လိုးနေကြသည်ကို တပည့်မလေး မကျင်ဟုန်က ဘေးနားမှရပ်ကြည့်သည့်သဘောမျိုးသာဖြစ်နေသည်။

ထိုင်ကြည့်နေသောသိန်းအောင်ကျော်တယောက်သာ ကြည့်ရတာ အားမလိုအားမရသလိုဖြစ်နေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် ဆော်နှစ်ပွေနှင့် ဘဲတယောက် ကာမစည်းစိမ်ခံစားပျော်ပါးမှုကို ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့လုပ်ဖူးခြင်း မရှိသေးသော်လည်း အတော်တော့သဘောကျသည်။ ကိုယ်တွေ့လုပ်ဖို့ အခွင့်အရေးမရခဲ့သည့်အတွက် ဆော်နှစ်ပွေနှင့်ဘဲတယောက်ပျော်ပါးမှုများ ပါသည့်အပြာစာအုပ်များဖတ်ခြင်း၊ အပြာပုံများ၊ အပြာကားများကြည့်ခြင်း ဖြင့်သာ အာသာဖြေနေရသည်။ မိမိသာထိုသို့ပျော်ပါးရန်အခွင့်ကြီးလျှင် ဘယ်လိုဘယ်ပုံလုပ်မည်ဟူ၍လည်း ဖတ်ရှုကြည့်ခဲ့ရသည်များအပေါ်တွင် မူတည်ကာ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မှုများရှိသည်။ ထို့ကြောင့် လက်တွေ့မလုပ်ဖူးသေး သည့်တိုင် သည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတအသိအမြင် အတန်အသင့် ရှိသည်။

ရန်ပိုင်စိုးလုပ်နေပုံမှာ ဆော်နှစ်ပွေနှင့်ဘဲတယောက် စပ်ယှက်ပျော်ပါးမှု အပီအပြင်မဟုတ်သောကြောင့် ကြည့်နေရင်းကပင် အားမလိုအားမရဖြစ် လာသည်။

ထို့ကြောင့် မနေနိုင်ပဲဝင်ပြောမိသည်။

“ ဟေ့ကောင် ဆရာမကိုချည်းပဲ ဖိဖိုက်မနေနဲ့။ ကျင်ကျင့်ကိုလည်း ခေါ်သွင်းအုန်းလေကွာ။ မင်းဟာက တူးဘိုင်ဝမ်းလုပ်နေတာမှ မဟုတ်ပဲ။ ဝမ်းဘိုင်ဝမ်းဖိုက်နေတာပဲကွ ”

သိန်းအောင်ကျော်ပြောမှပင် ရန်ပိုင်စိုးမှာလည်း သတိရလာကာ- -

“ လာဟေ့- -ကျင်ကျင်- - ”

ရန်ပိုင်စိုးကခေါ်၍ မကျင်ဟုန်လည်း ဘေးနားတွင်ရပ်နေရာမှ လိုးနေကြသည်စုံတွဲနှင့် ပို၍နီးကပ်အောင် ရှေ့သို့လှမ်းကာတိုးကပ်လိုက် ရသည်။ ခေါ်၍သာ ရှေ့တိုးကပ်ရသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ဘာလုပ်ရမည်မသိ။ ဒါပေမယ့် ဘာမှန်းမသိပဲနှင့် စိတ်တော့ အတော်လေးလှုပ်ရှားနေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း သိပ်နားလည်လှသည်မဟုတ်သောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းလိုးနေရင်း မကျင်ဟုန်ကိုလှမ်းဖက်သည်။ ဟိုကိုင်သည်ပွတ်လုပ်သည်။ သည်လောက်ပါပဲ။ သည်ထက်ပို၍ သူမလုပ်တတ်။ ပြီးတော့ သူ့စိတ်အာရုံကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုလိုးနေသည့်ဘက်ဆီသို့ ပိုရောက်နေသည်။

ထိုသို့လုပ်နေရာမှ ရန်ပိုင်စိုးသည် စိတ်ကူးတခုရလာကာ- -

“ ကျင်ကျင်- -လေးဘက်ကုန်းလိုက်နော်- - ”

ပြောရင်းဒေါ်တင်မာဝင်းစောက်တဲထဲမှ လီးကိုဆွဲထုတ်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖါရန်ဘေးကြမ်းခင်းကော်ဇောပေါ်တွင် လေးဘက်ထောက်ပေးလိုက်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်၏ဖင်ကြီးနောက်တွင်

ဒူးထောက်ပြီး စောက်ပတ်ထဲလီးထိုးသွင်း၍ တအားဆောင်လိုသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာတော့ ဆိုဖါစောင်းတွင်တင်ပါးတင်ကာ ပေါင်ကြီးတွေ ကားလျှက် ဆပ်တင်္ဂွံကြီးကျန်နေခဲ့သည်။ ရန်ပိုင်စိုး ပယ်ပယ်နယ်နယ် လိုးထားခဲ့သည်အတွက် စောက်ဖုတ်ကြီးကတော့ မို့မို့ဖောင်းကာ အရည်တွေ ရွမ်းရွမ်းစိုနေရုံသာမက ပေါင်ကြီးတွေကားထားသောကြောင့် ပြူးအာပြဲ၍ နေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးလုပ်တာ မဟုတ်သေးသော်လည်း သိန်းအောင်ကျော်က ဘာမျှပြန်မပြောနေတော့။ ရန်ပိုင်စိုးဖိုက်ဖို့ရထားသည့်အချိန်ကလည်း သိပ်မကျန်တော့။ သည်တော့ သူ့ဖာသာသူလွတ်ထားပြီး မိမိအလှည့်ရောက် တော့မှ ရန်ပိုင်စိုးလည်းနည်းနာယူရအောင် တူးဘိုင်ဝမ်းစပ်ယှက်မှုအပီအပြင် လုပ်ပြလိုက်မည်ဟုသာတေးထားလျက် ဘောလုံးပွဲပြီးကာနီးခိုင်လူကြီးတယောက် လိုသာ နာရီတကြည့်ကြည့်လုပ်နေသည်။

“ ဆရာမ လာ- -ကျင်ကျင်ဘေးမှာ လေးဘက်ကုန်း ”

မကျင်ဟုန်ကိုနောက်မှအပြတ်လိုးနေရင်း ရန်ပိုင်စိုးကခေါ်လိုက်ရာ မ 'ပြီး' သေးပဲ ဆပ်တင်္ဂွံကြီးဖြစ်နေသောဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ချက်ချင်းပင် ဆိုဖါပေါ်မှဆင်းလာကာ ရန်ပိုင်စိုးလိုးတာခံနေရသော မကျင်ဟုန်၏ညာဘက် ဘေးတွင်ကပ်လျက် လေးဘက်ထောက်ကာကုန်းပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း လေးဘက်ကုန်းပေးထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ရန်ပိုင်စိုးမှာ အရှိန်မသတ်နိုင်သေးပဲ မကျင်ဟုန်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆက်၍ဆောင်လိုနေသေးရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းအဖို့

မချင့်မရဲဖြစ်ရသည်။ မအောင်မအည်းနိုင်လည်း ဖြစ်ရသည်။

“ ချလေကွာ- -ဒီမှာ ကုန်းထားပြီးပြီ။ ”

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မအောင်အည်းနိုင်ပဲ ထုတ်ဖော်ပြော လိုက်မိလေသည်။

“ လာပြီဆရာမ လာပြီ- -ခဏလေး- -ခဏလေး- - ”

“ သွပ်သွပ်သွပ်- -အား အင့်- -ကိုကိုရာ အားပါး- - ”

ရန်ပိုင်စိုးသည် မကျင်ဟုန်ကို သုံးချက်ဆက်တိုက် အားပြင်းပြင်း ဆောင်လိုးလိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ကြီးယမ်းခါသွားရာ ဘေးနားတွင် ကပ်၍ကုန်းနေသောဒေါ်တင်မာဝင်းကိုပင် သွားထိမိသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် မကျင်ဟုန်ကိုအားပြင်းပြင်းသုံးချက်ဆောင်လိုးပေး ပြီးနောက် လီးကိုဆွဲထုတ်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာလည်း ဖီလင်တက်နေရာ သူမ၏စောက်ပတ်ကိုလိုးနေသောလီးကို တအားပင်ဆွဲညှစ်နေလေရာ လီးက အလွယ်နှင့်မကျွတ်။ အတော်ကိုအားစိုက်ကာဆွဲထုတ်မှ ‘ဖေါက်’ဟူ၍ ပုလင်းဗူးဆို့ဖွင့်သံလိုလိုမြည်ပြီး လီးကျွတ်ထွက်သည်။ မကျင်ဟုန်၏ စောက်ပတ်ထဲမှ စောက်ရည်ကြည်များကလည်း ပွက်ကနဲပင်အပြင်သို့ အံကျထွက်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသောမကျင်ဟုန်၏ဖင်ကို ခပ်သာသာတချက်ပုတ်ပြီးနောက် ဒေါ်တင်မာဝင်းဘက်သို့ပြောင်းမည် အပြုတွင်- - -

“ ဟိုးထား။ ရုပ်လိုက်တော့။ ဆယ်ငါးမိနစ်အချိန်ပြည်ပြီ။ ငါ့အလှည့်ပေးပေတော့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကပြောပြောဆိုဆို ထိုင်နေရာမှထသည်။ သူ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းတွင်ဝတ်ထားဆဲဖြစ်သော စပို့ရှပ်ကိုဆွဲချွတ်ပစ်၍ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့လေးဘက်ကုန်းထားရာဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာ သည်။

“ ဟေ့ကောင်- -ဟုတ်ရဲ့လားကွ။ အချိန်တော့ မချိနဲ့နော် ”

လေးဘက်ကုန်းထား၍ တင်းတင်းကားကားကြီးဖြစ်နေသော ဒေါ်တင် မာဝင်း၏ဖင်နောက်တွင်ဒူးထောက်ကာ စောက်ပတ်ထဲသွင်းရန် လီးကြီးကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ ချိန်ထားသောရန်ပိုင်စိုးက ပြောသည်။

“ ဒီမှာကြည့်။ ဆယ်တနာရီသုံးဆယ်ငါးမိနစ်ရှိပြီ။ မင်းစဖိုက်တာ ဆယ်တနာရီနဲ့ဆယ်ရှစ်မိနစ်။ နှစ်မိနစ်တောင် စွန်းနေသေးတယ်။ ကဲ- - ငါစတော့မယ် ”

“ အေးပါ အေးပါ။ မင်း ဆယ်နှစ်နာရီငါးဆယ်မိနစ်အထိပဲနော် ”

“ စိတ်ချ- -တမိနစ်မစွန်းစေရဘူး။ ”

ပြောရင်းသိန်းအောင်ကျော်က ဆိုဖါခုန်ပေါ်တွင်ထိုင်သည်။ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ယူလိုက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ကလည်း တန်းစီကာလေးဘက် ကုန်းနေကြရာမှ သိန်းအောင်ကျော်ထံသို့ သွားကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် စလုံး စိတ်လှုပ်ရှားကာ ရမက်ထန်နေကြသည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်လိုးတာ အရှိန်တက်ကာစရှိနေချိန်တွင် တစ်ခန်းရပ်သွားသောကြောင့် ဆပ်တင်္ဂင်နှင့် မချင်မရဲလည်းဖြစ်နေကြသည်။ သို့သော် သိန်းအောင်ကျော်လီးနှင့် အလိုးခံရတော့မှာမို့ စိတ်တော့မပျက်ကြပါ။ သိန်းအောင်ကျော်ရှိရာသို့ အမြန်ပင်လာကြလေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးမှာတော့ မတ်တောင်နေသောလီးကြီးကို အသာလက်ဖြင့် ကိုင်ကာ တယောက်ထိုင်ဆိုဖါခုန်တခုပေါ်တွင် သွားထိုင်သည်။ နာရီဝက်တော့ သူပွဲကြည့်ပရိသတ်လုပ်ရပေအုန်းမည်။

“ ကိုင်း- -လီးကို အရင်စုပ်ပေးကြ။ စောစောကပြခဲ့တဲ့ ဗီဒီယိုပြကွက်ထဲကလိုပေါ့။ အဲဒီထဲမှာပါတာတွေ မှတ်မိကြတယ်မဟုတ်လား။ ”

သိန်းအောင်ကျော်က သူနှင့်အတူတူပျော်ပါးမည့် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ညွှန်ပြစေခိုင်းသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းက သိန်းအောင်ကျော်၏ညာဘက်၊ မကျင်ဟုန်က ဘယ်ဘက်တွင် အသီးသီးဝင်ထိုင်ကြပြီးဖြစ်သည်။ ဘာလှည့်ညာလှည့်လို့တော့မဟုတ်ပါ။ ယောက်ျားတယောက်၊ မိန်းမနှစ်ယောက် ရှိနေရာ သူ့အလိုအလျှောက်ပင် ယောက်ျား၏ဝဲယာတွင် ဝင်ထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်ပြောမှပင် ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့သည် (ရန်ပိုင်စိုးရောအပါအဝင်) စောစောကကြည့်ခဲ့ရသော အပြာဗီဒီယိုလက်ရွေးစင်ကားထဲမှ ကပ္ပလီကြီးတယောက်၊ ဘိုမလေးတယောက်နှင့် ဂျပန်မလေးတယောက်တို့၏ ကာမဆက်ဆံမှုအမျိုးမျိုး သရုပ်ဆောင်ပြသွားသည့်ပြကွက်များကို မြင်ယောင်လာကြသည်။ ဗီဒီယိုပြကွက်ထဲတွင် ကပ္ပလီကြီး၏ လီးတန်ကြီးကို ဘိုမငယ်ငယ်လေးနှင့် ဂျပန်မငယ်ငယ်လေးတို့က တလှည့် တမျိုးစီစုပ်ပေးကြသလို ယခု သူမတို့နှစ်ယောက်လည်း သိန်းအောင်ကျော်၏ လီးတန်ကြီးကို နှစ်ယောက်အတူစုပ်ပေးကြရလေပြီ။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းက အရင်စစုပ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် လီးတန်အရင်းပိုင်းနေရာကို လက်ဖြင့်အုပ်ကိုင်ကာ အပေါ်ပိုင်းကို ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့၍ အားရပါးရစုပ်ပေးသည်။ စောစောကအရှိန်တက်နေခဲ့သော ကာမရမက်မီးအဟုန်ကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ရဲတင်းနေသည်။

မကျင်ဟုန်ကတော့ ကာမဆိပ်ဖြင့်အရောင်လက်နေသောမျက်လုံးများဖြင့်
ဒေါ်တင်မာဝင်းလီးစုပ်နေသည်ကို ကြည့်နေသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ သိန်းအောင်
ကျော်၏ဘယ်ဘက်ပေါင်ခြံတွင် ခါးလေးတင်ကာရှိနေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်း
လီးစုပ်နေသည်ကို အနီးကပ်ပင် ပီပီပြင်ပြင်မြင်ရသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း
အားရပါးရစုပ်လိုက်၍ ပေါ်လာသောတပျစ်ပျစ်အသံများ ကြားရသည်။
လီးတန်တွင် တံတွေးများစို၍လာသည်ကိုပါ ထင်ရှားစွာမြင်ရသည်။

ဒါကိုကြည့်ရင်း ကောင်မလေးမှာလည်း ပါးစပ်တပြင်ပြင်ဖြစ်၍
လာသည်။ လီးစုပ်ချင်လာသည်။ သို့သော်လီးကြီးက ဒေါ်တင်မာဝင်း၏
ပါးစပ်ထဲတွင်ရှိနေရာ မကျင်ဟုန်မှာ နှုတ်ခမ်းကိုရှာနှင့်သာ သပ်၍နေရလေ
သည်။ သိစိတ်ကို ရမက်စောအဟုန်က အနိုင်ယူထားပြီးဖြစ်ရာ မကျင်ဟုန်မှာ
တဏှာကြွနေသော မိန်းမရိုင်းလေးဘဝသို့ရောက်နေလေသည်။

“ ဆရာမတယောက်တည်းချည်း ဖိစုပ်မနေနဲ့လေ။ ကျင်ကျင်ကိုလည်း
အလှည့်ပေးလိုက်အုန်း။ ကျင်ကျင်လီးစုပ်နေတုန်း ဆရာမက ကျွန်တော်
ငွေအုကို ရက်ပေးပေါ့ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။

သူ့လက်တဘက်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ဝဝကြီးပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။ ဖင်ကိုပွတ်သည်။ ဖင်သားအိအိကြီးများကို ကိုင်ညှစ်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် စုပ်နေသောလီးချောင်းကြီးကို ပါးစပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်သည်။ သူ့မလက်တဘက်ကတော့ လီးအရင်းပိုင်းကို မလွှတ်သေး။ ကိုင်ထားဆဲ။ ပါးစပ်ထဲမှထုတ်လိုက်သောလီးကြီးကို မကျင်ဟုန်ထံထိုးပေးသည်။ ပါးစပ်တပြင်ပြင်ဖြစ်နေသောမကျင်ဟုန်ကလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းထိုးပေးသော လီးကြီးကို ပါးစပ်နှင့်ဟပ်ယူကာ အားရပါးရစုပ်လိုက်လေတော့သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ခေါင်းကိုအောက်သို့ငုံ့ကာ သိန်းအောင်ကျော်၏ဂွေးအုများကို ရှာလေးနှင့်ရက်လိုက်၊ နှုတ်ခမ်းလေးများနှင့်ကပ်ကာစုပ်ပေးလိုက်လုပ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ဖင်ကို ကျန်လက်တဘက်ဖြင့် စမ်းပြန်သည်။ ပွတ်သပ်ကိုင်ညှစ်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို အသုံးချကာ တမူထူးသော တူးဘိုင်ဝမ်းကာမစည်းစိမ်ခံစားမှုကို အပြတ်ဖီလင်ယူနေသည်။ လီးကို ပါးစပ်တခုကစုပ်လျက် ဂွေးအုများကို ကျန်ပါးစပ်တခုကစုပ်ပေးနေမှုတွင် မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ မတူသောပါးစပ်နှစ်ခုမှ ကွဲပြားသောဖီလင်တွေ ရသည်။

ထို့ပြင် မိန်းမနှစ်ယောက်၏ ကားပုံမိပုံတင်းရင်းပုံချင်းမတူသော

ဖင်ကြီးတွေ၏ ထိတွေ့မှုကို လက်နှစ်ဘက်မှလည်း ကျကျနနခံစားရနေသေးသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် ဖင်ကြီးတွေကိုပွတ်နေရာမှ ဖင်ပေါက်တွေကိုလည်း လက်ချောင်းဖြင့်ထိုးကလိသေးသည်။ ဖင်လိုးခံဖူးပြီးသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုကို ကလိရမူနှင့် ဖင်မခံဖူးသေးသောမကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်ကို ထိုးပွတ်ရမူတို့မှာ တုံ့ပြန်ထိတွေ့မှုက အတော်လေးကိုကွဲပြားသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ခေါင်းသည် သိန်းအောင်ကျော်၏လက်ချောင်းကို တဆတ်ဆတ်ဖြင့်ညှစ်၍နေသည်။ စုပ်ယူနေသည်။ အမျိုးသမီးကြီး၏ ဖင်ဆုံဝဝတစ်တစ်ကြီးကလည်း ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှား၍နေသည်။ ဖင်ဝကို ဟပေးတတ်နေပြီမို့ လက်ချောင်းအထိုးအသွင်း လွယ်ကူချောမွေ့နေသည်။

မကျင်ဟုန်၏စအိုကတော့ သူ့အလိုလို မဖွင့်ပေးတတ်သေး။ သည်ကြားထဲတွင် ကောင်မလေးကကြောက်ကြောက်နှင့်ဖင်ဝကိုရှုံ့ထားလေရာ ဖင်ပေါက်ထဲလက်ချောင်းဝင်အောင်ထိုးသွင်းရတာကပင် အတော်လေးခက်နေသည်။ ဖိထိုးသွင်း၍လက်ချောင်းကဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲဝင်သွားသော်လည်း တကယ့်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ လက်ချောင်းမှာ သားရေပင်တော်တော်များများနှင့် ခပ်တင်းတင်းရစ်ပတ်ထားခြင်း ခံရသလိုမျိုးဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် မကျင်ဟုန်မှာ ရမက်စိတ်ထန်နေသော်လည်း ဖင်အနှိုက်ခံရမှုကို ကြောက်နေသောစိတ်ကလည်းရှိနေပြန်လေရာ ဖင်ကြီးကို တောင်ထွားရာ သူမ၏တင်ပါးသည် မလှုပ်မရှားခပ်ကော့ကော့ကြီး သည်အတိုင်းရှိနေလေသည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း ဖင်လိုးခံခဲ့ရမှုများကို မကျင်ဟုန်တွေ့မြင်ထား ခဲ့ရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် မိမိကိုဖင်ထိုးကလိရုံသာမက ဖင်ကိုပါ လှီးအုန်းမှာလားဟုတွေး၍ ကြောက်နေမှုကလည်းရှိနေပြန်ရာ ဖင်ဝကိုပို၍ ရှုံ့ထားမိသည်။ သည်တော့ ဖင်ပေါက်ကပို၍ကျဉ်းကာ ထိုးသွင်းကလိနေသော လက်ချောင်းနှင့် ပြည့်ကြပ်သိပ်၍နေပါသည်။ အဆင်ချောချောထိုးသွင်းပြန်ထုတ် လုပ်၍မရပါ။

“ လီးစုပ်ပေးတာ တော်ပြီ။ ဟို ဖင်လိုးဆီဗူးချထားတဲ့နေရာနား သွားပြီး နှစ်ယောက်တန်းစီလေးဘက်ကုန်းလိုက် - - ”

မိန်းမနှစ်ယောက်၏ တလှည့်စီလီးစုပ်ပေးမှုကိုခံရင်း အထိအတွေ့ မတူညီကွဲပြားခြားနားသောစအိုပေါက်နှစ်ပေါက်ကို လက်ချောင်းဖြင့် ထိုးကလိနေရမှုသည် အလွန်ကိုစည်းစိမ်တွေ့ကာ ဖီလင်အပြတ်တက်သည် မှန်သော်လည်း မိမိအတွက် အချိန်ကန့်သတ်မှုကလည်းရှိနေလေသောကြောင့် ရှေ့တဆင့်အချိန်ရတုန်းတက်လှမ်းရန် သိန်းအောင်ကျော်က သူလိုးသမျှ ခံကြရတော့မည့် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ကို စေခိုင်း လိုက်သည်။ ထိုသို့စေခိုင်းလိုက်ချိန်တွင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံး၏ စအိုပေါက်များထဲသို့ သူ၏ဘယ်ညာလက်ခလယ်များကို ကျကျနနထိုးသွင်း လိုက်သည်။

ဆရာဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့သည် ဖင်ပေါက်များထဲတွင် လက်ချောင်းထိုးသွင်းခံထားရလျှက်နှင့် ဖင်လိုးဆီဘူးတောင်ချထားရာ စားပွဲပုသေးနားသို့ သွားကြရလေသည်။ စအိုထဲလက်ချောင်းများထိုးထည့် ခံထားရသည်မို့ လမ်းလျှောက်သောအခါ တင်ဆုံများနောက်သို့ပိုကော့၍ အနည်းငယ်လည်း ကွတတဖြစ်၍နေသည်။

လျှောက်သွားနေရသည်က ဖင်လိုးဆီဖူးချထားသည်နေရာ။ ထိုနေရာ သို့ရောက်လျှင် နှစ်ယောက်သား လေးဘက်ကုန်းပေရပေအုန်းမည်။ ယခု လောလောဆယ်တွင် ဖင်ပေါက်များထဲသို့လက်ချောင်းကိုယ်စီထည့်ထားနေမှု ကလည်းရှိနေသည်။ ထိုကြောင့် မိမိတို့နှစ်ယောက် သိန်းအောင်ကျော် ဖင်လိုးတာခံရတော့မည်ကို ဒေါ်တင်မာဝင်းရော၊ မကျင်ဟုန်ပါ သဘောပေါက် နေကြလေသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး အကလိခံဖင်ပေါက်များယားကျိကျိဖြစ်သည်။ စိတ်လည်း လှုပ်ရှားနေကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက ဖင်ပိုယားကာ ပို၍ ရမက်ထန်သည်။ မကျင်ဟုန်ကတော့ ရမက်စိတ်တွင် ကြောက်စိတ်ကဒွန်တွဲ၍ နေသည်။ ကောင်မလေးသည် ဖင်လိုးခံရမှာကို အမှန်ပင်ကြောက်နေရှာ လေသည်။

မိန်းမနှစ်ယောက်၏ဖင်ပေါက်များထဲသို့ လက်ချောင်းထိုးထည့်ထားရင်း နောက်မှကပ်လိုက်လာသော သိန်းအောင်ကျော်၏မျက်နှာကတော့ ပြုံးဖြဲဖြဲကြီး။ သွားရည်ပင် တမြားမြားကျနေပါတော့တယ်။

ဖင်လိုးဆီဗူးတောင့်ချထားသော စားပွဲပုဘေးနားသို့ရောက်သွားသော အခါ မိန်းမနှစ်ယောက်သည် ဘေးချင်းယှဉ်ကာလေးဘက်ထောက်ကုန်းပေး လိုက်ကြရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ဖင်ပေါက်များထဲမှလက်ချောင်းများကို ဆွဲထုတ်မပေးသေး။ ထိုးသွင်းမြဲထိုးသွင်းထားလေရာ လေးဘက်ကုန်းရသောအခါ နည်းနည်းတော့ ကွတတဖြစ်ကြသည်။ ကတ်သီးကတ်သပ်လည်းရှိကြသည်။

ဖင်ပေါက်ထဲထိုးသွင်းထားသည့် လက်ချောင်းတွေက ဆွဲယူထိန်းထား သလိုမျိုးမို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက်မှာ ဘေးချင်းကပ်ကာ အသားချင်းလည်းထိနေကြအောင်ပင် ပူးပူးကပ်ကပ်လေးဘက်ကုန်းပေးထားရ သည့်အနေအထားမျိုး ရောက်သွားကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက ညာဘက်မှာ။ မကျင်ဟုန်က ဘယ်ဘက်မှာ။ ဖင်လိုးဆီဗူးတောင့်ထားသည့် စားပွဲပုလေးက သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့နားဆီမှာ။

သိန်းအောင်ကျော်က မိန်းမနှစ်ယောက်၏ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးသွင်းထားသည့် သူ့လက်ချောင်းများကို ပြိုင်တူပင်ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ ပျစ် ပလွတ်ဘု ဗျစ်ဗျစ်ဗျစ် ”

“ အား ဟင့်- - ”

“ အား ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် နာတယ်- - ”

ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆွဲထုတ်လိုက်သည်မို့ ဖင်ပေါက်များထဲမှ လက်ချောင်း ကျွတ်ထွက်သွားသံတွေက အတော်ကျယ်ကျယ်မြည်သည်။ ဖင်လိုးခံဖူးပြီး၍ ပွင့်အာနေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုဝ စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်လျက် ကြက်သီးတွေ ထကာ ယောင်ယမ်းရေရွတ်သံပေါ်ထွက်သည်။ ဖင် 'အပျို' လေးဖြစ်နေသေးသော မကျင်ဟုန်၏စအိုဝကတော့ ကျိန်းစပ်နာကြင်သွားရာ ကောင်မလေး စုတ်သပ်ပြီးညည်းလိုက်မိရှာလေသည်။ မကျင်ဟုန်ခမြာ မျက်ရည်လေးများပင် လည်၍လာသည်။

“ ဖင်လိုးဆီဗူး လှမ်းယူပေး- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ခိုင်းပြန်သည်။ ထိုစေ့ခိုင်းသံသည် မိန်းမ နှစ်ယောက်လုံးကို ရင်ဖိုသွားစေသည်။

“ လုပ်လေ- -။ ဖင်လိုးဆီဗူး လှမ်းယူပေး။ အချိန်က သိပ်မရှိ တော့ဘူး ”

သိန်းအောင်ကျော်က ထိုသို့ပြောပြီး သူ့ရှေ့တွင်ဘေးချင်းယှဉ်ကာ တန်းစီ၍ကုန်းထားသောကြောင့် ကော့ထောင်တင်းကားနေလေသော ဖင်ကြီး နှစ်ခုကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့် ပြိုင်တူခပ်ဆတ်ဆတ်ရိုက်လိုက်သည်။

“ ဖျန်း- -ဖျန်း- - ”

“ အား အိ- - ”

“ အမလေး ကိုသိန်းအောင်ကျော်ရဲ့ အား ”

ဖင်ရိုက်ခံရသောမိန်းမနှစ်ယောက်၏ပါးစပ်မှ ညည်းညူအော်ဟစ်သံတွေ ပေါ်ထွက်သည်။ နှစ်ယောက်လုံး အသားဖြူကြသူများဖြစ်ရာ ဖင်သားဖွေးဖွေး များပေါ်တွင် လက်ဝါးရာများ အထင်းသားထင်၍သွားသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ဖင်လှီးဆီဖူးဟု သိန်းအောင်ကျော်ခပ်ရင့်ရင့် နာမည်မှည့်ထားသော ‘ကေဝိုင်းဂျယ်လီဘူး’ ကို လှမ်းယူကာပေးလိုက်သည်။

“ ဖင်ဖြူပေးပါ ဆရာမ။ ဆရာမဖင်ပေါက်မှာ ဖင်လှီးဆီ ဆွတ်ရအောင်- - ”

ကေဝိုင်းဂျယ်လီဘူးတောင်၏အဖုံးကို ခပ်သွက်သွက်ဖွင့်ရင်း သိန်းအောင်ကျော်က ပြောသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း မဆိုင်းမတွပင် သူမ၏တင်ပါးသားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ဆွဲဖြူပေးလိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က အထင်းသားပေါ်လာသောစအိုဝတွင် ကေဝိုင်းဂျယ်လီများညှစ်ချလိုက်သည်။

“ အိုး- -ဟင် ”

ပူဇွန်ပွား ချွဲကျိုကျိုကေဝိုင်ဂျယ်လီများ စအိုပေါ်တည်တည်ကျလာ
မှကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းကြက်သီးထကာ ခါးလေးတွန့်သွားရှာလေသည်။

“ ကျင်ကျင်- -ဖင်ဖြို- - ”

သိန်းအောင်ကျော်၏စေခိုင်းလိုက်သံသည် မကျင်ဟုန်ကိုလည်း
ထိတ်လန့်ရှင်တုန်သွားစေသည်။

“ ဘာ- -ဘာ လုပ်မလို့လဲ ဟင်- - ”

မကျင်ဟုန်က ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်မေးရှာသည်။

“ ဖင်ဖြိုမှသာဖြို။ ငါ့ဖာသာ ဘာလုပ်လုပ်- - ”

“ ဖင်- -ဖင် တော့ မချပါနဲ့ရှင်- - ”

“ ဖင်ဖြိုစမ်းဆို- -။ ငါ့ခိုင်းတာသာလုပ်။ စကားမများနဲ့- - ”

မကျင်ဟုန် ဘာတတ်နိုင်တော့မည်နည်း။ ခိုင်းသည့်အတိုင်းပင်
လက်ကလေးနှစ်ဘက်နောက်ပစ်ကာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်ပင်
သူမ၏ဖင်သားကို ဖြိုပေးလိုက်ရှာလေသည်။ ကြောက်ကြောက်နှင့်ဖြိုပေးရ
သောကြောင့် ဖင်က သိပ်တော့မပြဲပါ။ ဒါပေမယ့် စအိုဝလေးကတော့

အထင်းသားပေါ်လာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ကေဝိုင်းဂျယ်လီအတော် များများကို မကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်ပေါ် ညှစ်ချပေးလိုက်သည်။

“ အမလေး- -ဒုက္ခပါပဲရှင်- -ဟင်္တုဟင်္တု ”

မကျင်ဟုန်က ရှိုက်သံလေးနှင့် ရေရွတ်လိုက်ရှာသည်။ မျက်ရည် များလည်း ကျလာသည်။ ဖင်ဝတွင် ‘ဖင်လိုးဆီ’ အသုတ်ခံရပြီမို့ မိမိဖင်ချခံရတော့မှာကို သေချာစွာနားလည်နေသည်။ ကြောက်လည်း အရမ်းကြောက်နေသည်။ ဖင်ဝတွင် စိုစိစိချွဲကျိကျိဖြစ်နေမှုကလည်း မကျင်ဟုန်ကို အတော်ပင်စိတ်လှုပ်ရှားစေပါသည်။ မိမိနှင့်ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း တို့နှစ်ယောက် တန်းစီ၍ဖင်ကုန်းပေးနေရပေရာ မည်သူ၏ဖင်ပေါက်ထဲ လီးအရင်ဆုံးထိုးအသွင်းခံရမည်နည်းဟုလည်း မကျင်ဟုန်မှာ အတွေးထဲတွင် တွေးကြည့်နေမိလေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ဖင်ဝတွင်ဆီသုတ်ပြီးသောအခါ လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်နှစ်ချောင်းပူး၍ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

“ အား- -နာတယ်- -နာတယ်- -သေပါပြီ အား ”

မကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်လေးမှာ ကျဉ်းလှပေရာ လက်နှစ်ချောင်းပူး ထိုးအသွင်းခံရမှုကပင် အတော်နာသည်။ ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်ညည်းညူမိသည်။ သူမ၏စိတ်ထဲမှာတော့ ထိုးသွင်းလာသည်မှာ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကြီးဟု

ထင်နေသည်။ မိမိ၏ဖင် စတင်အလိုးခံရပြီဟုတွေးကာ ကြက်သီးတွေလည်း ထင်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်ထဲ လက်နှစ်ချောင်းပူး ထိုးထည့်လိုက်ပြီးနောက် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုဝတွင် သူ့လီးကိုတော့လိုက်သည်။

မိမိနှင့်ဘေးချင်းယှဉ်ကာကုန်းနေသောမကျင်ဟုန် အော်ဟစ် ညည်းတွားလျက် ဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွားသောအခါ ကောင်မလေး၏ဖင်ထဲ လီးထိုးသွင်းခံရပြီဟု ဒေါ်တင်မာဝင်းကထင်သည်။ နှစ်ယောက်ကုန်းပေးထား ရသည့်အနက် မကျင်ဟုန်ကိုအရင်ဖင်စလိုးသည့်အတွက် မိန်းမတို့သဘာဝ မနာလိုသလိုလိုလည်း ဖြစ်မိသည်။ သို့သော် မိမိ၏စအိုဝတွင် ပူနွေးနွေး လုံးတုံးတုံးအရာကြီး လာတော့ထောက်တော့မှ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲထိုးသွင်း လိုက်သည်မှာ လီးမဟုတ်နိုင်ဟုအထာပေါက်သည်။

ဘာများထိုးထည့်ထားတာလဲဟု သိလိုသောကြောင့် ကုန်းနေရာမှ အသာခေါင်းငဲ့ကြည့်မိသည်။ ဘေးချင်းထိကပ်ကာ ကုန်းနေရသည့်အခြေအနေမို့ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာခေါင်းငဲ့ရုံနှင့် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲဘာထိုးသွင်းထားသည်ကို ထင်ထင်ရှားရှားမတွေ့မြင်နိုင်။ ကိုယ်ကိုအသာပိုကြွကာ အပေါ်မှကြည့်မှသာ မြင်နိုင်မည်။ သို့သော်သိန်းအောင်ကျော်က တော့ထောက်ထားသောလီးချောင်း ကြီးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖိထိုးသွင်းလာသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲဘာထိုးသွင်းထားကြောင်း အတိအကျသိအောင်မကြည့် နိုင်တော့။ မိမိဖင်ထဲဝင်လာသောလီးချောင်းကြီးဒဏ်ကိုသာ မချိမဆန့်ခံလျက်

ဖင်လိုးခံမိန်းမတို့ထုံးစံအတိုင်း အော်ဟစ်ညည်းညူရလေတော့သည်။

“ အား- -နာတယ်- -နာတယ်။ အရမ်းကြီး မထိုးနဲ့လေ။
ဖြည်းဖြည်းသွင်းပါ- -ဖြည်းဖြည်း- - ”

အမျိုးသမီးကအော်ဟစ်တောင်းပန်သော်လည်း အချိန်လုကာလိုးနေ
ရသောကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ မသက်ညှာ။ မတို့ဆိုင်း။
လီးတချောင်းလုံးဝင်အောင်သာ ဖိဆောင်ထိုးသွင်းသည်။

“ ဗျစ်- -ဗျစ်- -အမလေးလေး- -ဖင်ကွဲပြီ အား အား ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ သိန်းအောင်ကျော်ဖင်လိုးတာခံဖူးပြီးသော်လည်း
ယခုအချိတွင် လီးအသွင်းအရမ်းကိုကြမ်းလှသောကြောင့် ထွန်ထွန်လူးအောင်
နေကာ အသံကုန်နည်းပါးအော်မိရှာသည်။ တဘက်ရှိမကျင်ဟုန်မှာတော့
အတော်ကို ဦးနှောက်ခြောက်သွားသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းနာလွန်း၍အော်သံ
များကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားနေရလေရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ဖင်ထဲ
လီးထိုးသွင်းတာခံနေကြောင်း နားလည်သည်။ မိမိ၏ဖင်ထဲတွင်လည်း
တုတ်တုတ်ရှည်ရှည်အချောင်းတိုးဝင်နေပြန်လေရာ ရန်ပိုင်စိုးများ ပွဲကြည့်
နေရာကထလာလျှက် ဒေါ်တင်မာဝင်းဖင်ကို လိုးနေတာများလားဟုပင်
အတွေးပေါက်မိသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်းဖင်ပေါက်ထဲ လီးတချောင်းလုံး အဆုံးဝင်အောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖိထိုးသွင်းပြီးနောက် ဆယ်ချက်မနားတမ်း ဆောင့်လိုသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းခမြာမှာတော့ တအီးအီးတအားအားအော်ဟစ်ရင်း သိန်းအောင်ကျော်၏ ကြမ်းတမ်းရက်စက်သောဖင်လှီးမှုကို ခံရရှာသည်။ ဆယ်ချက်ခန့်ဆောင့်လိုပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်း ဖင်ထဲမှလီးချောင်းကြီးကို ဆွဲဖြုတ်သည်။ မကျင်ဟုန်ဘက်သို့ကူးရမည်မို့ တအားဆွဲဖြုတ်လိုက်ရာ ဖင်ထဲလီးထိုးအသွင်းတွင်နာကြင်သလို လီးဖြုတ်သည့် ဒဏ်ကြောင့်လည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ အော်ဟစ်ညည်းတွားရပြန်လေသည်။

“ အမလေးလေး- -ကြမ်းလှချည်လား သိန်းအောင်ကျော်ရယ်။
ဖြည်းဖြည်းဆွဲဖြုတ်ပါ- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အော်ဟစ်ညည်းတွားပြောဆိုလိုက်သံသည် မကျင်ဟုန် အဖို့ အတွေးရခက်စရာဖြစ်နေပြန်သည်။ သို့သော်ထိုအချိန်မှာပင် သိန်းအောင် ကျော်က မကျင်ဟုန်၏အိပ်ပေါက်ထဲသို့ ထည့်ထားသောသူ့လက်ချောင်းကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး ဟပြီဖြစ်နေလေသောအခိုဝတွင် လီးကိုတုတ်ထောက်လာရာ ကောင်မလေးမှာ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးမတွေးနိုင်တော့ပါ။

“ နင့်ဖင်ပေါက်ထဲ လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းပူးပြီးချဲ့ထားတာဆိုတော့ လီးသွင်းလို့ရပြီ။ ”

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏အိပ်ပေါက်ထဲ လီးတုတ်ထောက်ရင်း

ပြောသည်။ ထိုအခါတွင်မှမကျင်ဟုန်မှာ စောစောကမိမိဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲ တင်းကြပ်စွာတိုးဝင်လာသည့်အရာသည် လီးချောင်းမဟုတ်ပဲ သိန်းအောင်ကျော် ၏လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းပူးသာဖြစ်ကြောင်း အထာပေါက်နားလည်သွားလေ တော့သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုထဲသို့ ညာလက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်နှင့် လက်သူကြွယ်သုံးချောင်းပူးကာ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ အလိုခံဖူးပြီးသောဖင်ပေါက်မို့ လက်ချောင်းသုံးချောင်းပူးကာ ထိုးသွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလုပ်ထားခဲ့မှုကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်း ၏စအိုမှာ ကျိန်းစပ်နာကြင်နေရာ လက်ချောင်းသုံးချောင်းပူးထိုးသွင်းသောအခါ ပြင်းပြသောနာကြင်မှုကို ခံရပြန်သောအမျိုးသမီးကြီးမှာ အော်ဟစ်ညည်းလိုက် ရပြန်သည်။

“ အား အား- -အရမ်းမလုပ်ပါနဲ့သိန်းအောင်ကျော်ရယ်။ တို့ဖင်ကျိန်းနေတယ်- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- - ”

ထိုအချိန်မှာပင်သိန်းအောင်ကျော်သည် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲသို့ လီးချောင်းကြီးကို ဖိထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ ဘွပ်ဗျစ်- -အား သေပါပြီ- -အား အား- - ”

အားစိုက်ကာဖိထိုးလိုက်သော်လည်း ဖင်ပေါက်မှာကျဉ်းကျဉ်းလေး

ဖြစ်ပြီး အလိုက်သင့်ဖွင့်မပေးတတ်သေးသောကြောင့် လီးဒ်သာတစ်၍
ဝင်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာတော့ နာလွန်းလှသောကြောင့် အော်ဟစ်လျှက်
ဖင်ကြီးယမ်းခါရုန်းထွက်နေရာ ဝင်နေသောလီးဒ်ပင် 'ပြွတ်' ဆိုကျွတ်
ထွက်သွားသည်။

“ ဟာ- -မရုန်းနဲ့လေ။ ငြိမ်ငြိမ်ခံမှပေါ့ ဟ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကပြောရင်း မကျင်ဟုန်၏ခါးကိုလှမ်းဆွဲကာ
ထိန်းလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ထဲထည့်ထားသော လက်ချောင်း
သုံးချောင်းသည် 'သွပ်'ဆိုကျွတ်ထွက်သည်။

“ အရမ်းနာတယ်ရှင်- -မဖြစ်ဖူးထင်တယ်။ မလုပ်ပါနဲ့တော့။
တောင်းပန်ပါတယ်- - ”

မကျင်ဟုန်က တောင်းပန်ရှာသည်။

“ ဟာ- -မလုပ်လို့ဘယ်ရမှာလဲဟ။ ဒီမှာ တို့လို့တန်းလန်းကြီး။
လာ- -ဆက်ကုန်း။ လီးပြန်သွင်းမယ် ”

“ မလုပ်ပါနဲ့တော့ရှင်- -သနားပါအုန်း- -ဟင်္တေဟင်္ ”

ပြောဆိုတောင်းပန်ရင်း မကျင်ဟုန် မျက်ရည်များပင်ကျလာသည်။

ဖင်လိုးခံရမှာကိုတော့ ကောင်မလေး အပြတ်ကြောက်နေသည်။ မိမိ၏ အဖြစ်ကိုတွေးကာ ဝမ်းနည်း၍မျက်ရည်ကျသည်။

“ ဟိတ် ငိုပြမနေနဲ့။ ကုန်းစမ်းဆို- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ ကောင်မလေးကို တွင်တွင်သာကုန်းခိုင်း နေသည်။

“ ကုန်းပါ့မယ်ရှင်- -ဟို- -ဟို- -ရှေ့ပေါက်ကိုပဲ ကြိုက်သလို လုပ်ပါနော်- -နောက်ပေါက်ကိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့။ လုပ်လို့ဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ ဘယ်နှယ်မဝင်ရမှာလဲ။ စောစောက နင့်ဖင်ထဲအစ်မြုပ်သွားပြီးပြီးပဲ နင်ဖင်ယမ်းပြီးရုန်းထွက်လို့ ကျွတ်သွားတာ။ အစ်ဝင်ပြီးရင် လီးတချောင်းလုံး ဝင်ဖို့ ဘာခက်တော့လို့လဲ- - ”

“ ကျွန်မဖင် အရမ်းနာနေလို့ မလုပ်ပါနဲ့တော့နော် ”

“ ဒါဆို ဆီဆွတ်ပေးမယ်။ ဖင်တော့ ခံရမှာပဲ။ ဖင်လိုးဆီ ယူလိုက်- - ”

“ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်- -ချမ်းသာပေးပါ ”

“ မရဘူး။ ဖင်လိုးဆီသာယူ- -ပြီးတော့ လေးဘက်ကုန်း။ ဖင်ဖြူ။
ဒါပဲ။ လုပ်လေ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ ငိုယိုတောင်းပန်နေသောကောင်မလေးကို
လုံးဝမညှာတာ။ သူ့အလိုကိုသာ အရေးဆိုကာ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။

မကျင်ဟုန်ခမြာ ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့။ တဟင်ဟင်ငိုရှိုက်ရင်း
ဖင်လိုးဆီဘူးကို ယူပေးရလေသည်။ ပြီးတော့သိန်းအောင်ကျော်အလိုကျပင်
လေးဘက်ကုန်းကာ ဖင်သားကြီးများကို ဆွဲဖြဲပေးရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က
ဖင်ဝကိုပိုပြုအောင်ဆွဲဖြဲပြီး ကေဝိုင်းဂျယ်လီများကို ဖင်ဝတွင်ညှစ်ချသည်။
ဖင်ခေါင်းထဲနဲ့နဲ့စပ်စပ်ရောက်အောင်လည်း လက်ညှိုးဖြင့်ထိုးမွှေသုတ်လိမ်း
ပေးသည်။ မကျင်ဟုန်သည်ငိုယိုလျက် သိန်းအောင်ကျော်လုပ်သမျှခံနေ
ရရှာလေသည်။

“ အေး- -ဒီလောက်ဆီရွဲအောင်သုတ်ထားရင်တော့ လီးအဝင်
ချောမှာပဲ။ နင်ကသာ ဖင်ခေါင်းကိုရှုံ့မထားနဲ့။ ဟုတ်လား။ ဖင်ပေါက်ကို
ဖွင့်ပေးထား ကြားလား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကထိုသို့ပြောပြီးနောက် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ဝတွင်
သူ၏လီးချောင်းကြီးကိုတေ့လိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်မှာ အသက်အောင့်ကာ
ဘုရားတမိသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်- - -

“ ဟေ့ကောင်- -အချိန်စေ့ပြီ။ ငါ့အလှည့်- - ”

အရေးကောင်းဒိန်းဒေါင်းဖျက်ဆိုသလို ရန်ပိုင်စိုး၏အသံပေါ်လာသည်။
လူကလည်း သိန်းအောင်ကျော်အနားသို့ ရောက်လာသည်။

သူသည် မိမိအလှည့်ရောက်ရန် လှိုင်းချင်စိတ်များကို မနည်းထိန်သိမ်း
အောင်အည်းသည်းခံနေရလေရာ သိန်းအောင်ကျော်အတွက်သတ်မှတ်ပေးထား
သော (၁၂)နာရီ(၅)မိနစ်ရောက်သည်နှင့် ချက်ချင်းပင်လှမ်းအော်ပြောကာ
ထလာခြင်းဖြစ်သည်။

“ တောက်- -ကျင်ကျင်ရစ်နေတာနဲ့ အချိန်ကုန်သွားတယ်။
မင်း ဆယ်နှစ်နာရီမိနစ်နှစ်ဆယ်အထိပဲနော် ”

သိန်းအောင်ကျော်သည် မချင်မရဲပြောကာ နောက်ဆုတ်၍သွား
လေသည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်မှာတော့ တန်းစီကာသေးချင်းယှဉ်လျက်
လေးဘက်ကုန်းထားကြဆဲဖြစ်သည်။ ဖင်ကြီးတွေကော့ထောင်ကာ ဖွေးနေ
ကြသည်။ ဆီသုတ်ထားသည့်အတွက် ဖင်ပေါက်များသည် လက်ပြောင်နေ
သည်။ စောက်ဖုတ်များကတော့ ပေါင်နှစ်ခုကြားမှအပြူးသား။ စိတ်ထနေသည့်
အချိန်မို့ စောက်ပတ်နှစ်ခုလုံးသည် မို့မို့ကြီးဖောင်း၍နေသည်။ လူကောင်ထွား

သောဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ကြီးဆိုလျှင် လေထိုးသွင်းထားသလိုပင် ဖြစ်နေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်ကို အသာဖြို၍ကြည့်သည်။

“ ဖင်- -ဖင်- -ချမလို့လား ကိုကို- - ”

မကျင်ဟုန်က ခေါင်းလေးငဲ့ကြည့်ကာ ငိုသံပါပါလေးနှင့် မေးရှာသည်။

ရန်ပိုင်စိုးမှာ ကိုယ်ရည်းစားကို သနားသလိုလိုဖြစ်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် သိန်းအောင်ကျော်လောက် ဖင်လိုးတာကိုဝါသနာမပါပေ။ ဒါပေမယ့် အသစ်အဆန်းသဘောမျိုး ဖင်လိုးကြည့်ချင်သည်စိတ်ကတော့ ရှိသည်။ ထို့ပြင် မကျင်ဟုန်အပေါ်တွင်လည်း မိမိနှင့်ချစ်သူဖြစ်ခဲ့သည့် မိန်းကလေးတယောက်အနေဖြင့် သံယောဇဉ်အနည်းအကျဉ်းလည်း ရှိနေ သေးသည်။ မကျင်ဟုန် ဖင်လိုးခံရမှာကိုကြောက်နေသည်ကိုသိသည်။

စောစောက သိန်းအောင်ကျော် ဖင်ထဲလီးဒစ်ဝင်အောင်သွင်းခဲ့သည့် ဒဏ်ကို မကျင်ဟုန်မချိမဆန့်ခံခဲ့ရသည်ကိုလည်း မျက်မြင်ဖြစ်ကာ သနား နေသည်။ သူ့အလှည့်ကျလျှင် သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကိုမညာမတာ ဖင်ဆော်တော့မှာကိုလည်း သိသည်။ ဒါကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်းဖင်ဆော်တာ မကျင်ဟုန်ခံနိုင်ရည်ရှိစေဖို့ မိမိက ဖင်ပေါက်ကို

လမ်းကြောင်းဖွင့်ကာလှီးပေးဖို့ စိတ်ကူးရလာသည်။

“ ဟိုလေ- -ကျင်ကျင့်ဖင်ပေါက်လမ်းကြောင်းဖွင့်သွားအောင် တို့က ခပ်ဖြေးဖြေးလုပ်ပေးမယ်။ ဟုတ်လား ”

ဤအခါတွင်မကျင်ဟုန်ကလည်း ရန်ပိုင်စိုးအကြံကို နားလည်ရိပ်မိ သွားသည်။

“ ဟုတ်- -ဟုတ်ကဲ့- -သိပ်တော့မကြမ်းနဲ့နော် ကိုကို ”

“ စိတ်ချပါ။ ဖြည်းဖြည်းချင်း ချော့သွင်းပေးမယ် ”

“ ဒါဆို ကိုကို့လီးကို ကျွန်မဆီဆွတ်ပေးမယ်နော် ”

မကျင်ဟုန်သည် ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကို ကေဝိုင်ဂျယ်လီများစို့ရွဲသွားအောင် အမြန်သုတ်သည်။ ပြီးတော့ လေးဘက်ထောက်ကာကုန်းပြီး ဖင်ပါက်ကို ဖြဲပေးသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ဖြဲပေးထားသောဖင်ဝတွင် လီးကိုတော့ထောက် လိုက်သည်။

“ ငါ အောက်ကနေပြီး ကျင်ကျင့်အဖုတ်ကိုရက်ပေးမယ်။ ဒါမှ နာတာကို သူခံနိုင်ရည်ရှိလိမ့်မယ် ”

ဘေးထွက်နေသလိုဖြစ်နေသော ဒေါ်တင်မာဝင်းက ဝင်၍ပြောသည်။ သူမသည် မကျင်ဟုန်နှင့်စာလျှင် ကာမဆက်ဆံမှုတွင် အတွေ့အကြုံပိုများ သည်။ နားလည်မှုရှိသည်။ မကျင်ဟုန်အနေဖြင့် နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာလျှင် သိန်းအောင်ကျော်ဖင်လိုးတာကို မည်သို့မျှတောင်းပန်ငြင်းဆန်၍မရပဲ ခံရမှာ သေချာနေရာ ကောင်မလေးသက်တောင်သက်သာရှိနိုင်သမျှရှိအောင် ကူညီ ပေးသည့်အနေဖြင့် ယခုလိုဝင်ပါလာခြင်းဖြစ်သည်။

“ ကောင်းတယ် ဆရာမ။ ဒါမှ ‘တူးဘိုင်ဝမ်း’ လည်းပီပြင်သွား တာပေါ့။ ကဲ- -ဝင်လေ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက မကျင်ဟုန်ဖင်ထဲ လီးထိုးမသွင်းသေးပဲစောင့်နေကာ ပြောလိုက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း မကျင်ဟုန်၏ပေါင်ကြားအောက်သို့ အမြန် တိုးဝင်လိုက်သည်။

မကျင်ဟုန်က ခါးကိုခပ်ကော့ကော့လုပ်ပေးလိုက်ရာ တင်ကြီးက အပေါ်သို့ကြွတက်လာကာ ပေါင်ခွကြားလည်းအနည်းငယ်ပိုကားလျက် အဖုတ်ပိုပြူးလာသည်။ ဖင်ထဲလီးထိုးသွင်းမှနှင့် စောက်ပတ်ရက်ပေးမှုတို့ကို တချိန်တည်းခံရတော့မည်အတွက် မကျင်ဟုန်က သည်လိုအနေအထားမျိုး အလိုအလျှောက်လုပ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တတ်သိနားလည်လို့တော့ မဟုတ်ပါချေ။

မည်သို့ဆိုစေ၊ မကျင်ဟုန်လုပ်ပေးလိုက်သည်အနေအထားက လက်ရှိ အခြေအနေနှင့်တော့ များစွာလိုက်ဖက်အဆင်ပြေသွားခဲ့ပါသည်။ သူမ၏ စအိုသည် ရန်ပိုင်စိုး၏ငပဲချောင်းကြီးထိုးသွင်းနိုင်ရန် အလောတော်လေး ဖြစ်နေသလို သူမ၏စောက်ပတ်ကိုလည်း ဒေါ်တင်မာဝင်းရက်ပေးစုပ်ပေးရန် အလှမ်းမီသွားစေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် သူမ၏မျက်နှာပေါ်အပ်မိလှလှဖြစ်လာသော မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ကို ရှာနှင့်အပြားလိုက်ကပ်ကာ ကျကျနနရက်ပေး လိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်တကိုယ်လုံး တုန်ရင်သွားသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရန်ပိုင်စိုးက သူ့ရည်းစားကောင်မလေး၏ဖင်ပေါက်ဝတွင် လီးတေ့ထောက်ကာ ဖိထိုးထည့်လိုက်သည်။ သိပ်မကြမ်းပါ။ ခပ်သာသာ၊ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလေး သွင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စောစောပိုင်းက သိန်းအောင်ကျော် ကျကျနန ဆွတ်ထားသည့် ကေဝိုင်းဂျယ်လီများက မကျင်ဟုန်၏စအိုဝတွင်သာမက ဖင်ခေါင်းထဲတွင်ပါ အနံ့စို၍ချောမွတ်နေရာ လီးဒစ်ကြီးသည် ဖင်ပေါက်ထဲသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးဝင်သည်။ တင်းကြပ်သော်လည်း သိပ်အားစိုက်စရာ မလို။ သည်ကြားထဲတွင် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ရက်ပေးမှုကြောင့် အရသာတွေ့ဖိလင်တက်လာသောမကျင်ဟုန်က ဖင်ကြီးကိုလှုပ်ခါယမ်းလိုက်ရာ အလိုက်သင့်ကော့တွန်းပေးသလိုဖြစ်လျက် လီးအဝင်ပိုအဆင်ပြေသည်။

သို့သော် ယခုမှစတင်လီးအသွင်းခံရသည့် 'အပျိုစင်ဖင်' ကလေးမို့ တင်းကြပ်မှုကတော့ အပြည့်ရှိနေသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ စပ်ဖျင်းဖျင်းနှင့် နာသည်။ အသွင်းညင်သာဖြည်းနှေးမှုနှင့် စောက်ပတ်အရက်ခံရခြင်းမှ

အရသာတွေ့မှတို့ကြောင့် ခံနိုင်ရည်ရှိနေသည်။ အရသာပင်တွေ့သလို ဖြစ်နေသည်။

တအိအိထိုးသွင်းလိုက်ရာ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးဒ်ကြီး မကျင်ဟုန်၏ စောက်ပတ်ထဲမြုပ်ဝင်သွားလေသည်။

“ ဒစ်တော့ ဖင်ထဲဝင်သွားပြီ။ နာလား ကျင်ကျင်- - ”

ရန်ပိုင်စိုးကဆက်မသွင်းသေးပဲ အသာရပ်ထားပြီး ကောင်မလေးကို မေးလိုက်သည်။

“ ဟင့်ဟင့်- -တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ကိုကိုရယ် ”

မကျင်ဟုန်က ညည်းသံလေးနှင့်ပြန်ဖြေသည်။

“ ထပ်ထိုးသွင်းမယ်နော် ကျင်ကျင်- - ”

“ အင်း- -သွင်းလေ။ သိပ်တော့ မကြမ်းနဲ့နော် ”

“ စိတ်ချပါ- - ”

“ ဗျစ်ဘုဘု- - ”

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- - ”

“ နာသွားလား ”

“ ဖင်ဝ နည်းနည်းကျိန်းတယ်ကိုကိုရာ။ ရပါတယ်။ ဆက်သာ
သွင်းပါ- -အိုး- -အိုး- - ”

နောက်ဆုံးအသံများက ဒေါ်တင်မာဝင်းက စောက်စေ့ကိုရှာဖျားနှင့်
အပီထိုးရက်လိုက်သောကြောင့် မကျင်ဟုန်အရသာတွေ့ကာ မြည်တမ်းလိုက်သံ
များဖြစ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးကလည်း သူ့ကောင်မလေးခံနိုင်မှန်းသိ၍ လီးကိုဆက်ဖိထိုး
သွင်းသည်။ လီးချောင်းကြီးသည် ကျဉ်းကြပ်သောဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲသို့
တအိအိနှင့်တိုးဝင်နေသည်။ လီးပိုင်လောလော၊ ဖင်ပေါက်နှင့်ကြပ်လာလေမို့
ရန်ပိုင်စိုးမှာ ပို၍အားစိုက်ကာထိုးသွင်းရသည်။ ငနဲသား၏နဖူးတွင် ချွေးလေး
များပင်စို့၍လာသည်။ အပြင်တွင်ကျန်နေသေးသော လီးတန်လုံးပတ်အရင်းပိုင်း
ဘက်တွင် အရစ်ငယ်လေးများပေါ်လာသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက ကေဂိုင်ဂျယ်လီဘူး
ကိုလှမ်းယူကာ အပြင်ဘက်တွင်ကျန်နေသေးသော သူ၏လီးတန်လုံးပတ်အရင်းပိုင်း
ပေါ်တွင်ညှစ်ချ၍ ဆီထပ်သုတ်သည်။ ပြီးမှ ဆက်ထိုးသွင်းသည်။ ဆီသုတ်
ထားသောကြောင့် အဝင်ကပိုချောသည်။ သို့သော် ဖင်ဝကကျဉ်းကြပ်လှသော
ကြောင့် တင်းကြပ်တစ်ဆို့မျှကတော့ ပို၍လာသည်။

မကျင်ဟုန်မှာ တအင်အင်၊ တကျွတ်ကျွတ်ညည်းတွားရင်း ဖင်ထဲ လီးထိုးသွင်းနေမှုကို တင်လေးကော့ကာခံနေသည်။ စစ်ကနဲစစ်ကနဲနာကြင် သွားမှသည် လီးပိုဝင်လာလေ၊ ပိုပြင်းပြလာလေလေဖြစ်သည်။ တဘက် တွင်လည်း ဖီလင်ကပိုလို့တက်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မကျင်ဟုန်၏ စောက်ပတ်ကို ကျကျနနရက်နေရုံသာမက နို့သီးများကိုလည်း တစ်လှည့်စီ လှမ်းဆွဲ၍ဆွဲပေးပွတ်ပေးနေသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ တခါမှအလိုးမခံဖူးသေးသော ဖင်ပေါက်ထဲသို့ လီးချောင်းကြီးတိုးဝင်လာမှကြောင့် နာနာကြင်ကြင်ဖြစ်ရမူ၊ စောက်ပတ်နှင့်နို့သီးခေါင်းများ ရက်ပေးဆွဲပေးခံရသည့်အတွက် အရသာတွေမှ ဖင်ထဲဝင်ရောက်ရှိနေပြီးဖြစ်သော လီးဒစ်ပိုင်း၏တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ထိတွေ့မှု စသောထူးခြားသောအရသာမျိုးစုံရောပြွမ်းခံစားရကာ မကြုံဖူးသောကာမအရသာ ကိုခံရလျက် စိတ်ဇောတွေအရမ်းအရမ်းကိုထန်လာလေတော့သည်။

“ သွင်းပါကိုကိုရဲ့- -ကိုကိုလီးကြီးကို ကျွန်မဖင်ပေါက်ထဲ အကုန်ဝင်သွားအောင် ထိုးသွင်းလိုက်စမ်းပါ- -ဟင်ဟင်ဟင် ”

မယုံနိုင်စရာပါ။ မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှထိုစကားများသည် အလိုလိုပင် ထွက်၍သွားသည်။ သူမ၏ကာမရမက်သွေးသားများက ဖင်အလိုးခံရမှု၏ နာကြင်မှရောနှောသောအရသာကို နှစ်သက်သဘောကျသွားပြီဖြစ်ရာ ထိုသွေးသားဆန္ဒတို့၏ လွှမ်းမိုးတိုက်တွန်းမှုကြောင့် မကျင်ဟုန်သည် ပြောထွက်မည်ဟုစိတ်ပင်မကူးမိသော ထိုစကားများကို အငမ်းမရပင်ပြောဆို လိုက်မိသည်။

ထိုသို့ပြောဆိုလိုက်ပြီးမှ မိမိကိုယ်မိမိပင် အံ့ဩသွားရသည်။ ထိုစကားများကိုကြားလိုက်ရသော ရန်ပိုင်စိုး၊ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့် ဘေးမှ ကျကျနနထိုင်ကာ သေသေချာချာမျက်စေ့စားပွဲထိုင်နေသော သိန်းအောင်ကျော် တို့ပါ အံ့ဩသွားရပေသည်။ မကျင်ဟုန်သည် ထိုအာသာငမ်းငမ်းနှင့် တစ်တစ်ခွခွပြောဆိုလာလိမ့်မည်ဟု သူတို့မထင်ထားကြပါ။ ဖင်ထဲလီးထိုးသွင်း မှုကို တအီးအီးတအားအားအော်ဟစ်ညည်းညူရင်း နာကြင်စွာခံရမည်ဟုသာ ထင်နေခဲ့ကြသည်။

မကျင်ဟုန်သည် ပါးစပ်မှသာ ရမက်ဇောပြင်းထန်စွာပြောဆိုနေသည် မဟုတ်။ သူမ၏တင်ပါးဆုံကြီးကိုလည်း နောက်သို့ကော့ကာပင်၍ တွန်းလိုက် လေသေးသည်။ ထိုသို့တွန်းလိုက်သည်အချိန်တွင် ရန်ပိုင်စိုး၏လီးမှာ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ တဝက်သာသာခန့်မြှုပ်ဝင်နေပြီးဖြစ်သည်။ ဖင်ဝသည်လည်း ပွင့်၍နေလေရာ တင်ပါးကြီးနောက်သို့ကော့တွန်းလိုက်မှုကြောင့် ကျန်နေ သေးသောလီးနံအပိုင်းသည်လည်း စအိုထဲသို့အကုန်ပင်တိုးဝင်သွားလေတော့ သည်။

“ အားအား- -ဝင်သွားပြီး- -ကောင်းလိုက်တာ။ ဟင့်ဟင့်ဟင့် အိုးအိုး- - ”

ဖင်ထဲလီးဝင်လာမှုကြောင့် ဖင်ခေါင်းမှာ အောင်၍ပင်သွားသည်။ ဒါပေမယ့်မကျင်ဟုန်မှာတော့ ထိုသို့လီးတချောင်းလုံးတိုးဝင်လာမှုကြောင့် နာလည်းနာ၊ အရသာလည်းအရမ်းတွေ့ကာ တချိပြီးတချိ ‘ပြီး’ လုဆဲဆဲ

မိန်းမသားတို့ထုံးစံအတိုင်း တကိုယ်လုံးတွန့်လိန်လှုပ်ရှားလာကာ ကာမဆိပ်
တွေအရမ်းတက်လာလျှက် တင်ပါးကြီးကိုရှေ့တိုးနောက်ငင်ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်
လှုပ်ရှားဆောင်တွန်းသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက အထွေအထူးမဆောင်ရပါပဲနှင့်
လီးချောင်းကြီးသည် ဖင်ပေါက်ထဲတိုးဝင်လာလိုက်၊ ဖင်ခေါင်းထဲမှပြန်ထွက်
သွားလိုက်နှင့် ဝင်ထွက်လှုပ်ရှားနေသည်။

မကျင်ဟုန်၏ဖင်အလှုပ်ကြမ်းမှုကြောင့် အောက်မှဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ
ကောင်မလေး၏စောက်ပတ်ကို ပါးစပ်အပ်ကာရက်ပေးလို့ပင်မရနိုင်တော့ပဲ
အလွဲလွဲအချော်ချော်ဖြစ်ကုန်သည်။ ပါးစပ်နှင့်စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို
ဟိုဟိုသည်သည်ထိမိရက်မိသည်။

အံ့အားသင့်သလိုဖြစ်သွားသောရန်ပိုင်စိုးလည်း အထာပေါက်သွားကာ
မကျင်ဟုန်၏ဖင်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်ဆောင်လှီးပေးလေသည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏
အဆောင်နှင့် မကျင်ဟုန်ဖင်ကော့တွန်းလှုပ်ရှားမှုများအံ့ကျဖြစ်ရာ မကျင်ဟုန်
ပို၍အရသာရှိသည်။ ထိုကြောင့် သုံးချက်မျှသာဆောင်လိုက်ရသည်တွင်
ကောင်မလေးမှာ တချီ 'ပြီး' သွားရလေတော့သည်။

" အား- -အား- -ကောင်းလိုက်တာ- -အား ထွက်ကုန်ပြီကိုကိုရဲ့
ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲကအရည်တွေ အရမ်းထွက်ကုန်ပြီ။ အောင်မယ်လေးလေး
ဖင်ခံရတာ အီစိမ့်နေတာပါပဲလား "

မကျင်ဟုန်မှာ အော်ဟစ်ရေရွတ်ပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်ပင် ငြိမ်ကျသွား

သည်။ ဖင်ထဲလီးချောင်းကြီးထိုးသွင်းထားရက်တန်းလန်းကြီးမို့ သူမ၏တင်ပါး
ကြီးကတော့ ကော့ထောင်၍နေသည်။

စောက်ရည်ကြည်တွေထွက်တာကတော့ ပြောမနေနှင့်တော့။
မကျင်ဟုန်မှာ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့နှစ်ယောက်လီးတာကို
ခံဖူးပြီးသည်မို့ 'ပြီး' ခဲ့သည်အတွေ့အကြုံကတော့ အတော်ပင်ရှိခဲ့သည်။
ဒါပေမယ့် စောက်ပတ်အလိုးခံရ၍ 'ပြီး' ခဲ့ရမှနှင့် ဖင်အဆော်ခံရမှုကြောင့်
'ပြီး' ခဲ့ရမှုတို့မှာ ဆန့်ကျင်ကွဲပြားပေရာ၊ တမူဆန်းသောဖီလင်အရသာကို
ခံစားနေရသည်။ ဒါကြောင့်လည်း စောက်ရည်အထွက်ပိုများသည်။

မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်ထဲမှထွက်လာသော စောက်ရည်များသည်
အောက်ဘက်တွင်ပက်လက်လှန်လျှက်ရှိနေသူ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မျက်နှာပေါ်သို့
တောက်တောက်ယိုကျသည်။

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ သုတ်ရည်မထွက်သေးပါ။ သို့သော် မိမိ၏
ရည်းစားကောင်မလေး ဖင်လိုးခံရပြီးတချို့ 'ပြီး' သွားကြောင်းနားလည်သည့်
အတွက် အလိုက်သိစွာပင် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲမှသူ၏လီးချောင်းကြီးကို
ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ ပြွတ်ဘုဘု- - ဗျစ်ဗျစ်ဗျစ်- - ”

လီးကျွတ်သွားသောစအိုပေါက်ထဲမှ အသံမျိုးစုံမြည်သည်။ ဖင်ထောင်

လျှက်သားရှိနေသောမကျင်ဟုန်မှာလည်း တစ်လစ်ဖြစ်နေသောလီးချောင်းကြီး ကျွတ်သွားသောအခါ ဘေးဘက်သို့ယိုင်၍လဲကျသည်။ ပက်လက်လှန်လျှက်သား ရှိနေသောဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ချက်ချင်းပင်လူးလဲထကာ ရန်ပိုင်စိုး၏ ရှေ့မှောက်တွင်ဒူးတုတ်ကာ ဖင်ပူတောင်းထောင်ပေးလိုက်သည်။

“ တို့ကို ဖင်ချစမ်းပါရန်ပိုင်စိုးရယ်။ ဖင်လိုးပေးစမ်းပါ ”

ပါးစပ်ကလည်း အမောတကောပင်ပြောလိုက်သည်။

သိန်းအောင်ကျော် ကျကျနနဖင်လိုးပေးထားခဲ့မှုကြောင့် ဒေါ်တင်မာ ဝင်းသည် ဖင်ဇိမ်ခံတတ်နေသည်။ ဖင်လိုးခံရမှု၏အရသာကိုလည်း ကောင်းကောင်း သိနေသည်။ သူမ၏ရှေ့မှောက်တွင် မကျင်ဟုန်တယောက်ဖင်လိုးခံရင်း ဖီလင်တွေအပြတ်တက်ကာ ‘ပြီး’ သွားခဲ့ရမှသည် ဒေါ်တင်မာဝင်းကို ဖင်ယားလာစေသည်။ ဖင်လိုးခံချင်စိတ်တွေ အငမ်းမရဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးမှာလည်း အစက ဖင်လိုးဖို့သိန်းအောင်ကျော်လောက် ဝါသနာမပါခဲ့သော်လည်း ယခု ဖင်လိုးရသည်အရသာကိုသိသွားပြီမို့ ဘာမျှပြောမနေတော့ပဲ သူ့ရှေ့မှောက်တွင်ဖင်ထောင်ကာကုန်းပေးထားလေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုဝတွင် လီးတေ့ထောက်လိုက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း ကလည်း သူမ၏ဖင်သားကြီးများကို ရက်ရက်ရောရောပင် ဆွဲဖြဲပေးသည်။

ရန်ပိုင်စိုးသည် စောစောက မကျင်ဟုန်ကိုလိုးထားခဲ့သည်အရှိန် ကလည်းတက်နေရာ လီးတွေပြီးသည်နှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်ဆောင့်သွင်း လိုက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ သိန်းအောင်ကျော်ဖင်လိုးတာခံထားဖူးပြီးကြောင်း သိသည်အတွက် ဖြည်းဖြည်းလုပ်မနေတော့။ စိတ်ကြိုက်ဖိထိုးသွင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖင်လိုးခံဖူးသောဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုဝမှာ အလိုက်သင့်ဖွင့်ပေးတတ် နေသည်။ ထို့ပြင် စောစောပိုင်းတုန်းက ဖင်နှင့်စောက်ပတ်တို့ကို လီးနှစ်ချောင်း နှင့်ပြိုင်တူလိုးခံခဲ့ရတုန်းက သုတ်လိမ်းထားခဲ့သောကေ့ဝိုင်ဂျယ်လီများကလည်း ရှိနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးကလည်း မကျင်ဟုန်ကိုဖင်လိုးခဲ့စဉ်က ဆီများ ပေကျံကာချောပြောင်နေသည်။ ဒါကြောင့် ဆောင့်ထိုးသွင်းလိုက်သောအခါ လီးတချောင်းလုံးပင် ဖင်ပေါက်ထဲအကုန်တိုးဝင်သည်။

“ အောင်မယ်လေး- -ကြမ်းလှချည်လား ရန်ပိုင်စိုးရဲ့ ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စအိုကျိန်းစပ်ကာ ဖင်ခေါင်းအောင့်သွားသောကြောင့် အော်လိုက်မိသည်။ ရန်ပိုင်စိုးကတော့ လုံးဝမညှာပါ။ ဖင်ထဲလီးတိုးဝင်သွား သည်နှင့် တအားပင်ဆောင့်လိုးလေတော့သည်။ မကျင်ဟုန်နှင့်တုန်းက ချိုထားခဲ့သမျှ ယခုအားကုန်ထုတ်သုံးကာ စိတ်ကြိုက်လိုးသည်။ ဒေါ်တင်မာ ဝင်းမှာ လီးထိုးသွင်းတာခံလိုက်ရချိန်က ထုံးစံအတိုင်းနာကြင်လှ၍အော်မိ သော်လည်း တရကြမ်းဆောင့်လိုးလာသောအခါတွင်တော့ ခါးကိုကော့ကာ

ဖင်ကြီးကိုထောင်နှိုင်းမျှထောင်၍ပေးသည်။ ထိုအခါ သူမ၏ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှာ အောက်သို့ ပိုပို၍ပိပြားသွားသည်။

မကျင်ဟုန်သည် ပေါင်ကားလျှက်ငြိမ်သက်စွာရှိနေရာ အကြောင်း တိုက်ဆိုင်စွာပင် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏မျက်နှာသည် မကျင်ဟုန်၏ပေါင်ကြားနှင့် သိပ်မကွာ။ မကျင်ဟုန်၏စောက်ပတ်မှာ တရဟောထွက်ထားသောစောက်ရည် ကြည်များ စိုရွှဲ၍နေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ကြည့်ရင်းစိတ်ထဲက ယားကျိုကျိုဖြစ်လာလေရာ ရန်ပိုင်စိုးဆောင်လှီးတာခံရင်းက မကျင်ဟုန်၏ စောက်ပတ်ကို အားရပါးရပင်ကုန်း၍ရက်ပေးလေတော့သည်။

စောက်ပတ်အရက်ခံရမှုကြောင့် ခြေပစ်လက်ပစ်ဖြစ်နေသော မကျင်ဟုန် လူးလူးလွန့်လွန့်ပြန်ဖြစ်လာသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ကော့ထောင် ပေးထားသောဖင်ကြီးကို အားရပါးရဆောင်လှီးနေသော ရန်ပိုင်စိုးမှာ မကျင်ဟုန်တယောက် စောက်ပတ်အရက်ခံ နေရမှုကို အထက်စီးမှ ကောင်းကောင်းမြင်နေရသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ရင်း ဒေါ်တင်မာဝင်းကို တအားကုန်ဖင်ဆော်နေလေတော့သည်။

“ ဘွပ်ဘုဘု- -ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ အောင်မယ်လေး- -ရန်ပိုင်စိုးရဲ့။ ကောင်းလိုက်တာ- -ဆောင်-
- -ဆောင်- -ဖိဆောင်- -အား အား- -တကယ်ထိတယ်- -ထိတယ်။
ဖင်ထဲ အပြည့်ဝင်တယ်။ အီစိမ့်နေတာပဲ- -အား အား- - ”

“ ဘွပ်ဘုဘု- -ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ ရက်ပါ တီချယ်ရဲ့- -အစေ့ကို- -အစေ့ကို- -ဟုတ်ပြီ- -
အား- -အား- - ”

“ ဘွပ်ဘုဘု- -ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ ဖင်ကြီးကော့ထား ဆရာမ။ ဟုတ်ပြီ- - ”

ဖင်ထဲလီးဆောင့်သွင်းသံ၊ စောက်ပတ်ကိုရှာနှင့်ရက်သံ၊ ဖင်လိုးခံ
ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ အငမ်းမရပွင့်အံမြည်တမ်းသံ၊ အဖုတ်ရက်ခံနေရလေသူ
မကျင်ဟုန်၏ အာသာငမ်းငမ်းဖြစ်နေသံ၊ ဖင်ဆော်နေသူရန်ပိုင်စိုး၏ပြောသံ
တို့က ပဲ့တင်ထပ်မျှပေါ်ထွက်နေသည်။

သုံးဦးသုံးဖလှယ် ဟန်ချက်ညီညီရှိနေကြရာ မကြာမီမှာပင် သုံးယောက်လုံး ပြိုင်တူ 'ပြီး' သွားကြလေသည်။

ဖင်လိုးနေသူရန်ပိုင်စိုးက အရင် 'ပြီး' သည်။ သူ့လီးချောင်းကြီးကို ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ထဲ အဆုံးထိုးသွင်းပြီး သုတ်ရည်တွေတပျစ်ပျစ် ပန်းထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ပူးနွေးပျစ်ချဲ့သောသုတ်ရည်များ ဖင်ခေါင်းထဲ နက်ရှိုင်းစွာတိုးဝင်ရောက်အောင် ပန်းထည်လိုက်သည့်အချိန်တွင် မကျင်ဟုန်၏ စောက်ပတ်ကို တအားကုန်ကုန်းရက်ပေးလိုက်ရာ မကျင်ဟုန်တယောက်လည်း 'ပြီး' သွားရပြန်လေတော့သည်။ သုံးယောက်သား 'ပြီး' သွားမှကြောင့် တအီးအီးတအားအားအော်ဟစ်လိုက်သံများသည် ဧည့်ခန်းထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ် သွားလေတော့သည်။

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၊ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ သုံးယောက် စပ်ယှက်ပျော်မြူးနေကြမှုမှာ အထူးပင်ရမက်ပြင်းထန်ကာ ကြည့်ကောင်းလှ ပေရာ သိန်းအောင်ကျော်သည် ဘေးမှကျကျနုထိုင်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ကြည့်ကောင်းလှသည်အတွက် အချိန်ကိုပင်သတိမရနိုင်တော့။ စပ်ယှက်သူ သုံးယောက်လုံး 'ပြီး' ကုန်ကြသောအခါမှ သိန်းအောင်ကျော်မှာ အချိန်ကို သတိရ၍နာရီကြည့်လိုက်ရာ (၁၂)နာရီ (၃၅)မိနစ်ပင်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ လေတော့သည်။

“ ဘယ်လိုလဲရန်ပိုင်စိုး။ ဖိုက်ရတာ မိုက်ရဲ့လား ”

သိန်းအောင်ကျော်က ထိုင်နေရာမှထကာ မေးလိုက်သည်။

“ အေးလေကွာ အပီပဲ။ အချိန်ကော စေ့ပြီလား ”

ရန်ပိုင်စိုးက နဖူးတွင်စို့နေသောချွေးပေါက်များကိုလက်ဖမိုးနှင့် သုတ်ပစ်ရင်း မေးသည်။

“ စေ့ရုံတင်မကဘူး။ ဆယ့်ငါးမိနစ်တောင်မှ ပိုစွန်းနေပြီ။ မင်းအရှိန်ပျက်သွားမှာစိုးလို့ ငါက ဘာမှမပြောပဲ ပြီးတဲ့အထိကြည့်နေတာ ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၊ မကျင်ဟုန်တို့နှစ်ယောက်နှင့် ရန်ပိုင်စိုး အပီအပြင်ဖိုက်နေသည်ကို ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့်ကြည့်မိ၍ အချိန်ကုန် သွားသည်ကိုပင် မသိလိုက်သောအဖြစ်ကို သိန်းအောင်ကျော်ကမင်္ဂလာယူကာ ပြောလိုက်လေသေးသည်။

“ အေးကွာ- -ကျေးဇူးပါပဲ- - ”

လုပ်ကောင်းတုန်း တို့လို့တန်းလန်းရပ်မပစ်ရပဲ ‘ပြီး’ သည်အထိ ဖိုက်ခဲရသောကြောင့် ကျေနပ်နေသောရန်ပိုင်စိုးက ပြန်ပြောသည်။

“ ငါ့အလှည့်ကျရင်လည်း အချိန်ပိုပေးသင့်ပေး ဟုတ်လား- - ”

“ ရပါတယ်ကွာ- - ”

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လှီးခဲရမှကြောင့် အတော်ပင်ပန်းနေသောရန်ပိုင်စိုးကလည်း သူ့တွက်ကိန်းနှင့်သူပြန်ပြော လိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကို အချိန်ပိုပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူ့အတွက်လည်း နားချိန်ရကာ၊ နောက်တချီထပ်ဖိုက်နိုင်ဖို့ အားပြည့်လာမည် မဟုတ်ပါလား။

“ ဟုတ်ပြီ- -ဒီလိုမှပေါ့ကွ- - ”

“ ကိုင်း- -အချိန်စမှတ်မယ် ”

“ နေအုန်း။ မမှတ်နဲ့အုန်း။ ငါ ပြင်ဆင်စရာလေးတွေလုပ်လိုက် အုန်းမယ်။ တကယ်စဖိုက်တော့မှ စမှတ်။ ကိုင်း- -ဆရာမ ရေ- - ဆရာမရဲ့လက်စွဲတော်တိုင်ဘရေတာကြီးကို သွားယူလိုက်ပါအုန်း။ အဲဒါကြီးကို အသုံးချစရာရှိတယ် ”

သိန်းအောင်ကျော်သည် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်ပြောနေရာမှ ဆရာမဒေါ်တင်မာ ဝင်းကို ဆက်၍ပြောလိုက်သည်။

ဆိုဖါဒန်ဘေးကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မောဟိုက်စွာလှဲလျောင်းနေရာမှ ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် မထချင်ထချင်နှင့်ထကာ သူမ၏ကာမဖြေဖျောက်မှုအတွက်

(ယခင်က)သုံးခဲ့သောဘိုင်ဘရေတာကို သွားယူပေးရလေသည်။ သိန်းအောင်ကျော် တို့နှင့်ဖိုက်ရသည်နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ထိုဘိုင်ဘရေတာကို သိပ်မသုံးဖြစ်တော့ပါ။ ဘာကြောင့်ဘိုင်ဘရေတာယူခိုင်းမှန်း ဒေါ်တင်မာဝင်း မသိ။ ကာမမှုတွင်ကျွမ်းကျင်လှသူသိန်းအောင်ကျော်က တမူအဆန်းထွင်အုန်း မှာတော့ သေချာနေပါသည်။

“ ကိုင်း- -ရန်ပိုင်စိုး။ အချိန်စမှတ်တော့ ”

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း ဘိုင်ဘရေတာကိုယူလာပေးပြီးသောအခါ သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။

မိမိတို့အတွက် အလိုးခံဇာတ်လမ်း တစခန်းဆက်ရတော့မည်ကို အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံးသိကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးမှာ သိန်းအောင် ကျော်ဖင်လိုးတာရော၊ ရန်ပိုင်စိုးဖင်ဆော်တာရော ဆက်တိုက်ဆိုသလို ခံခဲ့ကြရသောကြောင့် ဖင်ခံရတာ ပိုအရသာတွေသည်မှာမှန်သော်လည်း ယခုအခါ ဖင်ပေါက်များကျိန်းစပ်နေကြလေရာ ဖင်လိုးခံရမှာကိုကြောက်နေကြသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် ဖင်လိုးတာသဘောကျပါသနာပါလှကြောင်း သိထား သည့်အတွက်လည်း ယခုတစခန်းဆက်သည့်အခါ မိမိတို့ကိုဖင်လိုးအုန်းမှာပဲ ဟုတွေးကာ အလိုလိုကြက်သီးထနေသည်။ အထူးသဖြင့် စောစောက သိန်းအောင်ကျော်ဖင်လိုးတာခံလျက်တန်းလန်း အချိန်စေ့၍ အနည်းငယ် သက်သာရာရခဲ့လေသောမကျင်ဟုန်က ပို၍ကြောက်နေရှာသည်။

ဒါပေမယ့်အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သည် ဘာမျှတော့ပြောဆိုတောင်းပန်ခြင်းမပြုကြပါ။ သိန်းအောင်ကျော်ကို တောင်းပန်၍ရမည်မဟုတ်ကြောင်းနားလည်သည်။ တောင်းပန်ကာမှ ပိုပြီးကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းလုပ်လာလျှင် ပိုဆိုးမည်မဟုတ်ပါလား။

သိန်းအောင်ကျော်က ဆိုဖါရန်တခုပေါ်တွင် အစွန်းဘေးနား၌ တင်ပါးတင်ကာထိုင်လိုက်သည်။ အောက်သို့ချထားသောခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုခပ်ကားကားလုပ်ထားသည်။ သူ၏ပေါင်ခွကြားမှလီးချောင်းကြီးကတော့ မတ်မတ်ကြီးတောင်လျှက်။ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို ဘာတွေလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကိုပြောသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ပြောဆိုစေခိုင်းလိုက်သော စကားများသည် ကြောက်လန့်နေသောဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ကို ပို၍ရင်ဖိုသွားစေသည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သည် သိန်းအောင်ကျော်လိုချင်သည့်အတိုင်း လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်ကြရလေသည်။

အရင်ဆုံးမကျင်ဟုန်သည် သိန်းအောင်ကျော်၏ပေါင်ခွဆုံနားတွင်ခွကာဆောင်ကြောင်မကျတကျအနေအထားဖြင့်ထိုင်ရသည်။ သူမ၏ဒူးခေါင်းနှစ်ခုသည် ဆိုဖာ၏အကိုင်နေရာအစွန်းကို အားပြုထောက်ထားရသည်။ ပြီးတော့ သိန်းအောင်ကျော်၏ငပဲကြီးကို ညာလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူပြီး စောက်ပတ်အဝတွင်တော့ရသည်။ အဖုတ်အကွဲကြောင်းကို လီးထိပ်ဖြင့် လေးငါးချက်မျှ ပွတ်ပေးရလေသေးသည်။ ပြီးတော့မှ စောက်ခေါင်းဝတွင်တော့ကာ တင်ပါးဆုံ

ကြီးကိုအောက်သို့ဖိချရသည်။ ဤတွင် လီးချောင်းကြီး စောက်ဖုတ်ထဲသို့ မြုပ်၍တိုးဝင်သည်။

တင်းကြပ်စီးပိုင်သော ထိုလီးတိုးဝင်မှု၏အထိအတွေ့ကြောင့် မကျင်ဟုန်မှာ ကြက်သီးများပင် တဖျန်းဖျန်းထသွားရလေသည်။ လီးအဝင်တွင် သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏စအိုဝကို လက်ညှိုးထိပ်ဖြင့်လှမ်းကိုင်ကာ ပွတ်တိုက်သည်။

“ အိုး- -အမေ- - ”

ပယ်ပယ်နယ်နယ်အလီးခံထားရပြီး၍ ကျိန်းစပ်နေသောစအိုဝ အပွတ်ခံလိုက်ရလေသောအခါ မကျင်ဟုန်မှာ စပ်ဖျင်းဖျင်းနာလျှက် တင်ပါးကြီးတွန့်ခါသွားသည်။ ဖင်တွန့်ခါယမ်းလိုက်မှုကြောင့် စောက်ခေါင်းထဲ တဝက်ကျော်ကျော်ဝင်နေပြီဖြစ်သောလီးချောင်းကြီး ကျွတ်ထွက်သည်။

“ ဟာ- -လီးကျွတ်သွားပြီ။ နင့်ဖင်ကြီးက အရမ်းခါလိုက်တာကိုး ကဲ- -ပြန်သွင်းယူ။ အဆုံးအထိဝင်သွားအောင် တခါတည်းဖိချလိုက်။ ဟုတ်လား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ထိုသို့ပြောပြီး မကျင်ဟုန်၏စအိုပေါက်ကို လက်ညှိုးထိပ်နှင့် ခပ်ဖိဖိလေးထိုးကလိလိုက်သည်။

“ အား- -နာတယ်ရှင် ”

“ နင်ကလဲ- -လက်ညှိုးထိပ်လေးနဲ့ထိုးကလိတာများ နာနေရသေးတယ်- - ”

“ ဟို- -ဟို- - ဖင်ဝကျိန်းနေလို့ပါ- - ”

“ ကဲ- -လီးသွင်းယူလေ- - ”

“ ဟုတ်- -ဟုတ်ကဲ့- -သွင်းယူပါ့မယ် ”

မကျင်ဟုန်သည် သိန်းအောင်ကျော်နှင့်လိုးရတာ ဖီလင်တက်အရသာ တွေသည်မှန်သော်လည်း သိန်းအောင်ကျော်၏ခပ်ကြမ်းကြမ်းနိုင်ထက်စီးနင်းလုပ်ဆောင်ပုံများကိုတော့ လန့်၍နေပါသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ ဖင်လိုးကြမ်းမှုကိုတော့ အကြောက်ဆုံးပင်။

“ ဗျစ်ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- - ”

မတိုးမကျယ်အသံလေးမြည်ကာ လီးချောင်းကြီးတချောင်းလုံး စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲအကုန်ဝင်သည်။ စောက်ဖုတ်ထဲလီးအကုန်ဝင်သွားအောင် ဖိသွင်းချလိုက်သည်အတွက် မကျင်ဟုန်၏ဖင်သည် အလိုလိုပင်နောက်သို့ ခပ်ကော့ကော့ဖြစ်သွားရာ စအိုပေါက်တွင်ထိုးကလိသည့်လက်ချောင်းထိပ်ကို

ဖိတွန်းလိုက်သလိုမျိုးဖြစ်ကာ ဖင်ပေါက်ထဲသို့လည်း လီးချောင်းကြီးအဆုံးပင် တိုးဝင်သွားလေသည်။

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်- - ”

နာလည်းနာ၊ ကောင်းလည်းကောင်း၊ နှစ်မျိုးသောအာရုံကို ပူးတွဲ ခံစားလိုက်ရသည့်အတွက် မကျင်ဟုန်၏ပါးစပ်မှ စုတ်သပ်ညည်းညူသံပြုမိ သည်။

မကျင်ဟုန်က စောက်ပတ်ထဲလီးချောင်းကြီးဝင်အောင် အပေါ်မှ ဖိထိုးသွင်းလိုက်သည့်အချိန်တွင် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ သိန်းအောင်ကျော် ၏ဘယ်ဘက်ဘေးနားတွင်အတူယှဉ်၍ ပေါင်ကိုကားပြီး မိမိ၏စောက်ပတ်ကို ဘိုင်ဘရေတာဖြင့် ထိုးကလိနေရလေသည်။

စောက်ပတ်ထဲလီးတချောင်းလုံးဝင်အောင်ထိုးသွင်းပြီး၍ မကျင်ဟုန်က မိမိ၏တင်ပါးကို ကြွတ်ပြန်ချလှုပ်ရှားကာ အပေါ်မှဖိကြိတ်လှီးပေးသည့် အခါတွင်တော့ သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ပခန်းကိုအသာလှမ်းပုတ်ကာ အချက်ပေးလိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်၏စအိုထဲထိုးကလိနေသော သူ၏လက်ချောင်း ကို ပြန်ထုတ်လိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ပါးစပ်ကတော့ မကျင်ဟုန်၏ ညာဘက်နို့သီးကို ကုန်း၍စို့သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ထိုင်နေရာမှကိုယ်ကိုအသာရှေ့သို့ကိုင်လှိုက်သည်။ ဘိုင်ဘရေတာကိုလည်း မိမိ၏စောက်ပတ်မှ ခွာဖယ်ယူသည်။ ပြီးတော့ မကျင်ဟုန်၏စအိုဝကို ဘိုင်ဘရေတာဖြင့်လှမ်း၍ထိုးကလိုပေးသည်။ ဖင်ဝကို ထိုးမိလေတိုင်း မကျင်ဟုန်မှာ တွန့်ကနဲတွန့်ကနဲဖြစ်သည်။

“ ဖင်ထဲကို ဘိုင်ဘရေတာထိုးသွင်းလိုက်လေ ဆရာမရဲ့။ အဝမှာပဲတွေ့ပြီး ပွတ်ပေးမနေနဲ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏နို့သီးကိုစို့နေရာမှ အသာခွာပြီး ပြောသည်။ ပြီးတော့ ကောင်မလေး၏ဘယ်ဘက်နို့သီးကို ပြောင်း၍စို့သည်။

“ ဖြည်းဖြည်းသွင်းပါနော် တီချယ်- - ”

မကျင်ဟုန်က သူမ၏ဖင်ပေါက်ထဲ ဘိုင်ဘရေတာထိုးသွင်းတော့မည့် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို အသံတုန်တုန်လေးဖြင့် လှမ်းပြောသည်။ ဘဝတူလို ဖြစ်နေသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ မကျင်ဟုန်ဘယ်လိုခံစားနေရမည်ကို နားလည်သည်။ သူမကိုယ်တိုင်လည်း သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖင်လိုးမှနှင် ဂန်ပိုင်စိုး၏ဖင်ဆော်မှုတို့ကို ဆက်တိုက်ခံစားထားရ၍ ဖင်ဝ ကျိန်းစပ်နေရာ မိမိနည်းတူမကျင်ဟုန်မှာလည်း ဖင်ကျိန်းနေမည်ကိုသိသည်။ မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲ ဘိုင်ဘရေတာထိုးထည့်ပေးရမှာကို သနားသလိုလိုဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့်သူမအနေဖြင့် သိန်းအောင်ကျော်ပြောထားသလိုလုပ်ပေးရမှာမို့ မကျင်ဟုန်ကိုသနားသော်လည်း မတတ်နိုင်။

“ စိတ်ချ- -ခပ်ဖြည်းဖြည်းပဲ ထိုးထည့်ပေးမယ်။ ဖင်ပေါက်ကိုသာ ဖွင့်ပေးထား- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းက ထိုသို့ပြောပြီး မကျင်ဟုန်၏စအိုထဲသို့ ဘိုင်ဘရေတာ ကိုအသာထိုးသွင်းသည်။ မကျင်ဟုန်မှာ ထွန့်ထွန့်လူးအောင်ပင်နာသည်။ အနာသက်သာလိုသက်သာငြား ဖင်ပေါက်ပိုပွင့်အောင် တင်ပါးကြီးကို ခပ်ကော့ကော့လှုပ်ပေးထားလိုက်သည်။ ထိုသို့ဖင်ကိုကော့ပေးထားလိုက်သည့် အတွက် လီးမှာအဖုတ်ထဲမှ သုံးပုံနှစ်ပုံသာသာလောက်ကျွတ်ထွက်ကာ သည်အတိုင်းတစ်လစ်ကြီးဖြစ်၍နေလေသည်။

“ ဟိတ်- -ကျင်ကျင်။ ဖင်ကြီးဘာဖြစ်လို့ငြိမ်ထားရတာလဲ။ ကောင်းကောင်းလှုပ်ပြီး ဖိကြိတ်ပေးစမ်းပါ- - ”

မကျင်ဟုန်၏တင်ပါးဆုံကြီး ထက်အောက်ကြွနိမ့်လှုပ်ရှားပေးမှနှင့် အတူ စောက်ပတ်ထဲလီးချောင်းကြီး တိုးဝင်ပြန်ထွက်ဖြစ်နေသည်ကို ဖီလင်ယူဇိမ်ခံနေသောသိန်းအောင်ကျော်က စို့ပေးသောနို့သီးကို ပါးစပ်မှ ထုတ်ပြီးပြောသည်။

“ ဟို- -ဟို- -ဖင်ထဲ ဘိုင်ဘရေတာသွင်းတာ အဆင်ပြေအောင်လို့ ကော့ပေးထားတာပါ။ ခဏလေးစောင့်ပါရှင်- - ”

မကျင်ဟုန်က ကမန်းကတန်းပြောရာသည်။

“ ဟာ- -ဖင်ထဲ ဘိုင်ဘရေတာထိုးသွင်းတာ ဒီလောက်တောင် ကြာနေရသလား။ မြန်မြန်သွင်းလေ။ ဒီမှာ ဖီလင်တက်နေတုန်း အပြတ် အောက်တာပဲ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က လောဆော်လိုက်ရာ၊ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း မှာလည်း မတတ်သာတော့ပဲ။ ဘိုင်ဘရေတာကို မကျင်ဟုန်၏စအိုထဲ ဝင်သွားအောင် ခပ်မြန်မြန်လေးထိုးသွင်းပေးလိုက်ရာ ဘိုင်ဘရေတာသည် အရင်းတိုင်ရောက်လုလုပင် ဝင်သွားလေတော့သည်။

အဝင်ချောသော်လည်း ရက်ရက်စက်စက်အလိုးခံထားရသည့်အတွက် ကျိန်းစပ်နေသောဖင်ပေါက်မှာ နာကြင်သွားသည့်အတွက် မကျင်ဟုန်မှာ အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ တပည့်မလေးကိုပင် သနား၍ပင် သွားသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ နည်းနည်းလေးမှ မညှာတာ။

“ ကိုင်း- -ဘိုင်ဘရေတာ ဖင်ထဲဝင်သွားရင် နင့်ဆုံကြီးကို လှုပ်ပေးတော့လေ ကျင်ကျင်- - ”

ပြောပြောဆိုဆိုအောက်မှနေ၍ ဖင်ပြောင်ကြီးကိုဆတ်ကနဲပင့်တင် ပေးလိုက်ရာ လီးချောင်းကြီးက စောက်ပတ်ထဲအဆုံးဝင်သွားလေသည်။

မကျင်ဟုန်ခမြာမှာတော့ စောက်ပတ်ထဲတွင်လီးတချောင်းလုံး၊ ဖင်ပေါက်ထဲတွင်
 ဘိုင်ဘရေတာတခုလုံး နှစ်ပေါက်လုံးအပြည့်အသိပ်ဖြင့် နာလည်းနာ၊
 ကောင်းလည်းကောင်း၊ ထူးခြားသောအရသာကိုခံစားရကာ ပါးစပ်မှတအီးအီး
 အော်မိသည်။ သည်နောက်တွက်တော့ မကျင်ဟုန်သည် ဖင်ကြီးကိုကြွလိုက်
 နိမ့်လိုက်လှုပ်ရှားကာ ဖိကြိတ်လိုးပေးသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း
 အောက်မှငပဲကို ကော့ကော့ထိုးတင်ပေးသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့
 ဘိုင်ဘရေတာကို မကျင်ဟုန်ဖင်ထဲ ထိုးသွင်းပြန်ထုတ်လုပ်ပေးသည်။
 သည်ကြားထဲ သိန်းအောင်ကျော်၏လှမ်းလက်ကမြင်းခြင်းခံရသေးသည်။
 မိမိ၏နို့အုံများ၊ တင်ပါးကိုသာမက စောက်ပတ်ကိုပါ သိန်းအောင်ကျော်
 လှမ်းကိုင်ပွတ်နှိပ်နှိပ်ရန် ဒေါ်တင်မာဝင်းက အလိုက်သင့်နေပေးရလေ
 သေးသည်။

မကြာပါ။ မကျင်ဟုန်မှာ ဖီလင်တက်လာသည်။ နာတာတွေ၊
 ကြောက်တာတွေ မေ့ကုန်သည်။ တဟင်းဟင်းနှင့်အဖျားတက်သလိုဖြစ်လျက်

အပေါ်မှဖိအကြိတ် ပိုသွက်လာသည်။ လီးနှင့်လိုးနေသောစောက်ပတ်ရော၊
ဘိုင်ဘရေတာနှင့်ထိုးကလိနေသောစအိုပေါက်တို့ပါ နှစ်ပေါက်လုံးအရသာရှိ
နေသည်။

ဤသို့မကျင်ဟုန်ဖီလင်တက်ကာ အရသာတွေ့လာသောအချိန်တွင်မှာပင်
သိန်းအောင်ကျော်က ကောင်မလေးကို သူ့ကိုယ်ပေါ်မှဖယ်ခွာတွန်းပစ်
လိုက်သည်။

“ ဖြုတ်- -ဖွတ်- - ”

စောက်ပတ်ထဲမှလီးကျွတ်ထွက်ကာ မကျင်ဟုန်ဘေးကိုယိုင်သွားသည်။
ဒေါ်တင်မာဝင်းကလည်း ဘိုင်ဘရေတာကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်ရာ ဖင်ပေါက်ထဲမှ
ဘိုင်ဘရေတာကျွတ်ထွက်သွားသံ ဘွပ်ကနဲမြည်သည်။ မကျင်ဟုန်၏
ဆပ်တင့်နှင့်မချင့်မရဲရေရွတ်လိုက်သံများကလည်း ပဲတင်ပေါ်လာသည်။

“ လာ- -ဆရာမ ”

သိန်းအောင်ကျော်ကလှမ်းခေါ်ပြီး ဒေါ်တင်မာဝင်း၏လက်ထဲမှ
ဘိုင်ဘရေတာကိုလည်း ယူလိုက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် သိန်းအောင်ကျော်၏အပေါ်မှခွကာ စောက်ပတ်ထဲ
လီးချောင်းကြီးဝင်သွားအောင် သွင်းယူသည်။ ယခုဒေါ်တင်မာဝင်းတက်ရသော

အနေအထားက စောစောက မကျင်ဟုန်လုပ်ပေးခဲ့ရသည်နှင့် မတူပါ။ ပြောင်းပြန်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ မကျင်ဟုန်က သိန်းအောင်ကျော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ဆိုဖါထောင်စွန်းနားကို ဒူးခေါင်းချအားပြုပြီး ကြိတ်လိုး ပေးခဲ့ရသည်။

ယခုဒေါ်တင်မာဝင်းကတော့ သိန်းအောင်ကျော်ကိုကျောပေးကာ လက်ကိုကြမ်းပြင်ပေါ်ထောက်၍ စောက်ပတ်ထဲလီးဝင်အောင်သွင်းယူ၍ ဖင်လှုပ်ကာကြိတ်လိုးပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ စောက်ပတ်ထဲ လီးချောင်းကြီး တစ်လစ်ဖြစ်လျှက် သိန်းအောင်ကျော်၏ရှေ့မှောက်တွင် ဖင်ကုန်းပြထားရသည့် အနေအထားမျိုးဖြစ်နေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ တင်ပါးဆုံကြီးကို ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်သည်။ ဖင်သားကြီးများကိုဖြူ၍ စအိုပေါက်ကိုကြည့်သည်။ ထိုနောက် ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ပေါက်ထဲသို့ ဘိုင်ဘရေတာကိုခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ ဆတ်ကနဲထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“ အား အား- -သေပါပြီ။ အရမ်းကြီးပဲ။ နာလိုက်တာ- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း အောင့်မခံနိုင်။ အော်ဟစ်မိသည်။ ထိုအချိန်တွင် မကျင်ဟုန်လည်း သိန်းအောင်ကျော်၏ဘယ်ဘက်ဘေးနားသို့တိုးကပ်ကာ ပွတ်သပ်ပွတ်သပ်လုပ်ပေးရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က အားနေသောဘယ်လက် ဖြင့် ကောင်မလေးကိုဖက်ကာ နို့ကိုင်ဖင်ပွတ်လုပ်သည်။ စောက်ပတ်နှင့် စအိုတို့ကိုလည်း နှိုက်လိုက်လေသေးသည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏မျက်နှာရှေ့နားတွင် ပေါင်ကား၍ရပ်ခိုင်းပြီး စောက်ပတ်ကိုကုန်းရက်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းဖင်ထဲ

ထိုးထားသောဆိုင်သရေတာကိုဆွဲထုတ်ပြီးနောက် မကျင်ဟုန်ကိုပေးကာ
ကိုယ့်ဖင်ပေါက်ကိုယ်ပြန်၍ ထိုးကလိခိုင်းလိုက်လေသေးသည်။

ရန်ပိုင်စိုးမှာတော့ ထိုမြင်ကွင်းများကိုကြည့်ရင်း ဖီလင်တွေတက်ကာ
လီးတန်ကြီး တန်းကနဲမတ်တောင်လာပြန်လေတော့သည်။

ဆဋ္ဌမပိုင်းမျှော်ပါ။

“ ဆရာမလေးရယ် တပည့်မလေးရယ်(၆) ”

သို့သော် သိန်းအောင်ကျော်လိုးရန် အလှည့်ယူထားသည့်အချိန်မစေ့
သေးသည့်အတွက် ရန်ပိုင်စိုးမှာ လိုးပွဲမဝင်နိုင်သေး။ မတ်တောင်နေလေသော
လီးချောင်းကြီးကို လက်ဖြင့်အသာဆုပ်ကိုင်ကာ စိတ်ကိုထိန်းရင်း မိမိအလှည့်
ရောက်လာမည့်အချိန်ကို စောင့်နေရသည်။ နာဂီကိုကြည့်လိုက်၊ လိုးနေဆော်နေ
ကြလေသော မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် သိန်းအောင်ကျော်တို့ကိုကြည့်လိုက်
လုပ်နေရလေသည်။

လိုးချင်ကာမှ အချိန်ကလည်း ကုန်ခဲ့လှသည်။ သိန်းအောင်ကျော်
လိုးဖို့ပေးထားသောအချိန်မှာ မစေ့နိုင်အောင်ပင်ဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင်
စောစောပိုင်းက မိမိအချိန်ပိုယူကာ အပြတ်လိုးခဲ့သည့်အတွက် ယခုသိန်းအောင်
ကျော်၏အလှည့်တွင် အချိန်ပိုပေးရဖို့ကလည်း ရှိနေပြန်သေးသည်။

သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ ကောင်းကောင်းကြီးဖီလင်ယူ၍ ကာမအရသာ
ခံစားနေသည်။ သူ့ခြေရင်းဘက်သို့မျက်နှာမူကာ ပြောင်းပြန်ပင်ရင်းအနေ
အထားဖြင့် စောက်ပတ်ထဲလီးသွင်းယူကာ ဖိကြိတ်လိုးပေးနေရသူဆရာမ
ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ဆုံကြီးကို ကိုင်ဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်သည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်း
သည် ခပ်ကုန်းကုန်းပြုကာ တင်ပါးဆုံကြီးလှုပ်ပေးနေရသည်မို့ ဖင်သားခြမ်း
ကြီးများက အိတင်းနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်အနေဖြင့် မိမိ၏လီးတန်တလျှောက်
အပေါ်သို့မြှောက်တက်လာလိုက်၊ အောက်ပြန်ပိကျသွားလိုက်ဖြစ်နေသော

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏စောက်ပတ်ကြီး စီးစီးပိုင်ပိုင်ထိတွေ့ပွတ်တိုက်မှုကို ခံစားရသည့်အပြင် စောက်ပတ်ထဲလီးချောင်းကြီး တိုးဝင်ပြန်ထွက်လှုပ်ရှားနေပုံကိုပါ မျက်စေ့နှင့်အပီမြင်နေရသည်။

လီးကြီးမှာစောက်ရည်များပေကျကာ ဆီသုတ်ထားသလိုစိုလက်နေသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ တဏှာကြီးသောမိန်းမတယောက်ပီပီ လှီးသည်ဆိုသည်နှင့် အသွေးအသားတွေဆူဝေသောင်းကျန်လာကုန်လေရာ စောက်ပတ်ထဲမှစောက်ရည်ကြည်များ ပို၍ပို၍ ရွမ်းရွမ်းစိုအောင်ထွက်သည်။ စောက်ပတ်နှင့် အပေါ်အောက်ဖိကပ်လှုပ်ရှားကြိတ်လှီးပေးနေရသည့်အနေအထားမို့ တိုးဝင်ပြန်ထွက်ဖြစ်နေသောလီးချောင်းကြီးက စောက်ရည်ကြည်များကိုချူ၍ယူနေသည်။

စောက်ရည်ကြည်များ လီးမှာပို၍စိုသည်။ စိုရုံသာမက။ လီးတန်လုံးပတ်တလျှောက်ပင် အနည်းငယ်ယိုစိမ်းစီးအန်ကျလာလေသေးသည်။ စောက်ရည်ကြည်များ ရွမ်းရွမ်းစိုအောင်ထွက်နေသည့်စောက်ပတ်ကြီးထဲ လီးချောင်းကြီးကို တိုးဝင်ပြန်ထွက်လှုပ်ရှားနေသည့်အသံများကလည်း တဘွတ်ဘွတ်၊တဖျစ်ဖျစ် မြည်နေလေသေးသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ဆုံကြီးကို ကိုင်တွယ်ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်ရုံသာမဟုတ်။ ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကိုပါ ဖြဲ၍ဖြဲ၍ကြည့်နေလေသေးသည်။ ဖင်ဖြူလိုက်တိုင်း ဖင်ကြားမှစအိုပေါက်လေးက ပြဲ၍ပြဲ၍အာထွက်လာသည်။ မိမိပယ်ပယ်နယ်နယ်လှီးထားခဲ့ပြီးဖြစ်သော

ဖင်ပေါက်စူလေးကို သိန်းအောင်ကျော်ကအရသာခံကာ ကြည့်နေလေသေးသည်။ မိမိလိုးထားခဲ့သည့်ဒဏ်ကြောင့် စအိုပေါက်လား နီတီတီနှင့်ယောင်သလိုလို ရှိနေပုံကိုတွေ့ရတော့ ငနဲသားသဘောအကျကြီးကျကာ တံတွေးပင်ကျွင်းကနဲ မျိုချမိသည်။

“ ကျင်ကျင်- -နင့်ဖင်ကို ဘိုင်ဘရေတာနဲ့ထိုးကလီနေတာ ငါသေသေချာချာမြင်ချင်တယ်။ ကျကျနနကုန်းပြီး လုပ်ပြစမ်း- - ”

မိမိနှင့်လိုးနေသူ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ဖင်ကို ဖြဲကြည့်ရုံနှင့်ပင် အားမရသေးပဲ သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကိုလှမ်း၍ပြောလိုက်လေ သေးသည်။ မကျင်ဟုန်သည် သိန်းအောင်ကျော်ဘက်ဖင်ကုန်းလျက် စအိုထဲ ဘိုင်ဘရေတာထိုးသွင်းပြန်ထုတ်လုပ်ပြုရရှာသည်။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင် ကျော်တို့က စောစောကပင်လိုးထားခဲ့သောကြောင့် မကျင်ဟုန်၏ဖင်ပေါက်မှာ ကျိန်းစပ်နာကြင်၍နေသေးသည်။ အနာမပျောက်သေး။ ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ လက်စွဲတော်ဘိုင်ဘရေတာကလည်း လုံးပတ်အတော်တုတ်ကာကြီးသောကြောင့် ကောင်မလေးခမြာ ကလီရတာမသက်သာရှာပါ။ မျက်နှာလေးမဲ့တဲ့တဲ့နှင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်းသာ လုပ်နေရရှာသည်။ ဒါကိုသိန်းအောင်ကျော်က သိပ်သဘော မကျ။

“ ဟာ- -နင်ကလဲ။ တစ်ပြုတစ်ပြုနဲ့ လုပ်နေတာမမိုက်ဘူး။ အားရပါးရ ထိုးစမ်းပါ ဟ- - ”

“ ဖင်ကျိန်းနေလို့ပါဟာ။ ဖြည်းဖြည်းပဲလုပ်ပါရစေနော်- - ”

“ အောင်မယ်။ လီးနှစ်ချောင်းအလိုးခံပြီးတဲ့ဖင်ပေါက်က ဘိုင်ဘရေတာ ထိုးထည့်တာလောက်ကို ကျိန်းနေရသေးသလား။ နင့်ဖင်ခေါင်း အထာကျပြီး ကျယ်လာအောင် ငါ နောက်တချီဖင်ထပ်လိုးလိုက်အုန်းမှဖြစ်မယ်ထင်တယ် ”

“ အောင်မယ်လေး။ ဖင်မချမပါနဲ့တော့ သိန်းအောင်ကျော်ရယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်။ မြန်မြန်ထိုးပြပါ့မယ်- - ”

မကျင်ဟုန်က အလန့်တကြားတောင်းပန်ရင်း ဘိုင်ဘရေတာကို စအိုထဲခပ်မြန်မြန် ထိုးသွင်းပြန်ထုတ်လုပ်ပေးသည်။ အောင်၍နာသော်လည်း တုန်တုန်၊ တုန်တုန်ဖြစ်နေသောဘိုင်ဘရေတာ၏အထိအတွေ့ကြောင့် ဖင်ဇိမ်တွေစပြုလာသည်။

ကောင်မလေး၏ကြောက်ရွံ့စွာတောင်းပန်လိုက်မှုက သိန်းအောင်ကျော် ကိုပို၍ရမက်ထန်စေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် သနားခံနေသောမိန်းမ များကို အနှိုင်ကျင့်လုပ်ဆောင်ရတာ အလွန်သဘောကျသည်။ ယခု မကျင်ဟုန်၏ကြောက်လန့်တကြားတောင်းပန်လိုက်မှုက သိန်းအောင်ကျော်ကို ဖင်လိုးရန်ဖိတ်စာကမ်းလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။

“ ဆရာမ- -ခဏ။ စောက်ပတ်ထဲက လီးဖြုတ်လိုက်အုန်း ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဖိကြိတ်လိုးပေးနေသောဒေါ်တင်မာဝင်း၏ တင်ပါးကို အသာတချက်ပုတ်ပြီးပြောသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကလည်း တင်ပါးဆုံကြီးကိုကြွတင်ဖယ်ရှားပေးလိုက်ရာ စောက်ပတ်ထဲမှလီးချောင်းကြီး ပြတ်ဆုံ ကျွတ်ထွက်သည်။ လိုးလက်စအရှိန်ကြောင့် လီးကြီးက တဆတ်ဆတ် တုန်၍နေသည်။

“ ကျင်ကျင်- -လာ။ ငါ့အပေါ်ခွ- -။ နင့်ဖင်ထဲ လီးသွင်း ယူစမ်း- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဖင်မချတော့ရန် အလန့်တကြားတောင်းပန် ခဲ့သူကောင်မလေးကို ခပ်ရင့်ရင့်ခေါ်လိုက်သည်။

“ ဖင်မချပါနဲ့တော့ရှင်။ တောင်းပန်ပါတယ်။ ”

မကျင်ဟုန်က အသနားခံရှာသေးသည်။

“ နင်သက်သာအောင် အပေါ်ကနေ ဖင်ထဲလီးအသွင်းခိုင်းတာ။
ရစ်မနေနဲ့။ ဒါဆို ဖင်ထောင်ကုန်းခိုင်းပြီး တအားဆော်ပစ်လိုက်မယ်။
ဘာမှတ်လဲလို့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က လေသံမာမာနှင့် ခြိမ်းခြောက်လိုက်ရာ
မကျင်ဟုန်မှာ မလှန်ရဲတော့။ ဖင်ထဲထိုးကလိပြနေရသောဘိုင်ဘရေတာကို
ဖယ်ဖြုတ်ပြီး သိန်းအောင်ကျော်ထံသို့သွားရသည်။ ဆိုဖါကြီးပေါ်တွင် ပက်လက်
အိပ်နေသော သိန်းအောင်ကျော်၏ပေါင်ခွကြား လီးတန်ကြီး၏အပေါ်ဘက်
တည့်တည့်တွင် တက်ခွရလေသည်။

“ ရော့- -ဆရာမ။ ဘိုင်ဘရေတာ အသင့်ယူထား ”

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်၏ဖင်ထဲမှဘိုင်ဘရေတာကိုယူကာ
ဒေါ်တင်မာဝင်းကိုကမ်းပေးလိုက်သည်။ မကျင်ဟုန်လည်း လီးချောင်းကြီးကို
လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ မိမိစအိုဝတွင်ဆွဲတော့ယူလိုက်ရလေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် သိန်းအောင်ကျော်၏ကိုယ်ပေါ် ဆောင့်ကြောင့်
မကျတကျခွထိုင်ထားရာ (အိမ်သာတက်သည့်အနေအထားမျိုးမို့) ဖင်ပေါက်က
အပီပင်ပြနေသည်။ (ဘိုင်ဘရေတာနှင့်ထိုးကလိလက်စတန်းလန်းမို့ ဖင်ခေါင်း
ကလည်း အတော်အသင့်လမ်းကြောင်းပွင့်၍နေသည်။) စအိုဝတွင် လီးတန်

ထိပ်ဖူးကြီးထိကပ်မိသောအခါ ကောင်မလေးကျောရိုးတလျှောက် အေးစိမ်၍ပင် သွားသည်။ ဒါကြီးသွင်းယူရလျှင် ဖင်ပေါက်ပြဲအာပြီး အရမ်းနာမှာကိုသိ နေသည်။ တပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ရင်ကလည်း တဒိန်းဒိန်းခုန်နေသည်။

မကျင်ဟုန်မှာ စောစောလေးကပင် 'ဖင်အပျိုရည်'ပျက်ကာ ဖင်လိုး ခံရမှု၏ နာကြင်ရောမွေ့ထားသော ထူးခြားလှသည့်ကာမအရသာကို သူမ၏ သွေးသားများက ကျကျနနခံစားခဲ့ရဖူးပြီးဖြစ်ရာ ယခုဖင်ဝတွင်လီးတော့ကပ်မိ သောအခါ မကျင်ဟုန်၏သွေးသားတို့ကလည်း မကြာမီခံစားရတော့မည် ဖင်လိုးခံအရသာကို ကြိုဆိုသည့်အနေဖြင့် နိုးကြားလှုပ်ရှားလာကြလေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် အောက်မှအေးဆေးစွာလဲလျောင်းနေရင်း သူ့လီးကြီးပေါ်ဖင်ချထိုင်ကာ ဖင်ပေါက်ထဲလီးဝင်အောင်သွင်းယူရတော့မည့် ကောင်မလေး၏ငိုမဲ့မဲ့နှင့်ကြောက်လန့်စိုးထိတ်ကာ သွေးရောင်လျှမ်း၍နီရဲရဲ ဖြစ်နေသောမျက်နှာအမူအရာကို အရသာခံကာတစ်စိစိမ်ကြည့်၍နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းကို ဘိုင်ဘရေတာအယူခိုင်းပြီးနောက် ဘာဆက်လုပ်ပါဟူ၍ မပြောဖြစ်သေးပေ။ ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း သိန်းအောင်ကျော်ထံမှ အမိန့်စကားမကြားရသေးသောကြောင့် ဘိုင်ဘရေတာကို ညာလက်တွင်ကိုင်ရင်း ဆိုဖါဘေးနားတွင် သည်အတိုင်းမတ်တပ်ရပ်လျှက်သား ရှိနေသည်။

မကျင်ဟုန်သည် မိမိကိုယ်မိမိအားပေးရင်း အောက်နှုတ်ခမ်းကို

သွားဖြင့်အသာကိုက်ကာ တင်ပါးကြီးကို အောက်သို့အသာဖိချသည်။
တော့ကပ်ထားသောလီးချောင်းကြီး၏ ထိပ်ပိုင်းဒစ်ဖူးကြီး စအိုပေါက်ထဲ
တစ်၍ဝင်သည်။

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်- - ”

လီးဒစ်တိုးဝင်မှကြောင့် ဖင်ဝပြုအာသွားရာ စစ်ကနဲနာသည်မို့
မကျင်ဟုန်မျက်နှာလေးမဲ့ကာ စုတ်သပ်ညည်းလိုက်မိသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်- - -

“ ကလင်- -ကလင်- -ကလင်- - ”

တယ်လီဖုန်းက ရုတ်တရက်မြည်လာသည်။

လေးယောက်လုံးပင် လန့်သွားကြသည်။ မကျင်ဟုန်သည် တင်ကြီးကို
ရုတ်တရက်ပြန်ကြွလိုက်ရာ ဖင်ပေါက်ထဲဝင်နေသောလီးဒစ်ကြီး ပြန်ကျွတ်
ထွက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာလည်း ရုတ်တရက်လန့်သွားရာမှ အကျင့်ပါနေသည့်
အတိုင်း တယ်လီဖုန်းကို ဆတ်ကနဲကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ တယ်လီဖုန်းမှာ
ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်လက်တကမ်းအကွာလောက်တွင်ရှိနေရာ လှမ်းယူဖို့လည်း
အလွန်ကိုအဆင်ပြေလွယ်ကူနေသည်။

“ ဟဲလို- - ”

“ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းလား- - ”

“ ကျွန်မ ဒေါ်ထားရင်ပါ- - ”

တဘက်မှပြောနေသူမှာ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်ဖြစ်သည်။

“ အော်- -ဟုတ်ကဲ့။ ပြောပါ ဆရာမကြီး ”

ဆရာမကြီးဆိုသောအသံကြောင့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများဖြစ်သော သိန်းအောင်ကျော်၊ ရန်ပိုင်စိုးနှင့် မကျင်ဟုန်တို့၊ တယောက်မျက်နှာကို တယောက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

“ ကျွန်မညီမ သူဇာခင်ကလေး။ ဆရာမဟိုနေ့ကပြောတဲ့ ပါတိတ် အဆင်တွေကြည့်ချင်လို့ တဲ့။ အဲဒါ ကျွန်မတို့ အခုလဲလာခဲ့မယ် ”

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် တဘက်မှကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်က တယ်လီဖုန်းကိုချသွားသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းပင် စကားပြန်ပြောချိန်မရလိုက်။

မိမိတို့တတွေ၊ အဝတ်မပါ၊ ဗလာကိုယ်လုံးတီးများဖြင့် ဝတ်ဝက်ကွဲ

အောင်လိုးနေဆော်နေကြသည်နေရာသို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးရောက်လာ တော့မည်ဆိုသောကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာဖြစ်သွားရ သည်။

“ ဟာ- -ဒုက္ခပဲ။ ပြဿနာတော့ တက်ပြီ။ ”

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် တယ်လီဖုန်းကိုမချနိုင်သေးပဲ ကိုင်မြဲကိုင်ထားရင်း ရေးကြီးသုတ်ပြာပင်ပြောလိုက်သည်။

“ ဆရာမကြီးက ဘာတဲ့လဲ- - ”

“ ဆရာမကြီးနဲ့ သူ့ညီမသူဇာခင်၊ ဒီကိုလာကြမလို့တဲ့။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ခက်ပြီ။ ခက်ပြီ- - ”

ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်သည် အသက် (၃၀)ခန့်ရှိ အပျိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ အရပ်အမောင်းက ဒေါ်တင်မာဝင်းလောက်နီးပါး မြင့်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတော့ ဒေါ်တင်မာဝင်းလောက်မထွားကြိုငြင်း။ သို့သော် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်နှင့် အချိုးကျတောင်တင်းမှတော့ရှိသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းလို ခေတ်မဆန်။ ခပ်ရိုးရိုးဝတ်စားတတ်သည်။ သူဇာခင်ကတော့ ဒေါ်ထားရင်၏ညီမအငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ အသက်(၁၇)နှစ်သာရှိသေးကာ တက္ကသိုက်ကျောင်းသူတယောက်ဖြစ်သည်။ ချောမောလှပတောင်တင်းသူမို့ ကြိုက်သူများဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။

“ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်- - ကွိုင်တက်ကုန်တော့မှာပဲ ”

မကျင်ဟုန်ကလည်း မျက်လုံးလေးကလယ်ကလယ်နှင့်ပြောသည်။
ရန်ပိုင်စိုးကလည်း မကြဲတတ်။ သိန်းအောင်ကျော်ကို အားကိုးတကြီးနှင့်
လှမ်းကြည့်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်မှာလည်း ရုတ်တရက်တော့ အစဉ်းစားရကြပ်သွား
သည်။ သို့သော်သူသည် မိန်းမအတော်များများကိုအပိုင်ကိုင်ကာ လိုးနေလေသူ
ဖြစ်သည့်အတိုင်း မိန်းမများကို လိုးစရာဟုသဘောထားတတ်ပေရာ လိုးရမည့်
ဘက်ကသာ တွေးတတ်သည့်အတွက်၊ မိမိတို့အဖို့ ကာမစည်းစိမ်ထူးထူးခြာခြား
ခံစာရရှိနိုင်မည့်အကွက်ကောင်းကို တွေးမိလေတော့သည်။

“ ဘာမှမပုနဲ့။ အကြံရပြီ။ ဆရာမကြီးလာတော့ကော ဘာဖြစ်လဲ။
သူ့ကိုပါ အရချုပ်ပစ်လိုက်ရင်ပြီးတာပဲ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ ဟေ့ကောင် ကြည့်လုပ်အုန်းကွ။ ဆရာမကြီးက ဘယ်လောက်
ဒေါသကြီးပြီး စိတ်ထက်တယ်ဆိုတာ မင်းလည်းအသိသားပဲ။ အားလုံး
ရှုပ်ကုန်မယ်နော် ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောသည်။

သူသည် သိန်းအောင်ကျော်လောက် မိန်းမများများမလိုးဖူးသေးပါ။
ပြီးတော့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်ကိုလည်း ကြောက်ရွံ့မှုက
ရှိသေးသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆရာမကြီး၏ကြိမ်လုံးစာကို ခံဖူးခဲ့သူမို့လည်း
ပိုလန့်နေသည်။

“ ဘယ်လောက်ထက်ထက်ကွာ။ သူ့မှာလည်း စောက်ပတ်ပါတာပဲ။
စောက်ပတ်ပါတဲ့မိန်းမကို လီးနဲ့အပိုင်ထိန်းရင် ဝပ်သွားမှာပါ။ ကိုင်း- -
အစီအစဉ်ဆွဲကြမယ်။ အချိန်မရဘူး။ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်နှင့်
သူမ၏ညီမ သူဇာခင်တို့ကို မည်သို့မည်ပုံအရချိုင်အပိုင်ကိုင်ရမည်ဆိုသည်
အစီအစဉ်ကို အပြန်ပင်ပြောဆိုရှင်းပြသည်။ သူသည်မိန်းမများကို ခွင်ချကာ
အပိုင်ကြံခဲ့သည့်အတွေ့အကြုံအတော်များနေသည့်အတွက် ဘယ်လိုအခြေအနေ
မျိုးတွင် ဘယ်နည်းဘယ်ပုံလှုပ်ရှားရမည်ကို ချက်ဆိုနားခွက်က၊မီးတောက်
သည်အလား သိရှိနားလည်နေသည်။

မကြာမီ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်ရောက်လာတော့မည်မို့
အစီအစဉ်များကိုအမြန်ပင်ပြောပြီး ထိုအတိုင်းလုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ခပ်သွက်သွက်
ပင်ဆက်၍ပြုလုပ်ကြသည်။ လေးယောက်သား ဝက်ဝက်ကွဲအောင်လိုးပွဲဆင်

ထား၍ ကာမစစ်မြေပြင်ဖြစ်နေသော ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ညှော်ခန်းကို အမြန် ရှင်းလင်းကြသည်။ ဒေါ်တင်မာဝင်းက အဝတ်အစားများအမြန်ပြန်ဝတ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်၊ ရန်ပိုင်စိုးနှင့် မကျင်ဟုန်တို့ကတော့ အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်ကာ ပုန်းနေလိုက်ကြသည်။

သူတို့ညှော်ခန်းရှင်းလင်းပြီး၍ခဏအကြာမှာပင် လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံက မြည်လာသည်။

အဝတ်အစားများပြန်ဝတ်ပြီးကာစဖြစ်သော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အိမ်ကြွေမပျက်အောင်ကြိုးစားကာထိန်းပြီး အိမ်တံခါးကိုသွားဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ ဪ- -ဆရာမကြီးပါလား။ သူ့ဇာလည်းပါလာတာကိုး။ ”

ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်တို့ ညီအမအားနုတ်ဆက်စကားဆိုကာ အိမ်ခန်းထဲသို့ဖိတ်ခေါ်သည်။

ဒေါ်ထားရင်သည် ဖက်ဖူးရောင်ပါတိတ်အထက်အောက်ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထားသည်။ ဒေါ်ထားရင်၏ဖြူဖွေးဝင်းဝါသောအသားအရည်နှင့် လိုက်ဖက် သည်။ အကျီလက်ရှည်ခပ်ပွပွ၊ ထမီကိုခြေမျက်စိဖုံးအောင် သေသေသပ်သပ် ဝတ်ကာ အတွင်းခံဇာဘော်လီ၊ ပိတ်စကပ်တို့ပါဝတ်ထားသည့်အတွက် ဒေါ်ထားရင်၏ တင်နေရင်ကျူကိုယ်အလှသည် သိပ်ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ကြီး

ရှိမနေပါ။ တောင့်တင်းအချိုးကျသော ကိုယ်နေဟန်ထားလောက်သာ သိသာ
နေနိုင်သည်။ ဆံပင်ရှည်များကို နောက်တွင်ဆံထုံးထုံးထားသည့်အတွက်
ရှိရင်းအသက်ထက် အနည်းငယ်ပိုရှည်သယောင်ယောင်ရှိသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်က မပွင့်တပွင့်အသာတချက်
ပြုံးပြီး အိန္ဒြေရုဖြင့် ညှော်ခန်းထဲသို့အသာလျှောက်လှမ်းဝင်လာသည်။
ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် (သိန်းအောင်ကျော်မှာကြားထားခဲ့သည့်အတိုင်း) အိမ်ခန်း
တံခါးကို သေသေချာချာကျကျနုနု သောနှစ်ထပ်ခတ်၍ပိတ်ထားလိုက်သည်။

ဒေါ်ထားရင်ကို အပိုင်ကိုင်နိုင်ဖို့ အစပျိုးလုပ်ဆောင်လိုက်ရမှဖြစ်ရာ
(ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးအပေါ် ကြောက်ရွံ့မှုအခံကလည်းရှိသေးသောကြောင့်)
ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် ရင်တခိန်းခိန်းခုန်ကာ၊ မသိမသာပင် တုန်တုန်ရင်ရင်
ဖြစ်နေရလေသည်။ မနည်းကြီးကို အိန္ဒြေဆည်ကာထိန်းနေရသည်။

ဒေါ်ထားရင်က နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖါကြီးပေါ်တွင် အသာဝင်ထိုင်
လိုက်သည်။ သူ့ဇာခင်ကတော့ တယောက်ထိုင်ဆိုဖါခုန်တခုပေါ်တွင်
ဝင်ထိုင်သည်။

ဒေါ်ထားရင်ထိုင်သောနှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖါခုန်မှာ စောစောပိုင်းလေး
ကပင် ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ ပယ်ပယ်နယ်နယ်အလိုးခံထားရသော
နေရာဖြစ်သည်။ သေသေသပ်သပ်ဖြစ်အောင်ရှင်းလင်းထားပြီးဖြစ်သော်လည်း
ဝက်ဝက်ကွဲအောင်လိုးကြဆော်ကြရာမှ ထွက်ကျခဲ့သောစောက်ရည်ကြည်နှင့်

သုတ်ရည်များပေကျံနေရာ (ကမန်းကတန်းသုတ်ခဲပြီးဖြစ်သည်တိုင်) အစွန်းအကွက်လေးများ ထင်ကျန်နေလေသေးသည်။ ထို့ပြင် သုတ်ရည်နှင့် စောက်ရည်ကြည်နံ့များလည်း စွဲကျန်လေသေးသည်။

ထိုအနံ့များကိုဒေါ်ထားရင်ရှူမိရာ သူမ၏သွေးသားတို့သည် သဘာဝအလျှောက် ကာမအငွေ့အသက်များကိုနားလည်ကာ တသိမ့်သိမ့်လှုပ်ရှား၍ လာသည်။ ယင်ဖိုမှမသန်းဖူးသေးသော အပျိုစစ်စစ်ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးကတော့ သည်အဖြစ်ကိုမရိပ်မိသေး။ ဒေါ်တင်မာဝင်းကသာ ဒေါ်ထားရင်အနီး ဆိုဖါတွင်ထိုင်ချရင်း သုတ်ရည်နံ့၊ စောက်ရည်ကြည်နံ့များကိုရှူမိကာ (သူမသည် ကာမမှတွင်ဝါရင့်နေပြီး ရမက်ထန်ရာဂပြင်းသောမိန်းမပီပီ၊ ဘာအနံ့တွေ ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်းနားလည်သည်။) မျက်နှာအထားရခက်သလို စိတ်လည်း လှုပ်ရှား၍လာသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အဝတ်အစားများကမန်းကတန်းပြန်ဝတ်ခဲ့ရာ ဘရာစီယာစည်းနှောင်ခဲ့သော်လည်း အတွင်းခံပင်တီကိုတော့ ပြန်မဝတ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဒါကြောင့်ဒေါ်တင်မာဝင်းသည် အောက်ခံဘောင်းဘီမပါပဲ ထမီတထပ် တည်းဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် သိန်းအောင်ကျော်လှီးထားလက်စတန်းလန်း စောက်ပတ်ကိုလည်း သုတ်မပစ်ခဲ့မိရာ၊ လှီးထားမှု၏ရလဒ်၊ စောက်ရည်ကြည်များထပ်၍ထွက်လာရာ အမျိုးသမီးမှာ ပို၍အနေရအထိုင်ရခက်နေသည်။ ဧည့်ခံစကားပင်မဆိုနိုင်ပဲ ခေါင်းကြီးငုံ့လျှက်ထိုင်နေမိသည်။

“ ဆရာမ- -ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ နေကောင်းရဲ့လား ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏ ပုံမှန်မဟုတ်သောအမူအရာအသွင်အပြင်ကို အကဲခတ်မိသောဒေါ်ထားရင်က မေးလိုက်သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းမှာ လန့်သလိုပင်ဖြစ်ရကာ ငဲ့ထားသောခေါင်းကို ကဗျာကရာပင် ပြန်၍မော့လိုက်ရသည်။

“ ကောင်းပါတယ်- -ဆရာမကြီး ”

“ ဆရာမကြည့်ရတာ တမျိုးဖြစ်နေပါလား- - ”

“ ဟို- -ဟို- -ဆရာမကြီး- -ထင်- -ထင်လို့ပါ- - ”

ဒေါ်တင်မာဝင်း၏အသံများ သိသိသာသာပင် တုန်ရင်၍နေသည်။ အကင်းပါးသောကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးက ဒေါ်တင်မာဝင်းမူမမှန်သည်ကို အကဲဖမ်းမိသွားလေပြီ။

“ မဟုတ်သေးပါဘူး- - ”

ဒေါ်ထားရင်ထိုသို့ရေရွတ်လိုက်မိခိုက်ပင် အိပ်ခန်းထဲမှ သိန်းအောင်ကျော် ရန်ပိုင်စိုးနှင့် မကျင်ဟုန်တို့သုံးယောက် ပြေးထွက်လာကြသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏မူလအစဉ်အရဆိုလျှင် (သိန်းအောင်ကျော်တို့

လိုရမယ်ရယူလာခဲ့ကြသော) ရမက်ကြွဆေးများခပ်ထားသည့်လိမ္မော်ရည်ကို ဒေါ်ထားရင်တို့အား ဒေါ်တင်မာဝင်းကတိုက်ကျွေးညှော်ပြီးမှ သိန်းအောင်ကျော် တို့ကထွက်လာကြကာ ဒေါ်ထားရင်တို့ကို အတင်းမုဒိန်းကျင့်အပိုင်ကိုင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ယခု ဒေါ်ထားရင်၏ရှေ့မှောက်တွင် ဒေါ်တင်မာဝင်းတယောက် အတော်ကိုအိန္ဒြေပျက်စပြုနေရာ အခြေအနေမဟန်တော့ကြောင်းရိပ်မိသည့် အတွက် သိန်းအောင်ကျော်က ရမက်ကြွဆေးခပ်ထားသောလိမ္မော်ရည်များ တိုက်ကျွေးမှုကိုမစောင့်တော့ပဲ အတင်းမုဒိန်းကျင့်အပိုင်ကိုင်ရေးအစီအစဉ်ကို လုပ်ရန် အချက်ပေးပြီးထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထွက်လာကြတာမှ သိန်းအောင်ကျော်နှင့်ရန်ပိုင်စိုးတို့မှာ ကိုယ်တုံးလုံး၊ မကျင်ဟုန်ကတော့ ထမီရင်လျားလေးနှင့်။

မူလအစီအစဉ်ကတော့ ဒေါ်ထားရင်ကိုချုပ်ကိုင်မုဒိန်းကျင့်ရန်ပြေးထွက် လာလျှင် သုံးယောက်လုံး ကိုယ်တုံးလုံးရှိနေစေရန်ဖြစ်သည်။ အိပ်ခန်းထဲတွင် ပုန်းအောင်းစောင့်နေကြသောအခါ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်က သည်အတိုင်း ဝတ်လစ်စလစ်ဆက်နေကြသော်လည်း မကျင်ဟုန်မှာမူ မိန်းကလေးပီပီ၊ အလိုခံထားရပြီးသည်တိုင် ရှက်စိတ်လေးကရှိနေသောကြောင့် ထမီကို ရင်လျားထားခဲ့သည်။

ထိုကြောင့် အရေးပေါ်အစီအစဉ်ပြောင်းပြီး တဆင့်ကျော်ကာထွက်လာ ကြသောအခါ သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကိုထမီချွတ်ထားခဲ့ရန်မပြော မိတော့ပါ။

ကိုယ်တုံးလုံးယောက်ျားပျိုနှစ်ယောက်နှင့် ထမီရင်လျားဝတ်ထားသော ကောင်မလေးတယောက် ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသောအခါ အပျိုကြီး ဒေါ်ထားရင်နှင့် အပျိုမလေးသူဇာခင်တို့မှာ အံ့သြထိတ်လန့်ကာ ဘာလုပ် ရမည်မှန်းမသိတော့အောင် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၊ ရန်ပိုင်စိုးတို့နှင့် မကျင်ဟုန်တို့သုံးယောက်က ကြိုတင်စီစဉ်ထားမှုကြောင့် ဘာလုပ်ရမည်ဆိုခြင်းကို သိသည်။ သိသည့်အတိုင်း လျှင်မြန်စွာလှုပ်ရှားပစ်လိုက်ကြသည်။

သိန်းအောင်ကျော်နှင့်မကျင်ဟုန်တို့က ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ထားရင်၏အနီးသို့ လွှားကနဲဝင်သွားကြသလို ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အပျိုမလေးသူဇာခင်ထံသို့ ခုန်ဝင်သွားသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးကိုချုပ်ဖမ်းသည်။ ချုပ်ဖမ်းပုံက မြန်သလို၊ ကြမ်းလည်းအတော်ကြမ်းသည်။ ဒေါ်ထားရင်၏ လက်နှစ်ဘက်ကို နောက်ဘက်မှဆွဲယူချုပ်ဖမ်းကာ လိမ်၍မိမိရလှိုင်ထား လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်ပိုင်စိုးကလည်း အပျိုမလေးသူဇာခင်ကို မလှုပ်နိုင်အောင် ချုပ်ဖမ်းထားလိုက်ပြီးလေပြီ။

“ အသံတချက်မထွက်နဲ့။ ငြိမ်ငြိမ်နေ။ မဟုတ်ရင် နာမယ်မှတ် ”

ရန်ပိုင်စိုးက အံကြိတ်ကာလေသံမာမာနှင့်ငြိမ်းချောက်သည်။ သူ့ဇာခင်၏ဆံပင်ကိုလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင်းဆွဲကာ အထာပြလိုက်သည်။ သူ့ဇာခင် အသံမထွက်ရဲတော့။ တုတ်တုတ်မှမလှုပ်ရဲတော့။ ငြိမ်ကုတ်၍ သွားသည်။

ဒေါ်ထားရင်မှာမူ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သွားရာမှ ရုန်းကန်အော်ဟစ်သည်။

“ ဟေ့- -လွတ်စမ်း- -လွတ်- -လွတ်- -လုပ်ပါအုန်းဆရာမရဲ့။ ဒီမှာ ဘာတွေလဲ- - ”

“ ဒေါ်တင်မာဝင်းကို အကူအညီမတောင်းနဲ့။ သူလည်း ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကပဲ။ အော်ချင်ရင်လည်း ကြိုက်သလောက်အော်။ ဒီအခန်းက လုံတယ်။ တော်ရုံတန်ရုံအသံ အပြင်ကိုထွက်ဘူး။ အပြင်ကိုထွက်တယ်ဆိုရင်လည်း ဆရာမကြီးအော်သံကို ဘယ်သူမှကြားမှာမဟုတ်ဘူး။ အခုလိုတနင်္ဂနွေနေ့ဆိုရင် ဒီတိုက်တန်းကအိမ်ခန်းတွေမှာ ဘယ်သူမှမရှိကြပဲ အပြင်ထွက်လည်ပတ်နေကြတာများတယ်။ ။ ဟေ့- -ကျင်ကျင်။ သူ့ထမီနဲ့အင်္ကျီကို ဆွဲချွတ်လေဟာ- -ဘာလုပ်ကြည့်နေတာလဲ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်ထားရင်ကိုခြိမ်းချောက်ပြောကြားရင်း တဆက်တည်းပင် ကျင်ကျင့်ကိုခပ်ငေါက်ငေါက်လောဆော်လိုက်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်ချုပ်ဖမ်းထားသော ဒေါ်ထားရင်၏ကိုယ်ပေါ်မှအင်္ကျီ နှင့်ထမီတို့ကိုအမြန်ဆွဲချွတ်ပစ်ရန် မကျင်ဟုန်က တာဝန်ယူထားရသည်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တမ်းလုပ်ရမည်ရှိသောအခါတွင်တော့ မကျင်ဟုန်မှာ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်အပေါ် ကြောက်လန့်စိတ်ဖြင့် ရှိန်ကာ မလုပ်ရဲပဲရှိနေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်ငေါက်ငေါက်ပြောဆို လောဆော်တော့မှ မကျင်ဟုန်လည်း မိမိလုပ်ရမည့်အလုပ်တာဝန်အတိုင်း စွန့်စားကာ လုပ်ဆောင်ရလေတော့သည်။

“ ဟေ့- -မလုပ်နဲ့- -ဖယ်- -ဘာမှတ်နေလို့လဲ။ ဖယ်စမ်း ”

ဒေါ်ထားရင်က မာန်မချသေးပဲ ငေါက်ငန်းရုန်းကန်နေရာ နဂိုကပင် ရှိန်နေသောမကျင်ဟုန်ကလည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်လုပ်ရလေရာ ထမီပင် ဆွဲချွတ်မရနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ရင်လျားထားသောမကျင်ဟုန်၏ထမီ ပြေလျော့ကျသွားလေရာ မကျင်ဟုန်မှာ ဒေါ်ထားရင်ထမီမချွတ်နိုင်ပဲ မိမိ၏ ပြေလျော့ကျသွားသောထမီကို ကမန်းကတန်းပြန်ရင်လျားလိုက်ရလေတော့ သည်။

“ တယ်- -နင့်ရင်လျား လုပ်မနေနဲ့တော့။ ချွတ်ချထားလိုက်။ ဆရာမ- -လာဝင်ကူလိုက်အုန်း။ ဒီကောင်လေးတယောက်တည်း မချွတ်တတ် ပဲဖြစ်နေတယ် ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်ရာ၊ မကျင်ဟုန်မှာ လျော့ရဲ့ရဲ့ ရင်လျားထားပြီးကာစထမီလေးကို ချွတ်ပစ်လိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ ကိုယ်လုံးတီး ဖြင့် ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်၏ထမီကိုဆွဲချွတ်ရန်လုပ်ရလေတော့သည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းလည်း အငိုင်းသားထိုင်နေရာမှထကာ မကျင်ဟုန်ကို ကူညီပေးရလေသည်။ ဒေါ်ထားရင်က ကန်ကျောက်ရုန်းကန်နေသော်လည်း အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ဝိုင်းချွတ်ကြသောကြောင့် ထမီပြေလျှော့ကျွတ်သွားသည်။ အောက်ခံပိတ်စကပ်ရှိနေသေးသည့်အတွက် ထမီပြေကျွတ်သွားသော်လည်း ဒေါ်ထားရင်မှာ အောက်ပိုင်းဗလာမဖြစ်သေးပါ။ ပိတ်စကပ်ကလည်း ရှေးဆန်ဆန် ခပ်ရှည်ရှည်၊ ထူထူထဲထဲဖြစ်ရာ အတော်အသင့်ဖုံးဖုံးဖိဖိတော့ ဖြစ်နေသေးသည်။

ဒါပေမယ့် ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ၊ အိန္ဒြေသိက္ခာနှင့်တည်တည်ကြည် ကြည်နေရသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမအပျိုကြီးခမြာ အတွင်းခံပိတ်စကပ်နှင့် ရှိနေရမှကြိုပင် အတော်ကြီးရှက်နေလေသည်။

သည်ကြားထဲတွင် သူမကိုနောက်ဘက်မှ လက်နှစ်ဘက်ဆွဲလိမ် ဖမ်းချုပ်ထားသောသိန်းအောင်ကျော်၏ မတ်တောင်နေလေသောလီးချောင်းကြီးက ဟိုနားထိသည်နားထောက်ဖြစ်နေပြန်လေရာ ဒေါ်ထားရင်ကြက်သီးတွေဖျန်းဖျန်း ထစပြုလာသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့က ဒေါ်ထားရင်၏အကျိုးကျယ်သီးများကို ဆက်ဖြုတ်ကြပြန်သည်။

“ မလုပ်ကြပါနဲ့- -မလုပ်ကြပါနဲ့။ မကောင်းပါဘူး။ ”

ဒေါ်ထားရင်သည် အစပိုင်းတုန်းကလို ဒေါသသံဖြင့်ဟိန်းဟောက်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ပါ။ ငိုသံပါကြီးနှင့်တောင်းပန်နေရရှာလေသည်။

“ ဘာ မကောင်းရမှာလဲ ဆရာမကြီးရဲ့။ ဆရာမကြီးကောင်းလာအောင် လုပ်ပေးမလို့ပါ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။

ဒါပေမယ့် အကျိုးကျယ်သီးတွေ တလုံးပြီးတလုံး တခုမကျန်အဖြုတ်ခံလိုက်ရရှာသည်။ ဒေါ်ထားရင်ဝတ်ထားသောအပေါ်အကျိုးမှာ ရင်ဘတ်ပွင့်ဟသွားလေပြီ။ အကျိုးကျယ်သီးအားလုံးဖြုတ်ပေးပြီးသောအခါ သိန်းအောင်ကျော်က နောက်ဘက်ဆွဲကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလိမ်၍ချုပ်ထားသောဒေါ်ထားရင်၏လက်နှစ်ဘက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့လွှတ်ပေးရင်း အကျိုးကျယ်သီးများ ပြုတ်နေသော ဒေါ်ထားရင်၏အကျိုးကိုပါ တပါတည်းဆွဲ၍ချွတ်ခွာဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။

သည်ကိစ္စမျိုးတွင် ဝါရင့်ကျွမ်းကျင်နေသည်မို့ ဒေါ်ထားရင်မှာဘယ်လိုမှ ကာကွယ်မှုပင်မပြုလိုက်ရပဲ အပေါ်အကျီကျွတ်ကွာထွက်သွားလေတော့သည်။

ယခုအခါတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမ၊ အပျိုမကြီးဒေါ်ထားရင်မှာ ဇာဘော်လီနှင့် အောက်ခံပိတ်စကပ်တို့သာလျှင် အဝတ်အစားဆို၍ကျန်နေ တော့သည်။ ဇာဘော်လီမှာ လုံလုံလဲလဲတော့ရှိသည်။ ရင်သားဆိုင်များကို သေသေသပ်သပ်လုံအောင်ဖုံးကာထားနိုင်သည်။ သို့သော် ပခုန်းသားဝင်းဝင်း ပြေပြေလျှောလျှောများ၊ ရင်ညွန့်သားများတော့ ပေါ်နေပြီ။ ထို့ပြင် ရုန်းကန် ထားရမှုကြောင့် ဇာဘော်လီအပေါ်သို့အနည်းငယ်ရွေကာ ပိတ်စကပ်ကလည်း အောက်သို့နည်းနည်းလျှောကျနေရာ ဇာဘော်လီအောက်နားစနှင့် ပိတ်စကပ် ခါးစည်းကြား ဟနေသောနေရာတွင် ဗိုက်သားဖွေးဖွေးများတစ်ပြုပေါ်လွင် နေသည်။

ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ အသာနောက်ဆုတ်ဖယ်ခွာသွားကြ သည်။ ဒေါ်ထားရင်၏ထမီနှင့်အကျီတို့ကိုချွတ်ခွာပြီးလျှင် သူတို့ဝတ္တရားကုန်ပြီ။ ဒေါ်ထားရင်ကိုသိန်းအောင်ကျော်က ဆက်၍မုဒိန်းကျင့်ပေလိမ့်မည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သည် ရန်ပိုင်စိုးထံသို့သွားကာ ရန်ပိုင်စိုးအပိုင် ဖမ်းချုပ်ထားသောသူဇာခင်ကို ပို၍စိတ်ချရအောင် လက်ပြန်ကြီးကျကျနုနု တုပ်နှောင်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင်သိန်းအောင်ကျော်ကတော့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမအပျိုကြီး

ဒေါ်ထားရင်ကို မုဒိန်းကျင့်အပိုင်လှီးရန် လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်နေလေပြီ။

ဒေါ်ထားရင်သည် လက်နှစ်ဘက်ဖမ်းချုပ်ထားမှုမှု ပြေကျွတ်သွားသည်နှင့် အတင်းထကာထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားသေးသည်။ သူမ၏ကျယ်သီးအားလုံးပြုတ်နေသောအင်္ကျီသာ ဆွဲအချွတ်ခံလိုက်ရသည်။ သူမအနေနှင့်တော့ လွတ်အောင်မပြေးနိုင်ရှာ။ သိန်းအောင်ကျော်၏သိမ်းကျုံးပွေဖက်ခြင်းကိုသာ ခံလိုက်ရရှာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် အပျိုကြီးဒေါ်ထားရင်၏ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ကိုယ်လုံးကြီးကို အားရပါးရပွေဖက်ကာ ဟိုကိုင်သည်စမ်းလက်သရမ်းနေသည်။ အပျိုကြီးခမြာ ထူပူဖိန်းရှိန်းကာ ကတုန်ကရင်ဖြစ်သည်။

“ လွတ်ပါ သိန်းအောင်ကျော်ရယ်။ ငါ့ကိုမကြံပါနဲ့ ”

ဒေါ်ထားရင်ခမြာ ငိုသံပါနှင့်တောင်းပန်နေရရှာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏အကိုင်အတွယ်၊ အပွတ်အနှိုက်များသည် ဒေါ်ထားရင်အတွက် အသည်းယားရင်ဖို့စရာတွေဖြစ်နေသည်။ စိတ်တွေလှုပ်ရှားလာသည်။ ရင်ခုန်လိုက်တာကလည်း မပြောပါနှင့်တော့။ ယခုမိမိကို အတင်းအကြပ်လုပ်နေသူမှာ မိမိကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးအဖြစ်အုပ်ချုပ်ရသောကျောင်းမှ ကျောင်းသားတယောက်ဖြစ်ကြောင်းသိသွားပြီမို့ ဒေါ်ထားရင်အဖို့ ပို၍ရှက်ကြောက်နေရလေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်၏ကြမ်းတမ်းသော်လည်း ထိမိပညာပါသော လက်များက ဒေါ်ထားရင်၏ရမက်မီးကို နိုးကြွအောင်မီးမွှေးပေးလိုက်နိုင်ခဲ့ပြီ။

ရုန်းကန်နေသည့်ကြားမှပင် ရမက်မီးသည် ပို၍တောက်လောင်လာ
သည်။ ဒေါ်ထားရင်၏မျက်လုံးများ မှေးစင်းကျသည်။ အသက်ရှူသံကတော့
ပြင်းမှပြင်း။ ရင်ဘတ်ထဲတွင် မီးရထားဆယ်စီးခုတ်မောင်းဝင်နေသလားဟု
ထင်မှတ်မှားလောက်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ပိတ်စကပ်ကို အတင်းဆွဲလှန်သည်။
ဒေါ်ထားရင်က ပိတ်စကပ်လန်မတက်ရလေအောင် လက်ဖြင့်ကြိုးစားကာ
ဆွဲဖုံးဖိထားသည်။ ခြေသလုံးသားနှင့်ပေါင်သားဖွေးဖွေးများကတော့ မပေါ်တချက်
ပေါ်တချက်ဖြစ်နေသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ပိတ်စကပ်ဆွဲလှန်နေရာမှ ရုတ်တရက်ဇာဘော်လီ
နောက်ကျောချိတ်တခုကို လျှင်မြန်စွာဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဒေါ်ထားရင်
ဝတ်ထားသောဇာဘော်လီ၏နောက်ကျောမှ အပေါ်ဆုံချိတ်ပြုတ်ထွက်သွားသည်။
တင်းတင်းရင်းရင်းချပ်ချပ်ရုပ်ရုပ်ရှိနေသောဇာဘော်လီ အနည်းငယ်လျော့ရဲ့
သွားသည်။

“ အို- -ဒုက္ခပါပဲ- - ”

ဇာဘော်လီအနည်းငယ်လျော့ရဲ့သွားမျှကြောင့် ဒေါ်ထားရင်၊ ရင်ခုန်ကာ
အလန့်တကြားညည်းမိရှာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်ထားရင်ဝတ်ထားသောဇာဘော်လီပခုန်းသိုင်းကြီးကို အသာဘေးသို့ဆွဲချပစ်လိုက်ပြန်သည်။ ဇာဘော်လီပခုန်းသိုင်းကြီးဘယ်ဘက်လက်မောင်းအလယ်လောက်ဆီသို့ လျှောက်ကျသည်။ အနည်းငယ်လျော့ရဲနေသောဇာဘော်လီ၏ဘယ်ဘက်ရင်ဘုံနေရာသည် မဟာတဟဖြစ်သည်။ အသာဆွဲလှန်ကြည့်လျှင် ဇာဘော်လီရင်ဘုံအောက်ရှိ မို့ဝန်းသောဘယ်ဘက်နို့အုံသားကို မြင်နိုင်ပေပြီ။

သိန်းအောင်ကျော်က နို့သားကိုမြင်အောင်မကြည့်သေး။ ဒါပေမယ့် မဟာတဟဖြစ်နေသောဇာဘော်လီရင်ဘုံအောက်သို့ ဘယ်လက်ကိုထိုးသွင်းကာ ဒေါ်ထားရင်၏ရင်သားကို အသာကိုင်စမ်းလိုက်သည်။

“ အို- -အမေ- -မလုပ်ပါနဲ့- -ဟာ ”

ဒေါ်ထားရင်၏နုတ်ဖျားမှ ယောင်ယမ်းညည်းတွားသံပေါ်၍လာသည်။ ဒေါ်ထားရင်သည် သိန်းအောင်ကျော်၏ပေါင်ပေါ်တွင် တက်ထိုင်ထားသလိုမျိုး ဖြစ်နေရာ သိန်းအောင်ကျော်၏လီးချောင်းကြီးက ဒေါ်ထားရင်၏တင်ကြီးနှင့် ထိမိနေသည်။ လီးချောင်းကြီး၏ပူနွေးမာတောင်နေသောအထိအတွေ့ကို အပျိုကြီးခမြာ ခံစားသိရှိကာ ရင်ခုန်နေရလေသည်။

သည်ကြားထဲ သူမ၏တသက်တာတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် နို့အကိုင်ခံရပြန်ရာ သည်းထိတ်ရင်ဖိုလျှက် တမျိုးကြီးဖြစ်သွားရလေသည်။

ရုန်းကန်မှုတွေကတော့ သိသိသာသာလျော့ပါးလာသည်။ သိန်းအောင် ကျော်၏ပွေဖက်ထားမှုတွင် ဒေါ်ထားရင်ခွေခွေပျော့ပျော့လေးဖြစ်စပြုနေပြီ။

“ ဟေ့ကောင် ရန်ပိုင်စိုး။ သူ့စောက်ပတ်ကို လာထိုးကလိပေးကွာ။ သူစိတ်အရမ်းထလာရင် ဖိုက်ကြတာပေါ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးကိုလှမ်းအချက်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဒေါ်ထားရင်၏ဒူးခေါင်းနှစ်ခုထောင်လျှက်သားရှိနေအောင် ဆွဲမပင့်ယူကာ ဘေးသို့ခပ်ကားကားလုပ်ပေးလိုက်သည်။ ဒူးခေါင်းများထောင်လျှက်ဖြစ်သွားမှုနှင့်အတူ အတွင်းခံပိတ်စကပ်ကလည်းလန်ကာ ပေါင်ရင်းနားသို့ ပုံကျသည်။ ပေါင်များကားသွားမှုကြောင့် ပေါင်ခွဆုံရှိစောက်ဖုတ်ကြီးအထင်းသားပေါ်လာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာရန်ကြီးပေါ်တွင်ထိုင်ကာ ဒေါ်ထားရင်ကိုပေါင်ပေါ်တင်လျှက် နောက်မှသိုင်းဖက်ကိုင်တွယ်နေခြင်းဖြစ်ရာ စောက်ပတ်ကြီးအထင်းသားပေါ်နေသော်လည်း မမြင်နိုင်သေးပါ။

ရန်ပိုင်စိုးကတော့ ဆိုဖာရှေ့ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ခင်းထားသောကော်ဇောပေါ်တွင် ကျကျနနဖင်ထိုင်ချလိုက်ရာ ဒေါ်ထားရင်၏ပေါ်တင်ကြီးဖြစ်နေသော စောက်ပတ်ကြီးကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းပင်မြင်နေရလေသည်။

“ ဆရာမကြီးရဲ့စောက်ဖုတ်က ဘယ်လိုနေလဲကွ- -။ အတော်

ကြီးသလား။ ဖေါင်းရောဖေါင်းနေလား- - ”

ဒေါ်ထားရင်၏ဒူးခေါင်းနှစ်ခုကို ကွေးထောင်ခွဲထားပြီးထိန်းပေးထား
ရာမှ သိန်းအောင်ကျော်က မေးလိုက်သည်။

“ ကြီးတယ်ကွ။ ဖေါင်းလည်းဖေါင်းနေတာပဲ။ စောက်မွှေးတွေကလည်း
အတော်ထူတယ်။ ပေါင်ရင်းမှာ မည်းနက်နေတာပဲ။ ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြန်ပြောသည်။

ဒေါ်ထားရင်မှာ ထိုစကားများကိုကြားနေရပေရာ မျက်နှာဘယ်လို
ထားရမည်မှန်း မသိတော့အောင်ဖြစ်နေသည်။ ရင်လည်းအပြတ်ချန်ကာ
ရှန်းကန်ထွက်ဖို့လည်း အင်အားမရှိတော့အောင်ဖြစ်နေသည်။

ရန်ပိုင်စိုးက အသာညာလက်ကိုဆန့်တန်းကာ ဒေါ်ထားရင်၏ စောက်ပတ်ကို ကိုင်စမ်းသည်။

“ အို- - ”

ဒေါ်ထားရင်ဆတ်ကနဲတွန့်ကာ ပါးစပ်မှညည်းသံလေးသဲ့သဲ့ထွက်သည်။ ရန်ပိုင်စိုးက အဖုတ်ကိုလက်ဖြင့်အုပ်ကိုင်၍ အသာလေးပွတ်ပေးလိုက်ရာ ချက်ချင်းပင်မို့ဖေါင်းကြွတက်လာသည်။ ဒေါ်ထားရင်မှာ အမွှေးညှင်းကလေးများ တောင်ကုန်အောင်ပင် ပူထူဖိန်းရှိန်း၍သွားသည်။ တကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်လျှက် ဆောက်တည်ရာမရတော့။

ရန်ပိုင်စိုးက စောက်ဖုတ်ကိုပွတ်နေရာမှ လက်ခလယ်ထိပ်ဖြင့် အကွဲကြောင်းအတိုင်း ပွတ်ဆွဲပေးလိုက်ပြန်သည်။

“ အမလေးလေး- -အား အိအိ ”

ဒေါ်ထားရင် ထွန့်ထွန့်လူးသွားသည်။ စောက်ပတ်ထဲမှအရည်ကြည် တွေမတရားထွက်သည်။ ယောက်ျားများနှင့်ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေကာ ရည်းစား မဆိုထားဘိ။ ရင်းနှီးသောယောက်ျားသားမိတ်ဆွေပင်မရှိခဲ့သော ဒေါ်ထားရင် တယောက်၊ ယခုတော့ ဖိုခါတ်နှင့်အပီအပြင်ထိတွေ့နေရလေပြီ။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကြာသက်တမ်းတလျှောက် ငုပ်လျှိုးနေကာ လုံးဝမပေါ်ခဲ့သောကာမ

ရမက်စိတ်ဇောများက ယခုတော့ တဟုန်ထိုးနှိုးကြွထန်ပြင်းလာပါပြီ။

“ စောက်ရည်ကြည်တွေအပြတ်ထွက်နေပြီကွ။ သူ့စိတ်ထနေပါပြီ။ ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ သူ့စောက်ပတ်ကထွက်တဲ့အရည်က ပျစ်သလား။ ကျဲသလား။ ”

“ သိပ်အပျစ်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ သိပ်လည်းမကျဲဘူး။ အလောတော်လောက်ပဲကွ။ ”

“ စောက်ခေါင်းဝရော- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက စောက်ခေါင်းဝတွင် လက်ခလယ်ထိပ်ကိုအသာထိုးသွင်း လိုက်ရာ ဒေါ်ထားရင်ဖင်ကြွတက်သွားသည်။

“ အို- -ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ။ ဒုက္ခပါပဲ။ ရွံလည်းမရွံဘူး။ ”

“ စောက်ပတ်က ရွံစရာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ချစ်စရာကြီးပါ။ ဟော ဒီမှာကြည့်- - ”

ရန်ပိုင်စိုးကပြောပြောဆိုဆို ဒေါ်ထားရင်၏ပေါင်ကြားထဲသို့တိုးဝင်ပြီး
စောက်ဖုတ်ကိုတချက်ပျစ်ကနဲကုန်းနမ်းလိုက်ရာ အပျိုကြီးဒေါ်ထားရင်တယောက်
ထချန်လုမိမတတ်ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ အား- -အား- - ”

ပါးစပ်မှလည်း အော်လိုက်မိသည်။

“ သူ့အဖုတ်ကထွက်နေတဲ့အရည်တွေ ကလော်ယူပြီးပြလိုက်
စမ်းကွာ။ ပြီးရင် သူ့ကိုတက်လိုးတာပေါ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်ကပြောလိုက်ရာ ရန်ပိုင်စိုးလည်း ဒေါ်ထားရင်၏
စောက်ပတ်မှယိုစိမ့်ထွက်နေလေသော စောက်ရည်ကြည်ချွဲကျိကျိများကို
လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့် ကလော်ယူကာ ကိုင်မြှောက်ပြသည်။

“ ဟိုမှာကြည့်လေ။ ဆရာမကြီးစောက်ပတ်ကထွက်တဲ့ စောက်ရည်
ကြည်တွေ။ ချွဲကျိကျိနဲ့ မပျစ်မချွဲလေး- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်ထားရင်၏နားရွက်နားကပ်ကာ ပြောသည်။
ပြီးတော့ လည်ဂုတ်သားနုလေးကို တချက်နမ်းလိုက်ရာ ရင်ဖိုဖိန်းရှိန်းနေသည့်
ကြားမှပင် ဒေါ်ထားရင်မှာ ကျောလေးတွန့်သွားရသည်။

“ ဟင်္ဒအင်း- -ဟင်္ဒအင်း- -မကြည့်ဘူး။ ”

ဒေါ်ထားရင်က မျက်စေ့စုံမှိတ်ကာ ငြင်းပယ်သည်။

ရန်ပိုင်စိုးက ကလော်ယူထားသောစောက်ရည်ကြည်များကို ဒေါ်ထားရင်
၏ညာဘက်အပေါ်နှုတ်ခမ်းအထက် နှာသီးဝန်းတွင် အသာလှမ်းတို့ပေး
လိုက်သည်။

“ အိုး- -အမေ- - ”

ဒေါ်ထားရင်တယောက် ယောင်ညည်းလေးညည်းမိပြန်သည်။
စေးကပ်ကပ်၊ ပူတူထိုထိုတွေ့မှနှင့်အတူ ညှိတီတီအနံ့သင်းသင်းလေးကိုပါ
ရှူမိသည်။

စောက်ရည်၊ သုတ်ရည်တို့၏အနံ့များတွင် ကာမဆိပ်တက်စေသော
အာနိသင်လျှို့ဝှက်စွာရှိနေရာ မိမိ၏စောက်ရည်နံ့ကိုရှူမိသောဒေါ်ထားရင်
တယောက် ရမက်ဇောပိုထန်ပြင်းလာတာ မဆန်းပေ။

ထိုနောက်သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်ထားရင်ကို ဆိုဖါကြီးပေါ်တွင်
ပက်လက်ဖြစ်အောင်တွန်းလှဲကာ သူကလည်းလျှင်မြန်စွာပင် အပေါ်မှတက်ခွ
လိုက်သည်။ လုပ်ပုံမြန်လှပေရာ ဒေါ်ထားရင်မှာ မိမိဘယ်နည်းဘယ်ပုံ

ပက်လက်လန်ကျသွားသည်ကိုပင် သေသေချာချာမသိလိုက်။ သိန်းအောင်ကျော်
၏ခွစီးထားမှအောက်တွင် ပက်လက်ကလေးလန်လျှက်သားရှိနေသည်။

အောက်ခံပိတ်စကပ်ကိုမချွတ်ပစ်သေးသော်လည်း ခါးတွင်လန်တက်နေရာ
အောက်ပိုင်းသည် အကာအကွယ်မဲ့၍နေသည်။ ဒေါ်ထားရင်က ပေါင်နှစ်ချောင်း
ကိုခွဲစေ့ဖို့ကြိုးစားသေးသည်။ သို့သော်သိန်းအောင်ကျော်က ပေါင်တန်ကြီး
များကို အတင်းခွဲဖြဲကာ ပေါင်နှစ်ချကြားဝင်၍နေရာယူလိုက်ရာ ဒေါ်ထားရင်
မှာ ပေါင်ကားလျှက်သားဖြစ်သွားရပြန်သည်။ ဘယ်လိုမှရုန်းကန်လို့မရတော့။

အပျိုကြီးတယောက်မို့ ကာမစပ်ယှက်မှုများတွင် ဗဟုသုတမရှိလှ
သော်လည်း မိမိကု သိန်းအောင်ကျော်လိုးတော့မှာကိုတော့ ဒေါ်ထားရင်
သိနေသည်။

“ ချမ်းသာပေးပါသိန်းအောင်ကျော်ရယ်။ မလုပ်ပါနဲ့။ ရှက်စရာကြီး
ဟယ်- - ”

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်သည် သူမကိုတက်လိုးတော့မည့်
ကျောင်းသားလေးသိန်းအောင်ကျော်ကို သနားစဖွယ်တောင်းပန်နေရှာသည်။

“ ဆရာမကြီးကို ကျွန်တော်လိုးချင်နေတာကြာပြီ။ ဒီနေ့မှပဲ လိုးခွင့်
ကြုံတော့တယ်။ ဆရာမကြီးလည်း ဖီလင်ရပြီးညိမ့်နေအောင် ကျွန်တော်
ကောင်းကောင်းလိုးပေးမှာပါ ”

“ ဟာ- -ဘာတွေပြောနေတာလဲ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က အပျိုကြီးမမ စိတ်တွေပိုထရွလာအောင် ကာမစပ်ယှက်မှုဆိုင်ရာစကားများကို တစ်တစ်ခွဲခွဲပြောချလိုက်သည်။ ထိုစကားအသုံးအနှုန်းအပြောအဆိုများသည် ဒေါ်ထားရင်၏နှစ်ပေါင်းများစွာ ငုပ်ရှိုးနေလေသောကာမစိတ်ရိုင်းကို အပီအပြင်လှုပ်နှိုးပေးလိုက်နိုင်သည်။ စောစောကထက် ပို၍ကာမဆိပ်တက်လာသည်။

ကြက်သီးတွေဖျန်းဖျန်းထသည်။ မျက်လုံးလည်း ပွင့်ပင်မပွင့်နိုင် တော့။ မှေးမှေးစင်းနေသည်။ အသက်ရှူရတာ ကြပ်သလိုလို၊ ရင်တဖိုဖို အသည်းတအေးအေးနှင့်။ အို ဘယ်လိုကြီးဖြစ်နေတာလဲ။

“ ငြိမ်ငြိမ်နေပြီး ကောင်းကောင်းအလိုးခံစမ်းပါဆရာမကြီးရာ။ ဆရာမကြီးရဲ့စောက်ပတ်ထဲ ကျွန်တော့်လီးကြီးကိုသွင်းတော့မယ်။ ဟုတ်လား”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလာပြန်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် ပေါင်ဖြိုကားထား၍ အကာအကွယ်မဲ့နေလေသော ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ်ကို လက်ဝါးနှင့်ကျကျနနအုပ်ကာ ပွတ်ပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်ထားရင်မှာ မျက်စေ့ တွေပင် ပြာဝေသွားသည်။

“ ဟင်္ဒအင်း- -ဟင်္ဒအင်း- -မလုပ်ပါနဲ့- -မလုပ်ပါနဲ့- -အိုအို ”

တောင်းပန်သံမှာ အားမရှိ။ ရမက်ခိုးတွေလွှမ်းနေသည်။ နောက်ဆုံး ကြိုးစားခြင်းအဖြစ် ဖင်ကြီးကိုကော့ကာ လှုပ်ရှားရုန်းကန်ပါသေးသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း လီးကိုအသာရှေ့သို့ကော့ပေးလိုက်ရာ ဖင်ကြီး အလှုပ်တွင် စအိုဝကိုလီးတွေထောက်မိသွားသည်။

“ ဟာ- -ဘာကြီးလဲ- - ”

ဒေါ်ထားရင်၏ပါးစပ်မှ ယောင်ယမ်းရေရွတ်သံပေါ်သည်။ လီးနှင့် ထိမိသွားသောစအိုပေါက်ကတော့ ယားကျိကျိပင်ဖြစ်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က သူ့လီးကို စောက်ပတ်ဝတွင်ထိုးတော့သည်။

“ စောက်ပတ်ထဲ လီးထိုးသွင်းတော့မယ် ”

ပါးစပ်ကလည်း ပြောလိုက်သေးသည်။

“ ဟင်္ဒအင်း- -ဟင်္ဒအင်း- -မသွင်းနဲ့။ မရဘူး- - ”

ဒေါ်ထားရင်က အတင်းငြင်းဆန်ရင်း ဖင်ကြီးကိုလှုပ်ယမ်းပြီး လီးချောင်းကြီး၏အန္တရာယ်ကို ကြိုးစားရှောင်ရှားသေးသည်။ သိန်းအောင်ကျော် ၏လီးသည် စောက်ပတ်ကိုမထောက်မိပဲ ဒေါ်ထားရင်၏တင်ပါးသားများ၊

ပေါင်ရင်းသားများကို ထိုးမိထောက်မိနေသည်။

ပူနွေးသောလီးကြီးနှင့် အထိခံရမှုသည် ထူးခြားလှသည်။
ဒေါ်ထားရင်၏ရုန်းကန်အားတွေ သိသိသာသာလျော့ကျသည်။ လီးထိပ်တွင်
စိုနေသော ကာမရှေ့ပြေးအရည်ကြည်များကလည်း ဟိုပေသည်ပေဖြစ်ရာ
ထိုအရည်ကြည်၏ကာမစွမ်းအားတက်ကြွစေသည့်သတ္တိကြောင့် ဒေါ်ထားရင်
ရမက်ပိုထန်လာသည်။ ရမက်ထန်မှုက ဒေါ်ထားရင်၏ရုန်းကန်နေမှုကို
လျော့သည်ထက်လျော့ကျသွားစေသည်။ မသင့်လျော်မှန်းသိပါသော်လည်း
ငြင်းဆန်ဖို့အားမရှိတော့။ အပျိုကြီးဒေါ်ထားရင်၏အသွေးအသားတို့သည်
အတွေ့အာရုံကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြတော့။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးခမြာ
လက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်ရလေပြီ။

အခွင့်ကောင်းကိုစောင့်နေသောသိန်းအောင်ကျော်က စပ်ယှက်ရာ
စောက်ခေါင်းဝကိုချိန်ရွယ်ကာ လီးကိုအပိုင်ဖိထောက်လိုက်သည်။ မိန်းမ
လိုးနေကျမို့ ချိန်သားကိုက်သည်။ လီးသည် စောက်ခေါင်းဝကိုတည့်မတ်စွာ
ထောက်မိသည်။ ပြီးတော့ အဖုတ်ထဲသို့ ဒစ်ပြဲကြီးလျှောက်နဲ့တိုးဝင်သည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်- -ဘုဗျစ်- - ”

“ အား- -ကျွတ်ကျွတ်- -အမေရေ- - ”

အပျိုကြီးဒေါ်ထားရင်၏ ပါကင်ပိတ်စောက်ပတ်ထဲ လီးဒစ်ကြီး

တိုးဝင်သားရာ သူမတကိုယ်လုံးပူထူ၍သွားသည်။ ကြက်သီးတွေလည်း ထသည်။ အဖုတ်ဝမှာတင်းလျှက် စောက်ခေါင်းထဲတွင်တစ်ဆို့ဆို့ကြီးဖြစ်နေသည်။ မိမိ၏မိန်းမအင်္ဂါထဲသို့ ယောက်ျားတန်ဆာကြီးအသွင်းခံလိုက်ရပြီး လီးဝင်သွားပြီဆိုသောအသိသည် ဒေါ်ထားရင်ကို အကြီးအကျယ်စိတ်လှုပ်ရှားသွားစေသည်။ ရှက်ကြောက်ဝမ်းနည်းမှုများဖြစ်သည်အတူ တဘက်တွင်လည်း စိတ်ကူးထဲတွင်မပေါ်ဖူးသော ထူးခြားလှသည်လှုပ်ရှားရင်ဖိုဖွယ်ရာခံစားမှုကိုလည်း ခံစားရသည်။

အပျိုကြီးဒေါ်ထားရင် တဟင်ဟင်ငိုလိုက်မိသည်။ စ အလိုးခံရသော မိန်းမတယောက်၏ လီးကိုအရှုံးပေးလိုက်ရသည့် အထိမ်းအမှတ်လေးပါ။

“ ကျွန်တော့်လီးဒ်ကြီး စောက်ပတ်ထဲဝင်သွားပြီဆရာမကြီး။ ဘယ်လိုနေလဲဟင်- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဆက်မသွင်းသေးပဲ ဝင်နေသောလီးဒ်ကို စောက်ပတ်ထဲအသာစိမ်ထားရင် မေးသည်။

“ မသိဘူး- -မသိဘူး- -မမေးနဲ့- - ”

ဒေါ်ထားရင်က ခေါင်းကိုခါယမ်းကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်များလည်းယိုစီးကျလာသည်။

“ ပိုဝင်အောင် ဖိသွင်းလိုက်အုန်းမယ်- - ”

သည်တခါတွင်မူ ဒေါ်ထားရင်ပြန်မပြောတော့။ ရုန်းကန်ဖို့လည်း မစဉ်းစားတော့။ လီးဝင်နေပြီမို့ ရုန်းကန်နေလျှင်လည်း အကြောင်းမထူးဟု နားလည်သည်။ မိမိသည် သိန်းအောင်ကျော်၏မယားဖြစ်ရလေပြီဟုလည်း သဘောပိုက်ထားလိုက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က အသာဖင်ပြောင်ကြီးကို လှုပ်ခါလျှက် လီးကိုဖိသွင်းသည်။ လီးချောင်းနောက်ထပ်တလက်မခန့် စောက်ခေါင်းထဲမြုပ်ဝင်သည်။

“ ဘွပ်- - ဗျစ်ဗျစ်ဗျစ်- - ”

“ အား- -ဟင့်ဟင့်- - ”

လီးဝင်မှကြောင့် ဒေါ်ထားရင်၏နှုတ်ဖျားမှ ညည်းညူသံလေးပေါ် ထွက်သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ထပ်ဖိသွင်းလိုက်ရာ လီးတဝက်ခန့် စောက်ဖုတ်ထဲဝင်သည်။ လီးတန်ထိပ်ဖူးသည် ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ခေါင်း ထဲတွင် ဖုံးယှက်လျှက်ရှိနေလေသော အပျိုအမှေးပါးကို ထိမိထောက်မိသည်။

“ ဟာ- -ဆရာမကြီးက အပျိုစစ်စစ်ပါလားဗျ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်သည် ဒေါ်ထားရင်ကို လင်မရှိသေးတာသိသော်လည်း အပျိုအမှေးပါးရှိအုန်းမည်ဟု မမျှော်လင့်။ အိန္ဒြေကြီးတခွဲသားနှင့် အိုက်တင် ခံနေသော်လည်း ကြိတ်၍စားထားမည်ဟုထင်ထားသည်။ ဒီလိုမှမဟုတ်လျှင်

မိမိဘာသာထိုးနှိုက်အာသာဖြေရင်း အပျိုအမှေးပါးစုတ်ပြတ်နေမည်ဟုလည်း ထင်ထားသည်။ သူသည်မိန်းမများကို 'လိုးစရာ' ဟုသာသဘောထားရာ မိန်းမတွေဆိတ်ကွယ်ရာအခြေအနေရောက်လျှင် ကာမမှတရားမျိုးလုပ်ကြ လိမ့်မည်ဟု တဘက်သတ်တွက်ထားခဲ့သည်။ ဒါကြောင့်ယခု အပျိုအမှေးပါး ကိုလီးနှင့် ထိထောက်မိသောအခါ တအံ့တဩရေရွတ်မိသည်။

“ ငါ့မှာ လင်မှမရှိသေးတာ။ အပျိုအစစ်ပေါ့ဟ။ နင်ကသာ ငါ့ကို မတော်မတရားကြိုတာ- - ”

ဒေါ်ထားရင်က ပြောသည်။ မခံချင်စိတ်ကြောင့်ပြောလိုက်မှုတွင် ဒေါသသံတဝက်၊ ရမက်သံတခြမ်း ရောနှောနေသည်။

“ မတော်မတရားလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဆရာမကြီး လောကစည်းစိမ်ခံစားတတ်အောင် မိတ်ဆက်လမ်းဖွင့်ပေးတာပါဗျ။ ”

ပြောပြောဆိုဆိုသိန်းအောင်ကျော်သည် လီးကိုအသာဖိတွန်းပေးသည်။ လီးတွန်းပေးတိုင်း အပျိုအမှေးပါးသည် တင်းကနဲတင်းကနဲဖြစ်သည်။ ထိုထိတွေ့မှုသည် ဒေါ်ထားရင်ကို အရမ်းအရသာတွေ့စေသလို သိန်းအောင် ကျော်အတွက်လည်း အပြတ်ဖီလင်ရသည်။ ဒေါ်ထားရင် တဟင်းဟင်းဖြစ်နေ သည်။ သိန်းအောင်ကျော်လည်း အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် လီးကိုအသာဖိတွန်းရင်း အပျိုအမှေးပါးကို

ထိုးဖောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အပျိုအမှေးပါး စုတ်ပြတ်ပွင့်သွားမည်အရသာကို ကောင်းကောင်းခံစားဖို့လုပ်နေခြင်းဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ဒေါ်ထားရင်၏ အပျိုကြီးသက်တမ်းအနှစ်သုံးဆယ်တလျှောက် ရှိနေခဲ့သောအပျိုအမှေးပါးမှာ အတော်လေးခိုင်ခန့်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံ တွန်းအားနှင့်မပေါက်။ အားစိုက်ကာဖိထိုးလိုက်မှ အပျိုအမှေးပါးစုတ်ပြတ်ကာ စောက်ခေါင်းလမ်းကြောင်းပွင့်သွားသည်။ အပျိုအမှေးပါးစုတ်ပြတ်ပွင့်သွား ပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း ဆက်ဖိထိုးချလိုက်ရာ လီးချောင်းကြီး တချောင်းလုံး စောက်ပတ်ထဲအဆုံးဝင်သွားလေတော့သည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်- -ဗျစ်ဗျစ်- - ”

“ အား- -အား- -နာလိုက်တာ- -အား အား- - ”

ဒေါ်ထားရင်တယောက် ရင်တွေပင်ကော့တက်ကာ၊ ဖင်ကြီးလှုပ်ယမ်း သွားသည်။ ပေါင်လုံးကြီးများပါ ဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏လီးချောင်းကြီးသည် အပျိုအမှေးပါးစုတ်ပြတ်၍ ပါကင်ပွင့်သွားလေသော ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ အဆုံးတိုင်အောင် ပင်တိုးဝင်သည်။

စောက်ရည်ကြည်တွေအရမ်းစိုရွဲနေသော်လည်း လီးဝင်ဖူးခြင်းမရှိပဲ အိန္ဒြေသိက္ခာရှိစွာထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော အပျိုကြီး၏စောက်ခေါင်းမှာ ကျဉ်းကြပ်လှပေရာ လီးတိုးဝင်သွားသံက အတော်ကိုပီပီပြင်ပြင်မြည်သည်။ လီးတိုးဝင်မှနှင်အတူ စောက်ခေါင်းထဲမှစောက်ရည်ကြည်များသည် အပြင်သို့ အံထွက်လာသံတို့ပါ ရောပြွမ်းနေသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်တယောက် အသက်သုံးဆယ် အရွယ်တိုင် အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ယောက်ျားလေးများနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေခဲ့ပြီး ယခုမှလီးနှင့်ထိတွေ့အလိုးခံရလျက် အရသာရော၊ အပျိုအမှေးပါး စုတ်ပြတ်သည်နာကြင်မှုဝေဒနာအပြင် မိမိထိန်းသိမ်းလာခဲ့သောအပျိုရည် ပျက်ယွင်းရလေပြီဟူသော ရှက်ကြောက်ဝမ်းနည်းယူကျုံးမရစိတ်တို့ပါ ရောပြွမ်းခံစားရသည်။ လီးချောင်းကြီးအဆုံးတိုင်ထိုးသွင်းခံလိုက်ရမှဒဏ်ကြောင့် ရင်တွေပင်ကော့တက်လျက် ဖင်ကြီးလှုပ်ယမ်းသွားသည်။ ကားပေးထားရသော ပေါင်လုံးဖြူဖြူတုတ်တုတ်ကြီးများပါ ဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

“ အား- -အား- -နာလိုက်တာ- -အား အားအား- - ”

ပါးစပ်မှလည်း အော်ဟစ်ညည်းညူလိုက်ရှာမိသည်။ သူမ၏ကိုယ်ပေါ် တက်ခွကာလိုးနေသူ သိန်းအောင်ကျော်၏ရင်ဘတ်ကြီးကိုလည်း လက်ဝါးလေး များဖြင့် ကမန်းကတန်းပင် လှမ်း၍တွန်းမိသည်။ မျက်စေ့နှစ်ဘက်ကိုတော့ စုံမှိတ်ထားသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်၏ နို့အုံကြီးများကို လှမ်းဆွဲသည်။ ဒေါ်ထားရင်မှာ ဇာဘော်လီဝတ်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။ ဇာဘော်လီနောက်ဘက်မှ အပေါ်ဆုံးချိတ်အဖြုတ်ခံထားရပြီး ဘယ်ဘက်ပခုန်းသိုင်းကြိုးကလည်း ဘက်လက်မောင်းရင်းနားလောက်ကို ရောက်နေသည်။

ဇာဘော်လီလျော့ရဲ့နေသော်လည်း ရင်သားဆိုင်များကတော့ ပေါ်တင်ကြီးမဖြစ်သေး။ ဘယ်ဘက်နို့အုံသား မပြုတပြုဖြစ်လျက် ညာဘက်နို့အုံကတော့ ဇာဘော်လီရင်ဘုံအောက်တွင် လုံလုံခြုံခြုံရှိနေသေး သည်။ သိန်းအောင်ကျော်က ဇာဘော်လီကိုချွတ်ခွာမပစ်သေးပဲ အပေါ်မှ အသာအုပ်၍ကိုင်သည်။ ဒေါ်ထားရင်သည် ရှေးရိုးပုံဇာဘော်လီကိုဝတ်ထားရာ ရင်ဘုံများက ထူထဲသည်။ မာကျစ်သည်။

သို့သော်သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်ညှစ်ညှစ်ကိုင်လိုက်ရာ ထူထဲမာကျစ် သောရင်ဘုံများအောက်မှ မို့ဝန်းတင်းရင်းသောရင်သားဆိုင်တို့၏အထိအတွေ့ ကိုတော့ မသိမသာခံစားရသည်။ ဒေါ်ထားရင်အနေနှင့်တော့ ထိုသို့နို့အုံကိုင်ခံ လိုက်ရမှကြောင့် ဖီလင်အပြတ်ရနေသည်။ နို့နှစ်လုံးကိုဆုပ်နယ်ရင်း လီးချောင်းကြီးကိုလည် ဖိကပ်ကာကော့ကော့ပေးနေရာ အပျိုကြီးခမြာမှာ တဟင်းဟင်းနှင့် လူးကာလွန့်ကာကော့ကာပျံကာဖြစ်နေရရှာသည်။

ပါကင်ဖွင့်ပြီးကာစ အပျိုကြီး၏စောက်ပတ်နှင့် ထိုးသွင်းထားသော

လီးချောင်းကြီး ယဉ်ပါးအံကျအောင် ခေတ္တမျှဖိကပ်ထိုးစိမ်ထားပြီးနောက် သိန်းအောင်ကျော်က ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်ကို စ၍လိုးဆောင်လေတော့သည်။ အစပိုင်းတွင် တချက်ချင်းဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ဆောင့်သွင်း မှုဖြင့် အစပျိုးသည်။

“ ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်- -ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်- - ”

“ အား- -အမလေး- -အင့် ဟင့်- - ”

“ ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်- -အိုး- -ဖွတ်ဖွတ်- -အင့်ဟင့်ဟင့် ”

“ ဖွတ်- -အိအိ အား- -ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်- -အမလေးနော် ဟင်း ”

အားသိပ်မထည့်သေးပဲ ကြမ်းပြင်ညီဆောင်နည်းဖြင့် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ဆောင့်လိုးနေရာ အပျိုကြီးမှာ ဖီလင်တွေတက်လာလျှက် ရှက်ကြောက်ဝမ်းနည်းနေသည်။ ကြားမှပင် အသက်ရှူမှားသံ၊ ညည်းသံလေးများပြုမိသည်။ လီးကြီးကို ဖိဆောင့်သွင်းလိုက်တိုင်း သူမ၏တင်ပါးဆုံကြီးသည် ဆိုဖါပေါ် အိ၍အိ၍တင်းသွားသည်။ စအိုပေါက်က မပြီတပြီဖြစ်သည်။ သည်ကြားထဲ ဝှေးအုများက ဖင်ကြားကိုတဖတ်ဖတ်နှင့်ရိုက်မိနေပြန်ရာ စအိုဝတည့်တည့်သို့ ရိုက်မိသည့်အခါများတွင် ဒေါ်ထားရင်တယောက် ပို၍ရင်ဖိုမောဟိုက်သွားရသည်။ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း ကာမမုတောင်ကောင်းကောင်းကျွမ်းနေရာ ကျောင်းအုပ်ဆရာမအပျိုကြီးစွဲမက်လောက်အောင် အစွမ်းပြလိုးပေးနေသည်။

ကာမအရသာသည် ဒေါ်ထားရင်တကိုယ်လုံးလွှမ်းမိုးထားသည်။ ဒေါ်ထားရင် ခမြာမှာ ကာမန္တမှရုန်းမထွက်နိုင်တော့ပြီ။ သိန်းအောင်ကျော်၏အတွေ့ထူးပြီး အဆောင့်ကောင်းလှသောလိုးချက်များတွင် အရည်ပျော်ကာကျသွားရလေတော့ သည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ကြမ်းပြင်ညီဆောင်လိုးနည်းဖြင့် အပျိုကြီး၏ ရမက်အာရုံထန်ပြင်းလာအောင် ဆယ်ငါးချက်မျှဆောင်လိုးပေးပြီးနောက် အောက်ပင့်ဆောင်နည်းနှင့် မြေစိုက်ဆောင်နည်းများကို ပြောင်းသုံးလာသည်။ ဆောင်အားလည်း ပို၍ပို၍မြှင့်တင်ပေးသည်။ ဒေါ်ထားရင်၏ဘယ်ဘက်နို့အုံ ကိုလည်း ဇာဘော်လီရင်ဘုံထဲမှ အပြင်သို့တစ်ပြုထွက်လာအောင်ဆွဲထုတ် ယူကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ်လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကိုင်ဆုပ်နယ်သည်။

အောက်ပင့်နှင့်မြေစိုက်ဆောင်လိုးချက်များသုံးကာ ဆောင်လိုးနေသော လီးချောင်းကြီးသည် ဒေါ်ထားရင်၏စောက်စေ့ကို အပီပင် ထိမိပွတ်မိသည်။ ထိုးမိတိုက်မိသည်။ လီးကစောက်ခေါင်းထဲသို့လည်း နှင့်နေအောင်ဝင်သည်။ အထူးသဖြင့် အောက်ပင့်ဆောင်ချက်များတွင် လီးဒစ်သည် သားအိမ်ကို တဒုတ်ဒုတ်မြည်အောင်ပင် ထိမိဆောင်မိသည်။

အလိုးခံနေရသူကျောင်းအုပ်ဆရာမအပျိုကြီးမှာ စောစောပိုင်းကထက် ပို၍အရသာတွေ့နေသည်။ တကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်ခါသည်။ ဆိုဖါခုန်ပေါ် ခင်းထားသောကတီပါစကို လက်ချောင်းများဖြင့်ကုတ်ခြစ်ဆွဲမိသည်။ ပေါင်ကြီး

များသည် ကော့ကာထောင်ကာ ခြေထောက်များကိုလေထဲသို့လှုပ်ရှားကန်ကျောက်
သလိုလုပ်မိသည်။ ပါးစပ်ကလည်း အသံပလံ့မျိုးစုံ မြည်တမ်းရေရွတ်မိသည်။
ဆောင့်လိုင်းသံတွေက ပိုကျယ်လာသည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဘုဘွပ်- - ”

“ အားပါးပါး ရှိုး- - ”

“ ဘွပ်- -အီး- -ဘွပ်ဘွပ်- -အမလေး လေး- - ”

“ ဘယ်နှယ်လဲဆရာမကြီး- -အလိုခံရတာ ကောင်းလာပြီ
မဟုတ်လား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဆောင်လိုးအားကိုအနည်းငယ်လျှော့ကာ
ဖိကပ်ကြိတ်လိုးပေးရင်း အပျိုကြီး၏နားနားကပ်၍ နှစ်ကိုယ်ကြားမေးလိုက်
သည်။ ထိုသို့မေးအပြီးတွင် ခပ်ဆတ်ဆတ်မြေစိုက်ဆောင်ချက်တချက်
ဆောင်ချလိုက်ရာ ဒေါ်ထားရင်အင်ကနဲ အသက်ရှူမှားပင်သွားသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးသည် သိန်းအောင်ကျော်၏အမေးကို ပြန်မဖြေ။
အံတင်းတင်းကြိတ်လျှက် မျက်နှာကိုတဘက်သို့လွှဲထားလိုက်သည်။ သူမ၏
တကိုယ်လုံးရှိသွေးသားများ ဆူပွက်အောင်ပင်နိုးကြွလာကာ ကာမမီးလောင်
မြိုက်၍ အရသာအပြတ်တွေ့နေရတာမှန်သော်လည်း ယခုမှပါကင်ဖွင့်
စအလိုးခံရသောအပျိုကြီးတယောက်မို့ အလိုးခံရတာကောင်းသည်ဟုပေါ်တင်ကြီး
ထုတ်ပြောရမှာကိုတော့ ရှက်ရွံ့လို့နေပါသည်။

သိန်းအောင်ကျော်သည် ဇာဘော်လီရင်ဘုံအောက်မှ ဆွဲထုတ်ထားသော
ဘယ်ဘက်နို့အုံ၏နို့သီးခေါင်းကို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးကိုင်ညှစ်ကာ အောက်ပင်
ဆောင်လိုးချက်သုံးချက် အားပြင်းပြင်းဆောင်လိုးထည့်လိုက်လေသည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- -အား ကျွတ်ကျွတ်- -သေပါပြီ အား ”

ထိမိပြင်းထန်သောဆောင်ချက်များမို့ ဒေါ်ထားရင်စုတ်သပ်ညည်းကာ
ဖင်ကြီးတွေယမ်းသွားသည်။

“ ဆရာမ နာသွားလို့လား ”

သိန်းအောင်ကျော်က ကိုင်ညှစ်ထားသောနို့သီးခေါင်းကို ခပ်နာနာလေး
လိမ်ဆွဲပြီး မေးလိုက်သည်။

“ ဟင့်- -အင်း- - ”

ဖီလင်အရမ်းတက်နေချိန်တွင် နို့သီးဆိတ်အဆွဲခံရသောအခါ နာနာ
ကြင်ကြင်နှင့် ကာမဆိပ်တမျိုးထူးသောကြောင့် ဒေါ်ထားရင်မှာ မိန်းမိန်မူးမူး
ဖြစ်ကာ အသံတုန်တုန်လေးနှင့်ပြန်ပြောရှာသည်။

“ ဒါဆို ကောင်းတယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား။ ဆောင်လို့ပေးတာ
ခံလို့မိုက်တယ်မဟုတ်လား- - ”

“ ဟာ- -မသိဘူးကွာ- -တကယ်ပဲ ”

“ ဆရာမကြီးမနာတော့ဘူးဆိုရင် အပြတ်လိုးတော့မယ်။
ဟောဒီမှာ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်ထားရင်၏ဖင်ဆုံကြီးကို ဆွဲယူပင့်တင်ကာ
တရကြမ်းဆောင်လိုးပစ်လိုက်သည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်- -ဘု- -ဘွပ်ဘွပ်- - ”

“ အမလေးလေး- -အား ”

“ ဘွပ်ဘွပ်- -အား အီး- -အား- -ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ်ဘွပ် ”

သိန်းအောင်ကျော်က တအားကုန်ပင် အားမနာတမ်းကြမ်းကြမ်း ဆောင်လိုးပစ်လိုက်သည်။ ဖင်ဆုံကြီးဆွဲပင့်ကာ ဖိဆောင်လိုးချက်များမို့ ထိမိပြင်းထန်လှသည်။ ဒေါ်ထားရင်သည် ဖီလင်အရမ်းတက်ကာ ရမက်ဇော အပြတ်ထန်နေရာ သိန်းအောင်ကျော်၏ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်သောလိုးချက်များကို အပီပင်ခံနေသည်။ ပါးစပ်က အော်ဟစ်ညည်းတွားသံတွေပေါ်ထွက်နေသော်လည်း ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ပေးသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က အားအပြင်းဆုံးဆောင်ချက်ငါးချက် စက်သေနတ် ပစ်သလို ကျုံး၍ဆောင်သွင်းပေးလိုက်သောအခါတွင်တော့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ထားရင်မှာ ကာမစည်းစိမ်အထွတ်အထိပ်သို့တက်လှမ်းရောက်ရှိကာ တချို့ ‘ပြီး’ သွားရလေတော့သည်။

“ အားအီးအီး- -ဘယ်လိုကြီးလဲ အိုးအိုး- -အမလေးလေး- - အား အား- - ”

သူမတသက်နှင့်တကွိယံ မကြံဖူးသေးသောကာမအရသာကြောင့် ဒေါ်ထားရင်မှာ လူးလွန်ကော့ပျံ့ကာ မျက်စေ့စုံမှိတ်၍ ပါးစပ်မှတအီးအီး တအားအားအော်ဟစ်မြည်တမ်းကာ သိန်းအောင်ကျော်ကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် အတင်းလှမ်း၍ပင် ဖက်ထားလိုက်လေသည်။

မိမိလိုးပေးမှကြောင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး 'ပြီး' သွားကြောင်း ရိပ်မိသောသိန်းအောင်ကျော်က သူ၏လီးချောင်းကြီးကို စောက်ပတ်ထဲ အဆုံးထိုးသွင်းကာ ဖိကပ်ပေးထားလိုသည်။ ဖိအားကြောင့် ဒေါ်ထားရင်၏ မို့ဖေါင်းနေသောဆီးခုန်နှင့်စောက်ပတ်ကြီးပင် ပိပိပြားပြားဖြစ်သည်။

ဤသို့လီးချောင်းကြီးကို စောက်ခေါင်းထဲသို့အဆုံးဖိထိုးသွင်းပေးထား လိုက်သည့်အတွက် သိန်းအောင်ကျော်အနေဖြင့် ဒေါ်ထားရင်စောက်ပတ်၏ ထူးခြားလှသောစုပ်အားကို ပီပြင်စွာခံစားခွင့်ရရှိသွားလေတော့သည်။

မိန်းမများ၏စောက်ပတ်များသည် တခုနှင့်တခုမတူပါ။ အချို့သော မိန်းမတို့၏စောက်ပတ်များက လီးကိုညှစ်ယူစုပ်တတ်သည်။ ဒေါ်ထားရင်၏ စောက်ပတ်သည် ထိုသို့ညှစ်ယူတတ်သောစောက်ပတ်အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ စောစောပိုင်းလိုးဆောင်နေစဉ်တုန်းကတော့ စောက်ပတ်သည် သည်လောက် ညှစ်ယူခြင်းမရှိသေးပေ။ ခပ်သာသာလေးသာညှစ်နေရာ သိန်းအောင်ကျော် ကလည်း ပါကင်ဖွင့်ပြီးကာစ အပျိုကြီး၏စောက်ပတ်လိုးကောင်းလှ၍ ဖိတွယ်နေရာ စောက်ပတ်ညှစ်အားကို သတိမမူခဲ့မိပေ။ ယခုပထမဆုံးအကြိမ် ဒေါ်ထားရင် 'ပြီး' ခဲ့သောအခါ သူမ၏သွေးသားများက အဆင့်ကုန်နိုးကြွ

ထန်ပြင်းလှုပ်ရှားလာရာ စောက်ပတ်ကြီးကလည်း အပီအပြင်ညှစ်ယူစုပ်ယူ
နေချိန်၊ သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း လီးချောင်းကြီးကိုအဆုံးဖိထိုးသွင်းကာ
ဖိကပ်ထားလေရာ ထူးခြားလှသောစောက်ပတ်ညှစ်ပေးမှုဖီလင်ကို ကျကျနန
ထိတွေ့ခံစားရလေတော့သည်။

ညှစ်ယူမှုကလည်း တကယ့်ကိုကောင်းသည်။ စောက်ခေါင်းအတွင်း
သားများသာမက စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများဖြင့်ပါညှပ်၍ စစ်ကနဲစစ်ကနဲ
နေအောင် ညှစ်ယူစုပ်ယူကြခြင်းဖြစ်သည်။ စောက်ခေါင်းအတွင်းသားများသည်
နူးညံ့လျှက် စောက်ရည်ကြည်များကလည်း ချွဲကျိနေလေရာ ဆီသုတ်ထားသော
လက်ဖြင့် လီးကိုဆုပ်နယ်ပေးနေသလိုမျိုးဖြစ်သည်။

စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများ၏ ညှစ်အားစုပ်အားကတော့ စောက်ခေါင်း
ထဲကညှစ်ပုံနှင့်မတူ။ တစ်ဘာသာဖြစ်သည်။ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားသည်
သူ့ဘာသာတော့နူးညံ့သော်လည်း စောက်ခေါင်းအတွင်းသားများနှင့်စာလျှင်
ခပ်ထူထူဖြစ်သည်။ ကာမဆိပ်တက်ချိန်တွင် စောက်အုံကြီးဖူးဖူးရွနေချိန်မို့
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကလည်း မို့ဖေါင်းထူအမ်းနေသည်။ ထိုအဖုတ်
နှုတ်ခမ်းသားထူထူဖေါင်းဖေါင်းများက လီးအရင်းပိုင်းကိုညှစ်ယူနေလေရာ
သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကြီးသည် ငေါ့ကနဲငေါ့ကနဲလှုပ်ခါ လီးထိပ်ဖူးကြီးမှာလည်း
ဟိုလှုပ်သည်ယမ်းဖြစ်လျက် နက်ရှိုင်းစွာတိုးဝင်နေလေသောစောက်ခေါင်း
အတွင်းဘက်ပိုင်းနှင့်သားအိမ်ဝတို့ကို ကျကျနနထိပွတ်ပေးသလိုမျိုးဖြစ်သည်။

ထိုသို့လီးဒစ်လှုပ်ရှားပွတ်တိုက်မှုမျိုးသည် သာမန်အခြေအနေတွင် မဖြစ်နိုင်သလို လုပ်ယူ၍လည်းမရပါ။ ယခုစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားထူထူ များက လီးတန်အရင်းပိုင်းကိုညှစ်ယူလိုက်သောကြောင့် လီးတချောင်းလုံးရှိ အာရုံကြောများ ဓါတ်လိုက်အားသွင်းခံရသလိုအသက်ဝင်သွားသည့်အတွက် လီးချောင်းနှင်းဒစ်ဖူးတို့သည် အလိုလိုလှုပ်ရှားထိုးမွှေပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးပေါ်အထူးစီမံတီထွင်ထားသော ဘိုင်ဘရေတာများမှသာ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသောကိစ္စဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် အောက်ဘက်ရှိ ကျောင်းအုပ်မဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်ရော၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးကို တက်ခွဲကာ ချနေသောကျောင်းသားသိန်းအောင်ကျော်ပါ တကိုယ်လုံး အကြောဆွဲသလို ထိုးထိုးထွန်ထွန်ပင်ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။

“ အားပါးပါး- -ဟင်ဟင်ဟင်- -အိုအို- - ”

အပျိုကြီး မေးရိုက်သံလေးနှင့် တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်ညည်းလိုက်သည်။

“ အားအိအိ- -ဆရာမကြီးရာ- -အား အား- - ”

သိန်းအောင်ကျော်သည် အံ့ကြီတ်ကာ ရေရွတ်မိသည်။ သူ၏ဦးခေါင်း မော့၍မော့၍ပင်သွားသည်။

စောက်ပတ်၏ထိရောက်လှသော ညှစ်အားစုပ်အားတို့ကြောင့် သိန်းအောင်ကျော်မှာ သုတ်ရည်တွေမထွက်သွားရအောင်ပင် မနည်းကြီးပင် ထိန်းထားလိုက်ရသည်။ ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ်ထဲတွင် သုတ်ရည်များ ပန်းထည်ပေးခြင်းကို မလုပ်လိုသေးပါ။ သူ့တွင် အကြံရှိသည်။

ဒေါ်ထားရင်မှာ တကိုယ်လုံးကြွတက်သွားအောင်ကို မိန်းမိန်းမူးမူးကြီး 'ပြီး' သွားခဲ့ရာမှ အနည်းငယ်ပြန်တည်ငြိမ်လာလျက် ရမက်ဇောဒီဂရီလည်း အနည်းငယ်လျော့ကျလာရာ မိမိသည်သိန်းအောင်ကျော်ကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် တင်းကြပ်စွာအားရပါးရပွေဖက်ထားရုံသာမက သိန်းအောင်ကျော်၏ခါးကိုပါ ခြေထောက်များနှင့် အပီပင်ချိတ်ညှပ်ကာရှိနေသည်ကို သတိပြုမိကာ အတော်ကြီးကို ရှက်ရွံ့သွားလျက်၊ ပါးစပ်မှ 'ဟာ' ဟုယောင်အော်ကာ ဖက်ထားသောလက်များကိုဖြေလွှတ်၍ ခွထားသောခြေထောက်များကိုလည်း ဖယ်ခွာသည်။ သိန်းအောင်ကျော်အားလည်း ဘေးသို့တွန်းဖယ်ပစ်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်မှာ ဒေါ်ထားရင်အပေါ် ဖါးစီးငါးစီးဆိုသလို ကျကျနုနုတက်ခွထားလျက်သားရှိနေသည့်အပြင် သူ့လီးချောင်းကြီးကလည်း စောက်ပတ်ထဲသို့ သပ်ရိုက်သွင်းထားသလိုအဆုံးထိုးသွင်းထားပေရာ ဒေါ်ထားရင်တွန်းဖယ်ချသော်လည်း မရနိုင်ပဲ အပေါ်မှုရင်ချင်းအပ်လျက်သား ထပ်လျက်သား ရှိမြဲရှိနေသည်။

“ ဟိတ်- -ဖယ်တော့ကွာ- -ပြီးပြီမဟုတ်လား ”

ဒေါ်ထားရင်က ပါးစပ်မှလည်းပြောလိုက်မိသည်။ မိမိ၏ကျောင်းမှ

ကျောင်းသားတယောက်နှင့် ခွလျှက်သားကြီးရှိနေသည်ကို အနေရအရမ်းခက်
နေသည်။

“ ဆရာမကြီးသာ ပြီးသွားတာ။ ကျွန်တော်မှ လရည်မထွက်သေးပဲ။
ကျွန်တော့်လီးကြီးကလည်း တောင်နေတုန်းပဲလေ။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ”

ပြောရင်းသိန်းအောင်ကျော်က ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ဖုတ်ထဲ အဆုံးတိုင်
ထိကပ်ထိုးစိမ်ထားသော သူ့ငပဲချောင်းကြီးကိုတချက်ကော့ပေးလိုက်သည်။
ဒေါ်ထားရင်၏ရမက်စိတ်ထန်ပြင်းမှု၊ အနည်းငယ်အရှိန်ကျသွား၍ စောက်ပတ်ကြီး
၏ညှစ်အားစုပ်အားကလည်း လျော့ပါးပျောက်ပျက်သွားသောကြောင့်သာ
ယခုလိုလီးကို ကော့လိုက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ တအားညှစ်ယူစုပ်ယူနေတုန်းသာ
ကော့လိုက်ပါက သုတ်ရည်တွေထွက်ကုန်ဖို့များပေသည်။ ထိုသို့ကော့လိုက်မှု
ကြောင့် စောက်ခေါင်းကိုလီးနှင့်ဖိပွတ်လိုက်သလိုမို့ ဒေါ်ထားရင်မှာ
ရင်ထဲဒိန်းကနဲပင်ခုန်ကာ ပါးစပ်မှလည်း ‘အို’ ဟုပင် အသံထွက်မိသည်။

“ ဒုက္ခပါပဲ။ ပြီးပဲ မပြီးနိုင်တော့ဘူးလား ”

သိန်းအောင်ကျော်က သုတ်ရည်မထွက်သေးပဲ လီးမတ်တောင်နေဆဲမို့
မိမိ၏အလိုးခံဇာတ်လမ်းလည်း တစခန်းမရပ်သေး။ သိန်းအောင်ကျော်လိုတာ
ဆက်၍ခံရအုန်းမည်ဟုတွေးမိကာ ဒေါ်ထားရင်ညည်းညူလိုက်လေသည်။
ဒေါ်ထားရင်မှာ ကာမစပ်ယှက်မှုအရသာကို ကောင်းမှန်းသိစပြုကာ တပ်မက်
သဘောကျနေပြီဖြစ်သော်လည်း ယောက်ျားများနှင့်ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေလာခဲ့သော

ကျောင်းအုပ်ဆရာမအပျိုကြီးတယောက်မို့ အလိုးခံနေရတာကို ရှက်နေသေး
သည်။

“ ကျွန်တော်က တမင်လရည်မထွက်အောင် ထိန်းပေးထားတာပါ
ဆရာမကြီးရဲ့။ ဆရာမကြီးကိုလိုးရင်း စောက်ပတ်ထဲမှာလရည်တွေထွက်ကုန်ရင်
ဆရာမကြီး ကိုယ်ဝန်ရှိသွားပြီး ဗိုက်ကြီးလာမှာပေါ့- - ”

ဤအခါကျမှပင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ
ကာမစပ်ယှက်လျှင် ဗိုက်ကြီးတတ်ကြောင်းကိုသတိရလျှက် ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ
ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ ဟာ- -ငါ့ကို ဟို- -ဗိုက်ကြီးတဲ့အထိတော့ မလုပ်ပါနဲ့
သိန်းအောင်ကျော်ရယ်။ အဲဒါကိုတော့ ဆင်ခြင်ပါနော် ”

ဒေါ်ထားရင်က တောင်းပန်ရှာသည်။ စောက်ပတ်ထဲလီးကြီး တနှင့်တပိုး
ဝင်အောင်အသွင်းခံရပြီးပြီမို့ ဒေါ်ထားရင်အနေဖြင့် မလိုးဖို့တောင်းပန်ခြင်း
မပြုသာတော့ပဲ မိမိဗိုက်မကြီးလာရေးကိုသာ ပြောရလေတော့သည်။

“ စောက်ပတ်ထဲလရည်ပန်းမထည့်ရင် ဘယ်လိုလုပ်ဗိုက်ကြီးနိုင်
မှာလဲ။ ဒါပေမယ့်လိုးတယ်ဆိုတာ လရည်ထွက်မှဖီလင်အပြည့်ရတာ။
ဒီတော့ ဆရာမကြီး ကျွန်တော့်ကိုလရည်ထွက်အောင်တော့ လုပ်ပေးရလိမ့်

မယ်။ လုပ်ပေးမှာလား- - ”

အပျိုကြီးမမ၊ ပြန်အဖြေပေးရန်ရှက်ကာ နှုတ်တွန့်၍နေသည်။

“ အဲလို မလုပ်ပေးရင် ဆရာမကြီးရဲ့စောက်ပတ်ထဲမှာပဲ လရည်တွေ မန်းထုတ်ပေးလိုက်မယ်- - ”

ပြောပြောဆိုဆို သုံးချက်ဆင့်ကာ ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်ပေးလိုက် သည်။

“ ဘွပ်- -ဘွပ်ဘွပ်- -အင့်၊ ဟင်၊ဟင်- -မထည့်ပါနဲ့။ အထဲမှာတော့ မထည့်ပါနဲ့။ ”

ဒေါ်ထားရင်သည် ထိမိသောဆောင့်ချက်သုံးချက်ကြောင့် အသက်ရှူ ပင်မှားသွားရပြီးနောက် အလောတကြီးပင်ပြောရှာသည်။

သိန်းအောင်ကျော်က ဆောင့်ချက်များကိုရုပ်ကာ လီးကိုစောက်ပတ်ထဲ ထိုးနှစ်စိမ်ထားလိုက်ပြီး- -

“ ဒါဆို ကျွန်တော့်ကိုလရည်ထွက်အောင် ဆရာမကြီးလုပ်ပေးမှာလား”

“ ငါ- -ငါက- -ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမှာလဲ- - ”

ဒေါ်ထားရင် တုန်တုန်ရီရီနှင့်မေးလိုက်သည်။

သည်စကားမျိုးတွေ အချီအချပြောနေရ၍ ရှက်လှသည်။ ထိုနည်းတူ သည်စကားမျိုးပြောလိုက်ရမှကြောင့်လည်း သူမ၏ရမက်စိတ်က ပြန်လည်၍ ဒီဂရီမြင့်တက်လာသည်။

“ ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ နောက်တော့ပြောမယ်။ လုပ်မယ် မလုပ်ဘူးသာ အရင်ပြော- - ”

“ လုပ်- -လုပ်- -ပါ့မယ် ”

ဘာတွေလုပ်ခိုင်းမည်ကို မသိသော်လည်း မိမိအနေဖြင့် ဗိုက်မကြီး ဖို့ကအရေးကြီးလှသည့်အတွက် ဒေါ်ထားရင်မှာ မလုပ်ချင်ပါပဲနှင့် သဘောတူ လက်ခံလိုက်ရသည်။

“ ဒီလိုမှပေါ့။ ကိုင်း- -အခု ဟိုကောင်ရန်ပိုင်စိုးကို အလှည့်ပေး လိုက်အုန်းမယ်။ သူကလည်း ဆရာမကြီးကိုလိုးဖို့ လီးမောင်းတင်ပြီး စောင့်နေတာ- - ”

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်ကို အပိုင်ကိုင်နိုင်ပြီမို့ သိန်းအောင် ကျော်က အားရကျေနပ်စွာပြောပြီး သူ့ငယ်ကြီးကိုစောက်ပတ်ထဲမှခွဲထုတ်ကာ

ဒေါ်ထားရင်၏ကိုယ်ပေါ်မှ ဖယ်ခွာသွားသည်။

ဤအခါမှပင် ဒေါ်ထားရင်သည် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြုမိလာသည်။ စောစောကတော့ ကြောက်စိတ်၊ ဝမ်းနည်းစိတ်၊ ထိုနောက်ကာမရမက်ဇောအဟုန်တို့ကြောင့် မိမိဘေးနားတွင်မည်သူတွေရှိနေသည်ကို မသိနိုင်ပဲ မေ့သလိုဖြစ်နေခဲ့သည်။ ယခုမှ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၊ ကျောင်းသူမလေးမကျင်ဟုန်နှင့် မိမိ၏ညီမ သူဇာခင်တို့လေးယောက်သားသည် မိမိအရှက်ကုန်အောင် အလိုးခံရသည့်အနားတွင်ရှိနေကြကာ မိမိအလိုးခံပုံများကို အစမှအဆုံးတွေ့မြင်ကုန်ကြပြီကို နားလည်ကာ အရမ်းရှက်ကြောက်သွားသည်။

ရှက်ကြောက်သူမိန်းမတို့၏လုပ်မြဲအတိုင်း နီးရင်အဝတ်အထည်တခုကို လှမ်းဆွဲလျှက် မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်ထားလိုက်မိသည်။ ဒေါ်ထားရင်လှမ်းဆွဲယူလိုက်မိသည်မှာ သိန်းအောင်ကျော်ချွတ်ချထားသော သူမ၏အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီပင်ဖြစ်သည်။

“ ဟေ့- -ရန်ပိုင်စိုး။ လာဆော်ပေတော့။ ပါကင်ပွင့်သွားတာမို့ စောက်ပတ်မှာ သွေးတော့ထွက်နေတယ်။ ရေဆေးခိုင်းချင်ခိုင်းလေ- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က ရန်ပိုင်စိုးကိုလှမ်းပြောသည်။

မိမိကို သူတို့အလိုးခံမိန်းမအဖြစ်သဘောထားကာ အလှည့်ပေးနေကြောင်း နားလည်သော်လည်း ဒေါ်ထားရင်မှာ ဘာမှမပြောသာတော့ပါ။ ရှက်လွန်းလှ

သောကြောင့် မျက်နှာကိုအုပ်၍ ပေါင်တန်ကြီးတွေစေ့ကာ တစောင်းခပ်ကွေးကွေး လေးလုပ်နေမိသည်။ အလိုးခံပြီးကာစမို့ ပိတ်စကပ်က ခါးတွင်လန်တက်နေရာ ဖင်ကြီးက အပြောင်သားဖြစ်၍နေသည်။

“ ရေဆေးမခိုင်းတော့ပါဘူးကွာ။ သုတ်ပစ်လိုက်ရင် ရတာပဲ။ ကျင်ကျင်- -တစ်ရှူးပေပါပေးစမ်း။ ဆရာမကြီးစောက်ပတ်မှာ ပေကျံနေတာ တွေသုတ်ပစ်ရအောင် ”

ရန်ပိုင်စိုးကပြောပြီး လက်ကမ်းလိုက်ရာ မကျင်ဟုန်က တစ်ရှူးပေပါ တလိပ်ယူပေးလိုက်သည်။

မျက်နှာကိုအကံ့နိုင်းအုပ်ကာ မျက်စေ့စုံမှိတ်ထားသော်လည်း စကားသံများကိုတော့ ဒေါ်ထားရင်ကောင်းကောင်းကြားနေရသည်။ သိန်းအောင် ကျော်ချသွားပြီးနောက် အခြားကျောင်းသားတယောက်ဖြစ်သောရန်ပိုင်စိုးက မိမိကိုဆက်၍ လိုးတော့မှာပါလားဟုနားလည်သိရှိကာ ရှက်ကြောက်ရင်ဖို၊ ရမက်ဇောထန်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားနေလေသည်။

“ ဆရာမကြီး- -ပက်လက်လှန်လိုက်ပါ- - ”

ရန်ပိုင်စိုးက ခပ်စောင်းစောင်း၊ ခပ်စွေစွေလေးဖြစ်နေ၍ အိတင်းနေ လေသော ဒေါ်ထားရင်၏ဖင်ဆုံဖြူဖြူကြီးကို လက်နှင့်ခပ်သာသာပုတ်ရင်း

ပြောသည်။ ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဒေါ်ထားရင်၏တင်သားကြီးကိုခွဲကာ ပက်လက်ဖြစ်အောင်လုပ်လိုက်သည်။ ဒေါ်ထားရင်သည် ခေတ္တတောင်ခံနေ သေးသော်လည်း ရန်ပိုင်စိုးခွဲယူရာသို့ပါကာ ပက်လက်ကလေးဖြစ်သွားသည်။ မျက်နှာကိုတော့ အုပ်ထားဆဲ။

“ ပေါင်ကြီးတွေ ကားလိုက်လေ။ စောက်ပတ်ကို သုတ်ပေးမယ် ”

ရန်ပိုင်စိုးက ပြောပြန်သည်။

ဒေါ်ထားရင်က ပေါင်တန်ကြီးများကို ကားမပေး။ စေ့မြဲစေ့ထားသည်။ ထိုကြောင့်ရန်ပိုင်စိုးကပင် လက်ဖြင့်ပိုင်ပိုင်နှိုင်းနှိုင်းကိုင်ကာ ခွဲကားပစ်လိုက် သည်။ ဒေါ်ထားရင်၏ပေါင်တန်ဖြူဖြူတုတ်တုတ်ကြီးနှစ်ချောင်း ခပ်ကားကား ဖြစ်သွားလေပြီ။

သိန်းအောင်ကျော်ပါကင်ဖွင့်ကာ လိုးထားလေသောဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ် ကြီးမှာ စောက်ရည်များစိုရွှဲဖောင်းမို့ကာ သွေးများလည်းထွက်၍နေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးက တစ်ရှူးပေါစက္ကူစများဖြင့် ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ်ကြီးနှင့် ပေါင်ခြံတိုက်ပေကျနေသည်များကို ကျကျနနပင်သုတ်ပစ်သည်။ သုတ်ပေးရင်း အဖုတ်ကို မထိတထိဆိုသလိုပွတ်ပေးသလိုလိုလုပ်ပေးလိုက်ရာ ဒေါ်ထားရင်၏ စိတ်ထဲတွင် အေးကနဲ၊ နွေးကနဲဖြစ်၍သွားသည်။

“ ဆော်ရင် သူ့ကိုသာပြီးအောင်လုပ်ပေး- -။ စောက်ပတ်ထဲမှာတော့ အရည်တွေ ပန်းမထွက်စေနဲ့- - ”

ဒေါ်ထားရင်ကိုလိုးတော့မည်ရန်ပိုင်စိုးအား သိန်းအောင်ကျော်က လှမ်းပြောသည်။ ဒါကလည်း အလိုးခံရမည်ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး စိတ်ပိုလှုပ်ရှားလာစေရန်နှင့် မိမိတို့ဆက်လက်အလုပ်ခိုင်းမည့် ရက်ရော့ ပက်စက်သည်ကမမှုများကို ဒေါ်ထားရင်မငြင်းနိုင်ရအောင် ကြိုတင်ခွင့်ချ လိုက်မှုလည်းဖြစ်သည်။

“ အေးပါကွ။ ငါနည်းလည်ပါတယ်- - ”

“ ပြီးသွားတဲ့အခါ သူ့စောက်ဖုတ်က အရမ်းညှစ်တတ်စုပ်တတ် တာကွ။ အဲဒါကိုလည်း သတိထားအုန်း- - ”

ဒါကတော့ ရန်ပိုင်စိုးကို သတိပေးလိုက်မှုဖြစ်သည်။

“ အိုကေ- -ကျေးဇူးပဲ- - ”

ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ်မှာ စုပ်အားကောင်းသောစောက်ပတ်ဟု သိရ၍ ရန်ပိုင်စိုးသဘောကျသည်။ သူသည်သိန်းအောင်ကျော်လောက် မိန်းမ စုံအောင်မလိုးဖူးသေးပါ။ စောက်ပတ်အချို့ စုပ်အားညှပ်အားကောင်းတတ်ပုံ အကြောင်းများကို စာအုပ်များထဲတွင်ဖတ်ဖူးပြီး သူများပြောတာကြားဖူး သော်လည်း ကိုယ်တိုင်တော့ မကြုံတွေ့ဖူးသေးပေ။

စုပုံအားညှစ်အားကောင်းလှသည်ဆိုသော ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ်ကြီးကို လိုးကြည့်လိုစိတ်ထက်သန်လာလေရာ ပေကျံနေသည်များကိုအမြန်သုတ်ပစ်ပြီးနောက် စောက်ဖုတ်ဝတွင်လီးချောင်းကြီးကို ကျကျနုနုတေ့ထောက်လိုက်သည်။ ဒေါ်ထားရင်မှာ ရှက်ကြောက်တုန်လှုပ်နေသည်နည်းတူရမက်ဇောလည်းနိုးကြွနေရာ အဖုတ်သည်နွေးတေးတေးနှင့် မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်းရွှနေသည်။ အရည်ကြည်များကလည်း တစ်မ့်စိမ့်ထွက်နေလေသေးသည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏လီးကြီးဒဏ်ကြောင့် အဖုတ်မှာအနည်းငယ်ယောင်၍ အနီရောင်တော့ သန်းနေသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည်လီးကို အဖုတ်ဝတွင်ကျကျနုနုတေ့ထောက်ပြီးနောက် တံတွေးများထွေးချသည်။ တံတွေးတို့သည် လီးချောင်းကြီးပေါ်သို့ကျသည်။ စောက်ပတ်ဝနှင့်လီးထိပ် တွေကပ်မိသောနေရာပေါ်သို့လည်းကျသည်။ စောက်ပတ်ပေါ်သို့လည်း ကျသေးသည်။ စောက်ပတ်တွင် စောက်ရည်ကြည်များစိုရွဲနေသော်လည်း ယခုမှစ၍အလိုးခံဖူးသူအပျိုကြီးမို့လီးအဝင်ပိုချောမွတ်စေရန် ရန်ပိုင်စိုးက တံတွေးများဆွတ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လီး၏အရသာကို အပီသိနေပြီဖြစ်သော စောက်ပတ်ကြီးသည် လီးအတေ့ခံရသောအခါ တဒိတ်ဒိတ်နှင့်သွေးတွေတိုးလျှက် တဆတ်ဆတ်ပင်လှုပ်၍တုန်လာသည်။ တေ့ထားသောလီးမှာလည်း စောက်ပတ်တသိမ့်သိမ့်တုန်မှုကို အိကနဲအိကနဲနေအောင် ထိတွေ့ခံစားနေရသည်။ စုပုံအားညှစ်အားကောင်းလှသည်ဆိုသောစောက်ပတ်ကြီးကို လိုးကြည့်လိုစိတ်ထက်သန်နေသော

ရန်ပိုင်စိုးမှာ ဤထိတွေ့မှု၏ခွဲဆောင်အားကြောင့် စိတ်တွေမထိန်းနိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။ ကာမစိတ်မုန်ယိုသောဆင်ရိုင်းလို ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်း၍လာ လေပြီ။ ထိုကြောင့်တော့ထားသောသူ့ငယ်ကြီးကို ဒေါ်ထားရင်၏စောက်ပတ် ကြီးထဲသို့ အားရပါးရပင်ဖိဆောင်ထိုးသွင်းချလိုက်လေတော့သည်။ စိတ်ထထနှင့် ဖိထိုးသွင်းလိုက်သည့်အတွက် လီးအသွင်းကို ထိန်းပင်မထိန်းနိုင်တော့။ ဤတွင် ပါကင်ပွင့်ပြီးကာစ လီးဝင်လမ်းကြောင်းလည်းဖြောင့်နေလေသော စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ ရန်ပိုင်စိုး၏လီးချောင်းကြီးသည် တရိုန်တိုးပင် ဒုတ်ကနဲတိုးဝင်သွားလေတော့သည်။

အတော်တော့ အသွင်းရက်စက်ရာကျသွားသည်။ ရန်ပိုင်စိုးသည် ဆရာမကြီးကိုလိုးရာတွင် သူ့ငယ်အား တထစ်ချင်းတအိအိချော့ကာသွင်းပေးဖို့ စိတ်ကူးရှိသည်။ ဒါပေမယ့် လိုးချင်ဇောအားကြီးမှနှင့် စောက်ပတ်၏တုန်ခါမှု အထိအတွေ့တို့ကြောင့် ထိုစိတ်ကူးဘယ်ရောက်သွားသည်မှန်းမသိပဲ မြင်းကို

ဇက်ပုံပေးလိုက်သလို လီးကိုလည်းအားဖြင့်ဖိဆောင်ထိုးသွင်းချမိသည်။
ဖိဆောင်အားကြောင့် လီးချောင်းကြီးတချောင်းလုံး တချက်တည်းနှင့်ပင်
စောက်ပတ်ထဲအဆုံးတိုင် မြုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်။

“ ဘွပ်ဘွပ်ဘုဗျစ်- -ပလစ်ဘွပ်ဘွပ် ”

“ အမလေးလေး- -နာလိုက်တာ။ ကြပ်တယ်- -အရမ်းကြပ်တယ်။
သေပါပြီ- -အား- - ”

အပျိုအမှေးပါးစုတ်ပြတ်ကာ ပါကင်ဖွင့်ခံထားရပြီးဖြစ်သော်လည်း
ရန်ပိုင်စိုး၏လီးသွင်းကြမ်းမှဒဏ်ကြောင့် ဒေါ်ထားရင်မှာ စောက်ပတ်ထဲတွင်
အောင်၍အလွန်နာကာ ထွန်ထွန်ပင်လူးသွားရလေသည်။ တချက်တည်းနှင့်
အဆုံးထိုးသွင်းလိုက်သည်လျှင်လျှင်အောက်တွင် ဒေါ်ထားရင်၏အပျိုရည်
ပျက်ပြီးကာစ စောက်ပတ်ကြီးသည် တင်းကြပ်ပိပြားသွားလေသည်။

“ ဆောရီးဗျာ- -ဆရာမကြီး။ လိုးချင်အားကြီးပြီး တချက်တည်း
အဆုံးဖိသွင်းလိုက်မိတယ်။ အရမ်းနာသွားလား ”

မိမိ၏လီးဒဏ်ကို မချိမဆန့်ခံနေရရှာသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးကို
ရန်ပိုင်စိုးက သနားသွားကာ၊ တအားဆက်မလိုးသေးပဲချိုထားလျှက် ကြင်နာ
ဟန်ဖြင့် မေးသည်။

“ အရမ်းကြီးထိုးချတာကိုး- -နာတာပေါ့- - ”

ဒေါ်ထားရင်က ငိုသံပါကြီးနှင့်ပြောသည်။ ရန်ပိုင်စိုး၏ရင်ဘတ်ကို ဘယ်လက်သီးဆုပ်လေးဖြင့် လှမ်းထုသည်။

ထုချက်မှာ အတော်အားပါရာ ရန်ပိုင်စိုးရင်ဘတ်အနည်းအောင်၍ ကိုယ်ပင်ယိမ်းယိမ်းယိုင်ယိုင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင်သူ့လီးချောင်းကြီးက စောက်ပတ်ထဲအဆုံးတိုးဝင်ကာ တစ်လစ်ကြီးဖြစ်နေရာ ကိုယ်ယိမ်းယိုင်သွားသောအခါ စောက်ပတ်ကိုလီးနှင့်ထိုးလှည့်မွှေနှံ့လိုက်သလိုမျိုးဖြစ်သွားသည်။ ဒေါ်ထားရင်မှာ လီးအသွင်းကြမ်းမှုကြောင့် အသည်းထိတ်အောင်နာခဲရသည့် ဝေဒနာကိုပင်မေ့သွားလျက် ဖင်ဖြူဖြူကြီးတွေ လှုပ်ရှားယမ်းခါလူးလွန့်သွားရလေတော့သည်။ စောက်ပတ်မှာလည်း အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကာ အရင်းတိုင်ထိုးဝင်နေလေသောလီးတန်ကြီးကို ဖျစ်ညှစ်စုပ်ယူလိုက်လေသည်။

ဒေါ်ထားရင်ကို ရန်ပိုင်စိုးစ၍လိုးသည်နှင့် သိန်းအောင်ကျော်က လက်ပြန်ကြိုးတုပ်နှောင်ထားခံရသော သူ့ဇာခင်အနီးသို့သွားသည်။

သူဇာခင်သည် ဆိုဖါချန်ကြီးပေါ်တွင်အလိုးခံနေရသော သူမ၏အမဖြစ်သူကို မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့် စူးစိုက်ကာကြည့်၍နေသည်။ အစပိုင်းတုန်းကတော့ သူဇာခင်သည် အလွန်ရှက်ရွံ့ကြောက်လန့်လျှက် ခေါင်းကြီးကိုတွင်တွင်ငုံ့၍ နေခဲ့သည်။ သို့သော် သိန်းအောင်ကျော်တို့လိုးနေဆော်နေကြရာမှ ပေါ်ထွက် လာသောအသံဗလံများက သူဇာခင်၏ရမက်သွေးသားများကို သဘာဝကျကျ လှုပ်နှိုးလေရာ အသက်(၁၆)နှစ်သာသာအရွယ်၊ သွေးသားများဆူဖိုဗိုးကာစ အပျိုပေါက်မလေးသူဇာခင်မှာ မိမိကိုယ်မိမိဘာဖြစ်မှန်းမသိအောင်ပင် ကာမဆိပ် တရိပ်ရိပ်တက်လာခဲ့သည်။

အသံဗလံများကြားနေရသည်ကိုပင် အားမရနိုင်တော့ပဲ ငုံ့ထားသော ခေါင်းကို မော်ကြည့်မိသည်။ ထိုသို့ခေါင်းမော်ကြည့်သောအချိန်မှာ ဒေါ်ထားရင်တယောက် သိန်းအောင်ကျော်၏ကျွမ်းကျင်လှသော ဆောင့်လိုးချက် များကြောင့် ကာမအရသာအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ကာ 'ပြီး' လုလုရှိသော အချိန်ဖြစ်သည်။ အာသာငမ်းငမ်းဖြင့်အရှက်ကင်းစွာ ရက်ရက်ရောရော အလိုးခံနေမှုမြင်ကွင်းသည် သူဇာခင်၏ရမက်ဇောကို ပို၍အားပြင်းလာစေသည်။

ထိုကြောင့် ဆက်လက်၍ဖြစ်နေပုံများကို မျက်စေ့အစွမ်းကုန်ဖွင့်၍ ကြည့်နေမိသည်။ ကာမဆိပ်လွှမ်းမိုးမှုအားကောင်းလှပေရာ (သူမ၏အမကြီး ဒေါ်ထားရင်ဖြစ်ခဲ့သလို) ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း မေ့၍နေသည်။ မမြင်စဖူး မြင်တွေ့နေရသော ကာမစပ်ယှက်မှုမြင်ကွင်းက (လိုးပွဲကလည်း တကယ်ကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းဆော်သည့်ပွဲ ဖြစ်ပါသည်။) သူဇာခင်၏အသိအာရုံ

မှန်သမျှကို လုံးဝချုပ်ကိုင်သိမ်းကျုံးဆွဲဆောင်ထားသည်။ သူ့ဇာခင်၏အဖုတ်သည်လည်းမို့ဖေါင်းလာကာ အရည်ကြည်လေးများစိုစပြုလာသည်။

သူ့ဇာခင်ကတော့ မိမိ၏အဖုတ်က လီးကိုတောင့်တနေမှန်းမသိသေးပါ။ ရန်ပိုင်စိုးနှင့် မိမိ၏အမကြီးတို့ ဆက်လိုးနေကြပုံကိုသာ အာရုံစူးနစ်လျက် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီးကြည့်နေသည်။ သိန်းအောင်ကျော်တို့၏ဇာတ်သွင်းယူလာမှုကြောင့် ကာမမှုကိစ္စများတွင်ရဲတင်းစပြုနေသော ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့် မကျင်ဟုန်တို့သည်လည်း ရမက်ဇောကြွဖွယ်ဒေါ်ထားရင်၏အလိုးခံမြင်ကွင်းကို အားရပါးရမြီန်ရည်ယှက်ရည်ကြည့်နေကြလေရာ (ဒေါ်တင်မာဝင်းဆိုလျှင် ကြည့်ရင်းဖီလင်တက်လာ၍ ကိုယ့်အဖုတ်ကိုယ်ပြန်ထိုးကလိနေသေးသည်။) ကြိုးတုတ်ထားသောအပျိုမလေးသူ့ဇာခင်ကိုပင် မေ့သလိုဖြစ်နေသည်။ သူ့ဇာခင်၏အဖုတ်မို့ဖေါင်းလာသည်ကို အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် မသိကြပါ။

သူ့ဇာခင်၏အနားသို့ တိုးကပ်လာသောသိန်းအောင်ကျော်ကသာ သိမြင်သွားသည်။ သိန်းအောင်ကျော်သည် အစပိုင်းက အပျိုမလေးကို အစပျိုးသည့်အနေဖြင့် ပွေ့ပွေ့ပိုက်ပိုက်၊ ဟိုကိုင်သည်ကိုင်လက်ကမြင်းရန် အနားကပ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု အပျိုမလေးအဖုတ်ဖေါင်းနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သိန်းအောင်ကျော်က စိတ်ကူးတမျိုးရလာသည်။

“ ဘယ်လိုလဲ သူ့ဇာခင်။ မင်းအမကြီးအရမ်းဟော့ပြီး အပီအလိုးခံနေတာကိုကြည့်ပြီး မင်းရောအဖုတ်ယားနေပြီလား။ ဟာ အဖုတ်ကြီး

မို့ဖေါင်းနေပါလား။ ကဲ- -ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်းနဲ့ကျင်ကျင်ရေ- -ဒီမှာ
ကြည့်စမ်း။ သူ့ဇာခင်အဖုတ်ကြီး မို့ဖေါင်းနေတယ်ဗျာ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ခပ်သောသောအသံကျယ်လေးဖြင့်ပြောကာ
ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်တို့ကို လှမ်း၍ခေါ်လိုက်သည်။

သိန်းအောင်ကျော်၏ပြောလိုက်မှုကြောင့် ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန်
တို့၏အာရုံသည် သူ့ဇာခင်ထံသို့ရောက်သွားကြသည်။ ကာမယမ်းအိုးပေါက်ကွဲ
သလိုဖီလင်အရမ်းတက်ကာ ဂမက်မီးတွေတောက်လောင်နေသောရန်ပိုင်စိုးနှင့်
ဒေါ်ထားရင်တို့သာ ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ်မွန်နေကာ သိန်းအောင်ကျော်ကျယ်ကျယ်
ပြောလိုက်သည့်စကားကိုပင် မကြားနိုင်ကြ။

“ ဟင်- -ဟုတ်လား။ ပြစမ်း- -ကြည့်ရအောင်- - ”

“ ဟာ- -ဟုတ်တယ်။ တကယ်ကို မို့ဖေါင်းနေတာပဲ ”

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်က သူ့ဇာခင်ပေါင်ခွကြားသို့ကြည့်ကာ
မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ ကျင်ကျင်- -သူ့ထမီကို ချွတ်ပစ်လိုက်ပါလား။ သေသေချာချာ
ကြည့်နိုင်တာပေါ့- - ”

သိန်းအောင်ကျော်က မကျင်ဟုန်ကို စေခိုင်းလိုက်သည်။

“ ဟုတ်- - ”

တဏှာဇောထန်ကာ ရဲတင်းနေသောမကျင်ဟုန်သည် ဆယ်ကျော်သက် ကောင်မလေးတွေ၏အသုံးအနှုန်းအတိုင်း တိုတိုသွက်သွက်ပြောကာ သူ့ဇာခင် ဝတ်ထားသောထမီနှင့်အတွင်းခံပင်တီဘောင်းဘီတို့ကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ အိုအို- -အိုး အမေ- -မလုပ်ပါနဲ့- အိုအို- -ဘယ်လိုလဲ ”

ဒေါ်ထားရင်အလိုခံနေရပုံကို အာရုံစူးနစ်ကာ မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် ကြည့်နေသောသူ့ဇာခင်မှာ ယခုမှပင်သတိပြန်ဝင်လာရာ ရှက်ကြောက်စွာ ပြောရင်း ရုန်းသည်။ လက်ပြန်ကြိုးတုတ်ထားသည့်အတွက် ရုန်းကန်မှုက အရာမရောက်။ ထမီနှင့်အတွင်းခံဘောင်းဘီကျွတ်သွားသည်နှင့် အောက်ပိုင်း ဗလာကျင်းသွားကာ စောက်ဖုတ်လေးသည် မပြုတပြုပေါ်လာလေတော့သည်။

“ ဟော- -အရည်ကြည်လေးတွေတောင် ထွက်နေပါရောလား ”

မကျင်ဟုန်က တအံ့တဩပြောလိုက်သည်။

“ နည်းနည်းပါးပါး ကလိကြည့်ပါလား ”

သိန်းအောင်ကျော်က နည်းပေးလမ်းပြလုပ်သည်။

“ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်- -မကောင်းပါဘူး- -မလုပ်ပါနဲ့. ”

အပျိုမလေးသူဇာခင်က ငိုသံပါလေးနှင့်တောင်းပန်ရှာသည်။

မကျင်ဟုန်သည် သူဇာခင်၏စောက်ဖုတ်လေးကို လက်ဝါးလေးဖြင့် အုပ်ကာ အသာပွတ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့အပြင် စောက်ခေါင်းအကွဲကြောင်း တလျှောက်ကိုလည်း လက်ချောင်းဖြင့်ပွတ်ကာ ဆွဲလိုက်သည်။

“ အို- - ”

သူဇာခင်ပါးစပ်မှ ညည်းသံလေးပေါ်ထွက်လာသည်။ မကျင်ဟုန်က ဆက်လက်၍ကလိပေးရာ သူဇာခင်ခမြာ စပါးကြီးမြေ့အညှို့ခံလိုက်ရသူသဖွယ် ကာမရေယဉ်ကြောတွင် မြောသွားရလေတော့သည်။

သိန်းအောင်ကျော်က အပျိုမလေးသူဇာခင်ကို ဆိုဖါပေါ်တွင်မှောက်ခုန် တင်လိုက်သည်။ ကိုယ်အထက်ပိုင်းက ဆိုဖါခုန်ပေါ်တွင်ရှိနေစေလျက် ခြေထောက် များက ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ကျနေသည်။ ဆိုဖါသည် ခပ်ပုပုဖြစ်ရာ သူဇာခင်သည် ဒူးတုပ်ကာကုန်းပေးထားရသည့်အနေအထားမျိုးဖြစ်သည်။

ထိုနောက် မကျင်ဟုန်ကိုခေါ်၍ သူ့လီးတွင်ဆီဆွတ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့လီးကို သူဇာခင်၏အဖုတ်ဝတွင်တော့လိုက်သည်။

“ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်- -ချမ်းသာပေးပါ။ မမကြီးရေ- -ကယ်ပါအုန်း ”

သူဇာခင်က သူ့အမကြီးဒေါ်ထားရင်ကို လှမ်း၍အကူအညီတောင်းသည်။

“ အော်မနေနဲ့။ နင့်အမကြီးက နင့်ကိုကယ်ဖို့နေနေသာသာ ဟိုမှာ သူ့ဖာသာသူ့ဖီလင်တက်နေတာ။ နင်လည်း ဒီလိုဖီလင်မျိုးခံစားရ မှာပါဟာ ”

သိန်းအောင်ကျော်က ပြောလိုက်သည်။ ထိုနောက်သူ့လီးကြီးကို အသာဖိထိုးသွင်းလိုက်ရာ “အွပ်” ကနဲဟူသောအသံနှင့်အတူ လီးဒစ်ကြီးသည် စောက်ခေါင်းထဲသို့ မြုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်။

“ အား- -နာတယ်- -နာတယ် ဟင့်ဟင့်- -မလုပ်ပါနဲ့ရှင် ”

သူဇာခင်က ငိုသံပါလေးနှင့်တောင်းပန်ရှာသည်။

သို့သော်သိန်းအောင်ကျော်က ညှာတာခြင်းမရှိပဲ ဆက်၍တအိအိ ဖိထိုးသွင်းလိုက်ရာ လီးထိပ်ဖျားသည် သူဇာခင်၏အပျိုအမွှေးပါးကို သွားထောက် မိသည်။ သူဇာခင်သည် နာလွန်းလှသောကြောင့် တအီးအီးတအားအားအော်၍ နေရလေသည်။

“ ဆရာမနဲ့ကျင်ကျင်- -သူ့နို့သီးတွေကို စို့ပေးလိုက်ပါ။ ဒါမှ သူ့ဖီလင်လာပြီး အပျိုအမှေးပါးစုတ်သွားတဲ့ဒဏ်ကို ခံနိုင်မှာ ”

သိန်းအောင်ကျော်က စေခိုင်းလိုက်ရာ ဒေါ်တင်မာဝင်းနှင့်မကျင်ဟုန် တို့လည်း သူ့ဇာခင်၏တဘက်တချက်တွင်နေရာယူကာ သူ့ဇာခင်၏နို့သီးခေါင်းလေးများကို ပါးစပ်နှင့်ငုံ၍ စို့ပေးလိုက်သည်။

နို့စို့ခံရသောကြောင့် သူ့ဇာခင်၏အဖုတ်မှ အရည်ကြည်လေးများ ပို၍ထွက်သည်။ နာကြင်မှုလည်း အနည်းငယ်လျော့သွားသလိုရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင်သိန်းအောင်ကျော်က သူ့လီးကြီးကိုအားအနည်းငယ်ထည့်၍ ဆက်ဖိသွင်းလိုက်ရာ လီးတန်ကြီးသည် သူ့ဇာခင်၏အပျိုအမှေးပါးကို ဒုတ်ကနဲနေအောင် ထိုးဖောက်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။

“ အား- -အမလေးလေး- -သေပါပြီ- -အား နာတယ် နာတယ် မရဘူး။ ပြန်ထုတ်လိုက်ပါရှင်- -ပြန်ထုတ်ပေးပါ- -အား- -နာတယ် ”

သူ့ဇာခင်သည် နာလွန်းလှ၍ အော်ဟစ်ညည်းညူတောင်းပန်ရှာသည်။ ရုန်းလည်း ရုန်းကန်သည်။ သို့သော်သိန်းအောင်ကျော်က သူ့ဇာခင်၏ခါးကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ဆက်၍ဖိထိုးသွင်းရာ လီးတန်ကြီးတချောင်း လုံးသည် သူ့ဇာခင်၏စောက်ဖုတ်ထဲသို့ အဆုံးတိုင်ပင် မြုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်။

ထိုနောက်သိန်းအောင်ကျော်က ဆက်မဆောင်သေးပဲ သူ့ဇာခင်၏ စောက်စေ့လေးကို လက်ညှိုးလေးနှင့်ဖိပွတ်ပေးသည်။ နို့သီးနှစ်ခုပြိုင်တူ အစို့ခံရပြီး စောက်စေ့လည်းအပွတ်ခံရသောကြောင့် ခဏအကြာတွင် သူ့ဇာခင်မှာ နာကြင်မှူဝေဒနာပင်မေ့ပျောက်ကာ ဖီလင်တက်၍တဟင်းဟင်း ဖြစ်၍လာသည်။

ထိုအခါကျမှသိန်းအောင်ကျော်က ဖြည်းဖြည်းချင်းဆောင်၍ပေးသည်။ သူ့ဇာခင်မှာလည်း လီးဆောင်ချက်နှင့်အညီ ဖင်ကြီးကိုမသိမသာယမ်းပေး လာသည်။

“ ဘယ်နှယ်လဲ- -ကောင်းလာပြီမဟုတ်လား- - ”

“ အို ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ။ မသိဘူး မသိဘူး- - ”

ပါးစပ်ကမသိဘူးဟု ပြောနေသော်လည်း ဖင်လှုပ်ယမ်းပေးမှုကြောင့် မပျက်။ ထိုကြောင့်သိန်းအောင်ကျော်ကလည်း အရှိန်တင်၍ဆောင်လိုပေးသည်။ အချက်ငါးဆယ်ခန့်ဆောင်လိုပေးပြီးသောအခါ လီးထိပ်ဖျားမှပူနွေးသော သုတ်ရည်များကို သူ့ဇာခင်၏စောက်ခေါင်းထဲ ပန်းထည့်ပေးလိုက်လေသည်။

သူ့ဇာခင်မှာလည်း ကာမစည်းစိမ်ခံစားမှု၏အရသာကို သိရှိသွားကာ ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့၏ အလိုခံမလေးဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားလေ

တော့သည်။ ထိုနောက် ရန်ပိုင်စိုးနှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့သည် ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်၊ ဆရာမဒေါ်တင်မာဝင်း၊ ကျောင်းသူမလေးမကျင်ဟုန် နှင့် အပျိုမလေးသူဇာခင်တို့ကို ပက်လက်လှန်၍တဖုံ၊ လေးဘက်ထောက်၍တနည်း၊ သေးစောင်းတမျိုး၊ အပေါ်တက်မှတက်ခိုင်း၍တသွယ် စသည်ဖြင့် အမျိုးစုံအောင် ဝက်ဝက်ကွဲအောင်လိုးတော့သည်။ တချီပြီးသွားလျှင်လည်း ခေတ္တနားကာ၊ တလှည့်စီလီးစုပ်ခိုင်း၍ စောက်ဖုတ်၊ ပါးစပ်နှင့်ဖင်ပေါက် သုံးပေါက်စုံအောင် ဝက်ဝက်ကွဲအောင်လိုးပစ်လိုက်ရာ ည(၇)နာရီခန့်မှပင် လိုးပွဲတစခန်းသိမ်းလေ တော့သည်။

ပွဲသိမ်းအနေဖြင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရင်သည် ရန်ပိုင်စိုး နှင့်သိန်းအောင်ကျော်တို့၏လီးများကို သုတ်ရည်ထွက်သည်အထိစုပ်ပေးရလျက် သုတ်ရည်များကို သောက်မျိုချရလေသတည်း။

ပြီးပါပြီ။